

ወዲ-ሰብ ምግራም እንድሕሪ አጥፊሉስ አኺሉዎ እየ ዝብል፣ ካን
አኺሉዎ መቻብር ጥራሕ ኢዩ ዝጽበዮ።

ንግሆ፡ ገና ከይወግሐ፡ ገና ጸሓይ ሰይፈ-ጨራታታ ከይዓጠቐት፡
መሓውራት ጸሓይ ንኹናት ባናታት ሎሚስ ብዳርባዶ ብወጥሪ
መንትግ ክንውርውርም ኢሎም እናወስወሱ፡ ባዕጊጉ ከንባሁኹ
ዝጀመረ ምብራቓዊ አድማስ ሃሳስ ገጹ እናሓበሰ፡ አዕዋፍ ብርሃን
ዘይአመሉ ደንጉዩ ከይበላ፡ ርቡጽ ክኩናይ ድማ መሰለይ ደንጉዩኒ
ኢሉ ብንግሆኡ ከየንጸርጸረ፡ ቀቐውቲ ደራሁ ቃንኣን ቀይረን ቆይቑ
ከየብዝሓ፣ ኮታ ዝኹነ ፍጥረት፡ ሰብ ይኹን ዑፍ፡ ብንግሆኡ ብኹራ
ክቡከር ባህ አይብለንን። ናይ ንግሆ ፍሽኽታ ዝመስሉዎ የለን።
አየባ ከምሕረሉ ንወዲ-ሰብ ሰሓኹ። ዋላ ንጎቦታት፡ ንጫፍ አግራብ፡
ንመዓሙኹ ስንጭሮታት ይኹን ንዝባን ሜዳታት፡ ንኹሎም ናይ
ንግሆ ክምስታ ኢዩ ግርማኦም። ጸሓይስ እንታይ ድያ? ዘይ ዓባይ
ፍሽኽታ ኢያ ንርእሳ። ካልእ እንታይ አሎዎ! ብኽምስታ ጀሚራ
ናብ ፍሽኽታ፡ ጸኒሓ ናብ ሰሓኹ፡ ናብ ካዕካዕታ፡ ናብ ዓውታ፡ ናብ
ዋዕዋዕታ። እንታይ አሎዎ ጸሓይ ዘይ ምቕት፡ ዘይ ሓይለ፡ ዘይ
ሓቂ! ዘይ ፍቕሪ! እንታይ አሎዎ ጸሓይ ዘይ ጸወታ፡ ዘይ ልግሰ!
ንዓና'ሞ ከኣ ጉንዖ አሎዎ ኢዩ ዝብሃል፣ ምሳና ፍሉይን ጥቡቕን
ዝኹነ አጠማምታ ከም ዘሎዎ'ሞ ምሉእ ዓዲ ምመስከረ።

ኩራ ጽልኡለይ መባልዕተይ አይኩነን፣ ብንግሆኡ ምኒን ዝብሉ
አይፈቱን፣ ቀልጢፎም ገጸም ዝጽውጉ የፈንፍኑኒ። ወረ ሓሬት
ፍርሒ ገጸም ሰግድግድ አቢሉ ተምላስ ኢዩ ዘምጽአለይ። ገለ
ከይኩኑ ብኽያት ወይ አውያት ዘስምዑ ዋላ አይቀድውንን። ኣነ
ሰሓኹ እየ ዝፈቱ፣ ካዕካዕ ዝብል ምድረ-ሰማይ ይብርሀኒ፣ ምናዓ-
ምናዓ ንግሆ እንታይ ኢዩ ብኽያት፣ እንታይ ኢዩ ኮርፈፍ ምባል?
ሰኣን ምጥማት ንምብራቕ? ሰኣን ምስትብሃል ሕዝሎ ብርሃን ኣብ

እንግድዓ ጎበታት? ደርፊ ባሕሪ ከየቅነውነውካ! ምክሪ ጎበታት ከይሰማዕካ! ኣብ ጸልማት ፍልጠት ዝመስል ድንቁርና ተሸጉጉጥካ ምስቁንቋን ኢልካ ዘረባ ባህ ኣይብለንን። ናይ ብሓቂ መዓንጣ እንተ'ልዩካ፡ ነቲ ዘይተገበረ ጸድፊ እሞ ጠምቶ፡ ንዓይ ከኣ ኣብዚ ከዕርፍ ግደፈኒ... ትብል ዘላ እያ ትመስለኒ ኣላሚት።

ብርግጽ ብቻላት እንተ ዘይበለቶ ብሕልና ከምኡ ኢያ ትብል። ካልእ ክትብል ሰሚዐያ ኣይፈልጥን። ደቂስና እንክሎና እኮ ኢዩ እዚ ኩሉ ትብለኒ ዘላ መሲሉ ዝስምዓኒ፡ እምበር ገናኻ ካብ ዓራት ኣይወረድናን። ኩሉ ግብራ ዝኹነ ኣኪበ እንተ መርሚረኹ ግን ኣፋ ከይከፈተት ብጠባዖ ትገልጸ ዘላ ዘረባ ኢዩ።

ኣላሚት ኣምላኺት ብርሃን ኢያ። ካብ ኣዲንታ ጩራታት ብርሃን ናብ ልቢ ሰብ ክውርወሩ እንክሎዉ ይርኣዩኒ። ገጸ ድማ ከም ዘሎዎ ምልክት ብርሃን ኢዩ። ነቲ ኣብ ጸሓይ ዝተመስረተ ጥንታዊ እምነት ኤርትራ'ያ ተዘኻኸረኒ። ሊቃውንቲ ታሪኽ ካብ ሽዑ ዝጥዕም ህይወት ኣይተራእየን ኢዮም ዝብሉ። እቲ እምነት ከመይ'ሉ ሃሲሱ ከም ዝበረሰ ገና ክምርመር'ዩ ዝብሃል። ኣብ ናይ ኣእማን ሓውልትታትን ቅርጽታትን ግን ምስሊ ጸሓይ ከም ምልክት ተኸቲሙ ክሳዕ ሕጂ ይርከብ ኣሎ። ኣብቲ ሰፊሕ ገጽ ኣእማን ምስ ወቐሩዎ ከም ስምብር ነዲሩ ኢዩ ምልክት ሰተታ ጸሓይ ዘንጸባርቕ ዘሎ። ልዕሊ ሲሶ ክቢ ቃለቤት ወርሒ ድማ ኣብ ትሕቲ ሰተታ ጸሓይ ከም ሕበጥ ተነፊሓ ትርኣ። ነቲ ናይ ብርሃን ኣምላኽ ንምጽልማት ካብ ጥንቲ ክሳዕ ሕጂ ይፍተን ኣሎ። ኣብ ውሽጢ ህዝቢ ዘሎ ድጉል ብርሃን ግን ከም ዘይሃልኽ ረመጽ ኹይኑ ስለ ዝቕጽል ናብ ሃልሃልታን ባርዕን እውን ክቕየር ይኽእል። ወርሒ ግን ምልክት ሰብ ኢዮም ዝብሉዎ። ነቲ ነናቓዕ ዝቀያየር ባህሪ ሰብ ተንጸባርቕ ይብሉ።

ብዛዕባ ኣላሚት ንምቕጻል ግን ብርሃን ሓደ ጥራሕ ክውንኖ ከም ዘይክእል ርዱእ ኢዩ። መቐመጥ ብርሃን ዝብሃል የለን፤ መንጸባረቂ፡ መንጠሪ፡ መዝለሊ ብርሃን ግን ኣይሰኣንን ኢዩ። ንብርሃን ኣብ ሳንዱቕ ክቐልፉ ዝኽእሉ ዝመስሎም ሰባት ዓያሹ ኢዮም። ኣላሚት ንበይኑ ክውንን ዝሓስብ እንተልዩ ከኣ ብርሃን ጸሓይ ንበይኑ ዝምነ ሰብ ክኸውን ኣሎዎ። እቶም ዓበይቲ ኣእሙሮን ልቢን ዘሎዎም ኣይውነኑ፡ ኣይውንኑ ኢዮም። መቐመጥ ዕብዮቶም የለን፤ መንጸባረቂ ፍቕሮም ጥራሕ ኢዩ ክርከብ ዝክእል።

ብዛዕባ ንግሆ ምትንሳእ እንተ ተላዲሉ ኣሃሚት ትተንስኦዮ ዘይብል ፈላጢ የለን። ድቃስ ጸጊባ ኢያ ትትንስእ። ንዓራት ኣይትእውዶን፤ ንሱውን ኣይእውዳን። ምስ ህይወት'ውን ከምኡ ኢያ፤ ኣይትእውድ ኣይትእውድ። ሓራ ኢያ ኣሃሚት። ንሓርነት'ውን ከምኡ፤ ኣይትልምኖ፤ ኣይትቃለሶ። ብማህጸናዊ ፍልጠታ ነቲ ኣብ ንስነታ ዘሎ ሓርነት ቀደም ተቐቢላቶስ። ከይከበዳ ከይከበደቶ ብጐደና ዕትብቲ ሓሊፉ ናብ ውሽጣ ብዝሰረጸ ውህደት ኢያ ትነብር። ኣብ መንጎኣን ኣብ መንጎ ሓርነትን ፍልልይ ኣይርአን።

ንግሆ፡ ገና ከይወጣሐ፡ ብርሃን ጸሓይ ገና እግሩ ናብ ዓለም ከየንበረ፡ ዋላ ሓንቲ ቀጣን ጩራ ካብ ጥቕላል ዓይኒ ብርሃን ተፈቲሓ ፍንጭሕ ከይበለት፡ ኣብ ዓራተይ ኡይነ ምስ ፍቕረይ እግረም ነይረ። ከመይ ወይ ስለምንታይ ነፍሰይ ምጽኣት ብርሃን ገና ናብ ዓለም ከየበለ እንክሎ ዝነግረኒ ኣይፈልጥን። ድምጺ ብርሃን እየ ዝሰምዕ መስለኒ። ንግስጋስ ብርሃን ብእዝነይ ኣይኡንኩን ዘዳምጽ፡ ኣካላተይ ሰሚዑ ክቕበሎ እንክሎ ይስምዓኒ።

ንዓይን ንፍቕረይን ጭዋዳታትና “የቐንዮልና ኣዕሪፍና”፡ “የቐንዮልና ባህ ኢሉና ሓዲሩ”፡ ኣብ ዝብሉና እዋንዮ እቲ ብርሃን ቀዲሙ ተቓለሊ ገዛ ዝመልእኹም ቀዲሙ ከኣ ውሽጢ ልቢ ሰብ ዝኣቱ። ሽዑ ኣካላትና መቐረት ህልውናኡ ሕቕፍ ተሓቓቓፍ ኢዩ ዝኸውን። መሓውር ኣካላትና ተኣሳሲርም ናይ ፍቕሪ ሕልኮታት ዝቐነኖ ሽሩባ ይመስሉ። ከምቲ ናይ ቀደም ደርፊ “ሽርቦኽ ዘው እናበለ ምሳኽ ምህራስ ከሊኡኒ” እናዘመረ ኣካላትና ብወዝ ቅሳነት ተቐቢኡ ንኽትስእ ምምጥላዕ የብዝሕ። ገና ግን ኣይወጣሐን፤ ገና ቦቲ ጭዳድ ማዕጸ ኩሉ ግዜ ዝሰሉኽ ብርሃን ኣትዩ “ደሓንዶ ሓዲርኩም” ኣይበለን።

ኣስመራ ግን ኩሉ ግዜ ከምኡ ኢያ። ካብ ቀደም ጀሚራ ክሳብ ሕጂ ኣይተቐየረትን። ሰብን ኣማልኽቲን ዓይኒ-ንዓይኒ እናተጋጠሙ ዝሃረቡላ ከተማ ኣስመራ ጥራሕ ትመስለኒ። እንተ ወሓደ ኣብኣ ጥራሕ እየ ናይ ልቦም ከዕልሉ ከሎዉ ሰሚዑ። ኣብ ካልእ ዓድታት ኣይገጠመንን። ኣብ ኣስመራ ግን ዝኣክል ክጋጠሙን ክመላለሱን እሰምዖም። እዚ ኩሉ ዝብለኩም ንግሆ ገና ከይወጣሐ ኢዩ። ኣበራቢሩ ካብ ዓራት ዘዝልል ድምጺ ሰብን ደወልን ነቲ ሰበኽ-ሳግም ሓሳባት ሰብ ናብ ምዑዝ መገሻታት ንኽብገስ የሰንዮ። ንቕሎ ሓሳባት መትሓዚ ዘይብሉ ይፍኖ፤ ናህሪ ጐዕዞኡ ከኣ ካብ መስታ በርቂ ይቕልጥፍ። ኣበይ ኢዩኹም ዘይበጽሕ ሓሳባት? ኣበይ

ዘይዕንድር? ህንጡይ ሓሳባተይ ህዝቢ አስመራ ምስ አማልኽቲ ክዛተ እንከሎ የስምዓኒ።

ሓቂ ይሓይሽ ምላሽ አማልኽቲ ተርጉመ አይክእልን፣ ዘረባ ሰብ ግን ንጽር ኰይኑ ይርድኣኒ። ሰብ እንታይ ዘይብል! ይልምን፡ የመስግን፡ ይውድሱ፡ ካልእ ይትረፍ ይሕብር። አየ ክጽውዕ! ክጣራዕ! ክጽለ! ክፈርሕ! ክልተ ክዛረብ! ወረ ንሓንሳብስ ሕንቃቕን ፍርሒን ኣምሲሉ ንፈጠርቱ ዝእዝዝ ዘሎ መሲሉ ኢዩ ዝስምዓኒ። እቶም ኣባላት ከተማታትን ገጠራትን መመልከቲ አእዳዎም ሓዊሶም ንብዙሓት ጸላእቲ ኢዮም ንዝበሉዎም እናረቑሑ አማልኽቶም ሕነ ንክፈድዩሎም ይምሕጸኑ። “ሓሳዳት አጥፍኣልና፡ ሓሰውቲ አርሕቐልና፡ ረሲኣን ደምስሰልና፡ ፈርሓት ከውለልና፡ ከድዓት አሕፍረልና፡” እናበሉ ንአማልኽቶም የዘኻኻኹ። ገሊኦም ድማ መመልከቲ አጸብዕቶም ናብ ገዛእ-ነፍሶም እናመልከቱ፡ “ጸላእቲስ ንሕና ኢና፣ ኣብዚሕናዮ ዕውንውን! ኣብዚሕናዮ ድንቁርና! ኣብዚሕናዮ ዕሽነት! ኣብዚሕናዮ ስንፍና!” እናበሉ ምሕረት ክልምኑ ይስምዑ። “በከመ ምህረትከ ኣምላክነ ወኣኮ ዘከመ ኣበላሃ” ኢሎም ይውድሱ። ኣብ መሬት እናተለለዉ፡ ሓሙኽሽቲ እናተቐብሉ፡ ግንባርም ብስግደት ሓነግ እናበሉ፡ ሸውሃት ስጋዊ ድልየቶም እናዓመጹ እንታይ’ሞ ዘይገብሩ? እንታይ’ሞ ዘይገብሩ!

ናይ እምነት መሃይማን ዝኹኑ ሓደት ተስፋ-ቀባጻት ክጽልዩ እንከሎዉ ይስምዑ ኢዮም። ሕሉፍ ሓሊፉዎምስ ንአማልኽቲ ከም ሰብ ድኹም ዝኸሪ ዘሎዎም ረሲኣን ገይሮም’ዮም ዝቐጽሩዎም። ብርግጽ አማልኽቶም ነቲ ውሽጣዊ ቋንቋ መበቆሎም ከም ዝረስዑ ገይሮም ዘእመኑዎም ቀለምቀመሳት ኣሎዉ። እቲ ሓጺር ቋንቋታትኩም ንልዑል ብራኽ ኣእዛን አማልኽቲ ኣይሓኩርን ኢዩ ዝብሉዎም ናይ መንፈስ ምሩኻት’ውን ኣይሰኣኑን። ልቦም ምስ ሰኣኑ ድማ ንሓንሳብ ብናይ ካልኣት ቋንቋ፡ ብሕልፊ ብናይ ስዉራን መናፍሰቲ፡ ንሓንሳብ ከኣ ብናይ ዓለማዊ ገዛእቶም ብዝነበሩ ዝተቓዓዩ ደርፊ-ጸሎት ተጠቐሞም ንኸንቱኑቶም ንምድዕዓስ ክፍትኑ እንከሎዉ ይርኣዩ ኣሎዉ። “ኣምላኽ ቋንቋና እንተ ረሲዑ ደኣ ናብቲ ድኹም ዝኸሪ ዘሎዎ ወዲ-ሰብ ተቐይሩ ዘይንብል! ኣምላኽ ካባኻትኩም ብዘይጽበዮ ቋንቋ እናጨደርኩም ግዳ ካብ እምነትኩም ኣይትርሓቑ! ንዕኡ’ውን ኣይተርሕቑዎ! ዝፈርሐት በጊዕ ብናቋ ዝብኢ ገይራ ትረኽቦ ሓገዝ የለን።” ኢሉዎም ሓደ ባሕታዊ።

ብፍላይ ነቶም ምግራም ዘይክእሉ ኣባላት ጸሎት ኢሎም

ከብጽሐ እንከሎዉ እስምያም እሞ አዝዩ እግረም። ሓደ ካብኣቶም ከም ዝገለጸለይ፡ “ምግራም ምንጪ ስልጣነ ኢዩ። ድሕሪ ውግእ ዝመጽኦ ክስተት ይኹን ተኣሊኹ ዝጸንሐ ጉድ ገና ኣየረጋገጽኩን። ሕማም ዘይምግራም ብቕልጡፍ ይላባዕ ከም ዘሎ ግን ግሉጽ ከይነ። ወዲ-ሰብ ምግራም እንድሕሪ ኣጥፊኡስ ኣኽሊዎ እየ ዝብል፤ ካን ኣኽሊዎ መቓብር ጥራሕ ኢዩ ዝጽበዮ። ጸሎትና ማይ ኣውርደልና፤ ከብዲና ምልኣልና ዘይከነስ ክእለት ምግራም ሃበና ኢዩ ክኸውን ዘሎዎ። ምክንያቱ፡ ምግራም እንተ ዘየልዩ ነቲ ረቂቕን ውሕሉልን ሕቶታት ህይወት መደራግሕ ምላሽ ዓያሹ ክጸቕጦ ኢዩ። ስነ-ጥበብ እንድሕሪ ዘይነጊሱስ ኣደዳ ቀለምቀመሳት ክንከውን ኢና ክበሉ ኣሎዎም።”

ሰብ ዘማሪ ኢዩ፤ ግጥሚ ይገጥም፤ ድምጺን ደወልን ቃንዩ ይምህለል፤ ኣውያቱ የዕርግ፤ ይሰግድ፤ ይዓጥን፤ የምልክ፤ ብኣካላቱውን መልእክቲ የመሓላልፍ። ሕጂኻ ምጥልሕ-ድምጺ ንመልእክቲታት ሰብ ናብ ኣማልክቲ ኣብ ምብጻሕ ሓጋዚ ክኹነኒ ኢዩ ዝበለ ይመስል። እንተኹን ንብዕጉግ ሰብ መበራበሪ እምበር መጸውዒ ኣማልክቲ ከም ዘይከነስ ይምሕል ኢዩ።

ኣብ ምቕት ዓራተይ ከይነ እየ ነዝታት ዝሓስቦ። ብቕንኢ ተበሊዑ፡ ተዓዊቱሎም ምስ ዓቢ ሓይሊ ይዋስኡ ኣሎዉ እብል፡ ገና ኣብ ዓራተይ ከይነ። ይባረኽ፡ ይቀደስ፡ ይመስገን፡ ይከበር፡ ይሰባህ... ክደጋገም እስምዕ። ምሉእ ጸሓይ በርቂ ከይነ ብርሃን ወጋሕታ ምስ ተጋህደ ግን ወዲ-ሰብ፡ ካብ ምስቶም ፈጠርቲ፡ ዝያዳ ምስ ፍጡራት ምዝራብ የዘውትር። ሓደ ሰብ፡ “ኣማልክቲ ከም ከዋኸብቲ ኢዮም፤ ለይቲ ደሚቕም ይሓድሩ ቀትሪ ሃሲሶም ይውዕሉ።” ክብል ሰሚዐዮ። እንታይ ማለቱ ከም ዝነበረ ግን ክሳብ ሕጂ የተሓሳስበኒ። ሓደ ከኣ፡ “ንቶም ብለይቲ ንግሆ ካብ ጫፍ ነዋሕቲ ኣዕኑድ ህንጻታትን ኣድባራትን ብድምጺን ብደወልን ክስብሁ ዝሓደሩ፡ ቀትሪ ብንእሽቶ ክራር ነርክበሎም ኢና ዝብሉ ኣሎዉ።” ኢሉኒ እናሰሓቕ። ሓደ ጸሓፊ ድማ፡ “ምስ ግዙፋት ምምይያጥ ከቢድ ኢዩ። ኣብ ልዕሊ ጎቦታት እምባሶይራ ከይኖም ካዕካዕ ምስ ዝብሉ ዝፍቲ ፍጥረት ንምውጋዕ ክሳድ ምንቕዕራር ከኸትል ኢዩ። ምስቶም ኣብ ባሕሪ ዘሎዉ ሓይልታት ማዕበልን መዓመቕን ምምክኻር ዘይንቡር ትብዓት ከድሊ ኢዩ። ምስቶም ኣብ ከርሲ መሬት ዘሎዉ ሃብታማት ምውጋይ ፍሉይ ብልሓት ሒዙ ክመጽእ ኢዩ። ምስቶም ኣብ ኣየር ዘሎዉ መናፍስቲ ምርድዳእ

ከአ ትንቢት መጻሊ ከክስት ኢዩ። ምስ ሃልሃልታ ፍቕሪ፡ ምስ ምቕት እምነት፡ ምስ ንሀሪ ሓቂ፡ ምስ በርቂ ምህዞ ምውሳኔ ድማ ሓምሹሽቲ አንነትካ በቲንካ ዳግም ክሳዕ ትፍጠር ተጸበ ዘብል ክኸውን ይኽእል።”

ናይ እምነት ፍልስፍና አፍሎጦይ ትሕት ስለ ዝበለ ኣይመለስኩሎምን። ብናተይ ተመክሮ እንድሕሪ ኰይኑ ግን ወዲሰብ ዓቢ ነገር የሰክፎ ኢዩ። ንኣብነት፡ ሃገር ካብ ዝብል ናብራይ ክብል ይቐሎ፣ ህዝቢ ካብ ዝብል እከሊት ምባል ይርድኡ። ዓቢ ጠፊኡዎ ዘይኰነስ ንእሽቶ ስለ ዝፈኸሶ፡ ታሪኻዊ ስራሕ ገዲፉ መዓልታዊ የቐድም። ብእልፊ መጽናዕቲ ተጂዒቶም ምስጢር ህይወት ካብ ዝትንትኑ መጽሓፍቲ፡ ንኹነተገብረ ዘበስሩ ዕለታውያን ጽሑፋት ይመርጽ። ፍልስፍና’ዋ ከአ ኣይመባልዕቱን ኢዩ። እንታይ ገዲሱዎ ናብ ወሽጣዊ ሓቂ ዝኣቱ? ደገ ደጊኡ ዘይኣኽሎ! ንሱንዶ ኣይቀልልን! እቲ ብሃንቀውታ ዝሰምዖ ሰብ ኣሃዊ መረዳኢታ ዘድልዮ ኣይመስሎን። ሓንቲ ዝተማህራ ፍልጠት ሓዘ፡ ብዛዕባ ኩሉ ነገር ብዝሒ ከየመልከተ፡ ምንጪ ከይሓበረ፡ ዕለት ከይረቐሐ፡ ክብደት ከይመዘነ፡ ብድፍኢት ስምዒት ይዛረብ። ንብዙሓት ሰባት ንሱ ይቐሎም። ምምርማር ዘይፈትወ ይበዝሑ። ከም ዝብሃል ዘሎ ምግራም ይጠፍእ ኢዩ ዘሎ። ንቀለምቀመሳት ድማ ከምዚ ዓይነት ኩነታት መባልዕቶም ኢዩ። ናይ ሓደ ዓይነት ቴክኖሎጂያዊ ወይ ጥበባዊ ክእለት ንኹሉ ፍልጠት መደምደሚ ይኹነሎም’ዋ ሰብ ዘንገሶም መሲሉ ይርድኡም። ብዛዕባ ዘይወዓልሉ ፍልጠት ደፊሮም ክዛረቡ እንከሎዉ ባዶነት መንነቶም ይምስክሩ ከም ዘሎዉ ኣየስተውዕሉን። ሕሉፍ ሓሊፎም፡ ኣድቂቕም ዘይተመራመርሉ ፍልስፍና’ኳ እንተ ዘይሃሎዎም፡ ኣፍልጦ ከም ዘሎዎም ብዛዕባ ህይወት ሃገርን ህዝቢን ዝትንክፍ ጉዳያት ብድፍረት ይትንትኑ። ጸኒሖም ድማ ኣብ ጫፍ መልሓሶም ንዝጸንሑ ደፋር ምላሻት ከም መደራግሕ ይብትኑ። እቲ ዘይፈላለ ውህደት ሓቂን ጽባቕን የጥፍኡ ከም ዘሎዉ ኣይፈልጡን። ከይፈርሑን ከይተሰከፉን ውጽኢት ድኽነቶም ዝኹኑ ተዋስኢታት፡ ትካላት፡ መጽሓፍቲ፡ ንግድታት፡ ፊልምታት፡ ወይ ብሓፈሻ ውጽኢት ስነ-ጥበብ ዝመስሎምን ስነ-ቁጠባ ዝብሉዎን ናብ ህዝቢ የቐርቡ። ሳዕቤናት ውጽኢት ድንቁርናኦም ንምግማት ግን ዓቕሚ የብሎምን። እቲ ንግዜኡ ዝሓፍሱዎ ናይ ኩንቲነት ዓወት፡ ጽሩይ ራኢ ሰብ ኣጸልሚቱ ዘዕነወ ምስ ኣዕነወ፡ ንገዛእ-ርእሱ ጽባሕ ዝዓኑ ምጂኑ ኣይገመቱን።

“ለይቲን ንግሆን እዋን አማልኽቲ፡ ጸምጸም ቀትሪ ድማ ኣጋንንቲ ጽፍዒቶም ኣብሊሖም ንመህደን ሰብ ዝጥቀሙሉ እዋን ኢዩ ዝብሃል፡” ኢሎምኒ ሓደ ደብተራ። ለይቲ ኣጋ ወጋሕታ ግን ህዝቢ ኣስመራ ንአማልኽቲ ዘወፈዮ እዋን ምዃኑ መተአማመኒ መለኢ ኣሎ። ኣብ ምሉእ ኤርትራ ዝርከባ ከተማታትን ቁሽታትን ከም ኣስመራ ለይቲ ንግሆ ምስ አማልኽቲን ኢያን ዝዋሰኦ። ካብ ኩለን ዝዓርግ ፈነወ ኣላህ ኣላህ፡ ቡራኬ፡ ንሴብሆ መን ይቐጽር! ሰብኽ-ሳግም ኣብ ዝቐነይሉ፡ ገያሾ ኣብ ዘዕረፉሉ፡ ሰብ ባሕሪ ካብ ነውጺ ማዕበል ብብልሓት ማህለቕም ሚዛን ኣብ ዝረኽቡሉ ይኸበር፡ ይባረኽ እናበሉ ካብ ስግዳንን ጸሎትን ኣይበኽሩን ኢዮም።

ንግሆ-ለይቲ እቶም ብዕረር ዝመስል ዓን ክዳን ዝለበሱ ምእመናን ኣብቲ ሃፋ ሰማያዊ ዝበረዞ ፈኩስ ዕምብረ እናተንሳፈሩ ዝወዛወዙ ዘሎዉ ክመስሉ ነናብ ቀጽሪ ቤተ-መቐደሶም ክግስግሱ ኣብኡ ክሰግዱን ክምህለሉን ጸኒሖም ነንገዛኦም ክሳለዩን ምዕዛብ ንበይኑ ዝዓይነቲ ሃብታም መንፈሳዊ ቅሳነት ኢዩ ዘወፈ። መዓልታዊን ሰዓታዊን ዘተ አማልኽቲን ደቂ-ሰብን፡ ብውሽጣዊ ሙዚቃ እናተሰነዘሩ፡ ብውልቀ-ሰብ፡ ብብሕታዊ ኣባይቲን ብቤተ-መቐደሶን፡ ዝግበር ጸሎትን ስግዳንን ውሕሉል ኤርትራዊ ጥራሕ ኢዩ ዝፈልጦ። መዓልታዊ ናብ ሕልና ሰብ ብደወላትን ብጭርሖ ኣላሃትን ዝፍነዉ ጸውዒት ሰዓታት እዝኒ ዘሎዎ ጥራሕ ኢዩ ዝሰምዖም። እቶም ብዛዕባ ኤርትራ ክፈልጡ ዝደልዩ ወራዙት ዓዲን ደቂ ካልኣት ሃገራትን፡ ብሓቂ ክምሃሩ እንተ ደልዮም፡ ኤርትራውያን ምስ አማልኽቶም ከዋግዑ እንከሎዉ ተኸታቲሎም ከዘንግዑዎም ኣሎዎም። ምስጢር ኤርትራውያን ኣብ ምይይጥ ሰብን አማልኽቲን ኢዩ ክርከብ ዝኸእል ኢሎም ልበይ ዝመሰጡኒ ሓደ ግሩም ሽማግሌ ኣብ ምቕት ዓራተይ ኰይነ ዘኪረዮም። ወግሑ-ጸብሖ ኣብ ጊሓትን መዓልቲን ኣስመራ ዝፍኖ ድምጽታት ኣላህ፡ ኣሃዱን ደወልን ድማ ነቲ ዘረባቶም ግሩም ሽማግሌ ዘረጋገጹዎ መሲሉ ተሰሚዑኒ።

ኣዛሚት ካብ ዓራት ጥር ኢላ ኢያ ትትንስእ። ገጽ ምብዕጋግ ዝብሃል የብላን። ናይ ዓራት ንዓራት ኢያ ትገድፎ። ነታ ቦኽሪ መዓልቲ ግን ብዘሎዎ ምወኸ ሓይሊ ኣጥቢቓ ሕቕፍ ተብላ። ኣነኳ ኣስግል እየ፣ መጽሓፍ ኢላ ካብ ዝጅምር ንሓንሳብ ዳርጋ መዓልቲን ለይቲን ምፍላይ ዘጸግመኒ ግዜ ኣሎ። ንኣዛሚት ክርእያ ከሎኹ ግን እተባባዕ። ምስኣ ንደጋግሞ ስርዓት ገድለ-ፍቕሪ ናብ ምልኣተ-ሓይሊ ህይወት ዝውፈ ማህሌት ኣምልኽ ኢዩ። ብግሩህ

ርክብ አካላትና ተመጣጣኒና ነቲ ክክርክቦ እንደሌ ምንጪ ሓይሊ ትንክፍ ንምባል ኢና እናተቻለስና ንተሓባበር። እቲ ብንህሪ ምፍሕፋሕ ብልጭ ዝብል መስታ ባህታ ድማ ንጥሜት ስጋና አኽሊስ ንእለሻ መንፈስና የዕግብ። ደቂሱ ጸኒሑ ካብ መዓሙቕ ህልውናና ናብ አፍደገ ምሉእ ሓይሊ ህይወት ወጢሩ ዝመጠና ሕቡእ ውኑና ለሽ ምስ በለ ናብቲ ንቡር ውኑና ተመሊስና ውራይ ናብራ ንገብር። ካብቲ ዘብጽሓና አፍደገ ሃልሃልታ ምሉእ ሓይሊ ሕልፍ ኢልና ንውሽጢ ክንቅጽል ሓይሊ አይንረክብን። ዝረኽቡ ሓደት ኢዮም ይብሉ ፈላጣት። ንሳቶም ከአ ናብ ዓለም አይምለሱን ኢዮም። ንሕና ግን ንቅጽል። አካላታትና ድማ ንዕለታዊ ስራሕ ናብራ ይእዘዙና።

* * *

ዝጀመርኩዎ መጽሓፍ አብ ፍርቂ ቀርቂራ አይ ንቕድሚት አይ ንድሕሪት ገይራትኒ። ናይ ፈጠራ መጽሓፍ ስለምንታይ ከም ብሓድሽ ክጽሕፍ ከም ዝጀመርኩ ንርእሳይ ይገርመኒ። አይስክሕን እየ። እቲ ቅድም ዝጽሓፍኩዎ አብ ከመይ ዝበለ ናይ ማዕበል ጽላለ ደርቢዩ መንፈስይ አናዊጽኒ ከም ዘይነበረ ቀልጢፈ ረሲዐዮ። ወላዳት አደታት'ውን ከምኡ ኢየን ይብሉዎን፤ ነቲ ዘሕለፍኦ ሕማም ሕርሲ፡ ውላድ ምስ ርኢያ ቀልጢፈን ይርስዕኦ'ዋ ከም ብሓድሽ ክወልዳ ይብህጋ። አፋሪቐዮ ዘሎኹ ድርሰት ግን መታለሊ ኢዩ። ምስ ህይወት ተላዚቡ ጸኒሑ ብዘይጠቅም ንእሽቶ ግርጭት ካብ ህይወት ክሃድም ይደሊ። ዕግበት ዘሎዎ መጽሓፍ አይኰነትን። ንሓቂን ንጽባቕን ዘሎኒ ጽምአት ዘርዊ የለን በሃሊት ኢያ እዛ ጀሚረያ ዘሎኹ መጽሓፍ። ንሸውሃታ ዘዕግብ ቀለብ ካበይ ከም ዝረክብ አይፈለጥኩን። ቃቐጣ ኢያ - በሊዓ ዘይትጸግብ። ሕንቃቕ'ውን አሎዎ ይመስለኒ። አርእሱቲ እንተኹነለይ ኢለ እንታይ'ዋ ዘይበልኩ። “ባህጉ ታ'ድርሳነ ፈጠራይ”፡ “ባህጊ ድርሰት”፡ “ባህጉ 'ታ መጽሓፍ”፡ “ባህጉ 'ታ ድርሰተይ”፡ “ባህጊ ፈጠራዊ ድርሰት”፡ “ባህጊ ድርሳነ ፈጠራ”፡ “ድርሳን ባህጉ”፡ “ድርሳንን ባህጊን”፡ “'ታ ሕንቅቕቲ መጽሓፍ”፡ “ንሓቂን ንጽባቕን”፡ “(ህረፍ) ሸውሃት ሓቂን ጽባቕን”፡ “ዘይዓግብ ሸውሃት መጽሓፈይ”፡ “ዘይረዊ ጽምአት ሓቂ”፡ “ዘይዓግብ ባህጊ ሓቂን ጽባቕን”፡ “ሕንቃቕ መጽሓፍ”፡ “ዘይትዓግብ መጽሓፍ”፡ “ድርሳነ ጽባቕ”፡... እንታይ ዘይበልኩዎ?

ምፍጣር ቀሊል አይኰነን። ግን እንታይ ይግበር ወዲሰብ መዓርጉ ምፍጣር ኢዩ'ምበር ምድጋም ምድግጋም አይኰነን።

ፈጣሪ ዝኹነ ጸሓፊይ ካብኡ ዝግብዩ ፈጠሩስ ምስቶም ካብ ሰብ ዝገዝፉ ፍጡራቱ ቃልሲ ይገጥም። መን ከም ዘውድቕ ድማ ኣይፍለጥን። ምስ ዝፈጠርኩዎም ጠባያት ክቃለስ ኣይጽልኣንን። “ምስ ዘይትኽእሎ ቃልሲስ መፋሕፋሕ ዝባንካ” ዝብሃል ኣዘራርባ ልበይ ኣይተንከፈንን። ብሓደ ወገን ኣብ ኤርትራ፡ ኣብ መንጎ ክፈጥሩ ዝደልዩን ኣብ መንጎ ከደግሙ ዝደልዩን፡ ዘይምርድዳእ ዘሎ ይመስል። ወይ ከኣ ኣብ መንጎ ተውህቦ ምግራም ዝትግደሉን ዝተነፍጉን ክብሃል ይክእል። ወይ ሓደ ተዋዛዞ ከም ዝበሎ እቲ ቃልሲ ኣብ መንጎ ዝርኣዮምን ዘይርኣዮምን ኢዩ። ኣብ መንጎ ዝበርሃሎምን ዝጸልመቶምን ክብሃል’ውን ምተኽእለ።

“ድምጺን ሕሹኽታን ባሕሪ ኤርትራ ሰሚዕና፡ ጽላሎት ጎቦታት ተጸዲኑና፡ ንፋስ ተዛሪቡና፡ ጸሓይ ቀሊጸትልና።” እናበሉ ንፍጠር፡ ንምሃዝ ክብሉ እዕዘብ። ገሊኦም ድማ፡ “ንዝሓለፈ ንድገም፣ ሓቂ ኣብ ሕሉፍ ኢዩ ዘሎ፡ ንሕጂን ንመጻኢን ዘተኣማምን የለን።” ክብሉ እሰምዕ። ንፍጠር - ኣይንፍጠር’ዩ እቲ መወዳእታ ዘይብሉ መጎተ። ካብቲ ሓደ ኣብ ጋዜጣ ዝበሎ ኣይሓለፈን። “ንፍጠር ንዝብሉ ከዳልዉ ዝኽእሉ ጠበቓታት ኩነ ፈራዶ ውሒዶም፣ ናይ ቀደም ክደግም እምበር ንመጻኢ ዘዕጥቕ ምህላላ ክገብር ኣይክእልን። ልንም ቀደም ሒዞም ንናይ ሕጂ ፈረስ ክቕይዱ ዝጽዕሩ ንሂ ኢዩ መኽሰቦም።”

እዞም ናይ እማን መጽሓፍ ዝጽሕፉ ከማይ ዝጭነቑ ኣይመስለንን። እቲ ክጽሓፍ ዝተሓሰበ ኣርእስቲን ትሕዝቶን ኣፍጢጡ ኢዩ ዝጥምቶም። ጸሓፊን ጽሑፍን ድማ ክልተኦም ከም ዝፋለጡ ይኹኑ። ጽሑፍ ሕብእ እንተበለ እቶም ጸሓፍቲ ኣሰሩ ሒዞም ንክቐልዑዎ ዝሕግዝ ፍቱን ዝኹነ ብልሒን መሳርሒን ይህሉዎም ይኸውን። ብሓፈሻ እንተ ተራእየ ናይ እማን ጸሓፍቲ ዓቕምም መዚኖም ዘየትኣማምኖም ነገር ካብ ምጽሓፍ ቁሩብ ቁጥብ ይብሉ ይኹኑ። መብዛሕትኡ ግዜ ብደረጃ ፍልጠቶም ኢዮም ዝጽሕፉ። መምዘኒ ውጽኢት ጽሑፎም ድማ ከቢድ ኣይኩነን። ንኣብነት፡ “ኣትማን ኤርትራ” ኢሉ ክጽሕፍ ዝተዓጥቀ ሰብ እንተ ወሓደ ብዛዕባ ኣትማን ዘድሊ ትምህርቲን ተመክሮን ሃልዩዎ መጽናዕቲን ምርምርን ክገብር ዝተቐረበ ኢዩ ክኸውን። ብዙሓት መወከሲ ጽሑፋት ከንብብ ኣብ ርእሲ ምኽኣሉ ፈላግት’ውን ከማኽር ይኽእል ኢዩ። እዚ ንምግባር ዘድሊ ኩሉ ብገንዘብን ብግዜን ክግመት ይክእል። መልክዕን ጽባቕን ኣትማን ኤርትራ ዝውድስ

ማህሌት ንምፍጣር ግን ቀሊል ኣይመስለንን።

ኣብ ኤርትራ ጸሓፊ እምበር ናይ እንታይ ጸሓፊ ስለ ዘይተባህለ ኣዝማደይ ንምልላይ ተጸጊመ ኣሎኹ። ናይ ፈጠራ ጸሓፊ ግን ባህሉ ጥራሕ ኢዩ ዘሎዎ። ካልእ ተወሳኺ ኢዩ። ኩሉ ፍረ ምግራሙን ባህሉን ወይ ስልጣኑን ኢዩ። እቲ ኣብ ሓደ ምልቕ ዝተጠቐለለ ፈትሊ ጥራሕ ኢዩ ተሳሒቡ ክሳብ ዝውዳእ ዝፍታሕ። ካልእ ካብቲ ዝተጠቐለለ ዓይነት ይኹን ቁመት ፈትሊ ዝተፈልየ ተመዚዙ ክዘርጋሕ ዝኽእል ኣይመስለንን። እኳ ደኣ እናተበታተኽ ከይቋጸር የፍርሕ። ስልጣኑ ጸሓፊ ፈጣሪ፡ መሃዚ፡ ቀያሲን ተላሚን ኢዩ። ስልጣኑ ጸሓፊ ኢዩ ነጋር ዛንታ፡ ጸዋይ ጸውጽዋይ፡ ተራኺ ህይወት። ዝኹነ ጸሓፊ ካብቲ ኣኪቡ ዘወሃሃዶ ባህሊ፡ ወይ ካብቲ ለቢሱ ዘስረጸ ስልጣኑ ወጻኢ ብጽሑፍ ዘንጸባርቕ ቅዲ የለን። እታ ዘላ ኢያ ዘላ። ካልእ ካበይ ይምጸእ? ኩሉ ካብ ሓይሊ ምግራም ኢዩ! ምግራም የለን - ጥበብ የለን።

ስልጣኑ መልክዕ ናይቲ ዘሎን ነባሪን ከባቢ ጥራይ ዝመስሎም ኣሎዉ፣ መሲሉዎም ከኣ ንዕኡ ፈልዮም ከጽንዑ ላሕ ይብሉ። ፍልጠቶም ንምርኣይ ክደግሙዎን ክዝምሩዎን ውጊሎም ይሓድሩ። ናብ ውሻጠ ሓቂ ኣትዮም ከይትሓቕፉ፡ ኣብ ግዳም ከባቢ ኰይኖም ንደገ ደገኡን ንዘብለጭልጭ መልክዑን ጥራይ ዝገልጽ፡ ንስልጣኑ ኣመልኪቶም ኣርእዮምና ክንብሎም ኣይንኽእልን። ስልጣኑ ለውጢ ከባቢ ኢዩኳ እንተ ተባህለ ቀንዲ ግን ለውጢ ውሻጠ ሕልና ኢዩ። ስልጣኑ ዘሎ ምርኣይ ዘይኰነስ ምስ ዘየሎ ምውጋዕ ኢዩ። ስልጣኑ ሕጊ ምግላጽ ዘይኰነስ ፍትሒ ምንጋስ ኢዩ። ስልጣኑ ውላድ ምግራም ኢዩ። መጽሓፊይ ኣብ ምቅርራብ ዝገጥመኒ ዘሎ ጸገምውን ምስዚ ይዛመድ። ንኣንሳብ ኣነ ንዘሎ ክገልጽ፡ እታ ዝሓንገደት መጽሓፍ ድማ ንዘየሎ ክትድህስስ ኣብ ክልተ ከይምቀል እፈርሕ።

ንመጽሓፊይ ዝኸውን ቀለብ ካብቲ ዘሎኹዎ ከባቢ ክቕርም እጽዕር። እንተኹነ፡ እቶም ኣብቲ ከባቢ ዝረኽቡም ሰባት ዓውዲ ይኹን ቆፎ ኣተሓሳስብኦም ዳርጋ ናብ ምድረበዳ ተቐይሩስ ዋላ ብወረጦ ክልቀም ዝኽእል ስንቂ ንምርካብ እኽብደኒ። ፈለጥኩ ዝብል ኩሉ ነቲ ብባህርያዊ ዓይኒ ዝርእ ዝመስል፡ ማለት ነቲ ዘሎ ኩነታት ከባቢ፡ ጥራይ ክዘርዘር ይጽዕር። ካብ ምግራም ተበጊሱ ርቕቕ ዝበለ ምስጢር ህይወት ከስተባህል ዓቕሚ ስለ ዝውሓዶ ድማ ሓደት ዕንኩር ዝበላ ጉዳያት እናደጋገመ ይዛረበለን። ብዛዕባ

ትሕዝቶ መግቢን ገዛን አልዲሉ አንቢሩ አይዓግብን፡ ምስ ዘየሎ ከዋግዕ ግን አይክእልን። ነቲ ዘሎ ዘይመስል ህላወ ዘርኢ ዓይኒ ቀደም ጸላእቲ ካብ ዝወተፉሉ ትምህርቲ ኣየጥረየን። መግዛእታዊ ጽልዋ ናብ ወሽጢ ምስጢር መግዛእቲ ኣይዕድምን ኢዩ። ኣብ ግዳማዊ ጫፍ ዓንኬል ኣንቢሩ ኢዩ ዕንክሊል ዘብለካ። ጸላኢ ሓይሊ ምግራምካ ኢዩ ዘዕኑ። ብድኹም መግዛእታዊ ስርዓተ-ትምህርቲ ይኹን፡ ብድሑር ተመክሮታት ገዛእቲ ዝደለበ ስልጣን ምስ ዘየሎ ንኸዋግዕ ዘክእሎ ኣይመስልን። ብባህላዊ ገዛእቲ ብዝተወሰነ ዓይኑ ንዝርእዮ ደጋጊሙ ክቐጽር ጥራይ ሕልናኡ ይጠልሞ። ሰበኻ ፍልጠት ብዝመስል ድንቁርና ክሕስ ምርኣይ ድማ ከም ሕልናኻ ኣብ ዝኹርኩሕ መሪር ተንኮበት ሓዘን ምቕማጥ ክቐጽር ይክኣል።

በሰላ መግዛእቲ ሕሱም ኢዩ። ንዘሎ እምበር ንዘየሎ ፈንቂልካ ክትርኢ ትብዓት ኣይህብን። ግዙእ ዝነበረ ሰብ ናይ ገዛእቲ ግዳማዊ ተርእዮታት ጥራሕ ኢዩ ዝለብስ፤ ናብ ውሻጢ ፍልስፍና ገዛኢ ከም ዘይኣቲ ኰይኑ ኢዩ ሸዊት ዕድመኡ ኣሕሊፉዎ። ብቐንቐ ገዛእቲ ይመላለስ እምበር መዝገቡ-ቃላት ተወኪሱ ምስቲ ሰውር ትርጉም ገጽ-ንገጽ ምጥምማት ኣየዋጽኦን፤ እንተ ደለየውን ኣይክእልን። ኣብዚ ኰይኖም ብግዝኣት ወይ ብቃልሲ፡ ኣብ ወጻኢ ኰይኖም ብስደት ዝነበሩ ኤርትራውያን ዝርዝር ፈላስፋታትን ጸሓፍቲን እናዕለሉ ክከራኽሩ እንክሎዉ ዳርጋ ኣይገጠሙንን። ብዛዕባ ድምቀት ወይ ህስት ሕብሪ ሰማያዊ ብናህሪ ተኸራኽሮም ክበኣሱ ኣይርኣኹን። ኣብ ዝጸንሑ ጸኒሖም ብዛዕባ ስነ-ጥበባዊ ፍርዖት ክዝትዩ ዳርጋ ኣይሰማዕኩን። ኣብ ወጻኢ ካብ ዝነበሩ ኤርትራውያን ንደቂ ዓዶም፡ “እስኪ ንባህጊ ናይ እክሊት ወይ ናይ እክለ ተዋስኦታት ኣስተማኞሩ።” ኣይበሉን። ናይ እክለ ዓዲ ዘመናዊ ኣካይዳ ስራሕ ዘወዳድር መጽሓፍቲ ኢሎም ዘቐረቡ ኣይጐነፉንን።

ዝርኢ ብዝመስል መሰረቱ ግን ብዘይፍለጥ ግዳማዊ ኣተሓሳስባ፡ ኣዘራርባ፡ ኣከዳድና፡ ኣመጋግባ መንነታዊ ባህሊ ክሃስስ እናርኣኹ ንሂ ይስምዓኒ። እቶም ሓያላት ዝፈጠሩዎ ናይ ሓሶት ዓለም፡ ዝሸረቡዎ ካሻ ታሪኽ፡ ተር ኣቢሎም ዝሰርዑዎ ኣዋጅ፡ ኣምራት ንዘይፈልጥ ፖለቲካዊ ናጽነት እኹል ኣይኩንን። ብዙሕ ሰብ ገና ናይ ውሽጣዊ መንነታዊ ናጽነቱ ኣሊሹ ኣይረኽበን። ገሊሑ ቀለምቀመስ ኣብ ናይ ፕላቶ ምስላ በዓቲ ስለ ዝነበር መንነቱ ከም

ዝጠፍኦ እውን ኣየስተውዓለን። ስለ ዝኹነ ድማ ዝገጥሙኒ ሰባት ብዛዕባ ሊጣኛ ጸገማት እምበር ብዛዕባ ስብከተ-ፍትሓት ክዝምሩ ኣይሰማዕኩን። ኣይግረሙን ኣሎዉ። እቶም ሓያላት ገዛእቲ ንዓይኒና ክንደይ ኣሓውሊሎም ከም ዘሎዉ ኣይፈለጡን ይኹኑ። ንኹሉ ከም ንቡር ምቕባል ለሚዶም። ሕሉፍ ውሒጦም ናብኡ ክምለሱ እምበር ከስገድግዶም ኣይርኣዩን። ደረጃ ፍልጠቶም ገና ብሰንሰለት ሓያላት ሃገራት ተቐይዱ ኣሎ። ፍልጠቶም ኣብ ሃገሮም ብዘመስክሩዎ ማህዋዊ ስራሕ ኣይተመዘኑን። ማህዚን ፈጠራን ድማ ደፊርካ ምስቲ ዘየሎ ዝመስል ገጽ ንገጽ ምስ ገጠምካ ብምርጸም ዝርከብ ሃብቲ ስለ ዝኹነ እቲ ጸሓፊ ድርሳነ-ፈጠራ ንኸፍሪ ብርእሱ ተኣማንነት ክሰክር ኣሎዎ። ሰኽርካ'ውን ንጋዳ ኢዩ። ካብ ውሽጢ ቀረባ ይኹን ርሑቕ ከባቢኻ መዓንጣ ሓቂ ዓትዒትካ ምውጻእ ቀሊል ኣይኩነን። ሓቂ ተዓትዒቲ ምስ ወጸ ከኣ እቲ ከባቢ ሞይቱ ክትስእ ክኸእል ኣሎዎ። ክሳብ ሕጂ ከባቢኡ ጠቢሑ ኩነታት ሓግሒጉ ዝሰጠ፡ ውሻጠኡ ጐርጐሩ ደም ሕፍረታት ዝፍልፍል ጸሓፊ ኣይተቐልቀለን ምበልኩ።

* * *

ኣዛሚት ንግሆ ስለ ትትንስእ ቍርሲ ድማ ኣንጊሃ ኢያ ትቕርብ። ቍርሲ'ኳ እንተ ዘይጸላእኩ ንሓንሳብ ንግሆ ምትሳእ ባህ ኣይብለንን። ሳሕቲ ኣብ ዓራተይ ኣርፍድ ከብል ምፈተኽ፡ ቍርሲ ኣዛሚት ግን ንግሆ ኢዩ ሰዓቱ። ምስ ተንሳእኩ ከኣ እቲ መዓልቲ ተመጢጡ ስለ ዝነውሓለይ ግዜ ከሲብ ኢለ እሕጐስ። ብርግጽ ድማ ብዙሕ እጽሕፍ።

ናጸነት ኤርትራ ካብ ዝእወጅ ክልተ መጽሓፍቲ ኣሕቲመ። ክልተኣን ናይ ፈጠራ ዛንታታት ኢየን። ብዓቕሚ ብዝሒን ዝርግሐን ዓድና ዝኣክል ህዝቢ ኣንቢቡወን ክብሃል ይክኣል። ፈቲናየን ዝበሉ ሰባት'ውን ኣይወሓዱን። ዘድንቐወን ሰባት ይገጥሙኒ'ሞ ክሳብ ብዘረባ ንዓግብ ነዋግዕ። ንሓንሳብ ግን ናይ ፈጠራ ስራሕ ምስ ዘይፈልጡ እራኽብ'ሞ ኣብ ዝኣቱዎ እስእን። ነቲ ፈተነ ስነ-ጥበባዊ ስራሕ ቦቲ ዝፈልጡዎ ጸቢብ ሞያ ከቢቦም ክሓንቁዎ ክጽዕሩ እንክሎዉ የደንግጹኒ። ውራይ ስነ-ጥበብ ከይፈለጡ ተማሂሮም ወይ ብስራሕ ተመኩሮም ብዘጥረዩዎ ውሱን ሞያ ተቐይዶም ንህይወት መንእሲያት ከይዕንቅፉ እስግእ። ንቀይዲ-በተኽ ትዕቢት ውሱን ትምህርቶም ከም ግዙኣት እናተኸተሉ ነቲ ረቂቕ ስነ-ጥበባዊ ዓለም ብዓንዴል ኣንደበት ክተናኽፉዎ ምርኣይ ኣይተፈተወንን።

ክልተኣን መጽሓፍቲ ኣብ ቀዳማይ መድረሽ ናጽነት ኢየን ተጻሒፈን። እዛ መጽሓፍቲኳ ድማ ኣብ ካልኣይ መድረሽ ናጽነት ተጀመራ። ካልኣይ ምዕራፍ ወይ መድረሽ ንብሎ ዘሎና እቲ ሰለስተ ወራራት ሓዚሉ ዘሎ ግዜ ኢዩ። ንሱ ካብ 1998 ክሳብ ሕጂ ዘሎ እዋን ከይኑ፡ እቲ ቅድሚኡ ካብ 1991-1997 ዝነበረ ግዜ ድማ ቀዳማይ መድረሽ ወይ ከኣ ዘመን ግርህና ዝብሉዎ ኢዩ። ቦቲ ክልተ እዋናት ሓያሎ መጽሓፍቲ ተደራሲዶ ኣይተደረሰን እናተባህለ ክሳብ ሕጂ ዘከራኸረና ዘሎ ጉዳይ ኢዩ። እተን ጽሒፊየን ዝበልኩ ክልተ መጽሓፍቲ ቁጽሪ መጽሓፍቲ ዓደይ ወሲኽ ወይ ኣብዚሓ እናበልኩ ዝፍክረለን እምበር ምሉእ ስነ-ጥበባዊ ዕግበት ኣይረኽብኩለንን። ምናልባት ከም ሰበይ ናጽነት ኣስኪሩኒ ነይሩ ይኸውን። ግዜ'ኳ ነይሩኒ፡ ቀልበይ ግን ብግብእ ኣይተቐጻጸርኩን። ንምስትንታን ግዜ ኣይሃብኩዎን። እኹል ምግራም ኣይገበርኩን። ብዕሽነተይ ነቲ መዝገብ ህይወተይ ዝኹነ ዝኸሪ ደሓር ዝምለሶ ምዃነይ ዘንገዐ ዳርጋ ሰሪዘዮ ነይረ። ሓደ ተዋዛያይ፡ “ህዝበይ ከምዞም ኣብ ኮምፕዩተር ጽሒፎም ሰኣን ዓቃብ-ነጥቢ ምጥዋቕ ዘጥፍኡዎ ኢያ ከይና፡” ኢሉ ይብሃል።

ነዛ እናኣንገደት ተትዕበኒ ዘላ ድርሳነ-ፈጠራ ዝኹነት መጽሓፍ መዓስ ጀመረ መዓስ ክውድኣ እየ ኢለ ኣይተጨነቐኩን። ከም ዝመጸኒ እየ ዝጽሕፋ ዘሎኹ። ትወዳእ፡ ትፈጸም'ውን ኣይተገደስኩን። ዓቕበት ጸሓፍቲ ምዃና ግን ኣይጠራጠርን።

እቲ ዘመነ ግርህና ብርግጽ ድዩ ተወዲኡ ዝብል ሕቶ ኣሎ። ይዋእ እቶም ወቕቲ ግርህና ከስተብህሉ ዘይክእሉ ደኣ'ምበር ንዓይስ ገና ዘዩቓርጽ ግርህናን ንጽህናን ጥራሕ ኢዩ ዝርኣየኒ -- ዘይውዳእ ኤርትራዊ ንጽህና።

* * *

ባህታ ዝብሃል ሓደ ዓርከይ ኣሎ። ኣብዚ እዋናት ናይ ስነ-ኣእሙሮ ኩናት ተመራማሪ እየ ይብለኒ። ንኣንሳብ ምእማን ይኣብዮ፡ ንኣንሳብ ከኣ ይቕበሎ። ቦቲ ኣዘራርብኡን ኣገላልጽኡን ብሓቂ እምስጥ እየ። “ኩናት ኣየገርምን ኢዩ። ጠባይ ሃገራት ኢዩ። ከምኡ እናበላ ኢየን ዝጎብያ። ይልምዓ፡ ይሰልጥና ብዘይ ኩናት ምሉእ ትንፋስ ኣየተንፍሳን ኢየን። ምናዱ-ምናዱ እዚ ናይ ዘመናዊ ኩናት በተን ዓበይቲ ዝብሃላ ሓያላት ሃገራት ዝተማህዙሞ እተን ድቕቕ ዝበላ ምኽንያቱ ከይፈለገ ዝሳተፍኦ ከይኑ ኣሎ። ዝኹነ ከይኑ

ወግእ ካብ ጥንቲ ዝጀመረ ንጥፈት ኢዩ። እቲ ክውንንኦ ዝደልዩ ሃብቲ መሬት ብወግእ ኢዩን ዝሕዝኦ። እንተኹን ንምዕባለ ወዲ-ሰብ ምጻኑ መግለጺ ይትኣመን ኣይትኣመን ብዘዩግድስ ንወረርቲን ግዳዮቶምን የእምን ተባሂሉ ዝተኣከበ ኣምራት ኣሎወን።” ይብሉ። ቀጺሉ፡ “ብሕልፊ እሞ ከኣ ስነ-ህንጻን ስነ-ቅርጺን ብዘይ ኡናት ተወዝ ክብሉ ኣይምተራእዩን። መብዛሕትኡ ዓበይቲ ምህርቲ ስነ-ጽሑፍስ ዘይ ተረፍ ወግእ ኢዩ። ኣብዘን ስልጡናት ዝብሃላ ሃገራት፡ ማለት ናይ ሕጂ ይኹና ናይ ጥንቲ ፍሉጣት ህንጻታተንን ቅርጽታተንን ሳላ ወግእ ዝተፈጠሩ ኢዮም። መብዛሕትኡ ስነ-ጥበብን ስነ-ፍልጠትን ጽማቕ ወግእ ኢዩ። መብዛሕትኡ ሕገ እንታይ ኢዩ እንተ ተባህለ’ውን ዘይ ወግእ ካልእ ምላሽ የብሉን። ንሕና እንተ ኹንና’ውን ብወግእ ኢና ተፈጠርና። ወግእ ወላድ ሰላምን ስልጣንን ኢዩ። ንተኸሊ እምነታት እሞ ከኣ ቀንዲ ድኽዲ ኢዩ። እምነታት ወግእ ኢዩ ቀለቦም።” ክብል ክሰምዖ እንከሎኹ ቦቲ ዘርእዮ ፍሉይ ባህሪ ቀደም ዘንበብኩዎ መጽሓፍ ትዝ ይብሉ። ኣብቲ መጽሓፍ ኣደ ዘይርሳዕ ባህሪ ናይ ኣደ ስነ-ኣእሙሮ ኡናት በዓል ሞያ ኣሎ። ባህታ ነዚ ባህሪ’ዚ ክመስል ዝጽዕር ዘሎ መሲሉ። እንተኹን ባህታ ካብ ናይ ኣደ ፈጠራዊ መጽሓፍ ጠባይ ዝፈልዮ ነገር ይስእንዶ ይኸውን ኢሊ እጠራጠር። ብኻልእ መኣዝን ጠሚተ ድማ ባህታ ናይ እማን ሰብ ወይ ናይ ፈጠራዊ መጽሓፍ ሰብ ምጻኑ ንምርግጋጽ ከም ዘጸግም እኣምን። ልክዕ ከማይ ባህታ ብሕልሚ ድዩ ብጋህዲ ዝርኣየና ዘሎ እናበሉ ዝጠራጠሩ ብዙሓት ገጢሞምኒ።

ቀረሲ ገዛና ብጊሓቱ ምጻኑ ዘይስሕት ባህታ ንግሆ ሰዓት ሽዱሽተ ገዛና ኳሕኩሉስ ኣዛሚት መን ኢኻ ከይበለት ማዕጸ ክትከፍትን እንቅዓ እናስተንፈሰ ተወርዊሩ ክኣቱን ኣደ ኩይት። ኣስሓይታ ኣስመራ መዓንግኡ ከም ዝሓለበ ንምሕባእ ግናዕ ኣእዳዉ ከም ጭኑቕ እናፋሕፍሑ፡ “ኣብ ኣስመራ ክልተ ጥዑያት ሰባት ኣሎዉዶ እንተ ዝብሉኒ ኢደይ ናባኹም ዊጥ መበልኩ። ጥዕና ኣእሙሮ ይኹን ኣካላት ንግሆ ብምትንሳእ ኢዩ ዝልካዕ። ኣዛሚት ሻሂ ጥራሕ ቀልጥፍኒ።” ኢሉ ናባይ ጠሚቱ።

ምክንያት መምጽኢኡ ክግምት ኣይከኣልኩን፡ ክጥርጥር’ውን ኣይፈተንኩን። ናይ ስነ-ኣእሙሮ ኡናት በዓል ሞያ ብንግሆኡ ናባይ ወይ ናብ ኣዛሚት ገስጊሱ እንታይ ከም ዝረክብ ባዕሉ ይፍለጦ ኢሊ ዝቐረበትለይ ውዕይቲ ቡሽ ሻሂ ፊት ክብል ምስ ጀመርኩ፡ “ስማዕ

እስኪ ኤርትራዊ ጸሐፊ! ካብቶም ኣሎውና ንብሎም ጸሓፍቲ ሓደ ኢዩ እንተ በሎኻ ሓቂ ድዩ ዝመስለካ? ህዝቢ ጽምእ ጸሓፍቲ ኣሎዎ። ዋላ እንተ ዘይሃልዉና ንፍጠሮም ኢላ ኢያ ተበጊሳ ዘላ። ‘አንታ ጸሓፊ መዓረይ ሎሚ ሽፍታ ንዓመታ ንጉስዮ’ ትደርፍ ኣላ ሃገር። ሓደ መዓልቲ ነዛ ሕያወይቲ ህዝቢ ዝኹኑ ጸሓፍቲ ከም ዝቐልቀሉ ኣይጠራጠርን እየ። ውርዙዋት ኤርትራውያን ድሕነት ብጸሓፍቲ ከም ዝመጽእ ይጸምኑ። ብቐዳማይ ኣብ ረድዮ ክትሕተትን ክትምልሰን እንክሎኻ ሰሚዐ ናይ ልቢ ስሒቐ። ብልቢ መሳኪን ይብለኩም ነይረ። ከብደይ ብልዕ ኢኹም ተብሉኒ። ሓቂነትኩም ኣዝዩ የደንግጸኒ። በዘን ሓደስቲ ቃላትን ሓረጎችን ንዘየርኣኹምዎ ክትናፍቁ እንክሎኹም ምስ ሰማዕኩ ድማ ጉህየ።”

“ወይለይ እንታይ ድዩ ነገሩ? ዘምጽእካ ግዳ ዘይትገብር፣ ካን ቊርሱ ምብላዕ ክትከልኦ! እንታይ ድዩ ነገሩ?” ኢላቶ ኣዛሚት እናሰሓቐት።

ኣዛሚት ጣምጣም ኢሉ ዝሕሰሶ ዝነበረ ስሓን ምስ ኣስተባሃለት ድማ: “ንሱብ ጥራይ ዘይኩነስ ንእኽለ’ውን ኣይተነሕስን ኢኻ።” ኢላ መሊሳ ካብ ዓቢ ስልጣንያ ሕልበት: ካብ ንእስ ዝበለት ድስቲ ከኣ ዝሒል ስልሲ መሊኣትሉ ከተብቅዕ መቋሰዪ ዝኸውን ሰፊሕ እንጀራ መሸላ ድማ ሂባቶ።

ባህታ ዝተዋህቦ ከቢድ እጃም ብብርቱዕ ሸውሃት እናጋሕጠጦ: “ኣየ ኣዛሚት! ቊርሲ ኢልክዮ ዲኽኪ? ካብ መዓስ ኢዩ ሕልበት: እሞ ከኣ ኣብ መዝሓሊ ዝሓደረ ሕልበት: ምስ ዝሒል ስልሲን ዝሒል እንጀራን ንቊርሲ ዝቐርብ?”

“እንተ መሊሱልካ እስኪ ንኸብዲኻ ሕተት?”

ብሃንደበት ገጽ ባህታ ቅይር ክብል እንክሎ ርእየዮ። ቊርሲ ኣዛሚት ከም ዝተወሃሃዶ ዝርኣዮ ኩሉ ብሓደ ቃል ምመስከረ። ናባይ እናጠመተ ከኣ: “ስማዕ ሎሚ ዝጅመር ዓቢ ስራሕ ኣምጺኣልካ ኣሎኹ። ከም ኣመልካ ዝጽሕፎ ነገር ኣሎኒ ክትብል ኢኻ። ንሱ ቀስ እናበልካ ተላእሞ። መወዳእታ ዘሎዎ ግን ኣይመስልን። ኩሉ ግዜ ይጽሕፍ ኣሎኹ ኢኻ ትብል: መጽሓፍ ግን ኣይርኣናን። ሓቂ ምዝራብ ይሓይሽ እተን ቀደም ዝጽሓፍካየን ብዘይ ቃልዓለም ጽቡቓት ነይረን፣ እዛ ሒዝካያ ዘሎኻውን ግርም ክትከውን ኢያ፣ ዘጠራጥር የለን፣ እንተኹኑ እዚ ሕጂ ዝበለካ ዓቢ ቊርሲ ንገር ስለ ዝኹኑ እምቢ ከይትብላኒ ሓደራኻ።” ከምኡ ክብልን እንክሎ ከቢድ

ጸር ተሰኪሙ ዝጭነኹ ዝነበረ መሲሉ ተራእዮኒ። ናይ ወጋሕታ ጸወታኡን ሰሓቹን መዓስ ከም ዘቋረጸ ኣይተረድአንን። ባህታ ከምኡ ኢዩ፡ መዓስ ዕግርግር መዓስ ወግዒ ከም ዝሰርዕ ኣይፍለጥን። ካብ ገጽ ጸወታ ናብ ገጽ ስራሕ ብሃንደበት ክዕጽፍ እንከሎ ኩሉ ግዜ ከም ሓድሽ እግረም።

ምግራመይ ከይሓባእኩ፡ “እንታይ ዓይነት ስራሕ ኢዩ ንግሆ ኣተንሲኡ እንቅዓ ሕልበት ዘብልዓካ?” ኢለዮ።

“በዚ ጸወታ የለን፡ ሐራይ ጥራሕ በል።”

“እሞ ቍሩብ እባ ኣተምብሃለይ ምናዓ ገንዘብ ዘምጽእ እንድሕሪ ኩይነስ ምሓብብናሉ። ኣሣሚት ኣብ ገዛ ገንዘብ ውሒዱ ኢያ ትብል ዘላ። ሓቃ ድማ ገንዘብስ ውሒዱ ኣሎ።”

“እንድዒ! ሕልበት ዝቐርሱ ሃብታማት ድዮም ድኻታት ኣይፈልጥኩን፡ እዚ ስራሕ ግን ቍሩብ ገንዘብ ኣይስኣኖን ይኸውን እብል። ዓቕሚኻ ከኣ ክንደየናይ ከይከውን?”

“ብዛዕባቲ ስራሕ ተዛረብ፡ ግለጸለይ፡ እንታይ ኢዩ እቲ ስራሕ?”

ዝተሰወረ ሰብ ኣብቲ ገዛ ከይህሉ ዝተጠራጠረ እናመሰለ ንዮማንን ጸጋምን ቁሊሕ-ምሊሕ በለ። ብዘይካ ኣሣሚት ካልእ ሰብ ከም ዘይነበረ ዝጠፍኦ ኣይመስለንን። ምናልባት ኣሣሚት ክትሰምዖ ዘይደለየ ከይከውን ኢልና ኣነን ንሳን ብዝገበርናዮ ሕቡእ ምልክታት ኣሣሚት ንኸልተና ገዲፋ ወጸት።

ባህታ ብሕቶዩ ጀሚሩ፡ “ብዛዕባ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ክሳብ ክንደይ ኢኻ ትፈልጥ?” ኢሉኒ ንማእከል ገጸይ ኣዲንቱ መሊኡ እናጠመተ።

ንምሕሳብ ግዜ ከይበላዕኩ፡ “ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ደኣ ክንደይ ኢልካ ክቐጽር? ዓርጋ ኩሉ መጽሓፍቲ፡ መዚቃ፡ ፊልምታት፡ ቅዲ ናብራ፡ ትምህርቲ፡ ቋንቋ፡ ቴክኖሎጂ፡ ስነ-ጥበብ...” እናበልኩ ሓውሲ ቁጥዓ ገይሩ ኮሊፉኒ።

“ስማዕ እንዶ ግዳ ከይሃለኽካ! ኣነ ናይ ዓለም ዛንታ ኣምህረኒ ኣይበልኩኻን፡ ብዛዕባ ኤርትራ እየ ዘጽንዕ ዘሎኽ።” ኢሉኒ። ጽንሕ ኢሉ “ንኣብነት እዚ መጽሓፍ ኢልካ ትሕንጥጦ ዘሎኻ ምስ መን ክትዋግኣሉ ኢልካ ኢኻ?”

“ኩሉ ሻብ ኣፈ-ሙዝ ፈጠራዊ ድርሳይ ናባይን ናብ ውሽጢ

ሃገረይን እየ ዘቅንዕ። ነቶም አህዛብ ካልኦት ሃገራት ድማ ፍቕሪ ከምህሮም እፍትን። ንጸላእቲ ግን ከማኻ ሰብ ሞያ፡ ሰብ ብልሓት እየ ዝጽበዮሎም። ዕላማ ስነ-ጽሑፊይ ንደቂ ሃገረይ ምሕንሰ ኢዩ። ክስሕቁ እየ ዝደልዮም። ብምኽርታት ከቐስሎም ኣይደልን። መን መኻሪ፡ መን ተመካሪ ከይከውን ኢልካዮ? እንተ ኰይኑለይ፡ ሰብ ዝኹንዎም ጠባያት ኣብ መጽሓፊይ ክገድፈሎም እደሊ። ከምቲ ሆመር ንደቂ ዓዱ በዓል ኣጋሚምኖን፡ ኣኪለ፡ ሄክቶር፡ ወዘተ. ዝገደፈሎም፡ ኣነ ከኣ ኣዝማድ ከውርሶም ምደለኹ። ካልእ ይትረፍ ፍንጫል በረኻኣምን ጎበታቶምን ዝኹኑ ኣማልኹቲ፡ መላእኹቲን ጸድቃናትን ክፈጥረሎም እብህግ። ብሕልፊ ግን ምስ ኣማልኹቲ ባሕሮም፡ ዋላ ምስ በዓል ፖሰዲዩን ወይ ኔፕቲን ከራኽቦም እሞ ናይ ጥንቲ ዘኪሮም ምስ ስድራ-ቤት ኣማልኹቲ ባሕሪ ይቕረ ተበሃሂሎም ብዘይ ስክፍታ ባሕሪ ከም ገዛኦም ምእንቲ ክነብሩሉ ከፋቕሮም ምደለኹ። ንናይ መጻኢ ትውልዲ ስነ-ጥበበኛታት ኣብ ሸኻታት፡ በረኻታት፡ ሩባታትን በዓትታትን ወዘተ. ምስ ዝርከባ ዝተፈላለዩ ተውህቦ ዘህብትማ ሃገራውያን ስርኢላት፡ ዛርትታት፡ ቆለታትን ደቂ-ሕድርቲናን ከላሊ እምነ። ብሕልፊ ነዚ ዝብገስ ዘሎ ንስነ-ጥበብ ክንደይ መርብሐ! ኣይጨክናልካ ደኣ እምበር እንድሕሪ ፈትየንስ ነዘም ሰንካላት ኣጥፊኡን ናይ ሓቂ መሃዝቲን ፈጠርቲን ዝኹኑ ስነ-ጥበበኛታት መፍረዖ ነይረን። ነቶም ድርሳነ ፈጠራዊ ጽባቕን ሓቂን ጠጎሶም ዘገላግሎም ዝጽበዩ ዘሎዉ መንእሰያት መለለይኦም ነይረን።” ኢሊዮ እናሰሓቐኹ።

ባህታ ከም ዝተጸበኹዎ ኣይኰረየን። እኳ ደኣ ብሓጐስ ገጹ በሪህ። “ስማዕ! ብሓቂ ካብ ትምኒተይ ንላዕሊ ኢኻ። እዚ እንተ ጌርካ ደኣ እቲ ቀንዲ ፈጸምካ ማለት እንድዮ። ንደገ ዝቐንዐ ኣፈሙዝ ደኣ እንታይ ጸገም ኣልዩዎ? መጽሓፍካ ጥራሕ ወድእ፣ ኩሉ ኣብ መጽሓፍካ ኣእቱዎ፣ ዝደለኻዮ ሓገዝ ሕተት፣ ብዙሕ ሕልበት ከኣ ቍረስን ኣቑርስን። ካልእ ኣብ ጽቡቕ ቍርሲ ብሓባር ዮውዕለና ካብ ማለት ሓሊፈ ዝውስኽ ዘረባ ዮብለይን።” ኢሉ ብብርቱዕ ሓጐስ እናነጠረ ክወጽእ ክበል እንከሎ ተሃንዲዳ ንውሽጢ ትምለስ ምስ ዝነበረት ኣዛሚት ካብ ምርጻም ንዋራ ድሒኑ። ነታ ደንጽዩዋ ክትጥምቶ ዝጀመረት ኣዛሚት ኣጸብዕታ ብግዲ ስሕብ ኣቢሉ ተሳሊሙ ምስ ወድኦ ድማ ብተሃሞኽ ንግዳም ገጹ ስጉሙ። ኣዛሚት ከኣ ክቱር ምግራም ምስ ዝፈጠሮ ሓድሽ መልክዕ ገጽ ለቢሳ ንነዊሕ ግዜ ተዓኒዳ።

አብዚ ሕጂ ግዜ ሰብ ዋዛ ጠፊኡዎ ከም ዘሎ ኣየስተውዓለን። ካብ ሰሓቕ ብኸያት ይቐሎ። ብርግጽ ከኣ ብኸያት ይቐልል።

ሱሌማን፡ ሃብታም ጸብጸብ ባህታ እምብዛ ስለ ዘገረሞ፡ ክኣምኖ ኣይከኣለን። ባህታ ብምግናን ፍሉጥኳ እንተኹነ ፈጸሙ ከም ዘይሕሱ ግን ሱሌማን ይፈልጥ ኢዩ። ኣዐርዮም ከይተዛረቡ ባህታ ስለ ዝገሸ፣ ሱሌማን ምስ ሓሳባቲ ምቅላስ ኣድኪሙዎ። “ነቲ ጸሓፊ ክረኽቦ ኣሎኒ” ኢሉዮ ናባይ ኣንጊሆ መጺኡ። ኣዛሚት ኣይነበረትን። ኣነ ድማ ኮምፕዩተሪይ ካብ ለይቲ-ንግሆ ክሳብ ረፋድ-ቀትሪ ብዘይ ገለ ፍረ ጽምቑሙቕ ስለ ዘበለትኒ ጽልእልእ ኢሉኒ ነይሩ። ካብቲ ንሕስያ ዘይብሉ ባዶ ገጽ ኮምፕዩተር ክውል እንተ በልኩ ኢለ ሻሂ ክሰቲ ምስ ጀመርኩ ማዕጾ ተጂሕኩሉ። ካባይ ኣይሓልፍን ኢለ እምበር ፊትዮኳ ማዕጾ ኣይከፈትኩን። ሱሌማን እትው ኢሉ ኮፍ ምስ በለ እቲ ክሰትዮ ዝጸናሕኩ ቡሽ ሻሂ ጠፊኡኒ። ህልኽ ሓዙኒ ክረኽቦ ጽዒረ፡ ግን ቀቢጾ ገዲፈዮ።

ድምጺ ምሕጫጭ ብዕሊ ዝለማመድ ዘሎ ተዋሳኣይ እናምሰለ፡ “ሓደ ዓቢ ነገር ጠፊኡካስ ንምርካቡ ዝገበርካዮ ጸዕሪ ከይተመሰለልካ ዝተረፈ ትመስል፡” ኢሉኒ። ቅጽል ኣቢሉ፡ “ብንግሆ እንታይ ደልዩ መጺኡኒ ከይትበል መምጺእየይ ምኽንያት ኣሕጽር ኣቢለ ክገልጸልካ። ወረ ኣስመራ ከም ትፈልጦ ቀልጢፉ ተላበዓይ ኢዩ። ኣብዚ ገዛ ዝብላዕ ቍርሲ ፍሉይ ምጃኑ ምሉእ ነባሪ ዓጂ ፈሊጡ ስለ ዘሎስ ከይቅደም ፈሪሐ እየ መጺኡ።” ዘረባኡ ክቕጽል ከሎ’ውን ናይ ምሕጫጭ ሕንጻጽ ንዘረባኡ ከሰኒ ዝገብር ዝነበረ ድምጺ ገጢመዮ። እንተኹነ ተሓጉሱ።

ዋዛ ምስ ቁምነገር ጥዑም ኢዩ። ኣብዚ ሕጂ ግዜ ሰብ ዋዛ ጠፊኡዎ ከም ዘሎ ኣየስተውዓለን። ካብ ሰሓቕ ብኸያት ይቐሎ። ብርግጽ ከኣ ብኸያት ይቐልል። ሰሓቕ ናይ ኣማልኽቲ ኢዩ።

ጉድለት እናቆጸሩ ነብሶም ዘባህርሩ ትሑት ደረጃ ዕድመን ምዕባለን ዘሎዎም ኢዮም። ኣብ ከባቢ ዘሎ ጽባቕ መቐጸሪ ዝሰእኑ ግን ልዑላት ኢዮም። ኣጀማምራ ዘረባ ሱሌማን ኣይጸለእኩዎን። ምክንያቱ፡ ብክያት ከም ቅዲ ናብራ ዝኸተሉ ሰባት ኣድኪሞምኒ ነይሮም። ትምህርቲ፡ ስልጣን፡ ገንዘብ፡ ንብረት ዘሎዎም ሰባት ከዕዘምዝሙ እንተ ሰሚዐ እዚ ኩሉ መሊኡዎም እንከሎ እንታይ ኢዮም ከይኖም እብል ነይረ። ደሓር ግን እቲ ምልኣት ዝመስለኒ ዝነበረ ጉድለት ምኳኑ ተረዲኡኒ። ስነ-ጥበብ ዝጎደሎም ሰባት ውሽጦም ባዶ ከም ዝኹነ ደንጉዩ ኣረጋጊጸ።

ተሰዊራትኒ ዝነበረት ቡሽ ሻሂ ኣብ ጥቓይ ከም ዝነበረት ብሃንደበት ኣስተውዒለ። ብዙሕ'ውን ኣይዝሓለትን። ካብኣ ፊት ምስ በልኩ፡ “እቶም ወረ ዝሃቡኻ ዝረሱዕም ሓበሬታ ኣሎ፣ ቊርሲ እዚ ገዛ ብንግሆ-ለይቲ ዝፍጸም ውራይ ኢዩ። ርፍድ ምስ በለ ዝብላዕ ነገር የለን። ስለዚ፡ ብዛዕባ ዘምጽኣካ እንተ ጀመርና ጽቡቕ ኢዩ።”

“ሓቂኻ ጸሓፊ... ናብ ቁምነገር ምእታው ይሓይሽ፣ ግና ኩሉ እቲ ብዛዕባ ዝሓል ሕልበት ዝብሃል ዘሎ ሓቂ ድዩ? እሞ ከኣ ንቐርሲ! እሞ ከኣ ንግሆ ምድሪ! ማለት ባህታ ኣብ ሓቂ ቀመም ስለ ዝንስንስ ጌጋ ከይገብር ኢላ እየ። ዝብለካ ባህታ ንገዛእ ርእሱ መጽናዕቲ ክግበረሉ ዝግባእ ሰብ ኢዩ። ብዙሕ ክግለጸለይ ዝደልዮ ነገራት ኣሎ፣ ንኣብነት ብሓቂ ኣዛሚት እንድሕሪ ከይና መሃዚቱ መዓስን ከመይን ክምለሽ ዘሎዎ ሕቶታት ይመስለኒ። ሓቂ ድዩ ባህታ እቲ ክስትዮ ዝሓደረ ኣልኮል ቡቲ ቊርሲ ሰኪሑ ናበይ ከም ዘበለ ኣይፍለጥን ዝብል? ሓቂ እንተ ከይኑኻ ኣብዚ ገዛ ዘይተኣደነ ሃብቲ ኣሎ ማለት ኢዩ። ማለት ዝሓል ሕልበት ንምግብና! ዝሓል ሕልበት ንመድሃኒት! ዝሓል ሕልበት ን...።”

ነዊሕ ከይከደ ኣቋርጽ ኣቢለ፡ “እወ! ዝሓል ሕልበት ንስነ-ኣእሙራዊ ኩናት! ዝሓል ሕልበት ንስነ-ልቦናዊ ውግእ! እወ! ዝሓል ሕልበት ንኹሉ ዓይነት ውግእ! ውግእ! ውግእ ጥራሕ ከይኑ ዘረባና! ብዛዕባዚ እንዲኻ መጺእካ ዘሎኻ። ሕጂ ሕልበት ገዲፍካ ናይ ውግእካ ተዛረብ። ካባይ እንታይ ትደልዩ ከም ዘሎኹም ድማ ክፈልጥ እደሊየ። ይውሓድ ይብዛሕ እኮ መሰልስ ኣሎኒ።” ኢለዮ ብሓውሲ ምንጽርጸር።

ገጽ ሱሌማን ብፍሽኽታ በሪሁ ምስ ርኣኹ ፍኽሰ ኢሉኒ። ካብዘም

ተልእኾአም ዝፈልጡ ስለ ዝኹነ ብቐሊሉ ንኹራ ገጽ ኣይሃበን። ንሱሌማንን ንባህታን ካብ ቀደም እየ ዝፈልጦም። ቀደም ናይ ሕጊ ኣማኸርቲዮም ዝብሃሉ ነይሮም። ካብ ናጽነት ንነጀው ግን ስራሖም ክርደኣኒ ኣይከኣለን። ኣብ ካልእ እዋን ነልዕሎ ንኸውን ደኣምበር ናይ ብዙሓት ሰባት ስራሕ ምርዳእ ኣብዩኒ ኣሎ። ካብ ኣማኸርቲ ሕጊ ከመይ ኣቢሎም ናይ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ሰብ ሞያ ከም ዝኹኑ ኣይፈለጥኩን። ወግዖም ግን ኣይጸላእኩዎን።

ሱሌማን ኣብ ቀንዲ ነገር ክኣቱ ምስ ወሰነ፡ “ብቐዳማይ ምስ ባህታ ብዛዕባ ስነ-ጽሑፍ ኣልዒልኩም ኔርኩም ሰሚዑ። ንሱ ኣገዲሱኒየ መጺኦ ዘሎኹ። እቲ ውራይ ዝሓል ሕልበት’ውን መዓልቲ ንፍለየሉ ዘብል ከይኩምበር ኣዝዩ ዘገድስዩ። ባህታን ኣነን ናይ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት መጽናዕቲ ምክንዮን ካብ ንጅምር ነዊሕ ከይኩ። ካልእ ተውህቦኣን ገዲፍካ እተን ኣቐዲምካ ዝጸሓፍካየን ክልተ ናይ ፈጠራ መጽሓፍቲ ንፍሉይ ክእለትካ ይገልጸ ኢዮን።” ክብል እንከሎ ዳርጋ ኣቋርጽ ኣቢላ ተወሳኺ ሕቶታት መለኣሉ።

“ቀደም ክፈልጠኩም እንከሎኹ ብግሊኹም ቤት-ጽሕፈት ኣማኸርቲ ሕጊ ኢኹም ተካይዱ ዝነበርኩም። ብግዜ ጸላኢ ካብ ዝተጣበቐኩም ዝተኣሰርኩም መዋእል ይበዝሕ ይኸውን። ናጽነት ምስ ረኽብኩም ጥብቅናኹምን ኣገልግሎት ምኽሪ ሕጊን ክንዲ ምግባር ናብ ካልእ፡ ማለት ናብ ትንተና ስልትታት ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ምእታው ጥራይ ዘይከነስ ኣብ ናይ ስነ-ጽሑፍ ምርምር እንታይ መእተዊኹም እንተ ተባህለ እንታይ ክትብሉ ኢኹም? እዚ መበልዩይ ከኣ ብዙሕ ክርደኣኒ ዘይክእል እዕዘብ ስለ ዘሎኹ ኢዩ። ኣብዚ ግዜ ናጽነት ካብ ስደት ይመለሱ ካብ በረኻ፡ ኣብዚ ይንበሩ፡ ኣብቲ ይጽንሑ፡ ቀደም ዘይነበረ ክእለት መዓስ ከም ዝተጠረየ ብዘይ ፍለጥ ቅልጣፈ ብዙሓት ሓድሽ ስራሕን ሞያን ከካይዱን ከማሓድሩን እርኢ ስለ ዘሎኹ ቀንዲ ምኽንያቱ ክፍለጥ ዘሎዎ እናመሰለኒ ኢዩ። ፈሪሖ ተሓቢኡ ዝነበረ ክእለት ድዩ ሕጂ ብናጽነት መንፈርፈር ኣውጺኡ? መገዲ ጠፊኡዎ ዝነበረ ውሕልና ድዩ ሕጂ ምስ ሰብ ተቓሊዑ? ወይ ከኣ ዕድመ ንናጽነት ቃሕ ዝበለኒ ዘይገብር ኢዩ ዝብል ዘሎ ሰብ?”

“እዚ ትብሎ ዘሎኹ ካልእ ግዜ መልዓልናዮ ኔርና። ተመራመርቲ ኤርትራውያን በብወገኖም ይመራመሩሉ ኣሎው ይብሃል። ናይ ኤርትራውያን መጽናዕቲ ዳርጋ ሕሰም ዝለበስ ኢዩ ክብሉስ ሓቂ ይመስለኒ። ሽሕኳ ገርህኛታት እንተ መሰሉ መጽናዕቶም

ፈጸሞም ከይወድኡ ዘምልቂዎ ምስጢር የሎን። ሓደ ግን ሒደት ኣተምቢሁለይ። ቀደም ዘይነበረ ብግዜ ናጽነት ስራሕ ብዓይነት በዚሑ ከም ዘሎ ሓቢሩኒ። ቀደም ኣላይ ስድራ ዝፍትነን ዓይነታት ስራሕ ወሱናት ነይረን። ሕጂ ግን ናይ ሙዚቃዊ ዓለም ከም ኣብነት እንተ ወሲድና ደረፍቲ፡ ደረሰቲ ሙዚቃ፡ ጸሓፍቲ ደርፊ፡ ተጻውቲ ናይ ዝተፈላለዩ መሳርሒ ሙዚቃ፡ ሰራሕቲ ሙዚቃዊ መሳርሒታት፡ ኣወሃሃድቲ፡ ኣተሓባበርቲ፡ ኣለይቲ፡ ሳዕሳዕቲ፡ ኣሰልጠንቲ ሳዕሳዒት፡ መዝገብቲ፡ ቀዳሕቲ፡ ኣካፋፊልቲ፡ ሸየጥቲ፡ ኣልበስቲ፡ ኡሓልቲ፡ እናተባህለ ዝርዝሩ ዘይውዳእ ዓይነት ስራሕ ብጻዕቂ ይዝውተር ኣሎ። ኣብ ካልእ ወገናት ድማ ከምኡ ኢዩ። ዝልዓለ ዓይነት ስራሕ ክወልድ ኢዩ ዝብሃል ኣብ ወደባት ኤርትራ ክዓስል ዝሕሰብ ዘሎ ኢዩ ኢሉኒ እዚ ዝብለካ ሰብ። ማዕረ ሚእቲ-ሸሕ ዓይነት ስራሕ ዘከናውና ሰባ-ሸሕ ትካላት ክቕልቀላ ኢያን ይብል።” ምስ በለ ብዛዕባ ናቱን ናይ ባህታን ክነግረኒ ሓቲተዮ።

ሱሌማን ነቲ ብሩህ ገጽ ብሰሓቕ መለኡ ብምብራህ፡ “ሓቂኻ ኢኻ፡ ኣነን ባህታን ካብ ስራሕ ኣገልግሎት ሕጊ ኣይወጸእናን። ገና ኣብኡ ኢና ዘሎና። ሕጂውን እንተኹነ ነቲ ስነ-ኣእሙራዊ ኡናት፡ ማለት ናይ ውሽጢ ይኹን ናይ ግዳም ሕጊ ኣብ ምልባስ፡ ምስ መንግስቲን ካልኣት ዝተፈላለዩ ትካላትን ዝተዋህበና እጃም ስራሕ ንምስላጥ ንሳተፍ ኣሎና። እቲ ስራሕ ብዓቢኡ ሓደ ናይ መጽናዕቲ ትካል ዝግደሰሉ ኰይኑስ ንሕና ከም ሰብ ሞያ ሕጊ ገለኡ መጽናዕቲ ንክንገብር ናይ ስራሕ ውዕል ኣቲና ኢና ጀሚርናዮ። እተን ዝጸሓፍካየን መጽሓፍቲ ከም ብሓድሽ ምስ ኣንበብና ንደልዮን ንጽብዮን ሓገዝ ከም ዘሎ ገሚትና፡ ካባኻ ሓሳባት ንክንብለጽ ኢና ምልስ ምልስ ኢልናካ።” ኢሉ ዝከኣሎ ገለጹለይ።

እቲ ዘረባ ደንጽዩኒ። ስለምንታይዮ ሰብ ሕጊ ሕጊ ዝብል ኢለ ናብ ምስትንታን ገጸይ ገይሽ። እንታይ ኢዩ ሕጊ ቅድሚኒ ህይወት ዝስራዕ? ስነ-ኣእሙራዊ ኡናት ዝኣልም፡ ዘካይድ፡ ዝውድብ፡ ዝድግፍ፡ ወዘተ.? ብምንታይ ሕጊ ክቕጻዕ ከም ዘሎዎ ንምውሳን ኣብ ሃገር ከውርዶ ዝክእል ጳቕጢ ዘመልክት ሓሳባት ኣቕርብ ኢሎም ዕዝር ምባሎም ኣይዓጀበንን። ኣነ ያኢ ዓይነት ስነ-ኣእሙራዊ ኡናት ክዝርዝር፡ በብመልክዑ ከንብር፡ ዝምድናታት ከለሊ ኢሎም ምጽባዩም ንዓይ ከም ዘይፈልጡኒ ተረዲኡኒ። ቅድሚኒ ልብሲ ሕጊ ምክዳን ብዙሕ ዝግበር ከም ዘሎ ኣየስተውዓሉን። ኩሉ ግዜ ኣብ ሳልሳይ ዓለም ከምኡ ኢዩ። ዝተወቐረ ትካል፡ ዝረቐቐ ቅዋምን

ዝተዘርዘረ ሕጊን ጌርካ ዝምዕበል ኢዩ ዝመስለና ዘሎ። ካብቲ ተሓኪቡ ዘሎ ማዕድን ትምህርቲ ዝተጻዕተ፡ ዝተሓፍሰ፡ ዝተሓንሰሰ ዓኹትካ ኣብ ናብራ ክንስነስ ይኸእል ኢዩ ዝብሉ'ውን ኣሎዉ። ኣቐዲምካ ምኽንያት ስነ-ኣእሙራዊ ኩነት ክፍለጥ ኣሎዎ በሃላይ እየ። እዚ ጌርካ ክትዕወት ምጽባይ'ውን ንተኣምር ኢዩ። ናይ ቀደም ናይ ዝሕቲ ብላይ ትምህርቲ ዘይኩነ ኣብ ናይ ሰብ ምሉእ ናጽነት ዝተመስረተ ሓድሽ ትምህርቲ ክምሃዝ ኣሎዎ። ዋላ እቲ ናይ ቀደም ተመክሮ ዝበሃል ብምሉእ ምስ ናጽነት ዝከናወን እንተ ዘይኩይኑ ክእመን የብሉን፤ ግድን ሓድሽ ተመክሮ የድሊ። ደሓር ኢዩ ሕጊ ዝመጽእ ኢለዮም ንኸልተኦም።

ካብ ኩሉ ዘረባኦም ዘሓገ፡ሰኒ ግን፡ “ስነ-ኣእሙራዊ ኩነት ንምክልኻልን ስነ-ኣእሙራዊ ፍቕሪ ንምዝርጋሕን ኢልካ ክትወስዶ ትኸእል ኢኻ።” ምስ በሉኒ ኢዩ። ፍቕሪ ምጥቃሶም ኣሕጉሱኒ። ስነ-ኣእሙራዊ ኩነት መኪትና ፍቕሪ ከም ዝነግስ ኢና ክንገብር ምባሎም ሓበን ተሰሚዑኒ። ፍቕሪ ንምንጋስ ዝበላሓት ህዝቢን መንግስቲን ምጻና ፈለምቲ ሓድሽ ጥበበ ምምሕዳር ስለ እንኸውን ብወገነይ ዘወፍየሎም ንምፍጣር ክጽዕር ጀሚረ።

ኣብቲ ሓሙሻይ ድዩ ሻድሻይ ርክብና እንተኹነ'ውን ዝግበሩ ኣይመስለንን። ኣነውን ተራ ሕጊ ወሳኒ ከም ዘይኩነ ንምርዳእ ብዙሕ ጭቡጥን ፍቱሕን ተዛሪበ። ንኣብነት፡ እቶም ብርእሶም ዘይተኣማመኑ ግዳያት መን ኢዮም እንተ ተባህለ እቶም ብብልሸው ናይ መግዛእታዊ ስርዓተ-ትምህርቲን ተመክሮታት ስራሕን ሓሊፎም ሕጂ ብስነ-ኣእሙራዊ ስልብና መንነቶም ዘድቀቹ ምጻኖም ክጥርጠር ከም ዝክኣል ተረዳዲእና። ነዚኣቶም ዝቐይድ ሕጊ ከም ዘየሎ ድማ ተኣማሚንና። ነፍሶም ጸሊኦም ንኸልኣት ዝልክሙ ሰባት በየናይ ሕጊ ክትከሶም ከም ዝክኣል ኣይርድኣንን ኢለዮም። ንኣብነት፡ ሃብቲ ባህሊ ከይፈለጥካ ሃገር ምርኻስ ምስ ምንታይ ይቐጸር? ስነ-ኣእሙራዊ ኩነት ምስዚ ኢዩ ክዛመድ ዘሎዎ። መግዛእታዊ ሰንሰለት ኣምኪኹ ሓሙኸሽቱ ዘጥፍእ ብርቱዕ ባህላዊ ሓዊ ክእኅድ ኣሎዎ። መሰረት ስነ-ኣእሙራዊ ኩነት ድማ ነብሱ-ተኣማማንነት ስለ ዝኹነ ሓድሽ ትምህርቲ የድሊ። እቲ ልዑል ትምህርቲ ቀሲመ በሃላይ ምስክር ትምህርቲ ዘመልክት ስም ንምርካብ ዝገበሮ መጽናዕቲ ኣረኪቡ ንዓዱ ይኣቱ ኣሎ። ትኹረት መጽናዕቱ ድማ በቶም ወሃብቲ ምልክት ትምህርቲ ተወሲኑ ንዐኦም ከም ዘርብሕ ኩይኑ ይቐርብ። እዚ ዓይነት ስነ-ኣእሙራዊ ኩነት

ገና ከም ዘይተጸንዐ ከረድእ ጽዒረ ነይረ፤ እንተኹነ ዝሰምዓኒ ኣይረኸብኩን። ካብ ከቢድ ጉዳይ ዘይሃድም የለን ይብላኒ ነይሩ ሓደ ዓርከይ። ሓቂ ኢዩ። እቶም መጽናዕቶም ንባዕዲ ኣረኪቦም ንሃገሮም ዝምለሱ ቅጭ መጺኡና ኢሎም ናብ ገዛእቶም ንኸምለሱ ዝደፋፍሉም ቀንዲ ምኽንያት ነጽንዕ እንተ ዝብሃል ካባይ ጀሚርካ መን እሞ ዘይምሃደመን?

ምስ ሱሌማንን ባህታን ኣብ ኩሉ ኣይተረዳዳእናን ማለት ኣይኩነን። ዝገበሩ ገይሮም ሓደ ንግሆ ገዛ ኳሕኩሖም ኣትዮም። ከም ልማዳ ኣዛሚት መን ከይበለት ኣእትዮም። ከምቲ ተስፋ ከይቆረጹ ብትዕግስቲ ነቲ ገዛ ዝተጸናጸኑዎ ድማ ዝሒል ሕልበት ምስ ዝሒል ስልሲ ገጢሙዎም። ብሕልፊ ሱሌማን ተሓጉሱ። እንተ ወሓደ ካብ ናይ ባህታ ኣጋንኖ ናጻ ምውጻእ ኣቃሊሉ ኣይርኣዮን።

* * *

ሓደ ኤርትራዊ፡ “ኩሉ ሃገር ይፍቶ፡ ናጽነት የፍቅር ደኣ’ምበር ናይ ኤርትራውያንስ ንበይኑ ኢዩ።” ኢሉ ይብሃል። ምሉእ ህዝቢ፡ ምሉእ መዓልቲ ብዛዕባ ሃገር ክሃረብ ውዒሉ ይሓድር። ፍቕሪ ድዩ ሓልዮት ክፈልዮ ኣይከኣልኩን። ዝረኸብኩዎ ሰብ ብዛዕባ ሃገር ኣልዒሉ ከዛርበኒ ክፍትን ምስ ርኣኹ እቲ ዝተባህለ ሓቂ ምጻኑ ኣረጋገጸ። ኣብ መንጎ እተን ፈለምቲ ሽዱሽተ ዓመታት ናጽነትን ኣብተን ዝስዕባ ዘሎዋን ናይ ኣዘራርባ ፍልልይ ኣሎ ይብሃል። እተን ዝስዕባ ዘሎዋ ዓመታት ሰለስተ መሪር ኩናት ኣሕሊፈን ብተወሳኺ ካልእ ናይ ስነ-ኣእምራዊ ረጽምታትን ዝተፈላለዩ ድቦላዊ ውግእ ዝጽበያ ኢየን። እቲአን ግን ፍሉያት ናይ ቅሳነት ዘመን ነይረን። ብዙሕ ኣጸዋውዓ ኣሎዎን፤ ቦኽሪ ዓይኒ፡ ዓመታት ግርህና፡ ግዜ ዕሽነት፡ ወዘተ. እናበሉ ዝሃረቡለን ሰባት ኣሎዉ። ገሊኦም ድማ ተመን ተዓጂሊሉለን፡ ኩናት ኣስኪሉለን፡ ወይ ተንኮል ተደጉሉለን ዝነበራ ዓመታት ኢየን ይብሉ። ካልኣት ተሃረብቲ ድማ ኤርትራውያን ብእምብዛ ዕሽነት ምስጢር ዓወቶም ዝረስዑለን ይብሉዎን። ሳምሶን ብደሊላ ዝተዓሸወለን ቅነ ሕጽኖት ዝብሉዎን ኣሎዉ። ድሕሪኡ ዝስዕባ ዘሎዋ ዓመታት ግን ሕይሽ ዝበለ ብስለት ከም ዘሎዎን ንምርኣይ ተባሂሉስ ሕጫጩ ብዝተሓወሶ ኣዘራርባ መጸጸን ይርከባ። ሕጫጩ ሓደ ገጽ ምልክት ጉርሒ ይመስል እሞ እቲ ካልኣይ ገጽ ከኣ ምስሊ ዕሽነት ይኸውን ኢዩ። ኣብቲ ናይ ሱሌማንን ባህታን ቤት-ጽሕፈት ምኽሪ ንእኩብ ሰብ ሞያ ንብሃል

ጉጅለ ንሓንሳብ ፍልልይን ዝምድናን ክልተ መድረኽ ንርእእናበልና ክንከራኽረለን ንውዕል። ጽቡቕ ግዜ ድማ ነሕልፍ። ሓደ ብተመክሮ ይበልጽ እየ ዝብል ኣባልና፡ “ዝተፈላለየ መድረኽ ሰብ ጨኒቑዎ ዝፈጥሮ ኢዩ’ምበር ሓደ መድረኽ ኢዩ ዘሎ። ኣብቲ ሓደ መድረኽ ዘይተሰኸተተ ኣብቲ ቀጻሊ ኣይበስልን ኢዩ ወይ ከኣ ኣብቲ ዘይተጠጅኦ ኣብዚ ኣይጽሞቕን ኢዩ። መድረኽ ፈሊኻ ምርኣይ ግን ንትንታኑ ኣድላዩ ኢዩ።” ኢሉና።

* * *

ገሊኦም ዝፈልጡኒ፡ ሓቂ መሲሎም፡ ኣብ ምሉእ ኤርትራ ብምጽሓፍ ጥራይ ዝነብር ሰብ እንተልዮ ሓደ ንስኻ ኢኻ ይብሉኒ። ብሓደ ወገን ሓቆም ኢዮም። ስራሓይ ብዙሕ ምጽሓፍ ኢዩ ዝፈቱ፤ ግን ትሕዝቶኡ ስነ-ጽሑፍ ኣይኩነን። መብዛሕትኡ ትካላትን ውልቀ-ሰባትን ዝጠልቡዎ ናይ ስራሕ ጸብጻባት እየ ዝጽሕፍ። እቲ ቤት-ጽሕፈት ከም ካልኣይ ቤት-ጽሕፈቶም ዝፍለጥ ናይ ሱሌማንን ባህታን ኢዩ። ፈላጣት ሰብ ሞያ እናመጽ ናይ ምሕደራ ኣገልግሎት ማለት ከም ስልጠና፡ ምኽሪ፡ ዝተፈላለየ መጽናዕቲ ንትካላት ይህቡ። ኣነ ድማ ኣብኡ ኩይነ ዝተጸሕፉ ጸብጻባት የዐሪ ወይ ጸብጻብ ከቕርቡ ንዝደልዩ እጽሕፈሎም። እቲ ስራሕ ተዛማዲ ኢዩ እናተባህለ ድማ ዝሓተቱኒ ስራሕ ማለት ከም ተቐባሊ ንዝደንጎዮም ሰብ ጉዳይ ቡን ኣዚዝኻ ምውጋዕ፤ እቶም ሰብ ሞያ ዝብሃሉ እንተ ዘይተረኽቡ ንበዓል ጉዳይ ብሓፈሻዊ ወግዒ ምዝንጋዕ፤ ስራሕ ዝተወድኦም ኣባላት ቤት-ጽሕፈት ዘልዕሉዎ ዓይነት ዘረባ ብዘየገድስ ንቡር ወግዒ ምክያድ ከም ዕለታዊ ስራሓይ ገይረ ይቐጽሮ። ከም ዝርድኣኒ እቲ ከም ቀንዲ ክእለተይ ገይሮም ዝቐጽሩዎ ብልሓት ጽሕፈትን ዘረባን ኢዩ ዝመስል። በዚ እናተመዘነ ድማ ዋጋ ስራሓይ እኽፈል።

እተን ዝተሓትማ ክልተ መጽሓፍተይ ኣብቲ ቀዳማይ መድረኽ ናጽነት ኢየን ተደሪስን። ኣብ መንጎ ስራሕን ገዛን ዝተረኽበ ግዜ ሓዋዊሰ ዘከናወንኩወን መጽሓፍቲ ብኣዘራርባ ኣሣሚት ዘምጽእኦ ኣሎወን ክብል ጀሚረ። ንሓንሳብ ኣብ መራኽቢ-ብዙሃን ስመይ ወይ ኣርእስተን ክጽዋዕ እሰምዕ። ትሕዝቶ’ኳ እንተ ዘይሓዘኩ ስመይ ተጸዊዑ ኢሊ እሕጐስ። ምኽንያቱ ኣካል ሕብረተሰብ ምጻኒይ ዝተረጋገጸለይ መሲሎ ስለ ዝስምዓኒ ኢዩ ዝኸውን። ሓደ መዓልቲ ኣማልኽቶም ክምልስሎም እንከሎዉ ንዓይ’ውን ዘረባ ኣማልኽቲ ክርድኣኒ ኢዩ እናበልኩ ተሰፋ እገብር። ንሓንሳብ ምናልባት ሰብ

ድርሳኑ-ፈጠራ ዘቕርብ አካል ሰብ ምጻኑ ንገዛእ ርእሱ ከረጋግጽ ደልዩ ኢዩ ዝኸውን እብል። ኣብ 24 ሰዓታት ሓንሳብ ብድምጺ ሰብ ንሓንሳብ ብደወል ኣላህ ኣምላኽ ክበር! ዘክር! ሓሉ! እናበሉ መልእኽቲ ከምሓላልፉ እንከሎዉ ኣነውን ገለ መልእኽቲ ምስ መልእኽቶም ይጽንበር ይኸውን ብእኡ ድማ ሒደት ካብቲ ቋንቋ ምላሻት እርደኣኒ ይኸውን ኢሊ ተስፋ እገብር። ገሊኦም ጸሓፍቲ ኣብ ሕምብርቲ ሕብረተሰብ፡ ኣብ ማእከል ዓውዲ ህይወት ከይኖሩ ይጽሕፉ፡ ካልኣት ድማ ወሰናውሰን ዓውዲ ናብራ ሕብረተሰብ እናኹለሉ ይነበሩን ይደርሱን። መን ናብ ማእከል ናብራ፡ መን ናብ ወሰን ህይወት ከም ዝምደብ ኣይፈልጥን፡ ኩሎም ዓይነት ጸሓፍቲ ከም ዘድልዩ ግን ኣይጠራጠርን። ኣነ ግን ናብ ማእከል ክኣቱ እህንጦሞ ብዙሕ ከየጸናሕኩ ዓቕለይ ጸቢቡኒ ናብ ወሰን ህይወት ተመሊሰ ከተንፍስ እደሊ። ብዙሓት ቀለምቀመሳት ኣብ ሕምብርቲ ዓውዲ ናብራ ሃገር ዘሎዉ ይመስሎም። በተን ዘሎዎኦም ገይሮም ኣብ ኩሉ ክርኣዩ ይጽዕሩ፤ ድምጺውን ብዝፈልጡዎን ዘይፈልጡዎን ከስምዑ ይፍትኑ። ካልእ ኣብ ወሰን ሸንኮለል ዝብል ዘሎ ይመስሎም። እቲ ኣብ ናይ ሓቂ ማእከል ዘሎ ንምሉእ ህዝቢ ናብ ማእከል ዘጥምት ፍረ እንተ መሃዘ ኢዩ። ጸሓፊ ድማ ኣብ ድላዩ ከይኑ ይጽሓፍ፡ መጽሓፉ ማእከል ህዝቢ ክትከውን እንድሕሪ ኣብቂዑ መን ኢዩ ወይ ኣበይ ከይኑ ኢዩ ጽሒፉ ንዝብል ሕቶታት ምምላሽ ይቐልል።

ሰንፈለል ዝብሉ ዝበዝሑ ይመስለኒ። “ትርጉም ሰንፈለል ቀሊል ኢዩ።” ኢሉ ሓደ ኤርትራዊ ተመራማሪ። “ካብቲ ዝኸበበና ኩነታት ናብራ እንታይ ከም ንደሊ ዘይምፍላጥ ውሽጣዊ ሽገርገር ይፈጥር። እቲ ሽገርገር ድማ ገለ ነይሩናስ ዘጠፍአና ይመስለና። ነቲ ምስ ረኽብናዮኳ ዘይነለልዮ ነገር ምድላይ የዕገርግረና። ከምዚ ኢልና ነከናውኖ ናብራ ይኹን ስራሕ መቐረት ኣይህበናን። መቐረት ምስ ሰኣንና ኩሉ ይመረና። ምስ መረረና ድማ ካልኣት ከም ዝመሮም ንገብር። ስለዚ፡ እቲ ንደልዮ ንምልላይ ብዙሕ ክንምሃር ኣሎና። ቀሊል ኣይኩነን?” ኢሉ ገሊጹልና ኣብ ሓደ ኣኼባ መጽናዕቲ።

* * *

እዛ ዝጽሕፋ ዘሎኹ መጽሓፍ ትሕንግደኒ ኣላ። ኣነ ንዘሎ ክገልጽ እታ ዝሓንገደት መጽሓፍ ድማ ንዘዩሎ ክትሕዝ ኣብ ክልተ ከይምቀል እፈርሕ። እዚ ሓደ ዓይነት ግርጭት ክኸውን እንከሎ ብኻልእ ወገን ድማ ቀንዲ ድላይ ጸሓፊ ዋላ ብኻልእ ምክንያታት

ይሸፈን አብ ውሽጢ ሕብረተሰብ ንምእታው ዝገብሮ ጸዕርታት ኢዩ ዝመስል። እንተ ወሓደ ንዓይ ከምኡ መሲሉ እርአየኒ። አብቲ ማእከል ወግዒ መንእሰያት ክኣቱ ምደለኹ። ልቦም ከመይ ይሃርም ከም ዘሎ ክፈልጥ ምፈተኹ።

አብ ሜዳ ኤርትራ ዘሎ መበገስ ኣውቶቡሳት ከተማ ደው እብል'ሞ እቶም ነበርቲ ኣስመራ ካበየናይ ትምኒት ነቐሎም፡ አብ ምንታይ ፍትወት ተሳፊሮም፡ ናበየናይ ባህጊ ይዕዘሩ ከም ዘሎዉ ንምፍላጥ አብቲ ሸመታዊ ዘምቢል ኣደታት፡ አብቲ ግርማዊ ገጽ ኣቦታት፡ አብቲ ሽንዱሕ ደረት መንእሰያት ከይተፈለጥኩ ብስውር ክዓልብ ምደለኹ። እቶም ካብ ስደት ንምብጻሕ ወይ ንምንባር ዝመጹ ደቂ ሃገር በቲ ጐደናታት ክዛወሩ እንከሎዉ ዝርአዮም ናይ ቀደም ዝኸርታት ክነግሩኒ እጽበ። ናይ መጻኢ ትንቢቶም ክሰምዕ ከኣ እህንጠ። አብ ውሽጢ ልቢ ኩሉ ኤርትራዊ ክኣቱ ምደለኹ፣ መን ብፍርሒን ጸበባን ክፍውሶ ከም ዝደሊ፣ መን ኣጆኻ ከም ዝብሎ፣ መን ብርሃን ተስፋ ከም ዝውፍየሉ፣ መን ጸልማት ቅብጸት ከም ዝምነየሉ ብውሽጢ ልቡ ይፈልጥዶ ይኸውን እቲ ምስኪን ኤርትራዊ? ጸር ዝሓለፈ ነዊሕ ታሪኽ ኤርትራ ምስ ተስፋኡን ቅብጸቱን የጎልብቶዶ የድክሞ ኣሎ? ካብ ሕማማት ኩሉ ዓይነት መግዛእቲ ማለት መግዛእቲ ባህሊ፡ ትምህርቲ፡ እምነት፡ መንነት፡ ወዘተ. ድሒኑ ድዩ? እናበልኩ ክፈልጥ ምደለኹ። ህርመት ልቦም ምስ ህርመትን ደርፊን ዓዶም ይሳነዶ? ሙዚቃ ባሕርም ምስ ሜዳታት፡ ጎቦታት፡ ስንጭሮታትን ገማግማትን ሃገሮም ክላዘብ እንከሎ ንክሰምዑ ዝሕግዞምዶ፡ ንክድንቁሩ ዝደፋፍኦም ሓይሊ ይበዝሕ? ድንቁርና ቀለምቀመሳት ዘጸለሞ ደበና ሰጊሮም ጽሩይ ሰማያዊ ኤርትራ ንክርእዩ ዝረድኡ ስነ-ጥበበኛታት ኣሎዉዶ? ናይ ሕጂ ዘሎ ዝርዝር ኩነተ-ገብረ ክቐጽሩ እዕዘብሞ ነዚ ሕጂ ዘየሎ ዝመስል ግን ብሓቂ ዝመጽእ ፍጹም ተኸእሎታት ንክጥምቱ እምነ።

ናጽነት ተለማዳይ አይኩነን ዝብሉ ኣሎዉ፡ ሓቆም'ዮም ዝኹኑ።

ኣሣሚት እንተ ዘይትህሉ እንድሂ ከኣ እምበር ናብራይ እንታይ ምመስለ ክግምት ኣይክእልን። እንታይ መሊሱ ኣራኽበኩም እንተ ተባህለ ድማ ዕድል ጥራሕ ኢዩ ዝብሃል። ወይ ጽሑፍቶ ኢዩ። ካልእ ምኽንያት ኣይርኣየንን። ብዝሓሸ ኣዘራርባ፡ ብድሕሪ ሓደ ጥቕሉል መዋእል፡ ኣነን ኣሣሚትን ብሓደ ንነብር ኣሎና።

መንእሰይ ኤርትራ ብናይ ንእስነት ሃልሃልታ ናጽነት ክንደይ ግዜ ነዲዱ ይኸውን። ኣብ ሓምሳታት፡ ሰላሳታት፡ ሰባታት፡ ሰማንያታት፡ ዋላ ቅድም ቀዳድምዚ ግዜ እንተኹነ ኣብ ኤርትራ ዘቃጽል ሓዊ መዓስ ጠፊኡ ይፈልጥ? ኣሣሚት ኣብ ፈለማ ዓመት ሰማንያታት'ያ ብፍቕሪ ሃገር ዝተቐጸለት ዘይኩነስ ዝተባርዐት ዝብሃል። ኣነ ድማ ቅድሚኡኳ ብስምዒት እንተ ተናኸስኩ ብግሁድ ሰውራ ክልብለብ ኣይተርኣኹን። ኣብ ምንታይ ውራይ ተኣጉደ ብምንታይ ስምዒት ክቃጽል ከም ዝኸእል ንገዛእ-ርእሰይ ኣይፈለጥኩን። ሓደ ዓርከይ ከም ጸወታ ገይሩ፡ “ንዓኻ ዘሳውር ሰብ ዘሎ ኣይመስለንን። ወይ ንዓኻ ዝኸውን መሳውሪ የለን። ወይ ኣይትሳወርን ኢኻ። ብረቂቕ ሓሳባት ክትነድድ፡ ክትቃጽል፡ ባልባል ወይ ቃልቃል ክትብል ትኸእል ኢኻ። ትሑዝ መሳወሪ ግን ኣይረኽብኻን” ይብላኒ ነይሩ። ብቐላት ዝጸወት ዝነበረ ኢዩ ዝመስለኒ። ዝኹነ ኰይኑ ኣብቲ ውሽጣዊ ክወን ሰውራ እምበር ናብ ሜዳ ቃልሲ ኣይከድኩን። ሰውራይ ምሳይ ተጣቢቐ ተሪፉ፤ ውሽጣ-ውሽጢ ይበልዓኒ፡ ኣንብብ ጸሓፍ ይብላኒ፡ ከም ሕሱም ይገዝኣኒ፡ ውነይ ከየውጽእ ይሓልክኒ፡ ኣይተጉርዕ እናበለ ከኣ ካብ ፈወስተይ ይፈልየኒ ነይሩ። ሕጂ ናጽነት ምስ ርኣየ ግን ማእሰርቱ ፍትሕ ዝልቕ የብለለይ ኣሎ። ኣነውን ብዘይ ፍርሒ ናብ ጐደና ናጻ ምህዞ እጉዓዝ ኣሎኹ።

አዛሚት ግን አብ መጀመርያ 1981 ንሚዳ ከይዳ፡ ብ1991 ከአ ነቲ ባህርያዊ ሓርነታ ሕጋዊ ናጸነት አልቢሳ ተመሊሳ። ሃገር ንኸተምልስ ኢላ ናብ ሚዳ ቅድሚ ምኻዳ ንሒደት ግዜ ተቐራሪብና ኔርና። ፍቕሪ ይኹን እንታይ ከይበልና፡ ንባዕሉ ዝግንበበ ዝምድና ሽም ከይሃብና፡ ተራኽብና ከም ዘይንጸገብ ጥራሕ ንፈልጥ ኔርና። ኣነ ከም ናይ ሓደ ዘይፈልጦ ዘይረዊ ጽምኢ እየ ዝቐጽራ ነይረ። እተን ሒደት ናይ ምፍላጥ ግዜና መዓስ መሊአን ከም ዝተጨለጣ ኣይተፈለጠንን። ገጸ ንበይኑ ዝኹነ ህላወ ኢዩ፣ ንዓኣ ጥራይ ኣየገልግልን፣ ድምር ጽማቕ መሓዛ ወዲ-ሰብ ክገልጽ ዝተፈጥረ ኢዩ ዝመስል። ኣዲንታ ንኣብነት ጽባቕ ምንባር ዘርእያ ክፋታት መስኮት ኢየን። አዛሚት ደርፊ ህይወት ነይራ፡ መዝሙር ናብራ ኰይና ዝተመልሰት ሰብ ኢያ። ዓሰርተ ዓመታት ኣብ መልክዓ ዘምጽኦ ምቅይያር የሎን። ጠባያውን ከም ዝነበሮ ምስ ወዙ ተመሊሱ።

ቅድሚ ንሚዳ ምኻዳ ምስጢር ንቕሎኣ ክፈልጥ እደሊ ኣይነበርኩን። ቦቲ እዋንቲ መን ዘይነቐለ፡ ወይ ዘይተነቐለ፡ ወረኡ ዘየጥፍኦ መን ነይሩ? እዋን ንቕሎታት'ያ ነይራ እታ ዘመን። ኣብ ሰባታት ኰነ ኣብ ሰብዓታት ወይ ኣብ ሰማንያታት ንቕሎ እንደኣሉ ሓዳር ሰብ ነይሩ። አዛሚት ካብ ሰባ ተፈልያ ከም ዘይትተርፍ ዘእምነኒ ሓቅታት ኣይሰኣንኩን። ርዱእ ኢዩ ነይሩ። ድሮ ንቕሎኣ ኣብ ገዛይ መጺኣ ዝገበረቶ ፋል ሰሚሩላ።

“ኣነ ክምለስ እንክሎኹ ኣብዚ ክትጸንሓኒ ኢኻ። ካብዛ ሕጂ ዝርእየካ ትልወጥ ኣይትመስለንን። ብዙሓት ኣዕሩኽ ከም ዘሎዋኻ እፈልጥ እየ። ንሰንዮን ከኣ ሃብቲኻ፡ ንሰንዮን ከቢበናኻ፡ ኣነ ግን ኩሉ ግዜ ንዓኻ ክዝክር እየ።” ኢላትኒ።

ሓቃ ድማ ኣዕሩኽስ ነይረናኒ። ብብመልክዐን፡ ብብጠባየን፡ ብብወንን ንናብራይ ዘንቀሳቕሳ ኣዕሩኽ ነይረናኒ። ግዜያዊ ታሕንስ ዝእከብ እንተ ዝኸውን እቲ ኩሉ ኤርትራዊ ፍሽኽታታት፡ ሰሓቓት፡ ፍትወታት፡ ባህግታት፡ ርወየታትን ዕግበታትን ኣበይ ኮን መንበርኩዎ? ድምጽን ክሳዕ ሕጂ ኣብ ዝኸረይ ይቃላሕ። ድምጽን ከም ሕንቁቕ መዝሙር ብደስታ ኣስማት ክጽውዕ፡ ሓጺር መስሓቄን ዘረባ ክፍኑ፡ ብሕልፊ ስመይ ብዝተጠዓዓመ ቀመም ደርፊ ክስራሕን እቲ ብፍሽኽታ ዝተፈሰሐ ገጸን ድማ ንኸተማ ኣስመራ ከብርህን ይዝከረኒ። “ኣስመራ ወይ'ዛ መቐልሕ ድምጺ ሓጐስና! ኣስመራ ሓቓፊት ሸዊት ዕድመና! ኣስመራ መብቆሊት

ግርህነት ፍቅሪና!” ይብል ነይሩ እቲ ወለላ ድምጽ ቀለብና ዝነበረ ደራፋይ። እንተኹን እተን አዕሩኽ ዝበለተን ኩላተን በብመዓልተን ገገዲፈናኒ ከይደን። መብዛሕትአን ናብ ቃልሲን ሰደትን ገሊአን ድማ ናብ ሓዳርን ናብራን። ንህይወት በብግዜኡ እናተከእኩለን ተጓዲዞና። ኩላተን ፍልልይ ዘሎዎን ዝመስላ ሕብረት ፍሽኽታታት ኢያን ነይረን። መአዛታት ድምጽን ኣብ እዝነይ ገዲፈን ናብ ጸውዒት ህይወት ተሓቕፊን ይኹና። ከምዚ ዕፋፋቱ ዝድርቢ ተመን ሕብሪ ህይወተይ እዕቅብ ነይረ፤ ዝኸሪ ኣዛሚት ግን ምስ ኩለን ሓቛቕ ፍሉይ ቃናኡ ኣየጥፍአን። ኣብ ጽምዋ ህይወተይ ከም ናቋ ናፍቓት ቀስ እናበለ ይልሑኽ ነይሩ። ካብ ኩለን ንላዕሊ የፍቅሪ ክብል’ኳ እንተ ዘይከኣልኩ ኣብ ልበይ ዝሓደገቶ ብርቱዕ ስምዒት ግን ዋላ ምስ ተፈለየትኒ ከም ጽላሎት ተኸቲሉኒ።

ኣዛሚት ቅድሚ ምኻዳ ክንደይ ኢያን ባህ ዝብላኒ ዝነበራ። ሓንቲ ነይራ፡ ሕጂ ኣብ ዝሃለወቶ ብተሓንሰ ትሃሉ፡ ነዊሕ ኣኣጋር ነይሩዋ። ኣብ ኤርትራ ኣኣጋራ ብምንውሑ ጽባቕ ዘጥረየት ሰብ ንላ ጥራሕ ኢያ ትኸውን። ካብ ኩርኹሪ ናብ ብርካ፡ ካብ ብርካ ናብ ምሕኩልታ ዝነበረ ቁመት ርሑቕ መገዲ ነይሩ። ኣብ ርእሲ ነዋሕቲ መሓወር ተሓንጊራ ትነፍር ዘላ ጽንብላሊዕያ ትመስል ነይራ። ምስኣ ዘሕለፍኩዎ ናይ ፍቅሪ ግዜ ምቁር ነይሩ። ብመርዓ ምስ ተፈላለና ኣበይ ከም ዘበለት ኣይፈለጥኩን። ደድሕሪ ናይ ዓቕሊ ጽበት ይኹን ናይ ንእስነት ብዙሓት ፊትየ። ገሊኤን ብድምጽን፡ ገሊኤን ብሰሓቕን፡ ገሊኤን ድማ ብምንታየን እሞ ክብል?

* * *

ኣነ ግን ተሪፈ። ጸር መግዛኣቲ ኣብ ቤት ጽሕፈት ሱሌማንን ባህታን ተርጓምን ጸሓፊን ኩይነ ሓሊፊየ። ግንቦት 21 መዓልቲ ብ1991 ሰራዊት ኢትዮጵያ ኢዶም ሂቦም ሰላሕ እናበሉ ናብ ዝመጹዎ ክምለሱ ምስ ርኣኹ ንኣዲንተይ ኣይኣመንኩዎን። እቲ ብወተሃደርነት ጥራይ ዝፍለጥ ዝነበረ ፍጡር፡ ነቲ ተሰኪሙዎ ዝሓልፍ ዝነበረ ኣርዑት ብረት ደርብዩ ናይ መፍጠር ባህሪኡ ዝኹነ ልብሲ ሰብ ወድዩ ምስ ርኣኹ ተገሪመ። እቲ ብሓይሊ ጉግያት ሸፊኑዎ ንዝነበረ ሓይሊ ቀሊዑ ንሰብኣዊ ንስነቱ ጥራሕ ዘውጽእ ሰብ ከማይ ምጻኑ ኣሚነ። ልክዕ ከማይ ንህይወት ከም ጽላሎት ሓቀኛ ንስነቱ ኩይነ ንኸሓልፍ ከም ዝተገደደ ተረዲኡኒ። ከማይ ሰብ ምጻኑ ስለ ዝኣመንኩ ድማ ምስ ሕፍረቱን ፍርሑን ቀልጢፊ ተላልየ። ኣደታተይ ኣደታቱ ክኹና ምስ ርኣኹ ኣይቀናእኩን።

እቲ ድኽነት አእሙሮ ወዲ-ሰብ ግን አገህዩኒ። ንዐአም ርእዮም ሓደ ሽማግሌ ኤርትራዊ፡ “ጽንብላሊዕስ መዓኮራ ዘይከደነት መሬት ከደነት” ክብሉ ሰሚዐ። ርቱዕ ትዕዝብቲ ምጳኑ ከአ ተረዲኡኒ። እቲ አበሃህላ ንምሉእ ዓለም ድዩ አፍሪቃ ወይ ድማ ንኢትዮጵያ ዝብሃል አይኩነን። ንኹሉ ክብሃል ዝክአል ዘረባ ኢዩ። እቶም ተማሪኹም ብሰላሕታ ናብ ቤተ-ሰቦም ዝንግዙ ዝነበሩ ሰባት አበይ ኩይኖም፡ ወይ’ውን ንሳቶም መን ኩይኖም ንቐርኒ-አፍሪቃ ብፍላይ ብሓፈሻ ድማ ንአፍሪቃ እንታይ ይገብሩ ከም ዝነበሩ ከም ዘይፈልጡ ካብ ገጸም አንቢበ። ነቲ ዓቢ እስክንድር ዝብሃል ተኸቲለ ሄለናዊ ስልጣን ከስፍሕ እየ ከም ዘይበሉ ሕቶ አየድልየንን። ብርሃን ቀርኒ-አፍሪቃ ኣብ ህንዳዊ ውቕያኖስን ቀይሕ-ባሕሪን ከብርሁ ተራእዮም’ውን አይምበልኩን። እቶም ከምዚ ዝሓስቡ ሰባት ምሉእ ህይወቶም ኣብ ጸልማት በዓቲ ድንቁርና ከም ዘሕለፉ ዝርአየ አይስሕቶን። ብዘይካ ውግእ ክብሪን ስምምዕን ዝብሃል ከም ዘሎ ዘብርሀሎም የለን። ህዝቦም’ውን ብስነ-ጥበበኛታቶምን ፈላስፋታቶምን ዝተኸድዑ ይመስሉኒ። ስርዓተ-ትምህርቶም ንሰላም አይሓቕፈን።

“ሰላም ኣብ አእሙሮ እምበር ኣብ ቅልጽም አይኩነን።” ይብል ነይሩ ሓደ ጎረቤተይ። ሕጂ’ውን አእምሮ ይቐርብ። ሱሌማን ከም ዝበሎ፡ “ስነ-አእሙራዊ ኩናት ቀይርና ናይ ፍቕሪ ዕብላላ ዘንግስ ስልጣን ኢና ክንፈጥር። ንስነ-አእሙራዊ ኩናት ብስነ-አእሙራዊ ኩናት ክንገጥም አይንደልን። ናይ መዓልታዊ ምድንጋር ዋጋ የብሉን። ብዘለአለማዊ ፍቕሪ ኢና ሰላም ነምጽእ።”

* * *

ድሕሪ ጥዑም ዝኹነ ናይ ሰለስተ ሰሙን ናጽነት፡ ኣዛሚት ልክዕ ፍርቂ ለይቲ ገዛይ ኳሕኩሓ። አይደቀስኩን ነይረ። በቲ ንሓድሽ ናጽነት ተአማሚነ ቀልጢፈ ዘጥረኹዎ ድፍረት መን ከይበልኩ ማዕጸ ከፊተ። ናጽነት ተለማዳይ አይኩነን ዝብሉ ኣሎው፡ ሓቆምዮም ዝኹኑ። ምናልባት ነቲ ናብ ውሽጢ ዝሰርጽ ናጽነት እናተንተኑ ዝተገንዘቡዎ ፍልስፍና ይኸውን። ክሳብ ሕጂ ዘይለመዱዎ ሰባት ርእየ ኣሎኹ። ህዝቢ ኣስመራ ናጽነት ምስ ርአየ ግን ንኸለልዮ አይተደናገረን። ድሮ-ንድሮ ማዕጸኡ ከፊቱ ለይቲ ይኹን ቀትሪ ኣብ ቃሕ ዝበሎ ግዜን ቦታን ክዛወር ክኢሉ። ሓደ ዓርከይ ከም ዝበሎ፡ “ህዝበይ ለይቲ ዓራታ ገዲፋ ኣብ ጐደናታት ኢያ ትሓድር ዘላ” ቅጽል ኣቢሉ፡ “ንሓንሳብ ርስዕ እናበልናዮ ደኣምበር መቐረት ናጽነት ዝመስሉዎኳ የለን! ብሕልፊኳ ብውዕዩ።” ኢሉኒ።

ማዕጸይ ፍርቂ ለይቲ ክኸፍት እንከሎኹ ንበይነይ ብጽምዋ ተበሊፀ ነይረ። ናይታ ዕለት እጃም ጽሑፍ ኣብታ ቦኽሪ መጽሓፊይ ከም ሞባእ ኣንቢረ ስለ ዝነበርኩ ድቃስ ክፍትን ኢሊ ናብ ዓራተይ ክጽጋዕ እንከሎኹ ዝይ ተጃሕዮሐ። ኣዛሚት ክርኢ ዝብል ተስፋ ኣይነበረንን። ኩሉ ሕልሚ መሲሉኒ ተራእዩኒ። ዝሃ ምስ ኣተወት ካብ ምጥምማት ሓሊፍና ገለ ኣይገበርናን። ዘረባውን ተሓሪሙና። ኣብ ገጽ ኣዛሚት ንብዓት ዝርኣኹ መሲሉኒ። ገጸ ብኢደይ ክደርዘላ ፈቲነ። ክልተና ምስ ተሓጃቕፍና ኣብታ ጸባብ ዓራተይ ተጋዲምና። ኣይ ድቃስ ኣይ ንቕሓት ብናይ ቅሳነት ሰለምለም ናብ ውሽጢ ዓዘቕቲ መቐረት ድልየት ጠሊቕና። ናይ ቀደም ዝኸርታትን ናይ ሕጂ ሃሰውሰዋትን ውህደቶም ብዘይ ቃልዓለም ኣመስኪሮም። ኣካላትና ክጸባበዩ ኢዮም ጸኒሖም። ምስ ተራኽቡ ድማ ብልዙብ ድላይ ሰሚሮም። ኣብ ሓደ መዋእል ኣካላትና ኣብ ክንደይ ጠንቀላዕላዕ ምስ በሉን ብኸንደይ ዝርኣን ዘይርኣን ምልክታት ምስ ተወቓቕጡን ኢዮም ተራኺቦም። ኣዛሚት ካብዚ ኩሉ ሕንዚ ጸላኢ ኣብ የማነይቲ ሰለፋ ሓንቲ ጥይት ተንኪፋታ ከም ዝሓለፈት መተኣማመኒት ኣላታ። እታ ንእሽቶ በሰላ ድማ ተመንያ ዝተሰለመታ ምጭውቲ ውቃጦ መሲላትላ።

* * *

ንጽባሒቱ፡ ንድሕሪ ጽባሒቱ፡ ተር ኢሎም ንዝመጽ መዓልታትን ንከይተመነዎም ዝቕልቀሉ ሰሙናትን ኣነን ኣዛሚትን ብመቐጸሪ እዋናት ብዝሐም ወይ ራሕቆም ክንግምት ኣይከኣልናን። ሓራ ሰብ ብሰዓታትን ብዓውደ-ኣዋርሕን ካብ ዝምልከት ቀጽሪ ግዜ ወጸኢ እናነበረ ኢዩ ዝቐሰን መስለኒ። ናጻ ሰብ ናይ ሓላፊ ግዜ ግዙእ ኣይኩነን። ብቐጽሪ ህርመት ልቢ ኣብ ዝተመለከ ናብራ ዘሎ ሰብ ገና ጣዕሚ ናጽነት ዘየስተማቐረ ኢዩ። ግዜ ንዓይን ንኣዛሚትን ይሃሉ ደኣ'ምበር ኣብ ልዕሌና ሸሽ ኣይበለን።

ኣዛሚት ካብ ርሑቕ መገሸኣ ንክትምለስ ዕድል ክወሃባ ነይሩዎ። ክሳብ ዝተኻእለ ድማ ረኺባቶ። መገሻኣ በዩናይ ዓይነት ግዜ ከም ዝምዘን ምፍላጥ ከቢድ ምጃኑ ዝፈልጡ ሓደት ኢዮም። ንውሓት መገዲ፡ ሰፍሓት ምድሪ፡ ሽንኮለል ናብራ ራሕቂ ዝመዝን ይመስል ይኸውን፤ እንተኹን፡ ኣዛሚት ዝበጽሓቶ ራሕቂ ብምንታይ ክልካዕ ይኸእል? ምሳይ ክትዛረብ እንከላ ከም ዝግምቶ ኣብ ርሑቕ ናይ ሓሳባትን ስምዒትን ደረት በጺሓ ከም ዝመጸት እኣምን። ሕጂ ድማ ብናይ ናፍቕት ሰረገላ ናብ ርሑቕ ደረት ናብራ ክትገይሽ ምጃና

ይስምዓኒ። አቦአን አደአን ናብ ዓዲ ኩልና ሓሊፎም ጸኒሖማ። እንኩን ምንኣሳን ሓዋ ኣብ ቤት-ማእሰርቲ ገዛእቲ ሓቛቕ። ምስ በዓል-ቤተይ ዝበለቶ ኣቦ ሓንቲ ንላ ከኣ ናጽነት ኣርባዕተ ወርሒ ምስ ተረፎ ተፋቲሖም። ቀረባ ትብሎም ኣዝማድ ድማ ኣይረኽቡትን። ናይ ኣዛሚት ዘመድ ንምጻን ክዕለም ዝነበረኒ ኣነ እየ። ይትዓወት ኣይትዓወት ግን ኣይፈለጥኩን።

ሓደ ምሽት ኣዛሚት ኩሉ ክነግረካ ኣሎኒ ኢላ ዳርጋ ኩሉ ነጊራትኒ። ኣነ ኣይተሃወኽኩሉን፤ ምኽንያቱ ዝእውዓ ወይ ትእውደኒ ከም ዘየሎ እየ ዝፈልጥ። ናይ ቀደም ይኹን ናይ ሕጂ ዝምድናና ብንጽር ኣይወሰንኩዎን። ክውሰን ዝኽእል ከኣ ኣይመስለንን። ርክብና ልዕሊ ሰብኣዊ ፍልጠት ኢዩ። ኣብቲ ኢጋ መወዳእታ ቃልሲ ኣቢላ መስሪታቶ ዝነበረት ዝምድና ናብ መርዓ በጺሖ ከም ዝነበረ ነጊራትኒ። ብናታ ኣዘራርባ፡ “ዝምድና ንል-ኣንስተይቲን ወዲ-ተባዕታይን ብቦታ ኢዩ ዝውሰን ክብለካ ይኽእል። መዓልቲን ለይቲን ሓቢርካ ትሰርሖ፡ ምቅርራብ ይበዝሖ፡ ምልምማድ ድማ ናብ ዝምድና ይደፋፍእ። መርዓ ሰንኪ ምፍሕፋሕ ኢዩ ካልእ ትርጉም የብሉን። ሰንኪ ምፍሕፋሕ ዝኹነ መርዓ ብዙሕ ከይጸንሖ ዕድመኡ ሓጺሩ። ንናጽነት ኣርባዕተ ኣዋርሕ ምስ ተረፎ ክልተና ብሓጐስ ተፈላለና። ተፋቲሕና ኢዩ ዝብሃል ይመስለኒ። ፍረቲ መርዓ ሓንቲ ንል ሰለስተ ዓመት ቈልዓ ኣላ። ሕጂ ኣብ ከረን ዘሎ መዕበዪ ቈልዑት ትርከቡ።” ኢላ ገሊጸትለይ።

ክልተ ኣዋርሕ ብሓንሳብ ድሕሪ ምንባር ኣዛሚትን ኣነን ምስ ናይ ውነ ግዜ ተዓረቕና። ንግሆ-ንግሆ ኰይኑ ምሽት ድማ ምሽት ኰይኑ። ኣብ ቅልጽምና ዝተኣስራ ሰዓታት ርእሰን ኣቕኒዔን ከም ሓለቓታት ህይወት ግዜ ክሕብራና ጀሚረን። ናብራና ግን ብዘይ ውዑል ዓንኪል ስምዒት ዝቐየሶ መገዲ ሒዙ ጉዕዞ ቀጺሉ። ኣነ ናብ ቤት-ጽሕፈት ሱሌማንን ባህታን፡ ኣዛሚት ከኣ ከም መዓልቱ ሓንሳብ ኣብ ገዛ ሓንሳብ ድማ ደገ እናበለት ስራሕ ተቋመት ነይራ። ድሕሪ ቁሩብ ኣብ ናይ ህጻናት መጽሓፍቲ ዝሕተመሉ ስራሕ ኣትያ። ግዜ ኣብ ትረኽበሉ እዋን ድማ ናብ ከረን ወይ ንምውዓል፡ ወይ ንምሕዳር፡ ወይ ድማ ንምቕናይ በጺሓ ትምለስ። ከምዚኻ ሰለስተ ዓመት ሓሊፉ።

* * *

ሓደ መዓልቲ ቅድሚ ልሙድ ግዜ ካብ ስራሕ ንገዛ ከይደ።

ናይ ረፋድ ሰዓት ዓሰርተ ነይሩ። ዘይአመላ ኣሃሚት ማዕጾ ደንጉያ ከፊታቶ። ገጻ ኣይተፈተወንን፡ ከምቲ ንግሆ ዝተሰናበትኩዎ ኣይነበረን። ኣብቲ ገዛ ዘይፈልጦ ድምጺ ድማ ሰሚዑ። እትውምስ በልኩ ክልተ ዕብይ ዝበላ ኣንስቲ ኣብ መቐበል ኣጋይሽ ኮፍ ኢለን ጸኒሐናኒ።

“ደሓንዶ ውዒልክን?” ምስ በልኩወን ምእድድ እናበላ፡ “ይመስገን” ኢለናኒ። ንዕጹው ገጸን መኽፈቲ ኣይረኽብኩሉን። ስራሕ’ውን ስለ ዝነበረኒ ብዙሕ ከይጸናሕኩ ናብታ ቤት-መጽናዕቲ ዝብላ ንእሽቶ ክፍሊ ኣትየ። ዝደልዩ ዝነበርኩ ጽሕፍቲ ክረክብ ሃሰው ክብል እንከሎኹ ኣሃሚት መጺኣ ኣብቲ ማእከለይቲ ክፍሊ ደው ኢላ።

“ደሓን ዲና ኣሃሚት? ገለ’ዶ ተረኽቡ ኢዩ?” ኢለያ ገጻ እናጠመትኩ።

“ዋላ እንታይ’ሞ ክብለካየ? ዕላጅዮ ምስዚኣተን! ንልና ሃብና ኢየን ዝብላኒ ዘሎዋ። ነቲ ዝወለደለይ ኣደኡን ሓትኖኡን ኢየን። ከም ትፈልጦ ዓፄ እትው ምስ በልና ኢዩ ሞይቱ። ዘይወጸት ሓጺን ተሳቕዮ ነይራ። ሓዳር ኣይትበሎ ደኣ’ምበር ሰብኣይ’ኳ ተባዕ ኢዩ ነይሩ። እዚኣተን ድማ ኣበይ ከም ዝጸንሐ ዓመታት ምስ ወሰኸትለን ክንወስዓ ይብላ ኣሎዋ። ኣብዚ ክንኣቱ እንከሎና ንል ሰለስተ ነይራ። ሕጂ ተጸብየን ሃብና ክብላ’ከሎዋ ዘገርምዮ። ካብ ኩሉ ዝገርመኒ ንሳተን ከመይ ኣቢለን ንልና ክብላ ይኸእላ? ንዓይ ከኣ ንለይ ምጻና ከመይ ገይረን ይርስዓ?”

ምላሽ ኣይሃብኩዋን። ትኽ ኢለ ናብተን ኣንስቲ ከይደ ኮፍ ምስ በልኩ፡ “ንልና ትብላ ዘሎኽን ንል መን ድያ? ንል ኣሃሚት’ዶ ኣይኰነትን? ከመይ’ዩ ነገሩ?” ኢለ ሓቲተየን።

“ከመይ ዝብል ጽቡቕ። ንል ወድና ስለ ዝኹነት ንልና ትኸውን ኣላ። ንልና ክነዕቢ ኢና ንብል ዘሎና። ብደውና ንልና እንዳ ዘኸታማት ተደርቢያ ኢና ንብል ዘሎና፤” ኢለናኒ እተን ሓትኖኣ።

“እዛ ኣደ እየ ትብል ዘላ ንልክን ስዓማ ኢላ’ኳ ኣይበጽሓትናን። መሬት ዓዱ ርግጽ ምሰበለ፡ ገጹ ርኢና ከይጸገብናዮ እንደኣሉ ክውል ዝበለ። ይዋኣዩ! ሓዙዋ ዝመጽኣ ናጽነት ከይርኣየ!” ኣስዒበን፡ ኣደ ተቐቢለን።

ብዛዕባ ቊምነገር ንዛረብ ዝነበርና መሲሉ ኣይተሰምዓንን። ብጓል-መገዲ እናኸድና ንህውትት ከም ዝነበርና ተረዲኡኒ። ከምኡ እናገበሩ ኢዮም ዝስዕሩኻ። ካብቲ ቅኑዕ መስመር መጎተ ከውጽኡኻ ይፍትኑ። ካብ ድልዱል መገዲ ዝወጸ ድማ ናብ ገደሉ ኢዩ።

“ጓላ ክትወስዳላ ኣይትኸእላን ኢኸን። ንጓላ ኣብ ድላያ ተንብራ ተምህራ እንታይ ገዲሱክን? እንተ ደሊኸን ናብ ቤት-ፍርዲ ኪዳ። እንዳ ሰብ ኣቲኸን ቈልዓ ክትምንጥላ ኣይትኸእላን ኢኸን።” ኢለየን ብነድሪ።

“ተጋዳላይ እየ ኢልካ ዲኻ ከተፈራርሐና ትጽዕር ዘሎኻ? ሕጊኻሎ ልዕሊ ኩሉ።” ኢለናኒ እተን ሓትኖ እናሓጨጫ።

“ተጋዳላይ ኣይኩንኩን። ኣነ ካብቶም ንናጽነት ኣብ ውሽጢ ገዛ ዝጸንሑዎ እየ። ሓደ መዓልቲ መስኮተይ ክፍት እንተ ኣበልኩ ቦቲ ጽርግያ ክትሓልፍ ርእየያ። ጓል ኣዛሚት ግን ዝምንጥላ የለን።” እናበልኩ ገዛ ገዲፈናልና ንኸወጸ ኣመልኪተለን።

እተን ኣደ ዕጥይጥይ እናበላ ካብ መንበረን ትንስእ ኢለን፡ “ወሪዱዎም ተጋደልቲ! ገዲዶምና ዘሎዉስ ንፈልጦም ኢና። ኣብቲ ክገብሩዎ ዝጸንሑ ከይኣክልስ ሕጂ ድማ! በሉ ኣብ ቅድሚ ሕጊ የራኸበና።” ኢለን ናብ ገዛኣን ከይደን። ቈልዓ ኣይተወስደትን፡ ምስ ኣደኣ ተፈሪዳ። ኣዛሚት ከኣ ከድኩ ዘይብሉ ብሃንደበት ናብ ከረን ከይዳ። ገዛይ ብዘይ ድምጺ ሰላሕ ኢላ ገዲፋቶ። ብቋጭል ህልውናኣ ዝመልእ ዝነበረ ቦታ ህልውናኣ ምስ ሰኣነ ክብህርር ጀሚሩ። ሓደ መዓልቲ ካብ ከረን ደዊላ፡ “ኣብ ገዛኻ ዝረሳዕኩዎ ንእሽቶ ሰማያዊት ሳንጣ ኣላ። ነዚ ዝልእኮ ዘሎኹ ሰብኣይ ሃበለይ። መሓመድ እድሪስ ኢዩ ዝብሃል።” ኢላትኒ።

“ደሓን ዲኸ? ኣበይ ዲኸ ዘሎኸ? እንታይ ትንብሪ ኣሎኸ? ስለምንታይ ደሃይ ኣጥፊእኪ?” እናበልኩ ዝተጠባበቐ ሕቶታት ደጋጊመላ።

“ኣብ ከረን ከም ዘሎኹ ፈሊጥካ ኢኻ። ኣብዚ ናይ መዕበዪ ቈልዑ ስራሕ ረኺበ እስርሕ ኣሎኹ። ጓለይ ምሳይ ኣላ።” ኢላ ስልኪ ዓጽያ።

* * *

ካብ 1991 ጀሚራ ንሰለስተ ዓመት ኣብ ትሕቲ ገዛይ ኣጽሊላ

ትንፋስ ምስ መለሰት፡ ዑደት ኢላ ናብ ከረን ምምልላስ ኣብዚሓ። ቅድሚኡ እኳ ናብ ከረን ትመላለስ ትንበር እምበር ከምዚ ዝመስል ግን ኣይነበረን። ኣብ መወዳእታ 1994 ሓደ ከውታ ለይቲ ገዛይ ኳሕኩሓ ኣትያ። ከም ኣመለይ ኣይደቀስኩን ነይረ። መንፈስ ለይቲ ሰዉር ከም ዘይኩነ ክትነግረኒ ኢላ ዝመጽት መሲሉኒ። ነቲ ኣዊሉ ዝጸንሐ ገዛይ ውሽጡ ኣትያ ብውዕወዕ ህይወት መለኣቶ። ምቕት ተሰሚዑኒ። ከም ሕጉስ ቈልዓ ሽኽርከር እናበልና ስምዒትና ክንገልጽ ጀሚርና። ክልተና ብሓንሳብ ቃላት እናዞርና ብሰሓቕ ተገጫፊብና። እቲ መልሓስ ጋሻ ውሕጅ ዝኹነ ዕላልና ዝውሕዘሉ ስንጭሮ ስለ ዘይነበረ ብግማጋም መምርሒን ብሕጊ ወግዒን ኣይተወሰነን። ኣብ ኣፍና ዘዝመጸ ሕቶ ብዘይ ጸገም ግሉጽ ምላሽ ጎቲቱ የውጽእ። ክቃላሕ ኣሎዎ ዝበልናዮ ሓበሬታ ብዘይ ስክፍታ ድሙቕ ብርሃን ይህብ። ቃላት ካብ ከብዲ ናብራና ናብ እዝኒ ሓደና ብሓጐስ ነጢሮም። ብዛዕባ ምርድዳእ ግን ኣይሓሰብናን። ምክንያቱ፡ ንሓቅታት ምሕላፍ ዝኸልእ ሓጽር ኣብ መንጎና ኣይነበረን። ሃፋ ህይወት እናመግጉና ነቲ ለይቲ ሓሊፍና ናብ ወጋሕታ በጺሕና። ኣካላትና ድማ ተዘኻኸርና ካብ ተረፍ ድኻም ቃላት ዝረኽብዎ ሓይሊ ብዘይ ቅዋም ፍቕሪ ንምጥምማር ኣኽኢሉዎም።

ንጽባሒቱ በዓል ስለ ዝነበረ ኣርፊድና ተንሲእና። ናብ ንግደት ሕዳርጽዮን ኣስመራ ዘውግሕ ኢዩ ነይሩ። ድሮ በዓል ዝግበር ዋዜማ ናብቲ ቀንዲ ዜማ ቅዳሴ ዘብጽሕ ውሕጅ ኩይነ ይስምዓኒ። እቶም መዘምራን ብሓቂ ናብ ጽዮን ዝበገሱ ዘሎዉ ኢዩ ዝመስሎም። ድሕሪ ቀትሪ ዝጀመርናዮ ምሽብሻብ ኣጋ ግዜ ተሳጊሩ፡ ንምሸት ሓሊፉ፡ ብለይቲ ናብ ጽባሕ ንግሆ ንምብጻሕ ከበሮታት ብጸናጽልን መቐምያን ቤት-ኣምላኽ ክኸሕኩሑ ኣሎዎም ይብሉ ይኹኑ እቶም መዘምራን።

ካብ ፍርቂ ለይቲ ዝተበገሰ ናይ ኣዛሚትን ናተይን ፍኑው ወግዒ ግን ብመዝሙር ተሰንዩ፤ ናይ በገና መዋቕር ሰሓቡ ኢሎም ዝጀመሩዎ መዝሙር፡ ኣዛሚት ትፈልጦ ዶኾን? ካልኣትከ? እቶም ብዝተሸገ ደርፊ ካልኣት ዝወዛወዙ መሳኪን ኣጉል ዓዲ ብምንታይ ክድሕኑ ይኸእሉ ይኹኑ? እቶም ብናይ ካልኣት ዝተቓዓ ክራር ንኣማልኽቶም ከተዓሻሸዉ ዝፍትኑኸ? ኣዛሚት ናይ መን ሙዚቃ ይርድኣ ይኸውን እናበልኩ እሓስብ። እቲ ኣዝዩ ዝመቀረ ሙዚቃ ዘይተደምጸ ኢዩ ዝበለ እንግሊዛዊ ገጣሚ ከም ገለ ተዘኪሩኒ።

ንህዝቢ ኤርትራ ዝድረስ ዘሎ ሙዚቃ ይቀራረብዮ ኣሎ? መን ኮን የወሃህዮ ይኸውን? መን ክመርሖ ይዕደል ይኸውን? ህዝቢ ብምሉኡ ክዝምር እንክሎ ተራእዮኒ። ነፍሲ-ወከፍ ሕብረ-ድምጽ ኣለልዩ ንውህደት ሙዚቃ ወፊያ ክገብር ንኣንሳብ ኣብ ባሕሪ፡ ንኣንሳብ ኣብ መሬት፡ ንኣንሳብ ድማ ኣብ ኣየር። ካብቶም ቀንዲ መሰረት ህይወት ሓዊ ከይርስዕ ከኣ እቲ ሙዚቃ ከም ሃልሃልታ ኩይኑ ክስዕስዕ ይርኣዮኒ።

* * *

ቍርሲ ስለ ዘይተርፍ ካብ ሰለምለም ቅሳነትን ፍርቂ ሕልምታትን ግድን ምትንሳእ ኩይኑ። ኣዛሚት፡ ሰለስተ ዓመት ንዝገደፈቶ ገዛ ከይተጋየሸት፡ ጥዑም ቍርሲ ቀሪባ። ልበይ ግን ንዓይ ገዲፉ ናብ ኣርባዕተ-ኣስመራ ንሕዳርጽዮን ዝቐረብ ዝነበረ መኣዲ ዘንብዩ። ኣብ ዓቢ መሶብ፡ በዓል ኣእላፍ ኣዲንቲ ድርብርብ ዋልታታት ጣይታ፡ ጎቦ ሻሽ ዝመስል ሕልበት ተቐቢሉ፡ ኣብ መዓመቕ ድማ በርበረዋይ ቀላይ ጸብሒ ዓቕሩስ ዶባቱ ብዕርዲ ትምትሞ ዝተኸበበ፡ መትከል ዶባቱ ድማ ብሸገታት ጉዕ-በርበረ ዝተመልከተ ኩይኑ፤ ኣጸብዕቲ ዕዱማት ኩላሶታት እናኸበቡ፡ ነፍስሂር ኣቦይ ቀሺ ዘርእዝጊን በዓልቲ-ቤቶም ኣደይ መብራት ብልዑ ስተዩ እናዘመሩ፡ ግርማ ጸዕዳ ዝኸዳኖም ነጋዶ ጥዑም ክብሉ፤ ኣነ ድማ መግቢ ጸድቃናት ረኽቢ ኢለ ንኸብደይ ንኣደ ዓመት ዝኣክል ስንቂ ክድልብ እንክሎኹ ተዘኪሩኒ።

ኣዛሚት ሜዳ ቅድሚ ምኻዳ ንንግደት ሕዳርጽዮን ናብ እንዳ ኣቦይ ቀሺ ወሲደያ ነይረ። እታ ስድራ ክሳብ ሕጂ ቀንዲ ናይ ማርያምጽዮን ወኪል ኩይና ትርኣዮኒ። መኣዲ ምስ ቀረበ ብዛዕባ ሕልበትን ትርጉሙን ኢለ ባዕለይ ዝፈጠርኩዎ ገድሊ ደጊመላ።

“ኣብ ግዜ ቃልሲ” ትብለኒ ኣዛሚት ናይ ሕሉፍ እናዘከረት፡ “ክንደይ ትዝ ዝብለና ዓይነት መግቢ ነይሩ። ክንደይ ዝተሓረመና። ክንደይ ንዝኸሪ ጥራሕ ኩይኑ ዝተረፈ። ክንደይ ከኣ ዝተረስዐ። ኣነ ግን ሕልበት ጥራሕ እዝክር ነይረ። ኣብ ውሽጢ ዓሰርተ ዓመት ድማ ኣንሳብውን ኣይገጠመንን። ኤርትራ ሓራ ምስ ኩነት ክሳብ ዝጸግብ ሕልበት ክበልዕ እየ እብል ነይረ።”

ድሕሪ ቍርሲ ክንዝራረብ ጀሚርና። ሰለስተ ዓመት ኣብ ከረን ተቐሚጣ ናብ ኣስመራ ዝመጽትሉ ምኽንያት ብኸድኑ ተቐሚጡ። ኣልዒልና ኣይበርበርናዮን። ውራይ ጓላ እንተኹንውን

አይተረድኣንን። ብሓጺሩ ኣብ መንጎይን ኣብ መንጎኣን ብወግዒ ዝጭበጥ ዝምድና ኣይተራእየን። ምናልባት ኣብ ትሕተ-ውኃ ብዘሰክአ ፍርሒ ተመሪሖና ክልተና ዝምድናና ብቃላት ክንገልጽ ኣይደለናን። ሓይሊ ቃላት ፍሉጥ ኢዩ። ጸር ትርጉም ይኸብዶ ይኸውን። ኣብ ቃላት ተሓዚሎም ካብ ዝኸዱ ስምዒታት ኣብ መገዲ ሃፊፎም ዝተርፉ ይበዝሑ። ኣብ ቃላት ዝሕንገሩ ባህግታት ድማ ንተሰካሚኦም ከቢድ ጸር ኩይኖም መልእኽቶም ኣየብጽሑን።

ካብ ፈለማ ርክብና ጀሚሩ ናይ ግዜ ዶብ ዝድርት ቅዋም ኣይነበረናን። ንኣብነት፡ ትጽቢት ይንዋሕ ይሕጸር ንምምዛን ዘኸለል ውዕል ኣይገበርና። ወይ ዋሕስ ኣየትክልና፡ ብባህሪያዊ እምነት እናተመራሕና ስቕ ኢልና ኢና ንጸባብ። ኣነ ክሳብ ካብ ሜዳ ትምለስ ከይፈለጥኩ ተጸቢየያ። ሰለስተ ዓመት ጸኒሐ ካብ ከረን ክትምለስ እንከላ'ውን ገዛይ ብኻልእ ተታሒዙ ኣይጸንሐን። ንሳ ከም ዝበለቶ ኣነ ኣብ ዘቐመጡኒ ዝርከብ ሰብ እዩ። ሰንማይ ኣይኩንኩን። ንኹሉ ረማቦ ኢሊ የርክበሉ ዝበል ዘሎኹ ይመስል። ካብ ከረን ምላሽክ ምሳይ ናብራ ድዩ ወይ ካልእ ኣይፈለጥኩን። ኣዛሚት ግን ምሳይ ናብራ ቀጸላ። ንሳ ኣብ ጽቡቕ ተዓቕባ ከም ዘላን ንሓንሳብ ክትበጽሐና ምጃናን ፈሊጠ። ኣይከፍኣንን። እቲ ገዛይ ህይወት ረኽቡ ንበሮ ንበሮ መጸኡኒ።

* * *

ኣብዚ እዋንዚ፡ ማለት ኣብ 1995፡ ካልኣይቲ መጽሓፊይ ኣፋሪቕ ነይረ። ፈጠራዊ ድርሰት ቀለብ የድልዮ ኢዩ 'መስለኒ። ኣዛሚት ምስ ርኣኹ ጸሓፍ ጸሓፍ እናመጸኒ ከቀላጥፎ ክኢለ። ኣብ 1997 ድማ መስርዕ ሕትመት ተፈጸሙ ኣብ ኢድ ኣንባቢ በጺሐ። መብዛሕትኡ ትሕዝቶ መጽሓፍታ ዛንታ ፍቕሪ ኢዩ። ሓደ ኣብ ኢትዮጵያ ህይወቱ ብኸርተት ናብራ ኣሕሊፉ ኣብ ፈለማ ናጽነት ንዓዱ ይምለስ። ማእከላይ ዕድመ ኢዩ ዘሎዎ። ምጽእ ምስ በለ ምስ ሓንቲ ተጋዳሊት ብርቱዕ ፍቕሪ ይሕዞ። ንሳ ድማ ብፍቕሩ ትጽለል። ክልተኦም ናብራ ክምስርቱ ዝገብሩዎ ፈተነታት ምስቲ ናጽነት ዝፈጠሮ ሓድሽ ኩነታት ክገራጮ እንከሎ ንኣንባቢ ብሰሓቕ እናንብዐት ተዘናግዕ። ቀንዲ መሰነይ ዛንታ ከኣ ድሕሪ ኡናት ምስ ናጽነት ዝሰፈነ ስነ-ቁጠባዊን ማሕበራዊን ሓቕታት ኢዩ። ኣርኣእያ ዓለሞም ብግዳሙ ኣዝዩ ዝተፈላለየ ስለ ዝመስሎም ንምርድዳእ ኢሎም ዝገብሩዎ ጸዕርታት ካብ ወግዑ ጸወታኡ በዚሑዎም። ከባቢኦም ጠሚቶም ዝቐርጹዎ ስእሊ ነንበይኑ ይኹኖምሞ ሓሳባት

ከቀራርቡ ኢሎም ላሕ ክብሉ እንከሎው ልንም ሰሐቕ አንባቢ ብዙሕ ጊዜ ይፍኖ።

እቲ ሰብኣይ ኣብ ኢትዮጵያ ኣብቲ ወሰናዊ ዓንኬል ናብራ ብሰላም ንምንባር ኢሉ ዘጥረዮ ኣዘራርባ ይኹን ኣካይዳ ዓለም ነታ ተጋዳሊት ፍሉይ ተርእዮ ይኹና። ናታ ተግባር እውን ነቲ ሰብኣይ ይገርግን የደንቕን። ኣብ ኢትዮጵያ ንዊሕ ጊዜ ዝተሰደዱ ኤርትራውያን ነቲ ዝኸበበም ሓይሊ ኣብቲ ዝተወሰነሎም ስነ-ኣእሙራዊ ከባቢ ናብራ ኰይኖም ኢዮም ክምክቱዎ ዝጽዕሩ። ነዚ ናብራ'ዚ ኢሎም ዘጥረዮም ባህሊ ድማ ቀንዲ መለለዪ ባህርም ክኸውን ይርአ። ከምቶም ካልኣት ብሄራት ንገዛኢ ክመስሉ'ኳ እንተ ጸዓሩ ካብ ቆፎ ቋንቋኡን ግዳማዊ ቅርጹን ሓሊፎም ንውሽጢ ኣይኣተወን። ግዙእ ምስጢር ገዛኢኡ ክንደየናይ ከይፈልጥ ኢዩ ዝብሃል። ከይተፈለጦም ንገዛኢ ንምሕጓስ እቶም ከምኡም ጭቁናት ዘሕልፉዎ ዝነበሩ ጸበባ ከየስተውዓሉ ተሪፎም። እታ ኣብ ውሽጢ ሰውራ ነይረ በሃሊት ተጋዳሊት ከኣ ኣብ ውሽጢታ ሓድሽ ባህሊ ስነ-ቁጠባ ትለብስ ዘላ ኣስመራ ክትኣቱ ትገብር ፈተነታት ንኣንባቢ ኣፉ ኣየሕተሞን። እታ መጽሓፍ ብዙሓት ኣንበብቲ ፈትዮማ። ኣብ ኣስመራ ተራእዩ ብዘይፈልጥ ቅልጣፊ ድማ ካብ ዕዳጋ ተላዒላ።

ካብታ መጽሓፍ ስራሐይ ኢላ ዘይሓሰብኩሉ ረብሓታት፡ ተረኺቡ ኢሎም በዓል ሱሌማንን ባህታን ምስ ገለጹለይን ናይ ልበይ ተገሪመ። ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ከም ዘሎ'ኳ ካብ ቀደም እፈልጥ እንተ ነበርኩስ ብዛዕባኡ ክጽሕፍ ኢላ ኣብ ሓሳበይ ኣእትየዮ ኣይፈልጥን። ናጽነት ኤርትራ ንናይ እማን፡ ፈጠራዊ ጸሓፍቲን ተመራመርቲን ዝኸውን ሃሰስ ኢልካ ዘይውዳእ ሃብቲ ፈጢሩ። እንተኹን ነቲ ጎቦ ሓቅታት ከስተውዕል ዝኸእል ዓይኒ ዘሎዎ ብልሒ ውሒዱ። ዋላ እቶም ተማሂሮም ዝብሃሉ'ውን ነቲ ሃብቲ መርኣዪ ዘይጠቅም ናይ ልቓሕ መነጻር ለቢሶም ኢዮም ድምጾም ዘስምዑ። ክሳብ ሕጂ ጽሒፎሞ ኢልካ ዝንበብ ረዚን መዝገብ ንህዝቢ ዘረከቡ ካብ ፍቕዲ ኣጸብዕቲ ኣይሓልፉን። ሰብ ድማ ብወገኑ ገና ናብ ውሽጡ ይኹን ናብ ውሽጢ ከባቢኡ ጠሊቐ ሓቂ ዳህሲሱ ንኸውጽእ ዘድፍር ምሉእ ዕጥቂ ኣየማልአን። ናይ ኣእሙሮኡ መሳርሒ ኣቃኒዑ ነቲ ሃብቲ ንኸጥቀመሉ ጊዜ ዘድልዮ ይመስል። ክሳብ ዝኹን ዝኸውን ግን ዘይተወሃሃደ ድምጽታት ጥራሕ ኢዩ ዝሰማዕ። ካብቶም ቅልጡፍ መኸሰብ ዝጸበዩ ድምጺ ቃንዛን ፍርሒን ዝበዝሕ ይመስል። ምህርቲ ልዛይ ህራፎም ዝኹኑ

ፊልምታትን ካልአት ጸለመ ስነ-ጥበባዊ ስራ-ሐቶም ዕዳጋ ሃሳሳት አይተቸበለናን ኢሎም ክበኸዩ ይስምዑ። አጀኹም ዝብል ጸሓፊ ገና ጸውዒቱ ኣየስምዐን። ዓዲ ንተዛረብቲን ንጸሓፍቲን ፍንጫል ሓቅታት ገዲፉሎም ኣሎ። ዘይተቻኸዩ ድምጺ ንናብራ ሰላም ክዘርግ እንከሎ ተዓዚቡ ስቕ ምባል ኣብዚሑ። እምነት ህዝቢ ንምቅናይ ሓደ ክውጥር ሓደ ከኣ ከላሕልሕ እዕዘብኹም ናይ ሰብ ሃገር ይገርመኒ። ደርፊ ዘይፈልጥ ሰብ ክራር ክቻኒ ዝጽዕረሉ ምክንያት ንምርካብ ኣይከኣልኩን።

* * *

እታ መጽሓፍ ፍቱው ጸሓፊ ገይራትኒ ኢላ ኣይቀሰንኩን። ህዝበይ ስለ ዘስሓቕኩዋ ድያ ወይስ ካልእ ዝብላዕ ረኽባ ተሓጉሳትለይ እናበልኩ ምስ ነበሰይ ተቻሊሰ። ነቲ እምባ ሓቂ ጐስዩ ምስ ደቐቕቲ ኩጀታት ጥራሕ ከም ዝገጠምኩ ቀልጢፉ ነብሰይ ነጊሩኒ። ብመጽሓፊይ ዝተጸልወ ሰሓቕ ብርታዕ ድምጹ ይኹን ስፍሓት ዝርጋሐኡ ኣየዕገበንን። ከምቲ ኣብ ሃገር ህንዲ ዘሎ ኤርትራዊ ባሕታዊ ዝበሎ፡ “ከዚ ህዝቢ ብርቱዕ ሰሓቕ እየ ዝምነየሉ። ኣስሓቕቻ ኣማልኹቲ ክስሕቕ እየ ዝደልዮ። ወይ ከኣ ብውሕጅ ንብዓት ዝሓጽብ ሓያል ተዋስኦ ርእየ ምስ ነብሱ ክዕረቕ እምነየሉ። ካብ ዋዛ ናብራን ሕጫጩ ህይወትን ድሒኑ ታሪኻዊ ተግባር ንኸፍጽም ዝዕንቅፉዎ ሓይልታት ድንቁርና ኣልዩ ክርእዮ እናፍቕ።”

ንበይነይ ክገጥሞ ከም ዘይክእልኳ እንተ ዘይሰሓትኩ ብውሕዱ ግዝፊቲ እምባ ሓቂ ንምሕዳር ክቃለስ ከም ዘሎኒ ኣሚኑ። መጽሓፊይ ግን ሎሚ ሐራይ፡ ጽባሕ እምቢ እናበለት ተኸኸ ኣቢላትኒ። ብሓደ ወገን ኣይጸለእኩዎን። ኣነ ግዳ እንታይ ከፊኡኒ መባእድቲካ ረኽቢ፤ ብዙሓት እንዶሎዉ መቻልስቲ ስኢኖም ቀንፊዘው ክብሉ ዝነብሩ። መዓልቱ ቆጶሩ ዓወትዶ ከይተርፍ? ክሳዕ ዝኹነ ዝኸውን ከኣ እቲ ዘስተባህሎ ዘሎኹ ዛንታ ጐዕዞ እንደኣሉ። ህዝበይ ሃገርያ ተግጥሕ ዘላ። ፈታሕ ዕጥቂ እንደኣሉ ንድሕሪት ዝብል ዘሎ። ፍርሒ ርሑቕ ራኢ እንደኣሉ ራዕዲ ክፈጥር ዝደሊ ዘሎ። እምበር እቶም ምራን ሓቂ ዘይፈርሑስ ብርሃን ምርኣዮም እንታይ ከይተርፍ?

ኩሉ ንዕዳጋ ከውርዶ ዝሓሰበ ኣቕሓ ኣንጠልጢሉ ብዘይ ንቡር ተሃዋኻ ክዕዘር እንክሎ ይርኣየኒ። መልክዐይ፡ ፍልጠተይ፡ ጉልበተይ፡ ፍሽኻታይ፡ ሓሶተይ ክንደይ የውጽኒ ዝብል በዚሑ።

ኣብዚ ሳልሳይቲ መጽሓፊይ በጺሓቶ ዘላ ምዕባለ ህዝቢ መጠነ ሰፊሕ ኩናት ኣሕሊፉ ነይሩ። እተን ክልተ መጽሓፍተይ ቀንዲ ትሕዝቶአን ፍቕሪ'ኳ እንተኹነ ፍቕሪ ንበይኑ ኣብ ሃዋሁ ክንሳፈፍ ስለ ዘይክእል ምስ ካልእ መሰነይታ ታሪኽ ክዋሳእ እንክሎ ዘርኢ ብሰዓብቲ መግለጽታት ከባቢ ተዓጂቡ ቀሪቡ። ብዓቢኡ እቲ ከባቢ ዛንታ ንኣንሳብ ቅርብ ንኣንሳብ ርሕቕ እናበለ ነቲ ቀንዲ ታሪኽ ብዝተፈላለየ ኣእዳው ክተነኻኽፎ እንክሎ ስለ ዝርኢ፡ ንሱ'ውን ርእሱ ዝኸኣለ ተዋሳኢ ኩይኑ ይርከብ።

ሓደ መዓልቲ ኣብ ማእከል ከተማ ቡን እናሰተኹ በየን መጻ ዘይበልኩዎ መሓመድ እድሪስ ኣብቲ ንበይነይ ብሒተዮ ዝነበርኩ ሕዛእቲ ጠረጴዛ ሕውስ በለኒ። ነታ ኣብ ኩርናዕ ዝተደኮነት ቦታ ብውዕወዕ ድምጽ ምልእ ኣበላ።

“እዞም ገዛ ቡኖም ከመይ ኢዩ?” ኢሉኒ።

“ካባኻስ ሰላም፡ ደሓን? ቀኒኻ! ምኳኑ ድዩ?” ክብሎ እንክሎኹ ተገዲሱ ኣይሰምዓንን። እንታይ እዋኑ ተንሲኡ ምስቲ ምስ መኪና ጥልያን መፍልሒት ቡን ዝቃለስ ዝነበረ መንእሰይ ምክርኻር መሪጹ። እንታይ ይብሎ ከም ዝነበረ ብንጽር ኣይሰማዕኩን፤ እቲ መንእሰይ ግን ይስሕቕ ነይሩ። ቁሩብተይ ጽንሕ ኢሉ ናባይ እናጠመተ፡ “ሕጂ ክትርኢ ኢኻ፡ ናይ ሓቂ ቡን ከስትየካ እየ።” ብምባል ኣብ ጐደንይ ተቐሚጡ።

መሓመድ እድሪስ ንዝቐረበሉ ቡን ብቐጽበት ኣሰናቢቲ መዓስ ከም ዝጨለጠ ኣይተረድኣንን። ቦቲ ውዑይ ቡን ከም ዝረብሐ ግን

ገጹ ቀልጧፉ መስኪርሉ።

“መጽሐፍካ ከመይ ትስጉም አላ?” ኢሉ ከሐተኒ እንከሎ ዓቢ ግዳሰን ሐልዮትን አብ ድምጹ ይልለ ነደሩ።

“አይትሃውኸኒ ትብል አላ፣ ባዕለይ ክሳለ እየ፡ አይትደፋፍአኒ በሃሊት ኢያ ድርሳነ-ፈጠራይ። ከምተን ዝሓለፋ ክልተ መጽሐፍቲ፡ እዚአ’ውን ዛንታ ፍቕሪ ኢያ። እንድዲ ከአ እምበር ንዓይ ፍቕሪ ዘይትንክፍ ዛንታ አይርአየንን። እንተኹነ ፍቕሪ አብ ግዜ ሰላም ጥራሕ ኢዩ ዝነግስ ዝብሉ ይበዝሑ አሎዉ። ሕጂ ግዜ ኩናት ስለ ዝኹነ ፍቕሪ ቦታ የብሉን ይብሉ። አነ ግን ንኹናት ፍቕሪ ከምክቶ እንከሎ ኢዩ ዝርአየኒ። ክንዲ ናይ ሕጂ ዝዳረግ ሃብታም ፍልጠት አብ ሃገርና ተኣኪቡ አይፈልጥን። ናይ ግዜ ውግእን ድሕሪ ውግእን ፍቕሪ መሰታ የብሉን። ፍልስፍናና ኣህብቲምና ንሓድሽ ስነ-ጥበብ ንቕረብ አሎና። ፍቕሪ መሬት ይኹን ፍቕሪ ሓድሕድ፡ ሕጻ ይኹን መርዓ፡ ምሕዝነት ይኹን እምነት ላዕለዋይ ጥርዙ ክበጽሕ እንከሎ ይርአየኒ። አብ ታሪኽ ኤርትራ ክንዲ ናይዚ ድሕሪ ኩናት ዝበዝሕ መርዓ መንእሰያት ተመዝጊቡ አይፈልጥን ይብሉ መዝገብቲ ናብራ ዕብየት።”

“እሞ ፍቕሪ ምስ ሰላም ኢዩ ዝሳነ ዝብሉ ፈላግት አጥሪና አሎና ዘይትብለኒ? ካብ ምንታይ ተበጊሶም ነዚ ኣበሃህላዚ ከም ዝአምኑ ክርድአኒ አይክእልን። ሰላም ካብ ደረጃ ባዶ ቃላት ክሓልፍ ርእየ አይፈልጥን። ዝርአየ ሰብ’ውን አይገጠመንን። ንስኻ ስቕ ኢልካ ቀጽል። መን ፈላግት ገይሩዎም?” ኢሉ ካልኣይቲ ቡን ኣዚዙ።

ድሕሪ ካልኣይ ፍንጃል፡ ወልፊ ቡኑ ከም ዘውጽኦ መረዳእታ ዝሓሰበ ይመስል፡ ብሓንሳብ እንቅዓ አስተንፊሱ። ፍኹስ ምስ በሎ ድማ፡ “ስማዕ እስከ፡ ንስኻትኩም ባዕልኹም ትፈጥሩዎ ዛንታ ንምጽሓፍ ትሳቕዩ፣ ንሕና ናይ እማን ታሪኽ ንምምዝጋብ ንጓዩ ዘሎና ክንደይ ከም ንሳቕ ዝግምት ሰብ አይጐነፈንን። ናይ ፈጠራ ጸሓፍቲ ህዝቢ ሓቕፉ እሩሩ ኢዩ ዘብለኩም። ከም ደቁ ኢዩ ዝርኤኩም። በብግዜኡ ‘እዞም ደረሰቲና’፡ ‘እዞም ስነ-ጥበበኛታትና’፡ ‘ሓደ ካብዞም ዓበይቲ ጸሓፍቲና’ እናተባህለ አብ ብዙሕ መድረኻት ክጭርሓልኩም ይውዕል አሎ። ‘እንታይ ኰይኖም ደሃይ አጥፊአም?’፡ ‘እንታይ ኰይኖም ሳልስይቲ ራብዐይቲ መጽሓፍም ዘየሕተሙ?’ ኢሉ ስርሓትኩም ክናፈቕ ይስማዕ። ብዛዕባና ግን ዝግደስ የለን።” ብምባል አስተንቲኑ። አብ ገጹ ግን ንሂ ኣይነበረን። እኳ ደኣ

ጸወታ ዝመልኦ ወግዒ ዝደለየ መሲሉ ተራእዮኒ። ምኒን መሓመድ እድሪስ ከምኡ ኢዩ። ላዛ ዓለም ከየስተውዓለ መዓስ ይዛረብ?

ንዕኡ ዝምልስ ኣምሲለ ንርእሳይ ንምፍታን፡ “ሕማም ሕርሲ ስቓይ ክብሃል ይክኣል ድዩ? ፍረ ዘሎዎ ስቓይኮ ዋጋ ኣሎዎ። ክልተና ብብወገንና ሓቂ ኢና ንእልሽ ዘሎና። ህልውናኣ ይስምዓና ኣሎ፣ ኣብ ዓይንና ውርግሪግ ትብለና፣ ኣብ ጥቓና ኣስኪኣ ከም ዘላ ከኣ ንኣምን፣ ምጭባጣ ግን ቀሊል ኣይኮነን። ናትና ሓቂ ካብ ውሽጢና ንግዳም፣ ናታትኩም ድማ ካብ ግዳም ንውሽጢ ንምእላይዮ እቲ ስቓይ ንብሎ ዘሎና። ናይ ስቓይ ፍረ ምስ ርኣና ድማ እቲ ቃንዛ ቀልጢፍና ንርስዮም ከም ብሓድሽ ንምፍጣር ኣብ ካልእ ስቓይ ንኣቱ።” ኢለዮ እናተወራዘኹ።

“ታሪኽ ንምምዝጋብየ ዝጓየ ዘሎኹ። ከም ዝበልካዮ ካባይ ወጸኢ ዘሎ ሓቅታት ንምእካብ እየ ዝጽዕር። ግን ብዝሒ ሓቅታት ጥራሕ ዘይኮነስ መለክዒ ሓቂውን የሎን። ፋሕ ኢሉ ዘይተጠርነፈ ሓቅታት ይበዝሕ። ነፍሲ-ወከፍ ነናቱ ሓቂ ዊጥ ዊጥ የብል ኣሎ። ከም እትፈልጦ ንዓይ ሕጂ ዘሎ ታሪኽ ኤርትራ ኢዩ ዘገድሰኒ። ነቲ ናይ ቀደም ድማ ካልኣት ግዱሳት ኣሎዎ። ካብ ጥንቲ ናብ ሕጂ ካብኡ ድማ ናብ መጻኢ ዝወሳሰብ ሓቅታት ከም ዘሎኳ እንተ ፈለጥኩ፡ ዕላማይ ነቲ ኣብ ሕጂ ዘሎ ቀንጠመንጢ ሓቅታት ኣኻኽቢ ምስቲ ግዙፍ ታሪኻዊ ሓቂ ንምዝማድ ኢዩ። መብዛሕትኡ ዝእክቦ ዘሎኹ ዝተፈላለየ ጸብጸባት ኢዩ። እቲ ጸሓፊ ጸብጸብ፡ ወይ ከኣ እቲ ጸዋይ ታሪኽ፡ ግን ነቲ ጸብጸብ ወይ ታሪኽ ምስቲ ዓቢ ስእሊ ግስጋስ ሃገር ዘየዛምድ ስለ ዝኹነ ኩሉ ዝተገብረ ተዘርዮ ይተርፍ። ኣነ ንበይነይ ነዚ ኩሉ ዝተበታተነ ለቓቂ መልክዕ ከትሕዞ ኣይክእልን። ኩሉ ሰብ ተግባራቱ ምስቲ ዓቢ ታሪኻዊ ሓቂ እንተ ዘዛምዶ ነይሩ ግን ናይ ሕጂ ታሪኽ ምጽሓፍ ቀሊል ምኹነ። ኩሉ ንዕኡ ጥራሕ ዝርድኦ ብትኽታኽ ሓቅታት ሒዞ ናይ ምሉእ ሃገር ውራይ ከላሲ ይጽዕር። ብናቱ ዓይኒ ጥራይ ክርኢ ናይ ካልኣት ራኢ ይሓልፎ። ካብ ክፍኣት ዘይኮነ ካብ ዘይምፍላጥ፡ በዚ ሕጂ ግዜ ቦተንቲ ካብ ጠርነፍቲ ንላዕሊ ዝነጥፉ ዘሎው ይመስል። ቅንጥብጣብ ሓበሬታ ሒዞም ፋሕ ከብሉን ክብሉን ይርኣዩ ኣሎው። ምስቲ ዓቢ ታሪኻዊ ሓቂ ስለ ዘየዛምድዎ ድማ ንርእሶም ትርጉም ስኢኖም ንኻልኣት ትርጉም ይኸልኡ ኣሎው። እምበኣርከስ ጸሓፊ ታሪኽ ኣብ ከመይ ዝበለ ጸገም ከም ዘሎ ክትርዳእ ትኽእል።”

መሓመድ እድሪስ ካብ ታሪኽ ፍልስፍና ኢዩ ዝፈቱ። ዝጐንፎ

ዘሎ ጸገም ከም ዝተረድኣኒ ንምቅላሕ ድዩ ወይ ንገዛእ-ርእሰይ ንምፍታን፡ “ንኣብነት ጸሓፍቲ ጋዜጣ ሓቂ ኣኪቦም ምስ ዓቢ ሓቂ ከዛምዱ እንድሕሪ ኰይኖም እንታይ ዓይነት ክእለት የድልዮም? እቲ ፍልጠት መን የሕድረሎም? ግዜኹ ይረኽቡ? እቲ ሓቂ ኢሎም ዝእክቡዎ ማለት ካብዚን ካብቲን ተኣኻኺቡ ዝጸንሖም ወይ ባዕላቶም ዝኣክቡዎ ሓበሬታታት ኢዩ። ናይ ምንታይ ሓቂ ንመን ክዝርግሑ? ጸሓፊ ታሪኽ ኬንካ ትእክቦ ዘሎኻ ሓቂ ምስቲ ዓቢ ስእሊ ሃገራዊ ግስጋስ ምስምማዕ ይኣብዩካ ከም ዘሎ ትገልጸለይ ኔርካ። እቲ ጸሓፊ ጋዜጣ ግን ዝገጠሞ ድዩ ዝእክብ ወይ ከኣ ንሱ ብወገኑ ውን መምዩ ምስቲ ዓቢ ስእሊ የውሃህዶ? ”

“ሰቓ ኢልካ ኣይተኸብዶ ቀሊል ኢዩ፡” ኢሉ ጀሚሩ “ክግበር ዘይክኣል ኣይምሰልካ። ኣብ ግዜ ብረታዊ ቃልሲ ድምጺ ሓፋሽኻ ዘክር። ዝኹነ ሓበሬታ በሎ ሓቂ ምስቲ ቀንዲ ሓቂ ይወሃድ ስለ ዝነበረ ኣብ ገድሊ፡ ኣብ ስደት፡ ኣብ ዓዲ፡ ዋላ ኣብ ማእሰርቲ ተዘሪኡ ዝነበረ ኤርትራዊ ቅኑዕ ምላሽ ሕቶኡ ይረክብ ነይሩ። እቲ ሓበሬታታት ነቲ ኣብ ጸልማት ዝጉዓዝ ዝነበረ ደላይ ናጸነት ዕላማኡ ከይጠፍኦ ከም ሽግ ኣብሪህሉ። ካብ ዘየድሊ ጭንቀት ድማ ኣድሒኑዎ። ኣብ ናጸነት ውን ጋዜጣ ይኹን ረድዮ ወይ ቴሌቪዥን ከምኡ ውን ኢንተርነት ምስቲ ዓቢ ሓቂ እንድሕሪ ተዛሚዱ ንድሕነት ሰብ ክውዕል ዝኽእል ኢዩ።”

“ብዛዕባ ቀንዲ ሓቂ ምዝራብ ቀሊል ኢዩ። ግን እቲ ወሳኒ ቅኑዕን ግጉይን ሓቅታት መዛኒ መን ኢዩ? ኣንባቢ፡ ሰማዒ፡ ተመልካቲ፡ ዶስ በዓል ስልጣን? ፈላጥ ሓቂ ድዩ ዝመርሕ ወይስ ኣማን ሓቂ?” እናበልኩ ክዝርዝር ከሎኹ ከምቲ ዝደለኹዎ ከይቅጽል ድምጺይ ጠፊኡኒ።

ቅድሚ ምዝራቡ ሰሓቓ ቀዲሙዎ። ነቲ ካዕካዕ ከብሎ ዝደለየ ምክንያት ሰሓቓ ብልጓም ክቐይድ እናተጋደለ፡ “ቀደም ተቓሊስ ብዘውድቅኩዎ ፍልስፍና ሓሊኽካ ሸተት ከይተብለኒ እፈርሕ ኣሎኹ። ርግጽ ንፍልስፍና ስዩም ኣየበልኩሉን፡ ግን ዝኣክል ኣርሒቕኹ ኣሎኹ። ግዜያቱ ዘመን ፍልስፍና ኣይኩነን። ሓያሎ ኤርትራውያን ካብ ፍልስፍና ዝሃድመሉ ወቕቲ ኢዩ። እቶም ብፍልስፍና ዝተዳህሉ ኣተሃዳድማ ዝበርገጋ ከብቲ ኢዮም ዝሃድሙ ዘሎዉ። ‘ፍልስፍና ነቲ መቦቓል ናህሪ ዓንኬል ለውጥታት ኣገልጊሉስ ኣብቂዑ’ ዝብሉ ዘሎዉ ይመስሉ። ‘ሕልሚ ብርሃን ለውጥታት ኣብቂዑ’ ዝብሉ ውን ኣይተሳእኑን። ‘ደጊም ኣይንመነ

አይንሕለም' ዝብሉ'ውን ኣሎዉ። እቶም ዓንኬል ለውጥታት ደው ዝበለ ዝመስሎም ድማ ፍልስፍና የድሊ ኢሎም ኣይገመቱን። ሕጂ ሓቂ ሓበሬታ፡ ሓበሬታ ድማ ሓቂ ኢዩ። ሓቂን ጽባቕን ወይ ሓቂን ሕያውነትን ሓደ ምዃኖም ምግንዛብ ተሪፉ። ሓቂ ምስቲ ዓቢ ሓቂ ምዝማድ ነውሪ ኩይኑ ኣሎ። ጋዜጣን መጽሓፍ ታሪኽን ገጽ ንገጽ ኣይርእዮን ኢዮም። መጽሓፍ ታሪኽ ሓበሬታ ጋዜጣ ክቕለብ ኣይክእልን። ጋዜጣ ምስ ታሪኽ ዝነበሮ ዝምድና ሓኼኹ ደርብዩ ሓርነቱ ኣዊጁ። ጋዜጣ ወልፊ ሓበሬታ ዘርዊ ግዜያዊ ፈውሲ ጥራይ ኩይኑ ተሪፉ። ተስፋና ካብ ስነ-ጥበብ ኢዩ። ካብ ከማኻ ዝመስሉ ናይ ፈጠራ ጸሓፍቲ፣ ማለት ስነ-ጥበብ ልዕሊ ፍልስፍና ምዃኑ ዝኣምኑ እንተልዮም። ካብኡ ንገደው ድማ እምነት መወዳእታ ዝብሉ እንተ ኩይኖም..." እናበለ ነቲ ዝዘርዘር ዝነበረ ሰንሰለት ሓሳባት ይኣክል ኢሉ ግዲ ኩይኑስ ኣቋራጾም።

ከምዚ ዝበለ ወግዲ ክቋረጸኒ ኣይደለኹን። ብዓንተቡኡ'ውን ኣብ ኣስመራ ተረካቢ ኣይኩነን። ኣብዚ ድሕሪ ኩናት ንብሎ ዘሎና ግዜ ሓያሎ ሰባት ንዕላዊ ወግዲ ወይ ንፍልስፍና ዝበቅዕ ዓቕሚ ከም ዘይብሎም ብግሉጽ ዘመስከሩሉ እዋን ኢዩ። ዝነበራኦም ደቀቕቲ ፍልጠታትን ክእለታትን ገይሮም ነተን ዝርኣየኦም ንእሽቶ ሓቅታት ኣብ ምጭልላፍ ኣትዮም። ስንቂ ሓቆም ከኣ ቀልጢፎም ወዲኦም። ምስ ዓቢ ሓቂ ከዛምዱ ዓቕሚ ስለ ዘይነበሮም ዝወቕዓ ይውቅዓ ግዲ ኢሎምስ ብዘይ ንጹር ጨመተ ነተን ኣብ ሓደ ኢዶም ዝጨበጡዎን ሓደት ጸጸር ሓቂ ዝመስልኦም ናብ ዝገጠሞም መኣዝን ደርብዮመን። ኣብ መጽሓፍ ኣወሃኒዶም ከይምዝግቡዎን ክእለቶም ኣየሰጎሞምን። ሓቂ ምጽላም ሓይሊ ይፈጥር ኢዩ ዝብል ሕማም ተመሓላፊኡዎም ከይከውን እሰግእ። ቀንዲ ጉድለቶም ግን ናይ ምምሃዝ ክእለቶም ድሩት ምዃኑ ኢዩ። ሓደ መሳርሕተይ ከም ዝበሎ፡ "ካብ ለቕታ ግጉይ ስርዓተ-ትምህርቲ ገዛእቲ ዝወደቐ እሱራት ስለ ዝኹኑ ቀንዲ ድኽመቶም ፍልስፍና ስነ-ጥበብ ዘይምፍላጦም ኢዩ።"

ሃንደበታዊ ኩናትን ዝገደፎ ጽልዋ፡ በሰላ ውግእ፡ ግፍዒን መኸተን፡ ሓደ ልቢ፡ እንታይ ንበሎ ንዝሃደመ? ህድማዶ ወራር? ግጉይ ምሕደራ ቀርኒ ኣፍሪቃ፡ ረጽሚ ራኢ፡ ዘይቃዶ እምነታት፡ ብህረራ ሃገራት፡ ውግእን ስነ-ቁጠባን፡ ውግእን ፍቕሪን፡ ኢድ ገዛእቲ ኣብ ቀርኒ ኣፍሪቃ፡ ኩናታዊ ቁጠባ፡ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት፡ መሕበርቲ ጽልኢ፡ ዓባይቲን መሻረውቲን፡ ወዘተ. ብዝብል ኣርእስቲ

ንምምርማርን ንምጽሓፍን ዝቀራረቡ ግዱሳት አሎው ይብሃል። ባዕለይ ዝፈልጦምኳ ሓደት ኢዮም። ቀንዲ በዓል መሓመድ እድሪስን ብጽቱን ክኹኑ ኢዮም። ሱሌማንን ባህታን እንተኹኑውን ኩናት ስነ-አእሙሮ አንጻር ፍቕሪ ኢሎም ዝምርምሩዎ ምስ ሓድሽ ታሪኽ ኤርትራ ዝሓመድ ይመስለኒ። ካብ ደረጃ ዘረባ ሓሊፉ ናብ ሕትመት ዝበቐዐ ግን ኣይገጠመንን። መን ኢዮም ኣሲሩዎም ኢልካ ምላሽ ዝህብ ግን የለን።

* * *

ሱሌማንን ባህታን ኣብ ድርሳኑ-ፈጠራኻ ንክጽንበር ኣቕልበሉ ስለ ዝበሉኒ ደኣምበር ናይ ስነ-አእሙራዊ ኩናት ስራሐይ ኢለ ኣይሓዝኩዎን። ዕላማ ስራሐይ ገይረ ድማ ኣይእብዶን። ኣብ ፈጠራዊ ድርሰተይ እንተሃለወ ከኣ ምስ ካልኣት ፍጻመታት ብዘይ ሓሰብኩዎ ኣጋጣሚ ዝተለከመ ኢዩ ዝኸውን። ፈጠራዊት ድርሳኒይ ምስ ዘሎ ሓበሬታታት ጸኒሓ ናብ ዘየሎ ክትዕንዘርን ተሃንዲዳ ክተውዕልን፣ ከምኡ ኢላ ሽንኩለል እናበለት ክትዝምቢ ይዓርባ። ኩዳ እለሽኣ ሽቕርተት ኢሉ ኣብ ደረጃን ግዜን ምውዓል መዓስ ከም ዘብጽሓ ክንበ ኣይክኣልኩን። ካብ ውሽጠይ ተበጊስ ኣጋውላ ህርመት ከበሮ ልቢ ኤርትራውያን ካብ ምድማጽ እየ ሓቅታት ክእክብ ዝደሊ። ክባረኹ እንከሎዉ ካብቲ በረኽቶም ንክረክብ ምስ ኣማልኽቶም ከዋግዑ እንከሎዉ ኩሉ ግዜ እዝነይ እጸሉ።

ናይ መጽሓፊይ ሓቅታታ ናይ ውሽጢ ኢዩ። ጋዜጣዊ ሓቅታት ምስቲ ክፈጥሮ ዝጽዕር ዘሎኹ ዛንታ ኣይተወሃሃደለይን። ሓያሎ ካብቶም ዝጽሕፉውን ኩነ-ተገብረ እምበር ፍልስፍናዊ ጥልቀት ዘይብሎም ምኃኖም ተረዲኡኒ። ካብ ውህደት ሓቅታት ዝባሕተወ ሓበሬታ ካብ መንበረ መጎሱ ነጹሎም ምስ ዘይመኻይዱ ሓበሬታታት ናብ ሰደት ይዳርጉዎ። ስለ ዝኹኑ፡ ምስ ስራሓት ፈጠራ መጽሓፊይ ኣይሳነን። ኣነ ዝኣምኖ ስነ-ጥበባዊ ሓቂ ንስምዒትውን የምልኽ ኢዩ። ባህጊ፡ ሕልሚ፡ ፍቕሪ፡ ጸሎትን ምህላላን ኤርትራውያን ንዓይ ንብዓት ሓቂ ኢዩ።

ብኻልእ ድማ ኣሰር ኩናት ናበይ ወሲዱ ናበይ የብጽሕ ከይመርመሩ፡ እቲ ኩናት እንታይ ዓይነት ጽልዋ ገይሩ ዝብል ሕቶ ከይመለሱ፡ ናብ ሓበሬታዊ ጽሑፍ ዝተጓዩ ንኣሽሓት ሓቅታት ከየስተውዓሉሎም ሓሊፎም ይኹኑ እየ ዝብል። ሓቂ ይኹን ግምት ምላሽ ኣብ ምሃብ እምብዛ ቀልጢፎም ዝብሃሉ

ጸሐፍቲ ሓበሬታታት ብኹናት ስነ-አእምራዊ ውግእ ዝደመዩ ክኹኑ ኣሎዎም ኢሎም ዝኣምኑ ብዙሓት ኣሎዉ።

መጽሓፊይ ንምህብታም ዘድልየኒ ሓበሬታታት ብዙሕ ኢዩ። ንምርካብ ግን ቀሊል ኣይኮነን። ውሽጡኳ እንተ ደለኹ ግዳሙ ጥራይ በዚሑኒ። ህርመት ጽሙው ልቢ ከይሰምዕ ጫውጫው በዚሑ። ግዳስ እንታይከ ኣሃዊኹኒ እየ ዝብል። ሓቂ ኣበይ ከይሕባእ? ሓቀኛ ጽባቕ ዘተንፍስ መጽሓፍ፡ ፊልም፡ ስእሊ፡ ወዘተ. እንድሕሪ ተቐልቂሉ ብርሃኑ ንምጉልባብ ዘኸእል ሓሶት የለን። ርቱዕን ብቑዕን ምህርቲ ስነ-ጥበብ ኣለልዩኒ ኣይብል፡ ዘላልዮ ድማ ኣይደለ። ሓይሊ ሓቂ ጽባቕ ኢዩ - ከም ፈጣሪ ዝምለኽ ጽባቕ።

መሓመድ እድሪስ፡ ኩሉ ግዜ ብምላሽይ እኳ እንተ ዘይዓገበ ሕጉስ ምጁኑ ኢዩ ዝገልጸለይ። ከምኡ ምባል ስለ ዝሕሾ ይኸውን። ናሕሲ ዘይብሉ ዘተ ኣብ ኩሉ ኣይርከብን። ጥልቀት ዘሎዎ ምይይጥ ንምክያድ ግድን መጻምዲን መዋፍርቲን የድሊ። ኣብዚ ሎማ እዋናት ፈጠራዊ ወግዒ ክትረክብ ንጋዳ ኢዩ ክብሃል ይክኣል።

ሓደ መዓልቲ ቀለምቀመሳት ዘዘውትሩወን ዘረባታት ብዝሓንን ትሕዝቶኣንን ዘጽንዐ መንእሰይ ገጢሙኒ። ከምኡውን ሓደ ደራሲ ተዋስኦ ስራሓይ ኢሉ ሓንቲ መስሓቄን ተዋስኦ የቕርብ ከም ዝነበረ ገሊጹለይ። እታ ተዋስኦ ግን ኣብ መድረኽ ኣይበጽሖትን። እቲ መንእሰይ ብዝገበሮ ዳህሳስ እናተገረመ፡ “ብዙሓት ካብቶም ህይወት መስዩዎም ንመደቀሲ ዓራርቦ ሸበድበድ ህይወቶም ከስግሉ ካብ ዝምነዩ፡ ኣብዚ ይጽንሑ ካብ ወጻኢ ይምጽኡ ዘየግድስ ዘንቁሕዎ ሓድሽ ዓይኒ ዘሎዎም ኣይመስሉን። ኣዲንቶም ንሕሉፍን ንድሕሪትን ዝጥምተኦ ዝዓዝዝ ይመስል። ንሓደሽቲ ኤርትራውያን ስነ-ጥበበኛታት ዘርኢ ዓይኒ የብሎምን። ናብ ቀደም ተመሊሶም ነቲ ከይተረድኦም ዝሓለፉዎ ናይ ገዛእቶም ዝነበሩ ስነ-ጥበብ ዝመስሎም እዋን ይዝክሩ። ኤርትራዊ መጽሓፍቲ ክደርሱ ዝተቐረቡ ኣይመስሉንን። ጸሓፍቲ ኣይኮኑን። ኣቐድም ኣቢሎም ናብራ ከርተት ህይወቶም ኣብ መዝገብ ዓቂቦም ናብ መጽሓፍ ከስፍሩ ዝጸንሑ ኣይኮኑን። መደርቲ ትንቢታት ኣይመስሉን። ናይ ሓቂ ተዋጋእቲ ድማ ኣይኮኑን። ከም ውግእ ሓቂ ዝጽልኦምን ዘፍርሖምን ነገር የብሎምን።” ኢሉኒ።

ደረሰቲ ብሓፈሻ፡ ደረሰቲ ተዋስኦ ድማ ብፍላይ ነዚ ሕጂ ዝዕንድር ዘሎ ኣዘራርባ፡ ወግዒ፡ ምይይጥ፡ ዘተ፡ ክትዕ፡ ክጥቀሙሉ

ዘዘኻኸሩ ግዱሳት ኤርትራውያን አይተሳሰቡን። ሰማዒት እዝኒ ዝረኸቡ ግን አይመስሉን። እቲ ቁንጣጥ ዛዕባ አይሰሰን። ጥልቀት ዘተ አይወሸጠን። ቅዱ ክትዕ አይቀየረን። እዚ ይገበር ዝብል ወገን ድማ አይተረኽበን። ነዚ ብምጽናዕ ጥራይ ሓፈሻዊ ኩነታት ሃገር ካብ ምፍላጥ ኢልካ ከአ ንኻልእ ቍጠባዊ፣ ፖለቲካዊን ማሕበራዊን ግስጋስ ንምንጻር ምተኻእለ ዝብሉ ወገናት አሎው። ከም ፈኽራኦም አጽኒዖም ከቕርቡልና ንጽበዮም። እንተ ክኢሎም መጽሓፍቲ አሕቲሞም እንተ ዝዘርጉሕልና መመስገናዮም።

* * *

ሓደ ካብቲ ምቁር ቀለብ ናይ ፈጠራ ደራሲ ወግዲ ኢዩ። ልዙብ ወግዲ! ኣብቲ ዝበጽሖ ጸምጸም ገማግም ፈጠራ ንበይኑ ክቕመጥ አይብህግን። መዛርብቲ ሰብ ይደሊ። ኣብቲ ወሪዱ ዝጠልቆ መዓሙቕ ህልውና ነዊሕ ከይጸንሑ፣ መዋግዕቲ ዝኹኑዎ ብጸት ይእልሽ። ኣብቲ መንጎ ፈጣሪን ተፈጢሮም ፈጠርቲ ዝኹኑ ጠባያት መጽሓፍቲን ዝልዓል ክትዕ ህያው ሰብ ክግንዮ ይምነ። ሰብ ግን ተረካቢ ኣይኩነን። ምስ ሓሳባትካ ናብ አየር ዝቕየር፣ ምስ ሕልሚኻ ሃገር ደቂ-ሕድርቲና በጺሖ ዝምለስ፣ ምስ ዕብዳን ፍልስፍናኻ ጥራሖ ወጺኡ ዝልህ ሰብ ተረካቢ ኣይኩነን። እቲ ጸሓፊ ሕሱም ጽምዋ ንክቕበል ድሉዊ ክኸውን አሎዎ ደኣ'ምበር ምሳኻ ናብ ሓቂ ዝጸድፍ ሰብስ ተረካቢ ኣይኩነን። ኣብዚ ሃገር ዝጐንፊካ ሰብ፣ ካብቲ ይምጸእ ኣብዚ ይጽናሕ፣ ደኽሙዎ ከዕርፍ ኢሉ ዝመጽእ መሲሉ ይስመዓካ። እቲ ዘይቅድው ናይ ቀደም ግዝኣት ዘስዓቦ ትኻስ ሕልናዊ ማህዙ ዘፈንከዎ ይመስል። “ሕጂ ያኢ ክዕረፈለይ! ክኸብረለይ! ክጥረየለይ!” ኢሉኒ እቲ መንእሰይ።

ኣብ መንእሰያትውን ኩሉ ኣይጸበቅን እናበለ ዘዋግዓኒ ዓርከይ ኣገሪሙኒ። “ስማዕ'ሞ” እናበለ'ዩ ኣዕሊሉኒ። “ሓደ ናይ ፈጠራ ጸሓፊን ገማሚን ምስ ካብኡ ብዕድመ ትንእስ ንል ተዓራሪኹ ንጉዕዞ እለሻ ጽባቕን ሓቂን ከተሰንዮ ተመንዩ። ንል፡ ስነ-ጥበበኛ ንምኳን ዘብቅዕ ብሩህ ሓለፋታት ስለ ዝርአየላ፡ ሓቂን ጽባቕን ንምርካብ ዘኽእል ሃብቲ ተመክሮታቲ ብፍቕሪ ስነ-ጥበብ ኣብ መገዲ ዕላማኣ ኣንቢሩላ። ንሳውን ብወገን ዓለማ ከምኡ እናፈጠረት ፍረ ስነ-ጥበባዊ ስራሓት ከተወፊ ኣዘዩ ብሂጉ። ክልቲኦም ኣብ መድረኽ እለሻ ሓቂ ምስ በጽሖ መገዲ ክተሓባበሩ እንከሎዉ ይርአዩ። ብደላይ ጽባቕ ሓሳቡ ንዓለም ብስነ-ጥበባዊ ቋንቋ ክስንጥቑዋ እንከሎዉን ብድኽመቶም ክስሕቁን ይሓልም። እንተኹነ ነቲ ጽንኩር መገዲ

ዘድሊ እምነት አይነበረን። እታ ንል መሰረት ተደላይነታ ብንጽር አይተረድአን። ብግዙፍ ምልክታት ጾታዊ መንነታ ዘይኩነስ ብረቂቕ ሕልማን ርሑቕ ትምህታን ትድለ አይመስላን። ነቲ ተፈጥሮአዊ ንስነታ ዘይንቡር ዋጋ ሓቲታትሉ። ከምቲ ልግሱ አይለገሱትን። ከምቲ ፍቕሩ አየፍቀረትን። ‘ዓስቢኻ ካብ ጽላሎት ንእስነተይ አይሓልፍን ኢዩ። ብዋጋ ሸዊት ንእስነተይ ኢኻ መገዲ ስነ-ጥበብ ክትሕብረለይ ዝደለኻ። ደሞዝ ሓጢአትካ ተኸፊልካ ኢኻ። ዓስቢ ከንቱነትካ ከምቲ ንስኻ ዝተመነኻዮ ዘይኩነስ ኣነ ዝሰላዕኩዎ ቍራስ ደርቢየልካ’ ኢላቶ። እቲ ጸሓፊ መዘና ወግዑ ስኢኑ። ብግርህነት ንጽህ ዕሽነቱ እታ ንል ምስኡ ክትጽለል ትኸእል መሲሉዎ ነይሩ። ምስኡ ዓቢዳ ‘ዓዲ ዝበለ ይበል’ ትብል መሲሉዎ ነይሩ። ከምኡ ክትፈርስን ክትህደስን ዝተቐረበት መሲሉዎ። ከምኡ ኣረጊት ጨርቅታት ንኸትድርቢ ዝመሓለት መሲሉዎ። ከምኡ ብጽላለ ጽባቕ ናብ ሞት ተሓንቢባ ንምትንሳእ ዝተዓጥቀት መሲሉዎ። ግዜ ፈላስፋዊ ሃረርታ ከም ዘብቅዕ አይፈለጠን።” ኢሉ ተሰናቢቲ።

መዘና ወግዒ ዘይርከበሉ ወቕቲ ከም ዝበጸሕና ብዙሓት ኣስተውዒሎምሉ። ጽሩይ ወግዒ የለን። እንካ-ሃባ ዝብል ምልልስ ዘረባ ተነዚሑ። ኩሉ ንዕዳጋ ከውርዶ ዝሓሰበ ኣቕሓ ኣንጠልጢሉ ብዘይ ንቡር ተሃዋኽ ክዕዘር እንከሎ ይርአየኒ። መልክዐይ፡ ፍልጠተይ፡ ጉልበተይ፡ ፍሽኽታይ፡ ሓሶተይ ክንደይ የውጽእ ዝብል በዚሑ። እታ መንእሰይ ንል ምስቲ ጸሓፊ ዘሎዋ ዝምድና ብወግዓዊ መነጽር ምርኣያ ከገርም አይምተገብእን። ከም ሰባ ንምጃን ኢያ ፈቲና። ዘይሸየጥን ዘይዕደግን ክብሪ አይገጠማን። ክንደይ ክትብሃልን ክንደይ ክትብልን ሸዊት ዕድመኣ ኣሕሊፋቶ። ዓለም እንታይ ሂብካ እንታይ ክትብል እንከላ ኢያ ትፈልጣ። ብስልጣኖም ወይ ብሃብቶም ተመኪሖም ንኸብሪ ሰብኣዊ ንጽህናኣ ክዋገዩ ዝሃቀኑ ገጢሞማ ይኹኑ። መንእሰያት ፍልጠት ወይ ስነ-ጥበብ ንምህዳን ዝወፍርሉ ዱር አይርአየትን። ብስነ-ጥበብ ዝኣክል ክፋቕሩ ወይ ክጻልኡ እንከሎዉ አይገጠማን። ተፈጥሮአዊ ውህበታ ብልዛይ ህርፋኖም ፈቲሾም ንዕለታዊ ባህታኦም ክምነዩዎ ጥራሕ ተዓዚባ።

ንጽሩይ ወግዒ ረማዕ ንበል ዝብል ብቐሊል ስለ ዘይርከብ መሓመድ እድሪስ ዝፈተምን ዘይፈተምን ዘረባይ ብጸጋ ኢዩ ዝቐበሎ። ኣነውን ከምኡ ዝአመሰሉ ሒደት ሰባት እንተ ዘይረክብ እንታይ ምኹንኩ ኢለ ክግምት አይክእልን።

ንመሐመድ እድሪስ ከም ዝዕዘቦ ንሱ'ውን ከም ዝነገረኒ ጽምዖ ኢዩ በዚሑዎ። ሓደ ግዜ ከም ዝበሎ፡ “ጸሓፋይ ታሪኽ ዝጐነፎ ሓቕታት ወይ ሓበሬታታት ግሒጡ ኣይእክብን ኢዩ። ንመርትዮ ታሪኽ ዝዕቀብን ዘይዕቀብን ሓቂ ዘጸሪ ብኹሉ ቅቡል ዝኹን መንፈት ስለ ዘየለ ንምጽራይ ወግዒ መድለየኒ፡ ንርእሱ-ተኣማንነት ኣኼባታት ጸሓፍቲ ታሪኽ'ውን ምሓዝኒ። ናተይ መጽሓፍ ኣነ ከም ዝምነዮ ኰይኑ እንተ ቀረቡ ዝኹን ኣባል ሕብረተሰብ ታሪኻዊ ጉዕዞ ሃገር ክፈልጥ ኢዩ። ናበይ ይኸይድ ከም ዘሎ፡ ኣበይ በጺሑ ከም ዘሎ፡ በየን ይጉዳዝ ከም ዘሎ እንድሕሪ ተረዲኡ ብዙሕ ነገራት ከስተውዕል ኢዩ። ኣመራርሓ ህይወቱ ምስቲ ዕላማ ታሪኻዊ ጉዕዞ እናወሃሃደ ክስለፍ ኢዩ።”

እንታይ ሓሲቡ ዘረባ ከም ዘቋረጸ ኣይፈለጥኩን። ምንጪ ፍሽኽታኡ'ውን ኣይገመትኩን። እናሰሓቐ፡ “ስማዕሞ! ጐደና ታሪኽ ዘይምፍላጥኻ ጽቡቕ ኣይኰነን። ጐደና ታሪኽ ዝጠፍኦ ሰብኻ ብዙሕ ኢዩ። እቲ በዓል ባህታን ሱሌማንን ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ዝብሉዎ ተወርዊሩ ናብዞም ታሪኽ ዝጠፍኦም ሰባት ኢዩ ዝሸከል። መርዛም ኩናት ስለ ዝኹን ከኣ ንሕስያ የብሉን። ዓይኖም ከም ዘይኣምኑ ገይሩ ኢዩ ዝዕዝሞም። ብኣና፡ ብጸሓፍቲ ታሪኽ፡ ጥራሕ ዝእለ ስራሕ ኣይኰነን። ግደ ፈጠራዊ ደረሰቲ ካብ ኩሉ ዓዚዙ ይርኣየኒ። ምኽንያቱ፡ ሕብረተሰብ የሓንቅቐኩም ኢዩ። ዝጽሓፍኩም ከይሓየኸ ኢዩ ዝውሕጦ።” ምስ በለኒ ቁሩብ ክኸራ ደልየ ነይረ። እንታይ ዝረኽብና መሲሉዎ ኢዩ ዝኸውን እናበልኩ ተገሪመ።

“ስማዕ መሐመድ እድሪስ፡ ንዓና ዘሓንቅቕና የለን። ክንደይ ቆሲልና ክንደይ ሓሚምና እኹል ኣቓልቦ ሕብረተሰብ ዝረኽብና ኣይመስለንን። ዓይኖም ናባና ዘየውደቑ ብዙሓት ኢዮም። ኣየኖት ጠበቓታት፡ ሓካይም፡ መሃንድሳት፡ መማህራን ወይ ነጋዶ ናባና ክጽግዑ ወይ ክርድኡና ርኢኻ ትፈልጥ? ሰኣን ኣፍልጦኦም ውራይና ኣይገብሩን ኢዮም። ስራሓት ፈጠራ ብገዛእቲ መንፈሶም ጥራሕ ዘካየዱ ይመስሎም። ናይ መንፈስ ገዛእቶም ስነ-ጥበብ ንምርዳእ ዘኸእል ፍልጠት ኣይለገሱሎምን። ተስፋና ናብቶም ብኣታቶም ዘይተበከሉ መንእሰያት ኢዩ። ውራይና ክገብሩ ዝጽዕሩ ሒደት ሓቦ ዘሎዎም ኢዮም። ርግጽ ሒደት ናብ ፈጠራዊ ድርሰት ዘተኮረ ቆላሕታን ባህጊን ኣሎ። ካብኡ ሓሊፉ ጥሜት'ውን ኣሎ። ፈጠራዊ ድርሰት መዘናግዒ ምጻኑ'ውን ኣይትረስዕ። ገለ ዝሕብሕቡ

እንተ ረኸብና ከአ ካብ አቀራርባና ኢዩ። ንስኻትኩም ግን አቀራርባ የብልኩምን። ዘልአለም አብ መጽናዕቲ ኢኹም። ንመን ዝጸሓፍኩም አልዩ? እንታይ ጽሒፍኩም? ድምጺ ዝጽበይኹም ዘሎዉ ተመሃሮን መማህራንን እኳ ክትሰምዑ ዘይከአልኩም? እተን ጽሒፍና ትብሉወን ድማ ንመዓርግ ትምህርቲኹም መሞገሲ ኢልኩም ንባዕዳውያን ትካላት ትምህርቲ ኣወፊኹመን ዝመጸእኩም እንደአለን! ነዚ ህዝቢ ኢልኩም ናብ ዕዳጋኡ ዘውረድኩምሉ ናይ ጥንቲ ይኹን ናይ ሕጂ ታሪኻዊ መጽሓፍቲ ክንደይ ይኸውን? ህዝቢ ምስ ፍትሒ ክዛመድ ኢሉ ዝጸሓፈ ጠበቓ'ዶ አሎ?" ኢሊ ክምልሰሉ እንከሎኹ ሕርቃነይ ውሒጠዮ ነይረ።

* * *

ብማዕዶ ኣዛሚት ናባና አቢላ ክትሰጉም ርእየዮ። ንክልተና ኢያ ትፈልጥ። ንዓይ አብዚ ንዕኡ ድማ አብ ሜዳ ቃልሲ ሓርነት። መምህራ እውን ነይሩ። እዛ ብዙሕ ነዘውትራ ዘሎና እንዳ ቡን ልምድቲ መተአኻኸቢት መሓዙት ክትከውን ጀሚራ። ካብ ማእከል ከተማ ቁሩብ ፍንትት ኢላ ንምብራቕ አስመራ ገጸ አሳፊሓ። መእተዊኣ ዝዘርግሐት ዝሃ ኢያ። ዋናኣ ትብለጽ ዝብሃላ ዓባይ ሰበይቲ ኢየን። አብ ውሽጢን አብ አፍደገን እኹል መዋግዒ ዝኸውን ቦታ አሎዋ። መብዛሕትኡ ግዜ አብቲ ቆጥቋጥ ናይ ቀደም ዕንባባ ዝተዘርግሐ ናይ ሓጺን መናብርን ጠረጴዛታትን ኢና እነዕርፍ። ቍሪ አስመራ ክጣባሕ እንተ ጀሚሩ ግን ናብ ውሽጢ ኣቲና ንዕቆብ።

ኣዛሚት፡ ኣሰንጉማ ከምዘን ኣበሰርቲ ሓድሽ ቅዲ ክዳን ገይራ፡ ጸሕ ንዝበለ ውጡር ርሕቀት መገዲ ከም ማይ ኢያ ትሰትዮ። መን ይእለዎ መን ይቕደዶ ከይተባህለ ዝኹን ዓይነት አልባሳት ምስ ዝባና ዘይላዘብ ኣይርኣኹን። እቶም አልባሳት ድማ ምስ ኣካላታ ተቓድዮም ንዝገበረቶ ምንቅስቓስ ተወሳኺ ሓይሊን ቅርጺ ፍቓድን ይህቡዋ። ካብ ኔው ናባና ከተብል እንከላ ከም ዘስተባህልኩላ ሓይሊ ስሕበት ምድሪ ይቃለሳ ኣይነበረን። ከም ንምንፋር ኣንቂዳ፡ መሬት ገዲፋ አብ አየር ትንሳፊፍ ዘላ ቆቓሕ፡ ነቲ ርሑቕ ዝመሰለኒ መገዲ ውሒጣ እንታይ ሻቡኣ ናብ መኣዲ ጠረጴዛና ከም ዝበጽሐት ኣይተረድኣንን። ሰቐጥቀጥ ሕንባበኣ ካብ ርሑቕ ተዓዚበ ኣይጸገብኩዎን። ሓንሳብ ከየቋረጸ ከምኡ እንተ ዝቕጽል ምፈተኹ። ኣዝያ ምስ ቀረበት ከም ዘላ ናብ ዓባይ ፍሽኽታ ተቐዪራ። ጸናጽል ድምጽውን ናብ ኣእዛንና ኣትዮም

ሕንቴኸቲኸ እናበሉ አሰራሲሮምና። ጸሐፍቲን ስራሐምን ከአንመጸወድያ ዘረባና ፈንጺጎም ናብ ንፋስ ሃፊፎም። ንሕናውን ሩፍ ኢልና ህይወት አተንፊስና።

አዛሚት ኮፍ ምስ በለት ወግዒ ተቐይሩ። መምጽኢኣ ክግምት እንተ ዘይኰይነ ብርግጽ ኣይፈለጥኩዎን። ነዛ ክንራኽበላ ጀሚርና ዘሎና እንዳ ቡን ካብ ትፈልግ ሓጺር ግዜ ኣይኰነን። ንሓንሳብ ገለ ክትሓስብ እንከላ መዛርብቲ ዝኸውን ሰብ ደልያ ናብዚ ትመጽእ ከም ዝነበረት ነገራትኒ ነይራ። ዓይነይ ይኹን እንድዒ፡ መሓመድ እድሪስ ዝተሰከፈ መሲሉ ተራእዩኒ። ንኣብነት ተወሳኺ ቡን ኣይኣዘዘን፡ ኣነውን ዝእዝዞ ስኢነ። አዛሚት ግን ዝሒል ማዕድናዊ ማይ ደንጎሎ ጠሊባ ጣምጣም እናበለት ብሓንሳብ ኣፋሪቓቶ። ሓድሽ ወግዒ ንምብራኽ ከምኡ ኢላ ድማ ንሕና ዘይከፈትናዮ ማዕጺ ወግዒ ንኸትከፍት ዕድል ንአዛሚት ሂብናያ። ኩሉ ስልጣን ንዓኣ ሓዲግናላ። ናትና ናይ ወግዒ መኣዲ ምውዳእ'ኳ እንተ ዘይከኣልና እንታይ ይፍለጥ ገለስ ተላዲሉዎ ይኸውን ግዲ? ኣብ መኣዲ ዘተ ንዝቐረቡ ዛዕባታት ኢድ ምልስ ኣቢልና እምበር ንዕኡም ዝቐበል ሸውሃት ይኹን ከብዲ ከም ዘይብልና ኣይጠፍኣናን። ንምሉእ ሃገር ዝቐረበ መኣዲ ብኸልተ ሰባት ክልዓል ኣይሕሰብን። እንተኹነ፡ ምስ መሓመድ እድሪስ ብወግዒ ዘሕለፍኩወን ሰዓታት ቀለብ ከም ዝኹናኒ ኣይሰሓትኩን። እንታይ ከም ዝኹነ ኣብ መወዳእታ ድኻም ተሰሚዑኒ። ኣብ ገጽ አዛሚት ግን ዘይከማይን መሓመድ እድሪስን ውዕወዕ ህይወት ይርኣ ነይሩ። ብልበይ ከኣ የጸብቆ ኢለ።

ገሊጽም ድማ ተቃሊሶም ዝዓቀቡዎ እምነት ብመንከርከር ሓይልታቱ ናብ ዝልዓለ እምነት ንምብጻሕ ቃልሶም ክንጂ ዝቐጽሉስ ደረት ዘብጽሑ መሲሉዎም ካልእ እምነት ናብ ምንዳይ ይኣትዉ።

ኣዛሚት ብ1991 ሰለስተ ሰሙን ድሕሪ ዕለት ናጸነት ፍርቂ ለይቲ ናብ ገዛይ መጺኣ። ድሕሪ ዓሰርተ ዓመታት ተራኺብና ማለት ኢዩ። ምሳይ ሰለስተ ዓመታት ከም ሓደ መዓልቲ ምስ ተቐመጠት ንከረን ከይዳ፡ ሰለስተ ዓመት ኣብኡ ተናቢራ ናባይ ተመሊሳ። ክሳብ 1997 ኣብ ገዛይ ምስ ጸንሐት ብ1998 ምስ ተሰለፈት ብወርሒ ታሕሳስ 2000 ናባይ ተመሊሳ። ንላ ንል 11 ዓመት ኰይና ጸኒሓታ። ከምታ ቀደም ብጥይት ተወጊኣታ ናብ ጽብቕቲ ብሮት ተቐይራትላ ዘላ በሰላ ሕንፋጦ ጥይት፡ ሕጂ ድማ ልክዕ ክንድኣ ትኸውን ኣብታ ካልኣይቲ ሰለፋ ከም ሽልማት ተሓንፊጣ ተመሊሳ። ተወቂጣ ምባል ይሓይሽ ይኸውን። ክልተኣን ሕንፋጦ ሕብረንን መጠነንን ይኹን ሰለፋዊ መነባብሮኣን ኣዝዩ ተመሳሳሊ ምጻኑ ገሪሙኒ። መሓውር ኣዛሚት ንበይኑ ኢዩ። ውጽኢት ረቂቕ ስነ-ጽርበት መሲሉ ይስመዓካ። እተን በሰላዊ ምልክታት ካብ ብርካ ስድሪን ፈረቓን ንላዕሊ ኢየን ሰፊረን። ደይ-መደይ ኢልካ ዝተጻሕላን ዝተሳእላን ነጥብ-ጽባቕ ወይ ብሮት ድማ ኰይነን። ባህ ዘብል ብሮት ኣደይ-ማርያም ክትፈቱ እንከላ ዝርከብ ውህቦቶ ክኸውን እንከሎ፡ ግሩም ውቃጦ ድማ ብኸኢላታት ሰብ ሞያ ዝሕንጸጽ ማህተሙ-ጽባቕ ኢዩ። ሕልሚ ዘብዝሑ ስነ-ጥበበኛታት ነዚ ክስተትዚ እንተ ዝፈልጡ ኣዛሚት ኣብ መንጎ ዘይሞቱ ኣማልኽቲን መወትቲ ሰባትን ብዝተገብረ መውስቦ ዝተወለደት ኢያ ምበሉ።

ከምዚ ሓደ ኤርትራዊ ባሕታዊ ገዳም ዝበሎ፡ “ንፍሲ-ወከፍ ኤርትራዊ ብሮትን ውቃጦን ኣሎዎ። ብሮት ካብ ኣምላኽ ውቃጦ ካብ ሰብ ኢዩ ተዋሂቡዎ። ብሮትን ውቃጦን ከለሊ ዘይክእል

እንተልዩ ብዘይ ንሕሲያ ኩነኔኡ ክቐበል ኢዩ።” ትርጉሙ ንገሊኦም ዘከራኸርኩ እንተኹነ ብናይ ብዙሓት መረዳኢታ እንድሕሪ ተራእዩ፡ ኤርትራውያን ልዑልን ትሑትን ነገር ክገብሩ ይኸእሉ ኢዮም ብምባል ይጻጽዎ። ኤርትራውያን ረቂቕ ፍልልይ ከስተውዕሉ ኣይክእሉን ኢዮም ዝበሉውን ኣሎዉ። ነዚ ክትዕ ክጥቀሙሉ ዝደለዩ ጸላእቲ ድማ ብግሩሃት ኤርትራውያን ገይሮም ዝኹነን ዘይኹነን ትርጉም ክህቡዎ ላሕ ይብሉ። በዚ ትርጉም ኩሉ ዓገቡ ማለት ግን ኣይኹነን።

ናይ ብሮትን ውቃጦን ትርጉም ንምንጻር ዝግበር መጽናዕቲ ከም ዘሎ እስምዕ፣ እንተኹነ፡ ክሳብ ሕጂ ውጽኢቲ ገና ኣይበርሃለይን። ብተወሳኺ ናይ ኣሣሚት ፍልይ ዝበለ መጽናዕቲ ከድልዮ ይኸውን? ዶ እብል። ኣብ ሰለፋ ብሰብ ዝተገብረ ውቃጦ ናብ ኣምላኽ ዝገበሮ ብሮት ስለ ዝተቐየረ እቲ ዝብሃል ዘሎ መጽናዕቲ ብምንታይ ክዛመዶ ከም ዝኸእል ክግምት ኣይክእልን። ኣብ ኤርትራ ብዙሕ በሰላታት ኣሎ። ገሊኡ ውቃጦ ገሊኡ ብሮት ይመስል። ምልክት ማህሰይቲ ጸላኢ ምዃኑ እናተረሰበ ናይ ውልቀ-ሰብ መለለዩ ጥራሕ ክኸውን ዘስተውዓሉ ሰብኣይ ገጢሞምኒ። ምስ ኣተትኩዎም፡ “ናይ ሓደ ምልክት ናይ ኩሉ ትርጉም ክኸውን ኢዩ ዝግባእ። ንኹልና ደኣ መን እናዞረ ክቐርሓና።” ኢሎምኒ። እቲ ዘይርእ ውሽጣዊ ምልክትኻ መን የስተውዕለሉ? ንሱ ከም ዝበዝሕን ከም ዘቐንዙን ይፍለጥ ኢዩ። እንታይ’ሞ ይኹን ቍስሉን በሰላኡን ዝሓብእ በዚሑ!

* * *

ሓደ ብናይ ጽሕፈቲ ሳን ጥራሕ ዝፍለጥ ኤርትራዊ ኣብዚ ቁሩብ እዋናት፡ ኣብ መጀመሪያ 2000 ዘቐረበ ስነ-ጥበባዊ ሓተታ ብሕሉፍ ማሃዝነቱ ልበይ ወሲዱዋ። ምስ ኣንበብኩዎ ብኣካል ንኸረኽቦ ዘይፈተንኩዎ ኣይነበረን። ብበሊሕን ረቂቕን መሳርሒ ንህልውናይ እናሰንጠቐ ዝነዝሐ ዓንኬል ዝኸርታት ናብ ቀደም-ሕጂ መጻኢ ዕንክሊል ኣቢሉኒ። ኣብ ሃገር ህንዲ ይነብር ከም ዝነበረን ባዕሉ እምበር ሰብ ከም ዘይረኽቦን ተሓቢረ። ኣብቲ ዝቐመጡ ዓዲ ከም ባሕታዊ ነይሩ ይብሉ። እምነቱ ብትኽክል እዚዮ ዝብል መረዳኢታ ኣይገጠመንን። ንሱ ኢሉዎ ኢሎም ዝነገሩኒ ግን ኣብ ፈለማ ሩባታት እምነት እምበር ገና ናብ መገዲ ፍጹም እምነት ከም ዘይተሰጋገረን ኣብ መንጎ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ሰፊፍ ይብል ከም ዘሎን ተረዲኦ። ካብ ስደት ቅድሚኒ ናብ ናጻ ሃገሩ ምምላሱ፡

መጽናዕቱ ምስ ወድኦ ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን እትብል ዓባይ መጽሓፍ ከም ዘሕትም ንሓያሎ ሰባት ኣረጋገጹ። እቲ ኣብ ናይ ኤርትራ መጽሔት መጽናዕቲን ምርመራን ተሓቲሙ ዘንበብኩዎ ጽሑፍ ንሓዋሩ ኣብታ ዓባይ መጽሓፉ ኣገዳሲ ምዕራፊ-ሓሳባት ከም ዝሕዝ ንኣዳለውቲ መጽሔት ኣተንቢሁሎም። ጽሑፉ ነዊሕ ስለ ዝኹነ ሰለስተ ግዜ እናተኸታተለ ወጺኡ። ቅዲ ጽሑፉ ንበይኑ ኢዩ፡ ተመሳሳሊ የብሉን። ቅርጹ ይኹን ትሕዝቶኡ በዚ ዘሎናዮ ዘመን ተፈቲኑ ዝፈልጥ ኣይመስለንን። ብጥንቲ ግን ቀንዲ ገድልታት፡ ፍካፊታት፡ ማህሌታት፡ ዋዜማታት ክገጥሙዎ ዝጽዕሩ ዝነበሩ ውራይ ኢዩ። ብስደ-ንባባዊ ግጥሚ ዝተመዛዘነ ውህደት ፈጠራዊ ድርሰት ገይሩ ኢዩ ሓሳባቱ ዘንጸባርቕ። ኣብ መንጎ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ኩይኑ ነቲ ናይ መወዳእታ በሪ እምነት ንኸኸፍት ዝገብሮ ጸዕሪ ዘደንቕ ኢዩ። ዝተዓጽዎ መኸዝን ፍልጠት ብቻላት ንኸኸፍት ክኹሕኩሕ ኢሉ ዘስምዖ ድምጺ፡ ብምሒር ክእለት፡ እቲ ድምጺ ናብ ብኤርትራዊ ስሙር ህርመት ዝተዓጀበ ጥዑም ዜማ ይቕየር።

ካብቲ ጽሑፉ ንሓንሳብ ብዕምኮ ንሓንሳብ ከኣ ብቑንጣሮ ወሲደ ንኤርትራዊ ሓቂ ከስተማቕር ጽዒረ። ብብዝሒ ቃላቱ ዘይኩነስ ብናተይ ኩላሶ ሓሳባት እቲ ጸሓፊ ዘመሓላልፎ ኩሉ ምስ ኤርትራውያንን እምነቶምን ዝተዛመደ መሲሉኒ። ካብቲ ዝጸሓፎ እየ መዝጊበ ዘሎኹ። ንሱ ከም ዝብሎ ወዲ-ሰብ ናይ ኣማልኽቱ ምስጢር ክውንን ይደሊ ኢዩ። ዋላ እቲ ምስጢር እንተ ዘይጨበጦ ከም ዝሰረቐ ወይ ከም ዝተዋህቦ ገይሩ ከቐርብ ወይ ክርኣ ይሕልን። ካብ ጥንቲ ታሪኽ ወዲ-ሰብ ጀሚሩ ክሳብ ሕጂ ፈላስፋታት ይኹኑ ስነ-ጥበባዊታት መራሕቲ ዝተፈላለዩ ለውጥታትን ንዘምሓላለፉዎ መልእኽታት ካብ ነብሶም ዘይኩነስ ካብ ሰብ ዝልዕሉ ብሉጻት ሓይልታት ዘሕደሩሎም ምጻኑ ንኸእምኑ ዘይገብሩዎ የብሎምን። እዚ ንምግባር ኣማልኽቲ ይምህዙ፡ ንዝተፈላለዩ ኣማልኽቲ ብሓይሊ ስነ-ጥበብ ናብ ሓይሊ ቃላት ይቕይሩ፡ እቲ ቃላት ድማ ንግብሪ ሰብ ይመርሕ።

እቶም በላሕቲ ኢና ዝብሉ ደቂ-ሰብ ነቶም ዝፈጠሩዎም ኣማልኽቲ ንኸመስሉ፡ እንተ ዘይኩይኑሎም ድማ ንኸውክሉ ሓርኮት ይብሉ። ብጸዕርታቶም ኣይዕውቱንዮም ምባል ዕሽነት ኢዩ። ንሓንሳብ ግን እቲ ዝነደቐዎ እምነት ብቕዓት ስኢኑ ረማዕ ኢሉ ክሰባበር ይርኣ። ካልኣት ጉጅለ ሓይልታት ካብ ውሽጢ ፍልስፍናኡ

ተንሲአም ነቲ እምነት ዝቐይሩዎ፡ ጸኒሖም ከኣ ዘዕንዉዎ ኣሎዉ። ወይ ድማ ሓድሽ ተካኢ እምነት ገይሮም ነቲ ዝነበረ በዲሆም ዘህድሙ ኣይሰኣኑን። ቀደም እምነት ዘይነበረ ናብ እምነት ክቐየር ምርኣይ'ውን ኣሎ። ብርቱዕ እምነት ዝብሃል ዝነበረ ብውሽጡ ቦኽቢኹ ዘይጠፍእ ኣይከኣን። ናይ ካልኣት ደምሲስካ ናትካ እምነት ምትካእ ብብዙሓት ሓይልታት ዝዝውተር ተግባር ኢዩ። ብሓደ ወገን ኣንጻር ብርቱዓት ሓይልታት መኪቶም እምነቶም ዘጽንዑ ክህልዉ እንከሎዉ ብኻልእ ወገን ድማ ናይ እምነት ፈንካዋት፡ ብዝመጸ ኣንጻር እምነት ዝኹነ ንፋስ ዝድፍኡ ኣሎዉ። ገሊአም ድማ ተቓሊሶም ዝዓቀቡዎ እምነት ብመንኮርኮር ሓይልታቱ ናብ ዝልዓለ እምነት ንምብጻሕ ቃልሶም ክንዲ ዝቐጽሉስ ደረት ዘብጽሑ መሲሉዎም ካልእ እምነት ናብ ምንዳይ ይኣትዉ። እቲ መወዳእታ ዘይብሉ ቃልሲ እምነት ዘብቅዕ ይመስሎም። ሕሉፍ ሓሊፎም ገሊአም ግጉያት'ሞ ንውልቃዊ ረብሓኦም ጥራሕ ከዕግቡ፡ ነቲ ዝኣምኑዎ ዝነበሩ እምነት ኣንቃዕሪሮም ክንዲ ዝጥምቱ ግዜያዊ ረብሓታት ንምእራይ ድንን ድንን ክብሉ ይርኣዩ። መትከል ዓበይቲ ትካላት ዘንጊዖም ካብ ቅኑዕ መስመር ናብ ጥውጥዋይ መሸጎራጉር ዘድህቡ እውን ኣይተሳእኑን። ንግፍሒ ምሉእ ዱር ዝርኢ ኣዲንቲ ስለ ዘይብሎም ሓንቲ ገረብ ኣብ ምርኣይ ጥራይ ይውሰኑ።

* * *

ብቐላሕታ-ድሕሪት ዘይርኣኻዮ እናናፈቕካ ናብ ጥንታዊ ታሪኽ ኤርትራ፡ ብናይ ወኒ ስምዒት፡ ምብጻሕ ምቁር ኢዩ። ኣብኡ ዝነበሩ እምነታዊ ሓቅታት ካብ ምፍታሽ ዝርከብ ፍልጠት ክዝርዝር ምደለኹ። ዓቢ በደል ከይፍጽም ስለ ዝፈርሕ ግን ኣይግምትን። ብጉዕዞ ቐላሕታ-ድሕሪት ናብቲ ዘመን ምሕንባብ ድኻም የብሉን። ብሰምታ ዓይኒ ኢዩ ዝብጻሕ። ካብቶም ዝነበሩ ኣማልኽቲ ቀንዲ ኰይኑ ዝመርሕ ዝነበረ እቲ ናይ ባሕሪ ኣምላኽ ኢዩ። ግሪኻውያን ፖሰዲዮን፡ ሮማውያን ኔፕቱን ይብሉዎ ነይሮም። ዝነበሮ ኤርትራዊ ኣሰራርሓ ስም ብዝሓለፈ ሰንሰለታዊ ግዝኣታት ኣደማምጽኡ ንኣንሳብ ክጠብቕ ንኣንሳብ ክልሕልሕ ምስ ጸንሐ ኣብ መወዳእታ ብምሒር ድንቁርናን ፍርሒን ተፋሕፊሑ ሓቐቐ። ከምዚ ሕጂ ኣስማት ሰብን ትካላትን ብምቕያር ኣብ ካልእ መንነት ንኽሕብኡ ብኸንቱነት ዝዘናግዑ ንዕዞብ ዘሎና። ቀንዲ ስም ኣማልኽቲ መንሚኑ ክሓቅቕ ስለ ዝኸእል ከኣ ብኻልእ ምልክታቱን ክስተታቱን ገይሮም ንኸረኽቡዎ ላሕ ዝብሉ ፈላጣት ኣሎዉ። እዞም ኣጉል ዓዋሉ-

ፍልጠት ዘውጽኡዎ አስማት ባዕሉ ከም ስሩ ዝተጎድኦ ገረብ ኣቐጽልቲ ምስ ረገፈ እቲ ቀንዲ አስማት ዘዳልዮም ንክረኽቡ ፍሉይ ዕድል ይግጠሞምዮ ክብሃል ዝክኣል። ናይ ኣምላኽ ወይ ናይ ሰብ ስያመ ዝኣክል ጠፊኡ ከብቅዕ ቀሲኑ ዝሓድር ኤሪትራዊ የሎን። ኣብ ውሽጢ ከርሲ መሬት ይኹን ኣብ ዑናታት፡ ኣብ ጎቦታት ይኹን ኣብ ስንጭሮታት ተኣሊሹ ቅርጹን ዕጥቁን፡ ቅዲ ኣሰራርሓኡን ብሰብ ሞያ ምስ ተጋህደ፡ ካብቲ ስብርባር ሓወልታታቱን ቤተ-መቐደሳቱን ብምብጋስ ንህዝቢ ዘዕግብ ሃብቲ ክሕፈስ ኢዩ። ብድሕሪኡ ኣብ ስነ-ህንጻን ኣብ ኩሉ ስነ-ጥበባትን ስነ-ፍልጠትን ሃገር ዓቢ ጽልዋ ክገብር ኢዩ። እቲ ዝነበረ እምነት ኣማልኽቲ ባሕሪ ከም ቀደሙ ዓብላሊ እምነት ኤርትራውያን ኣብ መገዲ ምዃን ከም ዝርከብ ይኣምን። እቶም ሓውሲ ምሁራት ዝመስሉ ዘይፈለጡዎ፡ መንእሰያት ገማግም ባሕርምን ደሴታቶምን ንክፈልጡ ዝግበር ጸዕሪ ክብርትዕ ከም ዘሎዎ እኣምን። እቶም ቤተ-ሰብ ኣምላኽ ባሕሪ ምስ ናይ ቀደም ኣምላኽቶም ተራኽቦም እምነታዊ ዝምድና ንክኹልዑ ተሃንጥዮም ከም ዘሎዉ ነብሰይ ይነግረኒ እናበለ ጽሒፉ።

እዚን ክንዲዚን ምስ ኣንበብኩ ሓድሽ ስምዒት ሓዲሩኒ። ኣብኡ ከሎ ባሕሪ ክርኣየኒ ጀሚሩ። ይሕንብሰሉ። ብጀልባታት የንሳፍፈሉ። ምስ ዓሳታት ሽኽርከር ምባል ተፈቲዩኒ። ንመንገዳታት ባሕሪ ከም ፈረስ ከጋልቦም ክኢለ። ባሕሪ መሳሕቕተይ ኰይኑ። ካብ መሬትን ኣየርን ኣብ ብባሕሪ ዘሎ ህይወት ከም ዝበዝሕ ተረዲኦ። ዝባን ባሕሪ ክሽምረርን ክዝርጋሕን ምዕዛብ ለሚደ። ቆርበት ባሕሪ ዘየቋርጽ ምልውዋጥ ሕብሪ እናገበረ ከም ዝዛረብ ኣስተውዒለ።

ንኣንሳብ ከም ንእሽቶ ቈልዓ ብቐትሩ፡ ብፍኑው ሓሳባት፡ ትምኒታት ብማህዘይ እናሃነጽኩ ሕጉስ ግዜ ምሕላፍ ይፍተወኒ። ከምቲ ፕሮመተዮስ ዝብሃል ኣምላኽ ካብ ከምኡ ኣማልኽቲ ሓዊ ሰሪቐ ንወዲ-ሰብ ሂቡ ዘሓጉሰ፡ ንዓና ድማ ሓደ ካብቶም ናይ ጥንቲ ኣማልኽትና ካብ ከምኡ ኣማልኽቲ ተፈልዩ ምሳና ክነብር ይርኣየኒ። ናይ ዝደለናዮ ምስጢራት ባሕሪ ይኹን ጎቦታት ክህበና ተሳኢሉኒ እሕጉስ። ካልእ ገዲፉ ምስጢር ስነ-ጥበብ ክገልጸልና ይርኣየኒ'ሞ ኣብ መንጎ ቅሳነት ተሰሚዑኒ ምስ ልዙብ ሕልምታተይ ተሓቓቒ ሩፍታ ዝመልኦ ድቃስ ይወስደኒ።

ብኻልእ ወገን ግን ጻውዒት ባሕሪ ኤርትራ ዘየስምዕ እዝኒ ብምንታይ ክፍወስ ኮን ይክኣል እናበልኩ ኣስተንትን። ኣብ ጎቦታት፡

ጨርሷታትን በሪኽ ቦታታትን ሓኹርካ ንቐልቁል ክትጥምት እንከሎኽ መስመስ ዝብል ሜዳ ባሕሪ ዘይርኢ ዓይኒ ክንደይ በሰር ዝዓፈኖ ክኸውን ከም ዝኸእል ኣይተረድኣንን።

“መሕለውለዊተየ! መሕለውለዊተየ! ከም መስትያት ባሕሪ መሕለውለዊተየ!” ትደጋግም ዝነበረት ናይ ቀደም ደርፊ ዘኪረ ከዚማ እፍትንጥም እቶም ክደርፉዋ እንከሎዉ ዝሓየዩ ዝነበሩ ሰባት ንባሕሪ ኤርትራ ከም ተደላዪት ግን ከኣ ከም ቀቀሊጸ ትሃድም ጽብቕቲ ንል ክከታተሉዋ ተራእዮምኒ።

* * *

ኣነን ኣሃሚትን ኣብ ከባቢ ምጽዋዕ ቀኒና ስለ ዝነበርና ናብ ኣስመራ ክንምለስ ወሲንና። ዘይትሓስበ ግን ሱሌማንን ባህታን ናብቲ ዝነበርናዮ መዕርፎ ኣጋይሽ መጺኦም ብንግሆኡ ኳሕኩሖምና። ከም ልማዳ ኣሃሚት መን ከይበለት ማዕጸ ከፊታ።

“ሎሚስ ከኣ ናይ ኣስመራ ከይኣኸለኩም ናብዚ? ቊርሲ ምጽዋዕዶ ኣይትፈልጡዎን ኢኹም?”

“ሕጂስ ኣጃኹም ኣይትፍርሑ። ቊርሲ ክንዕድመኩም ኢና መጸእና። ኣብ መቐበል ኣጋይሽ ኣሎና።” ኢሉ መሊሱላ ሱሌማን እናሰሓቐ።

ቀልጢፍና ተቐራራብና ምስ ወረድና ክልተኦም ዘረባ እናተቐባበሉ ናይቲ ኩሉ ዝበልዑዎ ሕልበት ልቓሕ ንምምላስ ናብ ፍሉጥ ቤት-ቊርሲ ወሲዶም ክዕድሙና ወሲኖም ከም ዝመጹ ከበስሩና ፈቲኖም።

“ዝዓደምኩም እንተ ዓደምኩም ናይ ክንደይ መዋእል ዕዳ ብናይ ሓደ መዓልቲ ዕድመ ክኸፈል ከም ዘይክእል ኣይትፈልጡን ዲኹም?” ኢላቶም ኣሃሚት ክምስ እናበለት።

ሕጉስ ዕንደራ ክትዕና ካብ ኣፍ ሓደ ናብ እዝኒ ሓደ እናተናጠረ ናብ ሓደ ስጡሕ ሜዳ ዓውዲ ጥንታዊት ከተማ ምጽዋዕ በጻሕና። እቲ ዓውዲ ብገዛውቲ ግጥም ኢሉ ኣይተደረተን። ኣብ መንጎ ገዛውቲ ሓያሎ መገድታት ካብቲ ሕምብርቲ ዓውዲ ከም ፈንጢሉ ዝተወንጨፈ ጨራ ኩይኖም ናብ ኩለን መኣዝናት ይብገሱ። ኣብ መንጎ እኩብ ገዛውቲ ድማ ሃንፍ ዝተፈጥረ ይመስል። እቲ ብጥንታውነቱ ሓደ ተመዝናታት ጥራሕ ዘሎዎ መስጊድ፡ ሓደ ካብቶም ነቲ ዓውዲ ዝኸበቡ ህንጽታት ኢዩ። ንሕና ዝኣተናዮ

እንዳ ሻሂ ኣብ ምብራቓዊ ደረት ዓውዲ ኰይኑ ካብቲ ሜዳ ንዝወጸ ሓያሎ መገድታት ይጥምት።

በቲ ዝኸድናሉ እዋን፡ እቲ ብዕሰለ ጣዋሉ ዝመልኦ ውሽጢ እንዳ ሻሂ፡ ድሮ-ንድሮ ተቐለብቱ ኣብ ምእንጋድ ነበረ። ኣብ ግንባር መእተዊ እንዳ ሻሂ ኰይኑ መጀመርያ ንዓሚል ቀልጢፍኩም ርኣዩኒ ዝብል መሳርሒ ንመጠጠቕ ፉል ዘገልግል በሪኽ ንእዲ እቶን ኢዩ። እቲ ንፍሖ ዕትሮ-ብረት ምቕት እቶን እናወብኦ ኣብ ከብዱ ዓደስ ይመሽልኹም ፍሉይ መኣዛዊ ሽታኡ ምስ ቅብኣት፡ ሽጉርቲ፡ ጉዕብርበረ፡ ቀመም ሻሂ፡ ዑድን ሓድሽ ሕብስቲን ተወሃሂዱ ብምዕቡል ሃፋ ኣዕሪጉ ንምሉእ ገዛ የባጽሕ። ምስ ውዑይ ሰሓቕናን ክትዕናን ክልተ ጣዋሉ ኣዋሲብና ኣብ ማእከል እንዳ ሻሂ ኣራጢጥና ኮፍ በልና። ሻሂን ባሂን ፍሉይ ትእዛዝ ኣየድለዮን፡ ንኹሉ ማዕረ ኢዩ ዝቐርብ። እንተኹን ሻሂ ብኣፈላልሓ መዓመር ወይ ተጊል ንክቐርብ ተገልጋላይ ክጠልብ ይኸእል። ፉል ንኹልና ባህታ ክጠልበልና እንከሎ ኣዛሚት ተቓውሞ ከተቐርብ ጽዒራ ነይራ። ባህታ ግን እዝኒ ከም ዘይብሉ ኰይኑ ቀጺሉ። ምጽዋዕ ንግሆ የጥሚ ኢዩ ዝብሉዎ ሓቂ ግዲ ኰይኑስ ብጋሻ ሸውሃት ንኹሉ ዝቐረበ ሸሻይ ነበረያ-ነበረ ጌርናዮ።

* * *

ናይ ብሓቂ ጽጋብ ተሰሚዑኒ። ብዕግበተይ ከኣ ምስቲ ፍሉይ ሕቕፎ እንዳ ሻሂ ተወሃሂደ። ነቲ ምወቕወቕ እናበለ ዝነግስ ዝነበረ ዓውዲ ከተማ ምጽዋዕ፡ ነቶም ኣብ ገዛውቶም ክስራሕ ስለ ዘይክእል ሰሓን፡ ስልጣንያን ድስቲን ካልእ ዘሎ ኣቕሓ ገዛን ሒዞም ንቑርሶም ዝኸውን ንጣብ ፉልን ቅጫን ከምጽኡ ብኣደታቶም ዝተላእኩ ህጽናት፣ ነቶም ቑርሲ ፉሎም ኣቃቢጾም፡ ትኪ ሽጋራ ፈቲሎም፡ ምስጢር ናብራ ዝእልሹ ዝነበሩ፣ ነቶም ምሳይ ዝቐረሱ መሓዙተይ፣ ነቲ ዓብላሊ መኣዛ እኽሊን ሰብን፡ ናብ ውሽጢ መንፈሰይ ኣእትዮም። ንግዳም ካብ ዝጸሉ ዘረባ ተቐጢበ ምስ ውሻጦ ሕልናይ ኣዋጊዐ። ካብ ሩፍ ዝበለ ኣካል ዝተበገሰ ኣቓልቦይ ናብ ሃዋሁ ሕልሚ ቀትሪ ወሲዱኒ። ዘሎኒ ሚዛን ክብደት ኣራጊፈ ብመንፈስ ኣብ ሰማንያታትን ባሕሪን ኤርትራ ክዝንቢ ክኢለ።

ቅድሚ ሒደት መዓልታት ርእየያ ዝተመለስኩ ገምገም በራኽ ፎሮ ኣብ ትሕተይ ከም ዝነበረት ኣስተውዒለ። ቀስ ኢለ ከኣ ኣብ መንኲባ ዓለበ። ግን ተቐይራ ጸኒሓትኒ። ፎሮ ግርማ ናይ ጥንቲ

ህንጻታታ ለቢሳ ናብ ትሕቲ እግራ ንዝተዘርግሐት ኣዱሊስን ናብ ባሕሪ ዘሳፍሓ ሓውሲ ደሴታትን ጎቦታትን፣ ኣብ ምሉእ ዝባን ሓንቲ ከም መልሓስ ዝወጸት ንእሽቶ ሓውሲ ደሴት ዘዔመት ስፍኒክስ፣ ኣብ ርሑቕ ኣብ ሃሳስ ኣድማስ ብሉል ሰማያዊ ለቢሶም ኣሎና እናበሉ ዝቀላቐሉ ጎቦታት፣ ሓፋሽ ኣድማስ ባሕሪን ሰማያትን ትቋመት ነይራ። ኣብቲ ደረት ዓይኒ ሰብ ዝበጽሖ ርሕቀት ራኢ፡ ማለት ኣብቲ ኣድማስ፡ ኣፍደገ ባሕሪ ንምፍጣር ዝህቅኑ ዝመስሉ ካብ የማንን ጸጋምን ንባሕሪ ዘንሳፍሑ ሰንሰለት ጎቦታት ካብ ግፍሒ ቀረባ ናብ ጽበት ርሑቕ ዝኸይድ ሰልፎም ናብ ልዝበት ወደብ ዘእቱ ጐደና ፈጢሩ። ኣብቲ ጫፍ መንቐርቐር ዝመስል መወዳእታ ራኢ ዓይኒ ሰብ ድማ ንየማንን ጸጋምን ዝፈላሊ ጸቢብ ማዕጾ ባሕሪ ርእየ። ፍርቂ ኣካላታ ናብ ማዕጾ ባሕሪ ዘእተወት መርከብ ዓቢ ጨንፈር ማሕጸ ጽዒና ናብ ርግኣት ወደብ ክትኣቱ ተመልኪተ። እቲ ማሕጸ ሰለስተ ኣስናኑ ኩናት ዘይኩነስ ኣብ ባንዴራ ኤርትራ ዘሎ ምልክት ዘምሰልስል ብቐጽሊ ኣውሊዕ ዝተሰርሐ ማሕጸ ምዃኑ ኣስተውዒለ። ዳርጋ ንምሉእ ሰማያዊ ኣድማስ ብግዝፈቱ ሸፊኑ ብሩህ ቆጽላዊ ሕብሩ ብዓወት ካብ ራሕቂ ከም ዝልለ ገይሩ። ካብ ፊት መርከብ ጀሚሩ ናብ ኣንፈት ገምገም ፎሮ እናቐረቡን እናሃጠሩን ከምኡ ድማ እናነጸሩን ዝግሃዱ ኣርባዕተ ጫፍ ምልክት ማሕጸ ቆጽሊ ኣውሊዕ ኣብ ልዕሊ ማይ ክንሳፈፉ ይርኣዩ። እቲ ነዊሕ በትሪ መቐሚያ ማሕጸ ግን ዝዓበዩ ክፋሉ ኣብ ውሽጢ ባሕሪ ተኸዊሉ። ምልክት ማሕጸን ክፋል መቐምያኡን ይርእዮምበር ርእሲ ይኹን ኣካል ዝሓዙዎ ኣማልኹቲ ግን ትሕቲ ባሕሪ ጠሊቐ ነበረ። ሓደ ኣምላኽ ባሕሪ ግን ገለ ክፋላት ገጹ ብሳልሳይ ምልክት ማሕጸ ተኸዊሉ ርእሱ ካብ ባሕሪ ኣቐንዕ ኣቢሉ ንገምገም ፎሮ ኣዝዩ ክቐርብ ሓደት ስጉምቲ ተሪፈንኦ እንከሎ ምስ ፍሉይ ፊደላት ገጹ ይርእዮ።

ኣብ ከተማ ፎሮ ዝነበራ ኩራዛት ባሕሪ እታ ቀንዲ ካብቲ ብሕብረት ጽኑዕ መሰረታትን ተሪር መናድቕን ዝቐመ ዓበይቲ ገዛውቲ ብነድሪ ሰራውር ህንጻ ተወንጪፋ ዊጥ ኢላ ዝተገተረት'ሞ ንፍጻመ ቁመት ዝተወርወረት ነዋሕ ቅርጹ፡ ካልኣይቲ ካብኣ ሕጽር ዝበለት፡ እተን ሰለስተ ከኣ ከም ዘውዲ ዝፍቲ ህንጻታት ብቐዲ ሕብጦ ናሕሲ ዝተሰርሓ ሓሙኽሽታዊ ሕብረን ምስቲ ርጉእ ሰማያዊ ባሕሪን ሰማይን ተነጻጸሩ ሓይሊ ቁመት ክፈጥር እንከሎ ርእየ። መስርዕ ብዙሕ መሳኽቲ ኩራዝ ባሕሪን ህንጻታትን

ከም ብብልሓት ዝተኣልመ ውሽጢ ጉላ ጸጸ መተሓላለፊ ኣየርን መዝሓል ውሽጣዊ ክፍልታት፡ መኽዘናት፡ ዕዳጋታት፡ መናብሮታት፡ መዘናግዕታት፡ ቤት-ኣምልኽታትን ቤት-ዕዮታትን ዝሰተረ ምዃኑ ካብቲ ሰቕጥቕጥ ህርመት መኣዘኑን ውህደት ቅርጹን ተረዲኡኒ። ስነ-ህንጻ ፎራዊያን፡ ኣዱላውያን፡ መጠራውያን፡ ቆሓይታውያን ወዘተ. ገና ኣይተጸንዐን። እዚ ዝርእኹዎ ግን ኣብ እርኩብ ፒራሚዳዊ ሃዋሁ ውልቀ ዝዛውቲ ብሕብረትን ብብሕቲን ኣጣጢሖም ቀጸላታት ደብሪ ንክፈጥሩ ዝተኣልመ ይመስል። ዕንወት ስልጣን ፎራውያን ምስ ዕንወት ስነ-ህንጻኦም ከም ዝወረደ ነብሰይ ብቕጽበት ነጊሩኒ። ሕጂውን ነዞም ኣብ ቅየሳን ስራሕ ስነ-ህንጻን ንክቐዝፍ ካብ ዝወርድ መዓት ሰውረና ኢሊ ኣማልኹቲ ባሕሪ ንክቡቕቡቕልና ተማሕጺን። ሰዲቡ እናተኸታተለ ዝቐጸለ ታሪኽ ኤርትራ ሓድጊ ስነ-ህንጻታቱ እናጥፍኦ ከም ዝሃደመ እቶም ኣብ ባሕሪ ዝገሳፈፉ ኣማልኹቲ ዝገብሩዎ ዝነበሩ ድምጺ ኣረጋጊጹለይ። እቲ ድምጺ ነጎዳዊ ዕምብረ ዝተሸፈነ ናይ ሕብረት ዋዕዋዕታ ይፈጥርፍጥ ካብ ውሽጡ ፈትሊ ሓንቲ ጥዕምቲ ዜማ ቀስ ኢላ ትምዘዝ። ነታ ዜማ ዘሰኒ ዘረባ መልእክተ ኣማልክተ ባህረ ንኤርትራውያን ከም ህያው መሃዛዊ ማሰኛ ናህሪ መልሓስ ውሕጅ ስምዒቱ ብምድራስ ይምዝግብ። “ናይ ቀደም እምነትኩም ምእንቲ ክሕደስ እቲ በዓል ሰለስተ ኣስናን ኩናት ዝነበረ ምልክትናን መሳርሒናን ኣብ ባንዴራኹም ዝተሳለ ቅርጺ ብዝመስል ብዘለላ ሰለስተ ቅርንጫፍ ኣውሊዕ ተኪእናልኩም ኣሎና። ካብ ሕቕፍና እንታይ ከም ዘህደመኩም ከም ብሓድሽ ኣይንዝርዝርን። እንታይ ካብ ባሕሪኹም ከም ዝድሃለኩም ከም ሕሉፍ ዕዳ ጠምቱዎ። ኣመንቲና ኢኹም ኔርኩም - ፍቕራት ዓማዊልና። ንዑባ ናብ ባሕሪኹም ተመለሱ! ምስ ህያው ነብሳት ባሕሪ ንዑ ሓንብሱ፡ ተጻወቱ። ጉንዖ ኣማልኹቲኹም ክትበልጹ ንዑባ ቅረቡ። ውረዱ ካብ ዛሕሊ ጎበታት፡ ካብ መዓሙቕ ስንጭሮታት፡ ካብ ቅልዓት ሜዳታት። ኢድ-ንኢድ ተታሒዘኩም ካብ ቃሮራ ክሳብ ራስ ቁሳር ተሰለፉ። ኣብ ክቢ ገማግሞ ደሴታትኩም ሽኽርከር በሉ፤ ምስ ፍሽኽታ ኣማልኹቲ ባሕሪ ብሕብረት ዘምሩ።”

ኣብ ሕልሚ ቀትረይ ክንደይ ከም ዝጸናሕኩ ኣይፈለጥኩን። መዓስ ከም ዝተበራበርኩ ብናይ ኢድ ሰዓተይ ክመዝኖ ኣይከኣልኩን። ኣዛሚት፡ ሱሌማንን ባህታን ህይወት ዘሎዎ ወግዒ ከስተማቕሩ እንከሎዉ ርእየ ግን ካብ መዓሙቕ ከብደይ ዝተነዝሐ ሓጎስ ኣጉሲዐ።

ብድሕሪ ኩናት አዛሚት አብ አካላታ ይኹን አብ ባህርያታ አዝዩ ዝርአ ለውጢ ከይገበረት ተመሊሳ። ሕጉስ መንፈሳ ንፃኣ ኩይኑ ንኻልእ ምክሽለ። ብዙሕ ሰብ ባህሩ ተቐይሩ ምስ ጎነፋ ግን ተገሪማ። አብ ኩሉ ኤርትራዊ ገጽ ሓድሽ ዋዕዋዕ ዝብል ፍልጠት ህይወት ደሚቕ ተራእዩዋ። ብምሉእ ርእሰ-ተአማንነት ርአዩኒ ዝብል ሓድሽ ምዕራፍ ታሪኽ ጽንዓት ተገንጺሉ ጸኒሑዋ። “ለካ ኩናት፡ ነቲ ደላይ ኩናት አደንቑሩ፡ ነቲ ተኸላኻሊ ኢዩ ዘለብም፡” ኢላ ብውሽጣ። ሰሚዓቶ ዘይትፈልጥ ሓድሽን ብሱልን ቋንቋ ክዝረብውን ሰሚዓ። አብ ልዕሊ እቲ ህዝቢ ዝቐስሞ ፍልስፍናዊ ፍልጠት፡ ሕሰም ኩናት ዝነደረ ስንብራት ማህረምቲ ገዲፉ ኢዩ ዝሓልፍ። አሰር ሕሰሙ አብ ዝርአ ጥራይ ዘይኩነ አብ ዘይርአውን ሰሪጹ ክነብር ይኸእል። ንዝሕ-ርእሰይ ግን ውግእ ተንኪፉኒ አይተንከፈንን ዝብሎ አይነበረን። ምናልባት አዐርዩ ክትንክፈኒ’ሞ ብዙሕ ንምጽሓፍ ክሕግዘኒ አብ ምባል እየ ነይረ። ህዝቢና ከም ዝለበመን ብሃብቲ ሓቂን ፍልጠትን ጭልጭል ከም ዝበለን ግን ዝክሓድ አይኩነን። እቲ ኩናት ዝወርወረልና ሓይሊ እዚ እንተ ዝፈልጥስ ኩናት ገዲፉ መገዲ ፍቕሪ ከናዲ’ዶ ምጀመሪ ኢሊ ሓሲበ።

አዛሚት ባሕሪ ርእያ ከተዕርፍ ኢልና ብምባል ኢና ካብ አስመራ ንምጽዋዕ ወሪድና። ሰሙን ምሉእ ብፎሮ ፈሊምና ደሓር ናብ አዱሊስ ወሪድና ክንሕምብስ ምስ ቀነና ናብ ምጽዋዕ ተመሊስና። አንጊህና ናብ አስመራ ክንምለስ አብ ዝሓሰብናሉ መዓልቲ ሱሌማንን ባህታን ቑርሲ ዓዲሞምና። እቲ ርክብ አይጸላእኩዎን። ዘይሓሰብኩዎ ወግዒ ረኽቢ። አዛሚት’ውን ተሓጉሳ። ንንቕሎ አስመራ ግን አዝዩ ስለ ዝረፈደ አብ ምጽዋዕ ክንሓድር ወሲንና።

ሳዕቤናት ኩናት ብዙሕ ኢዩ። ጋህዱ አብ ዕንወት ንብረትን ጥሪትን ስለ ዝኹነ ጠማቲኡ ማእልያ የብሉን። ዝፈረሱ ህንጻታትን ዝተኸወሉ አባላትን ዘይዕዘብ የለን። መአበድ መጽሓፊይ እንተኹነኒ ኢሊ ሳዕቤን ኩናት አብ ህዝቢ ኤርትራ ንምርዓእ ፈቲነ። እንታይ ፈሪሱ፡ እንታይ በሪሱ ኢሊ አይተገደስኩን። ጉራኡ ንኸስምዕ ብዘይ ቅቡል ድምጽታት ከፈራርሕ ዘይህቅን ኩናት የለን። ናይ ውግእ ቶግቶግን ኳሕኳሕን ንህጻናት ካብ ምፍርራሕ ዝተለምደ ብልሓት ኢዩ ዝብሃል። አብ ህዝቢ እንታይ ሳዕቤን አስዲቡ ኢሊ ንሓያሎ ምስ ሓተትኩ ዝተፈላለዩ ምላሻት ሰሚዐ። ካብቲ ኩሉ ምላሻት ግን

ናይ ሓንቲ ግርምቲ ሰበይቲ መግለጺ ትርጉም ሂቡኒ። “ሕማቕ መዓልቲ ውዓሉ ኢሉዎም! ሕማቕ መዓልቲ ውዓሉ ኢሉዎም! ቈልዓ ሰበይቲ አሰንቢድካዶ እንታይ ይርከብ ኢዩ? ሕማቕ መዓልቲ ውዓሉ ኢሉዎም!” ኢለናኒ።

እቲ ምላሽ ግን ንሕቶይ ብምሉኡ አይመለሰን። ድሕሪ ኩናት እንታይ ተቐይሩ? ኣብ ኣርኣእያ? ኣብ ስምዒት? ኣብ ኣዘራርባ? ኣብ ኣተሓሳስባ? ኣብ እምነት? ኣብ ፍልስፍና? ኣብ ስነ-ጥበብ? ኣብ ስራሕ? እናበልኩ ንብዙሓት ሓቲተ። ኣብ ኩሉ ለውጥታት ከም ዘሰዓበ ዘጠርጥር ምኽንያት ኣሎኒ። ብመጽናዕቲ ግን ገና ኣይተደገፈን። ገሊኡ ግዜያዊ ለውጢ ምጻኑ ዕለታዊ ናብራይ ይምስክር ኣሎ። ገሊኡ ግን ብሃውሪ ዝልለ ኣይመስለንን። ነቶም ተመራመርቲ መጀመሪያ ንድሕሪት ከም ዝገሹ ስለ ዝገበርም፡ ሃገርም መብራህቲ ጥንታዊ ታሪኽ ወዲ-ሰብ እንከላ ተራእያቶም። ካብቲ ራሕቂ ተሃንዲዶም ድማ ነዚ እዋን ዘሊሎም፡ ንመጻኢ ነጢርም ተዓዚቦም። ኩናት ንኸይህሉ፡ ሰብ ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን ዝኣትወሉ ትምህርቲ ክረክብ ከም ዘሎዎ መኽሊርም። ሓድሽ ዓይነት ትምህርቲ ከተኣታተዉ ከም ዘሎዎ ስለ ዝኣመኑ ነዚ ዘሎ ዘጥፍእ ሓይሊ ተመንዮም። ሓድሽ ስነ-ጥበብ ክነግስ ተመንዮም ይኹኑ እብል ኣነ። ምኽንያቱ፡ ብደገን ብውሽጢን ዘፈራርሐና ዘሎ ስነ-ጥበብ ሒዝካ ርሑቕ መገዲ ፍቕሪ ዝምለኽ ኣይመስለንን።

“ሕሰም ኩናት ድላዩ ይኸን ግን ነቶም ተመነይቲን ብሃግቲን ኣየጥፍእ። ነቶም ኣብ ድሕሪ ድቕድቕ ጸልማት ጩራ ብርሃን ዝርኣዮም ኣየጉሂ! ነቶም ራኢ ዘሎዎም መራሕቲ ኣይዓንቅፍ። ነቲ ወናን ሓቦ ዝኹነ ህዝቢ ዕጥቂ ኣየፍትሕ። ነዞም ደድሕሪ ሓቂን ጽባቕን ዝጎዩ ስነ-ጥበበኛታት ፈላስፋታትን ኣየሰንብድ። ካልእ ንቡር ልማድ ኩናት ኢዩ።” ኢሉ ሓደ ኤርትራዊ ፈላስፋ።

ሰብ እኳ ቃላቱ ኢዩ

አዛሚት አብ ዝነበረት ነይራ ክትምለስ እንክላ ተርእዮ ፍሉይ ባህሪ የብላን። ነቲ ስምዒታ ትቆጻጸሮ ድያ ወይስ አብ ውሽጣ ትሓዞ ክፈልጥ አይፈተንኩን። ዘድሊ'ውን አይመስለንን። ትሸፃተ ዓመት ይገብር ካብ ሜዳ ምስ ተመልሰት ስራሕይ ኢላ ዝገለጽቶ ስምዒት አይነበረን። ጸኒሓ ንሰለስተ ዓመት ዝአክል ናብ ከረን ከይዳ ምስ ተመልሰት እዚ ዝብሃል ለውጢ ባህሪ አየርአየትን። አብ ዳሕረዋይ ኩናት ተሳቲፋ ድሕሪ ክልተ ዓመት ምስ ተመልሰት ድማ ርኡይ ለውጢ አየስተውዓልኩን። እንተኹነ አብ ናይ ሕጂ ማልሳኣ አዝዩ ክጸሉዋ ዝኸእል ለውጥታት መሊኡ ጸኒሖ ይኸውን ኢላ ገሚተ። ኣነ ግን እምብዛ ለውጢ ግዲ ዝብህግ ኩይነስ ንዓይ ዝፍለጠኒ ለውጢ አብ ነብሰይ ክኸሰት አየርአኹን።

ድሕሪ ኩናት አብ ዝተፈላለዩ መዳያት ለውጢ ተራእዩ። ገለ ካብቲ ለውጢ አብ አዘራርባን አጸሓሕፋን ሓያሎ ሰባት ዝተራእዩ ፍልልይ ኢዩ። ካብ ዓይነት አርአእያ ወይ ካብ መኣዝን ጨመተ ዝተላዕለ ናይ ስምዒት ፍልልይ'ውን ነይሩ። ጎንጹ ስምዒት ንኣተሓሳስባ ሰባት ተናኽፉ። ዝተተናኸፈ ሓሳባት ድማ ቃላት ወሊዱ። ቡብዘሎዎ ቃላት ነፍሲ-ወክፍ ሰብ ነቲ ኩነታት ክርዳእ ጽዒሩ። ቀንዲ መንጎዲኡን መብረቂኡን ንምፍላጥ አንፈት ንፋሳትን ደበናታትን ብድምጻዊን ጽሑፋዊን ቃላት ንምትንታን ተፈቲኑ። ቃላት ግን ወይከ ኢሎም ተሓሲዞም። ሕሰም ቃላት አይረድ ኢዩ ዘብል። ሓደ ፈላስፍ ምጳኑ ዝሕብር ኤርትራዊ፡ “ሰብ እኳ ቃላቱ ኢዩ” ኢሉ ዝጽሓፎ መጽሓፍ አንቢቢ በቲ እዋን አይተገደስኩን ነይረ፡ ሕጂ ግን ተሓቢኡ ዝነበረ ትርጉሙ ብንጽር ተገሊሁ ይርአየኒ ኣሎ። ምክንያቱ ውሕጅ ኩናት ቃላት ወሪዱ፡ ሕጂ'ውን ይወርድ ኣሎ። ካብ ቅኑዕ ወይ ጉዕጽጽ ሓሳባት፡ ካብ

ጥዑይ ወይ ስንኩል ስምዒታት፡ ካብ ጸልማታዊ ወይ ብርሃናዊ ራኢ፡ ካብ ሕያውነት ወይ ካብ ጭካኔ፡ ካብ ሰሓቕ ወይ ካብ ብሽያት፡ ካብ ዕሽነት ወይ ካብ ልቦን፡ ካብ እምነት ወይ ካብ ክሕደት፡ ካብ ትብዓት ወይ ካብ ፍርሒ፡ ካብ ናጽነት ወይ ካብ ዕሱብነት፡ ውሕጅ ኩናት ቃላት ፊሲሱ። ፍራንሲስ ቤከን ዝተባህለ ናይ ቀደም እንግሊዛዊ ፈላስፋን ጸሓፋይን ነዞም ተረኽቡ ኢልና ብዘይ ቅኑዕ መረዳእታ እንጥቀመሎም ቃላት፡ “ጣኦታት ዕዳጋ” ኢሉ ሰይሙዎም ነይሩ። ብዘይ ነጻረልና ቃላት ተመሪሕና ንገብሮ ዘበለ ካብ ናይ ሓቂ ፍልጠት ተፈጥሮ ከም ዘርሕቕ ንምርዳእ ኢዩ ከምኡ ኢሉ።

እቲ ኤርትራዊ ፈላስፋ “ሰብ እኳ ቃላቱ ኢዩ” ኢሉ ዝጽሓፎ መጽሓፍ ከም ብሓድሽ ከንብቦ ምስ ጀመርኩ ጓሂ ዘሎዎ ሓጐስ ተሰሚዑኒ። እቲ ጓሂ ነቶም ምስጢር ቃላት ንምፍላጥ ዘይጸፃሩ ደቂ ዓዲ ኢዩ። እቲ ጸሓፋይ ቃላት ንክገልጽ ሓሙሽተ ሚእቲ ገጻት ዘሎዎ መጽሓፍ ኢዩ አቕሪቡ። ኣነ ግን ጭልፍ ኣቢለ እየ አቕሪበልኩም። ኣብ ሓደ ምዕራፍ ከምዚ ዝስዕብ ኣንቢብ፡ “ኣብ ስነ-ጽሑፍ ቃላት ብፊደላት ኢዮም ዝምልከቱ። ኣንባቢ ናብ ድምጺ ይቕይሮም፡ ሰማዒ ከኣ ትርጉም ይህበም። ቃላት እንታይ ምኳኖም ዝሓትት ግን ሒደት ኢዩ። ዓበይቲ እምነታትን ፍልስፍናታትን ነቲ ቀንዲ ምክንያት ህልውና ቃል ይብለኡ። ቃል ሓቂ ማለት ኢዩ። ሰብ ይሃሉ ኣይሃሉ ቃል ኣሎ። ቃል ንክህሉ ዝጽሕፎ ወይ ዘድምጽ ሰብ ኣየድልዮን ኢዩ።” ኢሉ ነታ ምዕራፍ ደምዲሙዎ።

ኣብ ካልእ ግዜ እቲ ፈላስፋ ኣስተምህሮ ኣብ ዝገበረሉ ኣዳራሽ ተረኽቦ ዘረባኡ ተኸታቲለ ነይረ። ቅዲ ኣቀራርብኡ ብሕልፊ ንመንእሰያት ዝስሕብ ስለ ዝነበረ ኣብ ገዛኡ ዝተረፈ ሰብ ዘሎ ኣይመስልን። ኣብ ግዜ ሕቶን መልሲን እቲ ኣኼባ ኣስተምህሮ እናደመቐን እናመቐን ተሃንዲዱ። ኩናት ሕቶታት ተወርዊሮም፡ ሕልኮታትውን ተፈቲኖም፡ እቲ ፈላስፋ ግን ልቢ ሰብ ተንኪፉ ደኣምበር ካብ እምነቱ ኣይተነቓነቐን።

“ዝኢ ኩናት ቃላት ንብሎ ዘሎና ደኣ ብምንታይ ክንእብዶ ኢና?” ኢሉ ሓቲቱ ሓደ መንእሰይ ተመሃራይ ዩኒቨርሲቲ።

“ቃል ዝእብዶ ኣይደልን ኢዩ። ቃል ዝእልሾ ተመራማሪ ኢዩ ብዓቕሊ ዝጽብ።” ብምባል ከፋኑዎ ሓሲቡ። እንተኹነ መንእሰይ ቃልሱ ከየብቅዑ፡ “ኣበይ ስለ ዝሕባእ ኢዩ ዝእለሽ? ስለምንታይክ

ይሕባእ?” ዝብል ሕቶ ወርዊሩ ኮፍ ቦለ።

ፈላስፋ ብሕቶ ዝተኹልዐ መሲሉ፡ “እዚ ‘ስነ ስነ’ ትብሉዎ ዘሎኹም ቃለ ቃለ እንተ ትብሉዎ መሕብኢኡ መለለኹም ኔርኩም። ካብ ሕጂ ጀሚርካ ቃለ-አእምሮ፡ ቃለ-ጽሑፍ፡ ቃለ-ህይወት፡ ቃለ-ህንጻ፡ ቃለ-ጥበብ፡ ወዘተ. ምባል እንተ ትጅምር ክትእልሾ ምክኣልካ፡ ምናልባትውን ምሉእኳ እንተ ዘይኩነ ክፋል ገጹ ምርኣኻ፡” ኢሉዎ።

ተራኡ ክሕሉ ዝጸንሐ ካልኣይ ተመሃራይ ዓውዲ ፍልስፍና ፍር ኢሉ፡ “ኣብዚ እዋን ኣብ ፊት መልካስ ውሕጅ ቃላት ንርከብ ከም ዘሎና ገሊጽካልና። ብዝተፈላለዩ መንግሥታትን መገድታትን ቃላት ይውሕዙ ከም ዘሎዉ ድማ ነገርካና። ነዚ ግሁድ ክስተት ኩልና ኣስተውዒልናሉ ስለ ዘሎና ዘረባ ዘድልዮ ኣይመስለንን። ብርግጽ ቃላት ይሃርሙና ኣሎዉ። ኣበድቲ ስኢንና ኣሎና። ናይ ፍልስፍና መማህራንና ምስቲ ውሕጅ ተሻሪኹም ይሃርሙና ኣሎዉ። መማህራን ይኹኑ ካልኣት ነቲ ዝጥቀሙሉ ቃላት ሓቂ ይፈልጡዎ ድዮም? እዞም ቃላት ዘዝንቡ ዘሎዉ ምስቲ ራዕ ኢሉ ዝድርበ ዘሎ ቃላት ዝምድና ኣሎዎም? ወይ ዓይኒ የብለይ ልቢ የብለይ ብምባልኹም ዝተፍኡዎ ዘሎዉ?” ምስ ቦለ ንኣዳራሽ ዘናውጽ ሰሓቕ ተሰሚዑ።

ፈላስፋ ብሓገሱ ተኹሊዑ። “ካባይ ጀሚርካ ወዲ-ሰብ ነቶም ዝጥቀሙሎም ቃላት ብጭቡጥ ኣይፈልጡምን ኢዩ። ንገሊኦም ብልማድ ኢዩ ዝጥቀሙሎም። ንኻልኣት ክመስል ኢሉውን ይጥቀሙሎም ኢዩ። ገሊኦም ቃላት ዘመናውያን ኩይኖም ስለ ዝስምዑዎ ክለብሶም ይብህግ። ንገሊኦም ክዕጠቕም ኢዩ ዝደሊ። ገሊኦም ቃላት ኣብ ውሽጢ ምስጢሮም ስለ ዘየእትውዎ ነቲ ዝተደርበዩ ቆፎኦም ንመከላኸሊ ሕፍረቲ ይምነዮ። ሰባት ብዘይ ፈልጡዎ ቃላት ክገሹ ተክእሎ ኣሎዎም። ቃላት ዝቕብኡን ዝስለሙን ኣሎዉ። ብዙሕ ግዜ ቃላት ከም መሸፈኒ መንነቶም ዝጥቀሙ ሰባት ይጎንፉና ኢዮም። ቃላት ብዘረባ፡ ቃላት ብጽሑፍ፡ ቃላት ብኹሉ ዓይነት ስነ-ጥበባት ዓምጺጾም ድላዮም ክገብሩ ይጽዕሩ። ንቻለ-ፖለቲካ ውሽጡ ከይኣተዉ ብግዳሙ ክነግዱ ዝደልዩ ብዙሓት ስለ ዘይሰኣኑ ብሕልፊ መንእሲያት ተመራመርቲ ክትኩኑ ጸዓሩ።”

ሓደ ዕብይ ዝበለ መምህር ዩኒቨርሲቲ ሓውሲ ቁጥዓ ወሲኹ፡

“መንእሰያት ንመን ኢዮም ክኣምኑ? መማህራኖምን መጽሓፍቶምን እንድሕሪ ዘይኣሚኖም ደኣ ንመን ክኣምኑ ትመኽሮም?” ኢሉ ኮፍ ክንዲ ዝብል ደው ኢሉ ምላሽ ተጸቢዮ።

“ንቐላት ይእመኑ! ንሓቂ ይእመኑ! ኣይብልን እየ። ንቐላት ይኣልኹም! ንሓቂ ይገዮዩዎ! የርክቡዎን ኣየርክቡዎን ደድሕሪኣን ይከተሉ። ብፍልስፍናኦም፡ ብስነ-ጥበቦምን ብእምነቶምን ከይርኣዩዎን ይርኣዩዎን። ኣብ ኣፍ መማህራኖምን ገጸት መጽሓፍቶምን ኣብ ክስተታት ቃለ-ጥበባትን ከየቋረጹ ይኣልኹ እምበር ተቐቢልና ኢሎም እለሻኦም ኣየብቅዑ። ሓቂ ዘሎ ጥራይ ኣይኩነን፤ ሓቂ ይምሃዝ ኢዩ። ነቲ ዘይርኣ ዘሎ ሓቂ ብማህዛዊ ክእለቶም ክቐልዑ ይጽዓሩ። መማህራን ካብ ዝርኣዩዎ ዘይርኣዩዎ ሓቂ ይበዝሕ።” ምስ በለ ብርቱቦ ጣቕሲት፡ መብዛሕትኡ ካብ መንእሰያት ተመሃሮ ተሰሚዑ።

* * *

ኣዛሚት እቲ “ሳልሳይ ወራር” ዝብሃል ዝግ ምስ በለ ኢያ ገዛ ተመሊሳ። ኣነ ከኣ ካብቲ ቀዳማይ ወራር ክሳብ መወዳእታ ሳልሳይ ወራር ዝነበረ ግዜ ሕማም ጎብለል መጽሓፊይ ክኣሊ ኣሕለፈዮ። ከምኡ እናበልኩ እንከሎኹ ኣብ መወዳእታ 2000 ዓመተ-ምህረት ኣዛሚት ነቲ ዝሒሉ ዝጸንሐ ገዛይ ክተምውቕ ዘይተበለሓተቶ ሜላ የለን። ኣብ ሜዳ ዓወት ኢላ ዝሰመየታ ንላ ካብ ከረን መጺኣ ምስ ናብራና ለጊባ፣ እንተኹነ ኣብ ውሽጠይ ግዲ ነይሩስ ኣብ ናብራይ ለውጢ ኣየምጽኣለይን። ምስ ኣዛሚትን ዓወትን ናብራ ተፈትዮኒ።

* * *

ጸገመይ ምስ ድርሳነ-ፈጠራ ዝተትሓሓዘዮ ነይሩ። ንባህግታት ሓዳስ መጽሓፊይ ቅኑዕ መኣዝን ከትሕዝ ኣይክኣልኩን። ንሕንቃቕ መጽሓፊይ ዝእብድ ጽባቕ ተሰዊሩኒ። በተን ዝሓለፋ ክልተ መጽሓፍቲ ዝተላለኹዎ ሰብ ሕብሪ ሕልናኡ ሃሲሱኒ። እቲ ቀደሙ ብሕልና ዘይሕመ ዝነበረ ኣብ ቅድሚ ዓይነይ ብንፋስ ቅብጸት ተበቲኑ። ገሊኡ ሰብ ብዘይፈልጦ ቃላት ምውሳእን ኣብ ፈቐዶ ዝተዘርወ ሓቅታት ምእካብን ከፊኡዎ። እቶም ምንጪ ቃላትን ሓቅታትን ዝብሃሉ ግን ነቲ ዝነዝሑዎ ኣኪቦም ሰብ ዘለልዮ መልክዕ ክገብሩሉ ኣይተራእዩን። ራኢ ሰብ ምብታን ከም ብልሓት ፖለቲካ ቆጺሮም መመሊሶም ዝተበታተኑ ሓበሬታታት

ምዝራው ቀጸሎም። ዋላ እቶም ካብ ድንቁርና ክሳብ ስንክልና ኣእሙሮ ዘጥቅዮም ዝመስሉ ሰባት ፖለቲካዊ ሓቂ ዝመስሎም ዘይምዕሩግ ሓበሬታታት ክብትኑ ጀሚሮም። ብሓፈሻ ኣብ ህዝቢ ብፍላይ ከኣ ኣብ መንእሰያት ዝወርድ ዝነበረ ጸበባ ግን ክመዝኑዎ ኣይክኣሉን። ጳጂጢ ድንቁርና ኣብ ሕብረተሰብ ዘውርዶ ራዕዲ ዝብል ምርምር ኣይገበሩን። ሓቂ ዝጥርንፍ ውሁድ መጽሓፍቲ ንኸደርሱ ዘብቅዕ ክእለት ስለ ዘይብሎም ገሊኦም ገና ክሳብ ሕጂ ብብላይን ብቐርጽራጽን ሓበሬታታት ይጻውቱ ኣሎዉ። ናይ ሕጂ ፈሪሖም ናብ ቀደም ምህዳም ለሚዶሞ። በዓል ሓንካስ ጠባይ፡ ለዋይ ኣእሙሮ፡ ስንኩል መትከል፡ ርኽሱ፡ ጳጂጥ፡ ንጉድለት መንነቱ መሸፈኒ ዝገበረ መሲሉዎ ንጽርየት ሓቂ ናብ ሓፊት ሓሶት ክቕይር ጽዒሩ። ፍቕሪ ዝሰብኸ ኣይሰማዕኩን። ፍቕሪ ናይ ፈርሓት ምልክት መሲሉና ከይከውን ፈሪሖ። ንተስፋ ዘመልክታ ኣጸብዕቲ ኣይተወሳወሳን። ተስፋ ናይ ዓሻታት ምልክት መሲሉና ከይከውን ፈሪሖ።

* * *

በዚ እዋንዚ ሓደ ኣጋ-ምሽት ሱሌማንን ባህታን ከዛርቡኒ ከም ዝደልዩ ስለ ዝነገሩኒ ከም ቆጸራይ ኣብታ እንዳ ቡን ክጽበዮም ከይደ። ኮፍ ምስ በልኩ ሓንሳብ ከየጸበዩኒ ኣብ ሰዓቶም መጸኦም። ተመራራሖም ክኣትዉ እንከሎዉ ገጸም ከም ቀደሙ ብሩህ ኣይነበረን። ቅልጥፍ ኢሎም ብየማነይን ጸጋመይን ኮፍ ምስ በሉ እታ መኣዲ ቡን ጣውላ ደቓቕ ስለ ዝነበረት ብዘይ መጠን ተቐራራብና። ቡን ብወግዒ ክሳብ ዝቐርብ ኣይጸንሑን።

ገጹ ቅልጥፍን ሓጺርን ምላሽ ዝጽበ ምንባሩ ብግህዶ እናመልከተ፡ “ሰማዕ እስኪ፡ እዚ ዝርኣ ዘሎ ቀጨውጨው ካብ ምንታይ ዝነቐለ ይመስለካ?” በለኒ ሱሌማን።

“ናይ መን ቀጨውጨው ኢኻ ትጠቅስ ዘሎኻ? ቀጨውጨው ካብ መግለጺ ስምዒት ሓሊፉ መግለጺ ሓሳብ ክኸውን ዝኸእል ኣይመስለንን። ክሳብ ሕጂ ኩሉ ሰብ ስምዒቱ ክገልጽ ይፍትን ከም ዘሎ ንርኢ ኣሎና። መስኣሊ ምሉእ ሓሳባት ግን ኣይተረኽበን። ኣብ ሓጸርቲ ዘረባታትን ጽሑፋትን ዝሰፈሩ ቁርጽራጽ ሓሳባት ኣብ መራኽቢ-ብዙሃን ክነፍሩ እምበር ኣብ መጽሓፍ ክዓልቡ ኣይተዓዘብኩን። እዚ ከኣ ቀጨውጨው ይፈጥር። ምኽንያቱ፡ ቀጨውጨው ፍሉጥ ምንጪ የብሉን፤ ነድሪ ገና ብግቡእ

ዘይተጨበጠ ጸበባ ኢዩ። እናበልኩ እንከሎኹ መሓመድ እድሪስ ነታ ተሪፋ ዝነበረት ሓንቲ መንበር ጎቢጡ ተጸንቢሩና። ንሓደና፡ ሰላም ከይበለ ብሓደ ኢዱ ነቲ ቀዳሕ ቡን ዓርኩ ምስጢራዊ ምልክት ብምግባር፡ “ቀጨውጨው ፍሉጥ ምንጪ የብሉን፤ ነድሪ ገና ብግቡእ ዘይተጨበጠ ጸበባ ኢዩ” ክትብል እንከሎኹ ኣርኪበካ። ናይ ፈጠራ ደራሲ ምጻንካ ግርም ጌርካ ንኹልና ኣመስኪርካ እብል። ስነ-ጽሑፍኩም ዘጸብቐ ኩይኑ እንተ ተሰሚዕኩም ሓቂ ድዩ ኣይኩንን ኣይትብሉን ኢኹም። ንሕና ግን ሓቂ ክንእልሽ ወጊሑ ይመስየና። ኣነ ምንጪ ቀጨውጨው ሓብር እንተ ዝበሃል ዋሕዲ ራኢን ተልእኾን ምበልኩ። ራኢን ተልእኾን ብማዕረ ንኹሉ ኣይባጸሕንዩ ዘሎ። ራኢ ዝተኸወሎ ድማ ተበግሶ ከጥሪ ስለ ዘይክእል ቀጨውጨው እንተበለ ኣየኸፍኣሉን። መንዩ ነታ ጸላም ናብራ ብራኢ ዘብርሃ እንተ በልኩም ከኣ ስነ-ጥበበኛታት ምበልኩ።”

ባህታን ሱሌማንን ብናይ መሓመድ እድሪስ ኣዘራርባ ዝተመሰጠ መሲሎምኒ።

“እወ መሓመድ እድሪስ፡ ሓቂ ኢዩ ዘድሊ። ሓቕታት ሒዝና ኢና ንስነ-ኣእመራዊ ኩናት ክንብድህ ንኸእል።” ኢሉ ባህታ ናባይ እናጠመተ።

ዘረባይ ዋጋ ከም ዘይብሉ ገሚተኳ እንተ ነበርኩ፡ ገለ ምላሽ ይኸውን ኢለ፡ “ኣብ ቋንቋታት ንሓቂ ሓያሎ ትርጉም ይዋሃቦ ኢዩ። ሓቂ ንህሉዊ ነገር ንምግላጽ ንጥቀመሉ፤ ንሓንሳብ እቲ ነገር ምህላዉ ጥራሕ ሓቂ የብሎ። እቲ ዘሎ ነገር ሕያዋይ ድዩ ኢልና ግን ኣይንሓትትን።” ኢለ ንሰለስተኣም በብተራ ጠሚተዮም። ቀጺለ ዳርጋ ከምዛ ንነብሶይ ጥራይ ዝዛረብ ዘሎኹ፡ “ኣብ ድሕሪ ኩናት ዝተነዘሐ ሓቕታት ኩሉ ወይ ገሊኡ ወይ መብዛሕትኡ ህሉው ክኸውን ይኸእል ኢዩ። ሓቕታት መሊኦም ኣሎዉ፡ ግን ኣይተሓሳሩን። ዝተጨለፈ ሓቂ ሕያዋይ ኣይኩንን። ማለት ምስቲ መሰረታዊ ሓቂ ዘይተዛመደ ዋጋ የብሉን። ኣየናይ ሓቂ ነየናይ ሓቂ ወሊዱ? ኣየናይ ሓቂ ምስ ኣየናይ ሓቂ ይዛመድ? ኣየናይ ሓቂ ነየናይ ሓቂ ይኸተል? ኣየናይ ሓቂ ምስቲ መሰረት ሓቂ ይቃደ? ካብ መኣዲ ሓቂ ዝተበጥሎቹ ኩላሶታት፡ ካብ ጊባቦ ሓቂ ዝተሰልፀ ቍራሶታት፡ ካብ ግራት ሓቂ ዝተሃንኩቲ ሰዊታት፡ ውሳይ ኢዮም፤ ኣየጽግቡ ኣየርውዩ። ካብዚን ካብቲን ዝእከቡ ሓቕታት ንወዲ-ሰብ ዘርብሑ ሕያዋይ ሓቂ ምእንቲ ክኹኑ፡ ኣብ ሰፍኢ ሓቂ ኣንቢሮም

ዝኣርዩ፡ ዝብቁጽ፡ ዝነግፉ ክኢላታት የድልዩዎም። ሞያ እዞም ክኢላታት ዝተፈላለዩኳ እንተኹን ንዓይ ተራ ናይ ፈጠራ ጸሓፍቲ ኢዩ ዝርኣየኒ። ካልኦት ብብኽእለቶም ሓቂ ኣኪቦምን ኣዛሚዶምን ንህዝቢ ብመልክዕ ጥርጉፍ ኣቀራርባ መጽሓፍ፡ መጽሔት፡ ቪድዮ፡ ወዘተ. እናቕረቡ ክምህሩ እምነዮሎም። ምኽንያቱ እዚኣቶምዮም እተን ዘዝፈልጡዎን ሓቕታት ምስ ካልእ ሓቕታት ከየወሃሃዱ፡ ካብ ጸባብ ለቕታ ሓበሬታኦም እናቕንጠሩ፤ ክሳብ ዝንገፋ ንፍረ ከም ዘይበቕዓ ገይሮም ብፍንወ ክንዝሐወን ዝነብሩ ዘሎዉ። ብድኻ ቆረባብሻ ሓቕታቶም ክንደይ ሰብ ሓቂ ይሕረሞ ከም ዘሎ ድማ ገና ኣብ ልቦም ኣይተሰቆሮምን። ሱሌማንን ባህታን ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት፡ ድቢያ፡ መጥቃዕቲ፡ ክትብሉ ልቢኹም ይመሉኹ ኣሎ። ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት እቲ ጸላኢ ሓቕታት ብኣንሳብ ከይዳረግዩ ክገብር ዝቃለስ። ነንቢይኑ ተፈናጨሉ ክብተን ከኣ ይጽዕር። እቲ ተጠቃዓይ ወገን ድማ ሓቕታት ከሕብርን ከዛምድን ክጽዕር ኣሎዎ በሃላይ እየ። ኣብዚ ድሕሪ ኩናት ንርእዮ ዘሎና መድረኽ ቃልሲ ሓቂ መጽለሊ ስኢኑ ይኹልል ኣሎ። ገሊኡ ሓቂ ክብትን ገሊኡ ድማ ሓቂ ክእክብ ወጠጥ ክብል ኢና ንዕዘብ ዘሎና።” ኢሊ ምስ ወዳእኩ ሰለስተኣም ስሒቐኝም። ኩላቶም ከም ዝዓገቡ ድማ ተፈሊጡኒ።

መገዲ ገዛይ ምስ ኣዝኩ ሓሳባተይ ናብ ርሑቕ ገይሹ። ድሕሪቶም ቀዳማይን ካልኣይን ኩናት ዓለም ዝብሉዎም መቐዘፍቲ ዝተኸሰተ ኣተሓሳስባ ገለ ካብ ዘንቦብኩዎ ትዝ ኢሉኒ። ብሕልፊ ናብ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ዘውርዶ ሳዕቤን ዘኪረ። ንብዙሓት ትርጉም ናብራ ተሰዊሩዎም። ሓቂ ተደቐሱ መእረዩ ዝኸውን ወረጦ ተሳኢኑ፡ ቀጨውጨው፡ ሰንፈላል፡ ሸቕልቀል፡ ሕጫጨ፡ ብደረጃ ሕማም ተቐልቂሉ ዝብሉ ፈላስፋታትን ስነ-ጥበባዊታትን ክጽሕፉን ክቐብሩን ተራእዮም። ኤግዚስተንሲያላዊ ኣጠማምታ ዓለም ወይ ትርጉም ህልውናን ምዃንን ንምግላጽ ዝኣመቱ ጸዕርታት ኣብ መድረኻት፡ መጽሓፍቲን ኣሳእልን ቦታ ሓዞም። ኩሉ ናብራ ትርጉም የብሉን ዝብሉ ደፊሮም ሰቢኹም። ዓይነት ቀጨውጨዋት ከም ኣንግስት ዝብሉዎ ኣስማት ኣጥርዩ። ኣብ ናትና ግዜ፡ ድሕሪ ኩናት፡ ድማ ብሓይሊ ስነ-ቁጠባን ፖለቲካዊ ረብሓታትን ጥራይ ዘይኩነስ፡ ብረቂቕ ስነ-ጥበባዊ ፍልስፍና፡ ብልሓት ገይሮም ንህዝቢ ክፍውሱ ዝኸእሉ መንእሲያት ዶኽን ይቐልቀሉ እናበልኩ ተመንዮ። ፍረ ኣጸብዕቶም ክእለት ወይ ሌላ ቃላት ጥራይ ዘይኩነስ ውጽኢት

ፍልስፍና ህይወትን መበቆላዊ ማህዚን ተጠቂሞም ዘቕርቡዎ ስነ-ጥበባዊ ስራሓት ንየማንን ጸጋምን ደረት መገደይ ክሸፍኑዎ እንከለዉ ተራእዮኒ። ኤርትራውያን ዶስትየስኪ፡ ካፍካ፡ ኒቸ፡ ሳርትር፡ ፒካሶን ከምኡቶምን ዝኣመሰሉ መንእሰያት ሕውስ እንተ ኣቢልናስ እንታይ ይፍለጥ እናበልኩ ደርፊ ዓደይ ንጽምው ልቦይ፡ ብዘይ ድምጺ፡ እናሰማዕኩ ንገዛይ ኣቢለ።

* * *

ኣዛሚት ምስ ዓወት ንላ ክትጽበዩኒ ጸኒሓ። ገዛ ኣትየ ኮፍ ምስ በልኩ ዓወት ብርሳስ ዝሰኣለቶ ሕንግጦ ኣርእያትኒ። ናይ ኣደኣ ገጽዮ ነይሩ። ኩሉ ግዜ ገጽ ኣደኣ ኢያ ትስእል። እዚ ግን ፍልይ ዝበለ መሲሉኒ። ርሕቕ ኢሉ ብድሕሪ ገጽ ኣዛሚት ናይ ሰብኣይ ገጽ ነይሩ። ገጽ ኣዛሚት ኣብ ግንባር እቲ ገጽ ሰብኣይ ከኣ ኣብ ዳሕረዋይ ጸግዒ ስእሊ ኢዩ ተሓንጢጡ። ኣብ የማናይን ጸጋማይን ክንፊ ጸግዒ ስእሊ ዕጽው መሳኸቲ ይርኣ። እቲ ኣብ ድሕሪ ገጽ ኣዛሚትን ኣብ ቅድሚ ገጽ ሰብኣይን ዝተዘርግሐ ርሕቀት፡ ናይ ምድሪቤት ምጻኑ ካብ ዘረድኡ ቀንዲ ምልክታት ደቀቕቲ ትርብዒት ሕጡባት ነይሮም። እቲ ገዛ ንነብረሉ ዘሎና ምጻኑ ብሓንሳብ ይልል። ካብ ስእላ ናብ ህሉው ገጽ ቁሊሕ ኢሊ ንኣዛሚት ርእየያ። ሸቕርተት ናብራኣ ቅድም ይርኣ ዘይነበረ ሕጂ ኣብቲ ፍሕሹው ገጽ፡ ኣብ ከባቢ ግንባራ እትለብሶ ቀጢን ሕንጻጽ ኣንቢሩላ። እቲ ቀዳማይ ሽምርር ግንባራ ረቂቕ መገዲ ጸጸ ይመስል። ዓወት ነቲ ሕንጻጽ ህይወት ብርሳስ ኣድሚቻ ቀሊዓቶ እምበር ኣነስ ኣይመስተበሃልኩሉን።

መስመር ህይወት ንኹሉ ኣዛሚት ዝሓለፈቶ መገድታት ኣይሕብርን። ዕድመኣ ኣብ ገጸ ኣይተሳእለን። ፍሕሹው ገጽ ከምዚ ንብርሃን ዝጥምት ዕንባባ መሲሉ ይርኣዩኒ። እቲ ተሰሚዑኒ ዝነበረ ድኻም ንኣዛሚት ምስ ርኣኹ ገዲፉኒ። ብዓወት እናተሓዘት ድራር ቀሪባ። ንእሽቶ ኮሊስ ዝሓል ማይ ኣውሪደ። ካብ ልማደይ ቁሩብ ኣምስዮኳ እንተ ነበርኩ ካብቲ ዝወፃልኩዎ ንመጽሓፊይ ዝኸውን ፍረ እንተ ለቐምኩ ኢሊ ወረቓቕቲ ክግልብጥ እንከለኹኹ ኣዛሚት ተኸቲላትኒ ናብቲ ብልማድ ክፍሊ መጽናዕቲ ዝብሎ ኣትያ።

ወግዒኳ ኣይደለኹን ነይረ። እታ መዓልቲ ዝገደፈትለይ ኣይነበራን። ሱሌማን፡ ባህታን መሓመድ እድሪስን እንታይ ይደልዩ

ከም ዝነበሩ ዳርጋ ጠፊኡኒ። ኣሃሚት ኩነታተይ ግዲ ምብራህ ኣብዩዎ፡ “እንታይ ድኣልና ሎሚስ ዝደኸምና ንመስል?”

“ግደፍዮብ! ሎሚስ ናይ ብሓቂ እየ ደኸመ። ዝሰረሕኩዎ ነገር’ኳ ክንድዚ ዝበሃል ኣይነበረን። ከምዚ ብዙሕ ዝሰረሕኩ ግን ሓይለይ ጥልም ኢለኒ።”

“ኣነ ከም ዘስተባህለልካኮ ዘረባ ኢዩ ዘድኽመካ። ሰራሕኩም ዘረባ እንዳኣሉ። ሓቀይ’ዶ?”

“እወ ሓቂኸ። ጸወታ ከይመስለኪ፡ ሰራሕና ዘረባ ኢዩ ዝኸውን ዘሎ። ህዝበይ’ውን መልክዕ መሲሉዋ ዘረባ ኢያ ኰይና ዘላ። ዘረባ ምብዛሕ ድማ ንመልሓስ ኣትሪሩ ንመሓውር የልምሶ ኢዩ። ፈቲና ጸለእና ግን ህዝበይ ገረውረው ብዝብል ባዶ ቆፎ ትርጉም ትድንቀር ኣላ። ሎሚ ምሸት ምስ በዓል ሱሌማን ሓቂ፡ ቃልን ሓበሬታን ገለ-መለን ክንብል ኣምሲና።”

“እወ ባደኣ! እንታይ ኢዩ ኣዳም ሓቂ፡ ግሉጽነት፡ ሓበሬታ እናበለ ዘረባ ጥራይ ኰይኑ ዘሎ? ሓቂ ሕጂ ድዩ ተወሊዱ? ምናዓ መሓመድ እድሪስ ታሪኽ ዘመናዊ ኤርትራ ክጽሕፍ ብምባል ዝዛረቦ ዝሰኣነ ይመስለኒ። ሓቂ ክኣሪ ውዲለ! ሓቂ ተኸዊሉኒ! ታሪኽ ብሓቂ ኢዩ ዝጸሓፍ! ቁርጽራጽ ሓበሬታታት በዚሑ! ወዘተ. ክብል እንከሎ ከምዚ ሓቂ እግሪ ኣውጺኡ ክጎየኒ ዝኸእል መሲሉኒ። ሕጂስ ባህታ በል ሱሌማን ሕልበት ብሓቂ ሃብኒ ከይብሉኒ እየ ዝፈርሕ።” ኢላ ከተዘናግዓኒ ፈቲና።

“ስምዒ እስከ ኣሃሚት፡ ንሓቂ እስከ ግለጽለይ። ሓቂ እንታይ’ያ?”

ንኸትምልሰለይ ሰጋእ ኣይበለትን።

“ሓቂ ናይ ውሽጢ ኢያ። ኣብ ግዳም ዝልበስ ሓቂ ዘሎ ኣይመስለንን። ሰብ ሓቂ ሓቂ ዝብል ግዳማዊ መልክዕ እናርኣየ ኢዩ። ውሽጢኻ ዝኣቱ ሰብ የለን። ብዛዕባ ኩናት ክዛረቡ፡ ክጽሕፉ ንዕዘብ ኣሎና። ሓቂ ውግእ ዝፈልጥ ግን ኣይርኣናን። ‘ኣብ ኩናት ዘይውዓለስ በሊሕ ኣፉ’ ተባሂሉ እንድዩ ቀደም። ሓቂ እቲ ዝፈልግ ኢዩ ዘለልያ። ሰብ ጥራሕካ ክርእየካ ይኸእል ይኸውን፤ ሓቂኻ ግን ኣይርእዮን ኢዩ። ብውሽጡ ግን ዝፈልጦ ይመስሎ። ሓቂ ኣብ ውርዙይ ቃላት የላን። ኣብ ኩናት፡ ኣብ ጥሜት፡ ኣብ ፍቕሪ፡ ኣበይ’ሞ ክብለካ እየ? ሓቂ ኣብ ናፍቕት፡ ኣብ ትምኒት ኢያ ዘላ። ብዓቕመይ ንሓቂ ዝፈልግ ኢዩ ዝመስለኒ። ኣብዞም ፈለጥና፡

ተመሃርና፡ በለጽና ዝብሉ የላን። ንፈልጣ ኢና ኢሎም ብዛዕባኣ ክዛረቡ ይስምዑ ኢዮም። ሓቂ ስደተኛ፡ ተጋዳላይ፡ ዋርሳይ፡ መንእሰይ፡ ወዘተ. ግን ዝፈልጡ ኣይመስለንን። ሓቂ ንል-ኣንስተይቲ ዝፈልጥ እም ከኣ ኣይርኣኹን። ‘ሓቂ ኣብ ሓፋሽ ተደርቢያ ዘልዕላ ዝስኣነት ምስኪን ኢያ’ ዝብሉ ሰሚዐ ኣሎኹ። ‘ሓቂ ኣብ ውሽጢ ተፈጥሮ ተዓቕባ ክሳብ ደለይታ ብምህለላ ስነ-ፍልጠት ንኹብራ ዝውድሱ ኣስኪኣ ኣላ’ ዝብሉውን ኣሎዉ። እቶም ፈለጥና ዝብሉ ስለ ዝፍንፍኑዎ ኣየልዕሉዎን ኢዮም። ኣብ ክንድኣ ግን ሓቂ ኢሎም ንዘይኩነሎም ሓንካስ ሓቂ ክፈጥሩ ላሕ ይብሉ። ናቶም ዘይፈለጡስ ብዛዕባ ናይ ህዝቢ ሓቂ ይዛረቡ። ናተይ ሓቂ ንስኻ ኣይርኣኻያን፡ ካልኣት ኣይርኣየዎን፡ ዓወት ንለይውን ኣይርኣየታን፤ ኣነ ጥራሕ እየ ዝፈልጣ። ብዛዕባ ናተይን ከማይን ሓቕታት ግን ኩሉ ይጽሕፍ ኩሉ ይዛረብ ኣሎ፤ ኣነ ድማ ኪርኪር ኢለ እስኣኹኹ።”

ኣብ ዘይሓሰብኩዎ ደልሃመት ከም ዝጠለኸኩ ተፈሊጡኒ። ኣብ ውሽጢ ኣዛሚት ዘሎ ሓቂ ዘይኩነስ ባዕለይ ዝፈጠርኩዎ ምዃኑ ገጽ-ንገጽ ገጢሙኒ። ንናይ ቀደም ይኹን ንናይ ሕጂ መጽሓፍተይ ተጠራጢረለን። ኩልና ሓቂ ክንፈጥር ንጽዕር ከም ዝነበርና ኣይተጠራጠርኩን።

“ሓቂ ኣብ ናፍቕት፡ ኣብ ትምኒት ኢያ ዘላ።” ምስ በለት ብርቱዕ ንሂ ተሰሚዑኒ። ኣነ ኮነ ካልኣት፡ ንዝደለናዮ ሓቂ ካብ መኣዲ ፖለቲካ ይኹን ካብ መኣዲ ቁጠባ ቦጥሊኸና እናውጸእና፡ ስፍሓት መኻፍቲ ኣፎም ከይፈለጥና፡ ባህጊ መግባም ከይገመትና፡ ይዕገቡ ኣይዕገቡ ብኢድና ዘዝግተርናዮ ኩላሶታት ሓቂ እናበልና ክሳብ ዘስገድግዶም ንውትፈሎም ከም ዘሎና ተረዲኡኒ። በዓል በለጽና ኣብ ዘዝምችኦም ኩይኖም ገበርና ፈጠርና እናበሉ ካብቶም ብኹላሶ ሓሶቶም ዝተሓንቁ መሳኪን ተገዛእቲን፡ ኣምልኾን ዕሽነትን ይጽበዩ። ንኣንሳብ ኩሉ ሓሳዊ ከይከውን እፈርሕ። ዝበዝሕ ዘይብሉ ኣሎኒ፡ ዘይገበር ገይረ፡ ዘይኩኖ ኩይነ፡ ዘይበጽሖ በጺሖ፡ እናበለ ሕማም ኣተሓባባእ ሓቂ እንድሕሪ ተጻዊቲ፡ እንታይ ዓይነት ፍረ ከም ዝርከብ ኣይፈለጥኩን።

ስነ-ጽሑፊይ ከም ብሓድሽ ክግምግሞ ወሲኒ። ኣዛሚት ኣብ ሕልናይ ኣትያ ኣሳቕያትኒ። ሓቂ ዘይብሉ ስነ-ጽሑፍ ካብ ዘቕርብ ዘይምጽሓፍ እሕሸኒ ኢለ ንነብሰይ ቃል ኣትየላ። ስነ-ጽሑፋዊ ጽባቕን ሓቂን ዝፈላሊ ጸሓፊ ነዊሕ ከም ዘይስጉም ብንጽር ኣብ ህይወተይ ገጢሙኒ። ንኣዛሚት ከፍቕራ እንድሕሪ ኩይነ

ከም ብሓድሽ ክፈልግ ከም ዘሎኒ ተረዲኡ። ቀሊል ኰይኑ ግን ኣይረኽብኩዎን። ኣዛሚት ንዓይ ቅርጺ ኣካላታ ኢያ ነይራ። ናይ ኣዛሚት ሕጉስ ጠባይ ኣቕልበሉ ነይረ። መወዳእታ ንዘይብሉ ርሕቀት ብድፍረት ክርኢ ዝሕግዘኒ ናታ ባህርያዊ ናጽነት ኢዩ። ብጨዋን ምጭውነታን ሓጉሰይን ሰሓቕይን ስለ ዝኹነት እየ ኣፍቂረያ። ናታ ሓቂ ግን ክእልሾ ኣይፈተንኩን። ሓቃ ኣብ ውሽጣ ተዓኹሊሉ ይነብር ከም ዝነበረ ንምርዳእ ነዊሕ ግዜ በሊዐ።

ኣብ ሜዳ ቃልሲ ምስ ተጸንበረት ኣብ ሓይልታት ኢያ ተወዘዓ። “ድልዳለ ቅርጺ ኣካላተይ ርእዮም ይኹኑ” ኢያ ትብለኒ እናሰሓቕት። ኣብ ግዜ ታዕሊም ብቕዓት ከም ዝነበራ ኩሎም መቐልስታ ይምስክሩላ። ከባቢኣ ኰነ ዓለም ነቲ ኣብ ውሽጣ ዝነድድ ዝነበረ ትጽቢት ሓርነት ኣየስተውዓሉን ማለት ግን ኣጸጋሚ ኢዩ። ኣብ ፍሉጣት ግንባራት ብወኒ ተሳቲፋ። እቲ ፍልስፍና ቃልሲ ንሓባራዊ እምበር ንውልቃዊ ፍጻሜታት ዘይቀዱ ኰይኑ እምበር ልዕል ዝበሉ ሽልማታትን መዓርጋትን ተሰኪማ ምተመልሰት ነይራ። ዝረኽበቶ ሽልማት ድማ ኣብ ክዱን ኣካላት ስለ ዝነበረ ካብ ብዙሓት ተሰዊሩ ይነብር ኣሎ። ከም ዝብሉዎ ዳርጋ ናብራ ተጋድሎ ዝመቀራ ይመስል ነይሩ። ድሕሪ ሓሙሽተ ዓመት ግን ንሓይልታት ክትገድፎ ተገዲዳ። እታ ሰለፋ ገርኒባ ዝዘሓለት ጥይት ናብ ብሮት ትቕየር ውቃጦ በሰላ ገዲፋትላ። ደሓርኳ ብሮት እንተ ተባህለት ኣቕዲማ ውቃጦ በሰላ ኢያ ነይራ።

* * *

ካብ ሓይልታት ናብ ምምህርና ተወዘዓ። ካልኣይ ደረጃ ትምህርታ ወዲኣ ዝተሰለፈት ተጋዳሊት ስለ ዝነበረት ኣብ ቤት-ትምህርቲ ሰውራ ንህጻናት ክትኣሊ ተመዘዚ ክሳብ ናጽነት ሰሪሓ። ዓወት ጓላውን ምስቶም ካልኣት ህጻናት ከተዕብያ ክኢላ። ንህጻናት ዝኣክል እኹል መጽሓፍቲ ስለ ዘይነበረ ባዕላ ክትጽሕፍ ትፍትን ነይራ። እዚ ገይረ ኢላ ንሰብ ኣየርኣየቶን። ንበይና ኰይና ክትቃለሶ እንከላ ሓደ መዓልቲ ኣዘንጊዐያ። ካብ ሜዳ ድሕሪ ምምላሳ ሽዱሽተ ወርሒ ኣቢሉ ይኸውን ስራሕ ኣቋሪጸ ንገዛ ምስ ኣቶኹ ሰብ የለን ኢላ ዝዘርግሐቶ ወረቓቕቲ ጎኒፋኒ፡ ኣንቢቢዮ። ናብ ጥቓና ዘሎ ድኳን በጺሓ እትው እንተ በለት ተመሲጦ ምስጢራዊ ስራሕ ከስተማቕር እንከሎኹ ረኽባትኒ።

“ገሌና እምበኣር ጸሓፍቲ ኢና፡” ኢለያ ብምጻት፡ ገበን ክትፍጽም

ዝረኽብኩዎ መርማሪ አምሲለ።

“እንታይ ጸሓፊት? ስቕ ኢሊ እየ ዝሕንጥጦ። ኣብ ኔው ከሎኽ’የ ጀሚረዮ።” ኢላትኒ እናሓፈረት።

“ብሓቂ ዘደንቕ ስራሕ ኢዩ። ክትቅጽልዮን ክትፍጽምዮን ኣሎኪ። ኣነ ድማ ብዘሎኒ ክሕግዘኪ እየ።”

“ብዓቕምና ስራሕኩም ክንወስደልኩም ኢና ንጽዕር ዘሎና። ዓቕሚኻ ዘይምፍላጥ ኢዩ ኣብ ዘይስራሕና ዘእትወና።”

“ድልየት ደኣ ይሃሉ’ምበር ዓቕሚስ ተደላባይ ኢዩ። ናይ ህጻናት ዛንታ ካብቲ ኣዝዩ ዘድሊ ሃብቲ ኢዩ። ንህጻናት ቀንዲ መግባም ዛንታ ኢዩ ይመስለኒ። ኩሉ ዓይነት ትምህርቲ ተማሂሮም ዝዕነዱ ሰባት በዚሓምና ዘሎዉ ብግዜ ህጻንነቶም እኹል መግቢ ዛንታ ስለ ዘይረኽቡ ኢዩ። ዛንታ ህጻናት መሃዝነት የማዕብል ኢዩ። ኣብቶም ተማሂሮም ወይ ተሞኡሮም ዝበሃሉ ቀለምቀመሳት ጎዲሉ ዘሎ ከኣ ናይ ምህዞ ክእለት ኢዩ። ኩሉ ሃብቲ ከቢቡዎም እንከሎ ድኽነት ይርኣዮም፤ ወጋሕታን ኢጋ-ግዜን ክፈልዩ ኣይክእሉን። ስለዚ ኣጅኹ ቀጽሊ።” ኢሊያ ብሓቂ ተሓጉሰ።

“እዛ ገዛ ክልተ ጸሓፍቲ ትሕዝዶ ኢልካያ? ሕልበትክ መን ክቕርቦ?”

“ሕልበት ጸሓፍቲ ቁልዑ፡ ሻሂ ጸሓፍቲ ዓበይቲ ኢዮም ዝብሉ ሊቃውንቲ።” ምስ በልኩዎ ኣዝያ ስሒቓ።

ድሕሪ’ዚ ትንፋስ ዘይመልስ ደብዳብ መጽሓፍቲ፡ ሺድዮ፡ ካርቱን፡ ናይ ረድዮ መደባት፡ መጽሔታትን ኣሳእልን ኣውራደላ። ክልተ ዓመት ምሳይ ተቐሚጣ ናብ ከረን ቅድሚ ምኻዳ ዳርጋ ኩሎም እቶም ኣብ ምሉእ ዓለም ብጽሕፈት መጽሓፍ ህጻውንቲ ዝፍለጡ ዓበይቲ ደረሰቲ ኣንቢባቶም። ምስቶም ንዛንታ ህጻናት ብስእሊ ዘሰንዩ ተላሊያ። ስራሕ ፍለጣት መሃዝቲ ናይ ቁልዑት ካርቱን ድማ ብምግዳስ ተኸታቲላቶ። ኣብ ከረን ኣብቲ እንዳ ህጻናት እናሰርሐት ነቲ ዝተላለዩቶ ሓይኻ፡ ተወሳኺ ስራሓት’ውን ወሲኻትሉ። እዚ ከም ዘይኣክል ስለ ዝተረዳዳእና ድማ ናይ ኤርትራ ጽውጽዋያትን ጸወታታት ህጻናትን ካብ መጽሓፍ ዘይኩነ ካብ ህሉዋት ተማሂራ። መማህራና ዓበይቲ ጥራሕ ኣይነበሩን። ካብ ህጻውንቲ ዝተማሃርኩዎ ይበዝሕ ኢያ ትብል።

ካብ ከረን ምስ ተመልሰት ብዛዕባ ዛንታ ህጻናት ኣዕሊልና።

“አሃሚት ሕጂስ ብዛዕባ ዛንታ ህጻናት ሊቅነት ክትቅበሊ ተቐራብኪ ትኹኒ?” ኢሊያ ዘረባ ንምጅማር። “ናይ መን ሃገር ዛንታ ህጻናትን ጽውጽዎያትን ይፍተወኪ?”

“ንዓይ ግርም ዝብለኒ ጽውጽዎያት ዓለም ዝመሳሰሉ ምጁኖም ኢዩ። ተማኸሮም ኣዘንትዮም ከይብሃል ኣበይ ተራኸቦም ኢልካዮም? እቶም ምዕቡላት ሃገራት ዝብሃሉ ነቶም ሳልሳይ ዓለም ዝብሃሉ ዝበልጽዎም ብምንታይ ይመስለካ?” ኢላትኒ። ንሕቶኣ ባዕላ መላሲት ኩይና ድማ፡ “ኣብ ናይ ጥንታዊ ጽውጽዎያቶም ጥራሕ ኣይትሓጽሩን። ፍሉያት መሃዝቲን ፈጠርቲን ዝኹኑ ጸሓፍቲ ስለ ዘፍረዩ ምስ ስጉምቲ ናብራ ዝጉዓዙ ቀጻሊ ዛንታታት እናወሰኹ ይኸዱ። ንሕና ኣብቲ ናይ ቀደም ተደሪትና ደው ዝበልና ይመስለኒ። ነቲ ናይ ጥንቲውን ብግቡእ ኣይዓቀብናዮን። ምዕባለና ድማ ምስኡ ደው ኢሉ ይኸውን። እንተ ሓሰብካዮ ብዘይ ዛንታ እንታይ ዓይነት ምዕባለ ክህሉ ይኸእል? ሕጂኻ ግደፈኒ! ትምህርቲ ብዘይ ዛንታ ህጻናት ጎደሎ ምጁኑ ተረዲኡኒ። ምኽንያት ስንክልና ምሁራትና ድማ ፈሊጠዮ። ጉድኣት ኣተሓሳስባ ካብ ደቂ ሰለስተ ጀሚሩ ኢዩ ሒዙዎም። ሰኣን ጽውጽዎይን ሰኣን ዛንታ ህጻናትን ክንደይ ሕማም ድንቁርና ኣብ ምሁራት ዓዲና ይወርድ ይኸውን? ንኣብነት፡ ብዙሓት ስነ-ጥበብ ክከታተሉ ኣንቁዶም ዘሎዉ እንተ ርኣና፡ ዛንታ ስኢኖም ደው ዝበሉ ይመስሉ።”

ምላሽ ኣሃሚት ባህ ኢሉኒ። ዓባይ ጸሓፊት ክትከውን ከም እትኸእል ብልበይ ኣሚነ። ብዘሎኒ ክእለት ክሕግዛ ድማ ወሲነ።

“ዓወት ንልኪ ከመይ ኣቢላ ምስኣል ክኣላ?”

“ካብቲ ዘንብበላ መጽሓፍቲ ኢዩ ዝኸውን። እቲ ትህበኒ ዝነበርካ ናይ ህጻናት መጽሓፍቲ ብዘገርም ኣሳእል ኢዩ ተዓጂቡ። ኣሃውን ምስኣል ክኣሊ። እንተ ዘይስሒቕካንስ ከርእየካ፡” ኢላ ሓደ ዓቢ ሓጃፊ ኣሳኣል ሂባትኒ። ብኣወዳድቻ ሕንጻጸታ ተገሪመ። ዑደት ሕንግጦኣ ብነብሰ-ተኣማንነት ከም ዝንቀሳቐስ ምስ ኣስተወዓልኩ ብዛዕባ ንሓዋሩ ዘወፍየላ ኣድለይቲ መሳርሒ ስእሊ ሓሲበ። ብጽቕጢ ርቱዕ ኣተሓሕዛ ርሳሳ ዝተመርሖ መስመራትን ነጥብታትን መበገሲኦም ኣለልዮም ምልክታት ውሽጣዊ ባህግታታ ከም ዝመዝገቡ ምስ ፈለጥኩ፡ ብመጻኢ ዕብዩታ ኣይተጠራጠርኩን። ነቶም ዛንታታት ህጻናት ካብ ብተረኽቲ ፊደላት፡ ብፈጠርቲ ምልክታታት ከተግህዶም ከም እትኸል ተረዲኡኒ።

አዛሚት ዝገበረቶ ምቅርራብ ኣይወሓደን። ብዓቢኡ ናይ ቃልሲ ተመክሮኣ ሕሉፍ ሃብቲ ኰይኑዋ። ካብ ተቓላሲት ናብ ኣላዪት ህጻናት ዝተኣኻሸበ ተመክሮ ምንጪ ምህታት ኢዩ። ሸሞንተ ዓመታት ዝኣክል ብዛዕባ ዛንታ ህጻናት ዝንበብ ንባብ ብቐለሉ ዘይርከብ ልዑል ትምህርቲ ኣኪባ። ኣነውን ንዓኣ ክብል ብዙሕ ተኸታቲለ። ብ2000 ካብ ግንባር ምስ ተመልሰት ዝምላእ ተመክሮ መሊኣ ምጽሓፍ ጀሚራ። ብሕቲው ኣጸሓሕፋ ኢያ ትጥቀም። ዝጽሓፈቶ ብምስጢር ትሕዞ። ኣብ ቅድሚ ሰብ ምጽሓፍ ድማ ኣይብርሃን። ስሕት ኢላ ብዛዕባ ምዕባለ ወይ ብዛዕባ ዝገጠማ ሽግር ተዋግኳ። ኣነውን ናተይ ተመክሮ ኣካፍላ።

* * *

ምስ ኣዛሚት ፍሉይ ርክብ ኢዩ ጠሚሩና። ብዘይ ቃልዓለም ዘሎና ኢና ንወሃሃብ። ኣካላትና ይኹን መንፈስና ኣይተባቐቐናን። ምስ ሒደት ካልኣት ግን ብዕዳጋዊ ስምምዕ ዝኸተምናዮ ዝምድና ዘንገስና ይመስል። ገሊኣን ጾታዊ ንስነተን ንፍሉይ ዋጋ ዝዕድም ይመስለንዎ ዝተገብረ ፍረ ርክብ ዋጋ ተፈጥሮአዊ ውህበተን ገይረን ይቐበልኡ። ምስ ኣዛሚት ግን ንህሉውን ንመጻኢን ናብራ ንምቕያር ብዘይ ግዜያዊ ውዕል ኣንቂድና ዝተራኸብና ክልተ ናጻ ሰባት ኢና ንመስል። ኩሉ ተውህቦታትና ንኻልእ እንተ ኣካፈልና ድማ ዘቕሕረና ቅንኢ ኣይነበረን። ርክብና ካብ ሂበካን ውሲደልካን ወጻኢ ኢዩ ነይሩ።

ሓደ መዓልቲ፡ ኣብቲ ዝውቱር ስነ-ጥበባዊ ወግዒና፡ ኣዛሚት ክሳዕ ትነብዕ ከርኪር ኢላ ስሒቓ ምስ ተኣበደት፡ ምኽንያት መስሓቂኣ ክትገልጸለይ ጽዒራ።

“ኣብ ጥንታዊ ጽውጽዎያትና ውኻርያ፡ ኣንበሳ፡ ዝብኢን ኣድጊን ቀንዲ ተዋሳኣቲ ኢዮም። ኣብ ዛንታ ቈልዑት ሓሰማ ከተኣታቱ ስለ ዝደለኹ ብምስሊ ሓሰማ ዘቐርቦ ጠባይ ክደሊ ጀሚረ። ወቓሕ ዝብለኒ ባህሪ ሰብ ግን ስኢነ። ንእኒ በዓል ማንቲለ፡ ኢራብ፡ ድሙ፡ ከልቢ፡ ወዘተ. ግን ብቐለሉ ንዕይን ዝመስል ሰባዊ ግብሪ ረኽብሎም። ኣብ ሃገርና ሓሰማዊ ምስሊ የብልናን እናበልኩ እንከሎኹ ነዚ ኣብ ጥቓና ኣብ መገዲ ዝሸይን ዘሎ ሰብኣይ ምስ ተዓዘብኩ እየ ዝስሕቐ ዘሎኹ። ንሓሰማ ዝውክሉ ሰባት ከም ዘሎውና ድማ ኣረጋጊጸ።” ኢላትኒ።

መጽሐፈይ ነጻጊት ተዓሳብነት ምኒና ብዙሕ ጊዜ መስከራትለይ። ግዝእቲ ህሉው ኩነታት ጥራሕ ክትከውን ከም ዘይትኸእል ምስኣ ተረዳዲእና ኢና።

ድሕሪ ኩናት ዝብሃል ዘመን ከም ጽጉብ ሩባ መልክዑ እናላለየ ናብ ባሕሪ ታሪኽ ኤርትራ ብስልፊ ክጽንበር እንከሎ ይስመዓኒ። ኣካይድኡ ሰላሕታ ድዩ ፊሒኸታ ወይ ድማ ጉያ ኢሉ ዝሓትት እንተ ዝመጽእስ ኩሉ ነናቱ ምበለ። ጊዜ ሓደ መለክዒ ዘሎዎ እናመሰለና ኢዩ'ምበር ብዙሕ መለክዒ ኣሎዎ። ንገሊኡ ይነውሖ ንገሊኡ ይሓጽር። ብስጉምቲ ምዕባለ መጽሓፈይ እናገመትኩዎ ግዲ ኰይነስ ንዓይ ጊዜ ኣዝዩ ይሓጽረኒ። መዓስ ነጊሁ መዓስ ከም ዝመሲ ይገርመኒ። ጽሑፊይ ብፊሒኸታውን ንቕድሚት ምባል ኣብዩ። መን ይፈልጥ፡ ከም ደራሲ ፈጠራዊ ጽሑፍ ኣነ ክጥቀመሉ ዝኸእል ነገር ብዓይነቱ ይኹን ብብዝሒ የደንጽወኒ ይህሉ። ተወሳኺ ድዩ ሓድሽ ሓቅታት በብመዓልቱ ፋሕ ኢሉ ክንዛሕ እርኢ። ኣየናይ ገዲፊ ኣየናይ ከም ዝኣሪ ግን ሓይሊ ውሳኔ ይጎድለኒ። ናይ ኩሉ ሰብ ጸገምውን ተመሳሳሊ ይመስለኒ። ንሓቅታት ምዝማድን ምትሕብባርን ቀሊል ስለ ዘይኰነ ነፍሲ-ወከፍ ውልቀ-ሰብ ወይ ጉጅለ በተን ብህቦቡላ ዝተበተናሉን ተመናጢሉ ዝኣከበንን ቁርጽራጽ ሓበሬታታት ገይሩ ሓደ ዝተላገበ ድርዕቶ ሓቂ ንምስራሕ ብድወይ መሓውርን ብሓባል ዓይኒን ክሽብልል ይፍትን። እቲ ነንሕድሕዱ ብዘይቃዶ ኣጫርቕ ሓቂ ዝተደርዐ ክዳን፡ ንኣካላዊ ጥዕና ይኹን ንመንፈሳዊ ቅሳነት ዘይሰማማዕ ኰይኑ እረኽቦ። ካልእ ሕይሽ ዝበለ ሓቅታት ካብቶም ኣሎና ዝብሉ ሃገራትን ካብ ዓዱን ይእክብ፣ ዘዕግቦ ግን ኣይረክብን። መሊሱ ይእክብ መሊሱ ይጉሕፍ። መሊሱ ይውሕጥ መሊሱ ይተፍእ። ጽንሕ ኢሉ ድኻም ይኸተል። ሰብ ብሓንካስ ሓበሬታታት ክስክሕ ምርኣይ ንቡር ኣይኰነን። እቲ ህዝቢ የደንግጸካ። መጻውቲ ስሱዓት ኰይኑ ክትርእዮ ባህ ኣይብልን። እቶም ንህዝቢ ብምድንጋሮም

ዝሻደኑ ናይ ሓቂ ስንኩላን ሳዕቤናት ድንቁርናኦም ዘውርዶ ዘሎ ነውጹ ሓሳብ ክግምቱ ዘይምኽኣሎም የጉሂ። እቶም ማዕቢልና ዝብሉ መንግስታት ዓለም ነቲ ጽጉም ህዝቢ ብግጉይ ውሕድ ሓበሬታታት ኣናዊጸም ከዕንው ምርኣይ የቐንዙ። ብዙሓት ተገደስቲ መዓስ ኮን ኢዩ እቲ ኤርትራዊ ሕብረት ልበይ ቃል ሰናይ ኣጉሲዑ ዝብል እናበሉ ከስተንትኑ ተሰሚዖም።

ኣብ ሓደ ተስካር መኣዲ እናበላዕና እንከሎና ገለ ዘረባ ንዘረባ ኣምጽኦ ዝዓይነቱ ወግዲ ተላዒሉሉ፡ ከይዱ ተጠዋውዩ ዘየስተንተንኩዎ ፍልስፍና ህይወት ምሂሩኒ። እቲ ወግዲ ኣብ መንጎ ኣዕሩኽ ኢዩ ዝመስል። ደሓር ብርግጽ ከም ዝተረድኣኒ እቲ ምላሽ ሃብ ዝብሃል ዝነበረ ኣብ ኤርትራ ብዙሕ ከይተፈልጠ ብውሑድ ሰባት ዝንበብ ዝነበረ ናይ ፈጠራ ጸሓፋይ ኢዩ። እቶም ሓተትቲ ድማ ብዓንተቦ ተለለይቲ ዝኹኑ ውሱናትን ሒደትን ሰባት ኰይኖም ካብዞም ካብ ሜዳ ቃልሲ ኩነ ወጻኢ ሃገራት ይምጽኡ ወይ ኣብዚ ይጽንሑ ብዛዕባ ጉዳያት ሃገር ኣፍልጦ ኣሎና ኢሎም ንዝተዘርበ ጣዕሚ ወግዲ ፖለቲካዊ መስል ዘልዛል ክዳን ዘልብሱ ኢዮም ነይሮም። እቲ ጸሓፊ ንኣባላት መኣዲ ከዘናግዕ ኢሉ ልዙብ ጣዕሚ ዘሎዎ ጸወታ ኣካፊሉና። ኣነ ብፍላይ ትሕዝቶ ወግዑ ተፈትዩኒ። ከይቋርጹዎ ድማ ፈሪሐ። እንተኹን እቶም ሰለስተ ዝፈልጡዎ መሓዞት ነቲ ፈትሊ ዛንታኡ ኣብ ዘይከውን ግዜ እናበተኹ ከሕስሩዎ ተዓዚበ። መልሰሎም ዝብል ውሽጣዊ ድፍኢት ሸንዲሑኒ ነይሩ፣ ዝገበርኩ ገይረ ልቢ ኣዕብዩ ግን ንስምዒተይ ለጉመዮ። እቶም ተቐናቓንቲ መቐረት ወግዲ ግን ነቲ ዕንቅፋት ዘረባ ብሸሃረት ቀጸሉዎ። እቲ ጸሓፋይ ብዛዕባ ሓድሽ ቅዲ ክዳን ኣንስቲ ኣልዒሉ ኣብ መንጎ ንሱ ዝፈልጦም ሰብ ሓዳር ዝስዓበ ዘይምርድዳእ ኣፍ ዘየኸድን ዋዛ ክነግረና ይጽዕር። ንሳቶም ድማ ሓንቲ ከይሰሓቑ ፖለቲካዊ ትርጉም ዝበሉዎ ይትንትኑልና። ንሕና ናብ ዋዛ ክነቕልብ፡ ንሳቶም ካብኡ ክኣልዩና ላሕ ክብሉ መቐረት መኣዲ ጠፊኡና። እቲ ፖለቲካ ዝብሉዎ ዝነበሩ ሃሰውሰው ንዓና ትርጉም ክህበና ኣይከኣለን። ጸሓፊ'ውን እቲ ዘዘንቱዎ ዝነበረ ዛንታ መቐረት ህይወት እምበር ፖለቲካዊ ትሕዝቶ ከም ዘይነበሮ ከረድኦም ጽዒሩ። ንሳቶም ግን በዚ ዘሎናዮ እዋን ዝኹን ዘረባ ዋዛ ይኹን ቁምነገር ፖለቲካዊ ጽልዋ ከም ዘሎዎ ከረድኡ ፈቲኖም። ብሓደ ወገን እንተ ርኣኹዎ እቶም ሰብ ፖለቲካ ምጻኖም ዝኣምኑ ካብ ሰበም ኣይተፈልዩን። ግዜኡ ግዲ ኰይነስ ኰሉ ከከም ዓቕሙ ንትርጉም ህይወትን

ንመሐዛ ናብራን ብዓይኒ ፖለቲካ ዝብሃል መነጽር ጥራይ ክጥምት ይህቅን ኣሎ።

ኣባል መኣዲና ዝነበሩ ዓቢ ሰብኣይ፡ “መወዳእታ እዛ ዋዛ ንስማዕኻ ደሓር ናብ ፖለቲካኹም ትኣትዉ እዞም ኣሕዋተይ። ዘይ ሎሚ ዘይተረኸበ ጥዑም ዘረባስ ባዕልና ክንዘርጎ?” ኢሎም ከረድኡ ፈቲኖም። ካልኣት ኣባላት መኣዲውን እታ ዛንታ ክሳብ መወዳእታኣ ንኸትበጽሑ ብዘሎዎም ዓቕሚ ጽዒሮም። እንተኹን መወዳእታኡ ክስማዕ ዝተባህገ ዛንታ ሰብኣይን ሰበይቲን መሕለፊ ስኢኑ ኣብ ጎሮሮ ጸሓፋይ ተዓጊቱ ተሪፉ። ብሽም ፖለቲካ ኢሎም ዝብሉዎ ክንደይ ጥዑም ዛንታ ህይወትን ናብራን ብርሃን ከይርኣዩ ተቐቢሩ ተሪፉ ይኸውን እናበልኩ ብውሽጠይ ኣስተንቲን።

እቲ ጸሓፋይ ግን ኣይ ሰሓቕ ኣይ ኩራ፡ ናይ ሕጫጩ መልክዕን ድምጹን ለቢሱ፡ “ንስኻትኩም መማህራን ንሕና ተመሃሮ ዲና ኪንና ዘሎና? ማለት ኣብ ትሕቲ ጽላልኩም ተዓሲብና ንስኻትኩም ብዝወሰንኩም ቅዲ ኣተሓሳስባ ዲና ክንነብር? ብዛዕባ ስጉምቲ ህይወትና ንምርዳእ ካብኻትኩም ዲና ትርጉም ክንጽበ? ንዕለታዊ ርክብ ናብራና ፖለቲካዊ ትርጉም ወሃብቲ ንኸትኩኑ መን ኣዕጢቐኩም ወይ ወኪሉኩም እንተ ተባህለኸ? ንሕና መን ኢና ኢልኩም ነበሲኹም መዚንኩም ትፈልጡዶ? ከምዚ ናይ ጥንቲ ግሪኻዊ እምነት ንስኻትኩም ስድራ-ቤት ኣማልኹቲ ንሕና ድማ ድኽማት ሓለፍቲ ደቂ-ሰብ ኪንና ከይንብል ድማ ኣብ መንጎኹም ነቶም ኣማልኹቲ ግሪኽ ዝመስሉ ውልቀ-ሰባት ወይ ጉጅለታት ኣይርኣናን። ዓይንና ደኣ ተሸፊንና ከይንኸውን እምበር ኣብ መንጎኹም ንጽላሎት ኣፖሎ ዝመስልኳ ኣይርኣናን። ኣብቶም ኣባላት ኣማልኹቲ ግሪኽ ዝተኣከበ መልክዕ ይኹን ግርማ፡ ሞያ ይኹን ፍልጠት ዝመስል ተውህቦ ዘይተዓደልኩም ምጻንኩም እቲ መሸፈኒ መንነቱ ዝሞሎቕ ቅሉዕ ሕፍረትኩም ብስንባደ ይምስክር ኣሎ። እዚ ኩይኑ ግን ህይወትናን ናብራናን ብሓንካስ ሞያኹም ክትመርሑና ምድላይኩም ንታሪኽ ዝግደፍ መስሓቄን ኩነታት ኢዩ። ቁሩብ ክንዛናጋዕ ዘይትገድፉና! መቐረት ህይወት ክንጥዕም እንዶ ግደፉና! ሓንሳብ እንተ ሰሓቕና እንታይ ኣሎዎ! ካን ካን ብምዝንቡላት ሸቃጦን ብሓንካሳት ቀለምቀመሳትን ክንጓሰ!” ኢሉዎም።

ብቲ ዝተዋህበም ርቱዕ ምላሽ ድዩ ብኻልእ ኣፎምን ጸግዖምን ሓዞም ተፈልዮሙና። እቲ ጸሓፋይ ነታ ዝተቐረጸት ዛንታ

ክምልካልና አይከኣለን። ማይ ዘሕጽቡን መኣዲ ዘልዕሉን ሓደስቲ ኣባላት መኣዲ ዘነባብሩን በብወገኖም ነቲ ወግዒ ዕድመ መፈጸምታ ገይሮምሉ። ኣነውን ከም ሰባይ እናጉሃኹ ቃንዛ ዘይተመልአት ዛንታ ኣንጠልጢለ ናብ ገዛይ ተመሊሰ።

* * *

ባህታን ሱሌማንን ከም ኣመሎም ኣንጊሆም ገዛይ ኳሕኩሐም። ንቕድሚኦም ቊርሲ ሕልበት እንተ ዝረኸቡውን ኣይምጸልኡን። ኣዛሚት ገይሻ ስለ ዝነበረት ግን ከይፈተዉ ናተይ ዝሓል ሻሂ ንምስታይ ተገዲዶም። ኣብ ስራሕ ንራኽብ ኢና። ኣስራሕተይ ምዃኖምውን ኣይተረፈን። ከም ዝበልኩኹም ቀንዲ ስርሓይ ብኻልኣት ዝተቐረበ ጸብጸባት ምትዕርራይ ወይ ምጽብባቕ ኢዩ። ዝትርጐም እንተሎ እትርጐም። ወግዒ ንዘድለዩ በዓል ሞያ ወይ በዓል ጉዳይ ድማ ኩሉ ግዜ ቁሩብ ኩይነ እርከብ። ካብዚ ዝተረፈኒ ግዜ ንመጽሓፊይ ኣቐምጦ። በዓል ሱሌማን ብዛዕባ ስነ-ኣኣሙራዊ ኩናት ዝምልከት ስራሕም ከዛርቡኒ እንተ ደልዮም ኣብ ገዛይ ወይ ከኣ ኣብታ እንዳ ቡን ምምጻእ ምቐለሎም። ናይ ሎሚ ንግሆ ኣመጸጽኣም ግን ኣይፈለጥኩዎን፤ ክግምትውን ኣይክኣልኩን።

“ድሕረ-ኩናት ዘሎ ምንቅስቃስ ሓበሬታታት ንገለ ተመራመርቲ የተሓሳስቦም ከም ዘሎ ይንገር። ሓበሬታ ጽፍዒት ስነ-ኣኣሙራዊ ኩናት ድማ ይብሉ ኢዮም። ብወገንካ ከመይ ትግምግሞ?” ኢሉ ባህታ ኣተሓትታ ቅጭ ዝመጸ ጋዜጠኛ ገይሩ ንኽዛረብ ደፋፊኡኒ። ገና ከይመለስኩ ሱሌማን፡ “እንታይ መሲሉካ? እቶም ስራሕ ዝሃቡና በብግዜኡ ካባና ዝጽበዩዎ ጸብጸብ ከም ዘሎ ትፈልጥ ኢኻ። መጀመርያኻ ኣይኩነን። ሕጂ ኣቐድም ኣበሊና ክነቕርቦ ዝደፋፍኣና ሓደ ምኽንያት ከም ዘሎ ትስሕቶ ኣይመስለንን። ድሕረ-ኩናትን ሓበሬታትን ኣብ ኤርትራ ብዝብል ኣርእስቲ ተጻሒፉ ዘሎ መጽሓፍ እናሓደረ ኣገዳሲ ኩይኑ ይዝርጋሕ ኣሎ። እቲ መጽሓፍ ንብሎ ዘሎና እካብ ጽሑፋት ኢዩ። እቶም ትሽዓተ ኤርትራውያን ተመራመርቲ ኣቕረቦሞ ዘሎዉ ሓሳባት ዘቀራረብን ዘፈላሊን ነጥብታት ኣሎዎ። ከም እትፈልጦ ናይ ትሽዓተኦም ሓሳባት ምጽሚቕ፡ ምግንዛብን ምእሳርን ከድሊ ኢዩ። ኣድላይነቱ ገሚትካ ጌርካዮ እንተ ኬንካ ጽቡቕ፤ እንተ ዘይኩነ ድማ ብቐልጡፍ ክትገብር ከም ዘሎካ ድሮ ፈሊጥካ ትኸውን እብል።” ኢሉ ንባህታ ጠሚቱዎ።

ተወሳኺ ገንዘብ ሃሪፈ ዝተቐበልኩም ስራሕ ናብ ጣዕሳ ከብለኒ ደልዩ። ኩሉ ሓበሬታ፡ ኩሉ ሓቅታት፡ ኩሉ ቃላት ብዓይኒ ስነ-አእምሮዊ ኩናት ምርኣይ ቀለል ኩይኑ ኣይረኽብኩዎን። መጽሓፊይ እምብዛ ብስራሐይ ክትጽሎ ስለ ዘይደለኹዎ ሕሉፍ ጥንቃቄ ምግባር ከፊኡኒ። ማህዛዊ ሓይለይ ከይደክም ድማ ፈሪሐ። ብኻልእ ወገን ግን ብዙሕ ሓቅታት ኤርትራ ኣደዳ ተጸባእቲ ስነ-አእምሮዊ ኩናት ምዃኑ ምፍላጠይ ኣይከፍኣንን። መኣዝናት ቆላሕታይ ሰፊሑ ጥራሕ ዘይኩነስ ንጽሑፊይ ዝኸውን ነገርውን ኣይሰኣንኩን። ህዝቢ ብስነ-አእምሮዊ ኩናት ኣብ ቁጠባዊ፡ ፖለቲካዊን ማሕበራዊን ናብራኡ ክንደይ ማህሰይቲ ከም ዝውርዶ ምፍላጠይ ኣስደሚመኒ። እታ ንእለታ ዝለብሳ ኩነ ዝበልዓ ወይ ዝዛረባኳ እንተኹነት ውጋእ ስነ-አእምሮዊ ኩናት ምዃና ምስትውዓል ንድቃስ ለይተይ ኣየድመዓለይን።

ምስ ድርሳነ-ፈጠራ ዝቃለስ ደራሲ ሓጋዚ የብሉን። ኩሉ ግዜ ንበይኑ ኢዩ። መጽሓፊይ ነጻጊት ተዓሳብነት ምዃና ብዙሕ ግዜ መስኪራትለይ። ግዝእቲ ህሉው ኩነታት ጥራሕ ክትከውን ከም ዘይትኸእል ምስኣ ተረዳዲእና ኢና። ግን ካብቲ ከባቢ ዘገድስ ፍጻሜታት ክርከብ እንከሎ ንምዕበላ መጽሓፊይ ዘይውዕለሉ ምኽንያት ኣይነበረን። ብርግጽ ጸሓፊ ብጥርሱ ካብቲ ከባቢኡ ዝህቦ ሃብቲ ከይጥዓመ ዝሓልፎ የለን። ህሉው ኩነታት ግድን ክጸሎዎ ኣሎዎ። ኣነውን ከባቢያይ ኣይትንክፈንን ኢዩ ኣይብልን፤ ብእኡ ክግዛእ ግን ኣይደልን። ፈጠራዊ ጽሑፍ ዘቐርቡ ዘሎዉ ደረሰቲ ምስ ከባቢኦም ብቐንዕና ይዋስኡ ኣሎዉዶ ንዝብል ሕቶ ብግርህና ዝድርብ ምላሽ ኣይረኽብኩን። ምምርማር ዘድልዮ ምዃኑ ግን ዘጠራጥር የብሉን። ከም ዝዕዘቦ ዘሎኹ እንተኹይኑ ግን ካብ ሓቅታት ከባቢ ንምርሓቕ ዝግበር ዘሎ ክሕደት ዘሕፍር ኢዩ። ካብ ሕሉፍ ታሪኽና ርሕቕ ኢሎም ኣብ ዕዳጋ ርኹሳት ብምእታው ጉንዖ ሓጢኣት ከንቱንቶም ክሓፍሱ ዝጽዕሩውን ኣይሰኣኑን። ምስቲ ዘንቆልቆለ ስራሓት ስነ-ጥበቦም ወዲቓም ከይተርፉ እፈርሕ። ነዚ ኩነታት ዘድሕን ፍልስፍና ክቐልጥፍ ድማ እምነ።

ስራሐይ ኢለ ዘስተበሃልኩሎም ኤርትራውያን ጸሓፍቲ እንተ ረኺበ ንህሉው ኩነታት ብዝተፈላለየ መገዲ ክዛመዱዎ ወይ ክንስዩዎ ከስተውዕል ከም ዘሎኒ እኣምን። ክሳብ ሕጂ ነዚ ዘሎ ኩነታት ገጽ-ንገጽ ዝተጠማመቶ ኣዝዩ ውሑድ ቁጽሪ ጥራይዩ ዘሎ። ሰብ ናይ እማን ጸሓፍቲ ኣሎዉዶ የሎዉን ክሳብ ዝብል ሃለዋቶም

ብጽሑፎም ከመስክሩ አይተራጃዩን ክብል እደፍር። ባህጊ ፍትሒ ይኹን ዕቤት ቍጠባ፡ ሃብቲ ሃገር ይኹን ምዕባለ ፍልጠት ዘተባብዕ ምልኣት ዘሎዎ መጽሓፍ ዝደረሱ ጸሓፍቲ ክሳብ ሕጂ ብብዝሒ ተወዝ አይበሉን። ሓደ ዓርከይ፡ “እዚአቶም ብርዖም መልሓሶም ኢዩ። ምኒን በሉ ደኣ በሎም!” እናበለ ደጋጊሙለይ። ነቲ ህሉው ከነታት ብግህዛዊ አእሙሮ አይቀረቡዎን። ንዘይኩነሎም ካብ ሓቂ ንምህዳም ዝሕግዞም መሲሉዎም ኩነተገብረ ከም ዋልታ ሕፍረቶም ክጥቀሙ ምርኣይ ስቓይ ኢዩ። ብድኹም ሕልናኦም ዝኣክል ከም ሓደ ናይ ስነ-አእሙራዊ ኩነት መሳወርቲ ተጠሚቶም ክጭመቱ ከም ዝኸለሉ ንበዓል ሱሌማን አመልኪተሎም ነይረ።

ቁሩብ ሕስብ ኣቢለ ንሱሌማንን ባህታን እናጠመትኩ፡ “ድሕረ-ኩነትን ሓበሬታትን ኣብ ኤርትራ ዝብል መጽሓፍ አንቢቡዮ ኣሎኹ። ይጸሞቕ እንተ ተባሂሉ ክጸምቆ ምኽኣልኩ። ኣብቲ መጽሓፍ ብዝበዝሕ ተደጋጋሚ ሓሳባት ኢዩ ዑደት ኮለላ ዝገብር። ካብዞም ትሽዓተ አቕረብቲ ጽሑፍ ሰረጃቓ ዝበሃል ዝኣንፈቶ ሓሳብ ሓዲሱኒ። ገና ብጥረኡኳ እንተኹነ ሓድሽ ኣረኣኢያ ከም ዘሎዎ አየጠራጥርን። እንተ ወሓደ ደፋር መኣዝን ጠመተኡ ነዚ ኣብ ሓደ ዓውዲ ሽንኮለል ዝብል ዘሎ ኣረኣኢያ ሓበሬታታት ካልእ መገዲ ከም ዘሎ ዓይኒ ሰብ ይኸፍት ይኸውን። ንሱ ከም ዝብሎ ስነ-አእሙራዊ ኩነት እዚ ፕሮፖጋንዳ ዝብሃል ወይ በብመዓልቱ ብመራኸቢ-ብዙሃን ይኹን ብበለካ-ለኸዓካ ዝፍኖ ሕንትኸታኸ ሓድሽ ሓበሬታታት ጥራይ አይኩነን። ነዚ ዓይነት ሓቕታት ወይ ሓበሬታታት ኣዝዮዩ ዝንዕቆ። ብስነ-አእሙራዊ ኩነት ዝተወግአ ሓድሽ ቍስሊ ቀለል ኢዩ ይብል ሰረጃቓ። ከም ቍስሊ ከልቢ ቀልጢፉ ኢዩ ዝሓወ። ስነ-አእሙራዊ ኩነት ኣብ ናይ ቀደም በሰላታት ክውርወር ኣሎዎ እናበለዮ ዝጭድር ሰረጃቓ። በቲ ግጥማዊ አጸሓሕፋኡ ንኣንባቢ ሰለል እናበለ ምስ ሓድሽ ሓቂ ናይ ምልላይ ክእለት ኣሎዎ። በሊሕ ጸላኢ ስነ-አእሙራዊ ኩነቱ ዝጭምተሉ ኣብነታት የመልክት’ሞ እቲ ተኸላኸላይ እንታይ ክገብር ከም ዝኸእል ሓሳባት የቐርብ። ስለዚ፡ እቲ ኩነት ኣብቲ ቀደም ብዓመጽን ድንቁርናን ዝጎድጎደ ቍስሊ መግዛእቲ፣ ኣብቲ ቀደም ብፍርሒን ስክፍታን ብዘስክአ ናይ ነብሰ-ትሕተት ቅርጥማት ተሳቓዩ፣ ኣብቲ ቀደም ብጸላኢ ኣብ ዝተጃነየ ቦኸባኹ ስርዓተ-ትምህርቲ ዝዓረደ ተምሳል ምሁር፣ ኣብቲ ቀደም ብርሃን ኣብ ዝተነፈሰ ምንሙን ስምዒት ዝተንጠልጠለ ስነ-ጥበበኛን ሰዓብቱን፣ ኣብቲ ኣብ ዘይ ውራዩ ከሳሲ ዝጸልመቶ መምህር፣ ኣብቲ ብሕሱማት

ዘመቲ መንነቱ ተመንጢሉ ካብ ባህሉ ዝሃድም ዘኸታም፣ ኣብቲ ብሕሉፍ ተመክሮ ተጸሚዱ ብሓድሽ ተኸእሎታት ዝብህርር ስሉብ ከም ዝውርወር ይዝርዝር፡” ኢሉዮም።

ከም ኣመሎም ክልተኦም ስሒቆም። “ጽቡቕ” ኢሉ ጀሚሩ ባህታ። “ጽቡቕ፡ ግን እንታይ ሒዝና ኢና” ክንከይድ? ዋላ ናይዚ ሕጂ ግርም ጌርካ ዝበልካዮ ጽሕፍ ኣቢልካ እንዶ ሃበና።”

“እዚ እኹል ኢዩ ትብሉ እንድሕሪ ኪንኩም ቀሊል’ዩ” ኢሉ ጀምሮ ከብል እንከሎኹ ሱሌማን ግዜ ኣይሃበንን።

“ናይ ሕጂ እዚ ሃበና” ናይ ዝተረፈ ድማ ተስዕበልና። ገና ካባኻ ብዙሕ ኢና ንጽብ። ኣብዚ ዘሎናዮ መድረኽ፡ ማለት ኣብ ድሕረ-ኩናት ኤርትራ፡ ዝተፈላለዩ ዓይነት ሓበሬታታት ስለ ዘሎ ምንጭታቱ ክልለዩ ኣሎዎም። ዘንቀለ ኣንቂሉዎም ድዩ ኣብ ቃልዕ ዝበጽሑ ወይስ ኣብ ዘሎዉ ሃልዮም ብደለይቲ ተጂዒቶም’ዮም ዝወጹ? መበገሲኦም ግድን ክፍለጥ ኣሎዎ። ድሕሪኡ ኣብ ምዝርጋሕን ምብጽጻሕን ዝዋሰኡ ክፍለጡ ይግባእ። ፍልስፍናን እምነትን መመንጨውቲ ሓበሬታታት ምስ ፍልጠታዊ ብቕዓቶም ዝመዛዘን ምጂኑን ዘይምጂኑን ገና ዝተመርመረ ኣይመስለንን። ከምኡ’ውን ክእለት ምርዳእ ተገልገልቲ ኣይተመዝንን። ብሓበሬታታት ዝወርድ ዘሎ መቐዘፍቲ ወይ ዝርከብ ዘሎ ድሕነት ብዝርዝር ተፈልዩ ብሕልና ክግመት ኣሎዎ። ስለዚ ብዙሕ ስራሕ’ዩ ዝተርፈና፡” ኢሉ ጠሚቱኒ።

“እዚ ዝበልካዮ ብኣይ ዝከናወን ኣይኩነን። ኣብ ውዕልና’ውን የሎን። ነዚ ኩሉ ክገብር ኢልካ ኣይትሕሰቦ። እተን ክገብርኣ ዝግብኣን መደበር ትምህርቲ ደኣ እንታይ ክገብራ ደሊኻየን? ስራሕንባ ኣይንመንጥለን! ነቶም ዘምህራኦም ኣብ ልሙድ መጽሓፍቲ ዝተዓሸጉ ሓሳባት ክሳብ ቍሩምባ ሒዙዎም ዝንፍሑ ኣስትየን ክነዝሓኦም ዘይኩናስ፡ ካብ ፈለማ ስጉምቲ፡ ፍልጠት ኩነታት ሃገርም ባዕሎም ከም ዘጽንዑ ብግብራዊ ስልቲ ኣመሃህራ ኣተባቢዐን ናብ ተመክሮ ስራሕ ከሰንይኦም ኣሎወን። ኣነ ከም ውዕለይ ኣብ መንጎ ሓበሬታታትን ስነ-ኣኣሙራዊ ኩናትን ዘሎ ምትእስሳር ፈልዩ ንዓኸትኩም ከቕርብ እየ። እቲ ዘሎኒ ስራሕ’ውን እንተ ዘይተረሰዐ ጽቡቕ እብል። ካልእ ብዙሕ ስራሕ ከም ዘሎኒ ካባኸትኩም ንሳዕሊ ዝፈልጥ የለን።” ኢሉ ዘረባይ ደምዲመ።

“ምሳኸ ብደረት ውዕል ንሕጻር ኣይመስለንን። ኣብቲ ንቡር

ሰራሐይ ትብሎ'ውን ብደረት አይተኸለልናን። ሕጂ ድማ በቲ ዘሎካ ግዜ ዝኸአልካዮ ሃበና ኢና ንብለካ። ሰብ ሞያ አይተሳእኑን፤ ስነ-ጥበብኻታት ኢዮም ዘይተረኽቡ ዘሎው። ህዝቢ ሰኣን ፍረ ስነ-ጥበብ ኢዩ ብቻንዛ ዝሕመስ ዘሎ። እናበለ ከሳግለኒ ፈቲኑ ባህታ። ስምዒተይ ንምዝሓል ኢሉዮ ዝኸውን።

ማዕጾ ብመፍትሕ ካብ ደገ ክኸፈት ሰሚዕና። ጸሓይ ገጸ ኣዛሚትን ወርሒ ዝፍሽኽታኣ ዓወት ጓላን እናሰሓቓ ኣትየን።

“ሰብ ገይሹ ኢልኩምኳ አይትስከፉን? እንታይ ዝገበረ ሰብአይ ኢዩ ቊርሲ ሃባ እናበልኩም ተጻብቡሉ?” ምስ በለት ባህታን ሱሌማንን ፍኽሱ ኢሉዎም ክዘናግዑ ጀሚሮም።

“እዚ ድኻ ጸሓፊ ደኣ ቊርሲ ካበይ ከምጽኦ? ኣብ ምጽዋዕ ቊርሲ ዝዓደምናኩም ዘኪርኩም ዋላ ሻሂ እንተ በልናዮ ማይ ሰሊሱ ዘፍልሖ ዝሃበና እንሄልኪ አይተንከፍናዮን።” ኢሉዎ ሱሌማን እናሰሓቐ።

“ኣዩ እዛ ቊርሲ ማሳዋ እዚኣ! ካን ዝበለዕናዮ ገዲፍኩምስ ዝዓደምናኩም ኰይኑ መውጽኢ ኣፍኩም? ሐራይ በሉ ምጽ! ሎሚ ቅን ገለ ሕልበት እንተ ረኽብናልኩም ሃሰውሰው ክንብል ኢና። እንታይ ደኣ ክንገብር? ብጻይካ ብጥሚት ዕጽፍጽፍ ክብል እናርኣኻ ሰቕ ክትብል ኣይበላዕ ኢዩ።”

ዘረባ ኣዛሚት ሰሚያም ክልተኣም እናሰሓቐ ተሰናቢቶምና።

* * *

ኣዛሚት ንዓይ ክትብል ዝተፈጥረት ኢዩ ዝመስለኒ። ኩሉ ብኣኣ ይጽብቕ። ጓላ ብትምህርቲ ኣይሰነፈትን። ብምስኣል ግን ዓቢ ተስፋ ዝህብ ዝንባለ ኣርእያ። ምንጪ ተውህቦኣ እቲ ኣዛሚት ካብ ቀደም ትእክቦ ዝነበረት መጽሓፍቲን መጽሔት ህጻናትን ምኳኑ ቀስ ኢሉ በሪሁልና። ኣብ ሜዳ ጓል ሰለስተ ዓመት እንከላ ጀሚሩ ከም ብጻያ ዝቐርባ ዝነበረ ኣሳእል ክሳዕ ሕጂ ኣይተፈለያን። በዚ ሕጂ'ሞ ከኣ፡ ኣዛሚት፡ ጸሓፊትን ሰኣሊትን መጽሓፍቲ ቁልዑ ንምኳን ነቲ ዕላማ ብፍቕሪን ብባህጊን እናተቐራረበቶ ትኸይድ ስለ ዘላ ጽሑፋትን መጽሓፍን፡ ኣሳእልን መስኣሊን ንከባቢ ዓወት ይዕብልሉዎ ኣሎው። ቁሩብ ጸኒሓስ ዓወት ቀንዲ ሓጋዚታ ክትከውን ኢያ ዘይበለ ፈላጢ የሎን።

ኣብ ኣመሪካ ዝመደበሮም ማሕበር ኤርትራውያን ተመራመርቲ

ብሰብ-ሰብ ምስ ኣሃሚት ተፋሊጦም። እታ ማሕበር ምዕቡል ስርዓተ-ትምህርቲ ኣብ ኤርትራ ንክሰፍን ዓሚቕ፡ መጽናዕቲ ኣብ ምግባር ንነዊሕ ጊዜ ዝበሃገት ኢያ። ሕልሚ ኤርትራ ንምግሃድ ዝግበር ጸዕሪ ምስ ፍሉይ ሜላ ኣመሃህራ ክዛመድ ኣሎዎ ዝብል እምነት ኣሎዎ። ገሊኦም ኣባላት ማሕበር፡ ከም ልማዶም፡ ናብ ኤርትራ መጹኦም መጽናዕቲ ክገብሩ እንከሎዉ ኣሃሚት ድማ ካብ ሜዳ ጀሚራ ኣብ ቤት-ትምህርቲ ህጻናት ተገልግል ብምንባራ ፈሊጦም። እቲ ፍልጠት ዓንቢቡ ናብ ፍሪ በጺሑ። ኣሃሚት ከም ኣባል መጽናዕቲ መጐስ ዝህብ ሓገዝ ኣበርኪታ። እታ ማሕበር ድማ ንኣሃሚት ብመልእኽታዊ መገዲ ትምህርቲ ኣብ ምውፋይን ዘድሊ ናይ ንዋያት ትምህርቲ ሓገዛት ኣብ ምግባርን ዘይርሳዕ ውህብቶ ገይራ። እቲ ዝምድና ንክልተኡ ወገን ሓድሽ ዓይኒ ከፊቱ። ሓይሊ መጽናዕቲ ኣሃሚት ኣብ ባህሪያዊ ቅንዕናኣዩ ተመስሪቱ ክብሃል ይክኣል። ካብ ሓይልታት ናብ ክፍሊ ትምህርቲ ብሓፈሻ፡ ብፍሉይ ድማ ኣብ ክፍሊ ትምህርቲን ክንክንን ህጻናት ምስ ተወዝዑት ሽዑ-ንሽዑ ሓደ ዘገርም ክስተት ኣስተውዒላ። ኣብ መንጎ ዓበይቲን ህጻናትን ዓቢ ፍልልይ ከም ዘየለ ስለ ዝተረድኣ ኣብ ዓውዲ ይኹን ኣብ መኣዲ ትምህርቲ ፍልልይ ክግበር ከም ዘይብሉ ኣሚና። ውሉድን ወላዲን፡ ውሉድን ሕብረተሰብን፡ ሕብረተሰብን ወላዲን ዝፈላሊ ትምህርቲ ነጊሱ ብሕሰም ይገዝእ ከም ዝነበረ ቀልጢፉ በሪህላስ ጊዜ ከይተጸበየት ፍልስፍና ኣክትሃንጽ ጀሚራ። ፈጠራዊ ዛንታታትን ኣሳእላን ብህጻናት፡ ወላዲን ሕብረተሰብን ከም ዝንበብ ገይራ ስለ ዝቐረበቶ ኩሎም ከም ዝፈትዉዎ ኣረጋገጸ። ኣቀርራርባ ዛንታን ስእሊን ህጻናት ካብ ቅንዕና ኣሃሚት እናወሓዘ ኣብ ብዙሓት ደለይቲ ለውጢ ቀደም ዘይትሓስበ ሓድሽ ኣጠማምታ ፈጢሩ። ካልእ ይትረፍ ህንጻ ኣብያተ-ትምህርቲ ንተመሃርቲ ጥራሕ ዘይኰነስ ንምሉእ ነበርቲ ሓደ ቊሽት ክኸውን ከም ዘሎዎ ደገፍቲ ሓሳባት ኣሃሚት ኣግሂዶም ክጽሕፉን ክዛረቡን ጀሚሮም። ካብዚ ተበጊሶም ካልኣት ተመራመርቲ ንኣድላይነት ህንጻ ቤት-ትምህርቲ ዘየተባበዕ ሓሳባት ብመጽናዕታዊ ጽሑፍ ኣቐሪቦም።

ኣሃሚት ምስቶም ኣብ ወጻኢ ዝመደበሮም ጉጅለ መጽናዕቲ ንኣንሳብ ብኣካል ንኣንሳብ ድማ ብዝተፈለየ ንመተሓላለፊ ዘቀላጥፍ መሳርሒ መልእኽትታት ቀጸሊ ርክብ ነይሩዎ። ሓደ ቁሩብ ጊዜያት ድማ ናብ ኣመሪካን ካልኣት ሃገራትን በጺሓ ተመሊሳ። ካብ ኩሉ ግና ነቲ ኣብ ህንዲ ዝነበረ ኤርትራዊ ፈላስፋ ምርክባ ኣሓጉሱዎ። ንሱውን ብመንፈሳ ተመሲጡ መደበሩ ኣብ ኤርትራ ኣብ ዝርከባ

ጎበታትን በዓትታትን ገይሩዎ። ንሱን ጭሕሙን ንበረኻታት ኤርትራ ግርማ ኰይኖሞ አሎዉ ኢያ ትብል አሃሚት።

እቲ ከተዳሉዎ ትሸባሸብ ዝነበረት መጽሓፍ ዛንታታትን አሳእልን ህጻናት ምስ ተዓዘቡ ብዙሓት ክጠራጠሩ እንከሎዉ ሒደት ድማ ተገሪሞምላ። ካብቶም ጉጅለ መጽናዕቲ መሳርሕታ ሓድሽ ራኢ ትምህርቲ ፈጠራ ኢሉ ዝጸሓፎ ሓሳብ ኣብ ዓለምለኸዊ መድረኻት መዛረቢ ኰይኑ ነይሩ። ኣብ ውሽጢ ሃገር ድማ ዝተሓገሱን ዝገሃዩን ወገናት ተራእዮም። ጉሁያት እቶም መግዛእታዊ ትምህርቲ ዓፈኑዎም ከም ዘሎ ዘይአመኑ ኢዮም። ካብዞም ብትምህርቲ ይኹን ብዓይኒ ሰብ ከም ኣገደስቲ ናይ ከተማ ጽሉላት ዝቐጸሩ ወዲ-ጎብ ዝብሉዎ ብዛዕባ ከምዚአቶም ዝኣመሰሉ ወገናት ክዝረብ ምስ ሰምዐ፡ “ዝኢአቶም ዳንተ ኣለጊየሪ እንተ ዝረኽቦም፡ ብዘይ ምሕረት ኣብ ሻድሻይ ወይ ኣብ ሻውዓይ ዓንኬል ድቕድቕ መበሎም ነይሩ።” ኢሉ ይብሃል።

እቶም ዝተሓገሱ መብዛሕትኦም መንእሰያት ኢዮም። ብጸልማታዊ ኣመራርሓ መማህራን ክንደይ ከም ዝተሃበዩ ተረዲኡዎም ዘስተንተኑ ስለ ዝኹኑ ንሓድሽ ኣመሃህራ ብናፍቕትዮም ዝጽበዩዎ። እዚ ኩሉ ብግዜ ሃገራዊ ኣገልግሎት ኢዮም ክርድኡዎ ክኢሎም። ኣብቲ መባእታ፡ ማእከላይን ላዕሎዎይን መኣዲ ትምህርቲ ዝብሃል ዝቐረበን ኣብቲ ንሃገር ክሕልዉ ዝረገጹዎ ከባቢ ዝርኣዩዎን ኣይተመሳሰለን። መማህራኖም ምስ ተስፋ ገማግም ባሕርዮ፡ ግርማ ኳዕናን ጎበታቶም፡ መቐረት ሃብቲ ሜዳታቶምን ከም ዘዩመድዎም ኣብ ጉዕዞኦም ተጋሂዱሎም። ዘዩቋርጽ ብዓንኬላዊ ምብጽጻሕ ዝምስከር ዝምድና ከበሳን ቆላን ካብ ላዕሊ ማይ ሰኒቐ ንቐልቁል ክወርድን ካብ ታሕቲ ድማ ፍረ ሓፊሱ ንዓቕብ ክድይብን ዘስርጽ ስእሊ ኣብ ልቦም ዘይሓተመሎም ምጃኖም ኣገሪሙዎም። ቁጠባዊ፡ ማሕበረዊን ባህላዊን ናብራ ህዝቦም ሽዑ ፈሊጦም። ናይ ጸሓይን ንፋስን ተኽእሎ ጸዓት ከም ዘይተረድኡ ኣብ ግዜ ውትህድርና ተረዲኡዎም። ነቲ ኣብ ቅድሚ ኣዲንቶም ዝተዘርግሐ ሰፊሕ ተፈጥሮኣዊ ተኽእሎታት ናብ ረብሓ ሰብ ንምቕያር ዘኽእል ሞያ ከም ዘይተሞህቦም ደንጉዩ በሪሁሎም። ሓድሽ ኣመሃህራ ክምሃዝ ከም ዘሎዎ ኣስተውዒሎም።

እቶም ህይወት ኣሎዎም ዝብሃሉን ዘይብሎም ዝመስሉን ነበርቲ ከባቢ ኤርትራ ዝጥቀሙሉ ዝነበሩ ቋንቋ ዝርዳእ ኣይነበረን። ኣዕዋፍ ተዛሪቦን ንተዛሪቢ ከም ዝሃባኦም ውሒጦም ደኣ'ምበር

ንሕፍረትስ ለቢሶማ ኢዮም። ንበዓል ጠበቅን ተመንን ከም
አዝማድ ንምቕባል ነዊሕ ወሲዱሎም። ኣብ ግዜ ኮለላ ሰቕጥቀጥ
ቆጽልታትን ሰም-ሰም ዓይኒ እንስሳታትን፡ ምስ ፊንፊን ንፋሳትን
ሕሽኹሹኽ ማያትን ሓቢሩ ብስምቲ ከባቢ ዘመሓላለፈሎም ዝነበረ
መልእኹቲ ንምትርጓም ዘብቅዕ መዝገበ-ቃላት ከም ዘይተዓደሎም
ቀልጢፉ ትዝ ኢሉዎም። ባሕሪ እንተ ጸውዑ፡ ኣኻውሕ እንተ ቀለጹ፡
በዓትታት እንተ ኣፋጸዩ፡ ዝሰመጡ ማዕድናት እንተ ተኸተኹ፡
ሽንጭሮታት እንተ ዓደሙ፡ ፍጥረት ናይ ሓባር መዝሙር እንተ
ኣዕረገት ዘስምዕ ቋንቋ ከም ዘይተማህሩ ሽዑ ተረዲኡዎም። እዚ
ኩሉ ምስ ተዓዘቡ ድማ ሓድሽ ፍልጠትን ሞያን ክጭብጡ ከም
ዝነበሮም ተረዲኦም። ካብ ምሁራት፡ ካብ ትካላት፡ ካብ ሰብ ዋኒንን
ሰብ ሞያን ዝረኽቡዎ ትምህርቲን ተመክሮን እኹል ከም ዘይነበረ
ሽዑ ፈሊጦም። እቲ ኩሉ ስራሕ ዝብሃል ባዶ ቆፎ ምንባሩ ከኣ
ተግንዚቦም። “ለካ ነስርሓካ ኣሎና ዝብሉና ዝነበሩ ንዘይመለኹዎ
ስራሕ ኢዮም። ክንድኡ ትዕቢትን ጉራን ምርኣዮም ሞያ ስለ
ዝጎደሎም ኢዩ።” ኣብ ዝብል ሓሳብ ወዲቆም።

ነቶም መንእሰያት ኣብቲ ግዜ ሃገራዊ ኣገልግሎት፡ ኣብ ግዜ
ታዕሊም፡ ኣብ ግዜ ምልላይ ሃገር፡ ኣብ ግዜ ሓለዋ ዶባት፡ ኣብ
ግዜ ውግእ፡ ኣብ ግዜ ዕረፍቲን ራኢ መጻኢ ህይወትን፡ ኣብ ግዜ
ሕልሚን ትምኒትን፡ ኣብ ግዜ ፍቕሪን ቅየሳ ናብራን ምስ ሌላ
ባሕሪን መሬትን፡ ንፋስን እሳትን መንኲብ ንመንኲብ ተደራሪጎም
ዝተኸሰቱሎም ምስጢራትውን ነይሮም። እቲ ፍልጠት ብዓይኒ
ተራእዩ፡ ብሽታ ተለልዩ፡ ብእግሪ ተበጺሑ፡ ብኢድ ዝድህስስ ግን
ኣይነበረን። ካብ መኣዲ ትምህርቲ ናብ መንፈስ ልቦና ሰሪጹ
ንፍልስፍና ህይወት ዘህብትም ነይሩ። እንተኹን ግን ኣብ ዝኹን
ጽፍሒ ዝነበሩ መማህራኖም፡ ብግዜ ህጻንነት ይኹን ዕሽልነት፡ ከም
ኣገዳሲ ፍልጠት ዘይጠቐሱዎም መራሕቲ ሓቅታት ከም ዝነበሩ
ነቶም መንእሰያት ነብሶም ነገሩዎም። ምስጢር ሰላምን ኩናትን ኣብ
ሰደቓ ቤት-ምህርታት ክትንተን ኣይተዓዘቡን። ማእለያ ዘይብሎም
ኣብ ካልእ ሃገራት፡ ዘመናትን ወቕትታትን ዝተኻየዱ ውግኣት
ዝርዝር ዕለታቶም፡ ቦታኦምን መራሕቶምን እናደጋገሙ ንዕለት
መርመራ ከይሃፈፉ ክዕቅቡ እንከሎዉ ጥራሕ ተዘኪሩዎም። ጸጋ
ተስፋን ፍቕሪን ዘተሓሳስብ ኣዝዩ ውሑድ መምህር ጥራይ ትዝ
ኢሉዎም። ማህዛውነት ዘተባብዕ ትምህርቲ ዝሃቡዎም ክረቐሑ
ኣጸገሙዎም።

አዛሚት ምስ እከለ ወይ ምስ እከሊት እዚን እቲን ተበሃሂላ ኢልካ ዝንገር ዛንታ የብላን። መንነታ ስራሓ ኢዩ። ጽሑፋ ኣብ ኣምር ኣመሃህራ ዓቢ ጽልዋ ገይሩ። እቲ ውሩይ ኤርትራዊ ደራሲ ተዋስኦ ትጃር ንናይ ኣመሃህራ ብልሓትን ውሕልነትን ሓንሳብ ብሽምጣዊ ዋዛ፡ ሓንሳብ ብመጽጽ ቁምነገራዊ ወግዒ ገይሩ ዝጽሓፎ ምንባብ ንድቁስ ኣበራቢሩ ምስ ሕቡእ ዘራኽብ ይመስለኒ። እቲ ደራሲ ንአዛሚት ምፍላጥ ጥራይ ዘይኩነስ ብፍልስፍናና ስለ ዝሓመነ ካብ ምዝንጋዕ ሓሊፉ ናብ ምህናጽ ዘሰጋግር ተዋስኦ ደሪሱ። ኣምህርዮም ብዝብል ኣርእስቲ ዝደረሳ ተዋስኦ ናይ ኣዛሚት ፍልስፍናን ጸልዋኡን እናዘናግዐ ዘረድእ ምጻኑ ብዙሓት ይምስክሩ። ትጃር ነዛ ናይ ሕጂ ኤርትራ ምስታ ኤርትራ ትብሃል ኣብ ሃገር ግሪኽ ዝነበረት ናይ ጥንቲ ሃገራዊት ከተማ ወይ ፖሊስ! እናመሳሰለ ከም ዝሓሰብ ንገለ ኣዕሩኽቲ ኣውጊዑ ነይሩ። ሓደ-ሓደ ቀባሕ ዝብሎ ታሪኻዊ ተምሳል ከም ዝርኣዮ ድማ ኣካፊሎ-ዎም ነይሩ። ንሳቶም ግን እቲ ተምሳል ንምርዳእ ዘኽእል ስነ-ጥበባዊ ተውህቦ ስለ ዘይነበሮም ነቲ ቁምነገር ዝመልኦ ሕልማዊን ትምኒታዊን ግምቱ ናብ ትሑት ባጫ ኣውሪደዋ። እቶም መሓዞት ዝብሃሉ ትጃር ናይ ጥንታዊ ግሪኽ ቅዲ ተዋስኦ ገይሩ መልእኽቲ ንምትሕልላፍ ዝፍትን ምንባሩ እናሓጨጨ ኣውርዮም። እዚን ክንድዚን ሰሚዖም ሓያሎ ተጣበቓቲ ጽርየት ባህሊ ኤርትራ ኢና ዝብሉ ኣምሪሮም ምስ ነቐፉዎ ድምብርጽ ኣይበሎን። ንዝቐረበሉ ነቐፊታት ድማ ኣብ ሃገራዊ መድረኻት እናቃልዐ ሓቅነቱ ኣመስኪሩ።

ቅድሚ ናጽነት፡ ብዘመን ቃልሲ ሓርነት፡ ትጃር ካልእ ኤርትራዊ ዘይገበሮ ነገር ፈጸሙ ነይሩ። ቦቲ እዋንቲ ካብ ስደት ናብ ስደት ንምባል ሃገር ግሪኽ ምስ ኣተወ ናብታ ብጥንቲ ኤርትራ ትብሃል ዝነበረት ሃገራዊት ከተማ ወይ ፖሊስ ስራሐይ ኢሉ ከም ዝበጸሐ ዘካፊሎም መሓዞት ክሳብ ሕጂ ብላግጻዊ ጸወታ የልዕሉዎ ኣሎዉ። ቅድሚኡ ወይ ብድሕሪኡ ናብታ ሕጂ ሃሲሳ ዘላ ንእሽቶ ሰፈር ዝነገደ ኤርትራዊ ኣሎ ኣይብሃልን። ትጃር ኣብዚ ኩሉ ዝበጽሓሉ ምኽንያት ነይሩዎ። ከም ህሩፍ ኣንባቢ ታሪኽ ጥንታዊት ግሪኽ ብዛዕባ ጉዕዞ ጎስጓስ ስልጣን ግሪኽን መራሒኡ ዝነበረ ስክንድር ዓቢን ከንብብ እንከሎ ክሳብ ሕጂ ዝምስጦ ዛንታ ጐኒፍዎ። ናብ ምብራቓዊ ክፋል ዓለም ኤልናዊ ስልጣን ግሪኽ ንምዝርሕ ቅድሚ

ምብጋስ፡ ኩሎም መራሕቲን ተሳተፍቲን ጎስጓስ ስልጣን ግሪክ ነንሃገራዊ ከተማታቶም ወኪሎም አብ ዝገበሩዎ ዋዕላ ናይታ ኤርትራ ትብሃል ፖሊስ መራሒ ዝነበረ ዘስምዖ መደረ ኣዝዩ ኣገዲስዎ። “ንእሽቶ ፖሊስና ካብዚ ንኣህዛብ ንምስልጣን ዝግበር ጎስጓስ ኣይትፍለን ኢያ” ኢሉ ዝመደረ መራሒ ጥንታዊት ኤርትራ ካብ ዝኸሩ ኣይሃስስን። ነዛ ናጽነታ ዝዓተረት ኣፍሪቃዊት ኤርትራ ከም ሃገሩ ምስ ወነና ድማ ብሓሳቡ ኣብ ሓደ ዓቢ ዓለም-ለኽ ዝኹነ ጎስጓስ ከሳትፋ ይምነ።

ህይወቱ ምስ ፈጠራ ተዋስኦ ምስ ተዛመደ ቀስ እናበለ ንጽር ፍልስፍና ተዋስኦ ብምህናጽ እምነቱ ብጽሑፍን ብመድረኽን ኣብ ምዝርጋሕ በጺሑ። ብመሰረት ፍልስፍናኡ ተዋስኦታቱ መስትያት ሕብረተሰቡ ከም ዝኹኑኳ እንተ ወሰነ ከይሓሰበ ዓለምለኸዊ ባህሪ ምልባሶም ኣገሪሙዎ። ንኣብነት ኣምህርዮም እትብል ተዋስኦኡ ዓለም-ለኽ ለውጢ ኣመሃህራ ስለ እትእምት ፈለጥቱ ስሒቐም። “ኣበይ’ሎ እቲ ሓድሽ ስክንድር? ነዩናይ ጎስጓስ ኢና ክንጽንበሮ? ንመን ኢናኽ ነሰልጥኖ?” ኢሎም ንዘባጭዉ ኣይተገደሰሎምን። ኣምህርዮም ጥራሕ ዘይኩነት ካልእ ተዋስኦታቱ እውን ኣብ ኤርትራ ጥራሕ ኣይተሓጽሩሉን። ዶብ ዘይሰግር ተዋስኦ ክፈጥር ኣይከኣለን። ሕልና ዓለም ዘይትንክፍ ታሪኽ ኣብ መድረኽ ኣየቐረበን። ኤርትራ ኣብ ጐደና ዓለም-ለኽ ጎስጓስ ከትሳፍ ክኢላ ኢሉ ግን ኣይፃገበን። ንሃገሩ መስትያት ዝኸውን ተዋስኦ ብምፍጣር ዶባት ክሳገር ምስ ከኣለ ምስ ምልእቲ ዓለም ሓቢሩ ዝቃለሰሉ መድረኽ ዝውንነሉ ዕለት ርሑቕ ከም ዘይኸውን ብምምናይ ባህጊ ፈጠራ ዓብሊሉዎ። እዛ ናይ ሕጂ ኤርትራ ከምታ ናይ ጥንቲ ፖሊስ ኣብ ሓደ ዓቢ ዓለም-ለኽ ጎስጓስ በዓልቲ ጉዳይ ኰይና ንክትሳተፍ ዘኸእል ብልሓት ከም ዘጥረየ ስለ ዝተኣማመነ ህይወቱ ኣብ ምድራስን ምጽሓፍን ከሕልፍ ወሲኑ፡ ካብ ነዊሕ ስደት ንሃገሩ ተመለሱ።

ተዋስኦ ንምፍጣር ዝደፋፍእ ሓይሊ ንምርካብ ኣብ ውሽጢ ሓያሎ ገፊሕን ጸቢብን ውራይ ናብራ ህዝቢ ኣትዩ ወጺኡ። ምስቲ ማእለማ ህይወት ህዝቢ ተፋሒሱ ብዝተፈላለየ ቅጥኒን ሕብሪን ዝተወሃሃደ ዘዩቋርጽ ድምጺ ንይላታት ኣዝዩ ተለልዩ ጥራሕ ዘይኩነሱ፡ ህዝቢ ነዩናይ ፍጻሜ ናብራ ብእምነት ከም ዝጽንብለሉ’ውን ኣለልዩ። ዋላ ንድሕሪት ተመለሱ ንናይ ቀደም ኣስመራ እንተ ዘኸረ ዲምዲም ከበሮታት ናብ ዝኸሩ እናቐረቡ ዝምድና ሕጂን ቀደምን ኣቀራረበምሉ። እቲ ፈለማ ብጭራ ዋጣ፡ ቀጺሉ ብኸራር

ዝስነ ህርመት ከበሮ መስነይታ ህይወት ከም ዝነበረን ሕጂ ድማ ቅርጽ ቀይሩ ይቕጽል ከም ዘሎን ኣረጋገጽ።

እቲ ጽንብል ምስ ምርቓታት ስልማትን ንብረትን ዝተኣሳሰረ ነበረ። ስልማት ወርቀይ መርቐለይ ክብሃል እንከሎ ምስኡ ዝቃዶ ዋጣን ድግስን ነይሩ። ነዚ ዘጽንዐት ኤርትራዊት ሊቅ ብዙሕን ውሑድን ኢያ ትብል። “ኣብ ኤርትራ ኩሉ ክምረቕ ኣሎዎ። ዘይተመረቐ ስልማት ይኹን ንብረት፡ ሕጻ ይኹን መርዓ፡ ማሕበር ይኹን ኣኼባ፡ ሽመት ይኹን ዕድል ህዝቢ ኣይቅበሎን ኢዩ። ኣብ ግዜ ናጽነት እቲ ጽንብላትን ምርቓታትን ብብዝሒ፡ ዓይነትን ብዝርጋሐን ተዓጻጺፉ ይርከብ ኣሎ። መርቐለይ ኢዩ መልእኽቱ። ኣሕዋተይ ሃብተይ፡ ዕድለይ፡ ስልማተይ፡ ንብረተይ፡ ፍልጠተይ መርቐለይዮ መልእኽቲ ጽንብላት። ልማኖ ደጋሳይ ሳዕሳዕለይ ተላሃዩለይ ኢዩ። ወጋሕ-ትበል ለይቲ ምባልኩም ካብ ዘይተረፈ፡ ኣብ ካልእ ካብ ትሃልኩሱ፡ ኣብ እንዳ ሓብቲኹምን እንዳ ሓውኹምን ዝግበር ጽንብል ይሕሸኩም ኢዩ ዝብል ዘሎ ህዝቢ።” ኢላ ጽሒፋ። እታ ተመራማሪት ነቲ ኣብ ርኽሱን ትሑትን ቦታታት ዝጠፍእ ንዝዘብ ኣብ ጽንብል ሕብረተሰባዊ ክብርታት ውዒሉ ኣሕዋትን ፈተውትን እንተ ኣገባሙ እንታይ ኣሎዎ በሃሊት ኢያ። ስነ-ኣእሙራዊ ጥዕና ኣብ ምድንፋዕ ዓቢ ግደ ከም ዘሎዎ ብምግላጽ ድማ ኣብ ካልኣት ማዕቢልና ዝብሉ ሃገራት ዝርኣዩ ጸገም ኣእሙራዊ ሕማማት ከም ዘይብልና ኣብነታትን መርትዖታትን እናቕረበት ተረጋግጽ።

ትጅር ካብዚ ምስ ተማህረ ካልእ ከስተባህል ጀሚሩ። ስነ-ጥበብን መንእሰያትን ከመይ ይጠማመቱ ምዕዛብ ከም ዘድልዮ ገሚቲ፡ ኣዲንቱ ቁሊሕ ኣቢሉ። ደረጃ ተዋስኦታት ንሓዋሩ ዕቕር ተስፋ’ኳ እንተ ሃሎዎ ገና ውሕልነትን ብልሓትን ከም ዘድሊ ፈሊጡ። ንስነ-ጥበብ ዘኣንግዳ ሓያሎ መድረኻት ከም ዝቐማ ፈሊጡ። ኣብ ኣስመራ መድረኽ “ቁርሲ ቀዳም ኣብ ጠዓምት”፡ ኣብ ደቀምሓረ “ጋብላ ስነ-ጥበብ”፡ ኣብ መንደፊራ “ማህጸን ስነ-ጥበብ”፡ ኣብ ዓሰብ “ኩስራ ስነ-ጽሑፍ”፡ ኣብ ዓዲቕይሕ “መኣዲ ስነ-ጽሑፍ” ወዘተ. ተዓዚቡ።

ካብ መድረኽ ስነ-ጥበባት ናብ መድረኽ ስነ-ጥበባት ኣብ ዝዘረሉ ግዜ ዝረኽበም ገጠምቲ መንእሰያት ልቡ መሲጠሞ። ቀዳሞት ግጥሚ ንግስቲ ስነ-ጥበባት ኢያ ዝብሉዎ ዝነበሩ ዘኪሩስ ንግስና ግጥሚ ኣብ ሃገሩ ብምርኣዩ ኩርዓት ተሰሚዑዎ። እቶም ጉጅለ

ስነ-ጥበባት ነቶም አብ ናይ ጥንቲ ዘመናት ነይሮም ዝብሃሉ ጉጅለታት ፍልጠት ኣዘኻኸረሎም። አብ እዋን ሶቅራጦን መኻትዕቱ ሶፊያውያንን ደቀ-መዛምርቱን አብ ኣደባባይ ከተማ ኰይኖም ብዛዕባ ሓቂን ጽባቕን ክመያየጡ እንከሎዉ ተራእዮሞ። ነቲ ኣዝዩ ዝፈትዎ ዛንታ ቡዳሃን ተመሃርቱንዎን ብናፍቕት ዘኪሩ ብዛዕባ መወዳእታ ዘይብሉ ህልውና ንምስትንታን ሱባኤ ክኣቱ እንከሎዉ ተራእዮሞ። እዞም መንእሰያት ሃገሩ ፍልይ ከም ዝብሉ ግን ኣስተውዒሉ። ምኽንያቱ ናይዚኣቶም ምንጪ ፍልጠት ካብ መደረ ሓደ ወይ ካብ ዘተ ክልተ ፍሉጣት ሰብ ዝና ተጸቢኻ ዝወጽእ ሓቂ ዘይኰነስ፡ ካብ ወግዒ መሳቱን መሓዙትን ምጻኑ ኣገሪሙዎ። አብ ጽምእ ጸምጸም በረኻ ተራእዩና፡ አብ ጫፍ ጎበታት ተሰሚዑና፡ አብ ጽምዋ ብሕትውና ተኸሲቱልና፡ አብ ኣድባራት ፍልጠት ተገለጹልና፡ አብ መኸዘን ምህሮ ተዋሂቡና ኢሎም ውርዝናኦም ንደቀ-መዛሙር ከላልዩ ዝፍትኑ ዘይምርኣዩ ኣገሪሙዎ። መዘና ንመዘና ብዘይ ቃልዓለም ክወዳደሩ ርእዩ። ሓደ ዝጸሓፎ ግጥሚ ዓው ኢሉ ኣንቢቡ ምስ ወድኦ፡ እቶም ኣባላት መድረኽ ነቲ ግጥሚ ተቐባቢሎም ክትንትኑዎን ከህብትሙዎን ዘቐርቡዎ ዝነበሩ ምኽንያታት ነንርእሱ እናተገራጨዉ ክበልሕን ክተብዕን ብዓይኑ ርእዩ። አብ መንጎ መሳቱ ስነ-ጥበባዊ ኣውሃህባ ርእይቶ ዘተባብዕ መኣዲ ፍልጠት መዓስ ተዘሪኡ መዓስ ከም ዝዓንበበ ደንጺዩዎ። ንሓዋሩ ብሩኽ ፍረ ክህብ ከም ዝኸእል ድማ ኣይተጠራጠረን። ብዘይ ተረፈ ዘወክፉ ወራዙ ዓዲ ዘሎዎም ፍልጠት ሒዞም አብ መድረኻት ስነ-ጥበብ ከካፍሉ እንከሎዉ አብ ቅድሚ ዓይኑ ገጢሙዎ። ብዙሓት ምሁራት ዝብሃሉ ግን ነዚ ዝመስል መድረኽ ዝበቅዕ ክእለት ከም ዘይነበሮም ምስ ፈለጠ ናይ ኣዛሚት ሰውራዊ ስርዓተ-ትምህርቲ መሊሱ ኣፍቂሩዎ። አብ ሓያሎ ተዋስኦታቱ እውን ነቶም ብስም ምሁራት ዝብሃሉ አብ መድረኽ ስነ-ጥበብ ንኸሳተፉ ግን ዓቕሚ ዘይብሎም ከም መስሓቂን ተጠቒምሎም። ዳርጋ ኩሎም መማህራን፡ ጠበቓታት፡ ኣማሓደርቲን ካልኣት ተወዳዳሪ ደረጃ ኣሎና ዝብሉ ሰብ ሞያ ስነ-ጥበብን ፍልስፍናን ዝጎደሎ ፍልጠት ዝተሰከሙ ምጻኖም ኣገሪሙዎ። ብንግዲ ይኹን ብሞያ ገንዘብ ሒዝና ዝብሉን ጥቓ ሓይሊ ተጸጊዮም ስልጣን ኣሎና ዝብሉን ናብ ስነ-ጥበብ ገጸም ክቀራረቡ ኣይርኣዮን። እቲ ኣበሮም ናብ ደቆም ከይላባዕ ኣፍሪሑዎ። ንደቆም ብኣርኣይነት ንምምራሕ ዘብቅዕ ፍልጠትን ክእለትን ከም ዝጎድሎም ብጉሁድ ተዓዚቡስ ጭንቀት ተሰሚዑዎ። ንዝወለዱዎም ቁልዑ ነጸብራቕ

ከንቱነቶም ዝኹነ ኣስማት፡ ንብረትን ልማዳትን ክልጥፉሎም ምስ ርኣየ ዓቢ ጸገም ከም ዘሎ ተገንዚቡ።

* * *

ትጃር ኣምህርዮም ኢሉ ዝሰመያ ተዋስኦኡ ብህዝቢ ተፈታዊት'ኳ እንተኹነት ዘስዓበቶ ክትፅ ግን ዳርጋ ኣይደገም ዘብል ኢዩ። ኣብ ታሪኽ ኤርትራ ከምዚ ዝኣመሰለ ስምዒት ተገሊጹ ኣይፈልጥን ይብሃል። ኣምህርዮም ንመን? እታ መምህር መን ኢያ? ኣብ ተዋስኦ ኑራ ኢሉዋ ዘሎ ንኣዛሚት ዶኾን ይኸውን? ኑራኽ መን ኢያ? ነታ ብቐርጺ ኣካላታ ተወዳዳሪ ዘይረኽበት ጽብቕቲ ኑራ ዘኪሩ እንተ ኩይኑ ግድን ፍቕሪ ሒዞዎ ኣሎ ዝብሉ ኣይወሓዱን። እታ ናይ ሓቂ ኑራ ብዛዕባኣ ዝዝረብ ዝነበረ ምስ ሰምዐት፡ “ትጃር ብመልክዐይ ጥራሕ ዘይኩነ ብኣእምሮይ ኢዩ ዝፈልጠኒ” ኢላ ተባሂሉ ምስ ተወረየ ትጃር ሰሚዑ።

“ተዋስኦይ ስነ-ጥበባዊ ፈጠራ ምዃኑ ክፍለጥ ኣሎዎ። ንዘሎዉ ሰባት ይምሰሉ ደኣ'ምበር ከም ብሓድሽ ፈጠረ እየ ዝጥቀመሎም።” ኢሉ ከኣ መሊሱ ይብሉዎ። ዝኹነ ኩይኑ ትጃር ኣብ ተዋስኦታቱ ብቐረባ ተዓዛቢ ዘለልዮም ጠባያት ምፍጣር ስለ ዘዘውትር ካብቲ ትሕዝቶ ተዋስኦታቱ ንላዕሊ ብዛዕባቶም ዝተጠርጠሩ ሰባት ዝውረ ይዓዝዝ ነይሩ።

ኣምህርዮም ከም ዛንታ ብዙሕ ዝብሃል የብላን። ብግርጭታት'ያ ተሃኒጸ ክትብሃል ግን ይክኣል። እታ ዛንታ ርክብ ፍሉይ ሓሳባት ዘሎዎም ሰባት ኢያ። ዛንታ ፍልልይ ራኢ መሃዝቲን ዓቀብቲን ጸልመትን፡ ዛንታ ውግእ ግዙኣትን ሕሩያትን ኢያ። ኣብ መንጎ ጠባያት ናይ እምነት፡ ራኢን ሓሳባትን ዘዩቋርጽ፡ ማእለያ ዘይብሉ ምፍጣጥን ምስሕሓብን ኣሎ። እቶም ጠባያት ዝጸወቱዎ ፍልልይ እምነት ወይ ኣርኣእያ ህይወት ከም ካራ ምስ ካራ ብቐጸሊ ይበራረድን ይበላላሕን። እቶም ዝተብዑ እምነት ካራሩ ድማ ዕብላለ ፍልስፍና ንምርግጋጽ ዝገብሩዎ ቃልሲ ንተዓዛባይ ወጊኡ የድሚ። መንፈስ ተዓዛባይ ብዝሒል ቃንዛ እምነት ናብ እዝኒ ሰብ ክበጽሕ ብዘይክእል ምንቕናቕ ድምጺ ይውጭጭ። ካብቲ ግርጭት ዝውርወር ስምዒት ከኣ ልክዕ ከም ቊልዒ ሓዊ ይበታተንሞ ተዓዛባይ ከይልከም ይሸቐረር። ወጥሪ ግርጭት ኣኸሪሩ ዝቐነየ ቀልቢ ቆላሕታኡ ብሓይሊ ስለ ዝተመጠጠ ተዓዛቢ ንሰምታ እውን ይኹን ናብ ካልእ ክሰፍል ኣየክእልን። ከምኡ ኢላ ከኣ እታ

ተዋስኦ ትፍጸም።

ሐንቲ ካብቶም ዓብላልቲ ዛንታ ኰይና ትቐርብ ጠባይ ኑራ እትብሃል ደራሲት ዛንታ ቁልፀ ኢያ። ካብቶም አገደስቲ ካልኣት ተጠማመትቲ ጠባያት ሓደ ዘይናሳሕ ናይ ቀደም መምህር፡ ሓደ ናይ ስርዓተ-ትምህርቲ ተመራማሪ፡ ሓደ ናይ ትምህርቲ ፈላስፋን ባህሕታዊን ኢዮም።

ካብቲ አካይዳ ተዋስኦ ዝዝከረኒ መሊኡ አሎ። ብሕልፊ እቲ አብ መንጎ ጠባያት ዘሎ ምፍጣጥን ጥምጥምን ክርስቦ አይክእልን። ንኣብነት እቲ ናይ ቀደም መምህር ኑራ ዝጸሓፈቶ ዛንታ ቁልፀ ምስ አንበባ ምግራም ሓሊፉዎ ንኑራ እናጠመተ፡ “ዛንታ ህጻን ዛንታ ህጻን ክኸውን አሎዎ። እዚ ንመን ምጳኑ ክርደኣኒ አይከአለን። ንዓበይቲ ድዩ ንንኣሽቱ? ኣነ እንድዲ! ዝልለ አይኰንን።” ኢሉ ምስ አባጨወላ ኑራ ተገሪማ።

“አብ መንጎ ዓበይቲን ንኣሽቱን ዘሎ ፍልልይ ብዙሕ አይርኣየንን። ኩሎም ሓድሽ ክእለት ክህሉዎም ይደልዩ፤ ኩሎም ብሓድሽ ነገር ይግረሙ፤ ኩሎም ሰሓቕ ይፈትዉ፤ ዘይሮም ዘይሮም ከኣ ብሓባር ምስራሐም አይተርፍን ኢዩ። ስለዚ፡ ካብ ሕጂ ብሓባር ምምሃር ክጅምሩ አሎዎም እየ ዝብል። እቲ ቁልዓ ብዝቐጸር ዕድመ ዕብዩት ከይቅበር እየ ዝጽዕር።” ምስ በለቶ ብሕርቃን ነቲ መድረኽ ሸንኮለል ክብሎ እንከሎ ካብ ዓይነይ ተኸዊሉ አይስወርን።

አብ መፈጸምታ ተዋስኦ መዕጸዊት ዛንታ ብኑራ ኢያ ትዓርግ። አብቲ ግንባር መድረኽ ወጋሕታ ዘበስር ድኹም ብርሃን ጽልግልግ ክብል እንከሎ፡ አብቲ ርሑቕ ደረት መድረኽ ግን ንጸልማት ዝምክት ብርሃን ከሸንፍ እንከሎ ይርኣ። ኑራ ነቲ ባሕታዊ ተሰናቢታ ናብ ገዛኣ ተንቆልቁል።

“እምበር’ዶ እዚ ትምህርቲ መሊኸዮ ክብል’የ? ናይ ህጻናት ዓለም ክንድዚ ገፊሕ ክኸውን አይተጸበኹዎን። ለካስ ኩሉ አብ ግዜ ህጻንነት ኢዩ ዝምስረት። ኩሉ ደሓር ዝሕፈስ ጸጋ አብ ግዜ ቁልዕነት ዝተዘርኦ ኢዩ። እዞም ተማሂሮም ዝስንክሉ ዘሎዉ ካብቲ ቅድም ከጥርዮዎ ዝግብኦም ዝነበረ ስለ ዝገደሎም ኢዮም ናብ ሸንኮለል ሃዋህዉ ከንቱነት ዝኣትዉ ዘሎዉ! እዚ ኩሉ ነበሲኻ ምጽላእ! እዚ ኩሉ ናይ ነፍሰ-እምነት በተኸነት! እዚ ኩሉ ፍርሒ ማህዚን ፈጠራን! ልዙብ ናብራ ማህጸን፡ ምዉቕ ሕቕፎ ወለዲ፡ ዘመን ሕጉስ ፊሑኸሑኸ፡ እዋን ፍሕሸው ተንከል ተንከል ዝጎደሎ

ውልቀ-ሰብ መመላእታ የብሉን። በዚ እዋን ዘይተራእየ ጽባቕ ብወሰኽ ዕድመ ኣይገሃድን። በዚ እዋን ዘይተዘርአ ባህጊ ንተበግሶ ህይወት ኣይፈርን። ቀደም ብዘመን ንጽህና ቁልዕነት ዘይተሃንጸ ሕልሚ ብዘመን ዕብየት መንበሪ ኣድራሽ ኣይከውንን። ቀደም ጀበብ ክሳዕ ዝብል ዘይመልአ ፍቕሪ ንሃገር ኣይዕቐርን። ህጻን ኬንካ ዘይተረኽበ ፍልጠት ትምህርቲ ተላሕጉንካ ኣይርከብን። ደረቕ ወላዲ ዝነፈሳ ፍቕሪ ቁልዕነት መን ክመልሶ ይኽእል? ደንባር መምህር ዝረገጸ ሕልሚ ንእስነት መን ክልዕሎ ይኽእል?” እናበለት ነቲ መድረኽ ብፍቕራ ከተምቐ እንከላ ጠሰሰ ኢሉ ናብ ውሽጢ ህይወተይ ዝተነዘሐ ምዉቕ ሓጎስን ዝሓል ፍልስፍናን ከቶ ክርስዖ ኣይክእልን። ተፃዛቢ ተዋስኦ ንመድረኽ ተሰናቢቱ ክወጽእ እንከሎ ኣብ ልባሰ ገጹ ፍሽኽታ፡ ኣብ ውሽጡ ድማ ቅሱን ሓሳባት ከም ዝምፃጎ ይልለ። ኣዲንቱውን ነጠባ ጽሩይ ማይ ዘሕበጠን ተነቀፍቲ ለቕታ ይመስላ ነይረን።

ዝኸሪ የፍርሕዩ ምስ ሰማዕኩ ምርሳዕ እምበኣር ዑቕባ ምንባርዮ ኢለ።

ንስጉምቲ ህይወት ብጽሑፍ ክምዝግቡ ላሕ ዝብሉ ሰባት ኣሎዉ። ንዛንታ ህይወት ኣብ ውሽጢ ገንኢ ኣእትዮም ክሓትሙዎ ዝጽዕሩ ከኣ ማዕረጎም። መዓልታዊ ግብሮም ናብ ጽሑፍ ዝቕይሩሉ ምክንያት ኣይመራመሩሉን ይኹኑ፣ ሓታቲ እንተ ዝረኸቡ ግን እንታይ ኮን ምበሉ? ቅዲ ኣመዘጋግባ ስጉምቲ ህይወት ካብ ሰብ ናብ ሰብ ይፈላለ ኢዩ። መብዛሕትኦም ናይ ገዛእ-ርእሶም ስጉምቲ ህይወት ምስ ዕለታዊ ናብራኦም ኣዛሚዶም፡ ብጽምዋ፡ ኣብ ስቱር ደብተር የስፍሩ። ብዛዕባ ጽልዋ ከባቢኦም ውን ብካዕቦ ወይ ብቑንግሮ ይምዝግቡ። ገሊኦም እሞ ከኣ ልዕሊ ናቶም ህይወት ብዛዕባ ከባቢኦም ይጽሕፉ። ንኣብነት፡ ኣብቲ ከባቢ ውግእ ይካየድ እንተ ሃልዩ ወግሐ-ጸብሐ ንዕኡ ይጠቕሱ። እቲ በብዕለቱ ዝተመዝገበ ዕቁብ ጽሑፍ ገሊኡ ድሕሪ ነዊሕ ግዜ መጽሓፍ ዝኸሪ ይኸውን፡ ገሊኡ ዓቢ ክብሪ ስለ ዘጥሪ ደለይቱ ይበዝሖ። መብዛሕትኡ ግን ከምቲ ዝፈጠሮ ጽምዋ፡ ዓይኒ ሰብ ከይወደቕ ብስውር ሓቂቕ ይርሳዕ።

እዚ ልማድዚ ኣብ ሃገርና ክሳብ ክንደይ ከም ዝዘውተር ንምፍላጥ ዝገበሮ መጽናዕቲ ገና ጭቡጥ ምላሽ ከም ዘይሃበ መሓመድ እድሪስ ነገሩኒ። ከመይ ኢሉ ብዛዕባዚ ክፈልጥ ከም ዝኸኣለ'ውን ኣረዲኡኒ። ነቲ ዘጽንዖ ዘሎ ኩነታት ግዜ ናጽነት ታሪኽ ኤርትራ ዘገልግሉ ሓቅታት ንምእካብ ክብል ብውልቀ-ሰባት ዝተመዝገበ ዝኸርታት ንምእካብ ብርቱዕ ጸዕሪ ኣካይዱ። ክንድቲ ግን ኣይተዓወተን። እቲ ምክንያት ብዙሓት ስለ ዘይመዝገቡ ኢዩ። ሓደ ኤርትራዊ ተመራማሪ ስነ-ኣእሙሮ ከም ዝበሎ፡ “ዝተዓመጸት ንል ዛንታ ዓመጸ ንምምዝጋብ ኣዝያ ትብህግ ኣይመስለንን። ዓመጸ ብኸልእ መገድታት ኢያ ክትገልጸ ትጽዕር።”

አብ ስደት፡ አብ በረኻ፡ አብ ትሕቲ ገዛእቲ ዝነበሩ ኤርትራውያን ይዕበዩ ይንኣሉ፡ ዝመዝገብዎ ዕለታዊ ታሪኽ ናብራኦም ይሃሉ ኣይሃሉ፡ ገና ኣይተፈለጠን። ንልዕሊ ኣርብዓ ዓመታት አብ ኢትዮጵያ ተሰዲዱ ዝነበር መምህር ሓንቲ መዓልቲ እውን ትኹን ገለ ብዛዕባ ህይወቱ ከይመዝገበ ናብ ሃገሩ ተሰጉጉ ከም ዝተመልሰ ኣውጊዑ። ዝኸሪ የፍርሕዩ ምስ ሰማዕኩ ምርሳዕ እምበኣር ዑቕባ ምንባር ኢዩ ኢሉ። ናይ ምምዝጋብን ምዝካርን ፍርሒ እንታይ መምጽኢኡ እንታይ መምለሲኡ ዘጽንዐ የጽንዓዩ ደኣ'ምበር ንዓይስ ኣስደሚሙኒ።

ዕለታዊ ናብራኦም አብ ደብተር ዘስፍሩ መንገድም ንዝብል ሕቶ፡ “እቶም ጽባሕ ከም ዝወግሕ ዝኣምኑ፡” ይብል ደራሲ ተዋስኦ ሓሰበላ። ብሓቂ መዝጋብ ታሪኽ ንዝሓለፈ፡ ንዘሎን ንዝመጽእን ግዜ ዘይጎሲ ሰብ ይመስለኒ። ካብ ዝመጽ መጺኦም፡ አብ ዝጸንሑ ጸኒሖም ናብ ሃገሮም ምስ ኣተዉ ንኤርትራውያን ደቂ ሃገሮም ደብተር ህይወቶም ከረክቡ ዝኸእሉ ሓደት ኢዮም ዝኹኑ። መዝገብ ፍልጠቶም ንባዕዳውያን መኽዘናት ትምህርቲ ኣረኪቦም ንዓዶም ዝኸውን ቅዳሕ ከይሓዙ ድዮም ዝመጽ ዘሎዉ? ሓዞም እንተ ዝመጽ'ውን ተቐቢሉ ዝዕቅበሎምን ዝዝርግሓሎምን ሓይሊ ይሃሉ ኣይሃሉ ኣይተፈለጠን። ኣበይ ኔርካ ክብሃል ዝደሊ ብዙሕ ስለ ዘይኩነ ዶኽን ይኸውን? ወይ እቲ ሰብ ከም ዝጥዕሞ ገባቢሩ ባዕሉ ከዘንቱ እናደለየዶ ይኸውን?

አብ ግዜ ናጽነት፡ ሰራሐይ ኢሉ ንማእከል ከተማ ኣስመራ አብ ምጽናዕ ዘሎ ዓርከይ፡ ብዙሕ ኢዩ ዝነግረኒ። ህዝቢ ምእንቲ ክረብሕ መጽሓፉ ቀልጢፉ እንተ ዘሕትም ክንደይ ባህ ምበለኒ። አብ ደብተር ህይወት ዘይተመዝገበ ታሪኽ ህይወት ኣንጻራዊ መልክዑ አብ ማእከል ከተማ ከንጸባርቐ ዝጽዕሩ መንእሰያት ከም ሰነ-ኣእሙራዊ ሰንኩላት ገይሩ'ዩ ዘቐርቦም። አብ ሓጺር ዕንክሊል ከተማታት እናኹለሉ ከም ሓድሽ መርድእ ከእውዩ እንከሎዉ ይርኣዩዎ። ሓገዝ ስኢኖም ክልምኑ እንከሎዉ'ሞ ሓደ ዝረድኦም ሰብ ድማ ከም ዘይርኣዩ ይገልጽ። ካብ ዓንኬል ከንቱነት ምኹላል ዘድሕን ሓይሊ እንተ ዝርከብ ነቲ ዓንኬል ንምሉእ ቆርቦትን ማይን ኤርትራ እናተጠዋወዩ ከም ዝትንክፍ'ሞ ሰብ አብ ዘዘደለዩ ቦታ ጥር ጥር ኢሉ ከም ዝወርድ ምገበሮ ይብል እቲ ተመራማሪ።

መዓልታዊ ይኹን ዘመናዊ ውልቀ ታሪኽካ ምምዝጋብ ድንገታዊ ኢዩ ዝብሉ ተመራመርቲ ኣሎዉ። ካብቲ ዘቐርቡዎ ምኽንያታት

ሓደ ታሪኹ ዝምዝግብ ኩሉ ግዜ ካብቲ ንቡር ውኃኡ ንኸዝልቕ ዕድል ስለ ዘይረከብ ኢዩ። ሰብ ድማ ንብዙሕ ነገራት ናብ ትሕተ-ውኃ ክቐብር ስለ ዝጽዕር መዝለቂ እንተ ስኢኑ ብተገራጫዊ ስምዒት ክህሰ ይኸእል ኢዩ። መብዛሕትኡ ካብ ሓቂ ዘርሕቑ እምበር ዘቐርቡ ኣይደልን። ህድማ ኢዩ ዝመርጽ። መሓዙትካ ዘንብራ ድፋዓት፡ ሰድራ-ቤትካ ዝጸራ ዓድታት፡ ሰብአውነትካ ዝዓቀበት ሃገር ገዲፍካ ዶብ ሕፊርት ተሳጊርካ ኣብቲ ዝዓለብካዮ ቦታ ኬንካ ጉዕዞ ህይወትካ እናዘከርካ፡ ምስ ዕለታዊ ናብራኽ ኣዝሚድካ፡ ብጽሑፍ ምመዝገብካዶ ንዝብል ሕቶ መን ኮን ምመለስ ኢሊ ኣስተንትን። እንታይ ይፍለጥ ገሊኣቶም ተናሳሕቲ ዕለታዊ መዝገብ ጥራሕ ዘይኩነስ ታሪኽ ህይወቶም ዝሓቕፈ መጽሓፍ እውን የሕትሙ ይኹኑ። እቶም ኑዛዜ ጣዕሳኦም ዝጽሕፉ ምህርቲ እምበር ጉርዲ ዘየፍርዩ ኢዮም። ጉርዲ ዘሪኡ ጉርዲ ዝዓጽድ ሰብ እንታይ ክምዝግብ ይኸእል? ብዛዕባ ሓጢኣቶምን ስንክልና ጠባዮምን ዝጽሕፉ እንተልዮም ግን ብሓቂ ዓበይቲ ሰባት ኢዮም።

* * *

ብዕሊ ዘይኩነስ ከም ዝመጸለይ፡ ጽሑፋት ክሓናጥጥ ብምጅማረይ ናጻ ኤርትራ ብድሕሪ ኩናት ዳርጋ ዘርእስቱ ጽሑፍ ዝኣኸኸብ ዘሎኹ ይመስል ይኸውን። እንተኹነ ግን ፈጠራዊ መጽሓፍ እየ ከስብሕ ዝህቅን። ብርሂ ይኹን ዝኸሪ ሸተት እናበለ ንሓንሳብ ናብቲ ቅድሚኡ ኩናት ዝነበረ እዋን ይወስደኒ። ዋላኳ ነቲ ድፍኢት እንተ ዘይተቓለስኩዎ ሕሉፍ እናገደፍኩ ናብቲ ቀንዲ ዕላማ ጽሑፊይ ዝኹነ እዋን ቀልጢፈ እምለስ። ዕለታዊ ስጉምቲ ናብራይ ምስ ጽልዋ ከባቢየይ ኣዛሚደ ብስሩዕ ክጽሕፍ ኣይበሃግኩን። ኣጸሓሕፋይ ናይ ግዜ ወይ ናይ ትሕዝቶ መስርዕ ሒዙ ዝሳለ ዓይነት ኣይኩነን። ጽምኢ መጽሓፊይ ከርዊ ካብቲ ናብቲ ክብል ዘጥፍኦ ዘሎኹ ግዜ በዚሑ። ብሓፊሻ ሸውሃት መጽሓፊይ ዘዕግብ ሓቂ ካብ ዕለታዊ ናብራይ ክረኽብ እየ ብምባል ኣይከኣልኩን። መጽሓፊይ ካብ ግዳማዊ ሓቅታት ውሽጣዊ ስምዒታትን ሓሳባትን ከም ትፈቅድ ፈሊጠ። ነቲ ግዳማዊ ሓበሬታታት ናብ ውሽጢ ኣእትዮ ብሓሳብን ስምዒትን ናብ ሰነ-ጥበባዊ ነገር ምቕያር ድሕሪ ብዙሕ ምድግጋም ዝተወሃሃደኒ መሲሉ ይስመዓኒ። ነታ ዘይትዓግብ ህርፍቲ መጽሓፊይ ዝኣክል ግን ጸሚቒ ክእክብ ኣይከኣልኩን። መጽሓፊይስ ብርግጽ ባህጉ ኢዩ። ሽማ ባህጉ እንተ ዝኸውን መጥዓመላ ነይሩ።

ኣብዚ ዘሎኹዎ እዋን እንታይ'ዩ ዝምዝገብ እንታይ'ዩኽ ዝግደፍ

እናበልኩ ንበይነይ እሓስብ። ንኣብነት እቲ ሳዕቤናት ውግእ ዘበኡ ንበይኑ ፈሊኻ ምርኣይዶ ይሓይሽ ይኸውን እብል። ቦቲ ዝዕዘበ ዘሎኹ ግን ንበይኑ ዝፍለ ሓቅታት ዘሎ ኣይመስልን። ንኹሉ ኤርትራዊ ዝተሓሳሰረ ምራን ሓቅታት ከም ዝበል ይጥምጠሞ እሞ ቦቲ ዝወረዶ መዕበስቲ ዓቕሊ ጽበት ወሪዱዎ ሓደ ፍጻሜ ካብቲ ሓደ ንምፍላይ ይጽገም ከም ዘሎ ይስምዓኒ። ሓደ ዝፈልጦ ጸሓፋይ ፍጻሜታት ውግእ፡ ፍጻሜታት ሳዕቤን ውግእ፡ ፍጻሜታት ሕውየት ውግእ፡ ብዝብል ኣርእስቲ መጽናዕታዊ ጽሑፍ የዳሉ ኣሎኹ ካብ ዝብል ነዊሕ ኩይኑ። እቲ መጽሓፍ ደንገዩ እምበር ካብቲ ብዝተፈላለየ መራሽቢ-ብዙሃን ዝመሓለፍ ቁርጽራጽ ጽሑፋት ዝሓሸ ውሁድ ስእሊ ምሃብ ነይሩ እብል።

ሓቂ እምብዛ እንድሕሪ ተበታቲኹ ላዛ የጥፍእ ኣይ። ካብቲ ኣኻኽቡ መልክዕ ዘውርሶ እቲ ደቕሱ ዝብትኖ በዚሑ። ብሕልፊ እቶም ነቲ ድሕሪ ኩናት ዝስዓበ ኩነታት ብብቂ ድላይ ገምጊሞም ንጸቢብን ውሱንን ህረፍ ከውዕሉዎ ዝምነዩ፡ ቅንጥብጣብ ሓቅታት ደቕሱም ከም ኩሕሊ ንኣዲንቶም ይቐብኡሞ ነቲ ብሽፋን እንትናኣም ዝተዳህለ ብዶሮና ድቁስ ሓቅታቶም ኣዕዊሮም ከእምኑዎ ሸበድበድ ይብሉ። ህዝቢ ብዝተበታተነ ሓቅታት ካብ ምህሳይ፡ ነቲ ዝሕመስ ዘሎ ሓበሬታታት ግቡእ ቅርጺ ትሕዝቶኡ ኣዕጢቕካ ኣጆኻ ምባል ምሓሸ። ብፍርሒኻ ምፍርራሕ ግን ዋጋ ከም ዘይብሉ ድሮ ህዝቢ ፈሊጡዎ። ነቲ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ዝዘረዎ ሓርጭ ሓቅታት ኣኪቡ መልክዕ ዘሎዎ ሓቂ ክፈጥር ዝኸእል ሰብ ውሒዱ። ምክንያቱ እቶም ከም ዝናብ ዘውርዱዎ ከፅገርግር እምበር ተዘሪኡ ከርብሕ ኣይፈነወዎን። በዓል ሱሌማንን ባህታን ነዚ ፈላልዮም ቅኑዕ መልክዕ ንኸትሕዙ ክንደይ ከም ዝትዕቡ ስለ ዝፈለጥኩ ብልበይ ከደንቐም ክኢለ። ናታቶም ፍልጠት ናብ ኩሉ ክባእኡ ድማ ተመንዮ ጥራሕ ዘይኩነስ መጽሓፊይ እንድሕሪ ብቐዕ ኢላቶስ ከምዝግቦ እውን ብሂገ።

ነቶም ብድሕሪ ኩናት ክፍተሉን ክፍሓሉን ጸኒሐም ብዘይ ቅጥዒ ዝዝርጉሑን ዝእለሙን ዝነበሩ ወረታት፣ ነቶም ዝኹኑን ዝብሃሉን ምጃናም ዝንገረሎም ምልክታት ዓንኬል ናብራ ካብ ምምዝጋብ ዓዲ ኣይውዓልኩን። ኣብ ዝመጸለይ ከም ዝመጸለይ ገይረ ክምዝግቡኝ እንተ ፈተንኩ መዝቐቐቂ ሓበሬታታት፡ መንፈይ ሃተፍተፍ፡ መኽብራቲ ፍርሒን መጸረዪ ሓፊት ሓቂ ዝኣመሰሉ መሳርሒታት ክጥቀምስ እፍትን እየ። ናይቶም መመንጨውቲን

ዘርጋሕቲን ዓለም መብዛሕትኡ ክፋል ኣካላታ ጩራ ጸሓይ ስለ ዘይዓሰሎ ካብ ስነ-ፍልጣታዊ ሓቂ ባህሪና ይርሕቀኒ። ንሓንሳብ ግን ሳዕሩን በሰሩን ብመግሓጢ ተቐቢሊ ክሳብ በኹዑ ዝጸልል እጽበዮ። ብዙሓት ዝገጥሙኒ ሰባት ነቲ ግዜ ዳርጋ ብሓደ ብዝመለኹዎ መዝሙር ገይሮም ኢዮም ዝገልጹዎ። ግዜ ከፊኡ፡ ሰብ ሓሲሙ፡ ዘራይ ተሳኢኑ፡ ደረት ዓዲ ዝሕንጥጥ ቆርዮ፡ ልቢ ሰብ ኣብ ክልተ ተመቐሉ፡ ሓሳባት ከቢዱ... እናበሉ በብቐዲ መጥዓም ወግዖም ስለሶም ክዛረቡ እንከሎዉ ትኹረት ድምጽም ናብ ዝሃእ ርእሶም ስለ ዝዓለመ ካልእ ንምርኣይ ይጽገሙ ከም ዝነበሩ ደንጉይ ተረዲኡኒ። መብዛሕትኦም ከምዚ ዝኣመሰሉ ሰባት ብመቐልሕ ዝተቐበሉዎ ዓውታ ድምጽም ኢዮም ዝሰምዑ። ካብቲ ብኣለምቲን ቀየስቲን ተዋሃሂዱ ከም ዝሰምዑዎ ዝተገበረ ሓበሬታታት ንላዕሊ ካልእ ሓቂ ዘመልክት ኣተሓሳስባ ከም ዝነበረ ኣይፈለጡን። ገሊኦምስ ከይተፈለጦም ፍልስፍና ሞት ዝኸተሉ ዝነበሩ መሰሎምኒ። ካብ እዚኣቶም ብዙሓት ዝጠራጠሩን ዝመራመሩን ኣይገጠሙንን። ኩናት ሰውራዊ ፍልስፍናታትን ዋልታ ፍልጠትን ተዓጢቑም ዝዋግኡን ዝምክቱን ከይውሕዱ ፈሪሐ። ገሊኣቶም ከኣ ኩናቶምን ዋልታኦምን ንመዝገብ ዘይምችኡ ዘረባታት ጥራሕ ምዃኖም ኣገሪሙኒ።

“እንታይ ኢዩ ወሪሱና? ንፈርሕ ዲና ዘሎና? ክንሃድም ዲና ደሊና? ወጅሂ ፍልስፍና ህይወት ድዩ ርሒቐና? እምበርዶ ናይቶም ፍርሒ ዝዘርወልና ዘሎዉ ትሑት ዓቕሚ ኣለሊና ኢና? እንታይ ኢዩ ወሪዱና? ቀንዲ ዘፈራርሑና ዘሎዉ እኮ ዓቕምታት ኣእሙሮና ኢዮም። እቲ ብጸላኢ ዝትሓላላኽ ዘሎ መጻወድያ ታሪኽ ጥራሕ ከይመስለኩም። ጥሜት ኣእሙሮ እምበር ጥሜት ከብዲ ኣየጥቅዓናን።” እናበለ ሓደ ሰብ ክዛረብ ሰሚዐ። ብዙሓት ዝተሰረዩ ዝመስሉ ከኣ ኣስተውዒለ። ኣእሙሮኦም ብምጽባብ ዘይጸብብ ክጸቦም እንከሎ ኣስተውዒለ። ዘይተሰርሐ መሬት ይጸቦም። ዘይተጀመረ ስራሕ ይውሕዶም። ንኹሉ ዝኣክል ዕድል እንከሎ ኣዒንቶም ስለ ዘዩርእዮም ሓጋዚ የስገድግዶም። ካብ ወሱንነት ኣስመራን ጽበት ኣእሙሮኦምን ናብ ጎላጉል ባሕርታት ክዕንድሩ ከም ዝኸእሉ ኣይፈለጡን። ገለስ ዓዚሙዎም ይኸውን ኢዩ ዝብሃል።

* * *

ብዛዕባ እተን ሰለስተ ወራራት ብዙሕ ዝተመዝገበ ነገር ይህሉ

እብል። ብስሙር ዕለታዊ ወይ ብሓላፍ ዘላፍ ቅዲ አመዛግባ ነቲ ግብሪ ኣብ ጽሑፍ ዘሰፈሩዎ ሰባት ከም ዘሎዉ ይእመን ኢዩ። መሓመድ እድሪስ ኣብታ እንዳ ቡን ምስ ረኽብኩዎ ከምዚ ንዓይ ብሕልፊ ዝምልከተኒ ገይሩ፡ “ስማዕ እስከ፡ ሕጂ ድማ እዚ ዛንታ ክቐንጠር ድዩ? እቲ ቀዳማይ ተቐንጢሩ እምበር ኣይተላዕሎን፣ እዚ ድማ ብምቐንጣር ክሃልቅ? ሕጂ ድማ ንጀጋኑ ጀጋኑ ከይበልና ተጣዩስቲ ጥራሕ ዲና ክንብል? በዓል ንስኻትኩም እንታይ ኢኹም ትገብሩ ዘሎኹም?” ኢሉኒ።

“ንስኻትኩምከ እንታይ ትገብሩ ኣሎኹም? ሓቅታት ንእክብ ኣሎና እንዲኹም ትብሉ? ቅድሚ ሕጂ ከም ዝነገርካኒ ሰብ ዝመዝገቦ ዝኸርታት ኣብ ምእካብ ምሉእ ኣሳልጦ ረኽብ ኢልካ ኣይዓገብካን። ካልእ ምንጪ ሓቂ ስኢንካ ዲኻ? ኣሎዶኽ? ኣነ ዝእክቦ ዓይነት ሓቂ ነዘም መዝገብቲ ቅነዕ ታሪኽ ትብሃሉ ተመራመርቲ ዝውዕል ኣይመስለንን። ንስኻትኩም ትደልዩዎ ሓቂ ፍሉይ ኢዩ። ዕቁብን ርቱዕን ክኸውን ኣሎዎ ኢኹም ትብሉ። ኣነ ግን እዚን እቲን ኣይብልንዮ። ዝምስጠኒ ሓቂ እየ ዝሓቁፍ። ማለት ክሓቕፎ እንከሎኹ ሕቕፍ ዘብለኒ።” ኢለዮ ብቐጥታ ዝጀመርኩዎ ምላሽ ብሰሓቕ እናዛዘምኩ።

መሓመድ እድሪስ ከም ኣመሉ ኣብ መንጎ ዘረባይ ሓፍ ኢሉ ቁሩብ ናይ ምውስዋስ ኣካላት ብዘምስልስል መልክዕ ተመጣሊዑ። ጸኒሑ ናብቲ መኪና ቡን ዝመርሕ መንእሰይ ብቐልጡፍ ሰጐመ።

“ኣንቲ ጽብቕቲ ቡንዶ ይግበረልካ?” ኣብኡ ኰይኑ ሓቲቲኒ።

ኣቐዲመ ሻሂ ሰትዮ ስለ ዝነበርኩ ብድምጺ ሰላም ከባብዩይ ከይብክል ብምስጋእ ብምልክት ኣእዳወይ፡ “ደሓን! ይኣኽለኒ ሰትዮ።” ኢለዮ። ድምጺ ካብቲ ዝነበርኩዎ ናይ ጣውላ ሃዋህው ናብ ካልእ ዘይከፈልኩሉ ሃዋህው ጣውላታት ኣባዚሐ ናብቲ ኣፍላሐ ቡን ከሰጋግር ኣይደለኹን።

ኣብ ኣስመራ፡ ድምጺኻ ኣብ ዘይከፈልካሉ ሃዋህው ምፍናው፡ ልሙድኳ እንተኹን ቆለይ ኣይተቐበሎን። ድምጺ ኣካላዊ ህልውና ከም ዘሎዎ ብዘይ ምፍላጥ ሓይሎ ኣብ ጥቓኡም ማለት ኣብቲ ዝውንኑዎ ወይ ኣብቲ ከፊሎም ኣብ ዝተኸረዩዎ ሰፈር፡ ጥራሕ ንክቐየድ ልንም ኣይጥቀሙን። ድምጺም ናብ ድላዩ ክዕንድር መሰል ዘሎዎ እናመሰሎም ካብ ትሑት ህርመት ዘለሉ ናብ እዝኒ ዝጨድድ ሓይሊ ክቐየር እንከሎ ብሓላፍነት

ዝሕተቱ አይመስሎምን። ብድምጸም ክንደይ ክስማዕ ዝነበሮ ምሉእ ሓሳባት ተበታተኹ ትርጉሙ ከም ዘጥፍእ አይፈልጡን። ዘይተቐየደ ድምጺ መዕነዊ ወግዒ ለባማት ምጻኑ እንተ ዝፈልጡ ሰባት ንድምጸም ሓጺር መቐየዲ ምግበሩሉ፡፡ ሓብ ጽርግያታትን መዘናግዒ ቦታታትን ዝስማዕ ዘሎ ጫውጫው ተሪፉስ ሰላም ምስፈነ። አድላዩ ምይይጥውን መዕገርገሪ ድምጺ እምበር ተቐባሊ እዝኒ ስለ ዘይረክብ መኹኑ ይተርፍ አሎ። መርገም አይትስምዑ ዝብል ዘሎ አዲ ዝመስል። እዚ እዋናትዚ ብዙሕ ብዛዕባ ዝኹነ ዝፈልጥ እናመሰሎስ ድምጹ አብ ምጉልባት አዲ ዝብርትዕ ዘሎ። በቲ መንፈስ ዘዕኑ ድምጺ ዝኣክል ክንደይ ረቂቕ ሓሳብ ቀምሪሩ ከም ዝተርፍ መን ኣውያት ከም ዘብጽሑ አይፈለጥኩን።

መሓመድ እድሪስ ወልፋ ዘውጽአሉ ቅዲ አፈላልሓ ቡን ንሰብ ሞያ አእሚኑ ብዓወት ምስ ተመልሰ አብ ጥቓይ ኮፍ በለ። እቲ ዝተኣዘዘ ፍንጃል ቡን ድማ ሓንሳብ ከይደንገዩ ተሰናዲኡ ብሓደ ውፋይ አገልጋሊ አብ ቅድሚኡ ተቐመጠ። መኣዛኡን ርሃጽ ጣዕሙን ካብ ጽላል አፋን ኣፍንጫኡን ከም ዘይሓልፉ አእዳዉ ከም መንቐርቐር ብምምእካል እናስተማቕረ ፊት ኢሉ ብዘይ ንሕስያ ምስ ውዑይ ሃፋኡ አህለቐ። ከደራይ ገጹ ብፍሱህ ወዝ ታህታህ ኢሉ ናይ ቅሳነት መልክዕ ኮሊዑ። ኣውሒ ዝመስል ቆርበቱ ብምርአይ እምበርዶ ተጋዳላይ አዲ ነይሩ ዝብሉ ዝነበሩ ሰባት ዘኪረስ ዘዩብል ኣይንበሮምን ኢሉ ሓሲበ። ምስጢር ብቕዓት መልክዑ ኣካላዊ ዘይኩነስ ጣዕሚ ጠባዩ ምጻኑ ግን ድሕሪ ነዊሕ ዝተደጋገመ ርክባትን ወግዕታትን ተረዲኡኒ።

“ስማዕ’ሞ” ኢሉ ጀሚሩ፡ “ንጸሓፍቲ ፈጠራዊ ዛንታ ከሕስር ኢሉ ኣይኩንኩን። ንሰኻትኩም መዝገብቲ ታሪኽ ኣይኩንኩምን። መዳመቕቲ ታሪኽ ኢኹም። ንሕና ተኣዘዝቲ ሓቂ ኢና። ከነዳምቕ ወይ ከነህስስ ኣይንኸእልን። ንሰኻትኩም ግን ነቲ ዘይርእ ሓቂ ከም ዝርእኹም ጌርኩም ጥራሒ ምስ ወጸ ዘንጸባርቐ መልክዕ ትገልጹ። ይዝከረኒ፡ ኣብ ግዜ ቃልሲ፡ ንሓደ ብርቱዕ ግጥሚ ውግእ ኣብ ውሽጢ ሓንቲ ንእሽቶ ደርፊ ዝኸቱ ነይሮም። ወረ ንምሉእ ቃልሲ ናጽነት ብኸልተ ቃላት ክግለጽ እንከሎ ይዝከረኒ። ሓንቲ ደሃይ ወዳ ዝሰኣነት ኣደ ደሃዩ ክትገብር ንሜዳ ወፊራስ ‘ወደይ ኣበይ እረኽቦ?’ ኢላ ምስ ሓተተት ‘ምስ ሰብ ዝናር ኣሎ ኢሎምኒ’ ኢላ ክትደዓዓስ እንከላ ይዝከረኒ። ሰብ ዝናር ክብሃል እንከሎ ዝህቦ ትርጉም እሞ ሕሰብ! ዝናር ክንደይ ነገር ኢዩ ወኪሉ ዘሎ?

ጀጋኑ፡ ጎተና፡ በረኸ፡ ግርማ፡ ዘለካለማውነት፡ ትንሳኤ-ሞት፡ እንታይ ስእሊ ሐበንን ሐበን ዘየምጽኣላ ዝናር። ነታ ኣደኾ ካልእ ሐበሬታ ኣይሃቡዎን። ወዲኸ ምስ ሰብ ዝናር ኢዩ ዘሎ ጥራይ ኢሎማ። ንሳውን ካልእ ኣይሓተትን። ኩሉ ተረዲኡዎስ ሐበን ከይተረፈ ተሰሚዑዎ። ስነ-ጥበብ ዘይተባህለ ከም ዝተባህለ ክገብር ይኸእል ኢዩ። ነዚ ድሕሪ ኩናት ተዘርጊሑ ዘሎ ተርእዮ ዝገልጽ ዝናር እምነዮልካ። ንሕና ሓደ ግብሪ ድሕሪ ሓደ ክንሰርዕ ላሕ ክንብል እንከሎና ንስኻ ብኸልተ ቃላት ክትፍጽሞ ትኸውን።”

“ቅንኢ ኣሎካ ድዩ መሓመድ እድሪስ? ንስነ-ጥበብ ልዕሊ ምርምር ታሪኽ ዲኻ ትሰርዖ?”

ምምላሽ ምስ ደንጎዩኒ ድማ፡ “ናይ ታሪኽ ሰብ እየ እናበልካ እምበር ስነ-ጥበባዊ ጠባይ ኢዩ ዘሎካ።”

“ቁሩብ ቅንኢ’ኳ ኣይስእንን እኸውን፤ ስነ-ጥበበኛ ግን ኣይኩንኩን። ክኸውን እውን ኣይደልን። ዓለመይ ኣይኩነን። ከምዞም ዝጽሓፉ ጽሑፎም ከም ደረሰቲ ፈጠራዊ ስራሓት ክመስሉ ዝደልዩስ ኣይኩንኩን። ንኹነታት ድሕሪ ኩናት ዘይነጥብቐሉ ነገር ደኣ ስኢንና እምበር ዝተዛመደ ኣይመስለንን። ሕማም ጎረቤት እንተ ኩይኑ ከኣ ሓቢርና ንርኣዮ። ሰብ ሞያ ጋዜጣ፡ ታሪኽ፡ ትርጉም፡ ወዘተ. ጸሓፍቲ ክብሃሉ’ሞ ንዕኡ ለቢሶም ድማ ደረሰቲ ፈጠራዊ ዛንታ እንተ መሰሉ ዝጸልኡ ኣይመስለንን። ስምዒት ትሕተ-መንነቶም ካበይ ከም ዝኸለ ኣይርድኣንን። ንዓይስ ብወረጦ ዝተኣርዩ ሓበሬታታት ሃበኒ’ሞ መዓንጣኡ ኣውጺእካ ተትዓዮ በለኒ። ብኸልተ ቃላት ኩናት ክገልጽ ኢለስ ኣይፍትኖን’ኳ። ወዳ ስኢና ዝተሸገረት ኣደ ሓቲታትንስ ወዲኸ ምስ ሰብ ዝናር ኣሎ ኢለ ከሐጉሳ ዝኸእል ኣይመስለንን። ንዓኻ ሓንቲ ኣደ ዋርሳይ እንተ ትሓተካኽ ክንደይ ቃላት ምተጠቐምካ? ካብ ክልተ እንድሕሪ ኣብዚሕካ ስነ-ጥበበኛ ኣይኩንካን ማለት ድዩ?” ዓው ኢሉ ሰሓቐ። ምላሽይ ክህብ ድማ ኣገደደኒ።

“ነታ ኣደ ገጸይ ኣብሪህ ምተቐበልኩዎ፡” ኢለ ምስ ጀመርኩ ከድኩ ከይበለኒ ናብቲ ቀዳሕ ቡን ከይዱ ክመያየጥ እንከሎ ብርሑቕ ኣብቲ ኩርናዕ ገዛ ርእየዮ። ንዕኡ እናጠመትኩ ብዘይ ውነይ ናብ ካልእ ዓለም ኣቶኹ። ነብስሂር ኣደይ ብዛዕባ ተጋደልቲ ናጽነት ኣምጺኦም ኢላ ዝበለትኒ ዘኪረ። እታ ብዛዕባ ወዳ ትሓተኒ ኣደ እናተራኣየትኒ ድማ ከምቲ ኣደይ ክትብል ዝሰማዕኩዎ ዕጣቕ

ህዝቢ ኢዩ ወድኹ! ዕጣቕ ህዝቢ ኢዩ ወድኹ! አብ ውሽጢ ህዝቢ ድለይየ! ህይወት ህዝቢ ኢዩ ወድኹ! ምበልኩዎ ነይረ ኢሊ ሓሲበ። እታ አደ ድማ ምሉእ ትርጉም ዕጣቕ ህዝቢ ተረዲኡዋስ ሓጎሳ ብፍሽኽታ ክትገልጸለይ እንከላ ተራእያትኒ። ካብ መዓልታዊ ሕልመይ ዘበራብር ድምጺ መሓመድ እድሪስ ካብ ርሑቕ፡ “ጥዑም ቡን ትደሊ ዲኻ?” ዝብል ምስ ሰማዕኩ ናብ ውኃይ ተመለሰ።

“ዕጣቕ ህዝቢ! ዕጣቕ ህዝቢ!” ኢሊ አህተፍተፍኩ። እቲ ካብ ርሑቕ ናባይ ዝጽጋዕ ዝነበረ መሓመድ እድሪስ ግን ቀልጢፉ ተረዲኡኒ ኢሊ አይገመትኩን። እንተ ተረድኦ ኢሊ ከም ብሓድሽ “ዕጣቕ ህዝቢ! ዕጣቕ ህዝቢ! ሰብ ዝናር! ሰብ ዝናር!” ደጋጊመ። ፈሊጡ ከም ዘይተረድኦ ይመስል ከም ዝነበረ ምስ ፈለጥኩ፡ “ከምታ ናይ ቀደም አደ ናይ ሕጂ አደ ድማ ተሓጉሳ ንዝሃኦ ክትምለስ ኢያ ይብል ኣነ። ንስኻኸ?”

“እዚኻ ዝበልኩ፡ ሕጂ ውን ብኸልተ ቃላት ብዙሕ ተገለጹ። ዕጣቕ ብዙሕ ኢዩ ትርጉሙ። ንሕና እንተ ንኸውን ግን ነዊሕ ምጽሓፍና። ዕጣቕ ዝብል ቃል ካባይ መጸኢልካ? ንዓይ አይምመጸለይን። ዕጣቕ እኮ ኩሉ ነገር ኢዩ። ዕጣቕ ሓቡ ሃብቲ፡ ፍልጠት፡ ብልሓት፡ መስዋእቲ፡ እንታይ’ዋ ክብለካ? ዕጣቕ ንኹሉ ልዑል ነገር ኢዩ ዘስምዕ።”

* * *

ንመጽሓፊይ ኢሊ ክስተታት ድሕሪ ኡናት ክምዝግብ አይተበገስኩን። መጽሓፊይ ባዕላ ደብተር መዝገብ ስጉምቲ ታሪኽ ኢያ። ርግጽ መዓልታዊ ወይ ሰሙናዊ መዝጋቢት ህይወት አይኩነትን። አብ ዝመጸላን ከም ዝኹነላን ትቕበል ከኣ አይኩነትን። ዘይቀባበላኻ ይበዝሕ ይኸውን። ናይ ገዛእ-ርእሳ ዝኹነ ስነ-ጥበባዊ መምዘኒ አሎዋ። ካብ ግዳም ተጋሒጡ ዝመጽኦ ጉሓፍ ሓበሬታታት አይትቐርቦን። ካብ ውሽጢ መንቀል እምነታት ዝተጸምቀ ሓቂ ጥራይ ትብህግ። ዛንታ ምሉእ ህይወተይ ንኸትስከም ዓንዲ ሕጅ ስኢና ዘይኩነስ ኩሉ አይትደልዮን ኢያ። ንዓይ ዘዕግብ ወይ ንጽምኡት ሓቂ ዘርዊ ቀለብ ንምእካብ እንተ ክትጽዕር ደሊኻ ዘይተራእየ ዳህስስ፡ ዘይተፈተነ ግበር፡ ዘይተራሕወ በሪ ክፈት ትብለኒ። ሰብ’ውን ዓቕሚ ስኢኑ እምበር እዛ መጽሓፊይ ትእዝዞ ዘላ እንተ ዝረክብስ አይምጸልኦን። ንዓኣ ኢሊ ሃሰውሰው ክብል እንከሎኹ ሽግር ሰብ’ውን ምስዚ ከም ዝሃመድ ገጢመዮ።

ዘይርአዮ ዘሎ ንኸርኢ ዓይኒ ኣኸፊቱ ዘመልክት ዘይኰነስ ዓይኒ ዓሚቱ ዝኸውል በዚሒዎ።

ምስዚ ኩሉ ነጐዳን ማዕበልን ምንቅጥቃጥ ምድረ-ሰማያትን ስነ-ጥበብ ገና ንወኑ ዘለዓዕል ህርመት ኣይሰምዐን። ከም ሰቡ ኣእዛኑ ሓቲሙ ኣብ ማእሰርቲ ቀደም ኣሎ። ገና ኣይጨደረን፣ ገና ኣየእወየን፣ ገና ኣይደበለን፣ ገና ኣይመርሐን። እቲ ንዕጥቂ ናጽነት ፍስሃ ዘጉስዐ ነጋሪት ህርመቱ ክዕፍኑ ዝጽዕሩ ዕሱባት ስነ-ጥበበኛታት ኣበይ'ሞ ክበጽሑ'ኳ እንተ በልኩ፡ መጽሓፊይ ሓዲኻ ጡፍ ንኸትብሎም ከቐርበላ ከም ዘሎኒ እኣምን። ነቶም ቀንዲ ሞያኦም ገዲፎም ስነ-ጥበበኛታት ክመስሉ ዝህቅኑ ድማ በብሞያኻም ንምዕባለ ህዝቢ ዘምሩ፣ ብናይ ሞያኻም መጽሓፍቲ፡ መጽሔታትን ጋዜጣታትን ንተስፋ ዕብየት ህዝቢ ኣበሰሩ፣ ኩሉ ብቐዱስ ሓበን በብወገኑ ይሰለፍ ምበልኩዎም። ነቶም ብዛዕባ ስነ-ጥበብ ክጽሕፉ ዝኸእሉ መሲሉዎም ኣብ ገጽ መራኽቢ-ብዙሃን ብርሃን ሓቂ ከይሰፍር ብጸልማት ኣእሙሮኦም ዝኸውሉ ዘሎዉ ብዕዉር ምኸርኻም ኣይትሓንኩልና ምበልኩዎም።

ህይወት ቃልሲ ሕቶን ምላሽን ምኒኑ ዝፈልጡ ሰባት ወይ ትካላት
ይህሉ፡ዶ ኢሊ እጠራጠር።

ንህጻናት ዝተዳለወት ቀዳመይቲ መጽሓፍ ኣዛሚት ተሓቲማ
ኢልና ኣብ ገዛ ንእሽቶ በዓል ጌርና። እቲ ካብ ህንዲ ዝመጸ ኤርትራዊ
ፈላስፋ ዝነበሮ ዓቢ ፍቕሪ ኣዛሚት ተሰኪሙ ዕዱምና ኰይኑ።
ብ2000 መጺኡ እንከሎ ከም ዘተሰፈወና ብ2002 እታ ኤርትራዊ
ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን እትብል መጽሓፍ
ተሓቲማስ መዛረቢት ኣንበብቲ ኰይና ስለ ዝነበረት ዕዱማትና ነቲ
ውሩይ ደራሲ ኣብህይወቱ ኣብ ጥቓኡም ብምርኣዮም ተሓጉሶም።
ደራሲ ተዋስኦ ትጃር እውን ብሃረርታ ኩልና ኢዩ ተዓዲሙ። እታ
ኣምህርዮም ዘርእስታ ውዕውዕቲ ተዋስኦኡ ብቐጻሊ ንመበል ሰለስተ
ወርሒ ትርኣ ስለ ዝነበረት ዕዱም ከቢቡ ከይበልዖ ሰጊእና ኔርና።
ኣተዓዳድማን ኣመጸጽኣን ካልኦት ዕዱማት ኣይተረድኣንን። በዚን
ቡቲን ግን ሓዶሎ ሰባት ተኣኻኻቢዮም። እንታይ ምስ ምንታይ
ኣዛሚዶም ከም ዝኹኑ ኣይፈለጥኩን ደኣምበር ገሊኦም ነቲ ዕድመ
ኣኼባ ዝበሉዎ ነይሮም።

“ነዚ ኣኼባ ‘ሕሱም ጥምየት ዛንታ ቈልዑ ኣብ ዓበይቲ ኣሕዲሩዎ
ዘሎ ሕማም ንምፍዋስ’ እንተ ትብሉዎ መምሓረልኩም፤” ኢሉኒ
ሓደ ዕዱም።

መሓመድ እድሪስ ነቲ መጀመሪያ ምርቓ መጽሓፍ፡ ደሓር
ኣኼባ ዝተባህለ ዕለት ምስ ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ኣላጊቡ እቲ
መጽሓፍ ኣብቲ ጉዕዞ ናጽነት ሓድሽ ምዕራፍ ዝቐይሰ ፍጻመ
ከም ዝኹነ ንዕዱማት ገሊጹ። ተረዲኡና ዝብሉን ኣይተረድኣናን
ዝብሉን ወገን ፈልዮም ክከራኽሩ እንከሎዉ ብኻልእ ወገን ድማ
ደጊም ትሩፍ ምስ ቀደም እምበር ሓድሽ ምዕራፍ ክብሃል ከም
ዘይግባእ ርእሰ-ግሉጽ ኢዩ ዝብሉ ወገን ኣይተሳእኑን።

“ርእሱ-ግሉጽ ቃል-ንቃል ካብ ቋንቋ እንግሊዝ ክቕዳሕ እንከሎ ሕመረት መበቆላዊ ትርጉሙ ተቐንጢጦ ናብ ትግርኛ ዝተጸንበረ ሓንካስ ሓረግ ኢዩ።” ኢሉ ሓደ መጽሓፍ ስዋስው ዘቕረበ። ንዕኡ ይድግፍ ኣሎኹ ዝብል ሓደ ጸሓፊ፡ “እዚ ተርእዮ’ዚ ሓቂ ይውጻእ እንተ ተባሂሉኻ በዚ ተወሲኑ ዝተርፍ ኣይመስለንን። ቋንቋና ብግጉያት ተርጉምቲ ካብ ምውቕ መኣዲ ቤተ-ሰባም ተተመንጢሎም በብግዜኡ ብዝድርበዩ ዘሎዉ ባዕዳውያን ቃላትን ሓረጎችን ንውሽጡ ኣትዮም ብዝገብሩዎ ዝርጋን ኣብ ዝኣቱዎ ጠፊኡዎ ኣሎ። ኣኼባና ነዚ ዝፈለዮ ግዜ እንድሕሪልዩ ከይኑ ካብቲ ግድን ክንዛረበሉ ዝግብኣና ጉዳይ ይመስለኒ። ወረ ካብዚ ዝዓቢ ነገር ዘሎ ኣይመስለንን! ብበዓል እክለ ብዘይትብሎም ሰባት ቋንቋ ከምዚ’ሉ እንተ ተሓሚሱ ደኣ እንታይ ቅሳነት ክርከብ ኢልኩሞ?”

“ኣነ ዝመስለኒ ንኣኼባ ዘይኩነስ መጽሓፍ ኣዛሚት ክንምርቕ ኢና መጺእና ዘለና። ብዛዕባ መጽሓፍ ሕጽር ዝበለ ዘረባ ከተሰምዓና ስለ ዝኹነት ካልእ ገዲፍና ንዓኣ ንስማዕ በሃላይ እዩ። ብዛዕባ ጽርየት ቋንቋ ዝግደስ እንተልዩ ድማ ጽልዋ ዘመናዊ ታሪኽ ሃገርና ኣብ ምስጢር ቃላት ዘኸትሎ ዘሎ ሳዕቤናት ምስ ስነ-ቋንቋ ኣዛሚዱ ናብዚ ክሕተም ጀሚሩ ዘሎ መጽሔት ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ እንተ ሰዲዱልና ካብ ሕጂ ኣመስግና።” ኢሉ መሓመድ እድሪስ ነቲ ዘረባ ኣልዩዎ።

ኣዛሚት ከም ቈልዓ ተሰንያ ናብ ዓንኬል ዕዱማት ተፈንያ። ንዒ ኩዳ ልመዲ መልክዓ ዘውዲ እትብሃል ደርፊ ብህርመት ከበሮ እናሰጉመታ፡ ብጭራ ዋጣ እናሓንበበታ፡ ብጣቕዲት እናወሳወሰታ፡ ብሓጉስ ክትልሀ እንከላ ተራእያትኒ። ብውሽጢ ልበይ ወና ንኸተውጽእ ተመንየላ። ኣውዕሊ ተባሂላ ክሳብ ኩዳ ትጸግብ ደርፊ እናተቐበልኩ ኢደይ ክሳብ ዝቕንዞ ናይ ሓይሊ’በይ ከጣቕዐላ ወሲኑ። ኣዛሚት ድማ ካብ ንስነታ ብዝነቐለ ሓይሊ ባዕላ ከም መፍተል ሰለል ከም እትብል ኣሚኑ። ብልበይ ንዒ ኩዳ ልመዲ መልክዓ ዘውዲ እናበልኩ ደሪፊ። ኣዛሚት ነዛ ደርፊ ኣጸቢቓ ከም እትፈትዋን ንጓላ ትደርፈላ ከም ዝነበረትን ዘኪረ። ኣዛሚት ውሑድ ኢያ ተዛሪባ። እታ ዝጽሓፈታ መጽሓፍ እናንበልበለት እንከላ ኣብቲ ብውዕወዕ ሕብርታት ዝተኹልዐ ናይ ህጻናት ዛንታ፡ ኣዛሚት ናብ ቈልዓ ተቐይራ ዕንባባ ትኣሪ ከም ዘላ ዘእምን ምኽንያት ነይሩኒ።

“ንህጻናት ንምሕጓስ ኩልና ህጻናት ክንከውን ኣለና። ኣብ ዓለም

ህጻናት ዘይነብር ንህጻናት ዘርብሕ ምህርቲ ከወፊ ኣይክእልን ኢዩ። እቶም ዝበለጹ መማህራን ንህጻናት ክምደቡ ኣሎዎም። ህጻናት ምስ ኣድማሶም ዘሎዎም ዝምድና ዘርጉዱ መማህራን የድልዮም። እቲ መምህር ናይ ህይወት ዘማሪን ናይ ፍጥረት ተመራማሪን እንተኹነ ይምረጽ። እንተ ዘየሎ ግን ከምዞም ሕጂ ዝርኣዩ ዘሎዉ ግዳያት ትምህርቲ ክድገሙ ኢዮም። ስነ-ጥበባዊ ምህን ስነ-ፍልጠታዊ ፈጠራን ዝጎደሎም ጸማልያ ዓበይቲን መንእሰያትን ብስም ምሁራት ተሪፎም ኣሎዉ። ከምዞም ንርእዮም ዘሎና ክንደግም የብልናን። ኣይተሓገስናንዎ ንህጻናት ከነጉሂ ኢና ዝብሉ ጨካናት ክርሕቁ ኣሎዎም። ፈጠርቲን መሃዝቲን እምበር ተኸተልቲ ውሽጡ ዘይተፈልጠ ቅድታት ይኣክሉና። ኢዶም ናብ ጎቦታትኳ ዊጥ ዘየብሉ!” ኣዲንታ ሰም ኣቢላ ምስ ተዛረበት ኣብ ነብሳ ተጠርኒቐ ዝጸንሐ ወና ዘውጽኣት መሲላትኒ። ድሕሪ’ዚ ኣብ መንጎ ዕዱማት ዝነበረ ወግዲን ጸወታን ድምጺ እናወሰኸ ቀጺሉ።

ኣብ ቅሉዕ ዝባን ኣዛሚት ክወርድ ዝኸእል መግረፍቲ ሕቶታት ተራእዩኒ። ዓይነት ኩርማጃት መልክዖም ንሓተትቶምን ሕቶታቶምን ዘቃልሑ ይመስሉኒ። ሕቶታት መንነት ሓተትቲ ኢዩ። እዞም ብፍልጠት ሰብ ርዒዶም ድንቁርናኦም ንምክዋል ዘወድቑ ነጥብታት ሕቶ፡ ገርማዕ ድምጺ እምበር ክብደት ሓይሊ የብሉን። ኣዛሚት ብዓሻ ሕቶታት ኣይተጸገመትን። ንገሊኦም ኩርማጃት ሕቶ ግን ከም መውጽእ ቆለታታ ቆጺራ ብባህጊ ዕግበት ሰቕጥቀጥ እናበለት መሊሳቶም። መመሊሶም ንዘውደቐላ ኩርማጅ ሕቶታት ከኣ ዝባና ቀሊዓ ተቐቢላቶ። ኣብ ገጸ ድማ ፍትወት እምበር ስቓይ ኣየርኣየትን።

ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ሕቶታት ከቲርካ ምላሽ ካብ ምሃብ ሓሊፎም ኣስተምህሮ ናብ ምሃብ ተቐራሪቦም ዝመጹ መሲሎም። ንገሊኦም ሕቶታት ካብ ሓተትቲ ተወርዊሮም ከበሮ እዝኒ ኣዛሚት ቅድሚ ምኹሕኳሖም፡ ኣብ መገዲ ጸኒሖም፡ የሓክሉዎም ነይሮም። ንኣብነት ፈላስፋ ህንዲ ንዝጎነፉዎ ሕቶታት ሰብ ናብ ዘይሓኹሮ ጎቦ ሓሳብ የብጽሖም ነይሩ። ጽንሕ ኢሉ ከም መደራግሕ ንታሕቲ ከንከራሩዎ እንከሎ ኣድሕነኒ ወይ እግረይ ኣውጽኣኒ ዘየብል ኣይነበረን። ነቲ ረቂቕ ፍልስፍና ብፍሉይ ክእለት ጸሚቑ፡ ንጽር ኣምራት ህይወት ሰሪሑ ንዕዱማት ኣርዲኡ። ትጃር ብወገኑ፡ ንፍልስፍናዊ ሕቶታትን መልሲን ብማህዛዊ ክእለት ከም ብሓድሽ ከም ዝፍጠሩ ብምግባር ኣብ ሕቕፊ ህዝቢ ኣንቢሩዎም። ብሕሉፍ

ተዋስከረው ብልሓት ሃዋህው ፍልስፍናን ጭቡጥ ህይወትን ብስኑ-ጥበባዊ ክእለት አዛሚዱ ስለ ዘቅረበ ዕድማት ከይተጸገሙ ርብርቅምን ከባቢአምን አለልዮም ክግምግሙ ክኢሎም።

“እዚ ኩሉ ትብልዮ ጌርካ መጻኢ ትውልዲ እንተ ተመሳየሽ ኢልኪ ኢኺ። ሕጂ ዘሎ ኩነታትከ መን ይኣብደ?” ኢሉ ሓቲቱ ሓደ ካብ ዕድማት፡ ቀልቢ አዛሚት ብገርናዕ ድምጹ እናጎተተ።

ምላሽ ግን ካብ ፈላስፋ ህንዲ ተጂዕዮም።

“ድሕሪ ምላሽ ዘሎ ሕቶ ካልእ ሕቶ ጎቲቱ ካልእ መልሲ ኢዩ ዝጽበ። እቲ ምላሽ ድማ ብኻልእ ሕቶ ካልእ ምላሽ እናኣናደየ ክሳዕ ሓቂ ዝበርቅ ዘየዕርፍ ምጂኑ ደኣ ርኢናዮ እንዲና! ንሓንሳብ ገሊኡ ሕቶታት ካልእ ሕቶታት ጐቲቱ፡ እቶም ተጎቲቶም ዝወጹ ድማ ንኻልኡት ብምጉታት መወዳእታ ዘይብሎም ሕቶታትን መልሲታትን ክቀባበሉ መዋእል’ኳ እንተ ሓለፈ ሓቂ ከይተቐልቀለ ዝተርፈሉ እዋናት እውን ክህሉ ይኽእል ኢዩ። ብናተይ ፍልስፍናዊ እምነት ዘይኩነስ ብኣርኣእያይ ህይወት ቃልሲ ሕቶን መልሲን እኳ እንተኹነት ሓቃ ገና አይተጋህደን። እዚ ፍልስፍና’ዚ ሎሚ-ቕን ንሰምዖ ምስ ዘሎና ጉዳይ ሃገርና ክነዛምዶ እስኪ ንፈትን። ንሕና ኤርትራዊ ሓቂ ኢና ንእልሽ ዘሎና። ሓቂ ንምርካብ ድማ መሳርሒና ሕቶ ወይ ሕቶታት ኣቕሪብካ ምላሽ ምጽባይ ኢዩ ኩይኑ ዘሎ። ብውሕዱ ኣነ ከም ዝፈልጦ ግን ንሕቶና ዝኸውን ምላሻ ግና ኣይረኽብናን። ሕቶታትን ምላሻትን ብስራዕ ይስጉሙ የሎዉን በሃላይ እየ። ስለምንታይ ንሃገርና ክወራዋ ደልዮም ንዝብል ሕቶ ዝምልሽ ትካል ኣይርኣኹን። ኣስዒብና ካልኡት ምላሻም ዘድልዩና ሕቶታት እንተ ነቕርብከ መን ምመለሰልና? ንኣብነት እቶም ተጸባእቲና ዝብሃሉ ዘሎዉ ንምንታይ ኩናት ደልዮም? ብፍቓዶም ድዮም ብድፍኢት ሓያላት? ብዘይ ኩናትከ ክቐስኑ ምኽኣሉ? ፍቕሪ ኣይፈትዉን ማለት ድዩ? ናይ ፍቕሪን ኩናትን መረዳእታኦም እንታይ ይመስል? ወዘተ. ኢልካ ንመን ይሕተት መንከ ይምልሽ እንተ ኢልና ሓቂ ክትሃድምምበር ክትቀርብ ኣይትርኣን። ምናዓ ዝመጸ ይምጸእ ኢልና ወዲሰብ ስለምንታይ ሰላም ከም ዝጸልእ እንተ ንሓትት ኣኼበኛታት ሕቡራት መንግስታት ክዝትዩ ውዲሎም እንተ ዝሓድሩ ምላሽ ኣይምሃቡናን።

“ብዙሓት ትካላት እዚ ክገብር እየ ኢለን ደኣ ይምስረታምበር እንታይ ተሓቲተ እንታይ ክምልሽ እየ ኢለን ኣይሓሰባን ኢየን። መብዛሕትኦም ሰባት እውን ከምኡ ኢዮም። ንዝሕተቱዎ ምላሽ

ይሃሉዎም አይሃሉዎም አይግደሱን። ህይወት ቃልሲ ሕቶን ምላሽን ምጁኑ ዝፈልጡ ሰባት ወይ ትካላት ይህሉዉዶ ኢሊ እጠራጠር። ኣብ ኤርትራ ግን ከም ፍልስፍና ጥራይ ዘይኩነ ከም እምነት ክንቅበሎ ከም ዘሎና ገሊጸ ኣብ መጽሓፊይ ኣመልኪተዮ ኣሎኹ።” ኢሉ ከተንፍስ ምስ ጀመረ ክምልሹ ወይ ክሓቱ ዝተሃንጠዩ ዝገብሩዎ ድምጺ በርቲዑ።

ትጃር ኣብ ኩርናዕ ገዛ ጸኒሑ ናብ ማእከል ብምምጻእ ብተዋስኣዊ ብልሓት ድምጹን ገጹን ሰብ ካልእ ገዲፉ ዓይኒ-ዓይኑ ከም ዝጥምቶ ገይሩ። ኩሉ ተጸባይ ቡራኬኡ ምጁኑ ምስ ኣረጋገጸ ዋዛን ቁምነገርን ሓዋዊሱ ዘረባ ጀሚሩ።

“ፈላስፋ ህንዲ ዝበሎ መስደመም ኢዩ። ትርጉም ህይወት ከምዛ ዋዛ ገይሩ ገሊጹልና። ትምህርቲ ማለት እዚ ኢዩ። እታ ፍልጠት እንተልያ ንኸቢድ ብቐለል ምግላጽ ይክኣል ኢዩ። እንተ ዘየልያ ድማ ነዛ ንእሽቶ ኩጀት ኅቦ ምግባር ኢዩ። ኤርትራውያን ነዘውትሮ ዘሎና ሕቶታት ምስ ምላሻት ይስጉምዶ ኣይፋል ብሓደ ወገን ክርኣ እንከሎ ብኻልእ ድማ ቃልሲ ሕቶን ምላሽን ክሳዕ ሓቂ ዝቐልቀል ይቐጽልዶ ኣይፋል ንዝብል ሕቶ ምምላሽ ከድሊ ኢዩ። ምስ ተጸበእቲና ዘሎ ቃልሲ ሕቶን መልሲን ግርም ገይሩ ገሊጹዎ ኣሎ። ኣብ መንጎና ዘሎ ቃልሲ ሕቶን መልሲንክ እንታይ ይመስል? ሕቶዶ ይበዝሕ ምላሽ? ገሊኦም ንዝኹነ ሕቶ ቅልጡፍ ምላሽ ክህቡ እንከሎዉ፡ ገሊኦም ድማ ብዘይካ ምላሽ ትሕዝቶ ሕቶታት ዘይፈልጡ ኣሎዉ። መጽናዕቲ ኣካይድና ዝብሉ ከም ዝገልጹዎ ኣብ ሃገርና ካብ ሕቶ ምላሽ ይበዝሕ ይብሉ። ንሓደ ሃገር ሕቶዶ ምላሽ ይሓይሽ ዝብል ሕቶ እንተ ተላዲሉ ምላሹ ቀሊል’ኳ እንተ ዘይኩነስ በቶም ናይ ምላሽ ሕሉፍ ተመክሮ ዘሎዎም ቅልጡፍ ምላሽ ምተዋህበ ነይሩ።” ብዘረባ ትጃር ዕዱማት ብሓደ ስሒቆም።

ኤርትራውያን ብነብስና ንምስሓቕ ንክእል ሕብረተሰብ ምጁንና ሓደ ካብቲ ጸጋታትና ኢዩ። ሰብ ክስሕቀና ኣይንደልን፡ ንነብስና ግን ኣይንምሕርን። ዕዱማት ደጋጊሙ ዝዘውተር ሕቶን ምላሽን እናዘከሩ ክስሕቁ እንከሎዉ ካብ ርሑቕ እዕዘብ ነይረ። ሓሳቦይ’ኳ ካብዚን ናብቲን ክመላለስ ዝጠበ ኣገዳሲ ርእይቶታት ገለ ንመጽሓፊ ዝኸውን እንተ ማእረርኩ ብምባል ኢዩ ነይሩ። ንኣዛሚት ኢሉ ዝኸለ ሕቶ ከቲሩ ናብ በሪኽን ግሩምን ሰገንት ፍልስፍና ህይወት ክኣልዮ ምክኣሉ ኣደኒቑኒ። ሓቂ ህይወት ቃልሲ

ሕቶን መልሲን ኢዩ ምባሉ መንፈሰይ ብርሃን ወሲኹሉ።

አተላላፊያ ትጃር'ውን አዝዩ አሐጉሱኒ። ደረስቲ ተዋስኦ ከመይ አቢሎም ካብ ፍልስፍና ይኹን ካብ ታሪኽ ወይ ካብ ዕለታዊ ናብራ ተበጊሶም ተዋስኦዊ ውራይ ከም ዝፈጥሩ ከስተውዕል ክኢለ። ትጃር ነቲ ፍልስፍና ሕቶን መልሲን ምስ ባህሪ ሰብ ኣራኹቡዎ። ብሓንቲ ሕቶ፡ ማለት ኤርትራውያን ሓተቲ ድዮም መለስቲ፡ ኢሉ ምስ ጠየቐ ጥራሕ ነቲ ብሒደት ተመራመርቲ ተወኒኑ ዝነበረ ፍልስፍና መንዚዑ ንህዝቢ ከረክቦ ክኢሉ። እቶም በላሕቲ ስነ-ጥበብኛታት ከምኡ ኢዮም፣ ነቲ ንሒደት ተሓዚኡ ከም ሕቡእ ምስጢር ፍልስፍና ወይ ስነ-ፍልጠት ተዓቂቡ ዝነበረ ሓሳባት ንኹብሪ ሰብ የውዕሉዎ። በዚ ምኽንያት ኢዩ ስነ-ጥበብ ልዕሊ ፍልስፍና ምጳኑ ዝረጋገጽ። ከይተፈለጠኒ ንበርናርድ ሸው ዝብሃል ውሩይ እንግሊዛዊ ደራሲ ተዋስኦ ዘኪረ። ስራሑ ዘበለ ከምኡ'ዩ ነይሩ። ሰጋእ-መጋእ ዝብል ዝነበረ ፍልስፍና ናብ ርትዒ ስነ-ጥበብ ስለ ዘሳገረ እየ ዝዝክር።

ግርጭት ሕቶን መልሲን፡ ጉልባብ ድንቁርና ቀቀሊዑ ገጽ ሓቂ ከርኢ እንድሕሪ ዝኸእል ኰይኑ፡ ትምህርቲ ከድሊ'ዩ ኢለ እናሓሰብኩ መሓመድ እድሪስ ካብቶም ዕዱማት ንኸስግል ኣብ ጥቓይ ኮፍ ኢሉ። ክልተና ነቶም ብናህሪ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ተናዊጃም ሓሳባት እናንጠሩ ዝቀባበሉ ዝነበሩ ዕዱማት ተገዲስና ንርእዮም ኔርና። እተን ኣቐዲመን ንብረት ፍልስፍና ነይረን ናብ ዋንነት ተዋስኦን ዕለታዊ ናብራን ተሰጋጊረን ዝተቐየራ ኣምራት ቀንዲ መዛተይቲ ጸወታ ዕዱማት ኰይነን ወግዒ ይመርሓ ከም ዝነበራ ተዓዚብና።

“ኹሉ ቃልሲ ሕቶን መልሲን ኢዩ።” ኢሉዋ ሓደ ቀያሲ መድረኽ ንሓንቲ ምጭውቲ ተዋሳኢት።

“ይኹን ደኣ'ምበር ኣተሓትታ ክትመሃር ኣሎካ” ኢላ መሊሳትሉ ደምብርጽ ከይበላ።

“ንስኺ ድማ ኣመላልሳ ክትመሃሪ ኣሎኪ።”

ክልተኦም እናተቐባበሉ ናይ ልቦም ክስሕቁ እንከሎዉ ምስ ተዓዘብኩ ብዙሓት ዘይከምኡቶም ከኣ ሰኣን ብሩህ ኣእሙሮ ናብ ዘየድልዮም ዝተሓላለኹ መጻወድያ ፍልስፍና እናኣተዉ ንሓጉስ ዘይተዓደሉ ሰባት ከም ዘሎዉ ዘኪረ። እቲ ቀያሲ መድረኽን እታ ተዋሳኢትን ነዩናይ ሕቶ ነዩናይ ምላሽ ይብሉዎ ከም ዝነበሩ

ጥንሲ ትርጉሙ ከም እተደለየ ክዝርጋሕ ዝኸእል ኢዩ ነይሩ። እቶም ክልተ ፍቕራት ነዩናይ ትርጉሙ ይብህጉ ከም ዝነበሩ ድማ ዘሸግር ኣይነበረን። እታ ምሽት፡ ምናልባት ድማ እታ ለይቲ፡ ክንደይ ተጻዊቶም ክንደይ ከም ዝሰሓቐ ተራእዮምኒ። ካብ ዓቕባትን ኣጸድፍን ፍልጠት ብበልሓት እናተኸናኸኑ ዘውርዱዎም መስተወዓልቲ እንድሕሪ ረኺቦምስ ፍልስፍና፡ ስነ-ጥበብን እምነትን ንዕለታዊ ሰሓቕን ጸወታን ወዲ-ሰብ ባህ እናበሎም ንምዕጃብ ቅሩባት ምኒኖም በሪሁለይ።

ነቲ ኣብ ጥቓይ ኮፍ ኢሉ ቁሩብ ዝን ክብል ዝርኣኹዎ ዝመሰለኒ መሓመድ እድሪሱ፡ “እንታይ ደኣ ትኸስ ኢልካ? ፈላስፋ ህንዲ ልዕሊ ጽሑፉ ዝኸደ መሲሉኒ። ብርግጽ ኣብ መጽሓፉ ኣሎ። ከምዚ ሎሚ ምሽት ገይሩ ግን ኣይነጸረን።” ኢለዮ።

“እስኪ ኣርእስቲ መጽሓፉ ድግመለይ። ነዊሕ ኣርእስቲ ኣይተሓዘለይን ኢዩ። ገሊኡም ጸሓፍቲ ስለምንታይ ነዊሕ ኣርእስቲ ከም ዝመርጹ ኣይርደኣንን።” ኢሉኒ ካብ ትኸሱ ወይ ካብ ትካዘሉ እናተበራበረ።

“ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን ኢያ ትብል። ካብዘን ብዘመን ናጽነት ዝተሓትማ መጽሓፍቲ ዝነውሐ ኣርእስቲ ክህሉዎ ይኸእል ኢዩ። ምናልባት እዛ ናትካ ምስ ተሓትመት ብቐመት ኣርእስቲ ዝወዳደራ ትስእን ትኸውን።” ምስ በልኩዎ እታ ዋዛ ከም ውዕይቲ ቡን ኣበራቢራቶ።

“ካብ መዛኑኣ ዝነውሐት መሸላስ ወይ ንዑፍ ወይ ንወንጭፍ ኰይኑ’ምበር ብቐመት ኣርእስቲስ ንላዕሊ ጸብለል ምበልኩ።” ኢሉኒ እናላገጸ።

“እዚ ፈላስፋ ህንዲ ሕቶን መልሲን ኣብ ሰውሒ ህይወትና ኣቃሊሱ ሓቂ ቦንቑሩ ንኸውጽእ እንታይ ተሪፉዎ? ኩልና ኣብ ቅድሚ ዓይኑ ክንቃለስ ምርኣይኳ ይኣኸሎ። ድሮ-ንድሮ ህዝበይ ኩላ ትሓትትን ትምልስን ኣላ። ዘገርም ኢዩ። ንሰኻኻ ኣብ ፈጠራዊ ድርሰትካ ክትጥቀመሉ ዲኻ? ሓቂ ካብ ሕቶን መልሲን ኢዩ ዝብል ፈላስፋና?” ኣስዓበለይ።

“ንቶም ኣብ ቅድሚና ኰይኖም ዝጸወቱ ዝነበሩ ክልተ ዕዱማት ብሓንሳብ እንዲና ክንሰምዖም ዝጸናሕና። ኣለሊኻዮም ዶ ኣሎኻ፣ እታ ንል ኣብ ተዋስኦ ኣምህርዮም መስሓቄን መምህር ኰይና ዝዓየየት ኢያ። እቲ ሰብኣይ ከኣ ናይታ ተዋስኦ መድረኽ ዝኣለመ

ኢዩ። ብኢጋጣሚ አስማቶም ፍልይ ዝበለ ኢዩ። ንሱ ኣላይ፡ ንሳ ድማ ሚለና ስለ ዝብሃሉ መሓዞቶም በቲ ግዜ ልምምድ አለይ-መለይ ዝብል ሳን ሂባም። እታ ተዋሳኢት ኣተሓትታ ክምሃር ከም ዝነበሮ ምስ ሓበረቶ እቲ ሰኣላይ ንሳውን ኣመላልሳ ክትመሃር ከም ዝነበራ ኣመልኪቱላ። ኣይተሰናነፋን። ጸሓፍቲ ታሪኽ ኢዮም ሓቂ ንእልሽ ኣሎና ዝብሉ። ንስኻ ኢኻ ሕቶታት ኣዝኒብካ ምህርቲ መልስታት ትጽብ ዘሎኻ። ናተይን ናትካን ሕቶታት ሓደ ኣይኩነን። ንጽቦዮም መልስታትውን ሓደ ኣይመስሉንን። ንስኻትኩም ኣብ ዝሓለፈ ሓቂ ትእልሹ፣ ኣብ ዘሎ ንሓቂ ጎይኹም ተሳድዱዎ፣ ኣብ ዝመጽእ ሓቂ ካብኹም ሃዲሙ ስለ ዝርሕቕ ኣይርአየኩምን ኢዩ።”

“ንስኻ ኩሉ ግዜ ካብ ሓቂ ሃዲምካ ኣበይ ከም እትሕባእ ኣይፈልጥን እየ። ሓቂ ሓቂ ኢዩ። ናይ ስነ-ጥበብ፡ ናይ ታሪኽ፡ ናይ ምህንድስና፡ ናይ ጋዜጣ እናበለ ዝፈላለ ኣይመስለንን። ንስኻ ግን ሓቂኻ ፍሉይ ምዃኑ ኢኻ ትኣምን። ገሪሙኒ’ኳ!” ኢሉ ገጽ ምግራም ኣርእዩኒ።

ንሕቶኡ ዝበቐዕ ምሳሽ ኣይነበረንን። ሓቂ ብሕቶ ተፋሒሩ ዝግላህ እንተ ዝነበር ሕቶታት መሓመድ እድሪስ ቀደም ካባይ ሓቂ ሒዞም ምወጹ። ሕቶታቱ ኣይወሓዱን፡ መልስታተይውን ሒደት ኣይነበሩን። ንኸልተና ዘዕግብ ሓቂ ግን ተወዝ ኣይበለን።

ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን እናዋግዑ ናባና ገጸም ኣቢሎም። ቦታ ስለ ዝነበረ ድማ ምሳና ኮፍ ኢሎም። ክልተኣም ንዕዱማት ሓድሽ ህይወት ከም ዝሃቡ ኣነን መሓመድ እድሪስን ተቐባቢልና ደጋጊምናሎም። ግን ነቲ ናእዳ ነጺጎም ካልእ ወግዒ ንኸነምጽእ ኣተባቢያምና። ኣነ ኣቐድም ኣቢለ ብዛዕባ ወግዒ ኣለይ-መለይ ከም መስሓቕ ገይረ ኣዕሊለዮም። ኣላይ እንታይ ኢሉዋ ሚለና እንታይ መሊሻ እናደጋገምኩ ኣጸዊተዮም። ሚለና፡ “ኣተሓትታ ተመሃር! ምስ በለቶ ኣላይ ድማ ንስኺ ከኣ ኣመላልሳ ተመሃሪ!” ተባሃሂሎም ኢለ ምስ ነገርኩዎም እቲ ውዑይ ዛንታ ሓድሽ ህይወት ሂቡዎም። ምስ ናቲ ተዋስኦ ዝተዛመዱ ስለ ዝኹኑ ትጃር ቀልጢፉ ንሚለናን ንኣላይን ዘኪሩዎም። መሓመድ እድሪስ ድማ ኣብ ቀረባ ስለ ዝርአዮም መኣዲ ወግዒና ንኸመልኡ ብግዲ ከብኪቡ ጸንቢሩዎም።

ምድረ-ሰማይ ናብ ምምሳይ ገጹ ከይዱ፡ መብዛሕትኦም ዕዱማት ተጸንቂቑም ዝተረፉ ዳርጋ ኣይነበሩን። መኣዲና ግን ሱሌማን፡

ባህታን አዛሚትን ወሲኻ እናገፍሐትን እናመቅትን ብሰሐቅን ሓጉስን ዝህ ዓብሊላ። አቻልቦ ሰብ አብ አላይን ሚለናን ኰይኑ። ዘይሓሰቡዎ ምሩጻት ሰብ ምሸት ኰይኖም። መልክዕ ሚለና ካብቲ አብ መድረኽ ዘማዕደኹዎ ተቐይሩኒ። ቀሪብ ምስ ርኣኹዎ ዘይተጸበኹዎ መልክዕ ብሃንደበት ጎኒፉኒ። ውልዶ ሓረግ ስዩ ኢያ ትመስል። ለይለይ ዝብል ቅርጽ ብዘዩቋርጽ ደመት ፍሽኽታኣ ይንቀሳቅስ። ብታዕሊም ዘጥረዮቶ ውጽኢት ክእለት ተዋስኦ ይኹን ወይ ውህብቶ ፍጥረት ንምፍላይ ኣይክኣልኩንምበር ድምጻ ብዘይ ዕንቅፋት ናብ ውሻጠ ሰብ ዝሰርጽ ህያው ደወል ኢዩ። አላይ ተዛራባይ ኣይኰነን። ሞያኡውን ብሓይሊ ኣፍ ዘይኰነስ ብሓይሊ ዓይኒን ኣጸብዕቲን ዘይነበረ ከባቢ ተዋስኦ ቀይሱ ዝሃንጽ ኢዩ። ናይ ትጃር ኣምህርዮም ብማእለማ መድረኻ ንተዓዛቢ ስለ ዝማረኸት ኣላይ ንመጀመርያ ግዜ ኣብ ኤረቲቪ ቀሪቡ ምስ ሰብ ተላለዩ። ኣብ ወግዒ ድማ ኣከያይዳ ዘረባኡ ዝሕሉ ልዙብ መስተውዓሊ ኰይኑ ረኺቡዮ።

ፈላስፋ ህንዲ ንኹልና እናጠመተ፡ “ዓደይ ካብ ዝምለስ ከምዚ’ለ ተሓጉሶ ኣይፈልጥን። ቃላት ናብ ጭቡጥ ግብሪ ክቕየር ምርኣይ ቀሊል ከይመስለኩም። ኣብ ምሉእ ዓለም ቃል ርሑቕን ዝሒልን ኰይኑ ከይተጨበጠ ክተርፍ እንከሎ ኢና ንዕዘብ ዘሎና። ቀለምቀመስ ንብል ዘሎና ደኣ ስለምንታይ ድዩ? እቲ ቀለም ወይ ቃል ስጋ ኣይለበሰን ማለት እኮዩ። ቀለም ህይወት ለቢሱ ምስ ወዲ ሰብ ክዋላእ ኣይርኣናን። ኣብ መጽሓፊይ ቃል ዝነበረ ንሚለናን ንኣላይን ቃል-ኪዳን ከእስር ምብቕዑ ንዓይ ዓቢ ዓወት ኢዩ። ኣብ ብርሃንኩም ጸንብሩና እየ ዝብል።” ኢሉ ንዋራ ብብዝሒ ማይ ዘቕቢበን ክወድቃ ደልየን ዝነበራ ህጡራት ንብዓት ካብ ዓይኑ ናብ መንዲሉ ተቐቢሉ ኣዕቀሩዎን።

“ኣብ መንጎ ኣላይን ሚለናን ኰይኑ ተገይሩ ዝብሃል ዘሎ ተኣምራት ወግሐ ጸብሐ ዝገጥመና ኣይመስለንን። ከም ዝብሃል ዘሎ እቲ ቃል ካብ ደረጃ ፍልስፍና ናብ ስነ-ተዋስኦ ምስ በጽሖዩ ህይወት ለቢሱስ ንኣላይን ሚለናን ትርጉም ናብራ ክገልጸሎም ዝኸኣለ። ፈላስፋ ህንዲ ህይወት ቃልሲ ሕቶን መልሲን ኢዩ ምስ በለ ስነ-ጥበባዊ ተዋስኦ ድማ ኤርትራውያን ሓተትቲ ድዮም መለሰቲ ኢሉ ንህዝቢ ኣሳቲፉ። ኣብ ፈጠራዊ ተዋስኦ ዝተሳተፉ ድማ ትርጉም ቃል ወይ ሓቂ ወይ ህይወት ኣዘዩ ከም ዝስጉም ስለ ዝገበሩዎ ሚለና ንኣላይ ሕቶ ወይ ኣተሓትታ ተመሃር ምስ

በለቶ አላይ ድማ ንስኺ ድማ መልሲ ወይ አመላልሳ ተመሃሪ ክብላ በቺዑ። ነዘም ክልተ መንእሰያት ሕቶን መልሲን ክብሃል እንከሎ መን እንታይ ሓቲቱ እንታይ መልሲ ይጽበ ተረዳዲኦም ከም ዘሎዉ ኩሉ ፈሊጡ። ኣብ ሰማየ-ሰማይ ይወፍር ብዝነበረ ቃል ገይሮም አላይን ሚለናን ፍቕሮም ገሊጸም። ንሕና ድማ ፍቕሪኹም ይዓንብብ ንብሎም።” ኢሉ ትጃር፡ ንፈላስፋ ህንዲ፡ ከም ምልክት ዕርክነት ዝባኑ ደሪዑዎ።

ሚለናን አላይን ብፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ከም ውልዶ ቈልዑ ተሓቕፋዊም። ብደዎም እንከሎዉ ግብሮም ናብ ሰማይ ዓሪጉ። ዘይወጡኦ ውራይ፡ ስነ-ቁጠባዊ ገጽ፡ ጸዊጉ ምስ ርኣዮም ኣብ ዝኣትዉዎ ጉድጓድ ጠፊኡዎም። ንባዕላ ክትብል ምድረ-ሰማይ ትውጋሕ ክብሉ ግን አይከኣሉን። ካብ ግዳማዊ ዕርክነት ሓሊፉ ብሰንሰለት መርዓ ዘቋርን ፍቕሪ ከም ዘይነበሮም ንመን ነጊሮም ንመን ከእምኑ ከም ዝኸእሉ ክውስኑ አይከኣሉን። እዚ ክትብሎ ደኣ አይከኣለትን እምበር ኣዛሚት ብኩነታት አላይን ሚለናን አይቀሰነትን።

ሚለና ኣብ መንጎ ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ኩይና ሕንቃቕ ዝመልኦ ወግዒ ምቕጻል ከም ዘዋወጽኦ ገሚታ። አላይ ኣብ መንጎ ባህታን ሱሌማንን ኩይኑ ዓይኑ ሰሰሪቐ ዘመሓላልፎ ዝነበረ መልእኽቲ አይሰሓተቶን። ኩሎም ግዱሳት ግን ክልተኦም ፍልይ ኢሎም ንኸዛረቡ ዕድል አይሃቡዎምን። ርክቦም ብምልክት ኣካላትን ብጥቕስታት አዲንቲን ኩይኑ። አላይ ዝገበረ ገይሩ ሚለና ነቶም ሊቃውንቲ ዓይኖም ክትከፍተሎም ተማሕጺኑዋ። ምክንያቱ፡ እቶም ግዱሳት ናይ ሚለናን አላይን መርዓ ተቐቢሎምስ ብዛዕባ ናይ መጻኢ ናብራኦም ክትንበዩ ጀሚሮም ነይሮም።

ሚለና ዕጥይ-ምጥይ እናበለት ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ኣቓልቦ ከም ዝገብሩላ ምስ ተኹተኹት ነቲ ደወል ድምጻ ናይ መጻኢ ህይወታ ንምድሓን ተጠቐማትሉ።

“ኣንሳብ እሞ ስምዑኒ! ኣነን አላይን ሕጹያት ኣይኩናን። ኣብዚ ብወዝቢ ኢና ተራኽብና። ዝቐጸርናዮ መርዓ የለን።” ኢላ ርሑቕ ከይበጽሐት እንከላ ትጃር ተቐቢሊዋ።

“ኣጅኺ! ኣይተቐረብናን ኢልኪ ኣይትሻቐሊ። እቲ ቀንዲ ነገር ፈጺምኩሞ ኣሎኹም። ቃል ናብ ፍቕሪ ቀይርኩሞ ኢኹም። መርዓ ከም ዝሓለፈ ክሓልፍ ኢዩ።” ኢሉ ካብ ፈላስፋ ህንዲ።

ፈላስፋ ህንዲ፡ ንሚለና ብፍቕሪ እናጠመተ፡ ምክሪ ኢዩ ዝበሎ ኩሉ ሂቡዋ። “ዘረባ ትጃር ወዲኡዎ ኢዩ። መርዓ ይንዋሕ ይሕጸር ዘገድስ ኣይኩነን። ፍልስፍና ተዋስኦ ኩይኑስ ናብ ህይወት ተቐይሩ ምርኣይ እኹል ኢዩ። ንስኻትኩም ድማ ናይዚ ፍልስፍና ህያው ምስሊ ኢኹም። ርኢኹም፡ ጽሩይ ፍልስፍና ጽሩይ ስነ-ጥበብ ፈጢሩ ንሱ ብወገኑ ድማ ጽሩይ ህይወት ኩይኑ። ህይወት ንኸትቅጽል እምነት የድልያ። ቀለብ ህይወት እምነት ኢዩ። ኣብዚ ገዛ ገና ተፈጸሙ ዘይተሓትመ መጽሓፍ ኣሎ። እቲ ኤርትራዊ ጸሓፊ ኤርትራውያን ምስ መላእክቶም፡ ጸድቃናቶምን ኣማልክቶምን ከዋግዑ እንከሎዉ ኢዩ ዘቃልሕ። ሕሉፍ ሓሊፉ ምስ ናይ ቀደም እምነቶም ዝነበሩ ኣማልክቲ ክዛረቡ እንከሎዉ ይርኣዮም። ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን ኣብ እትብል መጽሓፊይ ብገድለ-ሰማእታት ዝተመስከረ ከም በዓል ‘ቅድሜኹም/ቅድሜኹን እስጥሓኒ’ ዝብል ኤርትራዊ እምነት መዝጊብ ኣሎኹ። ብሓጺሩ እምነትኩም ወሳኒ ኢዩ። ኣብ መርዓኹም ድማ ምሳኹም ኣሎና።”

ሱሌማንን ባህታን ድምጺም ከም ቀደሙ ክዕብልል ኣየምሰየን። ንሱብ ክዕዘቡ ዝጸንሑ መሲሎምኒ። ብሕልፊ ናይ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት መጽናዕቲ ንገብር ኣሎና ክብሉ ካብ ዝጅምሩ ሓድሽ ባህሪ ከዘውትሩ እንከሎዉ ኣስተውዒለ። ቀደም ይገብሩዎ ዘይነበሩ ንዝገጠሞም ሰብ ብዓይኖም ምብላዕን እዝኖም ብዘይ ነውሪ ምጽላውን ኣብዚሓም። ትጃርን ፈላስፋ ህንዲን ፍልስፍና ሕቶን መልሲን ምስ ኣልዓሉ ነቲ ዝነቐለ ወግዒ ደረቱ ክሳብ ዝሕዝ ጸጥ ኢሎም ስዒቦም። ሕቶን መልሲን መፍሓር ሓቅታት ምጃኑ ቦኸሪ እዝኖምኳ እንተ ዘይኩነ ኣበሃህላኡን ኣቀራርባኡን ግን ኣዝዩ ተሓዲሱዎም። ቀንዲ ቀልቦም ናብ ኣላይን ሚለናን ገይሮም ነይሮም። ንዓይ ውግን ኣቢሎም፡ “ስማዕ! ከምዚ ዓይነት ርክብ ብዛዕባ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ሓበሬታታት ዝእከበሉ ቦታ ጥራይ ዘይኩነ ኩናት ስነ-ኣእሙሮ ዝካየደሉ ምጃኑ ምፍላጥ ከድልየና ኢዩ። ንግዜኡ ተዓዚብኻዮ ዘሎኻ ኣሕጽር ኣቢልካ’ዶ ምገለጽካልና? ምስዞም ክልተ ሊቃውንቲ ዘሎኻ ዝምድና ጽባሕ ሓብረና፡” ኢሉኒ ባህታ ኣብ ጥቓ ሱሌማን ኩይኑ።

ድምጺ ኣትሕት ኣቢለ፡ “ኤርትራውያን ሓተትቲ ድዮም መለስቲ ንዝብል ነጥቢ ምስትውዓል ከድልዮ ኢዩ። ጸላኢ ድማ ንዕንወትና ከውዕሎ ዝኸእል ይመስለኒ። ምክንያቱ ብዙሓት ኤርትራውያን

ንዘይፈልጡዎ ሕቶ ናይ ምምላሽ ልማድ ኣጥርዮም ኣሎዉ። ካብ ዘዋር ታክሲ ጀሚርካ ጠበቓ፡ ሓኪም፡ መሃንድስ፡ መምህር፡ ኣማሓዳሪ፡ ወዘተ. ክሳብ ዝሕተት'ውን እንተ ጸኒሑ እንድሂ። ንዝኹነ ሕቶ ከይመዘነ ናይ ምምላሽ ቅልጣፊ ኣሎዎ። እዚ ማለት ቃልሲ ሕቶን መልሲን ተገራጭዩ ክሳብ ዝጽንቀቕ ዓቕሊ ዘይገብር ሕብረተሰብ መልክዕ ሓቂ ክርኢ ዘሎዎ ተስፋ ምንሙን ኢዩ። ጸላኢ እዚ ፈሊጡ ከየጥቅዓና ህዝቢ ዝምሃረሉ ብልሓት ክርከብ ኣሎዎ እብል ብወገነይ።” ኢሊ ናብ ኣጋይሽይ ተሓዊሰ። ንሳቶም'ውን ዝግገቡ መሲሎምኒ።

ባህታን ሱሌማንን ብናተይ ግዜያዊ ሓበሬታ ኣይተወሰኑን። ነቲ ናይ ሓንጎል መሳርሒ ዝኹነ መፍሓር ሓቂ ሕቶታትን መልስታትን ክፍትነዎ ኣንቂዶም ተበጊሶምሉ። ሱሌማን ነቶም ጨኒቐዎም ዝነበሩ ኣላይን ሚለናን ብዓይነት በሊዑ ክጸግበም ኣይክኣለን። ብኢዱ እንተ ዝጭብጠም'ውን ኣይምጸልኣን። ባህታ ከም ገለ ገይሩ ፎግፊጉ ኣብ መንጎ ሚለናን ኣላይን ኣትዩ ኣእዳዉ ኣብ መመንኩቦም ኣውዲቑሎም። ቅርብርብ እናብዝሐ ከኣ የጸውቶም ነይሩ።

ሱሌማን ፍሉጥ ፍሽኽታኡ ዓይኖም ክሳብ ዝደጉሐም መስ ኣቢሉ ብፍላይ ንሚለና ኣተኩሩ ብምጥማት፡ “ኣነን ኣላይን ሕጹያት ኣይኩናን። ኣብዚ ብወዝቢ ኢና ተራኺብና” ክትብሊ ሰሚዐኪ። ቅድሚ ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ምዝራቦም ብዛዕባ መርዓ ዝሓሰብኩም ከም ዘይነበረ ዲኺ ክትገልጹ ትጽዕሪ ዘሎኺ? ፍልስፍናዊ ቃል ናብ ጭቡጥ ፍቕሪ ቀይርኪ ክትበሃሊ እንክሎኺኽ እንታይ ዓይነት ሓበን ተሰሚዑኪ?” ምስ በላ ሚለና ምሉእ ተኸእሎ ድምጻ ተጠቐማ ከም ዘይሓልፍ ገይራ ወጪጫ። ኣውያታ ደው ከተብል ስለ ዘይክኣለት ዝግበር ተሳኢኑ። ብልሓት ዝፈጥር'ውን ኣይተረኽበን። ኩሉ ሰብ በብወገኑ ሕቶታት ኣዝኒቡላ። እንታይ ኢኺ ኬንኪ? ኣብ ምንታይኪ ኢዩ? መንዩ? ደሓን ዲኺ? እናተባህለ ዘሎዉን ዘየሎዉን ሕቶታት ተሰሪዖም። እንተኹነ እቲ ሓቂ ክወጽእ ኣይክኣለን። ልቡ ዝጠፍኡ ሱሌማን ኣብ ግንባር ዝጸንሐ ሙዚቃ ዓንቀሩ ክሳብ ዝልሕትት ከፊቱ። ሚለና ግን ምውጫጭ ሓሊፉዋስ ምጉራዕ ጀሚራ። ገሊኡም ዕዱማት ኣየናይ ወኒ ውቃበኣ የውርድ ኢሎም ኣብ ዓይነት ሙዚቃ ምምራጽ ባእሲ ፈጢርዎም። ክራርዶ ዋጣ ይሓይሽ እናበሉ ክደፋፍኡ እንከሎዉ ዘስተወዓለ ጋሻ ከበሮ ንኸመጽእ ተቓሊሱ። ለውጢ ግን ኣይተራእየን። ነቲ ምውጫጭ ናብ

አውያት ቀይራቶ። ኩሉ ሰብ ተስፋኡ ካብኦም ምጻኑ አመልኪቱ ገለ መዝሓል ሕርቃን ክገብሩ ስለ ዝተማሕጸኖም ትጃርን ፈላስፋ ህንዲን ጸር ሓላፍነት ከቢዱዎም ኣብ ዘንብሩዎ ጠፊኡዎም ዘዘው ኢሎም ተሪፎም። ደሓር ግን ፈላስፋ ህንዲ ዘላቶ ቀጣን ድምጺ ገይሩ ጸውዒት ዝጨነቓ ውኻርያ ዝጥዕም ናቋ ፈንዩ። ትጃር፡ ፈላስፋ ህንዲ፡ ኣብ ዓዲ ህንዲ ባሕትዩ እንከሎ ዝተማሃሮ ቋንቋ እንሰሳታት ዘኹትሎ ሳዕቤን ገሚቱ ይኸውን ኢሉ ስለ ዝሓሰበ ገለ እንተ ጠቐመ ኢሉ ብተዋስኦዊ ብልሓቱ ዝመለኸን ክልተ ናይ እንሰሳ ድምጺ ከልቢን ድምጺ ስቡሕ ብዕራይን ዝጥዕም ናቋታት ፈንዩ። ድሕሪ ሒደት ደቓይቕ ሚለና አውያታ ውሒጣ ቀባሕባሕ ክትብል ጀሚራ። ኣዛሚት ድማ ንውሻጠ ኣእትያ ብማይ ምስ ደበሰታ ናብ ልባ ተመሊሳ።

ድምጹ እንተ በዚሁ ተኸእሎ ምሕሳብ ይንኪ ኢዩ።

ካብ ዝገመትኩዎ ንላዕሊ ሚሊና ምስ ኣሃሚት ብብዙሕ መገዲ ተመሓዚያ። ገዛና ካብቲ ሩፍታ ዘይብሉ ስራሓን ናብራኡን መስገሊ ስለ ዝኹና ወግሒ-ጸብሒ ክትመላለሰና ጀሚራ። ብወገኑይ ከም መናብርቲና ቆጺረያ። ሚሊና ነቲ ኣብ መንጎኡ፡ ኣሃሚትን ኣባይን ዘሎ ፍልልይ ዕድመ ከይተስተባህል ኣብ መንጎና ዘሎ ተመሳሳሊ ቆላሕታ ዓለም ኣታሊሉዋ። ሓቃ ድማ ኩልና ተጸበይቲ ሓደ ዓይነት ምንጪ ትካቦ ኬንናያ። ኩልና ናይ ኣሕዋት ስነ-ጥበባት ትካቦ ክንብህግ ርእያ። እተን ረቀቕቲ ኣሕዋትና መዓስ ኢየን ቁሊሕ ዝብላና በሃልቲ ምጃንና ኣስተውዒላ። ዘረባና ንተውህቦ ስነ-ጥበብ ምህለላን ስግዳንን ኢዩ ነይሩ። ሚሊና ዘሎዋ ዓቕሚ ኣኻኽሲባ ብልሓት ተዋስኦ ንምምላኽ ኢያ ትጥቀመሉ። ዘሎዋ ኣቓልቦ ከኣ ውሕልነት ተዋስኦ ኣብ መንፈሳ ንኸተስርጽ ተውዕሎ። ብህርፋን ዝነደረ ስምዒት ተዋስኦ ብውሽጣዊ ልጓም ንኸትኣሊ ዘይትገብሮ የብላን። ናህሪ ስምዒታ እናዓንደረ ኣብ ዘይእቶ ከየእቱዋ ባዕላ ኢያ ትእብደ። ውሽጣዊን ግዳማዊን ህይወታ ሚዛኑ ሓልዩ ዕለታዊ ናብራኣ ናብ ሓደ ወገን ከይዛዘወ ንኸቕጽል ምሉእ ህይወታ ብምቅላስ ኣሕሊፋቶ። ናይ ተዋስኦ ድላዖን ክእለታን ካብቲ ውሽጣዊን ግዳማዊን ውጥረት ህይወታዪ ተበጊሱ። ናብራኡ፡ ናብራ ዝተፈላለዩ ሓይልታት ብኣንጻርነት ብዝፈጥሩ ውጥረት፡ ቅሳነት ኣይረኽበን። ነዞም ዘይቃደዉ ሓይልታት ንምዕጋስ ሞያዊ ተዋስኦ ቅድሚ ምጅማራ ብናታ ብልሓት ዝተሃንጸ ሞያ ኣጥሪያ ነይራ።

ካብ ቁልዕነታ ጀሚራ ጉልባብ ባህግታታ ቀሊዓ ኣይትፈልጥን። ትምኒታታ ዕኹልል ኣቢላ ናብ ውሽጢ ሳንዱቕ ሕልናኣ ኣጥሊቓ ምቕማጥ ንቡር ኣመላ ኰይኑ ኣብ ኩሉ መጋብር ባህርታታ

ይርዕ። ወለዳ ብንእሽቶኣ ናብ ዓዲ ኩልና ስለ ዝተሃወኹስ ምስ ዝተፈላለዩ ኣዝማዳ ዓቢያ። ምስ ናይ ወለዲኳ እንተ ዘይተዳረገ በቶም ዘጸግዑዎ ኣዝማድ ትምህርታ ንምክትታልን ኣድለይቲ ነገራት ንምርካብን ግን ክኢላ። ነቲ ሓቲታ ክትረኽቦ ዘይትደሊ ነገራት ግን ብርቱዕ ድላይ ኩይኑ ንስምዒታ ከይዕበልል ገጽ ከይሃበት ኣቀባብራኡ ብዓንተቦ ፈሊጣትሉ። ብዝገበረት ገይራ ግዳማዊን ውሽጣዊን ህይወታ ኣብ በቦታኦም ኣንቢራ ዓቢ ግርጭት ከዩርኣዩት ናይ ምንባር ክእለት መሊኻ። ገጸ ፍጹም ሚዛን ስምዒታ ዓገቲ ዘዩድሊ እዋ ከኣ ንዝተጋነነ ምሽምራር ወይ ምውጥጣር ጭዋዳታት ዘተባብዕ ምልክታት ኣይነበርን። ጭዋዳታት ገጸ ባዕላ እንተ ዘይኣዚዛቶም ስምዒት ደፊኡና ኢሎም ካብቲ ንሳ ትደልዮ ልዙብ ዕረፍቲ ኔው ነጀው ኣይበሉን።

* * *

ብ1996 ሃገራዊ ግቡኣ ንክትፍጽም ንሳዋ ወራዳ። ነቲ ጽንኩር ታዕሊም ዝበሃል ተጻዊራቶ ዘይኩነትስ ኣፍቂራቶ። ንመጀመርያ ጊዜ ኣብ ህይወታ ናጽነት ተሰሚዑዎ። ዳርጋ እቶም ግዳማዊን ውሽጣዊን ሓይልታት ክሓብሩ ደልዮም ነይሮም ኢያ ትብላ ንኣዛሚት። መሳቱኣ ብዝተፈላለዩ ዓይኒ ክርእዩ እንከለዉ ተስተውዕል ነይራ። ንሳ ግን ህይወታ ሓድሽ መኣዝን ሒዙ ዝውንጨፈሉ ወቕቲ ከም ዝኣኸለ ተረዲኡዋ። ደሓር ከም ዝተረደኣቶ ብዙሓት ምስ ናታ ዝመሳሰል ስምዒት ዝነበሮም ፈሊጣ። ሳዋ ትርጉም ሓድሽ ህይወት ኣጽኒሓትላ። እቲ ዘዕበያ ወጥሪ ግዳምን ውሽጢን ፍኽስ ኢሉ ተሰሚዑዋ። እንተኹን ነቲ ብልጓም ጥራይ ትጓስዮ ዝነበረት ስምዒት ቁሩብ ቀይዲ ኣንዊሓትሉ'ምበር ከምቲ ዝደልዮ ክዕንድር ኣይገደፈቶን።

ህይወታ ሓድሽ መኣዝንን ናህሪን ረኽቡ ብዘይ ተጸበዮቶ መገዲ ንክትብገስ ዝመጽኦ ዕድል፡ ብመልክዕ ጸውዒት ስነ-ጥበብ ቀሪቡ ተኸሲቱላ። ሃንጎፋይ ኢላ ከኣ ተጠምጢማቶ። ሓድሽ ጐደና ህይወታ ተዋስኦ ኩይኑ። ኣብ ጊዜ ኣገልግሎታ ኣብ ባህላዊ ውራያት ምስታፍ ከም ቀንዲ ድላያ ገይራ ስለ ዝሰርዓቶ ኣብኡ ተኣሊኻስ ተሓጺባ ክበሃል ምተኻእለ። ሓድሽ ዓለም ተዋስኦ ንሚለና ተሰማሚዑዋ። ኣብ ቀዳማይን ካልኣይን ደረጃታት ትምህርቲ እንከላውን ኣብ ንጥፊታት ተዋስኦን ስነ-ጽሑፍን ምስታፍ ይፍተዋ ከም ዝነበረ ትገልጽ ነይራ። ተዋስኦ ነቲ ቀደም ብልጓም ተጎቲቱ ኣብ ውሽጢ ውኃ ተዓኹሊሉ ዝሕባእ ዝነበረ ባህግታት ኣብ ግሉጽ መድረኽ ከም

ዝነግስ ገይሩዎ። ኣብ ግዜ ሃገራዊ ኣገልግሎት ዝተጠረየ ክእለት ተዋስኦ ብዙሕኳ እንተ ዘይኩነ ኣብ ዓይኒ ሰብ ኣእትዩዎ። ሚሊና ብመልክዓ ምሒር ተፈላጥነት ከተጥሪ ዘኸእል ውህብቶ ዝለበሰት ሰብ ኣይኩነትን። እቲ ዘሎዎ እኹል እምበር ፈሲሱ ዝሕፈስ ኣይነበረን። ቀንዲ መለለዪኦ ድምጻ ኩይኑ፡ ብቐሊሉ ካብቲ ዝተሓተ ናብቲ ዝልዓለ መዝገብ ቃና ንምምልላስ ስለ ዘኸእላ ድምጻ ሃብታ ምጻኑ ኣይዘንግዐትን። ኣብ ገዛና ዘስምዓቶ ምውጫጭ ግን ከም ናይ ሽዑ ዝተሰምዓ ጭንቀት መቓልሕ እምበር ከም ብልሓት ተዋስኦ ክግመት ከም ዘይብሉ ንኣዛሚት ምሒላትላ።

መልክዕ ሚሊና ከም ድምጻ ብዙሕ ዝተፈላለየ ናይ ገጽ ፊደላት ከንጸባርቐ ይኸእል። ከከም ኣድላይነቱ ኣብ ግብሪ ዝውዕል ደረጃታት፡ ዓይነት፡ ዓቕን፡ ሓይሊ፡ ጽባቕን ዝርጋሐን ኣሎዎ። ብገጽን ኣካላታን ካብ ክቱር ድሌት ስጋን ስልጣንን ናብ ናይ ዓለም ምናንን ሕራመን ዝዝርጋሕ ህያው ምልክታት ከተምሓላልፍ ስለ እትኸእል መራሕቲ ተዋስኦታት ብብቐሩብ ዓይኖም ከውድቐላ ጀሚሮም። ኣብታ ትጃር ዝደረሳ ህብብቲ ተዋስኦ ኣምህርዮም ዝተጸወተታ ቑራስ ተራ ንነባሪ ኣስመራ ኣብ ህድማ ስነ-ጥበብ እንክሎ ኣድቢያ ጸኒሓ ብድንገት ማሪኻቶ። ኣብ ገዛና ዝወጪጪታ መልእኽቲ ንበይና ዓይነታ'ያ ነይራ ትብሃል። ደሓር ፈላስፋ ህንዲ ከም ዝበሎ፡ “እቲ ንዘበናት ተዓሺጉ ዝነበረ ኤርትራዊ ድምጺ ካብ መዓሙቕ ጥንታውነቱ፡ ነዞም ፍትሒ ዝበቐሉ ዘሎዉ ሓይልታት፡ ከሕፍር ዝፈነወቶ ዘዩዓሉ ኩናት መሲሉ ተሰሚዑኒ። ኣብ ውሻጠና ይሃሉ ኣብ ገደናና፡ ቦቲ ድምጺ ከም ዝርዕዱ ዘጠራጥር ኣይኩነን። ድምጺ ሚሊና ምስ ርሑቕ ጥንቲ ይኹን ምስ ሕጂ ወይ ምስ ርሑቕ ስግር መጻኢ ኤርትራ ክዋሳእ ዝኸእል መልእኽታዊ ቋንቋ ሓቂ ኢዩ።”

ትጃር ተቐቢሉ፡ “ድምጻ ምስ መልክዓ ተሳንዩ፡ ስነ-ጥበብ ብሓፈሻ ተዋስኦ ከኣ ብፍላይ፡ ኣብ ኤርትራ ከም ዝዕንብብ ክገብር ከም ዝኸእል ዝጠራጠር የለን። ምስ መራሕ ተዋስኦ ተረዳዲኦሉ ከም ዘሎኹ ኣብዚ ቀጺሉ ዝቐርብ ተዋስኦይ ቀንዲ እኳ እንተ ዘይኩነ ልዑል ተራ ከም እትጸወት ክንገብር ኢና። እታ መወዳድርቲ ኣልቦ ዝኹነት ተዋሳኢት ስለ ዘላምበር ሚሊና ነቲ ቀዳማይ ተራ ምሓዘቶ፡” ምስ በለ ኣዚዩ ገሪሙኒ።

* * *

ሱሌማንን ባህታን ካብ ዝኹነ ንድሕሪት ክተርፉ ኣይደልዩን ኢዮም። ከም ልማዶም ንግሆ ገዛና ኳሕኩሐም። ኣዛሚት ከም ቀደማ ከፊታ ምስ ኣእተወቶም ነቲ መኣዲ ሕልበትን ስልሲን ብፍሉይ ሸውሃት ገጢሞም ኣብ መብልፅ እንጀራ ኣሰሩ ከም ዘይርእ ገይሮም። ክልቲኦም ተፈታዊ ጠባይ ኣሎዎም። ምስኣቶም ካብ ዝሰርሕ ዘመን ከይኑ። ዋዛናን ቁምነገርናን ብዘይ ደረት እናተሓላለፉ ሓጐስ ዝመልእ ጭርጭር ዓበደ ምጽዋት ስለ ዝለመድና መዓስ ዋዛ መዓስ ቁምነገር ብዘይ ዘረባ ነለልዮም። ኣዛሚት ከም ትብሎ፡ “ኣብ መንጎ ህጻናትን ዓበይቲን ብዙሕ ፍልልይ የሎን። ክልተኦም ጸወታን ሰሓቕን ይብህጉ። እቲ ቀንዲ ዝብህጉዎ ድማ ጭርጭር-ዓበደ ኢዩ።”

ብሃንደበት ሱሌማን ናባይ እናጠመተ፡ “ስማዕ እስኪ፡ ድምጺ ሚለና ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ዝጸወቶ ተራ ኣሎዶ ትብል?” ኢሉ ሓቲቱኒ። መልሲ ግዲ ደንጉየዮ ከይነሰ ባህታ ከም ሓጋዚ እናተሃንጠየ፡ “ኣብዞም ስነ-ጥበበኛታት ኢና ዝብሉ ድምጺ ሚለና መዛረቢ ከይኑ ኣሎ። ንፈላስፋ ህንዲን ንትጃርን እናጠቐሱ ብድምጺ መልክዕ ትቕይር ክብሉ ሰሚዑ። ምስ ናትና መጽናዕቲ ይዛመድዶ ትብል?” ኢሉ ንኣዛሚት ጠሚቱዋ።

“ግደፋዋ እንዶዛ ቈልዓ! ሕጂስ ብዘይካ ገዛና ናብ ትኣቱዎ ስኢና ኢያ ዘላ። ኣብ ተዋስኦ’ያ ብርትዕቲ ትመስል። ህይወታ ካልእ ዓለም ኢዩ። ኣብ ሃገራዊ ኣገልግሎት እንከላ ዘይገበረቶ የለን። ንሰለስተ ወራራት ኣብ ረመጽ ግንባራት ከይና ኢያ መኪታቶ። ዕጥቕቲ ኢያ ጓለያታ። ነቲ ግጥማት ውግእ ከም ናይ ተዋስኦ መድረኻት ኢያ ትርእዮ። ሰለፊይ ብእሾኽ ሓጺን ኣብ ዝተገርነብኩሉ ግንባር ምሳይ ኣብ ሓደ ድፋዕ ኢያ ነይራ። ድምብርጽ ክብላ ኣይርኣኹን። ከምዚ ሕጂ ኣብ ዓለም ተዋስኦ ብዓንተቦኣ ኣብቲ ዓለም ውግእ’ውን ተመሳሳሊ ባህርታት ተርኢ ነይራ።”

“እዋ ተዋጋኢት ኢያ በልያ እምበር፡” ኢሉ ባህታ ካልእ ሓሳባት ንኸውስኽ ከይተሃንጠየ። “ውልቃዊ ህይወታ ከመይ’ዩ ኢልኪዮ? ስየ ለይለይ ዝመስል መልክዕ መለኡ ኢዩ፣ ኩመል እየ ኢላ ድያ ንኣላይ ዘይደለየቶ? ንመን ኢያ ትፈቱ? ዝፍለጥዶ ኣሎ?”

ኣዛሚት ከም ቤተ-ሰብ ስለ እትቐጽሮም እምበር እቲ ምስጢር ክትዕቅቦ ምኽኣለት። ብኻልእ ወገን ድማ ሚለና ብግዳማዊ መልክዓ ውሽጣዊ ህይወታ ክትትንከፍ ኣይደለየትን።

“ሚሊና ኣብ ግዜ ሳልሳይ ወራር ፍቕሪ ሓዘዋ ነይሩ። መሰታይ’ኳ እንተ ዘይኩነት ንዓይ ዘእምን ስምዒት ነይሩዋ። ከም ዝገለጸትለይ ካብ ግዜ ቁልዕነታ ጀሚራ ውሽጣዊ ስምዒታ ብብርቱቦ ልጓም ገኒሓ ኢያ ትነብር። ስምዒትካ ምግላጽ ምጥፋእ ኢላ ኢያ አሚናትሉ። ምስ ሓደ አባል ዕቕር ሰራዊት ሕሱም ፍቕሪ ሓዘዋ። እዚ መልክዑ እዚ ቁመቱ ዝብሃል ኣይነበረን። ብዕድመ ኣዝዮ’ኳ እንተ መርሓ ምስቶም መንእሰያት መሓዙታ ኣወዳዲራ ኣብ ምሉእ ኩነታቱ ዝርኣየቶ ጸጋታት ፍልጠት፣ ግርማን ወግዒን መሲጡዋ። ስነ-ጽባቕኣዊ ጥልቀቱን ምልክት ተዋስኣዊ ፍልስፍናኡን ፍሉይ ሰውራዊ ተበግሶ ምዃኑ ጥራይ ዘይኩነስ ዘሎዎ ሃብቲ ንዝቐረበ ሰብ ክምጽውቶ ቁሩብ ምንባሩ ኣገሪመዋ። ዝርዝር ክትርጉሞም ዝሓስብ ዝነበረ ተዋስኣታት ነጊሩዋ። ምስ ደረሰቶም ከኣ ሓደ-ብሓደ እናተንተነ ማዕረ ምስ ኣዝማዱ ገይሩ ከላልያ እንከሎ ኣደኒቓ ክትጸግቦ ኣይክኣለትን። ብሕልፊ ምስ በርናርድ ሸው ዝነበሮ ፍቕሪ ኣገሪመዋ። በቲ ሰጋእ ዘይብል ርቱቦ ኣዘራርባኡ ነቶም ደረሰቲ ብኣካል ዝፈልጦም መሲሉዋ። ንሳ’ውን ንበርናርድ ሸው ከም ኣብ ሳዋ ዝተላለየቶ ሰብ ገይራ ኣፍቂራቶ። ናብ ቋንቋ ኤርትራ እናተርጎመ ኣፋሪቕ ሓሊፉዋ ዝነበረ ናይ ሸው ተዋስኣ ሰብን ሰእለ ሰብን ትብል ኢያ ነይራ። ንክፍጽማ ሓንቲ ግብሪ ጥራሕ ኢያ ተሪፋቶ። እተን ዝተርጎመን ክፍልታት ግን መምስወድኣ ንዓኣ ይህባ ስለ ዝነበረ ደጊማ ደጋጊማ ብምንባብ ኣጽኒዓቶ። ናይ መወዳእታ ግብሪ ከይሃባ እንከሎ፡ ዕቕር ወተሃደር፡ ኣብታ ኣዛሚት ዝተዋግኣትላ ግንባር ተሰዊኡ። ካብቲ ንምዝንጋዕ ኢሉ ዘዘንተወላ ታሪኽ በርናርድ ሸውን ሓንቲ መፋልጥቱ ዝኹነት ተዋሳኢትን ተበጊሳ ብሓሳባታ ካብኡ ውላድ ትብህግሞ ጠባይ ኣቦኡን መልክዕ ኣደኡን ለቢሱ ከም ሕልሚ ይርኣያ ነይሩ። ብህይወቱ እንከሎ ዝገልጸላ ዝነበረ ፍቕሪ መልሲ ኣይሃበቶን። መልሲ ሕቶታቱ ካብ ሚሊና ብዓቕሊ ተጽብዮ፤ ንሳ ግን ስምዒት ምግላጽ ሞት መሲሉዋ ሓይሊ ኣይረኽበትን። ካልኣይ ዕድል’ውን ኣይረኽበትን።

“መድረኽ ተዋስኣ ግን ዘይተኣደነ ተኸእሎ ሂቡዋ። ኣብ ህይወት ዘፍርሓ ኣብ መድረኽ ክትገልጸ ክኢላ። ክሳብ ሕጂ ነቲ ዝሓለፈ ኣፍቃሪኣ ኣብ ብዙሕ መድረኻት የፍቅረካ ኢላቶ ኣላ፤ ድሕሪ ሕጂ’ውን ኣብቶም ዝጎንፉዋ መድረኻዊ ኣጋጣሚታት የፍቅረካ ክትብሎ ኢያ። ንዕኡ ክትብል ኩሉ ግዜ ብፍቕሩ ክትሕጸብ ኢያ። ዘየቋርጽ ሕሉፍ ውሕልነት ኣገላልጸ ውሽጣዊ ስምዒት እናማዕበለት ብዝሓሸ ድምጺ፡ ብዝበለጸ ቅርጺ፡ ብዝጠዓመ መልክዕ፡

ብዝዓቦዩ እምነት ክትጽቦዩ ክትብል እታ ዝበለጸት ተዋሳኢት ኤርትራ ከም ትኸውን ኣይጠራጠርን እዩ።”

“እምበኣር ሚሊና ምስ ኣላይ ዘቋርን የብላን። ገለ ርክብከ እንታይ ኣሎዎም ይብሃል?” ኢሉ ሕቶታቱ ከም ዝነገፈ ብምልክታት ገሊጹላ።

ኣዛሚት’ውን ካብ ጀመርኩዎ ኢላ’ምበር ነዊሕ ክትዛረብ ዝደለየት ኣይመስለትንን። “ኣላይ እኮ እቶም ምሁራት ኢና ትብሉ ቀለምቀመሳት ዝፈጠርኩም ኢዩ። ንል-ኣንስተይቲ ንስነ-ጥበብ ኢላ ክትውጭጭ ሰሚዕኩም ኣይትፈልጡን ኢኹም። ንል-ኣንስተይቲ ንሓቂ ኢላ ክትቃለስ ርኢኹም ኣይትፈልጡን ትኹኑ። ንል ፍቕሪ ወይ ዕጥቂ ኣላይ ጥራሕ ኢዩ ከወጭጫ ዝኸእል ኢልኩም ኢኹም ትኣምኑ። እቲ ዘሎ ግን ኣላይ፡ ኣላይ መድረኽ ተዋስኦ ኢዩ። እታ ሚሊና ዝተዋስኣትላ ብትጃር ዝተደርሰት ኣምህርዮም ትብል ተዋስኦ መድረኽ ቀይሱዋ። ኣብኡ ተረኣእዮም። ኣላይ በዓል ሓዳርን ኣቦ ክልተ ቈልዑን ኢዩ። ምስ ሚሊና ብርሑቕ እንተ ዘይከውይኑ ናይ ቀረባ ፍልጠት የብሎምን። እቲ ተባሃሂሎም ዝብሃል ዘሎ ዘረባ ተርጉምቱዮም ናብ ቋንቋ ፍቕሪ ቀይሮም እምበር ጸወታዩ ነይሩ። ዕድመ ንዓኻትኩም፡ ኣላይ ድማ ምስ ዘፍቅራ በዓልቲ-ቤቱ ኣብ ኣፍደገ ፍትሕ ይርከብ ኣሎ።” ኢላ ደምዲማ።

“እዎ እዚ ድምጺ ሚሊና ዝብሃል ዘሎ ምስ ስነ-ኣእሙራዊ ውግእ እንታይ ዝምድና ይህሉዎ ትብል?” ኢሉኒ ሱሌማን ቆላሕታኡ ናባይ ገይሩ። ዘረባ ከም ዝበዝሐ ተፈሊጡዎስ ዝተሰከፈ ኢዩ ዝመስል።

“ኣብ’ዚ ገዛ ሕልበት ጥራይ ኣይከውንን ተወዲኡ ዘሎ። ዘረባ’ውን ዝተረፎ የብሉን። ድምጺ ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ኣገዳሲ ምጻኑ ይፈልጥ፤ ተራ ድምጺ ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ግን መጽናዕቲ ዘድልዮ ይመስለኒ። ጸላኢ ድምጺ የባዝሕ ምጻኑ ፍሉጥ ኢዩ። ድምጺ እንተ በዚሑ ተኸእሎ ምሕባብ ይንኪ ኢዩ። ድምጺ ሚሊና ግን ጸውዒት ፍቕሪ ስነ-ጥበብ ኢዩ ዝኸውን። ፍቕሪ ስነ-ጥበብ ኣዳልዩኒ ኢዩ ክትብለና። ንዑ ንፍቕሪ ንድለ፡ እንታይ ዝኸውን ፍርሒ! እንታይ ዝኸውን ውግእ! ኢዩ ክትብል። ንግለጾ ስምዒትና። ኣፍቅረኪ! በቲ ደወል ሓቂ ድምጻ ገይራ ኣፍቅረካ ንብሃሃል ክትብለና ኢዩ።” ኢላ ዳርጋ ንጸገም ናብራ ብዓወት ዝተገላገልኩ መሲለ። ዝተለምደ ሕጉስ ሰሓቕ ካብቶም ፍቕራት ኣዕሩኽተይ ተቐቢለ። ሱሌማንን

ባህታን ከቢዱዎም ዝጸንሐ ፍኹስ ኢሉሎም ደሓን ወዓሉ እናበሉ ተመራራሖም ወጺኦም። ኣዛሚት'ውን ብዘረባይ ከም ዝተሓገሰት ኣብ ገጻ ርእየዮ።

ዓይኒ መስኮት ውሽጣዊ ሐቅታት ኢዩ። ቅድሚ ምጽሐፊይ ዓይኒ፡
ድሕሪ ምጽሐፊይ ከአ ዓይኒ እርኢ።

እቲ ኩነታት ድሕሪ ኩናት ናብ ሳልሳይ ዓመቱ ይሳለ አብ
ዝነበረሉ እዋን፡ ስነ-ቁጠባ እትብሃል መጽሔት ተሓቲማ አብ
ጐደናታት አስመራ ተዘርጊሓ። ንስነ-ቁጠባ ሃገር ካብ ሓያሎ
መዳዝን ጠመተታት ዝትንትኑ ብትሽዓተ ኣርእስታት ዝተሰየሙ
ጽሑፋት ነይሮማ። ምስ ስነ-ቁጠባ ናይ ቀረባ ዝምድና ዘሎዎም
ዘይመስሉ ጽሑፋት እውን ዳርጋ ብድፍረት አብ ዘይወቕቶምን
ዘይመስርዖምን ብምሽቕራርን ብስክፍታን አብ እግርታት ቁጠባዊ
ገጻት መጽሔት ዝተዓቑቡ ይመስሉ። ካልእ ይትረፍ ክልተ ሓጻርቲ
ግጥምታት አብቲ ናይ ዘኸታም ቦታ ዝመስል አብ ጸግዒ እግሪ
ዝፍቲ ኣሳእል ኩዳ ቁጠባ፡ አብ ንእሽቶ ስፍራ ተሸኩዐን ነይረን።
ንኣንባቢ ዘደነቐ ነገር ግን ብፈላስፋ ህንዲ ዝቐረበ ጽሑፍ አብ
ማእከል ኰይኑ ህልውናኡ ብዘይ ስክፍታ ምስ ኣረጋገጸ ኢዩ።
ትሕዝቶኡ ብዓሌት ይኹን ብዘርኢ ምስተን ንህዝቢ ኩሉ ስነ-ቁጠባ
ኢዩ እናበላ ከምህራ ኢለን ዝተመክሐ ናይ ስነ-ቁጠባ ጽሑፋት
ዝዛምድ ኣይመስልን ነይሩ። ደሓር ግን ሰብ መልሓሱ ሓይሹ።

እተን ትሽዓተ ጽሑፋት ውላድ መጽናዕቲን ምርምርን ምጻኑን
ነፍሲ-ወከፍ ጸሓፊ ደጋጊሙ ካብ ምምልካት ድሕር ኣይበለን።
ተወኪስናዮ ዝበሉዎ ምንጭታት ሓባሪ ጽሑፍ ከም ግቡእ ተጠቒሱ
ክብሃል ይክእል። ብዛዕባ ኤርትራ ብመንግስቲ፡ ብሽርክነት
መንግስታት፡ ብዘይ መንግስታዊ ትካላት፡ ብውልቂ፡ ብሓባር፡
ብፈተውቲ፡ ብጸላእቲ፡ ብተመሃርቲ፡ ብመምህራን፡ ብዝተፈላለያ ናይ
ምርምርን መጽናዕቲን ትካላት፡ ወዘተ. ዝተገብሩ መጽናዕትታት
ከም ዝተመርመሩን ዝተመዘኑን መብዛሕትኦም ጸሓፍቲ ሓቢሮም።
ኩሉ ጽሑፎም ድማ ምስ ኣምርን ስርዓትን ዓውለማነት ዝተዛመደ
ምጻኑ ስለ ዝመስከሩ ኤርትራ ናብቲ ብሃንቀውታ ዓውለማነት ዝልለ

ዓለም ንምእታው ትቀረብ ኣይትቀረብ ከም ሰባ ከም እትጽገበር ንኣንባቢ ከበስሩ ዝደለዩ ይመስሉ።

ገሊኦም ሕሉፋት ተመራመርቲ ድማ ናብ ጥንታዊ ታሪኽ ኤርትራ ተመሊሶም ብጽፍሪ ምርምር ከም ዝኹዓቱን ብጸቢብ ነፍዮም ከም ዝመመዩን ኣመልኪቶም። ሒደት ከኣ ድሕሪ ሓምሳ ክሳብ ሓሙሽተ ሚእቲ ዓመት፡ ኤርትራ እንታይ ክትመስል ከም ትኸእል ኣብ መድረኽ ግምቶም ስኢሎም ብንጹር ከም ዘርኣዩን ብመጽናዕታዊ ትንታኑ ተተንብዮም ከም ዘረጋገጹን ገሊጾም። ልዕሊ ኩሉ ድማ መብዛሕትኦም ናይ ገዛእ-ርእሶም መጽናዕቲ ኣብ ሃገርም እናተዛወሩ ከም ዝገበሩ ክገልጹ እንከሎዉ ሸለል ኢሎም ዝሓለፉዎ ሰብ፡ እንስሳ፡ ማይ፡ ገረብ፡ ምድሪ፡ ወይ ኣየር ከም ዘየለ ብእምነት ሓቢሮም። ቊርሲቡን ኣደታት እናስተማቐሩ ዝገበሩዎ ዕላላት፣ ኣብ ዕሙራት ኣብያተ-ስዋ ብኸራር ዝተሰነዩ ምለሊኽ ጽራይ እናጨለጡ ዘካየዱዎ ወግዕታት፡ ብጭራ ዋጣ ክሳዱ ዘንወሐ ብርላ ሜስ ብፍቕሪ እናዓተሩ ዝተማሃሩዎ ምስጢራት፣ ኣብ ባይቶታት ተሳቲፎም ዝተቐበሉዎ ምክርታት፣ ኣብ ዶባት፡ ሳዋ፡ ወፍሪን ኣብያተ-ትምህርቲን ካብ መንእሰያት ዝጣጠሙዎ ሓቕታት፣ ኣብ መገድታት ካብ ዝጣጠሙዎም ነበርቲ ከተማታት ዝሰምዑዎ ነቐፌታት፣ ኣብ ሓያሎ መዘናግዕታት ጎፍ ካብ ዝበሉዎም ዝኣከቡዎ ተረካብ ዘረባታት፣ ኣብ ኩሉ ቤት-ዕዮታት ዘይሮም ካብ ኣባላትን ሰብ ሞያን ዝተዋህቦም ሓበሬታታት፣ ሓፊሶም ከም መርትዖ ከም ዝመዝገቡ ብምግላጽ ኣፍ ተዛራቢ ዓጽዮም።

ፈላስፋ ህንዲ ግን መርትዖ ከም ዘሎዎ ንኣንባቢ ንምእማን ኣይተጸገመን። እዚ ርእዮ፡ ሰሚዑ፡ ኣንቢቡ፡ ወዘተ. ኣይበለን። እቲ ዘቐረበ ጽሑፍ ባዕሉ ከም ዝምስክር ብርእሱ-ተኣማንነት ተጽብዮ። ብዘረባ ዘረባ ሓደ መዓልቲ ብዛዕባ መርትዖ ምስ ሓተቱዎ፡ “ኣነ ኣዲንቲ እየ ዝርኢ። ዓይኒ መስኮት ውሽጣዊ ሓቕታት ኢዩ። ቅድሚ ምጽሓፊይ ዓይኒ፡ ድሕሪ ምጽሓፊይ ከኣ ዓይኒ እርኢ። ኣዲንቲ ጥዑም ዜና እናነቀዋ መኣዛ ሰላምየን ዝኸዑዎ። ናይ ርቡሽ መንፈስ ኣውያትውን ይተፍኣ ኢየን። ኣብ ውሽጢ ዓይኒ ብርሃን ይርኣ ጸልማትውን ይርኣ። ካብ ኣዲንቲ ዝሕባእ የለን። ንሂን ሓገሥን ሰፊርም ዓይኒ ኢዩ። ተስፋ ዘሎዎን ተስፋ ዝቐረጸን ኣብ ዓይኑ ኢዩ ዝልለ። ሕርቃን ቅሳነትን ኣብ ዓይኒ ኢዩ። ንህዝቢ ዓይኒ ዓይኑ እየ ዝርእዮ። ዓይኒ ህዝቢ ዘይርእዩስ ዕዉራት ኢዮም። ኣዲንቲ ዘዕብዮዎም ዘሎዉ ውሉድ፡ ዝመርሖዎም

ዘሎዉ ሰራሕተኛታት፡ ዘምህሩዎም ዘሎዉ ተመሃሮ ዘይርእዩ፡ ዝተኸፈተሎም ናይ ብርሃን መስኮት ፍልጠት ስለ ዘይጥቀሙ ኣብ ናይ ገዛእ-ርእሶም ጸልማታዊ ድንቁርና ተኣሲሮም ይነብሩ። እቶም ዓይኒ ህዝቢ ከብርሀኑ ዝብገሱ የለልዮም እየ። እቶም ዘጸልምቲ ድማ ተለለይቲ ኢዮም። መብዛሕትኦም ኣጸልመትቲ ንገዛእ-ርእሶም ኣብ ዓዘቕቲ ጸልመት ዝነብሩ ኢዮም። እዞም ናይ ስነ-ኣሙራዊ ኩነት ዝውርውሩ ነዞም ኣጸልምቲ ከም ዝውድቡ ሱሌማን ነገሩኒ። እምብዛ ስለ ዝጽልምቶም ንኣንሳብ ጸሓይ ትጠፍኦም። ገሊኦም ዓይኒ ሰብ ዘጸልምቲ ገበኖም ምእንቲ ከይርእ ስለ ዝሰግኡ ኢዮም። ኣዲንቲ ሰብ ብንብዓት ንኸዳኽሙ ላሕ ዝብሉ'ውን ኣሎዉ። ንብዓት ቆላሕታ ዓይኒ ይንኪዩ ኢሎም ስለ ዝኣምኑ ዘንብዕ ወረ ይምህዙ። ንህዝቢ ዘፍቅር ዓይኒ ህዝቢ ባሕሩ ርእዩ ከም ዝፍሳሕ፣ ዓይኒ ህዝቢ ሰማዩ ተመልኪቲ ከም ዝትስፎ፣ ዓይኒ ህዝቢ መሬቲ ዳህሲሱ ከም ዝምዕብል ክገብር ኣሎዎ።” ኢሉ መሊሱሎም።

እቶም ኤርትራውያን ጸሓፍቲ ዳርጋ ኩሉ ንናይ ኤርትራ ስነ-ቁጠባ ክጸሉ ዝኸእል ናይ ደገን ናይ ውሽጢን ቅድመ ወይ ድሕረ ኩነታት ከም ዝተጸንዐ ኣረጋገጸም። መጽናዕቶም ምስ ደረጃን ዓይነትን ትምህርቲ ከም ዘወሃሃድዎ ግን ከኣ ገፊሕ ሃንፍ ከም ዝርኣዩ ድማ ደጋጊሞም ጠቐሶም። ስነ-ቁጠባ ምስ ዓይነት ትምህርቲ ስለ ዘዛመዱዎ ግን ብዙሓት ኣብ ንግዲ፣ ሸቕጥ፣ ምምሕዳርን ምምሃርን ዝነጥፉ ኣይተሓጉሱን። ኣብ ሃገርና ትምህርቲን ስነ-ቁጠባን ክሳዕ ክንድዚ ክዛመድ ተራእዩ ስለ ዘይፈልጥ ነታ መጽሔት ዝኣምኑ እምብዛ ውሒዶም። ትምህርቲ ስነ-ቁጠባ ኣሎና ዝብሉ ኣብ ምሕደራታት ተዓሲቦም ክውኹለሉ እምበር ኣብ መቓልሕ ዕዳጋታትን ባይቶታት ነገድትን ተጸንቢሮም ዓቕን ምህርቲ ምስ ጠለባት እናዛመዱ ክዋስኡ ተራኣዮም ስለ ዘይፈልጡ ንብዙሕ ሰብ ተሓዲሱዎ።

ካብ ናይ ፈላስፋ ህንዲ ጽሑፍ ስነ-ቁጠባዊ መኽሰብ ዝተጸበየ'ኳ ኣይነበረን። ከምቲ ናይ ካልኦት ጽሑፍ ኣብ መንጎ ፊደላት ምስ ስእልታትን ምጩዋት ቅርጽታትን ብሕብርታት ተወሃሂዶም ቋሕ ዝብሉ ኣሃዛዊ መርትዖታት ኣይተራእዩን። ዝተጠቐሱ ዓይነት መግቢ፣ ዋጋ ሸቕጣት፣ ወይ ክብሪ ኣልባሳት ብስነ-ቁጠባዊ ዓይኒ ተጠሚቶም ዝገብሩዎ ኩዳ ዋጋ ኣይተገለጸን። እቶም እዚኒ ህዝቢ ዝለመዶም መንግስታዊ፣ ውልቃዊ፣ ናጻ ዕዳጋ፣ ውሱን ዕዳጋ ወዘተ. ዝብሃሉ ስነ-ቁጠባዊ ቃላት ስለ ዘይተዘውተሩ ሓይሎ ኣንበብቲ

ስክፍታታቶም ገሊጾም።

ካብቲ ወለላ ጽሑፍ ፈላስፋ ህንዲ ንክይ ኣቢልና ከይጠጥምና ምእንቲ ከይንሓልፍ እዚ ዝሰዕብ መዝጊብ ኣሎኹ። ኣብ ጽሑፉ፡ “ስነ-ቁጠባ እውን ካብ ካልኣት ስነታት መሳቱኡ ዝፍለ ኣይኮነን።” ኢሉ ይጅምር እሞ ቀጺሉ፡ “ናይ ሓቂ ሃብቲ ንምርካብ ብቻልሲ ሕቶን መልሲን ኢዩ ዝእለሽ። ንምሕታት ትምህርቲ ከም ዘድሊ ንምምላሽውን ትምህርቲ ኢዩ ዘድልዮ። ባሕሪ ዘይፈልጥ ብባሕሪ እንታይ ተሓቲቲ ኢዩ ብቛንቋ ባሕሪ ክምልሽ? ፍሽኽታ መሬት ምስ ምጽዋግ መሬት ድዩ ክቐጽሮ? ሰማይ ምስ ጎቦታት ክዛተ እንከሎ እንታይ ሰሚዑ እንታይ ክሓትት ይኸእል? መልሲ ሰማይክ ተረዲኡ ክትንትን? ይኸእል? ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን ኣብ እትብል መጽሓፊይ ክገልጽ ከም ዝጸናርኩ ኣብ ስነ-ፍልጠት ዝተመስረተ ፍልስፍና ህይወት ዘይብሉ ናብ ስነ-ጥበብ ክሳገር ኣይክእልን ኢዩ። ስነ-ጥበብ ዘይብሉ ድማ ናብ እምነት ኣይግስግስን ኢዩ። ኣብ ነብሱ እምነት ዘይብሉ ብሕቶን መልሲን ፍልስፍና ሃኒጹ ናብ ስነ-ጥበብ ኣይበጽሕን ኢዩ። ካን ከይንዎ ብስሙ ዝሓፍር ዝበሩዎ ኢሉ ክመስል ዝፍትን ናይ ኣእሙሮ ግዙእ ከይኑ ይተርፍ ስለ ዝብል መቐረት ጽሑፉ ክትግምት ትኸእል ንኸውን እየ ዝብል።”

* * *

እተን ኣብ ዘይመጽሖተን ተጸንቢረን ዝተባህላ ክልተ ግጥምታትውን ካልእ ዘይተሓሰበ ምስጢር ወሊደን። እታ ቀዳመይቲ ግጥሚ ፍቕሪ ብዝብል ኣርእስቲ ኢያ ተሰሊማ። ኣሕተምቲ መጽሄት ነቲ ፍቕሪ ዝብል ኣርእስቲ ወርቃዊ ብርሃን ብዝብትን ምውስዋስ ተመን ተቲያሞ። ተመን ምስ ግርማ ሕብራዊ መልክዑን ጭዋዳዊ ግታረ ጭዋዳታቱን እናተራኣየ እንከሎ እተን ፍቕሪ ዘድምጸ ሰለስተ ፈደላት ቅርጻዊ ህይወት ለቢሰን ንዝጥምተን ጎሊሐን ስለ ዘፍጥግ ብቐሊሉ ይንበባ። ደራሲ ፍቕሪ ኣብ ወጻኢ ከይኑ ንሓንቲ ዘፍቅራ ዝነበረ ጓል-ገዛውቱ እናተጸበያ እንከሎ ገዲፋቶ ምስ ካልእ ዘይኰና ሰብ ምስ ከደት ምኽሪ ከም ዝልኣኸላ ገይሩ ኢዩ ገጢሙዎ። ምስ ስነ-ቁጠባዊ ሓሳብ ብምንታይ ከም ዝተሓሓዝ ግን ብዘይካ ፈላስፋ ህንዲን ደቂ-መዛምርቱን ከምኡ ከኣ ዝተረድኦም ሓደት፡ ማለት ኣብ ገና ጥልቀቱ ዘይተገመተ ምርምር ኣሎና ዝብሉ፡ ኢዮም። ነታ ዝኸሓደቶ ጓል ከመሓላልፎ ዝደለየ መልእኽቲ ብቐዲ ፍቱሕ ግጥሚ ከይኑ እቶም ቃላት ከም ዋዛ እናተወርወሩ ምስ ዝፈጥሩዎ ስእላዊ

ምስሊ ንምግግም ናይ መስትያት ስእሊ ብቻላት ኣኸሪቡሎም። ግጥምም ምስ ነፍቶም ምስሊ ኣብ መስትያት ኢዩ። ነታ ስምዒቱ ዘድመዩቶ ጓል ግብራ ንኸትፈልጥ ብቻላት ዘንጸባርቅ መስትያት ግብራ ልኢኹላ። “ገዲፍክዮ ነቲ መዓሙቕ ባሕሪ፣ ነቲ ውሽጣውሽጢ ምድሪ፣ ነቲ ጭቡጥ ግብሪ፣ ነቲ ናተይ ፍቕሪ። ለሚድኪ ፈለውፈለው ላዕሊ-ላዕሊ፣ ሸለው-መለው ብዘይዕሊ፣ ዘድሊ ገዲፍኪ ዘድሊ፣ ዘሕድር ንዲቕክስ መወዓሊ።”

ነዚ ግጥሚ ዝተርጎሙ እቲ መልእኽቲ ብሓፈሻ ንህዝቢ ኤርትራ ብፍላይ ከኣ ናብ ንግዲ፡ ምምሕዳር፡ ስነ-ጥበብን ሕርሻን ወዘተ. ንዝተስለፉ ኢዩ ኢሎምና። ብዝገበሩ ገይሮም ከዛምዱዎ ክዕዘብ እንክሎኹ ከኣ ምግራም ኣኸሊ ዲቕ ይብሉ። ከምቲ ዝብሉዎ እንተ ከይነ ቀንዲ መልእኽቲ ንውሽጢ ጥልቕ ኢልኩም ተመራመሩ፣ ብብልጭልጭ ዝብል ረብሓ ሸቐጥ ኣይትተዓሸዉ፣ ንዕለታዊ ጥቕሚ ዘይኩነስ ንሓዋሩ ዝኸውን ሕሰቡ፣ ንእሽቶ ገዲፍኩም ዓቢ ተመነዩ ከም ዝኹነ የረድኡ። መመሊሰ ምስ ኣንበብኩዎ ድማ ብርግጽ ዝመስል ኢዩ። ገሊኦም ድማ እቲ መልእኽቲ ንስነ-ቁጠባውያን ዘይኩነስ ንስነ-ጥበበኛታት ኢዩ ይብሉ። በዓል ፈላስፋ ህንዲ ከም ዝብሉዎ እንተ ከይነ ከኣ ኣብ ዝተዋፈረ ደዋፈር ንኹሉ ኤርትራዊ ምጻኑ ይገልጹ። ዘይመስል እውን ኣይኩነን። ኩሉ ኤርትራዊ ንውሽጢ ጥልቕ ኢሉ ምምርማር እንተ ዝኸእል ኢሉ ዘይምነ ኤርትራዊ ዘሎ ኣይመስለንን። ኩሉ ኤርትራዊ ኣርሒቕ ንኸጥምት ዘይደሊ ኤርትራዊ የለን። ኩሉ ኤርትራዊ ንእሽቶ ዋኒን ገዲፉ ዓቢ ውራይ ክፍጽም ዘየተባበዕ ኤርትራዊ ኣይተራእየን። ስለዚ፡ ትሕዝቶ መልእኽቲ ግጥሚ ፍቕሪ ኣብ ዝሃለወ ይሃሉ ንኹሉ ኤርትራዊ ንኹሉ ዓይነት ሓሳቡ፡ ስምዒቱ፡ ትምኒቱን ስራሑን ዝመርሕ ምጻኑ ብዙሓት ተሰማሚዖምሉ። እቲ ጽሑፍ ግጥሚ ፍቕሪ ብኹሉ ኤርትራዊ ቋንቋ ከም ሽልማት ተቐሪጹ ክልበስ ዘተባብዑ ለባማት ክርኣዩ ጀሚሮም። ስነ-ጥበበኛታት ድማ ነቲ ቃላት ግጥሚ ናብ ጥንሲ ምስጢር ዝተሰከሙ ምልክታት ንምቕያር ምስ ተዓወቱ ሰኣልቲን ቀረጽቲን በብወገኖም ተምሳሎም ብማህዛዊ ቅዲ ክፈጥሩ ክኸእሉ ምጻኖም ኣየጠራጥርን።

እታ ካልኣይቲ ግጥሚ ነዋሕ ኣብ ርእሲ ምጻና ቋንቋ እውን ሕብእብእ ዝበለ ይመስል። ባዕልኹም ርኽቡና ኢሎም ካብ ዓይኒ ኣንባቢ ዝተሰወሩ፡ ዝተጎልበቡ፡ ዝተሓብኡ ሓቕታት ከም ዘሎዉ ብምቁር ቃናን ህርመትን ተዛኒ ኢያ። ደራሲኣ ስሙ ኣይጠቐሰን።

ኤርትራዊ ጥራሕ ኢሉ አመልካቱ። ብድሕሪ ኩናት ንዝተኸሰተ ነገራት ክትገልጽ ከም እትፍትን አንባቢ አይጠራጠርን። ብንጽር እዚኹ ትሕዝቶኡ ንማለት ግን አየተአማምንን። እታ ግጥሚ ሓሳባት ከተበግስ እምበር ክትፈትሕ ዝተጻሕፈት አይትመስልን። ብሓደ ወገን ብድሕሪ ኩናት እንታይን ምንታይን ይቕየር ኢላ ተወዳውዕ፣ ምላሽ ግን ካብ ባዕላ ዘይኩነስ ካብ አንባቢ ትጽበ። እታ ግጥሚ ብቕዲ ሕንቅል-ሕንቅሊተይ ኢያ ተነዲቓ። ፈላስፋ ህንዲን ደቂ-መዛምርቱን ከም ዝብሉዎ እታ ግጥሚ ሓቂ ኩነታት ድሕሪ ኩናት ንምውጻእ ሕንቅል-ሕንቅሊተይ ተበሃሃሉ፣ ሕጂውን ሓቂ ብቓልሲ ሕቶታትን መልስታትን ኢዩ ገጹ ዘርእየኩም፣ ካብ ውሽጢ እምበር ካብ ግዳም ዝመጽእ ሓቂ ከም ዘየሎ ፍለጡ፣ ስነ-ቁጠባ ንበይኑ ስለ ዘይኣክል ካልኣት ስነታትውን አማዕብሉ፣ ኩሉ ንስነ-ቁጠባዊ አተሓሳስባ ጥራይ አይትግደፉሉ፣ ንበይኑ ስንኩል ኢዩ ዝብል መልእኽታት አሎዎ። ካብዚ ንላዕሊ ግን እታ ግጥሚ ኣብ ሃገርና ተራእዩ ዘይፈልጥ ባህሪ ኣርእያ። ኣብ ታሪኽ ምሉእ ዓለምውን ካብ ዓሰርተ ግዜ ንላዕሊ ኣይተራእየን ኢዩ ዝብሃል። አንባቢ ከም ብሓድሽ ደጊሙ በብዘንበበሉ ቁጽሪ ሓድሽ ብርሃን ፍልጠት ይረክብ። ኣርእስቲ ግጥሚ ሃብቲ ሃገር ዝኹነሉ ምክንያት ሓደ ካብ ደቂ-መዛምርቲ ፈላስፋ ህንዲ ከም ዝበሎ፡ “ኩሎም ደቂ ሃገር ኣብ መዓልቲ ሓንሳብ ንግጥሚ ሃብቲ ሃገር እንድሕሪ ኣንቢቦም ኣብ ዓመት ዝእከብ ሃብቲ ፍልጠት ንምግማት ናይ ምርባሕ ክእለት ኢዩ ዝኣኸሎም። ሃብቲ ሃገር ቁጠባዊ ጥራሕ ዘይኩነስ ካብኡ ኣዘዩ ዝዓቢ ካልእ ማሕበራዊ፣ ባህላዊ፣ ስነ-ጥበባዊ፣ መንፈሳዊ ሃብታታትውን ከም ዘጠቓልል ምርዳእ የድልየና። ንኣብነት ነፍሲ-ወከፍ ኤርትራዊ ኣብ ዓመት ክንደይ ወረቐት ይሕይኽ? ክንደይ መቋሰዪ ቀለም ፊት ፊት ይብል እናተባህለ ዘይሕተተሉ ምክንያት የለን።” እናበለ ከም ኣብነታዊ መረዳእታ ሃብቲ ሃገር ብዝሒን ዓይነትን መጽሓፍቲ፣ ደረጃ ስነ-ጥበብን ስነ-ምግባርን፣ ልዕልና መሃዛውነት፣ ፈጠራውነት፣ ፍቕሪ ኣሃዛዊ መርትዖታት፣ ወዘተ. ይዝርዝር።

መጽሔት ስነ-ቁጠባ ነዚ ዘሎ ኩነታት ድሕሪ ኩናት ዓቢ ጽልዋ ዝገበረትሉ መሲሉኒ ነይሩ። እንተኹን ቁጽሪ ኣንበብቲ ስለ ዝወሓደ እቶም ዘንበቡ ዝበሉዎ ብቓል ዘራብሕ በዚሑ። ምድግጋም ምስ በዝሐ ትርጉም መልእኽቲ መጽሔት ስነ-ቁጠባ ክብረዝ ጀሚሩ። ንምሉእ ህዝቢ ክውሕዝ ዝኸእል ዝነበረ መልእኽቲ ብሒደት ቀለምቀመሳት ተኸቲሩ ጥራሕ ዘይኩነስ ብደገል ውሱን ፍልጠቶም

ካልእ ሕብሪ ተለኸደ። ጽጋብ ዕዳጋታት ከም ዝወሰኑዎ ነቲ ሓቂ ከም ሰልዲ ኣብዚሓም ወይ ኣውሒዶም ዘሸርፉ ኣብ ፎቓዶ ሰፈራት ተዋፊሮም።

ካብ ሰልዲ ሓሊፎም ካልእ ዝገዝኡን ዝሸጡን ግን ኣይተራእዩን። ጃህራ ገሊኣቶም ደረት ስኢኑ። ኩሉ ንፈልጥ እናበሉ ሕብሪ ሓቂ ኣፋሕሸዮም ከም ዘይልለ ከሕቅቐዎ ፈቲኖም። ንኣንሳብ ምስ ዘዋግዖ ጠፊኡኒ ብጽምዋ እብላዕ። ርግጽ ከማይ ዝጸመዎም ስሕት ኢሎም ይጐንፉኒ'ሞ ብዛዕባ ብጽጋብ ዕዳጋታት ዘይብርኽ ወይ ዘይትሕት ምስጢር ህይወት ነዋግዕ። ዝጐነፉኒ ሰባት ኣገዳሲ ኢሎም ዘልዕሉዎ ወግዒ ፍረ ስኢነሉ። ዳርጋ ኩሉ ኣቐድም ኣቢሊ ዝሰማዕኩዎ ይኸውን። ሓድሽ ወይ ዘይበለዩ ጉዳይ ተሰዊሩኒ። ብዙሓት ቃልሲ ሕቶታትን መልሰታትን ዘብቅዑ ዝመሰሎም ሰባት ገጢዋምኒ። ሰውራዊ ህይወት ተወዲኡ ኢዩ ዝብሉ ህንጡያት ክንደይ ሻብ ጎፍ ኢሎምኒ። ምቁራጽ ቃልሲ ሕቶን መልሲን ትርፉ ሞት ጥራሕ ምዃኑ ካብ ዘይፈለጡ ሰባት እናርሓቕኩ መገዲ ክቕይር ጀሚረ።

* * *

ፍሉይ ባህጊ መጽሓፊይ ሰኣን ማህዛዊ ሓሳባት ደው ከይትብል ፈሪሐ። ብዘይካኣ መን ኣሎኒ? ብዘይ ባህጉ 'ታ ቃቕጣ መጽሓፊይ ዓዲ ዝኸውን ኣይመሰለንን። ዘይተዓግብ መጽሕፍ ይጽሕፍ ኣሎኹ እንተ ዘይብል እንታይ ምገበርኩ ኢሊ ንነብሰይ እንተ ሓተትኩ ምላሽ እስኢን። ሞት ዝቐርበኒ ዘሎ መሲሉኒ። ትማሊ ኣብ ስርዓተ ሞት ዝተዜመ “ወመጽኣኒ ድንጋጸ ሞተ...” ንዓይ መሲሉኒ። እቲ ንእሽቶ ዲያቆን ዓይኒ ዓይነይ ይጥምተኒ ነይሩ። እቲ ዝሞተ ካብ ስንባደ ሞት እንተ ተገላጊሉ ንመን ኢዮም “ወመጽኣኒ ድንጋጸ ሞተ” ዝዝምሩሉ ነይሮም እናበልኩ ኣስተንቲኒ። ነቲ ዘሎ'ዮም ዝኹኑ ኢሊ ክመራመር ፈቲነ። እቲ ዝሞተ መንእሰይ ኢዩ። ኣዛሚት ኣብ ሃገራዊ ኣገልግሎት እንከሎ ኢያ ትፈልጦ። ኣብቲ ንሳ ዝተወግኣትሉ ግንባር ምስ ሚሊና ኩይኑ ዓቢ ሓገዝ ዘወፈየ ተባዕ ጀግና ነይሩ ይብሃል። ሕጂ ግን በዚ ቀዛፊ ዝብሉዎ ሕማም ተሰኒፉ። ግናይ ገጽ እቲ ቀዛፊ ሕማም ነቶም ብመልክዖም ንፍጥረት ዘሐጉሱ ህዝቢ ከፈራርሕ እንከሎ ተራኣዩኒ። ምስቶም ሰላም ዝሕርሞም ሰባት መኸሩ ንዓና ከጥፍእ ዝኣለመ መሲሉኒ። ጸልማት ሞት ዝፈቱ ሓይሊ ከፍርሐኒ ጀሚሩ። ፍልስፍና ሞት ተኸቲሎም ወትሩ ከጥፍኡ ንዘውስኑ ፍቕሪ ክምህሮም እንተ ዝኸእል ኢሊ

ተመንዮ። ሓደ ግዜ ፈላስፋ ህንዲ፡ “ወዲ-ሰብ ስለምንታይ ብርሃን ዘይፈቱ? ስለምንታይ ንጸሓይ ዘየፍቅር? ግብሩ ከይፍለጥ ኢሉ ከይመስለኩም። ንጸሓይ ስለ ዘይፈልግ ኢዩ፡ ካልእ ኣይኮነን?” ክብል ሰሚዑዮ። ጸሓይ ዘርእስታ መጽሓፍ ዝደርስ ኤርትራዊ እንተ ዝርከብ ነቶም ኣብ ጸልማት ጽልኢ ዝነበሩ ብርሃን ፍቕሪ ከም ዝርእዩ ምገበርምን ንቐስሊ ውሱንነቶም ዝፍውስ ስነ-ጥበባዊ ስራሕ መፍረዩ እናበልኩ ክሓስብ ናብ ሕልማዊ ዓለም ኣትዮ።

ኣብ የማነይን ጸጋመይን ኣሃሚትን ሚሊናን ደው ኢለን ይንፍቅፈቅ ነይረን። ብሕልፊ ሚሊና ብኸያታ ክትመልሶ ኣይክኣለትን። ዕረ ሞት ምውሓጥ ኣብዩዋ። ምናልባት ብዕድመ ስለ ዝቐርባ ሓዘን ንዓኣ ሓሊፉዋ ይኸውን። ንሂ ሓለፋ ድዩ? ሕልፊ ሓዘን ዝስምዖ ሰብ የቐንእ ድዩ? ኣነ ግን ቀኒኣ። ነቲ ጉድጓድ መቓብር ከቢቦም ዝነበሩ ኩሎም ዓው ኢሎም በኽዮም። ድምጺም ከም መስዋእቲ ዕጣን ንሰማይ ገጹ ክዓርግ ተራእዩኒ። መሊሱ ቅንኢ ተሰሚዑኒ። ዳርጋ ናይ ቃኤል ዝመስል ቅንኢ ክሕዘኒ ደልዩ። ምስ ኣማልኽቶም ክሃረቡ እንከሎዉ መዓስ ኢዩ እቲ ቃል ዝርድኣኒ? ጸላእቲውን ምስ ኣማልኽቲ ምይይጥ የቐንኦም ይኸውን። ሓቂ ቃልሲ ሕቶታትን መልሰታትን እንድሕሪ ኰይኑ መን ንሕቶን መልሲን ኣማልኽቲ ከም ዝትርጉመለይ ኣይፈለጥኩን። መዓስ ኮንዮ ቋንቋ ህዝቢ ዝምሃር? እዛ ዘይትረዊ ጽምእቲ ሓቂ መጽሓፊይ እንታይ ትደሊ ከም ዘላ እንተ ዝፈልጥሰ መዓስ ምኽፍኣ! ሞት ካብ ንመንእሰይ ንኻልኣት እንተ ዝጥምት ምሓሸ። ብጭራ ዋጣ ተሰንያ “ሞትየ ንየው በሊ ኣነስየ ዝብሎሎኒ” ትብል ደርፊ ካብ ፍልስፍና ህይወት ናብ ስነ-ጥበብ ተሳጊራ እዝኒ መላእኽቲ ዝማረኸት ናቂ ሰብ ኢያ። ሞት ናብዞም ቃና ኣማልኽቲ ባሕሪ ንመንእሰያት ዘይሕብሩ እንተ ዝቐርብስ ኣብ ትሕቲ መሬት ምሓብኦም። ወይ ነዞም ኣብ ትካላት ተጸጊዖም ራኢ ትካላት እናንቆሩ ንዕለታዊ ድኽመቶም ተገዚኦም ሕልሚ ሃገር ዝረግጹ ናብ ድኽዒ ምቐየርም። ሞት ስራሑ እንተ ዝፈልጥ ክንደይ ጽቡቕ ነይሩ። ነዚ ሎሚ ዝተቐብረ መንእሰይ ጅግና ምጽኑ እናፈለጡ ምስኪን ዝብሉዎ ዝነበሩኹ ብደዎም ክገድፎም ድዩ? ብህይወቱ እንከሎ ጅግና ዘይበሉዎ ቀኒኦም ድዮም? ብጽሕነቱ ኣቕኒኡዎም ድዩ ምስኪናይ ዝብሉዎ? ብቋንቋ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ንጅግና ምስኪናይ ኢዩ ዝብሃል። ንጸላኢኻ ጅግና ኣሎካ ኣይብሃልን ኢዩ። ብቋንቋ ተጸባእቲ ዋርሳይ-ይከኣሎ ዝብሃሉ ጅጋኑ ኣሎዎም ኣይንብሃልን ኢና፣ መሀደሚ ዝስኣኑ መሳኪን ኣሎዎም ኢና ንብሃል።

* * *

ሸውሃት መጽሐፈይ መትሐዚ ስኢነሉ። “ጓሐፍ ሓቅታት ኣኻኸብካ ኣይትሃበኒ! መጀመሪያ እቲ ሓቂ ዝብሃል ዘሎ ንባዕልኻ ኮልሶ! ገሊኡ የምልስካ ግደፎ! ገሊኡ ጡፍ በሎ! ገሊኡ ከብዲኻ ገባቢጡ እናነጎደ ይውጻእ! ነብሲኻ ረስቦ! ኣብ ሓሙኽሽቲ ሓሳር ተለሎ! ብእሾኽ ጭዓ ተተፍተፍ! ደሓር መሃዝ! ደሓር ፍጠር! ኩሉ ሓበሬታ ኢዩ እናበልካ ኣይተቐርበለይ! ሓቂን ጽባቕን ዝጠመዮም ገጸተይ ኣይቅበሉዎን ኢዮም። ካብ ሓሳርካ፡ ካብ ውርደትካ፡ ካብ ቅብጻትካ ብትሕትና ምስ ተሓጸብካ ብግርህና ካብኻ ዝበቐለ ሓቂ እንተ ረኸብካ ግን ኣብ ገጸተይ ኣመልክቶ።” እናበለት ኣሸጊራትኒ።

* * *

ኣዛሚትን ሚለናን እንዳ ሓዘን ኣምስየን ክሓድራ ከም ዝኸእላ ገሚተ ነይረ። ኣብ ገዛ ዓወት ንበይና ጸኒሓትኒ። ድኻመይ ርእያ ግዲ ኰይናስ ብዓቢ ጣሳ ገይራ ሻሂ ሂባትኒ። ብኡ-ንብኡ ድኻም ወሪሩኒ። መጽሐፈይ ትእዝዞ ግብሪ ክኸፍል ከም ዘይክእል ነብሰይ ነጊሩኒ። ሞት መንእሰይ ምስቲ ዘይግደሰሉ ዝነበርኩ ሞት ኣባኢሱኒ። መጽሐፈይ ጾማ ምሕዳራ ድማ ብዙሕ ከየጨነቐኒ ኣብ ዓራተይ ተደርቢየ ከይተገልበጥኩ ሓዲረ።

ኩሉ ትምህርቲ ይኹን ተመክሮ አሎኒ ዝብል፡ ዓይነይ ብትምህርቲን ብስራሕን ነቕሑ ኢዩ በሃላይ፡ ክሕክም፡ ክመርሕ፡ ክግበቅ፡ ክነግድ፡ ክሃንጽ፡ ክምህር፡ ክጽሕፍ ዝንዩ ዘሎ ብስነ-ጥበብ ክፍወስ አሎዎ እዩ ዝብል ዘሎኹ።

ገዛና ሚሊና፡ ሚሊና ጨንዩ። ትጃር ናብ ገዛና ብምምልላስን ሕልበት ብምቕራስን ንበዓል ባህታን ሱሌማንን ተዓጻጺፉ ሓሊፉዎም።

“አብ ሃገርና ናይ ሕልበት ምብላፅ ዝለዓለ ዓወት አመዝጊብካ እዩ ዝብል። ከምዞም ውሕልነት መሲሉዎም ክብረ-ወስን ሰቢርካ እናበሉ ትርጉም ሓቂ ከጥፍእ ስለ ዘይደሊ፡” ኢሉዎ ባህታ ንትጃር። ትጃር ድማ፡ “ቅንኢ ዘይገብሮ የብሉን” ኢሉ ስሒቐዎ። አዛሚት ካብ ጸሓፊት መጽሓፍ ህጻናት አባል ተሓባበርቲ ደረሰቲ ተዋስኦ ኩይና። ትጃር ድማ ምስ ድርሰት ምምራሕ ተዋስኦ ወሲኹሉ። ፈላስፋ ህንዲ ናብ ገዛና ምምልላስ አብዚሑሎ ምስ ተባህለ አዛሚት፡ “ግደፎ እንዶ! ኤርትራዊ ፍልስፍና አብ ጉዕዞ ስነ-ጥበባዊ ሕልበት ንኸጽንዕ ኢዩ ዝመላለስ ዘሎ፡” ምስ በለትኒ ክሳዕ ዝነብዕ ስሒቐዎ። ፈላስፋ ህንዲ ምስ ሰምዐ ከኣ፡ “እዛ አዛሚት ዘይትኣደነ ውሕልነት ሕልበት ጥራይ ዘሎዋ ይመስለኒ ነይሩ፣ ከምዚ ዝርእዮ ዘሎኹ ግን ንድርሰት ተዋስኦ ዝኸውን ማጫ ዘሎዎ ዘረባውን ኣይክትስእንን ኢያ፡” ኢሉ ብዋዛ ንሓመይቲ ቀዲሙዎም። መሓመድ እድሪስ መጽናዕቲ ዘመናዊ ታርኽ ኤርትራ ገዲፉ ምስ በዓል አዛሚት ብዛዕባ ተዋስኦ ሕሹኸሹኽ ምስ ኣብዝሐ ታሪኽ ንምጽሓፍ ዘብርዮ ረኺቡ ከይከውን እናበሉ ይስሕቁዎ ነይሮም። አብዚ ናይ ድሕሪ ኩናት ዘሎ ኩነታት ዝእድን እምበር ዝዛዝም ኣይተራኣየን ኢሉኒ ሓደ ጎረቤተይ።

አብ ገዛይ ኩሉ ተዋስኦ ኩይኑ ሓዳሩ። አብ ሃገር ግን ምህርቲ ፊልም ዓብሊሉ። ብዙሕ ፊልም እናተሰርሐ ንህዝቢ ክዝርጋሕ

ጀሚሩ። ገሊአም በቲ ተርእዮ ፈሪሐም ጥራሕ ዘይኩነስ ባህሪሮምን ርዒዶምን ክብሃል'ውን ይክኣል። ዘይሓሰቡሉን ዘይክእሉዎን ውጽኢት ስነ-ፍልጠት ብመልክዕ ሺድዮ ፊልም ቅልቅል ምስ በለ ጠፋእና ዝዓይነቱ ፍርሓት ኣትዩዎም። ኣብታ ቡን ንሰትየላ ገዛ ንበይነይ ኮፍ ኢሊ ንመጽሕፈይ ዝኸውን ነጥብታት ኣብ መዐምረሪት ደብተረይ ኣመልክት ነይረ። ስሕያ ዝርኣዩዋ ጣውላ ዓይኖም ግዲ ስሒባቶምስ ሰለስተ ሰባት ምሳይ ተጸንቢሮም። ብሓቂ ፍቓድስ ሓቲቶም ነይሮም ንምላሽይ ደኣ ዘይተጸበዩ ኩይኖም እምበር። ግብሮም ኣስሒቐኒ። ካብዞም ከም ሰበም ሕጊን ስርዓትን ጠፊኡ እናበሉ ምእዋይ ዝኸእሉ ግን ብዘይ ሕልና መሰል ሰብ ዝጥሕሱ መሲሎም ተራእዮምኒ። በዓል ትጃርን ፈላስፋ ህንዲን ዝርከቡዎም መሓዙት፡ ንኸምዚኣቶም፡ ኣባላት ስኹእ መንግስቲ ኢዮም ዝብሉዎም።

ዘድልዮም ኣገልግሎት ምስ ሓተቱ ነንሕድሕዶም እናተጠማመቱ ብዛዕባ ኣብ ሃገርና ሰፊኑ ዘሎ ዝብሉዎ ጉድለት ኣገልግሎት ኣብያተ-መስተን መግቢን ኣለልዒሎም ኣብ መኣዲ ዘረባኦም ክድርብዩ ጀሚሮም። ናብ ኣሳሳዪት እናመልከቱ፡ እታ ንል ንዓራት ዝዕድም ክእለት ከም ዘይብላ ንምርዳእ መልክዓን ባህርያታን ይገልጹ ነይሮም። ኣካላዊ ምቕለላ ምስ ውህበት ፍቕሪ ብምምስሳል ኣብ ስግር ዶብና ትርኩብ ዓዲ እናጠቐሱ እተን ምቕሉላት ኣዋልዶም ኩሉ ግዜ ንዓራት ዝዕድማ ምጻኒን ዘኪሮም። ነቶም ኣብ ፖለቲካዊ ዓለም ንሳልሳይ ዓለማት ዝብሉወን ሃገራት ዘመስግኑን ዘዋርዱን ሓያላት ሃገራት ኣዘኻኸሮምኒ። ነተን ቀልጢፊን ኣብ ዓራት ንብረተን ዝዕድምኦም ክፉታት ኢየን ክብሉ እንከሎዉ፡ ነተን ብቐረባ ዘይሰድዓ ድማ ዕጽው መሓውር ኣሎወን ይብሉ። ሓደ ተዛራባይ ዓርኪይ ከምዝበሎ፡ ሓያል ዝርጉሕ ሰለፍ ኢዩ ዝደለ።

ብወገነይ ንመጽሓፊይ ዝኸውን እንተ ረኽብኩ ኢሊ ካልኣይ ቡን ኣዚዘ ጽን ኢሊ።

“ፊልም ኢሎም ዝሰርሑዎ ዘሎዉ ኣየገርመኩምን? ኣይርኣኹዎን! ክርእዮ'ውን ኣይደልን! ግን ሓደ ካብቲ ዝጽልኣኒ ነገር ኢዩ። ከም እትፈልጡዎ ኣብ ሃገርና ምኽሪ ምሕታት ዝብሃል ነገር የለን።” ኢሊ ሓደ ካብኣቶም።

መርድእ ዝተነግሮ ክመስል ሓደ ናይ ምህንድስና በዓል ሞያ ምጻኑ ካብ ዕላሉ ዝፈለጥኩዎ፡ ርእሱ ብጓሂ እናነቐነቐ፡ “ኣብዚ

ዓዲ እዚኹ ኢዩ ዘጉህየካ። ካልእ ዘይገበርካስ ናብ ፊልም ምዝላል እንታይ ኣምጽኦ? ካልእ ክንደይ ዝግበር ነገር ገዲፍካ ኣብ ዘይትኸእሎ ምእታው ክርደኣኒ ኣይከኣለን።”

ሳልሳዮም ከምኣቶም በዓል ሞያ ዘምስሎ ሒደት ናይ ጥብቅና ሓረጋት ድርብይ ምስ ኣበለ ነድሪን ቁጥዓን ሓዋዊሱ፡ “ናይ ሃገርና ፊልም ብዕልግና ካብ ምርባሕ ሓሊፉ ዝገብሮ የብሉን። ካብ ኣጀማምራኡ ተረዲኡኒ ኣሎ። ድሮ-ንድሮ ምስዕዓም ጀሚሮም ኣሎዉ ኢዩ ዝብሃል። ጸኒሖም እንታይ ክገብሩ ከም ዝኸእሉ ርዱእ ኢዩ። ቀደም-ቀደም ፊልም ምስራሕ ዝጀመሩ ህንዳውያን ግን ክሳብ ሕጂ ክስዓዓሙ ኣይተራእዩን። ብርግጽ ኣብ ምዕጉርቲ፡ እቲውን ተጠንቂቆም ንሓጺር እዋን ክስዓዓሙ ጀሚሮም ኣሎዉ። ንሕና ኣበይ ጸኒሕና ኢና ሕጂ ተሃንዲድና ናብ ምሉእ ስዕማ ወይ ምስዕዓም ንኣቲ? ፊልምስ ካልኣት ደኣ ይስርሑዎ! ዘይከማና ቋንቋ፡ ደርፍታትን ሳዕስዒትን ስለ ዘሎዎም የጠዓዕሙዎ እኳ ይኹኑ። ከማና ድርቕ ዝበሉ ኣይኹኑን።” ኢሉ ንዓይ ጠሚቲኒ።

ኣነ ግን ኣብቲ ዘይወግዐይ ኣይተጸንበርኩን። ከምዚኣቶም መሊኦም ኢዮም። ሰብኣዮም ሰበይቶም ኣብ ዝነበሩ ነይሮም ንነብሶምን ንሰብን፡ ንኸባቢን ንባህሊን ዘናሸዉ መሊኦም ኣሎዉ። ኣብዚ ይጽንሑ ካብ ሰደት ወይ ካብ በረኻ ይምጽኡ ብዘይ ተጋህደ ነብሲ ዘጽልእ ናይ መንፈስ ስንክልና ክሕንክሱ ዝርኣዩ ሒደት ኣይኹኑን። ሓያሎ ኣጉል ፍልጠት ዘሎዎም ነቲ ከተማታት ብርእሱ-ምንሻው በኪሎሞ ኣሎዉ። ኩነታት ኩናት ቁጽሮምን ደረጃ ውድቀቶምን ወሲኹሎም ደኣ ይኸውን እምበር ኣብ ፈለማ ናጽነትውን ተራእዮም ነይሮም። ኣቕድም ኣቢሎምውን ከም ዝነበሩ ኩሉ ዝዝክሮ ኢዩ። እዚ ናይ ምንታይ ምልክት ምዃኑ ብሰፊሑ ዘጽንዑ ከም ዘሎዉ ብጽንጽንታ ሰሚዑ። ሕጽር ዝበሉ መጽናዕትታት ከም ዘተንብሁዎ ግን ቀስ እናበለ ክበርስ ዝኸእል ናይ ቀደም፡ ሎሚን መጻኢን ፍርሒ ኢዩ ይብሉ።

“ምሉእ ሕውየት እቲ ትምኒት ኤርትራውያን ምስ ኩነ ኢዩ ዝርከብ። ኣንጻር ትምኒት ዝመስል ባህርታት ኣብ ዝኹነ ግብሪ ኤርትራዊ እንድሕሪ ተራእዩ ግን እቲ ፍርሒ ክቕጽል ኢዩ። መድሃኒቱ ናይ ኣእሙሮ ሰውራ ኢዩ። እዚ ዘሎ ኣተሓሳስባ ብሓዊ ሰውራ ተቓጺሉ ክበንን ኣሎዎ። ሰውራ ደው ኢሉ ከይጠፍእ ድማ ዘንበድብድ ሓሳባት ካብ ጥቓኡ ክፍለዩ የብሎምን። እዘን ፊልም ዝብሃላ ዘሎዎ ብድንክታት ባህሊ ክስራሓ የብለንን። ብግዙፋት ስነ-

ጥበበኛታት ክህነጸ አሎወን። እቶም ሃዘዝ ዝብሉ ዘሎዉ ቅዙፋት ጸዮቕቲ ፊልም ክፉት ቍስሊ ዝገጠሞም ሃመማ ኢዮም ዝመስሉ። ክሳብ እቲ ዓቢ ሓቀኛን ፊልም ዝቕልቀልን እቶም ኣዛብእ ካብቲ ከቢቦሞ ዝጸንሑ ገምቢ ርዒዶም ክሳብ ዝጠፍኡን ግን ብዙሕ ኣይትጨነቑ። ክብል ሰሚዐዮ ፈላስፋ ህንዲ።

ብኸርበን ዕጣንን ዘይተሰነዩ ቡን እናሰተዩ ንመንነቶም ጀሊጦምን ገሪፎምን ምስ ላህልሁ ካልእ እናናሸወ ዝጅልጥ ጎዲም ቃላት ንምእካብ ነታ ቅድም ብሒተያ ዝነበርኩ መኣዲ ጣውላ ገዲፎምለይ ከይዶም። ዘይተሰተየት ቡነይ ዝሒላ ስለ ዝጸንሐትኒ ከይሓሰብኩላ ካልእ ኣዚዘ። መጽሓፊይ ትቀበሎ ኣይትቀበሎ እንታይ ይፍለጥ ኢላ ከኣ እቲ ኣብ ገሊኦም ሰባት ዝተዓዘብኩዎ ርእሱ-ምንሻው ብቕልጡፍ ኣብ መዘከሪ ደብተረይ ከስፍር እንክሎኹ ካበይ ከም ዝነጠበ መሓመድ እድሪስ መንበር ስሕብ ኣቢሉ ኣብ ፊተይ ኮፍ ኢሉ። ንሰላምታ ግዜ ኣይፈቐደን።

“ስማዕ እስኪ! ምስ ዝሒል ቡን እንታይ ኣሎካ? ዝሒል ምጁኑ ካብ ርሒቕ ብዓይነይ ጥራሕ ፈሊጠዮ። መልክዕ ጥዑይ ቡን ፍሉጥ ኢዩ። ካብቲ ፍንጃል ንላዕሊ ዘሊሉ ክስዕመካ ኢዩ ዝመጣጠር። ህይወት ዘሎዎ ቡን ዘይትእዝዝ? ናተይ ይመጽእ ኣሎ። ካልእ ከምጽኣልካዶ ክነግር? ዝሞተ ቡን ምርኣይ ኣይፈቱን እዩ።”

“ንስኻ ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ እናበልካ ሸንኮለል ካብ ትብል ዘመናዊ እንዳ ቡን ዘይትኸፍት? እዚ ህዝቢ ካብ ዘይውዳእ መጽናዕቲኻ ዝጽበ ቡን ንምስታይ እንተ ዝስራዕ ምሓሾ። ሓደ መዓልቲ ነዚ ቡን ዘፍልሕ መንእሰይ ስራሑ ከይትምንጥሎ እየ ዝስከፍ ዘሎኹ።” ኢለዮ ካብ ንበይነይ ኰይነ ዝርኣየኒ ዝነበረ ቀንጣ-መንጢ ሓሳባት ፈላልዩ ዘዋግዓኒ ዓርኪ ብምርካብይ ብልበይ እናተሓገሰኩ። ከም ዝበሎ ውዑይ ቡን ዝሓዘ መንእሰይ እግራ-እግሩ ተኸቲሉ ኣብ ፊቱ ጸዕዳ ፍንጃል ኣንቢሩሉ። ኣነሞ ሰለስተ ቡን ከይሰተኹዎ ስለ ዝዝሓለ ራብዓይ ከዝሕል ኣይመረጽኩን።

መሓመድ እድሪስ እንታይ ሻቡኡ ቡኑ ጨሊጡሱ፡ “ስማዕ እስኪ፡ ዝኻኻ መቐረቢ ተዋስኦ ድዩ ወይስ መዕዩዪ ክኸውን?”

“እሞ ተዋስኦ ይዓዪ ኣሎኹ ኢልካ ክንደይ ዝጽዓረሉ መጽናዕቲ ረሲዑ ዘሎ ኣነ ድዩ? ኣነ ድዩ ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ይምዝግብ ኣሎኹ ኢላ እንቅዓ ቡን ክሸርብ ውዒለ ዝሓድር ዘሎኹ?”

እንታይ እዋኑ ናብ ካልእ ፍጥረት ተቐይሩኒ። ኩለንትናኡ ካልእ

ኩይኑ። ካበይ ከም ዝመጽ መጋርጃ ንስነቱ ዝቐልዑን ዝጋርዱን ምልክታት ኣብ ገጽ ኣዲሞም ተራእዮምኒ። ኣብ ትሕቲ እቲ ንሂ ዝተኸድኑ ዝመስል ገጽ፡ ገንፊሉ ክወጽእ ዝደለየ ሓጐስ ብርሃን ይቐልጽ ነይሩ። ግን ናይ ምንታይ ንሂ ወይ ናይ ምንታይ ሓጐስ ክብሎ ኣይክኣልኩን።

“ንዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ክገጥም ዝኸለል ኤርትራዊ ዘሎ ኣይመስለንን። ኤርትራዊ ኪንካ ንኤርትራውነትካ ክትርኢ ምፍታን ጸገም ኢዩ። ንኤርትራውያን ንኸርኢ ዝመዘዝኩዎ ዓይኒ ንግዝር ርእሰይ እናጠመተ ተሃላሊኹኒ። ታሪኽ ንዝሓለፈ ፍጻሜታት ክፈትል እንከሎ ኢዩ መልክዕ ምልቆታቱ ዘጸብቐ። ደርፊ ታሪኽ ኩነተገብረ ኢዩ። እቲ ተቐባል ደርፊ ታሪኽ ነበረ ሓለፈ ኢዩ ዝብል። ኣነ ግን ነቲ ሕውዝውዝ ዘብል ውሕጅ ለውጥታት ክዓግት እየ ዝቃለስ ዘሎኹ። ክፋል እቲ ሕውዝውዝ ዘብል ነድሪ ውሕጅ ምዃነይ ዘንጊዐ ነይረ ማለት ኢዩ። ንቐሎ ገና ነዊሕ ዘይሰጐመ ሓድሽ መገሻ ተኸለ መንግስቲን ህዝቢን ንኸገልጽ ላሕ'ኳ እንተ በልኩ እቲ የማነ ጸጋም ዝውርወር ዘሎ ለውጥታት ብኢደይ ከይዕተር ንዓይ ገገዲፋ ተሓንቢቡ። ጽናሕ ክፍትሸካ እየ እናበልኩ ኣብ ቀራና መገድታት ከይከትሮ ከኣ ንዕኡ ዝገጥም ሓይሊ የብለይን። ናህሩ ክዓግት ኣይክኣልኩን። መሲሉኒ እየ ተቓሊሰ። ሕጂ ግን ደኽመኒ።” ኢሉ ንኸባቢና ብዓይኑ ምስ ኮለሎ ቡን ዝብል መሲሉኒ ነይሩ። እንተኹነ ቡን ኣምጽኡለይ ከይበለ ነቲ ዘዝሓልኩዎ ጣሳ ቡን እናተዓዘበ ርእሱ ብምንቕናቕ ምላሽይ ተጸቢዩ።

ዘይጭነቕ ሰብ ክጭነቕ ምርኣይ ጽቡቕ ኣይኩነን። ዛንታ ጭንቀት ምእላም ንዝለመዶ ኣይጓዳእን። እቲ ተጨኒቐ በሃላይ ብብዝሒ ተመክሮ ንኣዘናትዎ ጭንቀት ከይተረፈ ቀመም እናወሰኸ ዘይነበረ መልክዕ ኢዩ ዘውጽኣሉ። ብእምብዛ ምልክት ኣዘናትዎ ንራህዋ ናብ ጸገም ክቕይር'ውን ይኸእል። መሓመድ እድሪስ ግን ተልመዴን ነጋር ዛንታ ጭንቀት ኩይኑ ተሰሚዑኒ። ክንደይ ዓመታት ዝደኸመሉ ሰራሕ ብሓንሳእ ራሕ ንኸብሎ ዝደፍኦ ሓይሊ ንምግማት ኣይክኣልኩን። ክስነፍ ርእየዮ ስለ ዘይፈልጥ ድማ ብዙሕ ተገሪመ። ብውሽጠይ እቲ ጭንቀት ግዜያዊ ክኸውን ተመንየ።

ዝዛረበ ጠፊኡኒ ምላሽ ምስ ደንጎኸዎ፡ “ቅድሚ ሕጂ ኢለካንድየ! ናታትኩም ይሓይሽ። ታሪኽ ዝተፈጸመ ሓቂ ጥራሕ ኢዩ ዝኣሪ። ሓደ ዓሊት ሓቕታት ተወሊዶም ኣብቲ ዘሎዉዎ ጽፍሒ ቀጸላ እግሪ ክተኸሉ እንከሎዉ፡ ኣብቲ ኣብ ልዕሊኡም ዘሎ ቀጸላ ካልኣት

ዕብይ ዝበሉ ሓቅታት ክስጉሙ ይስምዑ። ኣብ ልዕሊኦም ኣብ ዘሎ ቀጻላ ድማ ካልኣት ፍልይ ዝበሉ ሓቅታት ይጎዩ። ኣብ ልዕሊኦምን ልዕሊ ልዕሊኦምን ኣብ ዝተነደቁ ቀጻላታት ድማ ሓቅታት ኣሎዉ። ነዞም ኩሎም ቀጻላ ሓቅታት ዘወሃህድ መን ኢዩ? መንዩ ምስቶም ላዕለዎት ሓቅታት ከዛምዶም? ሕጂ ኣሎና ዝብሉ ምኩሓት ኣብቲ ቀዳማይ ቀጻላ ዝተዛሕዝሉ ሓቅታት ክእርዩ ይደኽሙ ዘሎዉ። እዚ ኩነ እዚ ተገብረ ንዝገልጽ ብቱን ሓቅታት እውን ጠርኒፎም ኣይክኣሉን። ኣብ ምፍጣር ንዘሎ ሓቂ ክገፍፍ ዝኽእል ናይ ስነ-ጥበብ ሰብ ኢዩ። ንስኻትኩም ዋላ ገና ንዘይተፈጠረ ሓቂ መትሓዚ ኣይትስእንሉን ኢኹም እብል ኣነ። ዓይነይ ናብ ተዋስኦ እንተበለ ኣይትገረም። ተኸእሎታት ኣብኡ ኢዩ ዝርኣየኒ ዘሎ።”

“እሞ ታሪኽ ሰዩም ኢሉ ዘይትብለኒ። እቲ ደላይ ሓቂስ ደላይ ስምዒት ድዩ ክኸውን? ይኸእሎ’ዶ? እምበኣር ናብ ገዛይ ምልስልስ ምባልስ ዕጣን ኣምልኽ ንምውዳቕ ኢዩ? ባህታን ሱሌማንን’ውን ሞባእ ዕጣንን ከርበን ሒዞም ንስግዳን ተዋስኦ ኢዮም ዞኽዞኽ ዝብሉ ዘሎዉ? ናይ ፈላስፋ ህንዲ ገደደ’ምበር! እዛ ሃገር ሓንቲ ዓይኒ ፍልስፍና ኣጥርያስ ገና ቋሕ ከየበለታ ክትዓውር ማለት ድዩ? ኣዛሚት ድማ ክንዲ ትመርሕስ ደድሕሪ ሚሊና እናሰዓበት ንመላእኽቲ ስነ-ጥበብ ክትውድስ የምሕረላዶ ትብል?” ኢሎ’ እናተዋዘኹ።

“ከምኡ ኣይኩነን። ከምኡ ጌርካ ኣይትተትዓዮ። ከምኡ ኣይምስልካ። ብስነ-ጥበብ ክንፍወስ ኢና ደሊና። ንቐንዲ ጸውዒትና ዘይንግዛእ ከይመስለካ። ኣነ ንንግስቲ ታሪኽ ብናይ መወዳእታ ትንፋሰይ’ውን ከገልግላ እየ። ሕጂ ግን ክፍወስ ጥራሕ እየ ደልየ። እወ ኩልና ክንፍወስ ኢና ደሊና ዘሎና። ብስነ-ጥበብ ክንፍወስ ኢና ንምህለል ዘሎና። ኩሉ ትምህርቲ ይኹን ተመክሮ ኣሎኒ ዝብል፡ ዓይነይ ብትምህርቲን ብስራሕን ነቑሑ ኢዩ በሃላይ፡ ክሕክም፡ ክመርሕ፡ ክጣበቕ፡ ክነግድ፡ ክሃንጽ፡ ክምህር፡ ክጽሕፍ ዝንዩ ዘሎ ብስነ-ጥበብ ክፍወስ ኣሎዎ እየ ዝብል ዘሎኹ። ሕሰቦ እስኪ! ሸቀጥቲን ቀለምቀመሳትን ጽባቕ ስነ-ጥበብ እንተ ዝሰርጸም እዚ ሃገር እንታይ ምኹነት ነይራ? ካልእ ይትረፍ ወጅሂ ስልጣን’ኳ ምወረሶም። ነዚ ምኽንያት ድማ ካብኻ እየ ፈልፊለ ኣውጺኣየ። ንስኻትኩም ሓገዝቲኹም ብዙሓት ኢዮም። መንኻ ዘይሕግዘኩም? ከም ኩልና ብዓይኒኹም ትርእዩ፡ ብእዝኒኹም ትሰምዑ። ብተወሳኺ ግን ሕሹኽ ዝብላኹም ደቂ-ሕድርቲና ከም

ዘሎዋ አይንጠራጠርን ኢና። መለኮታዊ ሓይልታት ንኸትፈጥሩ ከም ዝደፋፍኡኹም አሚኑ። ንስኻትኩም ድማ ነቲ ሕቡእ ሓይሊ ኣለሊኹም ኣሎኹም። መን ደፊእኩም ኢኹም ብማሰ ትትርኹ? እዚ ኩሉ መልእኽትታት ብቻና፡ ብግጥሚ፡ ብሕብሪ ትዝርግሑዎ ዘሎኹም መዓስ ዘጽናዕኩም ኢዩ? ብተዋስኦ ኣምህሩ።” ምስ በለ ናብቲ ፈጣር ቡን ዝብሎ ወዲ በጺሑ ተመሊሱ።

“ኣብ ገዛኻ እንታይ ዓይነት ተዋስኦ ከም ዝጥጃእ እስከ ሕሰብ? እስከ መን ክዋሳእ ይኸእል ኢልካ ሕሰብ? እንታይ ዝዓይነቱ ታሪኽ ኢዩ ክእለም? ነቲ ኣሰር ታሪኽ መን ክስልሞዩ? ጉዕዞ ታሪኽ ናበይ ዘብል ይመስለካ? መን ምስ መን ይራኽብ ትብል? ክንደይ ቀራና መገድታት ታሪኽ ክንደይ መገድታት ይዝርግሓ ወይ ይራኽባ? ኣነኽ ደብተራት እናቐየርኩ ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ካብቲ ኩሉ ሓቂ ዝጉሓፈሉ ጎዱፍ ሓቂ ክቐርም እንከሎኹዶ ይርኣየካ? መንጉዳ እቲ ገዚፍ እንዳ ጉሓፍከ ብናትና ድርባይ ሓቕታት ጥራሕ ዝሓበጠዶ ይመስለካ? እቲ ካብ ደገ ዝተደርበዩ ዘይቅዱው ሓቕታትከ መን የልዕሎ? እቶም ዝበስበሰ ሓቕታት ዝኣርዩ ኣብ ተዋስኦ ብኸመይ ክቐርቡ ይኸእሉ ትብል? እንታይ ዓይነት ተዋስኣዊ ኣከዳድና ትምሃሎም? እስኪ ብዓይኒ ስነ-ጥበብ ገምቶ?” ኢሉ ተሰናቢቱ።

* * *

ኣብታ ዝወዓልኩላ መኣዲ ጣውላ እንዳ ቡን ንበይነይ ተሪፈ። ቡነይውን ብዝሕልታ ዓይኒ ዓይነይ ጠሚታትኒ። ብዘይ ሕሰብ ድንገት መሓመድ እድሪስ ካብ ገለ መጺኡ ኣብ ቅድመይ ኣብ ዝተገተረ መድረኽ ክዋሳእ ተራእዩ። ቀልጢፊ መማእረሪት ደብተሪይ ኣውጺኦ። “ቀዳማይ ግብሪ፡ ቀዳማይ ምርኢት” ኢሊ ኣብ ላዕለዋይ ጫፍ ገጽ ደብተር ኣመልኪተ። ኢደይ ምስቲ ንውነይ ክዕብልል ዝጀመረ ናህሪ በርቃዊ ራኢ ክቀዳደም ኣይክኣለን። ዝክኣሎ ግን ገይሩ። ቅድሚ ሕጂ ክንደይ ዝርኣኹዎም ዘይሓለፈኒ፡ ክንደይ መስ ብልጭ ዝበሉ ጽባቕታት ስነ-ጥበብ ሰኣን ምምልካት ሃዲሞም ጠፊኦምኒ ኢዮም። ብሰረገላ ሕልሚ ዝመጽኒ ሰኣን ብር ኢልካ ምምዝጋብ ናበይ ከም ዘበሉ ኣይፈልጥን። ናይ ሕጂ ከኣኸም ንበይኑ ኢዩ። ዝርኣየኒ በዚሑ። ናይ መን ጸውዒት፡ ናይ መን ድምጺ፡ ናይ መን መቐልሕ ከለል? መድረኻት ኣብ ልዕሊ መድረኻት ተደራሪቦምኒ። ታሪኽ ወዲሰብ ኣብ መድረኽ ክዛነ እንከሎ ተዓዚበ። ኢደይ ብመለኮታዊ ሓይሊ እናተኣዘዘ ክጽሕፍ

እንከሎ አስተብሂለ። ደራሲ ሐሳዊ ምጻኑ ከአ አረጋጊጸ። ምክንያቱ ደራሲ ናይ ሓይልታት ምእዙዝ እምበር ደይ-መደይ ኢሉ ዝቐይሶ ዛንታ ከም ዘይሃንጽ አረጋጊጸ። ርግጽ እቲ ሓይሊ ኣብ ውሽጠይ ምህላዉ እፈልጥ እየ። ንራኸበሉ ግዜ ጥራሕ እየ ዝጽበ ነይረ። ከይሓሰብኩዎ ማዕጾ ትሕቲ-ውነይ በግ ኢሉ ተኸፊቱ። ካብኡ ዝነቐለ ውሕጅ ንውነይ ደፊኡ ኣህዲሙዎ። ኩሉ ኣኪቡዎ ዝነበረ ፍልጠትን ስምዒትን ንዓይ ኣወፍዩለይ። ከም ክእለተይ። ከም ምቕልጣፊይ።

እቲ ጸገም ግን መንእሰያት ጸሓፍቲ ሃገርና ምስቲ ኣብ ውሽጠም ዘሎ ሓይሊ ከም ዝላለዩ ዘተባብዕ ሓይሊ ኣይነኩምን። ፈለጥና ኢሎም ዘየሎ ዝነግሩዎም ኣሎዉ። መጽሓፍ ፈጠራ ከምዚዩ ከምቲ እባ ዝብሉ ኣይሰኣኑን። ካልእ ይትረፍ ባእታታት ፈጠራዊ ድርሰት ብዓይንና ርኢና ዝብሉ ጸረ ስነ-ጥበባዊ ሓይልታት ካብ መገዲ ሓቀኛ ጽባቕ ኣኳሊፎሞም። እዚ ስለ ዝኹን፡ ነቲ ካብቲ ውሽጣዊ መንነቶም ዝነቐል ጋሻ ውሕጅ ዝዓግት ማዕጾ ከፊቶም ምስቲ ውሕጅ ምጉዓዝ ከፍርሖም ይኸእል። ኣነ ግን ሕጂ ምስቲ ሓይሊ ብንጽር ተራኸብ ይእዘዞ ኣሎኹ። ትእዛዙ ናተይ ምጻኑ ስለ ዝተረደኣኒ ንኸጭብጠ ዝኸኣልኩ ኩሉ ነገር፡ ስምዒት ካብ ሓሳባት፡ ሕልሚ ካብ ጋህዲ፡ ራኢ ካብ ድምጺ ከይፈሎኹ ዝማረኸኩዎ ዘበለ ኩሉ መዝጊበዮ ኣሎኹ። ደሓር ግዜ ምስ ተረኸብ ኣመዓራርዮ ይኸውን።

ሰራሐ ዘኸብር አላይ መድረኽ ንህዝቢ ከፍቱ ኢሉ ዝገብሮ የብሉን።
ኣድላዪ እንተ ኩይኑ ንተዓዛባይ ብቐሪ ክጭጉርፎ፡ ብፍርሒ ክርዕዶ፡
ብምቕት ክባርዮ ይኸእል ኢዩ።

ቀዳማይ ግብሪ፡ ቀዳማይ ምርኢት

መሓመድ እድሪስ ኣብ መወዳእታ ዘይብሉ ጎዱፍ ርዖ ዝመስል ገዚፍ ጥቕላል ወረቐት ብገመድ ክጎትት ይርእ። እቲ ርዖ ምስ ድንኩልን ደናጉላን ክገራጮ እንከሎ ናይ ገልጠምጠም ድምጺ የስምዕ። ኣብቲ ግራት ዝመስል ቦታ ክበጽሕ እንከሎ ድማ ትኪ ዝመስል ደሮና ንሰማይ የዕርግ። ንሓንሳብ መሓመድ እድሪስ ንዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ዝኸውን ሓቂ ንበይኑ ጥራሕ ብሓሳባት ይርእዮሞ ሓቂ መሲሉዎ ነቲ ርዖ ገዲፉ ብኢዱ ይፍሕር፡ ድንኩል ይሰብር፡ ኣእማን የልዕል። ሓቂ ረኽቢ ምስ በለ ድማ ናብቲ ርዖ ተመሊሱ ብገመድ እናጎተተ ነቲ ሓቂ ናብ ርዖ ንኸጽዕኖ ይጽዕር። እቲ ዝጽዓኖ ሓቂ ሸተት እናበለ ክወድቕ እንከሎ ይርእዮ ግዲ ኩይኑስ ብዙሕ ክቃለስ ይርእ። የንጸርጽር። ንሓንሳብ ድማ ሓጎሱ ብምዝላልን ነቲ ሜዳ ጉሓፍ ብጉያ ብምኽላልን ይገልጽ። ብዙሕ ዓይነት ሓቕታት ይእክብ ከም ዘሎ ኩሉ ተዓዛቢ የስተብህል። ገሊኡ ከም እሾኽ ኩይኑ ንገዛእ ኢዱ ይወግእ። ገሊኡ ከም ተመን ተጠቕሊሉ ይጸንሖሞ ትንክፍ ምስ ኣበሎ ተወንጨፋ ይጠፍእ። ገሊኡ ካብ ወጻኢ ሃገራት ብመልክዕ ስነ-ኣእሙራዊ ብትኽታኽ ኩናት ዘተደርበየ ሓቕታት ምጺኑ ዓው እናበለ ብቐንቋ ባዕዲ ከንብቦ እንከሎ ይፍለጥ። ኣዕጽምቲ ዝተፈላለዩ እንስሳታትን ዝተሰበረ ኣስከሬናት ሰብን ኣብቲ ቀልቀል ጸዕዳ ሕብሮም የርእዩ። ስብርባር ኣቕሑት፡ ቅዳድ መጽሓፍቲ፡ ንጥርጣር መልእኽቲ ኢንተርኔት፡ ብትኽታኽ ኣጫርቕ ንጎዱፍ፡ ጎዱፍ ከምስሉ፡ ዝተዘርኡ ይመስሉ።

አብ መድረሽ ብዘይካ ስሕት ኢሉ እቲ ርዖ ክገብሩ እንከሎ ዝገብሮ ዓረምረማዊ ድምጺ ካልእ ኣይሰማዕን። ኩሉ ጸጥ ዝበለ ይመስል። ጸሓይ ቀትሪ ምስ ምሉእ ሕሰሙ ነጊሱ ይርከብ። እቲ መድረሽ ቀትሪ፡ እሞ ከኣ ኣብ ጎዱፍ፡ ኣየናይ ሰይጣን ጽፍዒቲ ኣብሊሑ ከም ዝጸበ ኣብ ዘይፍለጠሉ ክፍለ መዓልቲ ኢዩ ዘንጸባርቕ። መሓመድ እድሪስ ድኻም ከም ዝሓለፎ ብሰንኩል ስጉምቲ ይልል። ነቲ ዝጎቶ ርዖ ዝኸውን ሓይሊ እናተጸንቀቐ ይኸይድ ከም ዝነበረ ካብ ዓይኒ ተዓዛቢ ተዋስኦ ኣይሕባእን። ረድረድ እናበሎ ናብቲ ሜዳ ጎዱፍ ሓቂ ጸሕ ኢሉ ይሰጣሕ። ሰለስተ ቀጠንቲ ሰማይ ጠቀስ ዘራጊቶታት ካብ ጎደቦ መድረሽ ተበጊሶን ናብ ግንባር መድረሽ የብላ። ተዓዘብቲ ተዋስኦ ዘራጊቶ ናይ ቀትሪ ዓረብያ ሰይጣን ምጻነን ስለ ዝፈልጡ እቲ ብግዜ ሓርነታዊ ቃልሲ የማነይቲ እግሩ ካብ ብርኩ ንታሕቲ ዝሰንከለ መሓመድ እድሪስ ከይርገጽ ብምፍራሕ ብጭንቀት ኣብ ክልተ ይዕጸፉ። ዘራጊቶታት ምስ ሓለፋ መሓመድ እድሪስ ከም ዘይተረገጸ ንተዓዘብቲ ንምርዳእ ግዲ ኢሉዎስ ሓንሳብ ሓፍ ኢሉ ኣብታ ዝነበራ ርኽምሽ ይብል። እንተ ወሓደ ከም ዘይሞተ ስለ ዘረጋገጸ ካብ ሓደሽ ተዓዘብቲ ጣቕዒት ተሰሚዑ።

* * *

መድረሽ ትሕቲ ጨካን ጸሓይ ስለ ዝተዘርግሐ ጽላሎት ኣይርከብን። ቀስ እናበለ ግን ጽላሎት ክልል ይጅምር። ኣብ ዳሕረዋይ ወሰን መድረሽ መታለሊ ዓይኒ ዝመስላ ቅርጺ ኣዋልድ ይርከብ። እቲ ምርኢት ካብ እንግድዓ ግንባር መድረሽ ኣዝዩ ርሑቕ ኣብ ዝኹን ቦታ ከም ዘሎዎ ንተመልከትቲ ብቐሊሉ ከም ዝርዳእ ኢዩ ተሰሪሑ። ናይ መድረሽ ብርሃን ናብተን ኣዋልድ ይዓርብ። ሸገ ቅርጽን ከኣ ይልል። ኣልባሳተን ዝተፈላለዩ ሕብሪን መልክዕን ከም ዘሎዎ ይፍለጥ። ናይ ትሸዓተ ብሄራት ኤርትራ ኣዋልድ ምስ ዝተፈላለዩ ባህላዊ ኣልባሳተንን ቁኖኣንን ክወሳወሳ ይርከብ።

ካብ ቅርዓት መድረሽ መዝሙር ይኹን ደርፊ ምጻኑ ዘይፍለ ቅን የስምዓ። መሓዛ ዝሰረበ ወለላ ናቂ ነቲ መድረሽ ይመልኦ። “እዚኣን ሰብ ድየን ካልእ ፍጥረት? መሓመድ እድሪስ ሓቂ ብብዙሕ ብልሓት ምስ ሰኣኖ ካብተን ንስነ-ጥበበኛታት ምኽሪ ዝህባ ፍጥረት እንተ ረኽበ ኢሉ ኢዩ ንመልኣኽ ተዋስኦ ክሰግድ ወሲኑ።” ክብል ይሰማዕ መንእሰይ ኣላይ፡ ካበይ ከም ዝመጸ ከይተፈልጠ። ብደፋር ስጉምቲ እናተመጠ ናብ ግንባር መድረሽ ቀሪቡ። ብርሃን መድረሽ ድማ ካብ ናይ ድሕሪት ሓይሉ ነክዩ ናብ ኣላይ ወዲቐ።

እተን አዋልድ ካብቲ ዝነበራኦ ርሕቀት መሊሰን ምስ ህሱስ ብርሃን ርሒቐን። ኣላይ ግን ብጽቡቕ ክዳን ማዕሪጉ “እዚአን ደቂ-ሕድርቲና ኢየን። ሰብ ከምዚ ገይሩ እናቕነውነወ ከስቆንቁን ኣይክእልን ኢዩ። ሕልሚ ኢዩ ናቀኡን። ኣነ ግን ከም መሰለሚ መድረኽ እየ ተጠቐመለን ዘሎኹ። ጽቡቕ ቅርጽን፡ ምዑዝ ቃንኣን ሕልውልው ሕብረን ኣብ ኣድማስ መድረኽ ገይረ ምስ ኣብ ሕንብርቲን ግንባርን መድረኽ ዘሎ ዘሰክሕ ትርኢት ኣወዳዲረዮ ስለ ዘሎኹ ንዓኻትኩም ትምህርቲ ኢዩ። ዓለም ከሰክሐና የብሉን። ውግእ ተቐልቂሉ፡ ጥምየት ተጸጊዑ ኢሉ ዝኹሪ መሃዚ ኣይኩነን። ተስፋ ምቕራጽ መለለዩ ድንቁርና እምበር መልክዕ ልቦና ኣይኩነን። ሃንቀውታ ተመሃርቲ ዕሽሽ ኢሎም ዘጽቅጡ መማህራን ቃንዛ ጽምኢ ሓቂን ጥበብን ወዲ-ሰብ ዘየለልዩ ምዃኖም ኣይተረድኡን። ሃናጺ መድረኽ ካብ ልዑል ኣምር ራኢን ድምጺን ተበጊሱ መድረኽ ከም ዝቕይስ ዘይፈልጡዎን ኣሎዉ። ንመንእሰያት ብዛዕባዚ ዘምህሩ መማህራን ኣብ ዓድና ገና ኣይተቐልቀሉን። ኩሎም ቀለምቀመሳት ግጉይ ኣምር መድረኽ ኢዩ ዘሎዎም። ኣላይ መድረኽ ሸላሚ መድረኽ ኣይኩነን። ስራሖ ዘኸብር ኣላይ መድረኽ ንህዝቢ ከፍቱ ኢሉ ዝገብር የብሉን። ኣድላዩ እንተ ኩይኑ ንተዓዛባይ ብቐሪ ክጭጉርፎ፡ ብፍርሒ ከርዕዶ፡ ብምቕት ከባርዖ ይኸእል ኢዩ። ኣብዚ ሕጂ ንምልከቶ ዘሎና መድረኽ ሓቂ ጠፊኡዎ ከርተት ዝብል ሰብ ኢና ንዕዘብ ዘሎና። ከም ዝርኣኹም ንሓቂ ኣብ ጎዱፍ ኢዩ ክደልያ ቀንዮ። ምስ ደኸመ ድማ ኣብ ጽላሎት እግራ ሰጣሕ ክብል ርኢኹም። ክሳብ ሕጂ ገና ኣብቲ ዝወደቐሉ ቦታ ትርእዩዎ ኣሎኹም። ሓቂ ዝደሊ ንዝጎንፉዎ ጸገማት ክቃለስ ኣሎዎ። ሓቂ ዝሓዘኹም ከኣ ስቓይ ኢዩ ርካቡ።

ካብ ርሒቕ ናይ ዝቋየቐ ዘሎው ዝጥዕም ድምጺ ይስማዕ። ቅርጺ ሰብ እምበር መልክዕ ክልለ ኣይክእልን። እቶም እኩባት ሰባት ኣብ ቅድሚ እተን ርሒቐን ዘሎዎ አዋልድ ክወሳወሱ ይርኣዩ። ካብኣቶም ብርሒቕ “በሉኻየ በሉኻ” እናበሉ ንኣላይ መልእኽቲ ይፍንውሉ።

ካብቶም ካብ ርሒቕ ዝርኣዩ ሓደ ዘይንጽር መልእኽቲ ኣስሚዑ። ተዓዛባይ ይኹን ኣላይ ኣይተረድኡን። ሓደ ኣብ ማእከል መድረኽ ሽዑ-ንሽዑ ዝተጋህደ ሰብ ድማ “በሉኻየ በሉኻየ! ናትካን ናይ ሚሊናን ፍቕሪ ኣበይ በጺሑ? ኣብ መንጎኹም እንታይዮ ኣትዩ?” ኢሉ ምላሽ ተጸቢዮ። መልክዑ ግን ኣይልለን።

አላይ ድምጽ አበርቲዎ፡ “ፍቅሪ የብልና፡ ጽልኢ የብልና ኢሊ ነገረኩም እንድየ፣ ክንደይ ምሕታት አሎ?” ምስ በለ እቲ መንጎኛ፡ “በሉኻየ በሉኻየ” እናበለ ከምሓላልፍ እንከሎ ይስማዕ።

አላይ ካብ ገምገም መድረኽ ንህዝቢ እናጠመተ፡ “አይበልክኹምን! ንአላይ-መድረኽ ዘኸብር የለን። ናተይን ናይ ሚሊናን ርክብ ኣብ ሞያ ዝተመስረተ ኢዩ። ሕጂ ሳልሳይ ግዜ ኣብ መድረኽ ንራኽብ ኣሎና። ሚሊና ድምጻ መባልዕታ ኢዩ። መልክዕኳ ክንደየናይ! ዝተጻጸፍ ቅርጺ ግን ኣሎዎ። ንምሉእ መድረኽ ዝውንን ተሪር ኣካላት ተጻዲላ። ድምጻ ግን ንበይኑ ኢዩ። ነቲ መድረኽ ንድምጻ ከም መስዋእቲ ንሳዕሊ ከም ዘዕርግ ገይረ እየ ዝፈጥሮ። ንሳ ድማ መድረኽይ ይብርሃ ኢዩ። ካብኡ ዝተረፈ ግን ፍቅሪ - ጽልኢ ንብሎ የብልናን። ኣብ ሃገርና ናይ መድረኽ ፈላስፋን ስነ-ኣእሙራዊን ንስነ-ጥበበኛታት ከም ዘሎ ዘምሃረ መምህር የለን። ብዛዕባኡ ዝተጻሕፈ ዛንታ ኣይገጠመንን። ሸላሚ ጥራሕ ኢዩ ዝመስሎም። ምስ ብርሃንን ጽልሚን፡ ድምጺን ጸጥታን፡ ሕብሪን ድህለትን፡ ደርፊን ቁዝማን፡ ሰሓቕን ኩራን፡ ሩፍታን ጭንቅን፡ ዝገጥሞ ቃልሲ ኣይፈለጡሉን።”

ካልኣይ በልኹምየ በሉኹም ተሰሚዑ። ፍረኡ ኣይተነጸረን። መንጎኛ ብንጽር ድምጺ፡ “በሉኹምየ በሉኹም! እዘን ኩለን ሚዘራት ኣብ መድረኽ ኣእቲኻ መንእሲያት ከተጸልል ዲኻ? መዓስ ኢየን ሕንብርቲ መድረኽ ዝረግጻ?”

አላይ ድምብርጽ ከይበለ፡ “ኩለን ንዓኹም ኢየን፣ ንመንእሲያት ኣይኰናን። ነቶም ሃልሃልታ ወኒ ክጠፍኡኩም ዝደለየ ህይወት መሊሰን ከተሳስኦ ናብ መድረኽ ይእተዎ። ዓይንኹም ቅሉዕ ብርሃን ንምርኣይ ኣብዩኩምዮ ዘሎ። ንመንእሲያት እሞ ብድንጋጽኹም ከተዕውሩዎም ትምነዩ ኣሎኹም። ናብ ሕልሚ ውድቀትኩም ከም ዝሰደዱ ኢዩ ጸዕሪኹም። ካብዘን ዕንባባታት ጽባቕ ክትፈላልዩዎም ላሕ ትብሉ ኣሎኹም። እንተኹን (ንበይኑ እናሰሓቐ ገጽ ንድሕሪት መሊሱ። ጽንሕ ኢሉ ንተግዘብቲ ተዋስኦ እናጠመተ) እንተኹን ካብተን ኔው ዘሎዎ ጽቡቓት ኣብ መንጎኡን ንዓኻትኩም ክፍውሳ ዝኸእላ ኣሎውኡን። እዘን ዝብለኩም ክፈጥሩ ንዝደልዩ ንስነ-ጥበበኛታት ንኻልኣት ምሁራንን ይሕግዛ ኢየን። ኣብ መንጎኹም መጽሓፍ ንኸጽሕፍ ዝተግጥቀ፣ ብምህዞ ሓድሽ ነገር ንኸፈጥር ዝተቐረበ፣ ብምርምር ምስ ሓቂ ንኸራኽብ ዝበሃገ፣ ብኸቱር እምነት ፍቅሪ ንኸንግስ ዘንቀደ፣ ተስፋ ረኺቡ ተስፋ ንኸህብ

ዘተቐረበ፣ ስነ-አእሙራዊ ጽፍዒት ካብ ምውሳድ ተሓሪሙ መበቆላዊ ምህዞ ንኸርኢ ዝተዓጥቀ እንተልዩ እዘን ጽባቕታት ሓድሽ ወኒ ይልግሳ ኢያን። ንዝለመኑዎን መንእሰያት ከኣ ከከም ባህነምን ቅንዕናኦምን መገዲ ስነ-ጥበብ ክሕብርኦም ኢያን።” ምስ በለ እቲ በሉኹምየ በሃላይ ነዚ ብኣላይ ዝተባህለ ዝርዝር ሓቅታት እናደጋገመ ይምልከቶም ንዝበሎም ኣባላት ሕብረተሰብ መልእኽቲ ከቃልሕ እንከሎ ይስማዕ።

ካብ ርሑቕ ፈላስፋ ህንዲ እናተማህለለ ንምሕዳር ትኻስ ከየጥቅያ ኢሉ ዝደግሞ ጸሎተ-ታሪኽ ብንፋሳት በረኻ ብዝተሰነየ ድምጺ ከም ሕልሚ ይስማዕ።

“ነዚ ዘሎ ግዜ፡ ነዚ ዘሎ ሓቂ፡ ነዚ ዝበራበር ዘሎ ታሪኽ መኪቱ ኣብ መጻወድያ ኣምራት ዝጥርንፍ ኣእሙሮ ኣሎዶ ትብሉ? ፋሕ ንዝበለ ሓበሬታታት ታሪኽ ዝእክብ ይኸሰተልና ዶኹን? ገሊኦምኮ ነቲ ኣብ መጀመርታ መጽሓፍ ዝተጻሕፈ ገጽ ሓደ ኣንበቢና ኢሎም ኣብቶም ፊደላት፡ ሓረጎትን ኣረፍተ-ነገራትን ንገዛእ-ርእሶም ክነብሩ ክብሉ ዝባሕጎዎም ሃንፋት እናጸደፉ ራኢኦም ይስበሩ ኣሎዉ። ምስቲ ገና ዘይደረቐ ቀለም ተለዋዊሶም ዓይኖም ሕውዝውዝ ይብሎም ኣሎ። ምስ ሒደት ፊደላት፡ ምስ ፍንጨላት ቃላት፡ ምስ ስብርባር ድብተራት ይዛነዩ ኣሎዉ። ገሊኦም ዝተዓደሉ ብሓደ ቆላሕታ ምሉእ ገጽ ኣንበቢም ትርጉም ስእሊ ሓደ ምሉእ ወቕጢ ይርድኡ፣ ገሊኦም ሓደ ምዕራፍ ብመስታ ውሒጦም ትሕዝቶ ሓደ መዋእል የስተማቕሩ፣ ሕልፍ ዝበሉ ድማ ቀዳማይ መጽሓፍ፡ ካልኣይ፡ ሚእታዊ፡ ወዘተ. እናበሉ ናይ ዘዘመኑ ሓቅታት ታሪኽ ባህ እናበሎም ከም ቆሎ ክጎስሙ ይርኣዩ። እቶም ብቐለም ፊደላት ጠልቅዮም ክሳዕ ሕጂ ሓንቲ ንጽርቲ ቃል ከየለለዩ ኣብ ጎዱፍ ሓቅታት ተሸኽሎም ዘሎዉ የጉህዩ ኢዮም። ከምኦም ምብዛሖም ድማ መገዲ ተስፋ ክቐረጽ እንታይ ተሪፋዎ? ፊደላት ምእራይን ፋሕ ዝበለ ቃላት ምሕፋስን ገዲፎም ብቐላት ዝተሃንጹ ጽባቕታትን ሓቅታትን ንምርኣይ ዘኸእሎም ትምህርቲ ኣብ ግዜና ይትኣታተዉ ዶኹን?”

ባሕታዊ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ከዐይኑ ብጽምኢ ሓቂን ጽባቅን
ንዝደቅቅ ሰብ አካላተይን መንፈሰይን ብሓጐስ ኢዩ ዝቕበሎ።

ቀዳማይ ግብሪ፡ ካልኣይ ምርኢት

(ኣላይ ኣብ መድረኽ ይርኣ። ገጻ ዘይርኣ ሚለና ቦቲ ምሉእ ድምጻ ንነፍሲ-ወከፍ ተመልካቲ ተዋስኦ ተስምዖ።) ኣላይ ኣቀያይሳ መድረኽ ኣብ ግዜ ሃገራዊ ኣገልግሎቱ ኢዩ መሊኹዎ። ደሓር ስራሐይ ኢሉ ሒዙዎ። ነታ ኣምህርዮም ትብል ናይ ትጃር ተዋስኦ ኣላይ ኢዩ መድረኽ ሃኒጹላ። ሕጂ መድረኽ እንድሕሪ ተባሂሉ ኣላይ ኢዩ ዝጽዋዕ። ምስ ኣላይ ሞያዊ ርክብ ኢዩ ዘሎና። ፍቕረይ ምስ ተዋስኦይ ኢዩ። ደድሕሪ ስነ-ጥበብ እየ ዝጎዱ ዘሎኹ። ናይ ብሓቂ ነበሰይ ኣብ ስነ-ጥበብ እየ ዝረኽባ። ንነበሰይ ንኸረኽባ ቁሩብ ጥራሕ ከም ዝተረፈኒ ከኣ ነበሰይ ይነግረኒ ኣሎ። ዘዝቐረብኩዎም ዓበይቲ ሰባት ንኣካላተይ ካብ ዘስተባህሉ ንመንፈሰይ እንተ ዝቋመቱ ምፈተኹ። መንፈስ ዘይውነን እናመሰሎም ድዮም? ኣካላትከ ይውነንዶ? መብዛሕትኦም ሰብ ሕቡእ ኢንታታት ኢዮም። እቲ ኢንታኦም ናብ ፍርሓት ብዝተቐየረ ደንቐር ጨንገር ተገሪፉ ስለ ዝተሃሰየ ምሉእ መልክዕ ሓቂ ንኸርእዩ ይጽገሙ።

(ቁሩብ ሰሓቕ ወሲኻ) ኣብታ ኣምህርዮም ትብል ናይ ትጃር ተዋስኦ ሓንቲ ቊርሶ እየ ተጻዊተ። እቲ ዝዓበየ ናይ ኑራ ክፋል ካልእ ተዋሳኢት ኢያ ተጻዊታቶ። አየ! ክንደይ እየ ዝቐናእኩላ? ንተዋስኦ እሃርፎየ። እታ ከም ኑራ ከይና ክትጸወት ዕድል ዝረኽበት ጽብቕቲ መንእሰይ ሕጂ ንኻልእ ዓባይን ብልጽቲን ብትጃር ዝተደርሰት ተዋስኦ ቀዳማይ እጃም ክትጸወት ተወሲኑ ነይሩ። ቈልዓ ግን ዓዳ ገዲፋ ኣብ ሓንቲ ምዕራባዊት ሃገር ናይ

ገዛ ሽቃሊት ኩይና ትሰርሕ አላ ይብሉዋ። ሕጂ ሓንቲ አረጊት ኤውሮጳዊት ኢያ አላዩት ህይወታ። ካብ ድፋዕ ንዕረፍቲ ምስ አፍቀደት ኪዳን አፍሪሳ ብእኡ ገይራ ጠሊማ። ወለዳ ዕብየት ተዋሳኢት አይፈለጡን። ምሁራት አይኩኑን። ካብ ወለዶምን ካብ ከባቢ መዕበያኦምን ዘይሕሹ ኣብ ወጻኢ ዝነበሩ ኣሕዋታ ናብ ናብራ ግዙኣት ይጎቱዋ ከም ዝነበሩ አይፈለጡን ነይሮም። ወለዳ ኣብ ተዋስኦ ዘዩርኢ ዓለም ኢዮም ዝነበሩ። ዕቤት ናይ ከዳሚት ገዛ ግን ከም ሰቦም፡ ማለት ከም መብዛሕትኦም ወለዲ አዳዕዲዮም ይፈልጡ ኢዮም። እታ ፍቕሪ ጸሓፋይ እትብል ናይ ትጃር ተዋስኦ ናብ መድረኽ ክትቀርብ ምስ ተወሰነት እቲ ቀዳማይ እጃም፡ ዕድመ ንሃዳሚት፡ ንዓይ ክውሃብ ተመዲቡ ከም ዘሎ ትጃር ባዕሉ ኣበሲሩኒ።

(ናህሪ ድምጻ ዝግ እናበለት) ንኣላይ ሽዑ እየ ተላልየዮ እምበር ሕጽዮይ አይኩነን። መልክዕ ከም ዘሎዎ ሰብኳ እንተ መስከረሉ ንዓይ ዝስሕብ ዓይነት ባህጊ መልክዕ አይውንን ኢዩ። ቁመት ኢልካ፡ ደርጊ ስኒ ወይ ሸወንወን ከም መልክዕ አይቆጽሮን። ሓንብ ይኹን ሓርፋፍ ወይ ክርንዲሉ አየገድሰንን። አእመሮ ሰብ ኢዩ ዘጸልሊ። ለባም መስተውዓሊ እየ ዝፈቱ። ባሕታዊ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ኩይኑ ብጽምኢ ሓቂን ጽባቕን ንዝደቕቑ ሰብ ኣካላተይን መንፈሰይን ብሓጐስ ኢዩ ዝቕበሎ። ርግጽ ኣላይ ናይ መድረኽ መፋልጥተይ ኢዩ። ካብኡ ሓሊፉ ግን ምስ ኣላይ ይኹን ምስ ካልእ ዝኣስረኒ ገመድ የለን። ፍቕሪ እሞ ዘይሕሰብ ኢዩ። ዓለመይ ተዋስኦ ኢዩ። ናጽነትን ትርጉምን ህይወተይ ኣብ ተዋስኦ እየ ረኽብዮ። ማንም ወዲ-ተባዕታይ ከሕድገኒ ኣይክእልን ኢዩ። ክምንጥለኒ ዝኽእል ሓይሊ የለን።

(ቁጥዓ እናወሰኸት) ኩሉ ሰብኣይ እየ በሃላይ ዘንጠልጠል እንተ ኣንጠልጠል ካብ መገሻ ስነ-ጥበብይ ንኸታርፈኒ ዕድል ዝህብ ሰብ ኣይኩንኩን። ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን ኢሉ ጽሒፉ ፈላስፋ ህንዲ። ናብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብ እየ ዝነቅል ዘሎኹ። ሕሰቡዎም! ሓደ ቀደም ዝፈልጠኒ ካብ ኣመሪካ ወረቐትን ስእሊን ሰዲዱለይ። ኣብቲ ወረቐቱ ቦታ ውስንቲ ዓቕሚ ፍልጠቱ ናብኡ ንኸሰሕበኒ ዘኽእል ጉርሒ ከም ዘሎዎ ገሊጹለይ። እታ ዝሰደደለይ ስእሊ ጠቐሰ እንታይ'ለ መሊሰሉ ይመስለኩም? “ኣብቲ ዝዓበየ መድረኽ እቲ ዓዲ ቀንዲ ተዋስኦዊ ተራ እናተጸወትካ እንከሎኻ ዘርኢ ስእሊ እንተ ሰዲድካለይ ነፊረ ናባኻ ክመጽእ

እየ። ስራሕካ ነቲ አዳራሽ ተዋስኦ ምኽራታር ካብ ኩነ ግን ኣብ ናይ ዓደይ ተዋስኣዊ መድረኽ ኩይነ ከልቅሰልካ እየ። ኣካላተይ እንተ ርኣኻ መንፈሰይ ዝርኣኻ ከይመስለካ።” ኢሊዮ ይብለኩም።

(ዘረባ ኣመቂራ) ብግዜ ወራር ካብ ግንባር ከታርፉኒ ዝደለዩ ሓይልታት ነይሮም። ቡን ናብ ምፍላሕ ክውስኑኒ ዝሃቀኑ ጃጀውቲውን ነይሮም። ኣነ ግን ኣብ ግንባር ውዒለ። ሽዑ እንድየ ምስ ኣዛሚት ዝተፋለጥኩ። ኣዛሚት ተወጊኦ ምስ ርኣኹዋ ቀኒኦ። ቁስላ ምሳሕ ጸጸ ኢያ ነይራ። ግን ቀኒኦ። እታ ፍሕጣረ ብረት ኣብ ሰለፋ ከም ባህርያዊ ብሮት ወይ ከም ጥበባዊ ውቃጦ ኩይና። እታ ሓዳስ ህራም ምስታ ኣብ ቀዳማይ ቃልሲ ሓርነት ዘጥረየታ ብሮት ተዳሪጋ። ኣብ ክልተ ኣስላፋ ክልተኤን መውጋእቲ ተመሳሳሊ ሰፈር፡ ቅርጹን ሕብሪን ሒዘን መልክዕ ግርማ መጎስ ኩይነናላ። ዘይትሽድኖ፡ ዘይትሸፍኖ ዝብሉ ጋህዲ ብርሃን ሓቂ ዝደጉሖም ጠምባራት ኣሎዉ። ንሕና ግን ቅልዕዮ ኣስላፍኪ! ኣርእይና ጽባቕ ብሮታትኪ፡ ብልሓት ውቃጦታትኪ፡ ትእምርቲ ታሪኽ በሰላታትኪ ኢና ንብላ። ሓጺር ስረ ግበሪ! ስየታት ኣዕኑድ መሓውርኪ ብዘይዛመዱኹ ኣልባሳት ሸፊንኪ ካብ ዓይኒ ተመነይቲ ኣይትሕብኢ! ኢና ንብላ።

(ጽንሕ ኢላ ብምስጢር ምስ ዝተሰወረ ፍጥረት ትዛረብ ዘላ ብምምሳል) ኣነ ድማ ተዓጢቐ ኣብ ግንባር ስነ-ጥበብ ክውዕል እየ! ብኩናት ስነ-ጥበብ ክውጋእ እየ! ብሞት ናብ መዓሙቕ ፍልጠት ጠሊቐ ሓቂ ምስ ዓተርኩ ክትስእ እየ! ደሓር ብተዋስኦይ ህይወት ከዕምር እየ! ታሪኽ ሃገረይ ድማ ብድምጺ ተዋስኦይ ናብ ዓለማት ከዕርግ እየ!

(ቁሩብ ኣዕርፍ ኣቢላ ብሓድሽ ሓይሊ) ርኣዩዎ! ኣላይ ነቲ ክትርእዩዎ ዝጸናሕኩም ናይ ሓቂ ጎዱፍ የተዓራርዮ ኣሎ። ምናልባት መሓመድ እድሪስን ሓቂን ገጽ ንገጽ ዝርኣዩሉ ህሞት ክኸውን ይኽእል ተባሂሉዮ፡ እቲ ተዋስኦ ብናይ ኩልና ሕብረት ተቐዱሱ ዘሎ። ምስ ሓቂ ጥምጥም ቃልሲ ንምግባም ግን ሓቂ ምልላይ ከድሊ ይኸውን። እዚ ተዋስኦ ብወፍሪ ኢዩ ተሰሪሑ። ኩልና ከም ሓደ፡ ሓደ ድማ ከም ኩሉ ኪንና ኣወሃሂድናዮ።

* * *

(ኣላይ ኣብቲ ናይ ሓቂ ጎዱፍ ብርግኣት እናተዛወረ ድንን ቅንዕ ክብል ይርኣ። ካብ ሓደ ዓቢ ከፈር ኣዕጽምቲ እንስሳታት እናውጽኦ

አብ ወሳኒ ዝበሎም ቦታታት ከም ዝርአዩ ገይሩ የንብር። ካብ ካልእ ዕብይ ዝበለ ከፈር መሸከል ሰብ በብሓደ የውጽኡሞ፡ ካብ ካልእ ከፈር ድማ ነዋሕቲ አባትር እናመሸተ ሓሓሊፉ ይሸከል። ጽንሕ ኢሉ አብ ርእሲቶም ዝተሸከሉ አባትር ሓሓደ መሸከል ሰብ ይሰኩዕ። ካብ ካልእ ከፈር ዝአረገ አጫርቑ፡ ካብ ካልኣት ድማ ንጉሓፍ ዝበቐዑ ዝተፈላለዩ ነገራት ናብቲ ግራት ጉሓፍ ሓቂ ክደራቢ ይርኣ። ካብ ንእሽቶ ከረጸት ብኢዱ ሓሙኽሽቲ እናቐንጠረ አብ ገገሊኡ መኣዝናት ግራት ጎድፍ ይዘሩ። መሊሱ ቆንጢሩ ድማ አብ ልዕሊቲ ተዘርጊሑ ዝነበረ መሓመድ እድሪስ ይንስንስ።)

(ሕብእቲ ሚሊና ብድምጻ ንእኩባት ጉባኤ ተዋስኦ ተዛኒ ትመክርን ትትርኽን።)

(ሚሊና ጸውጽዋይ ህይወት ብጽሩይ ቃና እናቐጸለት) ሕጂ መድረኽ ዳርጋ ተቐራሪቡ ኢዩ። ሕጂ አብ መድረኽ ዓራርቦ ጸሓይ ኢዩ ነጊሱ ዝርአዩኩም ዘሎ። እቲ ግዜ ካብ ቀትሪ ናብ ዓራርቦ ተቐይሩ ኣሎ። ደይ-መደይ ኢልካ ኢዩ ኢጋ-ግዜ ተመሪጹ። መብዛሕትኡ ግዜ ጸልማት ንብርሃን ክዕብልል ምስ አንቀደ ኢዩ ሰብ ንሓቂ ዝደልዩ ወዲ-ሰብ ዕድል ዝበሃል ኩሉ ምስ ተጸንቀቐ፡ ጥዑም ጥዑም ከይተባህለ ግዜ ምስ ሓለፈ'ዩ መቐረት ሓቂ ዝግሃደሉ። መሓመድ እድሪስን ሓቂን ገጽ ንገጽ ክጋጠሙ ድዮም? እንታይ ክበሃሃሉ ይኹን? ባዕልኹም ርአዩዎ። ኣነ ሕጂ ኣይነግረኩምን እየ። ነብሰኹም መርምሩ እናበልኩ ከለብመኩም ዘኸእል ሓይሊ ንኸጥሪ እምነ። ስነ-ጥበብ ብፍቕሪ ኢዩ ህይወት ዝረከብ። የፍቕረኩም እየ ደቂ ዓደይ። ካብ ህይወት ሓቂ ርሒቐኩም አብ ቀልቀል ሞት ክርእየኩም ብኸያት ይስዕረኒ። አብ ውሽጢ ሓሳባትኩምን አብ ከባቢ ናብራኹምን ዝገርገሩ ጸላእቲ ሓሶት ኣንጊሶምልኩምስ ንስንኩል እምነቶም ክትምህለሉ እርኢ ኣሎኹ። ንሃደምቲ ጅግና ክትብሉ ጀሚርኩም። ንውሉድኹም ደሞዝ ጸማ ሓጢአት ከም ዝቐበል ምግባር ለሚድኩም። ደቂኹም ካብ ሜዳ ተኸእሎታት ናብ ሜዳ ሞት ምስዳድ ኣመል ጌርኩም። አብ ወሽጢ ትካላት መንግስቲ ይኹን አብ ብሕቲ ብምምራሕ ኩነ ብምስራሕ ዘሎኩም ራኢ ሃገር ስሒትኩም ውራይ ትሑት ፍትወትኩም ከይዓጅብኩም እፈርሕ። ነቲ መሬትን ባሕሪን ንኸዛምድ ተበጊሱ ዘሎ ባህጊ ህዝቢ ከተናሸዉ ትስምዑ ኣሎኹም። ሓቂኹም ካብ ኣፍንጫኹም ከይርሕቑ ገንዘብ ጥራሕ ከይከውን እሰግእ።

ምንሻው አይተብዝሐ! ነበሰ-ምንሻው ወይ ናሽዋ እንታይ ይዓብስ?
ነታ ነዚ ብዓንቀጽነቱ ጥራሕ ዝፍለጥ ዝነበረ ግሲ ምንሻው ናብ
ቅጽል፡ ናብ ምስጢራዊ ስም፡ ናብ መስተፋቕር ወዘተ. ክትዝርግሕ
ላሕ ትብል ዘላ ተመራማሪት ሃገርና ንሕሰባ። ብናታ ጸዕሪን
ድኻምን ሕጂ ነሽወ፡ ንሽወና፡ ነሻው፡ ንሽወ፡ ንሽወቲ፡ ንሹዋት፡
ተናሽወቲ፡ ወይ መናሽወቲ፡ መናሹ፡ መናሽወቲ፡ መናሽዊት፡
መናሽዊ፡ ንሹ፡ ነሹ፡ ወዘተ. እናበልና ንነብስና ብስነ-አእሙራዊ ሜላ
ክንፍውስ ከም ንክእል ሓጊዛትና ኣላ። እዚ ማለት ከኣ ነብሶም
ዘየናሽዉ ክውሕዱልና እንከሎዉ ንዓና ዘናሹ ዘበለ ድማ መእተዊ
ክስእን ኢዩ።

ነዚ ተዋስኦ ትርእዩዎ ዘሎኹም ተዓዘብቲ፡ ተመልከትቲን
ተሳተፍቲን ስለ ዝኹንኩም ካብ መሓመድ እድሪስ አይትፍለዩን
ኢኹም። ንሱ ከም ተዋስኦይ መስትያትኩምዩ። ንስኻትኩም
እኩዩ። ፈሊጥኩምዶ ኣሎኹም? ሓቂ ክደሊኮ ኢዩ ኣብ
ቅድሜኹም ሰጣሕ ኢሉ ዘሎ። ንስኻትኩምውን ደለይቲ ሓቂ
ኢኹም። ሓቂኹም ሰሪቕም ሓቢኦምልኩም ዘሎዉ ርኽቡዎም።
ከም መሓመድ እድሪስ ሓቂ ንክትረኽቡ ጸዓሩ። ሓቂኮ ኣብ
ሓደ ጽፍሒ ኣይኩነን ሰፈሩ። ንላዕሊ ዝቐመጥም ቀጸላታት ሓቂ
ኣሎዉ። ንኹሎም ኣዛምዱዎም። ጸላኢ ግን እቲ ኣብ ቀዳማይ
ጽፍዒ፡ ኣብ ቀዳማይ ቀጸላ ዝነጠበ ሓቂ ጥራሕ ኢዩ ከም እትርእዩ
ዝገብረኩም። ተዋስኦኮ መስትያት ኢዩ። ትጃር ከም ዝብሎ ኣብቲ
ተዋስኦ በዓቲ ሕልናኹም ክትርእዩ ኢኹም። ምክንያቱ እቲ ኣብ
ውሽጢና ዝሰረተ መጋርጃ ድንቁርና ካብ ብርሃን ሓቂን ጽባቕን
ይፈላልዩና ኣሎ። ተዋስኦ ነቲ መጋረጃ ንምትርባዕ ክሕግዘኩም
ኢዩ። ነቲ ኣብ ትምህርቲ ዘሎ ድንቁርና ምስ ርኣኹም ምስ
ሓቂ ተዓሪቕኩም ሓድሽ ብርሃን ህይወት ክትርእዩ ኢኹም። ከም
ኣብ ፈለጥና ዘሎ ድንቁርና ዝኸፍእ የለን ኢዮም ዝብሉ በዓል
ፈላስፋ ህንዲ። ንዓይኖም ተዋስኦ ናይ ውሽጢይ መስትያት ኢዩ።
ክዓዮ እንከሎኹ እፍወስን እሓዊን። ከም መስትያቱ ኩይነ ድማ
ንሰብ ገጹን ግብሩን እናርኣኹ ካብ ነብሱ ከም ዝድሕን ክገብሮ
እጽዕር።

(ድምጻ ኣዚያ ብምቕያር ኣብ መድረኽ ብኸናዕናዕ ግርማ
እናዞረት) ንመሓመድ እድሪስ ርኣዩዎ። ሓፍ ንምባል ክጸዓር
እንከሎ ርኣዩዎ። ካብ ደረጃ ጸዕሪ ሞት ክትንስእ ይቃለስ ኣሎ።
ይዕወትዶ ትብሉ? ቡቕሊ ሓቂ ኣብ ጭቃ ስቓይ ተለልዩ ራግጽ

ንዕቀት ምስ ኣሕለፈ'ዩ ፍረ-ህይወት ዝህብ። ኣነ ዳርጋ ከም ስነ-ጥበብ ኢዩ ምበልኩ። ጽራይ ስነ-ጥበብ ካብ ዱቋ ስቓይ ጸሊሉ ኢዩ ንመስተ ዝበቐዕ።

(ከምስ እናበለት) ሕጂስ ዓይኒ ንዓይኒ ንርእኡ ኣሎና። ቅድም ብድምጺ ጥራይ ነይሩ። እናተርኣኡኻ ይሓይሽ መስለኒ። ኣብዚ መራሕቲ ተዋስኦ እንተሊኹም ድምጺን ምርኢትን ከተዋሃህዱ ትኽእሉ ኢኹም። ግንከ! ነቲ ክቡር ጽራይ ዛንታ ዓዲኹም ብዘይትፈልጡዎ ድምጽታትን ሙዚቃታትን ከነሰኒ ኢልኩም ከይተባህርሩዎ ተጠንቀቐ። ጉሓፍ ሙዚቃ ናብ እዝኒ ተመልከትቲ ኣይትደርብዩ። እቶም ዓበይቲ ደረሰቲ ሙዚቃ ዝመዝገቡዎ፡ እቶም ዓበይቲ ፈለጥቲ ሙዚቃ ዝዓቀቡዎ ክቡር ናይ ዓለም ሃብቲ ኢዩ። ኣብ ዘይመዓልኡ ኣይተውዕሉዎ። ናይ ገዛእ-ርእሱ ታሪኽ ንኸዘንቶ ዝተፈጠረ ስነ-ጥበባዊ ሃብቲ ምዃኑ ኣይትረስዑ። ምስ ነብሲኹም ክትዕረቑ ምስ ሙዚቃኹም ተዓረቑ። ብዝተረፈ ድማ ነዚ ተዋስኦ ከነርኢ ትብሉ እንተ ኬንኩም ነናትኩም ምህፃን ጌርኩም ምርሑዎ። ንሕና ቅዋም መድረኽ ኣይተኸልናን።

(ናብ ግንባር መድረኽ እናቐረበት) ንዓኻትኩም ዘይርኣዩኹም ኣብ ድሕሪ መድረኽን መጋርጃን ከይኖም ንተዋሳኒቲ ብምኽሪ ዝሕግዙ ኣሎዉና። ቀንዲ ስራሖም ክእለት ዝኸሪ ተዋሳኒቲ ሃሲሱ ወይ ጎዲሙ ነቲ ብጽሑፍ ዝተዋህበም ብቓሎም ክደግሙ እንከለዉ መስመር ብምስጋር ኩነ ፍረ ቃላት ብምዝንጋዕ ጌጋ ንኸይገብሩ ምሕጋዝ ኢዩ። ንመሓመድ እድሪስ ንምሕጋዝ ብዓቢኡ ትጃር ኣሎ። በዓል ባህታ፡ ሱሌማን፡ ፈላስፋ ህንዲ፡ ኣዛሚት፡ ዓወትን ኣነን ከኣ ኣሎና። እንተ ኣድልዩ ካብኻትኩም ካብ ተዓዘብቲ ካብ ኩርሲኹም ጸዊዕና ብድሕሪ ደጀን ይኹን ብግንባር መድረኽ ኬንኩም ከም ትሕግዙ ክንገብር ኢና። ካልእ ይትረፍ ኣብ ሕምብርቲ መድረኽ ኬንኩም ተራኹም ከም ትጸወቱ ክንገብር ተዓሊና ኣሎና። ኣብ መንጎ መድረኽን ኩርሲን ዝነበረ ፍልልይ ናይ ጥንቲ ታሪኽ ከይኑ ኢዩ ዝርኣየና። ሕጂ ኩሉ ሓደ ኢዩ። እዚ ንምግባር ግን እልፊ ኣእላፋት መዳርኽ ሃኒጽና ኣብ ምሉእ ሃገር ክንዝርግሕ ኣሎና። እዚ ኩሉ ስነ-ጥበባዊ ፍረ ኣብ ሓንቲ ጉድጓድ መድረኽ ክንቀብሮ ክንበል ታሪኽ ከይስሕቀና።

ሐቂ ተቆራራሱና! ተረፋቲቱና! ተጠሐሐኑና! ተበታቲኑና! መንዩ
ዝእክቦ? ለዊሱ ቅርጹ ዝህቦ? ኣኻኸቡ ዘመላኸዎ? ህይወት ዝህቦ?

ቀዳማይ ግብሪ፡ ሳልሳይ ምርኣት

ኣጋግዜ። ኣብ ጎደቦ መድረኽ ኣብ ምስንባት ዘላ ዝሕልቲ ጸሓይ
ንተዓዘብቲ ተዋስኦ ቀዛሕ ትብሎም። ናይ መወዳእታ ባናታታ
ኣብ ልዕሊ ጎዱፍ ስለ ዘንበረት ትሕዝቶ ጎዱፍ ንተዓዘብቲ ግሁድ
ይኸውን። እቶም ኣብ ቀጠንቲ ኣባትር ዝተሰኹዑ መሸከል ሰብ
ጸዕዳ ምኳን ሓሊፉዎምስ ብሩራዊ ብርሃን የንጸባርቑ። መሓመድ
እድሪስ ክትስእ ክብል ዝገብሮ ድምጺ ይስማዕ። ደሮና እናቦኸኸ
ነቲ ዝወደቐሉ ከባቢ ይዕብልሎ። ደሮና እናዓበየን እናጸዓቐን
ካብ መድረኽ ንላዕሊ ይዓርግ። ብዕምብረ ደሮና ስለ ዝተኸድነ፡
መሓመድ እድሪስ ይተስእ፡ ይንበርከኽ፡ ተዓዛቢ ብዘይ ምፍላጡ
ይጭነቕ። ጽንሕ ኢሉ ናቋ ብርቱዕ ንፋስ ይስማዕ። ካብ ድሕሪ
መድረኽ ናብ ግንባር ዝኣንፈቱ ሓደ ቀጢን ዘራጊቶ ብነድሪ
ክግስግስ እንክሎ ይርኣ። እናተሓንበበ ኣርኪቡ ከኣ ነቲ ጎቦ ከይነ
ዝነበረ እካብ ደሮና ቦቲኑ ይጠፍኦ። ካብኡ መሓመድ እድሪስ
ይርኣ። ቁሩብ በኹኸታ ደሮና ከም ካብ ፍሕም ዝብል ኩቦ ክተኸኸ
እንክሎ ተዓዛባይ የስተባህል። ቀስ ብቐስ ግን መሓመድ እድሪስ
ኣብ ክዳኑን ጫማኡን ዝነበረ ደሮና እናነገፈ ጸርዩ ይርኣ። ናይ
ቀደም ፍሽኽታኡውን ይምለስ። ድኻም ከም ዘሎዎ ግን ክሓብኦ
ኣይክኣለን።

(መሓመድ እድሪስ ኣብ መድረኽ ብናጸ እናተዛወረ፣ ብርሃን
መድረኽ ንኹሉ ኣጸልሚቱ ኣብ መሓመድ እድሪስ እናዓለበ፣
በይኑ ኣብ ዝበሓቶ መድረኽ ከም ሃተፍተፍ)

ምህላው! ዘይምህላው! ሕቶይ ኣይኩነን። ሕቶ ሃምለት ኣይኩነን።

ምንባር ዘይምንባር ጸገመይ ኣይኩነን። ጸገም ሰሉዓት ኢዩ።
ይሃሉ ኣይሃሉ ኣየገድሰንን። ትርጉም ምጁን ኢዩ ጸገምይ።
ሓቂ እየ ክርኢ ደልየ ዘሎኹ። ዋላ ንሓንሳብ ክርእያ እደልያ።
ኣብ ልዕሊ ጎዱፍ ሓቂ እንድየ ዘሎኹ!

(ይስሕቕ)

(ሰሓቕ ኣይዕገትን ይብሎሞ ሰሓቕ ይቕጽል)

እዚ ግራት ሓቂ ሰብ ንብረት ኣቐዲሞም ዓጺዶሞ ዝኸዱ ኢዩ ዝመስል። እልፊ ካብ ደገ ዝተደርበየ ስብርባር ሓቕታት'ውን ይርከብ። ኣነ እቐርም እየ ዘሎኹ። ከማይ ድኻ ሓቂ ደኣ እንታይ ክገብር ኢልኩሞ! ኣብ ጎዱፍ ሓቂ እናወዓልካ ሰይጣን ክጸፍዓካዩ እናበሉ የፈራርሑኒ ኣሎዉ። ብግዳም ጥዑያት ዝመስሉ ሰባት ሓቂ ደሊኻ ኢሎም ይስሕቁኒ ኣሎዉ። ሓቆም እንተኹኑ እንታይ ይፍለጥ? (ንዝመጸ ሓያል ሰሓቕ ንምዕጋት ክቃለስ እንከሎ ተዓዘብቲ ይገጥሙዎ።)

(ናብ መድረኽ ገጽ እናጠመተ) እቶም ሃብቲ እናመሰሎም ኩሉ ዓይነት ሓቂ ዝእክቡ የደንግጹኒ። ጥዑይ መመመዪ መንፊት የብሎምን።

መለሳ ዘሎም መሲሉኒ ኣነውን ከምኡ እገብር ነይረ። ኩሉ ምስ ተኣከበ ግን ኣዕበድቢዱኒ። ሓቂ ኣብ ስነ-ጥበባዊ ዓረብያ ጥራይ ኢያ ሐራይ ኢላ እንተ ተሰቐለት። እንተ ደየበት ወይ እንተ ተሳፈረት ማለታይ ኢዩ። ኣብ ምስቃል ካልእ ትርጉም ምድያብ ስለ ዘሎ እየ ፈሪሐ። እንተኹኑ ስቕለት ሓቂ ንምርኣይ ኣይምኸፍኣንን። ግንከ! ዘይ ሕጂስ ንዕኡ እየ ዝርኢ ዘሎኹ። ስቕለት ሓቂ!

ሕጂ ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ክጽሕፍ ምስ ተበገሰኩ ኢዩ እዚ ኩሉ ሓተታ ዝቐልቀለኒ ዘሎ።

ነይረ ነቲ ጀሚረዮ ዝነበርኩ ጽሑፍ ኣፋሪቐዮ እኮየ፤ ነቲ ዘመናዊ ታሪኽ ዝበልኩዎ መጽሓፍ።

ድሕሪ ኩናት፡ ግን ትርጉም ሓቂ መዛረብ ሰብ ኩይኑ። ናይተን ማዕቢልና ዝብላ ጸሓፍቲ ከም ዝብሉዎ ሓቂ እንድሕሪ ኩይኑስ፡

ድሕሪ ክፉኝ እዋናት ኩናት ሓቂ ይድቆስ ኢዩ። ከም ደሮና ይብተን ኢዩ። ፋሕብትን ይብል ኢዩ ክብሉስ ሓቆም እንድዮም። ዝሰኣሉዎ ይኹን ዝጸሓፉዎ ምትርትር ዝበለ ኢዩ። ስነ-ጥበባዊ ስራሓቶም ብምሉእ ኣረፍተ-ነገር ዝውሰን መልክዕ ሰብ ኹነ ነገራት ወይ ሓሳባት ኣየንጸባረቕን። ኩሉ ዝተጨማደደ፡ ዝተቐራርጸ፡ ዝተበታተኸ ኣካላት፡ ሓሳባትን ስምዒታትን ኩይኑ ኢዩ ዝግለጽ። ድቑስ ሓቂ ንምሕኩልቲ ፍልስፍና ስነ-ጥበብ ማእ ኢዩ ዘብሎ። ማዕረ በዚ ልምዱ ናይ መወትቲ ኣዲንቲ ክልለ ዝኸእል ሓቂ የለን ዝብሉ ስነ-ጥበበኛታት ደረሰቲ ከም ዝኸሰቱ ኢዩ ዝገብር።

(ቁሩብ ኣዕርፍ ምስ ኣበለ ፍሽኽታኡ ከየጥፈኡ)

ገሊኦም ስነ-ጥበበኛታት ብብህራረ ልቦናኦም፡ ብዕንደራ ሕልናኦም፡ ብጉያ ሓሳባቶም፡ ብህድማ ስምዒቶምን ዕብዳን ራኢኦምን ኢዮም ዝሰእሉን ዝቐይሱን፡ ዝዋስኡን ዝገጥሙን፡ ዝሃንጹን ዝቐርጹን፡ ዝፍልሙን ዝደርሱን። እቶም ፈላስፋታት ድማ፡ “ትርጉም ናብራ እንታይ ኢዩ? እቲ ብድሕሪ ኩናት ዝወርድ እሞ ከኣ ብስነ-ቁጠባዊ ኣምር ዘይግለጽ መንፈሳዊ ቅልውላው፡ ጸበባ፡ ጭንቀትን ትርጉም ኣልቦነትን ንኸስርጽ ዘገድድ ናጽነት ኢዩ።” ይብሉ። ብፍልስፍና ስነ-ጥበብ ከም ዝፍወስ ከኣ ይኣምኑ።

ህዝቢና ድማ ዘይሓሰበ ኩናት ገጢሙዎ።

ትርጉም ስኢንሉ።

ሞት ደቁ ኣሕዚኑዎ

ትርጉም ሞት ጠፊኡዎ።

ሰላም ብሓሶት ክትዳን እንከላ ተዓዚቡ ህዝቢ።

ትርጉም ስኢንሉ።

ኣይናይ ሓቂ ኣየናይ ሓሶት ምልላይ ስኢኑ።

ጸገም ስነ-ቁጠባ ዝመስሎም ኣሎዉ፤ ፍልስፍናዊ ፍወሳ ዝምነዩ ድማ ኣሎዉ።

(ክሳብ ሕጂ ምኽንያቱ ዘይተፈልጠ ሰሓቕ እናቐደሞ)

ሰውራ ዝተወድኦ ዝመስሎም በዚሓም። መዓስከ ተላዲሉዎ! እሞ ህድማ መልክዕ ሓየት ክኸውን?

ሓቂ ስነ-ጥበብ ትተኣለሽ! ኣብ ዓይኒ ታሪኽ ምእታው ኣብያ!

ብብህረራ ልቦና ትርአ! ብትሕተ-ውነ ትደረስ! ብዕብዳን ሓሳባት ትተሃደን!

ንዓይን ንብዙሓትን ግን ተሰዊራትና።

እቲ ክብርታት ንብሎ ዝኸበርና በዓል እምነት፡ ትብዓት፡ ልግሲ፡ ድንጋጸ ትርጉሙ ሃሲሱ።

ሓቂ ተቐራሪሱና! ተረፋቲቱና! ተጠሓሒኑና! ተበታቲኑና!

መንዮ ዝእክቦ? መን ለዊሱ ቅርጺ ዝህቦ? ኣኻኽቡ ዘማላኽቦ? ህይወት ዝህቦ?

ጸሓፍቲ ታሪኽ ኣይክኣልናን፡ ስነ-ጥበበኛታት ግን ይቃለሱዎ።

ግን ነቲ ረቂቕ ክስተት ከቲሮም ክፍውሱ ዝኽእሉ ይህሉዉ'ዶ? እንድሂ!

ወይ ከምዞም ዘንበብኩዎም ሰባት ካብ ደረጃ ስነ-ፍልጠትን ፍልስፍናን ናብ ኀቦ ስነ-ጥበብ ሓኹሮም ንጭንቀት ሰብ ዘድሕን ብርሃን ዝኽልዑ?

እንድሂ!

ነቲ ኣብ ፎሮ ነይሩ ዝብሃል ሰማይ-ጠቀስ ኩራዝ ባሕሪ ከም ብሓድሽ ሃኒጾም ዝውልዑ መንእሰያት ከም ዝህልዉ ዝገብር ስነ-ፍልጠታዊ፡ ፍልስፍናዊን ስነ-ጥበባዊን ስራሕ ቀልጢፉ ይምጸእ እየ ዝብል።

እዞም ሓቂ ጥሒኖም ዝዘርዉ ንኀቦ ስነ-ጥበብ ምሓሾሩ'ዶ? እንድሂ! እንድሂ!

ማለት ቅልጡፍ ኣሰራርሓ ካይላ ውሕልነት'ዶ ንናብራኡም ምስነቕ?

ማለት ነቲ ሓርጭ በጽብጽዎ፡ ኣቕምጥዑዎ፡ ልወሱዎ፡ ኣብኩዑዎ?

ደሓር ንህይወት ብዘፍቅራ ኣጸብዕቲ፡

ብርህራህ ህርመት ልቢ

ብብሩህ ራኢ

ማህዚ፡ ብባህጊ ፍትሒ፡

እቲ ተለዊሱ ዝበቐዐ ሓቂ

መልክዑ ይሓዝ ኣይትጎልብቡዎ! ቅርጹ ይዕጠቕ ግደፉዎ! ይለለ መንነቱ!

ሓቂ ጽባቕ ይኹን፡ ጽባቕ ድማ ሓቂ ይኹን! ክብሃል ድዮ ሰሚዐ?

ወይስ ካብ ትምኒትኩም እየ ቀዲሐየ?

(ንበይኑ ይስሕቕ)

* * *

ኣዛሚት መሓመድ እድሪስ እናበለት ትጭድር'ሞ ናብ መድረኽ ትኣቱ። እምብዛ ንላዕሊ ዝተሰብሰበ ሓጺር ቁምጣ ስረ ለቢሳ ነይራ። ኣብ ክልተ ኣስላፋ ዳርጋ ሓደ ዝዓይነተን ዝዕብየተንን ጸለምቲ ብሮት፡ ውቃጦ ወይ በሰላ ይርኣያ። ደይ-መደይ ተባሂሉ ነቲ ብሩህ ንፍሖ ብራና ኣስላፋታ ሕርጎ ቁመቱ ንምምልካት ተባሂሉ ዝተቐለመ ነጥቢ ይመስል።

ኣብቲ ግንባር መድረኽ፡ ሓደ ቀራጺ እየ ዝብል፡ ኣስላፍ ኣዛሚት ኢሉ ዝሰመዮ ሓውልቲ ንምጽራብ ዘገልግሎ ቅየሳዊ መዘክር ኣብ ሓደ ክንዲ ጋቢ ዝኣክል ጎርፋዕ ወረቐት ብዓቢ ርሳስ ክድብትር ይርኣ። ዓው ኢሉ፡ “ንሕና ዕድል ጌርና እምበር ዣንዳርክን ምልክት ትብዓታ ኣብ ሓደ ሰለፋ ጥራሕ ኢዩ ነይሩ። ኣዛሚትና ግን ኣብ ግዜ ሓርነታዊ ቃልሲን ኣብ ግዜ ምውሓስ ልኡላውነትን ዘጥረዮ ኣብ ክልተ ኣስላፋ ምልክት ኩርዓትና ተሰሊሙ ኣሎ። ዓረ እየ ዝጥቀም ዘሎኹ። ኣብ ጸምጸም በረኻ ሃገርና ዝዓንበበ ዓረ። መንበር ዕረፍቲ ተባዓት ዝቐረጸ። እቲ ህዝቢ ባህ ምእንቲ ክብሎ ጥራሕ ናይ ኤርትራ ሽኑስ ደሚሎ ረኺብና ከም ዝብል'ውን ክገብሮ እየ። ኣዛሚት! ኣጆኺ ቅልዕየ። ብመጋረጃ ቃልዓለም ካብ ራኡ ዓወትና ኣይትኸውልና። ኣስላፍኪ ብጽርበት ዝተቐርጸ ኢዩ ዝመስል። ነቲ ውቁብ ስየ ዓንድታት ኣካላትኪ ብስነ-ጥበበይ ዘለኣለማዊ ሃብቲና ክገብሮ እየ። ነተን ብሮት ኣግፍሖ ኣቢሊ ኣብቲ ዓረ ክፍሕረንየ። ከም ክፉት ሻምቡቆ ካብ ቅድሚት ንድሕሪት ከራኽበን እየ። ከመይ መሲልኩም! ኣብ ስነ-ቅርጺ ንግንባርን ዝባንን ዘራኽብ መስኮታዊ ሃዋህው እንተ ፈጢርካ እቲ ሓወልቲ ዝዓበየ ቦታ ይሕዝ። ምኽንያቱ ምስ መወዳእታ ዘይብሉ ሃዋህው ብምርኻብ ነቲ ሓወልቲ ልዕሊ ወሱንነት ቦታ ከም ዘሳፍሖ ገይሩ ይዘርግሑ።

እቲ ውሱን ዝነበረ ኣካል ንገዛእ-ርእሱ ሃዋህው ይኸውን። ኣዛሚት ድማ ወሰን መልክዕ ዘይብላ ህልውና ኤርትራ ክትኮነልና ኢያ።” ኢሉ እንቅዓ ከተንፍስ እንከሎ ተዓዛባይ ድማ ምግራሙ ንምግላጽ እንቅዓ የተንፍስ። (ቀራጽ እምኒ ዓረ በብቐሩብ ብርሃን እናቐሃሞ ሃሲሱ ይስወር። ኣዛሚት ግን ብበሊሕ ብርሃን ህልውንኣ እናደመቐ ንተመልከቲ ይንጸር።)

* * *

(ኣዛሚት ናብ ህዝቢ ብምጥማት)

ሓደ መዓልቲ እቲ ዘፍቅር ዓቢ ኤርትራዊ ደራሲ ኣዝዩ ደኽምሙዎ ገዛ ኣትዩ። ኩነታቱ ስለ ዘይተበርሃኒ፡ “እንታይ ደኣልና ሎሚስ ዝደኽምና ንመስል።” ኢለዮ።

“ግደፍዮብ! ሎሚስ ናይ ብሓቂ እየ ደኽመ። ዝሰረሕኩዎ ነገር’ኳ ክንድዚ ዝብሃል ኣይነበረን፤ ግን ከምዚ ብዙሕ ዝሰረሕኩ ሓይለይ ጥልም ኣቢሉኒ።” ኢለኒ።

“ኣነ ከም ዘስተባህለልካኮ ዘረባ ኢዩ ዘድክመካ። ስራሕኩም ዘረባ እንደኣሉ። ሓቀይዶ?” ኢለዮ ከስሕቐኝ ኢለ።

“እወ ሓቅኸ! ጸወታ ከይመስለኪ፤ ብርግጽ! ስራሕና ዘረባ ኢዩ ዝኸውን ዘሎ። ምስ በዓል ሱሌማን ሓቂ፡ ቃል፡ ሓበሬታን ገለ-መለን ክንብል ኢና ኣምሲና። ኣብዚ ሕጂ ሰብ ናይ ጥዕናኻ ይኸን ናይ ስሚዕትካ ሓቂ ኣይሓትትን ኢዩ። ብዛዕባ ስልዲ ሓቂ ኢዩ ዝግደስ።” ኢለኒ።

ኣነ ድማ ከምዚ ዋዛ፡ “እወ’ባደኣ! እንታይ ኢዩ ኣዳም ሓቂ፡ ግሉጽነት፡ ሓበሬታ እናበለ ዘረባ ጥራይ ኰይኑ ዘሎ? ሓቂ ሕጂ ድዩ ተወሊዱ? ምናዓ መሓመድ እድሪስ ታሪኽ ዘመናዊ ኤርትራ ክጽሕፍ እየ እናበለ ዝዛረቦ ዝሰኣነ ይመስለኒ። ሓቂ ክኣሪ ውዲለ! ሓቂ ተኸዊሉኒ! ታሪኽ ብሓቂ ኢዩ ዝጸሓፍ! ቁርጽራጽ ሓበሬታታት በዚሑ! ወዘተ. ክብል እንከሎ ከምዚ ሓቂ እግሪ ኣውጺኡ ክጎየኒ ዝኸእል መሲሉኒ። ባህታ በል ሱሌማን ሕልበት ብሓቂ በጽቢጽኪ ሃብኒ ከይብሉኒ እፈርሕ።” ኢለ ከዘናግዖ ፈቲነ።

(ኣዛሚት ኣብ ጫፍ ግንባር መድረኽ ኰይና ንተዓዘብቲ ትርኢ ትመስል ግን ናብ ርሑቕ እናማዕደወት ኣብ ገለ ባሕሪ ሓሳባት ትጠልቕ ከም ዘላ ዝሕብር ምልክታት ኣይከወለትን።)

“ስምዒ እስከ ኣዛሚት፡ ሓቂ እስከ ግለጽለይ። ሓቂ እንታይ ኢያ?”

ኢሉ ሓቲቱኒ እቲ ፍቕረይ እናበለት ንተዓዘብቲ ትነግሮም።

(ከምስ እናበለት ጀሚራ ደሓር ናብ ጥቓ ሕርቃን ብምቕራብ) ንምላሽ ሰጋእ ኣይበልኩን (ካብ ተመልከትቲ መተባብዒ እናተጸበየት ቁሩብ ልባ መሊሳ) “ሓቂ ናይ ውሽጢ ኢያ። ኣብ ግዳም ዝልበስ ሓቂ ዘሎ ኣይመስለንን። ሰብ ሓቂ ሓቂ ዝብል ግዳማዊ መልክዕ ብምርኣይ ኢዩ። ውሽጢኻ ዝኣቱ ሰብ የሎን። ብዛዕባ ውግእ ክዛረቡ፡ ክጽሕፉ ንዕዘብ ኣሎና፡ ሓቂ ኩናት ዝፈልጥ ግን ኣይርኣናን። ኣብ ኩናት ዘይወግለስ በሊሕ ተባሂሉ እንድዩ ቀደም! ሓቂ እቲ ዝፈልግ ኢዩ ዘለልያ። ሰብ ጥራሕካ ይርእየካ ኢዩ፤ ሓቂኻ ግን ኣይርእዮን ኢዩ፡ ግን ዝፈልጦ ይመስሎ። ሓቂ ኣብ ውርዘው ቃላት የላን፤ ኣብ ውግእ፡ ኣብ ጥሜት፡ ኣብ ፍቕሪ ዘላ ሓቂ፡ ኣበይ’ሞ ክብለካ እየ! ኩሉ ግዜ ምስ ኣስክኣት ኢያ። ሓቂ ኣብ ናፍቕትን ኣብ ትምኒትን ኣላ። ብዓቕመይ ንሓቂ ዝፈልግ ኢዩ ዝመስለኒ። ሓቂ ኣብዘም ፈለጥና፡ ተመሃርና፡ በለጽና ዝብሉ የላን፤ ሓቂ ንፈልጥ ኢና ኢሎም ብዛዕባ ኩሉ ክዛረቡ ይስምዑ ኢዮም፤ ሓቂ ስደተኛ፡ ተጋዳላይ፡ መንእሰይ፡ ወዘተ. ግን ኣይፈልጡን ኢዮም። ሓቂ ንልኡ ኣንስተይቲ እሞ ዝፈልጥ ኣይርኣኹን። ሓቂ ኣብ ሓፋሽ ተደርቢያ ዘልዕላ ዝሰኣነት ምስኪን ኢያ። እቲ ሓፋሽ እውን ይምነያ ደኣ’ምበር ኣብ ታሪኹ ገጽ ንገጽ ገጢማቶ ኣይትፈልጥን። እቶም ፈለጥና ዝብሉ ስለ ዝፍንፍኑዎ ኣየልዕሉዎን፤ ኣብ ክንደኣ ግን ሓቂ ኢሎም ካብ ጎዱፍ ሓቂ ካልኣት ዝደርበዮም ስብርባር ሓቕታት ክኣርዩ ይርኣዩ። ንዘይኩነሎም ከኣ ሓንካስ ሓቂ ክፈጥሩ ላሕ ይብሉ። ናቶም ዘይፈለጡስ ብዛዕባ ናይቲ ጽሩይ ማይ ዝተሓረሞ ህዝቢ ሓቂ ይዛረቡ። ናተይ ሓቂ ንስኻ ኣይርኣኻይን፡ ካልኣት ኣይርኣዩዎን፡ ዓወት ንለይ’ውን ኣይርኣዩታን፤ ኣነ ጥራሕ ኢየ ዝፈልግ። ብዛዕባ ናተይን ከማይን ሓቕታት ግን ኩሉ ይጽሕፍ፡ ኩሉ ይዛረብ ኣሎ። ኣነ ድማ ኪርኪር እናበልኩ ይስሕቕ።” ኢለዮ ንጸሓፊና።

* * *

(ካብ መወዳእታ ጫፍ ድሕሪ መድረሽ ድምጺ ፈላስፋ ህንዲ ይስማዕ)

ሓቂ እቲ ብርሃን ራኢና ኢዩ። ሓቂ እቶም ናብ ራኢና ዘበጽሑና መገድታት ኢዮም። ሓቂ ሕልሚና ኢዩ። ሓቂ እቶም ንሕልሚና ዘግህዱ ጸዕርታት ኢዮም። ካልእ ሓቂ ዋጋ የብሉን። ሓሶት ድማ እቲ ኣብ መንጎናን ኣብ መንጎ ብርሃን ራኢናን ዝተገተረ ርኽስ

መጋርጃ። ሐሶት ውሉድ ድንቁርና ኢዩ። ሃብታም ይኹን ድኻ
 ደንቆሮ እንድሕሪ ከይኑ ንሓቂ ክርእያ ኣይክእልን። ሐሶት ብግብሪ
 ይኹን ብሓሳባት ናብ ራኢና ከይንበጽሕ ዘደንጉየና ጸላኢ ኢዩ።
 ዓቢ ገዲፍና ንእሽቶ ከም ንርኢ ዝገብሩና ዘሎዉ ጸላእቲና ኢዮም።
 እቶም መደንጎይቲ ኣእሙሮ የብሎምን። ቀኒያም ክንዲ ዝስጉሙ
 ድንን ድንን የብዝሉ። ሓይሊ ናብ መገዲ ዓወት ክህንደድ እንከሎ
 ምስኡ ክንዲ ዝስጉሙ ዘርጠብጠብ ኢሉ ንዝወደቐ ንብረትን
 ባዕሎም ንዝመንዝዑዎ ርስሓት ስልጣንን ናብራን ንክልዕሉ ይደኑ።
 ንኹሉ ብዋጋ ዕዳጋን መክሰብ ሸቐጥን ክጥምቱዎ ይፍትኑ። ነቲ
 ልዕሊ ንብረት ዝኹነ ረቂቕ ሓሳባት ጽባቕን ሓቂን ዘርኢ ዓይኒ
 የብሎምን። ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ሰነ-ጥበብን እምነትን
 ኣብ ዝብል መጽሓፊይ ኣስፊሐ ገሊጸዮ ኣሎኹ።

* * *

(ክዳን መሓመድ እድረስ እናጸረየ ገጹ ድማ ወዙ እናመለሰ
 ከም ዝተምሓየሹ፡ ተመልከትቲ ይዕዘቡ። ናብ ሕምብርቲ መድረኽ
 ይቐርብሞ ብርሃን መድረኽ ይዓስሎ። ባህታን ሱሌማንን ናብኡ
 ይቐርቡ።)

“ብዛዕባ ሓቂ ሓደ ደራሲ ዓርከይ ክብል ዝሰማዕኩም ክነግረኩም፡”
 ኢሉ ዘረባ ጀሚሩ። (ሩፍታ ተሰሚዑዎ ናብ ተመልከትቲ
 ብምቕራብ።)

ኣነ ካብ ውሽጠይ ተበጊሰ ኣጋውላ ህርመት ከበሮ ልቢ
 ኤርትራውያን ካብ ምድማጽ እየ ሓቅታት ክእክብ ዝደሊ።
 ኤርትራውያን ምስ ኣማልኽቶም ከዋግዑ እንከሎዉ ኩሉ ግዜ
 እዝነይ እጸሉ። ህልውናኡ ክቐዝፍ ዝመጽእ ናይ ድንቁርና ወራር
 ንሕልሙ፡ ባህጉን ተስፋኡን ብናይ ቅብጸት ደመና ክሸፍኖ ክጽዕር
 እንከሎ እቲ ኤርትራዊ ድማ “ሰማየይ ዝሸፍን ሃብቲ የብልካን፣
 ሕልመይ፡ ባህገይ፡ ተስፋይ ዝቐይድ ሓይሊ የብልካን፣ መሲሉካ
 ደኣምበር ኣሎና! እወ ኣሎና” ክብል እንከሎ እዚ ከምዚ ዝሓመሰለ
 ሓቂ ትኽ ኢሉ ናብ ዝደለዮ ምዕራፋት መጽሓፊይ መሪጹ ክጽንበር
 ዝክእል ኢዩ። ናይ መጽሓፊይ ሓቅታት ናይ ውሽጢ ኢዩ። ጋዜጣዊ
 ሓቅታት ምስቲ ክፈጥሮ ዝጽዕር ዘሎኹ ዛንታ ኣይተወሃሃደለይን።
 እቶም ዝጽሕፉውን ከኑ-ተገብረ እምበር ፍልስፍናዊ ጥልቀት
 ዘይብሎም ምዃኖም ተረዲኡኒ። ካብ ውህደት ሓቅታት ዝባሕተወ
 ሓበሬታ ካብ መንበረ መጎሱ ነጹሎም ምስ ዘይመኻይዱ ሓበሬታታት

ናብ ሰደት ይዳርጉዎ። ስለዝኹነ ሓበሬታዊ ሓቆም ምስ ስርሒት
ፈጠራ መጽሓፊይ ኣይሳነን። ምክንያቱ፡ ኣነ ዝኣምኖ ስነ-ጥበባዊ
ሓቂ ንስምዒት'ውን የምልኽ ኢዩ። ንኣብነት ንዓይ ንብዓት ሓቂ
ኢዩ። ባህጊ፡ ሕልሚ፡ ፍቕሪ፡ ዋላ እዚ ኩሉ ጸሎትን ምህለላን
ኤርትራውያን'ውን ከምኡ።

“አርዲመልካ”፡ “ተርጉመልካ”፡ በሃልቲኸ መንገድም? ደፊሮም አብ መንገድን አብ መንገድ ጸሓይን ምግታሮም ካብ ብርሃን ኪጋርዱና ዝኸእሉ ደዩ መሲሉዎም?

ካልኣይ ግብሪ፡ ቀዳማይ ምርኢት

(እቲ ጎዱፍ ናብ ለምለም ሰውሒ ተቐዪሩ። ምሉእ መድረኽ መወዳእታ ዘይብሉ ቀጠልያ ሜዳ ኰይኑ። አብ ድሕሪ መድረኽ ግን ብእምብዛ ርሕቀት ናብ ሃሳስን ድሙቕን ሰማያዊ ዝተቐየሩ ናይ ኤርትራ ነዋሕቲ ዝተባህሉ እምባታት ተሰሪዖም ምስ ሰማይ ጉጅም ክብሉ ብቐርጸም ይልለዩ። ገና አይወልወለን። ልሙዕ ቀጠልያ ሜዳ አብ ትሕቲ ሰግለለት ብልዙብ ንፋስ ይወዛወዝ። ጓይላ ተኸሎም ሁር ክብሉ ዝወዓሉ ካበይ መጺኡ ዘይበሉዎ ብሃንደበት ቦኽሪ እዝኖም ወለላ ዝጥዕም ቅንዋ ቅንውንው ክብል ምስ ሰምዑ ንጸወታኦም አዝሒሎሞ። ካብ ርሒቕ ናብአቶም ይቐርቡ ናብ ዝነበሩ እኩባት ሰረቑቲ አቓልቦ የቋምቱ። እቶም ሰብ ርሒቑ ሓንሳብ ከይጸንሑ ብቐጽበት ተዓዘብቲ ተዋሰኦ ከለልዩዎም ናብ ዝኸእልሉ ቅርበት ይበጽሑ። ኩለን ሓሜንን ዝተወሃሃዳ ፋይቶታትን ኢየን ነይረን። ሕልሚ ዝጥዕም ደርፊ ክቀበላ ይስመዓ። እቶም ጓይላ ተኸሎም ዝነበሩ ካብ ዕረፍቶም ተበራቢሮም ሓድሽ ጓይላ የውርዱ። ገሊኤን ፋይቶት ከም መፍተል ክሕንበባ ገሊኤን ድማ ክቆጸጸያ፡ ከጣቕዓን ክደርፋን እንከሎዎ ይርኢያ። ለሚን ዝመልአ ዓቢ ከፈር ሳምቡ-ሳምቦ እናበሉ ጸይሮም አብ ግንባር መድረኽ ከንብሩ ተመልካቲ ይዕዘብ። ካበይ ከም ዝመጽ ዘይፍለጥ በዓል ባህታ፡ ሱሌማን፡ ትጂር፡ ፈላስፋ ህንዲን መሓመድ እድሪስን ካብቲ ከፈር ለሚን እናሓፈሱ ናብ ፋይቶት ገጸም ይድርብዩ። ፋይቶት ሳዕስዒተን አቋሪጸን አብቲ ሰውሒ ዝተደርበየ ለሚን

ይደርደር። እቶም ካልአት እውን ለሚን ሓሓፊሶም ናብተን ፋይቶት ይድርብዩ። አሃሚትን ሚለናን ተገሪመን ክዕዘባ ይርኣዮ። ሓደ ከፈር ሎሚን ክውዳእ ብኻልእ እናተተክእ ዝተደርበዩ ጥራሕ ነቲ ቀጠልያ ባይታ አበጭዩዎ።)

“ምድርባይ ሎሚን ይኣክል! ካብዚ ንላዕሊ ዕብዳንዮ። ናይ መን ሎሚን አልዒለን ንመን መሪጸን ከም ዝመጸ ብትዕግስቲ ምጽባይ ኢዩ ዘድሊ። ናይ መን ሎሚን ምኃኑ የለልያ ኢየን ዝብሉወን። ካብቲ ሽታ ለሚን መኣዛ ሰብ ፈልየን ናብቲ ብውሽጢ ልቡ ዝምነየን ይመጸ። ውህብቶአን ናይ ሓጺር ግዜ ዕግበት ምውፋይ እኳ እንተኹን ኣብ ምምራጽ ኣይህወኻን። ናይ ደሌተን ድሌት ዘገድሰን ደለይቲ ደለይተን ከም ዝኹና ኩሉ ይምስክረለን። ጽምዋ ፍቕሪ መዓንጣኡ ዝበተኸ ደላይ ፍቕሪ ቀልጢፈን ኢየን ዘለልያ። ቃጭል ናይ ፈጠራ ሓይልታት ዝጽበዩ ስነ-ጥበበኛታት ብባቕባቕ ከብዲ ለገስቲ ተለለይቲ ኢዮም።”

አዋልድ ደቂ ዓዲ ብፍሉይ ሓይሊ ተዘዊረን ሹሽ ክብላ ይጅምራ። “ፋይቶት ርእየን ቀኒአን ኢየን። ቀደም ደኣ ጽምዋ ፍቕሪና ዘይእብዳ ነበራ? ግደፉወን ዘው የብልኦ! ይውረደለን ግደፉወን!” ክብሉ ይስምዑ ደቂ ዓዲ። ከበሮ ክሳዕ ዝንቁ ይህረም፣ ጣቕሲት ንህርመት ከበሮ እናተኣዘዘ ከም ጩግራፍ የቃልሕ፣ ትልሂት ከም ዝዓበደት መፍተል ይሕንበብ፣ ደርፊ ንዝሞቱ መተንስኦ። ወዶም ንሎም ኢዩይ በዓል ባይሩ! አንታ ኢዩይ በዓል ባይሩ እናበሉ ሰሚሮም ይደርፉ። ደርፊ ካብ ኣውያትን ምህለላን ንምፍላይ የጸግም። ሓላውለይ ዝደጋግም በዚሑ። ነቲ ጎልጎል ዕዉር ወኒ መሊኹዎ። ትልሂት ካብ ኣምልኽ ንምፍላይ የጸግም። ሳዕስዒትን ፍትወተ ህይወትን ብኣደ ሰሚሩ። ተመልከትቲ ተዋስኦ ኣይ ብፍርሒ ኣይ ብድፍረት ጉንበት ዝብሉዋ ወርሒ ኢሎም። ንሕቡኣን መናፍስቲ ክቕበላ ድየን ከፋኑዋ ጥጥቕ ዝነዝሓ አንስቲ እናደረፋን እናዓለላን ነቲ ሜዳ ይኹለኦ። አዋልደየ ኪዳ ዕበዳ፡ ላዕላይ ሰማይዶ ኣሎዎ ሜዳ ዝብላ፡ ዲኖይዶ ዲኖኺ ዝብላ፡ አሸንዳ ዝብላ ደርፈን ተኣኻኺቡ ብሕብሪ ድምጺን ብውልቃዊ ግህዶን ነቲ ሜዳ ይመልኦ።

እተን ፋይቶት ድማ ቁሩብ ርሕቕ ኢለን ንይላ አጉደን ይኸባ። ስምረት ደርፈን ሕልሚ ይጥዕም። ሰለል በላሞ ኣይትማነዋየ እናበላ ሰለል ይብላ። ሰለል ክብላ እንከሎዋ ምድሪ ዝትንክፋ ኣይመስላን። ምስ ደቂ ዓዲ ውድድር ኣየፍርሐንን። እናኹደዳ

ሰቆጥቀጥ ይብላ።

መልእክቲ መድረኽ ንተዓዘብቲ ዘረባ ብዘይብሉ ብኣካላዊ ምውስዋስ ጥራይ ትርጉም ከምሓላልፍ ፈቲኑ። ኣብ ምትሕልላፍ መልእክቲ ንደርፊ ግደ ስለ ዝተዋህቦ እቲ ኣካላዊ ምልክታት ብደርፊ እናተዓጀበ መልእክቲ የነጽር። ትርጉም ህይወት ካብ መድረኽ ናብ ተዓዘብቲ ክበጽሕ ጀሚሩ። እቶም ወቓዕቲ ከበሮ፡ ሃረምቲ ጭራ ዋጣ፡ ሓኽኽቲ ክራር፡ ነፋሕቲ እምብልታ፡ ተጻወትቲ ሻምብቆ፡ ደሰቕቲ ነጋሪት፡ መዛረብቲ መለኸት፡ ኣጣቓዕቲን ተቐብልቲ ደርፊን ብርኽ ናብ ዝበለ፡ ኣብ ዳሕረዋይ ወሰን መድረኽ ቦታ ሒዞም። ኣብ ግንባር መድረኽ ዘሎ ሜዳ ንሳዕሳዕቲ ተገዲፋ። ናይ መድረኽ ብርሃን ኣብቲ ሰውሒ ሳዕስዒት ብድምቀት ክዓስል እንከሎ ዳሕረዋይ ወሰን መድረኽ ድማ ብልዙብ ዕምብረ ብርሃን ተጎልቢቡ እቶም ደገፍቲ ሳዕስዒትን መሳርሕታቶምን ከም ሰብ ርሒቑ ብማዕዶ ተራእዮምሉ።

ሳዕስዒት ተጀሚሩ። ከም መኸፊት ኣፍ ደርፊ፡ ንዲ ስታሊለየ ሰሉምለይ ክወርሳ ባዕለይ ተመሪጸ። እታ ሓረግ ቅነ እስታሊለይ ብመውረድቲን ተቐባሎን ተደጋጊማ። ተዓዛቦውን ስቕ ኣይበሉን። ኣዋልድ ደቂ ዓዲ ካብ ጸጋማዊ ክንፊ መድረኽ ናብ የማን ሽው ክብላ እንከሎዋ እተን ስርኤል ቀትሪ ዝመሰላ ፋይቶት ድማ ብኣንጻረን ካብ የማናይ ክንፊ ናብ ጸጋም ወገን ፊውሽለው እናበላ ቦታ ይሕዛ። ክልተኤን ጉጅለ ሳዕሳዕቲ ብርሒቕ እናተጠማመታ ብፈኩስ ዝልዝል ዕጽፍ ዝርግሕ ክብላ ይጸንሓጥ፡ ኩሩኹሮ ሎሚን ኣእጋረን ብፈኩስ ትንካፊ ባይታ ንኣካላተን ሓፍሰፍ እናበለን ቦታ ንምቕያር ኣብ ማእከል ከይተተናኸፋ ይተሓላለፋ። ከምኡ ኢለን ክደጋግማ ድማ ነዊሕ ይቕጽላ። እንተኹን ኣብ ውሽጢ ዝተኣገደ ብርቱዕ ረመጽ ህልኽ ከም ዘሎ ካብ ኣዲንቲ ተዓዘብቲ ክስወር ኣይከኣለን። እቲ ብቐሩብ ኣእጋር ምልዓልን ኣካላት ምብርባርን ዝተጀመረ ምንቅስቓስ ናይ ዝሰንበዳ ኢራባት ኣብ ግዜ ህድማ ዝጥቀማሉ ዝላ ይቕየር።

ክብደት ኣካላት ተላሃይቲ ብቐጸለ እናፈኸሰ ናብ ሚዛን ንፋስ ተቐይሩስ ክንፊ ኣውጺእካ ምንፋር ጥራሕ ተሪፉወን። እቲ ብስርዓት እስታሊለ ካብ የማናይ ናብ ጸጋማይ፡ ካብ ጸጋማይ ናብ የማናይ ክንፊ መድረኽ ምትሕልላፍን ቦታ ምቕይያርን መጠን ዘይብሉ ናህሪ ወሲኹ። ኣየኖት ፋይቶት ኣየኖት ደቂ ዓዲ ምጳነን ንምፍላይ ኣጸጊሙ። መድረኽ ናይ ምንቅስቓስ መስመስታ ሓይልታት ንዓይኒ

ሰብ ብሓይሊ ብርሃኖም ክኣስሩዎን ክፈትሑዎን ምሉእ ስልጣን ኣረኪቡ። እቲ ብሓንሳብ ናብ ግዙእ ዝተቐየረ ውኃ ተመልከትቲ ድማ ሐራይ ኢሉ ተማእዚዙ።

ወዕወዕ ሙዚቃ ምስ ዘሰንዮ ምዕቡል ህርመት ኣብ ተመልከትቲ ዘይንቡር ህይወት ኣተንሲኡ። ብፍሉጥ ቅርጺ ዘይተደጎለ ብርሃን ድማ ብደጉሓ ሕብረ-ሰማያዊ ማሾታቱ እናቐለጸ ምስ ከበርን ጣቕዒትን ተሰራሲሩ። ብሕቕፎ ዕግበት ተኣሳሲሩ እናተረረወ መድረኽን ኩርሲን ሓደ ኰይኑ። ሳዕሪ ሮማዲ፡ ዕንባባታት ጎላጉል፡ ዝሸትታ ፋይቶትን ደቂ ዓዲን ካብ መድረኽ ናብ ኩርሲ ክጽንበራ እንከሎዎ ተመልከትቲ ብመኣዛታት ራሓንን ጠስንን ዓቢዶም። ንወዲ-ሰብ ኣኽሊ ዝተርፍ ቀልጢፉ ዝሓልፍ ባህታ ምስ ኣረከባ ግን ሓንሳብ ከይጸንሓ ከም ኣመጸጽእኡን ናብ መድረኽ ተመለሰን። ካብታ ሓጻር እዋንቲኣ እቲ ተቐሪቡ ዝጸንሐ ስነ-ጥበበኛ ወይ ተመራማሪ ንብልሓቲ ዘብርህ ሕሹኽታ ምስጢር ቆሪቡ። ንሳተን ከኣ ጉዕዝኣን ብምቕጻል ካብ ቅድሚት መድረኽ ንድሕሪት ተሸምጢጠን ናብ መወዳእታ መድረኽ እናደቐቓ ካብ ራኢ ተዓዛቢ ሃፊፈን።

(መልክዕ ቀጠልያ ሸኻ ተጎምጊሙ ዝነበረ መድረኽ ሕብሩ ቀይሩ። ቀጠልያ ዝስዕሮ ዝነበረ ለምለም ሳዕሪ፡ ኣቕጽልቲን ጎቦታትን ብዝተፈላለዩ ደረጃ ድምቀትን ህሰትን ብዝተባዕጠ ጭቃ እናተለኸየ ዝተፈላለዩ ብጫን ሓመድን ሕብርታት ኣንጸባሪቑ። ጳዕዳ ከም ሕብሪ ነጊሱስ ነቲ ውህደት ብጫን ሓመድን ንሓንሳብ ሕውስ፡ ንሓንሳብ ጅልሕ፡ ንሓንሳብ ድማ ጺቕ እናበለ ብምስራጽ ዋዒ ወዕወዕ ብርሃንን ልዝበት ጽላሎትን ዓዲሉዎ።)

ኣበይ ከም ዘሎ ዘይልለ ድምጺ ካብ ብዙሕ መኣዝን መቓልሓት እናራጸመ ንምሉእ መድረኽ መለኡዎ። ምንጪ መቓልሕ ግን ከምቲ ህርፋን ተዓዘብቲ ቀልጢፉ በሎኽ ኣይበለን። እቲ ድምጺ ናይ ሰብ ይኹን ኣራዊት ገና ኣይነጸረን። ድምጺ ሓጉስ ይኹን ንሂ ኣይተፈለየን። ተመልከትቲ ተዋስኦ ትጽቢት በዚሑም ዕጥይጥይ ክበሉ ተራእዮም።

ኣብ ግንባር ሓድሽ መድረኽ ብርሃን ዝተጎልበበት ሚሊና ደው ኢላ። ብድሕሪ እንግድዓኣ ብርሑቕ ብዝልለዩ ሓጻርቲ ጎቦታት ዝዋሰን ፍኑው ሜዳ ተራእዩ። ካብ የማናይን ጸጋማይን ኩሊት መድረኽ በብታራ በዓል ትጃር፡ ባህታ፡ ሱሌማን፡ ኣዛሚት፡ መሓመድ እድሪስ፡ ፈላስፋ ህንዲን ኣላይን ሕጉስ ክዳውንቲ ለቢሶም ንሚሊና ኣማእኪሎማ።

ሚለና፡

ካብ ስነ-ጥበብ ክንምሃር ኢና ኢልኩም ምሳና ቀኒኹም። እስኪ እንታይ ተማሂርና ኢልኩም ነንፍሲኹም ሕተቱ። ትጃር ዝመራሒና ኣላይን ኣነን ህይወትና ኣብ ጸምጸም ስነ-ጥበብ ኢዩ። ብዘይካ ተዋስኦ ካልእ ህይወት የብልናን። ናብራና ኣባዲ ኣብ ዘይብሉ፡ ኣብ ቃልፅ መድረኽ ኢዩ። ኩሉ ከም ድላዩ ጥራሕና ይርኤና። ይፈትወና ወይ ይኹንና። ከም ሻሙ - ፋይቶት ንብሃል ደቂ ዓዲ ከኣ ንብሃል።

(ስቐ ኢላ ምስ ጸንሖት) ንስኻትኩም ግን ተመራመርቲ ኢኹም 'መስለኒ።

(ቁሩብ ሕስብ ምስ ኣበለት) ምስ ፋይቶት ዲኹም ምስ ደቂ ዓዲ? ናይ መን ሳዕሳዒት ተፈትዩኩም? ኣብ መወዳእታ ምፍልላየን'ዶ ኣጸጊሙኩም? ሓቂ ተዋስኦን ንምፍላይ እውን ቀሊል'ኳ ኣይኩንን።

(እናተገረመት) እንታይ ደኣዩ እዚ መድረኽ ጭር ኢሉ? እቲ ኩሉ ሳዕሳዒት ኣበይ ከይዱ?

ኣላይ፡

(ከምዞም ካብ ወጻኢ ንዝመጽ ኣጋይሽ ዝመርሖ ኣገልገልቲ ንግደት ዓዲ እናመሰለ) ናይ ሕጂ መድረኽ'ሞ ኣስተባህልሉ! ክንደይ ተጻዒሩዎ ይመስለኩም! ሕብሪ ኣዛብእ፡ ጽፍሪ ንስሪ ኢዩ ዓብሊሉ ዝርኣ ዘሎ። እቲ ዝሕልሕል ዝብል ዝነበረ ቀጠልያ ሕብሪ ዳርጋ ኣፈንፊኑኒ ክብለኩም እኽእል። ንዕኡ ቀንጢጦ ሕብሪ እሾኽ ጭዓ፡ ዝባን ቆጃሕ፡ ነብሪ ጎልጎልን ተመን ቆላን ከም ዝዕበልል ገይረዮ ኣሎኹ። ንመልክዕን ሕብሪን ኣጸምእ ዝዳረግ ግርማ የለን። መልክዕ ዓዘቐቲን ሰበባን ስኽፍክፍ ኢዩ ዘብለኒ። ጽርየት ኣብ ሜዳ ጭዓታት ኢዩ ዝርኣየኒ።

ኣዛሚት፡

ካብ ስነ-ጥበብ ረኽቢ ድዩ ስኢን ገና ኣይፈለጥኩን።

አነ መምህር ህጻናት እየ። መን ይፈልጥ ስነ-ጥበባዊ ተዋስኦኹም ቀለብ ህጻናት ክኸውን እንተካለ? ይኸእል'ውን ይኸውን መን ይፍለጥ? ንህጻናት ብዓባይቲ እየ ፈለጠዮም። ብዙሕ ፍልልይ አይርእዩሎምን።

ትጃር፡

(እናሰላች) ነዚ ካብዚ፡ ነቲ ካብቲ ተመሃሩዎ ዝበሃል ዘረባ ክፍተሽ ኣሎዎ። ንኣብነት መን ካብ መን'ዩ ስነ-ጥበብ ክመሃር? መን'ዩ ካብ መን ጥበባት ሰሪቑ ክጥቀም? ንርእዮም እንዲና ዘሎና ሃመም ኢሎም ክተርፉ! ስርቂ ጥበብ'ዶ ቀለሉ! ነቲ ዝሰረቑ ኣለሊኹ፡ ናውቲ ስርቂ ወኒንካ፡ ብልሓት ስርቂ መሊኸካ፡ ዝሰረቑካዮ ዓቂብካ፡ ብጥዑይ ዓዲ ኣእቲኻ ምህርቲ ምሕፋስ መዓስ ቀለል ኩይኑ! እቶም ክመሃሩ ዝተላእኩ ባዶ ኢዶም እንድዮም ዝምለሱና ዘሎዉ። ሓንቲ ወረቕት ኣንጠሊሎም ካልእ ከይሰረቑ ይምለሱ ኣሎዉ። ትርጉም ሰረቀ ዝፈልጡ ኣይመስለንን።

ፈላስፋ ህንዲ፡

ይዝከረኒ ኣብቲ ናይ ቀደም መጽሓፊይ ጥቕስ ኣቢለዮ ኣሊፈ ነይረ። ጥበብ መን ካብ መን ይቕዳሕ ቅልጡፍ ፈውሲ ዘድልዮ ቀንዲ ቁስሊ ኩይኑ ይርኣየኒ። ኣብዚ ዘሎናዮ ተኣፋፊ እዋን ብዙሓት ጥበብ ዝቐድሑ ዘሎዉ እናመሰሎም ዝሓስቡዎ፡ ዝገብሩዎን ዝሃረቡዎን ንዕዘብ ኣሎና። ዕሊ ኣቀዳድሓ ዘይመለኸን መቐድሕ ጥበብ ዘየጥረየን ጥበብ ክቐድሕ'ዶ ይኸእል'ዩ? ኣብ ውሽጢ ዒላ ዘሎ ጽሩይ ማይ ዘቐድሕ መገለል ዘይብሎም ሰባት ካበይ እንታይ ክቐድሑ ይርኣዩ ኣሎዉ? ኣብቲ ንሳቶም ዝፈልጡዎ ኣብ ርስሓት ዓዘቕቲ ካብ ዝርከብ ዕቋር ሕሱኽ ፈላሲ ጥራሕ ኢዮም ክግሕጡ ዝኸእሉ። ንርእሶም ጨሊጦም ድማ ንኻልኣት ይልክሙ ኣሎዉ። ኣብ መዓሙቕ ዘሎ ጽርየት ንምቕዳሕ ዘኸእል ሰፊሕ ልቢ ዘሎዎም ውሑዳት ኢዮም። ጽሩይ ዓይኒ ዘሎዎም እናመሰሎም ኣብዚዶ ኣብቲ ዝርኣናዮ ክብሉ ምስማዕ

ቃንዛ ህይወት ኢዩ። ምርዳኝ ዝሰልጠም እናመሰሎም ከም ዘንበብናዮ ክብሉ እንከሎዉ ስቓይ ህዝቢ ኢዮም። ምኩር እዝኒ ዘሎዎም እናመሰሎም ዝሰማዕናዮ ዘረባን ዘዳመጽናዮ ደርፊን ክብሉ እንከሎዉ መሕፈር ሰማዕቶም ይኹኑ። እዚአቶም ዝጎተትዎ መጽሓፍቲ፡ ዝሰሓቡዎ ደርፊ፡ ዘምለኹዎ ንብረት፡ ዝአመኑዎ ፍልስፍና፡ ዘሰናኸሎም ሳዕሳዒት፡ ዘዕበድብዶም ልምድታት ህዝቢ የበሳብስ ኣሎ?

መሓመድ እድሪስ፡

(ዘረባ ትጃር ኣቋሪጹ) ኣነ ግን ካብ ስነ-ጥበብ ተማሂረ እየ እንተ በልኩ ይሓይሽ። ኣብ ተዋስኦ ምስ ተሳተፍኩ ተወሳኺ መርትዕ ዝረኽብኩ ይመስለኒ። ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ንምጽሓፍ ቅዲ ተዋስኦ ትጃር ምርኣይ ኣይከፍኣንን። እምብዛ ረቂቕ ምርኣይ ዝኣብየኒ ዝነበረ ታሪኻዊ ሓቅታት ብቐርጺ ሰባት ክቐርቡኒ ክኣሎም። ህያው ሰባት ነጸብራቕ ሓቂ ምዃኖም ተረዲኦ። ሓቂ ንጸሓፍቲ ታሪኽ ጥራሕ ዘይኩነስ ንደረሰቲ ተዋስኦ እውን ትቐልጸሎም ከም ዘላ ኣስተብሂለ።

ፈላስፋ ህንዲ፡

እቲ ክምሃር ዝኽእል ክምሃር ይኽእል ኢዩ። ሓደ ጸሓፊ ወይ ሓደ ፈላስፋ ካብ ደራሲ ተዋስኦ ክምሃር ዘይክእለሉ ምኽንያት የለን። ከም ዝበልካዮ እንተ ወሓደ እቲ ሓሳባት ናብ ሰብ ይቐየረሉዎ ጭቡጥ ንምዝራብ ይቐሎ። ህዝቢ ብሓፈሻ ክርኦ እንከሎ ግን ኣብ ዓዘቕቲ ድንቁርና ኢዩ ዝድቕደቕ ዘሎ። ሓበሬታታት በሎ ሓቅታት ብውሕጅ መራኽቢ-ብዙሃን ይናወጽ ኣሎ። በየናይ ፍልጠተ-ኣምር ወይ ቋንቋ ኢዩዎ ከለልዮ፡ ክመምየን ክጥቀመሉን? ሕጂውን ፍልጠት ካብቶም ልቡ ዘኒምም ዝገዝኡዎ ደሃልቱ ዝርከብ እናመሰሎ የማዕዱዎም ኣሎ። ገና ምሉእ ሓበሬታ ዝጎደሎም ቀለምቀመሳት ኢዮም መማህራኑ። ኣብ መንጎ ሓቂን ሰብን ብናይ ሓሶት መንፊት በሰርርትዒ ዝብትኑ ኣሎዉ። ኣብ መንጎ ዓበይቲ ጸሓፍቲን ኣንበብቲን ፍቕሪ ከይሰፍን ብሓንካስ ክእለቶም

ከይሓፈሩ ዘይብቐዕ ትርጉም ዝብትኑ ኣሎዉ። ካልእ ይትረፍ ሓደ ድሩት ሰብ፡ ቀደም ካብ ጥንታዊ ግሪኽ ናብ ቋንቋ እንግሊዝ፡ ካብኡ ድማ ናብ ሓደ ቋንቋ ተተርጉሙ ዝተባህለ ተዋስኦ ብሓደ ኤርትራዊ ቋንቋ ናብ መድረኽ ከቐርብ ዝፈተነ ሰብ ኣሎ ይብሃል። ጋቢ ሓቂ ብተባልፃይ ሽብጢ ተፋሕፊሑ ምስ መመዩ ንመን ግርማ ወይ ምቕት ክህብ ይኽእል?

ሰሌማንን ባህታን፡

(ተራኦም ክጽበዩ ጸኒሖም ፈላስፋ ህንዲ ዘረባኡ ውድእ ምስ ኣበለ ናብ ተመልከትቲ ቁሊሕ-ምሊሕ ኣብዚሖም። ንዓይ ከርክቡ ምጻኖም ተረዲኡኒ። ፍርቂ ውኃይ ኣብ መድረኽ ፍርቁ ከኣ ኣብ ኩርሲ ተመልከትቲ ግዲ ኩይንዎምስ ንኸርእዩኒ ተጸጊሞም። ኣብቲ መድረኽ ዕግርግር ይብሉ። ተመልከትቲ ጨኒቐዎም። እቶም ኣብ መድረኽ ዝነበሩ በዓል ኣላይ፡ ኣዛሚት፡ ፈላስፋ ህንዲ፡ መሓመድ እድሪስ፡ ወሰን ክሕዙሎም ተገዲዶም። ኣነ ኣብ መድረኽ ኩይን እዕዘበም። ደሓር ካብቲ ገፊሕ ከብዲ መድረኽ ናብ ገምገም ምስ ቀረቡ ካብ ማኣከል ተመልከትቲ ፈልዮም ኣለልዮምኒ።)

ሰሌማን፡

(ኢዱ ናባይ ዊጥ ኣቢሉ) ጸሓፊ! እንታይ ደኣ ኣብ ውሽጢ ተዓዘብቲን ተመልከትቲን ተሸኩዕካ? ተሓቢእካ ትተርፍ መሲሉካ ድዩ? ስነ-ኣእሙራዊ ውግእ ወይ ኩናት ስነ-ኣእሙሮ ኣብ መድረኽ ክንዛረበሉ'ዶ ኣይንኽእልን ኢና? ምስጢር ድዩ መሲሉካ? ኣበይ ኣሎ መጽናዕቲኻ? እዚ ትርጉም ዝብሉዎ ምስ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ይዛመድ ድዩ ኣይዛመድን? ምላሽኻ ካብኻ ኢዩ።

ባህታ፡

(ከም ተወሳኺ ዘረባ ገይሩ) ጸሓፊ! ከም ዝበላካ እዚ

ምቕዳሕ፡ ምትርጓም ዝብሃል ዘሎ ዘረባ ምስ ስነ-አኣሙራዊ ኩናት ዝዛመድ ድዩ ወይስ ኣይከኑን? ካልእኻ ኣይበልናን። ንኣብነት እቲ ብጥንታዊ ቋንቋ ተጻሒፉ ደሓር ናብ ኤውሮጳዊ ቋንቋ፡ ጸኒሑ ድማ ናብ ሳልሳይ ቋንቋ ድሕሪ ምትርጓሙ ካብኡ ንዝተረፈ ግለት ናብ ቋንቋና ተርጉሞም ንህዝቢ ዘቕርቡ ስነ-አኣሙራዊ እንተ ዘይበልካዮ እንታይ ዓይነት ኩናት ደኣ ክትብሎ ኢኻ? ነዞም ዓበይቶም ናይ ዓለም ጸሓፍቲ ብድኹም ተርጉሞም እናወግኡ ከም ህዱን እንሳሳ እንድሕሪ ኣውዲቕኻም ናይ ህዝቢ ስነ-አኣሙራዊ ጽርየት ኣይውጽዑንዮ ትብል? “ኣርዲመልካ”፡ “ተርጉመልካ”፡ በሃልቲኽ መንዮም? ደፊሮም ኣብ መንጎናን ኣብ መንጎ ጸሓይን ምግታሮም ካብ ብርሃን ክጋርዱና ዝኸእሉ ድዩ መሰሉዎም? ነታ ዝሓብኡዋ ዝመሰሎም ጸሓይ ባዕላትና ክንርእያ ከም እንኸእል ስለ ዘይፈልጡ ድዮም ነፍሶም ዘፀሸዉ? እቲ ዲዮጅን፡፡ ዝብሃል ዝነበረ ስኒካዊ ፈላስፋ ንእስክንድር ዓቢ ዝበሎ እንተ ዝድገመሎም ዘብል ኢዩ። ናይቶም ተርጉምቲ ምላሽ ግን ኣይግምትን።

ሱሌማን፡

(ንምምላሽ እናተቐዳደመ) ካብዚ ዝዓቢ ውግእ እንታይ ኣሎ? እዞም ኣምር የብሎም፡ ኣቕሓ ቀዳሕና እናበሉ ጉሓፍ ዘይትርጎሙ ባዶ ቃላትን ሓረጎትን ከም ኩዕሶ ኣብ መሬትና ዘንጥሩ ዘሎዉ እንታይ ክትብሎም ኢኻ? ብጎደምቲ ኣምራት ክትርብዑና ዝውዕሉ ዘሎዉኽ! ጽራይ ስነ-ጥበብ ሰቲና ከይንረዊ ክዘርጉልና ላሕ ዝብሉ መዓስ ውሒዶም? ክንደይ ግዜ ሓተላ ባህሎምን ግለት መሳርሕታቶምን ክንእብድ ደልዮምና?

ኣዛሚት፡

(ቁጥዓ ሓሊፉዋ ከም ዘሎ ግሁድ ከይኑ፡ ካብ ጎኒ መድረኽ ናብ ሱሌማንን ባህታን ቀረባ) ንስኻትኩምሲ ንግሆ እንዳ ሰብ ገስጊስኩም ቊርሲ ሃቡና ደኣ በሉ። ካብኻትኩም ኩናት ስነ-አኣሙሮ ይሕሸኒ። ንሱ ንስነ-አኣሙራዊ

ፍቅር ኢዩ ዘቐንዎ። እንታይ ዘይገበረ ኢኹም ትብሉም
 ዘሎኹም? ወግሐ ጸብሐ ጸጽሒፉ ክህበኩም እንከሎ
 ብዓይነይ እንድየ ዝርኢ ዘሎኹ። ጽንሑ! ድሕሪ ሕጂ
 ገጽ ሕልበት እንተ ርኢኹም! ጸሓፊኻ መጽሓፍ ኢዩ
 ዝጽሕፍ። ምውድኡ ዘጸግም መጽሓፍ ኣብ ቅድሚኡ
 ከይኑ ዘጨንቕ ዘሎ ምእኹሎ ነይሩ።

ሱሌማን፡

(እናሰሓቐ) ብሕልበት ከተፈራርሕና ዲኺ ክትነበሪ?
 ሓቂ እንተ ከይኑስ ብፋብሪካ ክዳሎዩ ይብሃል ኣሎ።
 ካብ ኣፍ ሰብኳ ምወጻእና! ኣብ መጽሓፉ ይጽሓፎኻ
 ምበልና! መዓስ ተወዲኦ መዓስ ትሕተም መጽሓፍ
 ከይናገረ! ድሕሪ ኩናት ዘሎ ኩነታት ብስነ-ጥበብ ይገለጽ
 ምበልና፤ ከም እንርእዮ ዘሎና እንድሕሪ ከይኑ ግን
 እቶም ሰብ ሞያ ዝብሃሉ ካብ ሓቂ ክሃድሙ እንከሎዉ
 ይርኣዩ ኣሎዉ። በዓል መሓመድ እድሪስ ካብ ዘመናዊ
 ሓቅታት ታሪኽ ኤርትራ ናብ ቅዲ ተዋስኦ ጌሽና
 ክንምለስ ይብሉ ኣሎዉ። ፈላስፋ ህንዲ ባዕሉ ተዋስኦ
 ኣብ ምድራስ ኢዩ ተዋፊሩ። ኣዛሚትውን ትምህርቲ
 ህጻናት ገዲፍኪ ተዋስኦ እንደኣልኪ ትብሊ ዘሎኹ!
 ሕጂ ትጃር፡ ኣላይን ሚሊናን ከይቀንኡ የፍርሖ። ኩሉ
 ተዋስኦ ከይኑ።

ሚሊና፡

(ንኻልኣት ንድሕሪት ገዲፋ መሪሕነት ሰልፊ መድረኽ
 ንምሓዝ ኣብ ቅድሚት ናብ ዘሎ ገማግም እናተጸግዐት)
 ንሕና መንእሰያት ግን ተርጉምልና ኢና ንብል።
 ሓቂ ተርጉምልና ሓሶት ይኣኸለና ኢና ንብል።
 ክንትርጉም፡ ክነርዕም እናበልኩም ኣብ መንጎናን ኣብ
 መንጎ ዓበይቲ ደረሰቲ ተዋስኦታትን ኣይትእተወና።
 ናታቶም ክቡር ስራሕ ኣይተርስሑ፡ ናትና ጥሙይ ከብዲ
 ድማ ኣይትረስዑ። ሕጂ ኩሉ ኣብ መድረኽ ዝዋሳእ
 ዘሎ ክነግረኩም ይኸእል ኢዩ። ተርጉምኩም ከጎ
 ደረሰኩም ቀባሕ ዝብሉና ቃላት ኣየቕረብኩምልናን፤

ሐረግ ኢልኩም ዘይውሓጥ እሾኽ ኢኹም ተኾልሱና ዘሎኹም። ቋንቋኹም መተሓላለፊ ድኽመትኩምን ውሱን ፍልጠትኩምን ደኣ እምበር መራኽቢ ስምዒታትና ኣይኩነን። እቲ ዓቢ መምህርና ትጃር እንታይ ኢሉና ይመስለኩም (ኣብ መንገዱ ሰሓቕ ይመጽ) “ግደፎም እዞም ንመድረኽን ንሲነማን ዝጽሕፉ ዘሎዉ። ቋንቋ ከንቱነቶም ኢዮም ዝጥቀሙ። ንተዋሳኒቲ ኣይኩኑን ዝጽሕፉ፣ ንዝዓረቕ ንስነቶም ዘጎልብብ ቃላት ኢዮም ዝድርዑ ዘሎዉ።”

ኣላይ፡

(ናብ ሚሊና እናተጸግዐ፡ ምሉእ ገጹ ግን ናብ ተመልከትቲ ገይሩ) ሚሊና ብዛዕባ ትሕዝቶ ዛንታ ተዋስኦታትን ኣዘራርባ ወይ ኣወጋግዓ ጠባያት ተዋስኦታትን ኢያ ትገልጽ ዘላ። ሓቃ'ያ፡ ጨው ዘይብሉ ወግዒ ኢዩ ዝስማዕ ዘሎ። ከምኡ ገይሩ ዝዛረብ መንእሰይ ወይ ሽማግሌ ዘሎ ኣይመስለንን። ብሓጺሩ እቲ ዘረባ ግናይ ኢዩ። ብሕልፊ ንዓይ ዘገድሰኒ ግን ቦታ ዛንታ ኢዩ። እቲ ዛንታታት መጽሓፍቲ ይኹን ተዋስኦ ኣበይ ኢዩ ዝካየድ ዘሎ? ኩሉ ግዜ ኣብ ጣውላ! ዓራት! ባራት! መቐበል ኣጋይሽ! ካልእ ክሓስቡ'ዶ ኣይክእሉን ኢዮም? ብቃላት ፍቕራ፡ ብቃላት ኩራ፡ ቃላት መጀመርያ፡ ቃላት መፈጸምታ፡ ከመይ ምስ መድረኽ ይዛመድ! መምህር ትጃር ከም ዝነገረኒ እንተኹይኑ ንሞቢ ዲክ⁵ ኣብ መድረኽ ከነቕርቦ ዝበሉ ሰባት ኣሎዉ ይብሃል። በዓል ትጃር ድማ ንዛንታ ምዝላቕን ዓወቱን ኣብ መድረኽ ከነቕርቦ ኢና በሃልቲ ኢዮም። ብሕልፊ ድማ ትጃር ሳሕል ምስ ኩሉ መሽጎራጉራ ኣብ መድረኽ ኮፍ ምስ ኣበልኩዎ ተዓዘብቲ ካብ ኩርሶም ተተንሲኦም ክዓስሉዎ ኢዮም። ኣብኣ ድማ ክነብሩ ኢዮም። ካልኣት ዘቕርቡዎ ዘሎዉ ተዋስኦ ይኹን ፊልም ግን ንሃናጽ መድረኽ ዘተባብዕ ኣይኩነን። ማጫ ዘይብሉ ዘረባታት ኢዩ ዝበዝሐ። መድረኻት ኤርትራ ናፍቆት ምኡዝ ዛንታ የመንምኖም ኣሎ። ዝኣገሉ ጸሓፍቲ ዝደርሱዎ ማህዛውን ፈጠራውን ዛንታ ተሓሪሙዎም ኣሎ ፊልምታትን ተዋስኦታትን።

ትጃር፡

(አብ ማእከሎም ከደኑ ንክልተኦም ይሓቁፎም) እዞም መንእሰያት ሓቆም ኢዮም። ንሱ-ጥበበኛታት ተዋሳኒቲ ዘዕግብ ዛንታ ኣይቀረበን፤ ግዜ የጸብቐልና ደኣ ንበል እምበር ስነ-ጥበባዊ ስራሓት ገና ኣይተቐልቀለን። ካብ ማዮም ዝሰተዮ'ሞ ፈጸሙ ኣይቀረበን። ዝቐርብ'ውን ኣይመስልን። ኣብ ስርዓተ-ትምህርቶም ኣይነበረን። ሕጂ ካብዞም ጽምአት ፍትወቶም ዘይቈጸጸሩ ኢዮ ብሱልን ጥረን ናብ መድረኻትን ፊልምታትን ዝስንዶ ዘሎ። ጥሪ ስምዒቲ ብላዛ ወግዒ ዝገንሕ፡ ቀምቀም መረረኡ ብመልሓስ ጭውነት ዘለዝብ፡ ህድማ ታሪኹ ብልጓም ዘጋለበ፡ ሓቂን ጽባቕን ንክረክብ ደም ዘጉስዕ፡ መኻይዲ ሓቂን ጽባቕን ንዝኹነት ኣብ ፍልጠት ዝተማህለለ፡ መንነቱ ጥሒኑ ናብ ከባቢኡ ዝበተነ፡ ዝወደቐ፡ ዝጨቀወ፡ ዝተረግጸ፡ ዝሓፈረ፡ እሞ ካብዚ ኩሉ ህይወት ዝረኸበ ኢዮ ተኸለ ስነ-ጥበብ ከብቁል ዝኸእል።

ሚለና፡

(ናብ ኩርሲ ብምጥማት) ካብዞም ጸሓፍቲ ትብሃሉ ኣብዚ እንተ'ሊኹም ሓደ ነገር ክነግረኩም ስምዑኒ። ብዛዕባ ድምጺ'ውን ሕሰቡሉ። ንኣብነት ኣነ ሰለስተ ምሉእ ኣክታብ ድምጺ ኣሎኒ። ክሳብ ሕጂ ግን ብምሉኡ ኣይተጠቐምኩሉን። እቲ ድምጺ ካብቲ ታሕተዋይ እግሪ መዝገብ ቃና ክሳብ ዓንቀር ርእሱ ክወናጨፈሉ ምደለኹ። ግን እንታይ ይግበር ናጻ ዕንደራ ድምጺ ብሓጺር ቀይዲ እናቋረንኩም ምዝርጋሕ ከለእኩምኒ!

ኣላይ፡

(ኣዝዩ ተተባቢዑ) ሓቃ ኢያ ሚለና! ሓቃ ኢያ! ንህንጸት መድረኽ ዝበቐዕ ሙዚቃ'ውን ኣይቀረበን። ናይ ዓለም ቋንቋ እንተ ተባህለ፡ ኩሉ መዚቃ ኣድማሳዊ ሓቂ ዘሎዎ ዝመስሎም ይህሉዉ ይኹኑ። ግንክ ድዩ? ንኣንሳብስ እኮ ከም ጨግራፍ መግዛእቲ ኢዮ ዝንቁ። ዘይ መበቆላዊ ሙዚቃ ንኤርትራዊ መድረኽ ይኸውን? እንድዒ! ምስ ታሪኽ ይኹን ምስ ቦታ ዘይሳነ እንተኹነኽ? ኣብ ኅቦታት

ኤርትራ ዝተኸናወነ ዛንታ ብባዕዳዊ ህርመት ብዝተሰነዩ ሙዚቃ ከሳሊ ክፍተን እንከሎ ንህንጻት መድረኽይ ዘበላሸወለይ ኩይኑ ይስምዓኒ። ሙዚቃ ንእዝኒ ጥራሕ ኣይኩነን። ባህጊ ዓይኒ እውን ኢዩ። እቲ ተመልካቲ፡ ሰማዒውን ስለ ዝኹነ፡ ንዓይኑን ንእዝኑን ዝቐርብ ኩሉ ውህደትን ዝምድናን ክህሉዎ ከም ዝግባእ ኢና ብትጃር ተማሂርና። እንተ ተኸኢሉዎ ኢሉ መምህርና ሓደ እዋን! ንኣፍንጫኡ ዝኸውን መኣዛ፡ ንኣፉ ዝቐዱ ጣዕሚ፡ ከባቢኡ ንዝትንክፍ ኣካላቱ ዝሰማማዕ ባህታ እንተ ዝቐርብ ምሉእ ዓወት ምኹነ።

ፈላስፋ ህንዲ፡

(ፍኹሰ ኢሉዎ ሓጐስ ተመሊኡ) ሓቂ ኢዩ! ካብ መዓመቕ ባሕሪ፡ ካብ ግርማ ጎቦታት፡ ካብ ከርሲ ምድሪ፡ ካብ ጥንታውን ዘመናውን ታሪኽ ኤርትራ፡ ካብ በዓቲ ሕልና ሰብ፡ ካብ ሓቂ ዝተሓለበ ሙዚቃ ዝደረሰ ሰብ ኣሎ'ዶ የለን ዘከራኸረና ኢዩ። እቲ ኣብ ዛራ ፊልምታት ተመሊኡ ንዛንታታት ዘሰኒ ሙዚቃ ግድን ነቲ ዛንታታት ብሓልዮት ዘፋኑ ክኸውን ኣሎዎ። ከምዚ ንርእዮ ዘሎና እንተ ኩይኑ ኣብተን ዛንታ ተዋስኦ ወይ ፊልም ተባሂለን ዝቐርባ ዘሎዎ ስጉምቲ ትሕዝቶኣን ናብ ልዕል ዝበለ ስምዒት፡ ማለት ከም ፍቕሪ፡ ናፍቕት፡ ጽምዋ፡ ሓዘን፡ ድንገት፡ ፍርሒ፡ ዓወት፡ ምሕረት፡ ወዘተ. ክበጽሕ እንከሎ ናይ ባዕዲ ሙዚቃ ከሰንዮ ንርኢ ኣሎና። ኣከናወንቲ ፊልምን ተዋስኦታትን ናይ ረድዮ መደባትን ሙዚቃ ሃገር ንናይ ወዲ-ሰብ ዓበይቲ ስምዒታትን ሓሳባትን ንምፍጻም ከሰኒ ከም ዘይበቐዐ ዝኣመኑ ይመስሉ። እቲ ሕማም ይግሃድ ኣይግሃድ ሕማም ነብሲቕትለት ወይ ነብሲ-ትሕተት ወይ ነብሲ-ጽልኢ ምጃኑ ዘከራኸር ኣይመስለንን። ገና ምስ ነብሲና ኣይተዓረቕናን። ተጎምጉምናዮ ዘሎና ድርዕቶ ፍርሒ ቅልፅ ኣቢልና ቁስልና ኣይርኣናን። ሓቂ የሰቕቐና ኣሎ። ኣብ ዓዲ ህንዲ እንከሎኹ ኣደ ህንዲ ኢሎም ዝሰርሑዎ ፊልም እዝክር። ኣብታ ፊልም ህዝቢ ህንዲ ጥርሖም ወጺኦም በሻዕሻዕ ዝብል ንዝነበረ ቁስሎም ብዘይ

ሕፍረት ርእዮሞ። ነቲ ዓዲ ዘሕድግ ኩነታቶም ድማ ሲጋእ ከይበሉ ብዘይ ቃልዓለም ገጢሞሞ። ስለዝኹነ፡ ሕጂ ኣብ ጐደና ሕውየት ይጉዓዙ ኣሎዉ። ነበሲኻ ኣታሊልካ ኣበይ ከይብጸሕ? ሃደምቲን መታለልቲን ኩሉ ግዜ ብሓቂን ብጽባቕን ክደሃሉ ይነብሩ።

መርሓመድ እድሪስ፡

(ምላሽ ሕቶታቱ ዝረኸበ እናመሰለ) ሓቂ ኣብ ስነ-ጥበብ ኣይረኸበኩዎን። ኣብዚ ድሕሪ ኩናት ዘሎ ኩነታት ሓቂ ካብ ኩሉ ኢያ ትሰወር ዘላ ይመስለኒ። ምርካባኻ ዘይተርፍ እንተኹነ ብርቱዕ ትዕግስቲ ከድልየኒ ኢዩ። ኣብ ተዋስኦታት ብዙሕ ሓቂ ኣይርእኹን። ተዋሳኢቲ ዝመላለሹሉ ዘሎዉ ቆፎ ዘረባታት ባዶ ኩይኑ ዘስምዖ ዘሎ ትርጉም ካብ ናይ ሓቂ ዓለም ዝርሓቐ ኢዩ። ድምጹ እምበር ፍረኡ ኣይትሓዝን። መብዛሕትኡ ታሪኽ ህድማ ኢዩ። መብዛሕትኡ ሓጃፊ ዝሰኣነ ጽውጽዎይ፡ ገናሒ ዘይብሉ ህንዱድ ዘረባ፡ ጥሓስ መትከል ስነ-ጥበባዊ ቅዋም፡ ክሓድ ሕሉፍ፡ ከዳዕ መጻኢ ዕድል፡ ጠላም ጽባቕ ኢዩ። ነቲ ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ንምጽሓፍ ዝእክበ ዘሎኹ ሓቅታት መረዳእታ ዝኸውን ኣበርኪቱለይ ኣሎ። ንድሕሪ ኩናት ዘሎ ኩነታት መረዳእታ ዝኸውን ድማ ካብ ተዋስኦታት ብዙሕ ከሲበ ክብል እኽእል። ዛንታታት ተዋስኦ ኣብ መድረኽ ይኹን ኣብ ረድዮ ወይ ኣብ ፊልም ከም ሓሰኻ ደምበ ናብ ዝለስለስ ሒደት ክፋል ሕብረተሰብ ለመም ይብሉ ኣሎዉ። ደራስ ተዋስኦ ካብቲ ኣፍጢጡ ዝጥምቶ ዘሎ ፍልስፍናዊ ብድሆታት ንክሃድም ዘይገብሮ የብሉን። ነቲ ዝተሰርሐ ፊልም መሰነዪ ዛንታ ተባሂሉ ኣብ ዛጋታት ጉዕዞኡ ኩይኑ ዝፍኖ መዚቃ፡ መዐንደር ታሪኽ ንክኸውን ዝምረጽ ቦታታት፡ ውሽጣዊ መለለዪ ተዋሳኢቲ ንክሸፍን ዝልበስ ክዳውንቲ፡ መተዓሻሻዊ ንስነት ንክእምን ዝድረብ ምልክታት፡ ቁጠባዊን ማሕበራዊን ናብራ ንምግጋይ ዝግተር ዘሎ ድኹም ሕብርታት ቆጺርካ ድሕሪ ምስትውዓል ኩሉ ሕፍረት ደረሰቲ ብምቕላዕ ኣብ ውሽጦም ዘሎ ፍርሒን ጸልማት ድንቁርናን የጉልሕ። መብዛሕትኡ ድርሰት

ካብ ሓቂ ክሃድም ይፍትን ኣሎ። ዘይኮኖ ንኸመስል ኢዩ ዝጽዕር ዘሎ። ናይ ሕጂ ተዋስኦታት ካብ ግንባር ህዝቢ ተኸዊሉ ኣሎ። ስቓይ ህዝቢ ኣይገልጽን፡ ተስፋ ህዝቢ ኣየተምብህን፡ ሕልሚ ህዝቢ ኣይፈትሕን፡ ግብሪ ህዝቢ ኣይዕጅብን፡ ራኢ ህዝቢ ኣየብርህን። ልዕሊ ኩሉ ድማ ነቲ ሰሓቕ ዝፈቱ ህዝቢ ኣየስሕቕን ዘሎ። ህዝቢ ገና ካዕካዕ... ኪርኪር እናበለ ክላዕ ዝነብዕ ብምስሓቕ ኣይተፈወሰን።

ሱሌማን፡

(መድርኽ እናበዝሑን እናዓብለሉን ዝእከቡ ብዘሎዉ ተዋሳኢቲ፡ ኣለይቲ መድረኽ፡ መወልቲ ሰራሕ፡ ጸሓፍቲ፡ ስኣልቲን ተዓዘብቲን ዓቕሉ ክጸበ ጀሚሩ። ሱሌማንን ባህታን ብፍርሒ ናብ ገማግም ናይ ቅድሚት መድረኽ ተጸጊዕዎ። በዓል ሚሊና፡ ኣላይ፡ ትጃር፡ ከም ዘይፈልጡዎም ካብኣቶም ርሒቓም። ኩርናዖም ምስ ሓዙ ባህታን ሱሌማንን ንተመልከትቲ በብተራ ከእምኑ ፈቲኖም።) ኣነን ባህታን ግን ንስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ዝጠቅስ ሓቅታት ኣብ ተዋስኦ ኣስተውዒልና ኣሎና። ብድሕሪ ኩናት ኣብ ዘሎ እዋናት ተዋስኦታት ካብ መድርኽ ወሪዶም ናብ ፊልምን ረድዮን ውዒሎም። ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ዘሎዎም ግደ ጸሓፊና የጽንዖ ኣሎ። መጽናዕቱ ድማ ገና ኣይወድኡን። ንሕና ካብ መጽሓፍ ጸሓፊ ኢዩ ትጽቢትና። እንተኹነ ካብ ፊልምታት ኣይተምሃርናን ኣይንብልን። ኩናት ስነ-ኣእምሮ ንብዙሓት ታሪኽ ፊልም የኳድድ ከም ዘሎ ቅሉዕ ሓቂ ኢዩ። ካብ ሓቂ ሃዲሞም ናበይ ከይበጽሑ ንማለት ኣጸጋሚ ኢዩ። ኩይኑ ግን ህድማ ባህሊ ኢዩ ዓብላሊ ስምዒት ኩይኑ ዘሎ። ካብ ፍቕሪ ህድማ፡ ካብ እምነት ህድማ፡ ካብ ሓላፍነት ህድማ፡ ካብ ወለዲ ህድማ፡ ካብ መሓዙት ህድማ፡ ካብ ሃገር ህድማ፡ ካብ ውላድ ህድማ፡ ካብ ቃል-ኪዳን ህድማ፡ ካብ ማሕላ ህድማ ቅቡል ንምግባር ብርቱዕ ጸዕርታት ይካየድ ኣሎ። ከምዞም ብዛር ተለኽፎም ብዘይፈልጡዎን ዘይመልኩዎን ቋንቋታት ዝሃረቡ ኢዩ ዝመስል።

ባህታ፡

(እናተገረመ) መንደሩ ነቲ ዛንታታ ምስ ቋንቋታቱ
ዘመንጭዎን ዝዝርግሐን ዘሎ? እቶም ዛንታታትን
ቋንቋታትን ዝመርሑ ዘሎዉ መን መራሕቲ ገይሩዎም።
መን መሪጽዎም? መን ገበርቲን ሓደግቲን ገይሩዎም?
መን ውልቀ-ገዛእቲ ባህሊ ገይሩዎም? ዘደንቕ ኢዩ!
ፍልስፍና ህዝቢ በዚኣም ክምራሕ እንክሎ እቲ
ሃገር ፈላስፋታት ኣየፍረየን ማለት ድዩ? መን ኢዩ
ደረጃ ብቐዓት ከማዕብል ዝግብኦ? ብውሽጦም ንመን
ኮን መራሕ ብቐዓት ኢሎም ይኸተሉ ይኹኑ! በዚ
ዝተለኸፈ ህዝቢ ኮ መድሃኒት ኣይክርከቦን ኢዩ። ብስነ-
ጥበብ ዝወርድ ዕንወት መንነት ቀለል ኣይከውንን።
ምንጪ ብቐዓት ዝኹና ኣብያተ-ምህሮን ምርምርን
ቀልጢፊን እንተ ዘይቆይመን ስነ-ኣእሙራዊ መጥቓዕቲ
ክሕይል ኢዩ። (እቶም ኣብ መድረኽ ዝተኣከቡ ምስ
ኣማልኽቶም ምዝራብ ጀሚሮም። ገሊኦም ኣላህ፡ ገሊኦም
እዝጊዮ፡ ገሊኦም ስግዳን፡ ገሊኦም ዝገብሩዎ ዝጠፍኦም
ኩይኖም። ባህታን ሱሌማንን ድማ ካብኣቶም ሃዲሞም
ጠፊኦም።)

ዓንዲ ሕቄ ቃላት ጸር ራኢ ንክሰከም ብብቕዓቱ ክምካሕ ዝኸእል ኣይመስለንን።

ካብቲ እንዳ ቡን ክወጽእ እንከሎኹ ዝሕል ዝበለ ጽሩይ ኣየር ኣስመራ ስለ ዝተቐበለኒ ፍኹስ ኢሉኒ። ጸቂጡኒ ዝነበረ ጸር ናበይ ከም ዘበለ ኃዲሉ ጠፊኡ። ናብ ገዛይ ንክኣቱ እሞ እቲ ዝተራእየኒ ንክምዝግብ ተሃዊኽ። ከም ልማደይ ድማ ካብቲ ኣብ ሰንሰለታዊ መድረኻት ዝተራእየኒ ፍሉይ ተዋስኦታት ሓደ ሲሶኡኳ ዝመዝገብኩ ኣይመስለንን። ኣዛሚትን ዓወት ንላን ስለ ዘይነበራ ካብ ገዛ ከይወጸእኩ ነቲ ኣብ እንዳ ቡን ዝተራእየኒ ክስተት ንክምዝግብ ፈቲነ። ለይቱን መዓልቱን ዘይፍለ ሰለስተ መዓልቲ ሓሊፉ። ንግሆ ይኹን ምሸት ንገዛይ ዝመጸ ኣይነበረን። ከምዚ ዝኣመሰለ ራኢ ናብ ቀለሙ-ቃላት ምቕያር ቀንዲ ናይ ወዲ-ሰብ ከንቱነት ከም ዝመስል ኣይጠፍኣንን፤ እንተኹነ ካልእ መገዲ ስለ ዘየለ ኣእሙሮይ ክሳብ ዝስሕት ስራሐይ ቀጸለ።

እቲ ብሕቕፎ ሰንኩል ቃላት ጠምጢመ ናብ መጽሓፊይ ንክስፍሮ ዝፈተንኩዎ ምስጢር ህይወት ንድኹም ሰብኣዊ ሓይለይ ፈንጺጉ ክበርር እንከሎ ኣይተደሃልኩን። ራኢ ንኢድ ቃላት ራሕሪሑ ክሃድም እንከሎን እቲ ዝተስኣኖ ደራሲ ድማ ሰኣን ዓቕሚ ንተስፋ ቅብጸቱ ውሕጥ ከብል ምርኣይ፤ ኩሉ ስነ-ጥበበኛ ዝሰከም ዘይምሕር መርገም ምጻኑ ተቐቢለዮ። ሓደ ናይ ፈጠራ ጸሓፋይ ካብቲ ዓቢ ዝተረኣየ ነገር ቁንጣሮ ጥራሕ ካብ ምጭባጥ ከም ዘይሓልፍ ዘይልመድ የለን እናበለ ክለምዶ ኣሎዎ። መጨበጥ ራኢ ዝኸውን መሳርሒ ኣሎኒ እንተበለ ድማ ካብ ቃላት ንላዕሊ የብሉን። ዓንዲ ሕቄ ቃላት ጸር ራኢ ንክሰከም ብብቕዓቱ ክምካሕ ዝኸእል ኣይመስለንን። ቃላት ኣብ ታሪኽ ወዲ-ሰብ ገና ውልዶታት ኢዮም። ገና መዓንጣ ኣይቆጸሩን። ዝገበርኩ ገይረ ግን ንመጽሓፊይ

ዝኸውን ሞባእ ብዓቕሚ ድኻታት ኣብ እግሪ ትዕቢት ለገስቲ ራኢ ኣውዲቑ። ንዝረኽቡኩም ኣየስተዋሓድኩምን። ብመልክዕ ተዋስኦ ዝተደርበየለይ ምጽወታ ራኢ ፈጠራዊ ጽሑፍ ነተን ወሃብተይ ዝበልኩወን ብልበይ ኣመስጊነ። ለገስቲ ስነ-ጥበብ ነቲ ፈራሕ ውነይ ብውሕጅ ውሽጠይ ተደፊኡ ከም ዝሃድም ምስ ገበርኦ፡ ቀደም ደፊረ ይጥምቶ ዘይነበርኩ ራኢ፡ ብፍሉይ መልክዕ ተዋስኦ ገጢመ ከም ዘስተማቕር ገይረናኒ።

ኣብ ሳልስቲ፡ ኣብቲ ጫፍ ኣጋ-ምሽት፡ ሚሊና መጺኣትኒ። ሰራሐይ ኣሳሊጠ ብዝሒል ማይ ተሓጺበ ዝብላዕ ከናዲ እንከሎኹ ኢያ ሚሊና ደበኽ ዝበለት። ድሮ-ንድሮ ጸገመይ ኣለልያስ መግቢ ንኸትረኽበለይ ሃተምተም ክትብል ጀሚራ። እንተኹነ ዓወት ቀልጢፉ መን ኢኹ ኣይበላን። ነቲ ሃተምተም ገልጠምጠም ምስ ወሰኸትሉ ኣብ ከረጸት ዝሰፈረ ጥሕኒ ረኺቢ ኢላ ብብርቱዕ ወጪጫ። ፍሉይ ናይ ሓጐስ ድምጺ ፈንያ። እቲ ድምጺ ናብ ከባቢ ገዛይ ከም ዝተባጽሐ ኣይተጠራጠርኩን። ሰንቢዶም ገዛ ዝኹሕኩሉ ጎረባብቲ ግን መጺኦም ኣየሕፈሩናን።

ናተይ ስክፍታ ኣብ ጥቓ ሚሊና ኣቢሉ ኣይተጸግዕን። “ኣብ ሳዋ ካብ ዝቐሰሙ ምስጢራዊ ብልሓታት ዳርጋ ብቐዳማይ ክስራዕ ዝኸእል ፍልጠት ኣጠቓቕማ ጥሕኒ ኢዩ። ኣብ ሳዋ ጥሕኒ ካብ ምግብና ሓለፉ ብደርጃ መድሃኒት ወይ ፈውሲ ተፈሊጡ ኢዩ። ሕጂ ኣቀራርባኡን ኣቀማምጡን ሓድሽ ተባላሕነት፡ ሓድሽ ሞያን ሓድሽ ውሕልነትን ይብህግ ሰለ ዘሎ ብዘመናዊን ምዕቡልን መሳርሒ ንኸዳሎ ብህርኩታት ሊቃውንቲ ኤርትራውያን መጽናዕታታት ይግበር ኣሎ። እቲ ዝበልኩኹም ምሁር ዓርከይ ምስጢር ጥሕኒ ምስ ተረድኦ ንኸልእ መግቢ ንዓቕ ነይሩ። ጥሕኒ ቀለብ ፍቕሪ ኢዩ ዝብል ነይሩ። ጥሕኒ እንተ ዘይነበር ነቲ ዝትርጉሞ ዝነበረ ተዋስኦታት ከሳልጥ ይኸእል ከም ዘይነበረ ገለጹለይ። ኣብ ሳዋ ጥሕኒ ካብ ድሩቕነት ናብ ጭቃውነት ቀጺሉ ድማ ናብ ፈሳስነት ምስ ተቐየረ መኣዝናት ጥቕሙውን ቀደም ናብ ዘይተራእየ ዕላማታት ክእምቱ ከም ዝኸኣሉ ዝምስክሩ ሓያሎ መርትዖታት ኣሎዉ። መበቆላዊ መንበሪኡ ገዲፉ ኣብ ዘመናዊ ፕላስቲካት፡ ታኒካታትን ጠራሙዝን ክዕቆብ ምስ ጀመረ ኣይተደናገረን። እኳ ደኣ ዘይነበሮ ሓድሽ ቅርጽታትን መኣዛታትን ከወፊ ጀሚሩ። ምስ ብዙሓት ቀመማትን ካልኣት ዓይነት መግቢን መስተን ብምትሕብባር ኣብ ታሪኹ ዘይነበረ ላዛ ጣዕሚ ንነበርቲ ኣበርኪቱ። ኣብ ምግብና

ከይተወሰነ ድማ አብ ሕክምና ዓቢ ሓገዝ ገይሩ። አብ ምዝንጋዕ ርኡይ ተራ ከም ዘሎዎ ዝመስከሩውን ሒደት ኣይኮኑን። ከም ዝብሉዎ ፈሳሲ ባህርያቱ እናተጠቐሙ ምሉእ ንይላ ኣሕሊፍና ዝብሉ ኣሎዉ። ብዛዕባ ስነ-ኣእሙራዊ ጥቕሙኳ ዘከራኸር የለን። ጥሕኒ ኣሎ እንተ ተባሂሉ ደቂሱ ዝግግብ ብዙሕ ኢዩ። እናበለት ብቲ ብርቱዕ ድምጽ ገሊጸትለይ።

ከምኡ ኢላ ነቲ ኣብ ሃተምተም ዝነነፋ ጥሕኒ ብዘይ ዓቕን ኣብ ስሓን ኩዕያ ምስ ማይ ኣካዊሳቶ። ኣብ ቀረባ ብዝነነፋ መኾስ ኣዳዊሳ ድማ ኣብ ሓጺር እዋን ካብ ጭቃዊ ባህሪኡ ምስ ፈሳሲ ዕድሉ ኣራኽባቶ። እዚ ከይኣክል፡ ምሕባራ እናቐጸለት ካልእ ነገራት ወሲኻ መረቕ ከተሰማምዖ ጀሚራ። ኣብ መዝሓል መግቢ ዝተረኸበ ጸባ፡ መዐቀቢኡ መሊኡ ዝነበረ ሽኾር፡ ብማንካ ዝተጋሕጠ ኣዋዞ፡ ድርቕ ኢሉ ዝነበረ ኩዕሶ መዓር፡ ካልኣት ኣብ ውሽጢን ከባቢን ከብሒ ዝተረኸቡ ነገራት እናሕበረት ዝሕየኽ ዱቋ ምስ ፈጠረት፡ ናብ ዓቢ ድስቲ ገልቢጣ ኣፍሊሓቶ። ተወሳኺ ማይ ጸንቢራ ከኣ ከም ሕሱም ብምሕባር ፈለኽለኽ ኢሉ ክሳብ ኩዕሶታት ኣዲንቱ ገላቢጡ ታዕ እናበለ ክነጥር ዝጅምር ተጸብያቶ። ደሓር ብውዑዩ ናብ ክልተ ዓበይቲ መስፈር መረቕ ነክያ ከምዚ ንደቃ ጀባእ ትብል ኣደ ስተ ኢላትኒ። ንርእሳ ድማ ኣይበቐቐትን። ከክልተን ፈረቓን ኩባያታት ከብዲና ክትርባዕ ክሳብ ዝደሊ ሰቲና።

ጥሜተይ ዓዲ ሓዲጉ ተበቐጽ። ጽጋብ ከኣ ሓድሽ ሓይሊ ፈጠሩለይ። ቀመም ዘሎዎ ሻሂ ምስ ደጋገምኩሞ ምሉእ ዘይጉዳል ሩፍታ ረኽቢ። ኣብቲ መቐበል ኣጋይሽ ረማዕ ኢላ ኮፍ ምስ በልኩ ኣካላት ሚለና ነቲ ኣብ ፊተይ ዝነበረ ንእዲ ዝኣክል ኮፍ መበሊ ምልእ ከብሎ ኣስተውዒለ። ክልተና ተንሲእና ኣብ ዓራት ተጋዲምና። ለይቲ ፍትወት ኣሕሊፍና ንግሆ ምስ ነቓሕና ገጽ ንገጽ ኣይተጠማመትናን። ሚለና ሻሂ ብምፍላሕን ብምቕዳሕን ሕዱር ስምዕታኣ ክትገልጽ እንከላ ኣነ ድማ ነቲ ኣብ መስኮት ኮምፕዩተር ዝተቐልቀለ፡ ሰለስተ መዓልቲ ዝወድኣለይ ጽሑፍ፡ እናተመልከትኩ ኣብ መንጎ ፊደላት ዝተሓላለኽ ኣካላት ሚለና ከም ፈትሊ ሳርየት ዝጥምጥም ዝነበረ ምልክት ህይወት ክርዳእ ጽዒረ። ኣካላተይን ምሉእ ህልውናይን ኣብ ቅብኣት ሽታ ሚለና ተኣሊኹ ዝወጽኦ ኮይኑ ተሰሚዑኒ። ብሚለና ጠልቐየ። ዘንብቦ ዝነበርኩ ጽሑፍ ብድምጹ ሚለና ናብ ኣእሙሮይ እናለሓኹ ዕውንውን ኣቢሉኒ። ትርጉም ፊደላት ድማ ኣብ መቐልሕ ድምጽታቱ ተሰዊሩኒ። ብናይ

ትማሊ ውዑይ ናይ ድልየት መአዲ ስምዒት ንመበል ክንደይ ግዜኣ ጠንጢናትኒ ንዝኸደት ኣሃሚት ሕነይ ፈድየ ድየ ክብል? ሚሊናኽ ደበሰይ ድያ? ወይ ከም ክፍሊት ጋር ነበሲ ኩይናያ ትዋሳእ ዘላ? ብኣካላታ እናጠበረት ናብ ውሽጢ በዓታ ትሓብኣኒ ዘላ እቲ ዝወሓጥኩዎ ንሂ ሓቂቹ ክጠፍአለይ ተመንያ ድያ? ካብ መንደቕ ኣካላት ሚሊና ንውሽጢ ሰጊረ ዝበጸሕኩዎ ጥልቀት ግን የለን። ሃው ዝበለ መዕረፍ እግሪ ዘይብሉ ጉድጓድ ገጢሙኒ። እቲ ተፋሒሰ ከርክቦ ዘይክእል ደልሃመት ከኣ ኣፍሪሒኒ። ሕቕፎ ሚሊና ጉዕዞ ዕዉር ድልየት ኢዩ ነይሩ። ናታ ትምኒት ግን ኣይተረድኣንን። ምኽንያት ርክብና ልክዕ ከምቲ ምስ ኣሃሚት ንሓቂ ከይተቓልዐ ብኸዱኑ ኢዩ ተሪፉ። ዋላ ናይ ኣሃሚት'ውን ክሳብ ሕጂ ብድብድቡ እንደኣሉ ዘሎ።

ኣብ ባሕሪ ህይወተን ተኣሊኽ ናብ ገምገም ውኃይ እናኸምለስ መብዛሕትኡ ብዛዕባ መጽሓፊይ እሓስብ። ንሳተን ከኣ ብዛዕባ ናብራኣን ይሓስባ ይኹና። ኣሃሚት ካብ ቀደም ጀሚራ ገዲፋትኒ ምእላይ ልማዳ ኢዩ። ብዙሕ ሻብ ራሕ ኣቢላትኒ ፍልይ ክትብል እንከላ ከም ምግዳፍ ትቐጽሮ ኣይትቐጽሮ ሓቲተያ ኣይፈልጥን። ኣነውን ብኸመይ ከም ዝርእዮን ዝቐጽሮን ኣይሓሰብኩሉን። ከም ዝመስለኒ ኩሉ እናወሓጥኩ እየ ነዚ ዓለም ነይረዮ። ከምዚ ዝመስል ርክባትን ዝምድናታትን ካብቲ ዝርድኣኒ መዳዩ እቲ ዘይርድኣኒ ጎኑ ይዓዝዝ። ሕጂ ድማ ኣሃሚት ንመበል ራብዓይ ድዩ ሓሙሻይ ንላ ሒዛ ገዛይ ገዲፋ ከይዳ። ናብራ ከረን ከም ዝሕሻ'ውን ቦቲ ናይ መወዳእታ ዝበለቶ መልእኽታ ተቐቢለዮ። እቲ ካብ ወጋሕታ ንቐሓት ጀሚሩ ብህርመት ትንሳኦ ሕልበት እናተሰነየ ዝረፍድ ዝነበረ መዓልቲ ሕጉስቲ ጸሓይ ንዓይ ጥራሕ የገልግል ከም ዝነበረ ንምግላጽ፡ “ንመጽሓፍካ ትነብር ስለ ዘሎኻ ፍቕሪ ኣወፍየላ።” ኢላትኒ ኣብቲ ናይ ዳሕረዋይ መልእኽታ።

* * *

ኩላተን መጥቃዕታት ምስ ኣለፈን ኢየን ናባይ ዝቐርባ ይመስለኒ። ከይሓሰብኩሉ ዘይተፈልጠ መዕቆብ ነዳያን ፍቕሪን ውርዝውናን ኩይነ። ብነውጽታት ማዕበል ፍትወት ካብቲ ናብቲ ክብላ ጽባቕኣን ዘህሰሳ ኣዋልድ ኮና ኣንስቲ ንመዝሓል እግረን ኢየን ገዛይ ዝኣትዋ። ገሊኤን ንመኣበድ ቃንዛ ቁስሊ ሕልናኣንን ሕፍረተንን ኢየን ዝቐርባኒ። ጸማልያታት ረኽሲ ህይወት ዝኹና ኢየን ዝፈትዋኒ። ሕይሽ ምስ በለን ምሳይ ኣይውዕላ ኣይሓድራ።

ናብቶም መጥቃዕቲ ሰብአውነትን ናብ ዘውረዱ ሓይልታት
 ንኸምለሳ ዘርእያኦ ተሃግኽ ብዙሕ ግዜ ተዓዚበ። ናተይ ጉድለት
 ድማ እፈልጦ እየ። ድላየን ይኹና ካብ መጽሓፊይ ጥራሕ
 አይፈላልያኒ እየ ዝብል። ኩላተን እንተ ዘይከናወን ገሊአንስ
 ነቲ ውሽጣዊ መንነታይ ርእየን ይኹና እብል። ኣሃሚት ከይዳ፡
 ሚሊና መጺኦ ቃልሰይ ምስ መጽሓፊይ ኢዩ። ናይ ሚሊና ፍቕሪ
 ግን ናብ ድላዩ ደኣ የብል እምበር ብሓቂ ክቐርቦ ክጽዕር ወሲነ።
 መጽሓፊይ እውን እቲ ትደልዮ ሓቂ ኢያ ስኢና ትኸውን። ሓደ
 ካብ ርቱዕ ምንጭታት ሓቂ ትብዓት ኢዩ። ተባዕ እንድሕሪ ኩይነ
 አፍቅረኪ ኢሊ ኣየፍቅረካን ዝብል ምላሽ ንኸቐበል ክኸእል ኣሎኒ።
 እቲ ሓቂ ድማ ካብቲ ናይ ሓቂ ቃንዛ ፍቕሪ ምወጻ ነይሩ። ስነ-
 ጥበባዊ ሓቂውን ካብ ቃንዛ ውድቀት ኢዩ ንብርሃን ገጽ ዝዓርግ።
 ነቲ ብራኢ ተዋስኦታት ዝተኸሰተለይ ስእሊ ህይወት ናብ ቃላት
 ንምቕያር ዝገጥመኒ ዘሎ ጸገም ምስ ኣንበብተይ እማን ክገብር
 ትብዓት የድልየኒ። ካብቲ ዝተራኣየኒ ቁንጣሮ ጥራሕ አቕርብ
 ከም ዘሎኹ ክቐበሎ ኣሎኒ። ሕቕፎ ሚሊና ብምሉኡ ጥምጥም
 ፍቕሪ ከም ዘይከነ ንምቕባል ግን መሪሩኒ። መዓስ ደኣ እየ
 ምሉእ ፍቕሪ ዝዓትር? መዓስ ደኣ እየ ራኢ ከም ዘሎዎ ናብ
 ቃላት ዝቐይር? ኣብ መጽሓፍ ፈላስፋ ህንዲ ግን ጽላሎት ምላሽ
 ተወዝ ክብል ዝርኣኹ ይመስለኒ። “ሓጢአት ዘይፈርሕ ስነ-ጥበብኛ
 ራኢኡ ብምሉኡ ናብ ስነ-ጽሑፍ መዝቃ፡ ስእሊ፡ ቅርጺ፡ ተዋስኦ፡
 ፊልምን ግጥሚን ክቐይር ይህቅን። ቅድሚ ሕጂ ዝተዓወተ የለን፤
 ዝዕወት ድማ የለን። እቲ ጽባቕ፡ እቲ ሓቂ ኣብ ትሕትና ሰብ
 ኢዩ ዝርኣ። ናጽነት እውን ከምኡ ኢዩ። ንፍጹምነትን ምልኣትን
 ናጽነት ብምሉኡ ናብ ናብራ ዓለም ክቐይር ዝኸእል ሓይሊ የለን።
 ናጽነት ኣብ መንጎ እቲ ክኸውን ዝኸእልን ኣብቲ ዝተዓቀበን ዘሎ
 ፍልልይ ምስ ርኣኻ ትፍኑዎ ዕልልታን ኣውያትን ኢዩ። እቲ
 ዕልልታን ኣውያትን ኢዩ ጽላሎት ናጽነት። እቲ ባህታን ጓሂን
 ናጽነት ቀረበ፡ ረሓቕ እናበለ ንህይወት ይእብድ።” ኢሉ ጽሑፉ
 ፈላስፋ ህንዲ።

ጽባቕ ሚሊና ኣብቲ መንጎ ዝተሓዘአን ኣብቲ ብምሉኡ ክውነን
 ዘይኸእል ኣካላታን ተኸእሎታታን ዘሎ ዘይጭበጥ ፍልልይ ኢዩ።
 ጽባቕ ነቲ ዘይምንጠል ዘይዓተርኩ ካብ ምባል ዝወርድ ቀቢጸ ተስፋ
 ኢዩ። ጽባቕ ስነ-ጥበብ ድማ ብዓይኒ ስነ-ጥበብኛ እንድሕሪ ኩይነ
 ኣብቲ ኣብ መንጎ ራኢን ትግባረን ዘሎ ፍልልይ ኣሰሩ ይርከብ።
 እቲ ዘይርከብ ዓወት ዘይከነስ እቲ ቅብጸት ፍጹም ተኸእሎ ኢዩ

ጽባቅ እናበልኩ ውራይ መጽሐፈይ ቀጸለ። ሚሊና ድማ ብዘይ ጸገም ኣብ ገዛይ ሰፊራ። ምሳይ ምቕማጣ ገዛ መሞቂ ኩይነኒ። ንጃሕጃሕ ኣሃሚት ዝለመደ ገዛ ንበይነይ ክብሕቶ ምኽበደኒ።

* * *

ጽባቅኣ ኣብ ብዙሕ ተግባራታ ይርኣየኒ -- ዋላ ኣብ ጉድለት ጠባያ። ከም ኣሃሚት እንኩም ኣይትፈልጥን። ዝዓዘዘ ሓይላ ኣብ ምውሳድ ኢዩ። ፍልጠት ክትዘምት ትደሊ፡ ዕርክነት ክትሓፍስ ትጽዕር፡ ዕድል ክትሓቁፍ ትቕረብ፡ ደገፍ ክትቐበል ድማ ትጽበ። ንዋታዊ ሃረርታ ግን ኣይተዓዘብኩላን። እዚ ኩሉ ብጽቡቕ ከም ዝቕበሎ ስለ እትፈልጥ ፍሉይ ሰብ ገይራ ክትርእየኒ ምደለየት። ብኻልእ ወገን ግን ንዓይ ንምርካብ ዝኸፈለቶ ዋጋ እንታይ ምጲኑ ንምርግጋጽ ውሽጠይ ክትፍትሽ ላሕ ትብል። ብኻልእ ኣበሃህላ ዋጋይ ንክትልክዕ ኣነ ንዓኣ ክንደይ ዋጋ ክኸፍለላ ከም ዝተቐረብኩ ንምግማት፣ ወይ ድማ እንታይ ሂባ እንታይ ክትረክብ ከም እትኸእል፣ ከምኡውን ኣነ እንታይ ከፊለ እንታይ ክረክብ ከም ዝጽዕር ንምፍላጥ ጽዒራ። ልክዕ ከም ምስ ኣሃሚት ወይ ምስ ብዙሓት ካልኣት ግን መሰረት ርክባትና ብድብዱቡ ይተርፍ ነይሩ። ሚሊና ግን ክትፍሕር ግዲ ደልያስ ንመጽናዕታ ዘድልዩ ዘይቋረጹ ሰንሰለት ሕቶታት ተቐርበለይ ዝነበረት ኩይኑ ይስምዓኒ። ትእመኖ ኣይትእመኖ ደኣ ኣይፈልጥን እምበር፡ “ርክብና ብዝኹነ ዋጋ ዝምዘን ኣይኩነን። ንዕኡ ዝኸፍል ዋጋ የለን።” ኢሊዩ ነይረ ሓደ መዓልቲ፡ እንታይ ከም ዝተራኣየኒ እንድዒ።

ሓደ መዓልቲ ትጃር ብዘረባ ዘረባ ብዛዕባ ሚሊና ኣልዒሉለይ። “ንስኻ ንሚሊና ሰብ ኣይኩንካን። ጎቦ ኢኻ። ኣብ ከብሕታት ብራኼታትካ ክትዑቀብ ኢላ ኢያ ትሓኹረካ ዘላ። ስጋዊ ርክባታ ንዓኻ ከተወፍዮ ኣይትኸእልን ኢያ። ብስጋዊ ርክባት ዝረብሓትሉ ግዜ የለን። ኣካላታ ብዘይ ሓደ መኸሰብ ቀደም ኣብ ፎቓዶኡ ኣንጠብጠባቶ ኢያ። ሕጂውን ቀደም ዘይተረኸበ ገለ ረብሓታት እንተ ረኽብኩ ኢላ ኣብዚን ኣብቲን ትበታትኖ ኣላ። ምሳኻ ግን ብስጋ ክትጸውት ኢላ ትደኪ ኣይመስለንን። ምኽንያቱ ብስጋኣ ተጸዊቱ ንመንፈሳ ዘዕገበ የለን። ንንስነታ ዝፈቐድ ሰብ ተናዲ ኣላ። ካባኻ ስጋ ዘይኩነስ መንፈስ ትጽብ ኣላ። ኣብ ጫፍ ጎቦ እናማዕደወት ተፍቅረካ ኣላ። በጃኻ ካብቲ ብዓይኒ ሚሊና ዘሎኻ ሰማይ-ለኽ ዓቕብ ናብ ሸው ዝበለ ጸድፊ ኣይተንቆልቁል። ኣይትውረድ። ኣብ ንእዳ ምስኣ ኣይትጋደም። እንተወሓደ ነዚ ሓዛቶ ዘላ ተዋስኦ ክሳዕ

ትፍጽሞ።” ኢሉኒ ዳርጋ ብልማኖ።

“ሓቂኸ! ነዚ ሓድሽ ተዋስኦ ብመራሒት እጃም ክትጸወት ምስ ቀረጽካያ ንሲጋዊ ርክብ ተሓሪማ። ሕጂ ኣዝዩ ነጹሩለይ። ነዚ ሂብካያ ዘሎኸ ጠባይ ብግቡእ ንተዓዘብቲ ንምቕራብ ጥራሕ ኣይኩነትን ትጽፅር ዘላ። ነቲ ጠባይ ከም ልባስ ዘይኩነስ ኣብ ውሽጢ ንስነታ ከተስርጾ ተበጊሳ ኣላ። ብእኡ ገይራ ንስነታ ክትቅይር ኢያ ተቐሪባ። እታ ሚለና’ያ ኢልካ ዝፈጠርካያ ተዋስኦዊት ጠባይ ኣብ ገሊኡ ታሪኽስ ኣንጻር ሕሉፍ ህይወት ሚለና ኢዩ። ሚለና ክትውንኖ ዘይከኣለት ተውህቦታት እውን ኣሎዋ። ሚለና ንተዋስኦዊ መድረኽ ኣይኩነትን ትቕረብ ዘላ። ንናይ ሓቂ ህይወት መድረኽ ኢያ ትእምት ዘላ። ሓጋዚኣ እዩ። ትምኒታ ንኸትረክብ ንድሕሪት ከም ዘይብል ኣይትጠራጠር።” ምስ በልኩዎ ትጃር ሓፍ ኢሉ ኣብ ግንባሪይ ስዒሙኒ።

“ንሚለና ጥራሕ ኣይኩንካን ትሕግዝ ዘሎኸ። ብዓቢኡ ንዓይ። ንዓኸን ንኤርትራውያን ኣፍቀርቲ ስነ-ጥበብን ተስፋ ትህብ ኣሎኸ። ነዚ ናተይ ተዋስኦ ሚለና ጥራሕ ኢያ ክትገጥሞ ትኸእል። ምኽንያቱ ሚለና ንሱብ ኢላ ኣይኩነትን ትዋሳእ። ንርእሳ ኢያ። ጓል ጸሓይ ስነ-ጥበብ ኢያ። ከምዘን ንርእየንን ዘሎና ብሰብ ተወሊዐን ብሰብ ዝጠፍኣ ኩራውዝቲ ኣይኩነትን።” ኢሉኒ እናሰሓቐ።

“እንታይ ኬንካ ደኣ ትስሕቕ?” ኢለ ሓቲተዮ።

“ዓቢ ጸሓፊ’የኳ እንተበልካ ሚለና ኣዐርያ ኢያ ትፈልጠካ። ‘ሊጋስ ይመስል እምበር በቃቕ ኢዩ። እቲ ዝህበካ ነቲ ቦታ ስኢኑ ዝንጠባጠብ ፍልጠቱ ኢዩ። ፍቕሩ ግን ምስ መጽሓፉ ኢዩ። ከማና’ሞ ቀለብ ስነ-ጥበቡ ኢና’ ክትብልካ ሰሚዐ።”

“ከምኡ ደኣ ይብሉኸ!” ኢለዮ ንትጃር። “መጽሓፈይ እኮ ኣብ ኢደይ ዘሎ ኣይኩነትን ትቕበል። ነቲ ገና ዘይማረኽኩዎ ሃዋህወ ኢያ ትቋመት። ዘየሎ ፍጠር ኢያ ትብለኒ። ሚለናውን እቲ ዘሎኒ እንተ ወፊኹላ ኣይተሓጐሰትን። እቲ ዘይብለይ ከይህባ ግን ብመጽሓፈይ ተቐዲሙ። ንሚለና ብጽላለ ክቐርባ ኣይደለኹን። ምስ ልበይ እየ ዘሎኹ። ዕብዳነይ ቀደም ሞባእ መጽሓፈይ ገይረዮ እየ። ምሳይ ትገብር ዝነበረት ርክብ ፍትወት ብሓደ ወገን ከም ክታም ተኣማንነታ ብኸልእ ወገን ድማ ብኣኣን ከምኣን ከም ምስክር ተደላይነቲይ እየ ዝቐጽሮ ይመስለኒ። ንሱ እንድሕሪ ካብ ርክብና ጎዲሉ እንታይ ከም ዝተርፍ ኣይፈልጥን። እቲ ድላይ

ፍትወተይ ተነጹጉ ኢሊ ዓማጺጸ ዝውሕጦ ዘሎኹ ሕቡእ ሕፍረት ካብ ምጽማም ሓሊፉ መኣበዲ የብሉን። ሚሊና ንሕፍረተይ ክእብድ ዝኸእል ህያብ እንታይ ኣሎዎ? እንታይ ክትህበኒ ትኸእል? ዘሎዎ የብላን። ስነ-ጥበባ ንኸተምልኽ ዝሕግዝ ፍልጠት ግና ኣይበቀላን እዩ። ምኽንያቱ ጫፍ ስነ-ጥበባዊ ፍጹም ተኸእሎኣ ክትበጽሕ ንዓኣ ኢሊ ጥራሕ ዘይኰነስ ንጻውዒት ስነ-ጥበብ ክብል ናብቲ ዝለዓለ በሪኽ ቦታ ዕግበታ ነፊራ ክትዓልብ ክርእያ እምነ። መኸሰበይ ከኣ ንዕቤት ስነ-ጥበብ ምስታፊይ ኢዩ እንተኹነ። እቲ ኣብ ቀይዲ ዘእተኹዎ ዘይዓገበ ፍትወተይ ተስፋ ከይሓጠየ ንሚሊና ሓገዝኩ ኢሊ ጥቓ መገዲ ዕግበት ኣቢሉ እንተ ቀረቡ ግን ዓወት ድዩ ሕፍረት ክስመዓኒ ክትንበ ኣይክእልን።”

“ዝ ዝደረሰኩዎ ተዋስኦ ኢኻ ክትተናኸፍ ጸኒሕካ። ከም ትፈልጦ መብዛሕትኡ ኣብ ናትካን ሚሊናን ታሪኽ እዩ ሃኒጸዮ። ሕጂ ከተውጽኦ ዝፈተንካ ሓቕታት ግን ነቲ ታሪኽ ኣብ ሃው ዝበለ ሚዳ ስምዒት ሃጽ ከብሎ ኢዩ። ብነውጺ ህቡባ ዛንታ ፍቕሪ ተዓዘብቲ ኣብቲ በሪኻ ስምዒት ተደርብዮም እንታይ ክዛረቡ ከም ዝኸእሉ ካብ ሕጂ ብፍርሓት ይግምት ኣሎኹ። ፍቕሪ እንታይ ኢዩ ክብሉ ኢዮም። እምበርዶ እቶም ዝጽሕፉ ይፈልጥዎ’ዮም እናበሉ ክሓቱና ኢዮም።”

“ነቶም ተዓዘብቲ በሎም ኣንበብቲ ወይ ሰማዕቲ ንሕና ምስ ዘይመለኸናዮም ስምዒታት ንኸገጥሙ እኮ ኢና ባዕልና ኣብ ዘይንፈልጦ በሪኻ ንዕድሞም ዘሎና። ኣብኡ እንተ ጠፍኡኽ? ኣብዚ ድሕሪ ኩናት ዘሎ ግዜ ህዝቢ ኤርትራ ገሪሙዎ ኣሎ። ካብዞም ብስም ፍቕሪ ዝቐርቡ ዘሎዉ ዘይተገንሑ ዛንታታት ዝሓይሽ ክንደርስ ዝግብኣና ይመስለኒ። ፍቕሪ’ባ ከይጸልእ ሰብ።” ኢሊዮ እናሰሓቐኩ።

ትጃር ብዘረባይ ከም ዘይተጎድኦ ብፍሽኽታኡ መስኪሩለይ።

“ኣጅኻ ኣይትጨነቕ። ናትካን ናይ ሚሊናን ፍቕሪ ናይ ኩሉ ሰብ ዛንታ ፍቕሪ ኢዩ። ግዙእ ስነ-ጥበብ ስለ ዝኹንካ ኢዩ ከቢዱካ። ፍርሒዩ ካብ ናይ ሚሊና ፍቕሪ ጋሪዱካ። መትከል ፍቕሪ የብልካን። ምስ ኩለን ዝገጠማኻ ወሰና-ወሰን ፍቕሪ ምኻድ ለሚድካዮ ኢኻ። ዕዳ ህይወት ንክትከፍል ኣይተቐረብካን። ብፍቕሪ ንክትደሚ ኣይወሰንካን። ሕፍረት ፍቕሪ ኣይጠዓምካን። ውርደት ፍቕሪ ኣይቀመስካን። ካብቲ ዕረ ፍቕሪ ኣየውረድካን።”

እናበለ ከም ሰንሰለት ዝተሓሳሰረ ዘረባ ዘርጊሑ።

እዚ ኩሉ መደረ ፍቕሪ ብዛዕባይ ድዩ ወይስ ብዛዕባ ተዋስኦኡ እናበልኩ ኣስተንቲኒ። ተዋስኦኡ ከሀብትም ክብል ካብ ሓቂ ዝተኸወለ መሲሉኒ። “ቁሩብ’ዶ ኣይበዝሐን? ነቲ ባዕልኻ ዛንታ ኩሉ ምጻኑ ዝገለጽካዮ ፍቕሪ ብስነ-ጥበባዊ ብልሓት እናነፋሕካ ዘይነበሮ ወርዲ፡ ቁመትን ስፍሕን እንተ ሂብካዮ ምናልባት እንድሕሪ ተመሲሉልካ ተፈታዊ ተዋስኦ ይኹነልካ ይኸውን። ብኻልእ ወገን ድማ ተዓዘብቲ እምብዛ ብዘይ ቅጥዒ ኣጋኒንካ ከይብሉኻ እሰግእ። ናብ ናተይን ሚለናን እንተ ተመሊስካ ግን ኣነ ዝኸእሎ ኢዩ። ምስ ሚለና ሒዙኒ ዘሎ ፍቕሪ ኣይኩነን። ፍትወት ኢዩ። ኣካላታን ንእስነታን ንሒደት ግዜውን ይኹን ብፍቓዳን ብድሌታን ክውንን ይኸእል’ዶ ኣይክእልን ዝብል መጽናዕቲ ታሪኽ ህይወተይ እየ ዝገብር ዘሎኹ። ብኣጋጣሚ ከም ሕቡእ ትምኒተይ እንድሕሪ ተመሲሉለይ ድማ ኩይነለይ ኢለ ንፍሉይ ትዕድልተይን ክእለተይን እየ ከመስግን። ማዕረ እዚን ከምዚን ክገብር ይኸእል እየ እናበልኩ ንነበሰይ ክጥብር ካብ ምኽኣል ሓሊፊ ከኣ ንኸንቱነተይ እቲ ዝዓበየ ቀለቡ ኣበርኪተ ነቲ ዘይዓግብ ሸውሃቱ ከርዊ ላሕ እብል ኣሎኹ።”

* * *

ድሕሪ’ዚ ዘይተዛዘመ ወግዒ ንገዛይ ተሳልየ። ከፊተ ምስ ኣቶኹ ሚለና ነቲ ትጃር ብድርሰት ዝፈጠረላ ጠባይ ንምምሳል ጥራሕ ዘይኩነስ ብሓቂ ንምጻን እጃማ ክትለማመድ ጸኒሓትኒ። ምስ ርኣየትኒ ጽላለ ተዓሊማ ኣየቋረጸትን። ካብ ሓደ ጸግዒ’ቲ መቐበል ኣጋይሽ ናብቲ ሓደ እናሰጎመት ኢያ ትለማመድ ነይራ። ድምጺ ነቲ ገዛ ይመልኦ ስለ ዝነበረ እቲ ገዛ ከይጸበኒ ፈሪሐ። ካብ ልዕሊ ሓደ ከብሒ ዝተጠረዘ ጽሑፍ ኣልዒላ ሂባትኒ። ነቲ ጥሩዝ ጽሑፍ ቅልዕ ኣቢላ ከኣ ናብ ብሽሊሕ መመልከቲቶ ኣጸብዕታ ዘመልከተትለይ ገጽን ወገን ጽሑፍን ንኸስተውዕል ብሒደት ቃላትን ምልክታትን ኣዚዛትኒ። ጽሑፍ ተመርኩስ ብምምላስ ንኸገጥማ ትጽብ ከም ዝነበረት ድማ ዝገበረት ገይራ ኣረዲኣትኒ።

ምሉእ ኣካላታ ብዝርግሐ ርሃጽ ተወሪሩ ነይሩ። ብሕልፊ ገጸ ርሃጽ ስለ ዝተኻዕዎ ብምሉኡ ጠልቅዮስ ዝተሓዋወሱ ሕብራዊ ብርሃናት መስመስ ኣቢሉ። ኣብ ክሳዳ ብዝተሓዘለ ስሉም ዓለባ ገይራ ርሃጸ ክትሕብስ እንከላ ነቲ ጽሑፍ ኣብ ጣውላ ኣንቢራ ትምልከቶ።

ደሐር ብኸ-ዳ መልቀስ ብዝተጀልሐ ድበላን ተሓምበለን ኔው ነጀው ምኽላል ትቕጽል። ንገሊኡ አረፍተ-ነገራት ብዙሕ ግዜ ብምድግጋም ኣብ ውሽጣ ጉድጓድ ፍሒራ ክትቀብሮ ዝደለየት ትመስል። እተድምጸም ንዝነበረት ቃላት ዘሰንዩ ምንቅስቃስ መሓውር፡ ርእሲ፡ ሓፊሻዊ ምሉእ ቅርጺ ኣካላት ምስ ትርጉም ተዋስኦ ተወሃሂዶም ከም ዝጉዓዙ ብምያዊ ምልክት ክተሳውር ርእየ ተገሪመ። ብሕልፊ ገጽ ሚሊና ጭዋዳታቱ እናፈትሐን እናሸምረረን፡ ኣዲንቲ እናፍጠጠን እናሰምሰመን፡ ኣፍ እናኸፈተን እናገጠመን፤ ኣፍንጫ እናነፍሐን እናሸምቐቕን ብፍኑው ግብር ስምዒት ገይሩ ማእለያ ዘይብሉ ባህርታት ሓንቲ ተዋሳኣዊት ጠባይ ክውንን ምስ ተዓዘብኩ ደንጽዩኒ።

ሚሊና ነታ ናይ ትጃር ሚሊና ንምጻን ዘይትገብሮ ኣይነበረን። ብምስለይ ዝተቐርጸ ናይ ትጃር ተዋስኣዊ ጠባይ ጸሓፊ ኣብቲ ሚሊና ዝሃበትኒ ደብተር ተዋስኦ፡ ካብቲ ናይ ቃላት መቐራረቢ ብድምጺ ናጽነት ህይወት ክለብስ ከም ዝነበሮ ተረዲኦ። ተራይ ምብጻሕ ሚሊና ክሳብ ትነግረኒ ነቲ ብቐለም ትጃር ዝተሓንጸጸ ጸሓፊ፡ ብስምዒተይን ብድምጺይን፡ እንተ ከኣልኩ ድማ ብምንቅስቃስ ኣካላተይ፡ ህይወት ከልብሶ ይኸእል'ዩ እናበልኩ ፈሪሐ። ብኢድ ዝተጸሕፈ ኣርእስቲ ተዋስኦ ካብ ርሑቕ ስርቕ ኣቢሊ ምስ ተመልከትኩዎ “ፍቕሪ ጸሓፊ” ዝብል ኣንቢብ፡ ሰሓቕይ ክዓግት ኣይክኣልኩን። ብዓውታ ካዕካዕ ኢሊ ድማ ስሒቐ።

ሚሊና ልክዕ ከም ቂልዓ ገሲጸትኒ። ብማእከል ካትም ከናፍራ ዝፈነወቶ፡ ናብ ፋጻ ዝቀራረብ ሽውታ ንፋስ-ቀልቀል፡ ነቲ ኣብ ክንፈራ ዝተጸግዐ መመልከቲቶ ኣጸብዕታ ሓሊፉ ንኸበሮ እዝነይ ኣሾቑራዎ። ኣብቲ ገዛ ዝፍጠር ዝነበረ ሓውሲ ስነ-ጥበባዊ ዓለም፡ ደረጃ ስልጣን ሚሊና ኣብ ልዕሊይ ከም ዝዘንበዩ ፈሊጠ፡ ንትእዛዛ ለጥ ኢሊ ተቐቢለዮ። ተራይ ምብጻሕ ሚሊና ብመግናሕታዊ ምልክት ምስ ሓበረትኒ ከኣ ነቲ ኣብ ደብተር ትጃር ዘሎ ተዋሳኣዊ ንስነተይ ብድምጺይ ህይወት ክህቦ ተቐሪበ።

ድሕሪ ክንደይ ትጽቢት ተራይ በጺሑ። ኣብቲ ንኻልእ ኣገልግሎት ተሃኒጹ ሕጂ ከም መድረኽ ክብ ዝበለ በሪኽ ቦታ ሚሊና ኣቐድም ኣቢላ ደው ክብለሉ ሓቢራትኒ ናብ ዝነበረት ኡርናዕ ገዛይ ኣቢላ ክትሳለ ጀሚራ።

(እቲ ብኣኣ ዝድገም እጃማ ብቓላ ኣጽኒዓቶ ስለ ዝነበረት ደብተራ ከይተመልከተት ቦቲ ብርቱዕ ድምጺ ገይራ)

ሚለና፡

ናተይን ናትካን ርክብ ወይ ዝምድና ንቡር ድዩ መስተንክር? እንታይ ኢዩ ሓይሉ? እንታይ ኢዩ ድኻሙ? መንፈስ ዲኻ ናብ ስጋ ክትቅይር? ኣነ ናብ መንፈስካ ክዓርግ ንስኻ ድማ ናብ ስጋይ ክትወርድ ከምኡ ኢልና ክሳዕ መዓስ? ክሳዕ መዓስ?

(ኣብቲ ጥሩዝ ጽሑፍ ተዋሳኢቲ እጃመይ ንምርካብ እናተጸገምኩ)

ጸሓፊ፡

እዚ ዓይነት ክብሎ ዝኸለል ርክብ ኣይከክብን። ስቓይ ግን ኣሎዎ። ካብኺ እንታይ እየ ደልየ? እንታይ ክትህቢ ወይ ክትከልኢ ትኽእሊ? ክልተና እቲ ዝወሃብን ዝኸላእን ንፈልጦ ዲና? ኣየናይ ኢዩ ልዑል? ኣየናይከ ትሓት?

(ካባይ ርሒቓ፡ ንገጸ መልክዕ ንሂ ኣልቢሳ ታሕቲ ታሕቲ እናጠመተት)

ሚለና፡

እስኪ ነዚ ናብ ሰማይ ዝውንጨፍ ዘሎ ኩናት ዕላማይ ጠምት። ጥርዚ ስነ-ጥበባዊ ተዋስኦ ምስ በጻሕኩ እየ ሰብ ኩይነ ዝብል። ነታ ናይ ሓቂ እኳ እንተ ዘይከክብ ነታ ስነ-ጥበበኛ ሚለና ክረኽባ እየ። ትጃር ጽሑፉዋ ዘሎ ሚለና ጽላሎተይ ኢያ። ብርግጽ ንኣንሳብ ብገለ ገለ ተውህቦታት ጸብለል ትብለኒ ትኸውን፤ ክንዳይ ግን ኣይትኣክልን ኢያ። ናተይ ሕርቃን የብላን። ናተይ ስቓይ ኣየሕለፈትን። ኣነ ሳላ ተዋስኦ እየ ስምዒት ዝገልጽ ዘሎኹ። ናይ ሓቂ ስምዒተይ ገና ኣብ መቓብር ኢዩ ዘሎ።

(ናይ ሚለና እጃም ካብቲ ደብተር ዘይምጻኑ ተረዲኡኒ ካባይ ከም ዝምልሽ እናሓሰብኩ።)

ጸሐፊ፡

ካብ ደብተር ተዋስኦ ድየ ክምልሸልኪ? ካብኡ እንድሕሪ ኩይኑ ቀሊል ኢዩ። ሰስጋኡ ንዓና፣ ዓዓጽምቱ ንኸልቢ እንዳ ጎይታና ኢሊ እየ ዝምልሽ። ኣነ ድማ ኣይግድሽንን ኢዩ። ናብ ንእደይ ኣይትውረድ፡ ሰማየይ ጠምት፡ ኩናት ዕላማይ ጠምት፡ ወዘተ. ሰሚዐዮስ ተቐቢለዮ ይነብር ኣሎኹ። ብዝበቐቐክለይ ስጋ ግን ስምዒታይ ከም ዝቐላረ ፍለጢ። ንሰብኣዊ ከንቱነታይ ደኣ ብምንታይ ክእብዶ?

(ብቐጥታ ገጽ ገጸይ እናጠመተት)

ሚለና፡

ዝተጸሕፈ ዘይተንብብ? ዓቢ ጸሓፋይ እየ ኢልካ ዲኻ? ዘየሎ ካብ ተቋመት ኣብ ቅድሚኻ ዝተዘርግሐ ዘይትርኢ? ኣብ ገዛኻ እንድየ ክቐመጥ ጀሚረ ዘሎኹ። ናብቲ ንስኻ ትሓልሞ ሃዋህው ወንጭፊኒ እምበር ናብ ንእደይ ኣይትውረድ እንተ በልኩኻ ተጋግየ ድየ? ንመንፈሰይ እምበር ንኣካላታይ ኣይተመነኹኻን። ስጋዊ ርክብ ምስ ካልኣት እምበር ምሳኻ ተሓሪመዮ እየ።

(ሰሓቐ በዚሑ እናስዓለኒ)

ጸሐፊ፡

ኣየ ትጃር! ሰስግኡ ንዓና፣ ዓዓጽሙ ድማ ንኸልቢ እንዳ ጎይታና ኢሉ ድዩ ጽሒፉ? ኣካላትኪ ንዕኡ መንፈስኪ ድማ ንዓይ ድዩ ክኸውን? ወይ ከምቲ ናይ ጀርመናዊ ደራሲ ጌተ ስጋ ሂቡ መንፈስ እንተ ዘሕድግ ዶኽን ምሓሾ?

(እናነደረት)

ሚለና፡

እቲ ጽውጽዋይ ረሲዕካዮ ትኸውን ደኣ'ምበር፣ አብቲ ናይ ቀደም ዛንታ ቁልፀ ኢላ ኣዛሚት ጽሒፋቶ ዘላ መጽሓፍ፡ እቲ ሰስጋኡ ብጌጋ ይኹን ብገርሒ ንኸልቢ እንዳ ጎይታና ከይዱስ ነቲ ሃሪፉ ክበልፅ ዝመጸ ኣዕጽምቱ ጥራሕ ከም ዝተጸበዮ ኢዩ ዝገልጽ።

(ትጃር ከመይ ኢሉ ከም ዝኣተወ ከይተፈልጠ። ብምሒር ተስፋ ምቐራጽ ርእሱ ነቕነቐ።)

ትጃር፡

ስለምንታይ ጽሑፍ ዘይትጥቀሙ? ሚለና ኣይትዓሸዊ። እዚ ፍቕሪ ጸሓፊ ኢላ ዝሰመኹዎ ተዋስኦ ኣይትንዓቕዮ። እቲ ዝዓበዩ ድርሰተይ ኢዩ። ዝዓበዩ እጃም ተዋስኦ ንምጽዋት ምብቃዕኪ ንዕድልኪ ኣመስግኒ። ትፈልጥዮ እንዲኹ! እዚ ክፋል መን ክትጸወቶ ተሓሲቡ ነይሩ ይመስለኪ? እታ ክትወዳደርያ ዘይትሓስብዮ ዝነበርኪ ተዋሳኢት ባዕላ መድረኽ ራሕሪሓ ናብ ስደት ተዋፊራትልኪ። ኮስታሪት ገዛ ኰይና ስለ ዝጠፍአት ኢኹ እቲ ቀዳማይ እጃም ተዋስኦ ረኽብክዮ። እንታይ ዓይነት ጌጋ ኢያ ፈጺማ? እቶም ትሰርሓሎም ዘላ ገዛ ዓይኒ መድረኽ ተዋስኦ ዓደይ ኰይነ ነይረ እንተ በለቶም ይኣምኑዋ'ዶ? እቶም ከምኣ ኣብ ስደት ዘሎዉ ኤርትራውያንከ?

(ርግእ ኢላ ንትጃር እናተቐመጠት)

ጸሓፊ፡

ተዋስኦን ህይወትን ምፍላይ ኣብዮና። ኣየናይ'ዩ እቲ ሓቂ ንብል ኣሎና። ብሓንሳብ ኣብ ክልተኡ ኣቲናስ መፍለዩ ስኢንናዮ ይመስለኒ። ኩሉ ተሓዋዊሱና።

(ካበይ ከም ዝመጸ ብዘይፍለጥ መገዲ)

መሐመድ እድሪስ፡

አየናይ ሓቂ ኢኹም ትብሉ ዘሎኹም? ሕጂኹ ሓቂ ዝፍልፍሉ ፍሉይት ሰብ ሞያ ከድልዩና ኢዮም። በዓል ሱሌማንን ባህታን መጽናዕትና ወዲእና ይብሉ ኣሎዉ። ንሰኻ እንዲኻ ምስኣቶም ትሰርሕ ዘሎኻ!

(ንል-መገዲ ንምፍጣር ዝሓሰበ ናብ ቁምነገር እናመርሖ)

ጸሓፊ፡

ኣብዚ ውዑይ ቡን ኣሎ ኢሎምኻ ድዮም መጸእካ? ወይስ ካብቶም ትጓስዮም ዝነበርካ ሓቕታት ኣብዚ ኣሎዉ ሰሚዕካ? ገዛይ መላመዲ ተዋስኦ ጌርኩሞ ማለት ድዩ? ሕጅስ መእተዊኹ ስኢኑ። ሚለና ኣካላተይ ኣይትጠምተለይ ንትጃር ኢዩ ትብለኒ። ደጊማ ድማ ኣነ መንፈስ እየ ኣካላት የብለይን ትብለኒ። ትጃር ብወገኑ ናተይን ናይ ሚለናን ርክብ ብተዋስኦ ገይሩ ከምህረኒ ይጽዕር። ኣነ ሓቂ ስነ-ጥበብ እየ ዝፈልጥ። ሓቂ ስነ-ጥበብ ጽባቕ ማለት ኢዩ። ጻዕሪ ስነ-ጥበብ ነዚ ግናይን ግዕዙይን ቀይዲ በተኽ ዓለም ትርጉም ዘሎዎ መልክዕ ምሃብ ኢዩ። ስራሕ ስነ-ጥበብ ነቲ ብጥስጣስ ሓቕታትኩም ኣኻኽቡ ዝልለ ቅርጺ ዘሎዎ ትርጉም ህይወት ምሃብ ኢዩ። ነቶም መጠቕለሊ ሓቂ ዘይብሎም ቀለምቀመሳት ግን ሓቂ ፋሕ ኢሉዎም ኣሎ። ክእብዱዎ ዝኽእሉ ኣይመስለንን። እምብዛ ሰላሊዖም፡ መቐቐሎም፡ መታቲሮም፡ ኣብ ቁራጽ ወረቓቕቲ ቀላሊሞም በቲኖሞ። ኣብ መጽሓፍቲ ጦርኒፎም ኣይኣለዩዎን። ብኣፍን ብቕዳድ ወረቓቕቲን ዝብተን ናይ ቃላት ህቦቡላ ገይሮሞ። ኣብ ውሽጦም ኣእትዮም ኣይተመራመሩሉን።

(ኣቕዲሙ ክምስ ብምባል ኣብ ጥቓ ጸሓፊ ተጸግዑሞ ብቕዲ ደርፊ ጀመረ)

መሐመድ እድሪስ፡

አይበልናንን ዶ አይበልናንን ዶ! አይበልናንን ዶ አይበልናንን ዶየ!
እዞም መትሐዚ ስኢንናሎም ዘሎና ሓቅታት ብስነ-
ጥበበኛታት ኢዮም መልክዕ ዝለብሱ ኢላካ ነይረ እንድየ!
ሓቀይ'ዶ? ይኹን እምበር በዓል ሱሌማንን ባህታን
ግድን ውጽኢት መጽናዕቶም ከቕርቡልና ይግባእ።
እዚ ኩሉ መጽናዕቲ ንብላሽ ክተርፍ የብሉን። ሓቂ
ይሓይሽ እቶም ታሪኻዊ፡ ቁጠባዊ፡ ፖለቲካዊ፡ ማሕበራዊ
ንብሎም ሓቅታት ንዓና ርኣዩ ሰይጣን ርኣዩ ከም
ዝርኣዩ ኩይኖም አሎዉ። አተሓሕዛ አይክአልናሎምን፡
ዕጥቆም አየለለናሎምን። እቶም ናይ ዓድና ስነ-
ጥበበኛታት ዝብሃሉ እውን አተሓሕዛ አይክአሉሎምን።
ሒዝና እንተብሉ ብምሕኩልቶም ይሕዙዎም። ንኣብነት፡
ነቲ ናይ ፍቕሪ ሓቂ ዝብሃል ሒዝና ኢሎም ክንቲት
መልክዑን ግርማኡን ክነጽዩዎ ተዓዚብና። አፍደገ
መእተዊ ፍቕሪ ከፊቶም ንውሽጢ አየእተዉን። ገና
ምስቲ ዓሚቑ ባሕሪ ፍቕሪ አይተላለዩን። አብ ዕቋር
ማይ ፍቕሪ ጨርሕባሕ! ጨብረቕረቕ! ይብሉ አሎዉ።

(ሱሌማንን ባህታን ናብ መቐበል ኣጋይሽ አትዮም ኣብ
ማእከል ደው ይብሉ።)

ሱሌማን፡

መጽናዕቲና ናብ ዘየእተወና መሸጎራጉር ሓሳባት
የብሉን። ዘይሩ-ዘይሩ እቲ መዛረቢ ኩይኑ ዘሎ ሓቂ
ድዩ እቲ ሓበሬታ ትብሉዎ ዘሎኹም? ንሕና ግን ስነ-
አእሙራዊ ኩናት ኢና ክንብሎ ጸኒሕና። ኣብ ውሽጡ
ብዙሕ ክፍልታት ከም ዘሎዎ ተረዲእና። ዘካይድዎ
ትካላት፡ ማሕበራትን፡ ሰባትን ማእለያ የብሎምን። ኣብ
ሃገርና ዝካየድ ስነ-አእሙራዊ ኩናት ምስ ካልኣት
ሃገራት እንድሕሪ ተወዳዲሩ ከአ ኣዝዩ ንኡስ ምጂኑ
ይሕብሩ እቶም ፈላጣት። ዝኹነ ኩይኑ ግን ክንዓቕ
ዘሎዎ አይኩነን። እቲ ውሩይ ጸሓፊ ሃገርና ዝብሃል
ሓጋዚና ኩን ኢልና ኣስሪሕናዮ ኢና። ክከሓድ

ዘይክአል ሓገዝ ከም ዝሃበኻ እንተ ተፈለጠ ኣብ መዛዘሚ መጽናዕቲ ምስ ኩልና ከም ዘይተሰማምዐ ድሮ ፈሊጥኩሞ ኣሎኹም። ድሕሪ'ዚ ኩሉ መጽናዕቲ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት መበገሲኡ ስነ-ጥበብ፡ መህድኢኡ ድማ ስነ-ጥበብ ኢሉ ወዲኡዎ። ወይ ድማ ኩሉ ጉዳይ ፍቕሪ ኢዩ ኢሉ ደምዲሙዎ።

(ዝጎደለ ዘረባ ንክምልእ እናተሃንጠየ)

ባህታ፡

እወ! ኣብ ምዝሃም ኣየሓገሰናን። በዓል ትጃርን ፈላስፋ ህንዲን እውን ምስኡ ከይኖም ዝገብሩዎ ዘሎዉ ንሃገርና ዘርብሕ ኣይመስለናን። ፈላስፋ ህንዲ ኣብ መንጎ ሚሊና፡ ትጃርን ጸሓፊን ዘሎ ስሉስ ኩርናዓዊ ውጥረት ዘይተረድኦ ብዛዕባ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ክፈልጥ ኣይክእልን ኢዩ ስለ ዝበለ ኣብ ፈቕዶኡ ይዕለል ኣሎ። ንሕና ከኣ ኩሉ ብስነ-ጥበብ፡ ብፍቕሪን ብፍልስፍናን ኢልካ ዘረባ ኣይበርህን ኢና ንብል ዘለና።

(ብርቡጽ መንፈስ)

ሱሌማን፡

እዚ ስነ-ጥበብ ዝብሃል ዘረባ እንታይ ኢዩ? ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ብስነ-ጥበብ ኢዩ ንድሕሪት ዝሃድም ዝብሉ ይበዝሑ ኣሎዉ። ዘበን ድዩ መጺኡሉ? ኩሉ ብስነ-ጥበብ ኢዩ ዝፍታሕ ክብሉ እንታይ ተሪፍዎም?

(ትጃር፡ ፈላስፋ ህንዲ፡ ኣሃሚትን ኣላይን እናከብከቡዎ ሚሊና ናብ ማእከል መድረሻ ፎግፊጋ ትኣቱ።)

ፈላስፋ ህንዲ፡

ንዘሓገሰ የሓገሱ፡ ንዘጉሃየ የጉሂ ብዘየገድስ፡ ኣብታ ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን ዝብል መጽሓፊይ ምስጢሩ ቀሊዐዮ እየ። ዝመጸ ይምጸእ

ኢሊ ኣብ ማእከል ዕዳጋ ጥርሑ ኣውጺኦ። ርግጽ ቅጭ ዝበሎም ኣይተሳእኑን ደኣ እምበር ህዝቢስ ስነ-ጥበብ ተሓሪሙዎ ኣሎ። እቶም ፈሊጥና ንፈልጠልካ ዝብሉ መማህራን፡ ኣማሓደርቲ፡ ሰብ ሞያ፡ ነገድቲ ምስ ዓቢ ራኢ ዘይተሓጃቆፈ እራይ ሓቕታት ተሓንጊጦም ዝነዝሑዎ ጌጋታት ንትምህት ሰብ ኣሰኪሑ። ከምኡ መግቢሪኦም ከኣ ስእነት ስነ-ጥበብ ኢዩ። ስልብና ጽዋገኦም ከም ናይ ዕቡዓት ሓለንጊ ኣብ ሕልምታትና ይወድቕ ኣሎ። ኣርሒቕኩም ኣይትርኣዩ ኰይኑ መውጽኢ ኣፎም። ምክርምን ተግሳጾምን በዚሑና።

ስነ-ጥበብ ዝጎደሎ ሰብ ኣደዳ ኩናት ስነ-ኣእሙሮ ኢዩ ዝኸውን። ምክንያቱ ንመከላኸሊ ዝኸውን ህንጽት ዋልታ፡ ህርመት ግጥሚ፡ ሳዕስዒት ደበላ፡ ልሳን መንነትን ፍኖት ብርሃንን የብሉን።

(መስርዑ ሓልዩ ዝዛረብ ዘሎ እናመሰለ)

ትጃር፡

ኩናት ስነ-ኣእሙሮ ንዓና ግደፉልና፣ ስራሕና ኢዩ። እታ ንሚለና ኣብዚ ትረፊ ክትብላ ትክእል ዝነበረት ሕጽይቲ ተዋሳኢት ሎሚ ኣበይ ኣላ? ሚለናኽ ኣበይ ኣላ? ብኹናት ስነ-ኣእሙሮ ተወቐዓ ካብ ሕቕፎ ክብሪ ሃገራ ሶሊኻ፡ ኣብ ርሑቕ ዓዲ ተሰዲዳ፡ ኣብ ክድምና ወዲቓ። ጸውዒት ስነ-ጥበብ ኣለልያ እንተ ትነብር ግን ኣብዚ ምሃለወት። ነዚ ሚለና ክትኮርዓሉ ጀሚራ ዘላ መድረኽ ድማ ምወነነቶ ነይራ። እዚ ኩሉ ዕልልታን ጣቕዒትን ንዓኣ ምኹነ። ኣብዚ ይሃሉ ኣብ ወጻኢ እንተ ኩነስ ጸውዒታት ዘይምልላይ እንደኣሉ ንሕልሞምን ትምህቶምን ዓሚጹዎ ዘሎ። እቶም ጸላእቲና ዝብሃሉስ እንታይ ድዩ ጉድለቶም? ኣብ ቅነዕ ታሪኽ ዝበቐለ ስነ-ጥበብ ዘይምፍራይ እኮዩ። ምክንያቱ ስነ-ጥበብ ብፍቕሪን ብሓቂን ጥራሕ ኢዩ ተዘሪኡ ዝበቁል። ብጽልኢን ሓሶትን ከቶ ኣይጥጥዕን ኢዩ።

(ንፈላስፋ ህንዲ ብልዙብ ላግጺ ድሕሪ ምጥማት)

ጸውዒት ባሕሪ ጥራይ ዘይኰነስ፡ ጸውዒት ስነ-ጥበብ ብሓፈሻ ጸውዒት ተዋስኦ ድማ ብፍላይ ምስማዕ የድሊ። እቲ ካልእ ጸውዒት ኢሉ ፈላስፋ ህንዲ ዝዘርዘር ድማ “እየይ”፡ “አቤት” እንተ በልናዮ ሓጋዚ ይመስለኒ። ፈላስፋ ህንዲ ብስነ-ጥበብ ዝተዓጥቀ ኩናት ስነ-አእሙሮ ኣይወግእን፡ ንሱውን ኣይወግእን ኢዩ ዝበሎ ሓቂ ምጻኑ ንፍለጥ።

(አቓልቦኡ ናብ ሚሊና ገይሩ)

ሚሊና ግን ንጸውዒት ተዋስኦ እየይ ክትብሊ እምሕጸነኪ። ሳላኡ ኢኺ ኣብዚ በጺሕኪ። ጸሓፊ ኢሉዎ ኢልኪ ከይትጋገዱ። ነቲ ጸውዒት ዝነጸጋ ንኹለን ሕተትለን። ኣብ ዝበጽሖኦ የብለንን።

ሚሊና፡

ትጃር ካብ ጽሑፊይ ጥራሕ ኣንብቢ እንድዩ ዝብለኒ ዘሎ። ባህ ይበሎ ከኣ ካብ ጽሑፉ ከንብብ እየ። እታ ኣብ መወዳእታ እዚ ኩሉ ጉዕዞ ስነ-ጥበብ እትርከብ ሚሊና ግን ብጽሑፍ ትጃር ኣይክትሕጸርንዮ ይብል ጸሓፊ። እታ ውጽኢት ነዊሕ ጉዕዞ ምጻን ዝፈጸመት ሰብ ነቲ ዓቢ ጸሓፊና መንፈስ ጥራሕ ዘይኰነስ ኣካላታውን ባህ እናበላ ከተረክቦ ምጻና ጸሓፊይ ብምሉእ እምነት ይዛረብ። ኣነ እየ መቐረት ናይ ሓቂ ናጻነት ከጥዕመኪ ላሕ ዝብል ዘሎኹ ኢሉኒ። ኣነ ግን እጠራጠር።

ትጃር ብኸንቱነተይ መሊኹኒ። ኣብቲ ንሱ ዝፈጠሮ መድረኽ ብዘይ መጠን ውርይቲ፡ ጽብቕቲን ተደላይትን ኩይነ ከም ዝርእ ስለ ዝገበረኒ ብኸቱር ትምክሕቲ ነቲ ክቡር ፍቕሪ ዓቢ ጸሓፊና ብእግረይ ዘርግጽ ትዕቢት ኣጥርየ። ትጃር ኣብቲ ንሱ ዝፈጠሮ ዛንታ ኣእትዩ ንኣካላተይ ወኒኑዎ። ካልእ ተዋስኦ ምስ ደረሰ ግን ንዓይ ብእግሩ ክረግእኒ ይኸውን። እዚ ፈቃር ጸሓፊ ድማ ልዕሊ ተዋስኦ ኩኒ ይብለኒ። ፍርሖይ ኣይተረድኣን ይመስለኒ። ኣነ ብዘይ ተዋስኦ እንታይ እየ? ብዘይ ተዋስኦ ሰብ

አይኩንኩን፣ ትሕቲ ሰብ እየ። ናጽነተይ ኣብ ተዋስኦ
እየ ረኸበ። ኣብ ገዛ ኣንነተይ ኣድብዩ ዝጽበየኒ ዘሎ
ጽምዋ ክንደይ ከም ዘስካሕካሒ ኣይተረድኣለይን።

ኣብ ሳዋ እንከሎኹ እቲ ምሁር ዓርኪይ ብዛዕባ ማረሊን
ሞንሮ ትብሃል ዝነበረት ኣመሪካዊት ተዋሳኢት
ዘዘንተወለይ ክርስቦ ኣይክእልን እየ። እቲ ካብ
መጻወድያ ተዋስኦ ፈንጺግካ ምስ ወጻእካ ዝርከብ ናጽነት
ጽባቕኡ ይርኣየኒ'ሞ እፈርሖ። ኣብኡ ንኸትነብር መን
ይፈቕደልካ? መንፈስካ ንላዕሊ ክዓርግ ዝደሊ መዓስ
ኣልዩ? እዚን ከምዚን ስለ ዝርኣኹ እኮ እየ ንፍቕሪ
ጸሓፊ መሊኦ ዘይኣምኖ ዘሎኹ።

ዓቕን ገልጺ ውዱቃት አጥባቅካ፤ ዓቕበት፡ ቀላቁለትን ሚዳታትን
ሸምጢኻ እንግድዓኻን ከብዲኻን፤ ስንጭሮታት መሐውራትካን ከሳድካን
ምስ ዳህሰሰ ሰብ አኺሉዎ ኢዩ፤ ካብኡ ዝሓልፍ ሓይሊ የብሉን።

አዛሚት ትቕረብ ትርሓቕ ወረኣ ኩሉ ግዜ ጥዑም መኣዛ
አሎዎ። ናብራ ከረን ከም ዝተሰማምዓን ዓወት ንላ ሕጉስቲ ምጻናን
ጽሒፋትለይ። መብዛሕትኡ ግዜኣ ሓደ ሓድሽ መጽሓፍ ህጻናት
ኣብ ምስንዳእ ተሕልፎ ከም ዘላውን ኣበሲራትኒ። ዓወት ንላ ነቲ
መሰነይታ መጽሓፍ ህጻውንቲ ዝኸውን ኣሳእል ኣብ ምምልካት
ትጉብሮ ዘላ ትብዓትን ውሕልነትን ሰብ ኣደኒቓ።

ኣብቲ ስሕት ኢሉ ዝመጸኒ መልእኽትታት አዛሚት ገለ ለውጢ
እንተ ርኣኹ ኢለ መመሊስ ዘንበብኩዎ ግዜ አሎ። ብዙሕ ዝተቐየረ
ኣዘራርባ ኣይረኽብኩን። እንተኹን እቲ ሰሓቕ ብቐምነገር ዝተተከኣ
መሲሉ ተሰሚዑኒ። ንበዓል ባህታን ሱሌማንን እናጠቐሰት ብዛዕባ
ቅርሷ ሕልበት ትጉብሮ ዝነበረት መስሓቄናት በብቐሩብ ሃሲሱ።
ንፈላስፋ ህንዲን ንትጃርን ዳርጋ ካብ ዝኸራ ዘውጽኦቶም ትመስል።
መሓመድ እድሪስ ኣብ ጥቓኣ ስለ ዝነበርን ብሓባር ዝሰርሑዎ
መጽናዕትታትውን ስለ ዝነበረን ካብተን ሒደት መልእኽታ
ኣይተፈለየን።

ብስልኪውን ሒደት ግዜ ኢና ተደሃሂና። ዘረባና ኣዝዩ ሓጺር
ጥራይ ዘይኩነስ ንመግለጺ ናፍቕትን ስምዒትን ዘተርእስ ጸግዒ
ኣይነበርን። ኣብዚ ቀረባ እዋን ናይ ትጃር ተዋስኦ ኣምህርዮም ኣብ
ከረን ስለ ዝተራእየት ምስ ሚሊና ተራኽቢን ነይረን። ደድሕሪዚ
ርክብ ምስ አዛሚት ብስልኪ ምስ ተዛረብኩ፡ ሒደት ደኣ ይኹን
እምበር፡ ንህይወተይ ወይ ንመጽሓፊይ ዘዘኻኸር ስንቂ ረኽቢ።

“እምበኣር ኣይጸመወካን?” ኢላትኒ አዛሚት ነቲ ዘይናታ እዋናዊ

ሰሐቸ ናብ መጺጽ ላግጺ እናጸግዑት።

“እዋእ! እንድሲ! ጸሚዩኒ’ዶ ክብል?” ኢሊያ ርጡብ ምላሽ ሰኢነ።

“እምበር’ዶኽ ጽምዋ ዝብሃል ትፈልጦ ኢኻ? ይሃሉ ኣይሃሉ ንምፍላጥኮ ጸገም ኢዩ።”

“ሓቂኹ! ወይ ከኣ ለሚደዮ ይኸውን?” ኢሊያ ዘረባ ጠፊኡኒ።

“እወ ትለምዶ። ንመጻካ ንኸይድ፡ ንመጻካ ንኸይድ፣ ከምኡ ክንብል እንዲና ኣምሲናልካ። ዝሃኻ ፍቓድ መእተዊን መውጽኢን ኣዮድልዮን። ናይ ብሓቂ ነበርቲ ንስኻን መጽሓፍካን ኢኹም ኔርኩም፣ ሕጂ ግን እታ ዓይኒ ዕዳጋ መድረኽ ተዋስኦ ትብሃል ዘላ ሚሊና ብሒታቶ ይብሃል ኣሎ።”

እቲ ዘረባ ባህ ኣይበለንን። ድርኹቱ ኣይተረድኣንን። “ሚሊና’ውን ከም ኩለን ገያሺት ኢያ። ንስኹ መጽሓፍኪ ምስ ኣሕተምኪ ርሒቐኪ። ሚሊና ድማ ነቲ ኣብ መድረኽ ዝዓልብ ብርሃን ብምሉኡ ምስ ወነነት ትርሕቕ ትኸውን።” ኢሊያ ብልዙብ ፍልስፍና ህይወት።

“ኣይትጋገ! ሚሊና ንተዋስኦ ሰዩም ምስ ኣበለት ነድሪ ሓይላ ናባኻ ተቐንዖ ትኸውን። ከምተን ማእሊያ ዘይብለን ኣብ ህይወትካ ኣትየን ዝወጸ ደቂ ሂዋን ኣይኩነትን። ንኸትስዕረካ ትጸመካ ኣላ። ኣብ ድሮ ዓወታ ትሕረም ዘላ ሕጽይቲ ትመስለኒ።” ምስ በለት ካልእ ዘረባ ከም ዘይትውስኽ ነበሰይ ነጊሩኒ። ከም ግምተይ ድማ ብደሓን ተሰናቢትና።

“የቐንዩለይ ኣሃሚት። እንተ ወሓደ ንመጽሓፊይ ዝኸውን ቀለብ ረኽበ ማለት ኢዩ።” ምስ በልኩዋ ቃና ቀደም ዝምዓጐ ሰሐቸ ኣስሚዓትኒ።

በዚ እዋናትዚ ኣሃሚት ከም ናይ ህጻናት ዛንታ ጸሓፊት ኣብ ምሉእ ሃገር ተፈሊጣ ነይራ። ብዛዕባ ሜላ ኣመሃህራ ህጻናት’ውን ካብቶም ኣሎና ዝብሉ ኢያ ትጥቀስ። ብሕልፊ ብዛዕባ ህጻናት ትሕቲ ሽዱሽተ ዓመት ብፍልጠት ኩነ ብሞያ ዝዳረጋ ኣይረኽበትን። ብዓወታ ግዲ ተተባቢዓስ ዘሎ ሓይላ ኣብዚ ሜላዚ ኣውዲላቶ። ንሳ ከም እትብሎ፡ ቀለምቀመሳትና ኣብ ከባቢ ትሕቲ ሽዱሽተ ዓመታት ኣብ ዘሎ ዕድመኣም እንከሎዉ ኢዮም ግዳይ ማህሰይቲ ዕዉር ኣተዓባቢያን ኣመሃህራን ዝኹኑ። ከም ውጽኢቱ ድማ

መርአያ ጽባቆታት ስነ-ጥበብ ዘይብሎም ዘኸታማት ኰይኖም ተሪፎም። ሽዑ ዝጸልመቶም ክሳብ ሕጂ ንሱብ የጸልምቲ ኣሎዉ። ዋላ ተማሂርና፡ ሞያ መሊኸና፡ ብስራሕ ተሞኪርና፡ ሃገራት በጺሕና እንተበሉ ገና ብስነ-ጥበብ ይብህርሩ ኣሎዉ። ኣብ ኣተሓሳስብኦም ኰነ ኣብ ግብሮም ጽባቆ ስነ-ጥበብ ኣይርአን። ምርምር ፍልስፍና ህይወትን ኣየዘውትሩን። ሕቶን መልሲን ክቃለሳ፡ ክስዕስዓ፡ ክጻወታ፡ ክፈጥራ፡ ክምህዛ፡ ኮታ ክዋስኣ እንከሎዋ ህርመተን ተኸቲሎም ተጠቂሞም ምስኣን ክተዓጸጹ ኣይርአዩን።

ትጃር ኣብ ታሪኻ መስሪቱ ዝደረሳ ተዋስኦ ኣምህርዮም ንኣዛሚት ኣብ ምሉእ ሃገር ኣንጊሳታ። ምክንያቱ፡ ተዋስኦታት ትጃር ስነ-ጥበባዊ ፈጠራ ደኣ ይኸኑ እምበር ነቲ ዝጥቀመሉ ናይ ሓቂ ዛንታ ብዝልለ መልክዕ ኢዩ ዘቕርቦ። ዛንታ ኣዛሚት ምክኑ ዝጠራጠር የለን። እዚ ፍቕሪ ጸሓፊ ኢሉዎ ዘሎ ድርሰቱውን ኣብ መድረኽ ምስ በጽሖ ታሪኽ ሚሊና ምክኑ ዝርኣየ ዘለልዮ ይመስለኒ። ኣነውን ዝበዝሕ ናብራይ ኣብ ጽላሎትኳ እንተኹነ ንዝፈልጥስ ዝልለ ምስልታተይ ኣብቲ ተዋስኦ ክርኢ ኢዩ። እታ ኣብ መመረቕታ ኣምህርዮም ዝተባህለት ተዋስኦ ከም ቀንዲ ጠባይ ኑራ ኰይና ዝዓየየት ተዋሳኢት ናብ ስደት ኣቢላ ስለ ዝርኣቐት ኣብ ከረን ኣብ ዝተገብረ ምርኢት ሚሊና ቦታኣ ወሲዳ ከም ቀንዲ ተዋሳኢት፡ ማለት ከም ኑራ ኰይና ሰራሓ። ሓደ ጸሓፊ ጋዜጣ ከም ዝበሎ፡ “ሚሊና ንነበርቲ ከረን ብድምጻ ዝኢኣቶም። ኣብ መድረኽ ከኣ ኣስጊዳቶም።”

* * *

ብድሕሪቲ ምሸት ዝተኻየደ ተዋስኦ፡ ኣዛሚት ንሚሊና ኣብ ገዛኣ ንክትሓድር ወጢጣ ወሲዳታ። ኣካየድቲ ተዋስኦ ኣብቲ ዓቢ መዕርፎ ኣጋይሽ ከረን ኣቐዲሞም ንሚሊና ዝሓዝኡዎ ክፍሊ ምህላዉ እናፈለጠት ሚሊና ሓራይ ኢላ ምስ ኣዛሚት ከይዳ። እንዳ ኣዛሚት ምስ ሓደረት ሕሉፍ ተዘኪሩ፡ ህሉው ተገምጊሙ፡ መጻኢ ድማ ብትምቢት ተተንኪፉ። ክልቲኣን ብሓባር ዝፈልጥኦ ነበረያ ነበረ ብምዝካር ናብ ግንባር ተመሊሰን። ኣብቲ ንመመረቕታ መጽሓፍ ኣዛሚት ኢሉ ዝተገብረ ዝኸሪ ሚሊና ዝፈነወቶ ድምጺን ዘስዓቦ ሳዕቤናትን ብሰሓቕ ኣልዒለን ምስ ሕሉፍ ግዜ ተራኽበን። ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ብዛዕባ ኣላይን ሚሊናን ዝገበሩዎ ፍልስፍናዊ ሸንኮለል እናደጋገማ ስሒቐን።

ጥዑም ሓዲረን ወጋሕታ ከረን ብመስኮት ዘስሎኹ ብርሃን ገይሩ ምስ ኣንቅሐን ብሓጐስ ተበራቢረን። ኣዛሚት መዓስ ካብ ዓራት ነጢራ መዓስ ከም ዝወቕዐቶ ዘይግመት ቍርሲ ሕልበት ምስ እንጌራ ብልቱግ ኰይኑ ንሚለና ሓድሽ ሓይሊ ፈጢሩላ። እቲ ውሩይ ሻሂ ከረን ዝብሃል ድማ ብቐመማት ተዓጂቡ ነቲ ዝወረዳ ቅሳነት ኣሰንዩዎ። ኣብ ምሉእ ኤርትራ ብዘይካ ኣዛሚት ቍርሲ ሕልበት ዝቕርብ ሰብ ይህሉዶ እናበለት ሚለና ከም ሓዓስ ፈላስፋ ብንግሆኡ ተመራሚራ መልሲ ኣይረኽበትን። ሓቂ ቃልሲ ሕቶን መልስን ኢዩ - ሳዕስዒት ሕቶን መልሲን፡ ፍቕሪ ሕቶን መልሲን፡ ውግእ ሕቶን መልሲን ኢዩ እናበለ ትጃር ኣብዚ ድሕሪ ቁሩብ ንኸርእ ዝቀራረብ ዘሎ ፍቕሪ ጸሓፊ ዝብል ተዋስኦ ዝርከብ ሓደ መስሓቄን ጠባይ ዘኪራ ሚለና ምስጢር ገና ዘይተጋሃደ ተዋስኦ ገሊሃ። ንኣዛሚት ንምፍላጥ ምስጢር ፍቕሪ ሕልበታ ምፍላጥ የድሊ እናበለት ክትሓስብ ምስ ጀመረት ኣዛሚት ኣቋሪጻታ።

“ብዘየጠራጥር ዓባይ ተዋሳኢት ክትኡኒ ኢኻ። ጸሓፋይ ንዓይን ንኸንደይ ካልኣትን ከም ዝገበሮ ንዓኻውን ክሕግዘኪ ኢዩ። ክሳብ ትገድፍዮ ተኸናኸንዮ። ጸሓፊና ንጽህ ናይ ሰብኣይ ህጻን ኢዩ። እዛ ዘይትውዳእ መጽሓፉ ተወዲኣትሉ እንተ ዝርኢ ክንደይ ባህ ምበለኒ። በብሓደ ኣብኣ ኢዩ ዘእትወና ዘሎ። ኣብኣ ንጸንሖዶ ትብሊ? ኤርትራውን ኣብታ መጽሓፍ ኣላ። ኣብኣ ትጽንሓዮ። ቁሩብ ተቐንኢኒ ኢኻ። ብሓቂ ዘቐንኢ ፍጥረት ኢዩ። ግን ናይ ስጋ ኰይኑኒ እምበር ዘቐንኢኻ የብለይን። ካብ ጽላሎት ዕብየት ኣልጊሰ ንገዛእ ስራሐይ የዕቢ ኣሎኹ። ካብ ጸግዒ ዕብየት ምርሓቕ ክንደይ ከቢድ ይመስለኪ! ብሕልፊ መቐረት ሰብኣውነት ጸሓፊና ዝርሳዕ ስለ ዘይኰን፡ ምናዳ ኣብቲ መጀመርታ ናይ ፍርሒ ንፋስ ክወስደካ ኢዩ ዝደሊ። ንፍቕሪ’ሞ እምብዛ ዓብዩ። ዝኹነ ኰይኑ ካብ ርሑቕ ሓይሊ ይሰደለይ ኣሎ።”

“ብተዋስኣዊ ኣዘራርባ ኣጋኒነ ንምዝራብ፡ ጸሓፋይ ንዓይ በዓል ለይተይ ኣይኰነን ምበልኩኺ። ህይወተይ ናብ ፍጡራት ስነ-ጥበብ ዝኹና ጠባያት ብምእታው እየ ዓቂበዮ። ኣብ ናብራ ዓለም ዘይገብሮ ኣብ መድረኽ እናገበርኩ ክነብር ክኢለ። ንሓለውቲ ተዋስኣዊ ስነ-ጥበብ ዝኹና ሓላውል፡ ንመጻምደን ምጨዘሪጋን ምሉእ ኣካላተይ ዕጽፍ ዝርግሕ እናበልኩ ከኹድድ፣ መንኲብ ሽምጢ እናንፈርፈርኩ ዓንዲ ሕቕይን መሓውረይን ፈቲለ ብምቕብቃብ ማእለማ ስምዒተይ ንዓይኒ ሰብ ክዝርግሕ፣ ኩዳ ኣውዒለ ኣካላተይ

እናሰበርኩ ቀመማት ድልየትን ስምዒትን ፈሊሐም ሓሙኹሽቲ ክሳብ ዝገብሩኒ ከጉርዕ ክገብር ኢዩ ሓሳባተይ። ጸሓፊና ግን ካብተን እትው ውጽእ ትብልየን ጠባያት ወጺኢኪ ነታ ናይ ሓቂ ሚሊና ርኽብያ ኢዩ ዝብለኒ። ስነ-ጥበብ መጠበር ቃንዛኹ ጥራሕ ክኸውን የብሉን። ፊውሰይ ኢዩ ኢልኪ ክትቀርብዮ የብልክን ኢዩ ዝብለኒ። የፈራርሐኒ ከም ዘሎ ግን አይተረድኡን። ኣነ ድማ መዓልቲ ይነውሕ እምበር ዝገበርኩ ገይረስ ከረድኦ እየ። ኣብ መጽሓፉ ከም ተዋሳኢት እምበር ከም ሚሊና ኰይነ አይኣትወሉን። እንታይ ከምጽእ! ንስነ-ጥበባዊ ኩሉ ይፍቀደሉ ኢዩ እንተ ተባህለስ ከመይ ድዩ? እንተ ሒሹዎስ ኣካላተይ ከም ዘይረክብ ገይረዮ ኣሎኹ።” ምስ በለት አይቀጸለትን።

ኣዛሚት ናይ ልባ ስሒቓ። “ኣካላትኪ ደኣ ኣብ ንእዲ እንተ ሰኣኖ ኣብ መጽሓፉ ክረኽቦ እንድዩ። ኣነ ንኣዛሚት ተጋዳሊትን ንኣዛሚት መምህርን ገዲፈ ንኣዛሚት በላዒት ሕልበት ምስ ተቓላቅኩ እየ ጸሓፊት መጽሓፍ ህጻናት ኰይነ ዘሎኹ። ከም ምስ ነብሲኻ ምዕራቕ ዝመስሉዎ የለን። ብዙሓት ምስ ነብሶም ዘይተዓረቑ ኰይኖም ኢዮም ቀባሕባሕ ኢሎም ተሪፎም ዘሎዉ ድዩ ዝበለ ትጃር ኣብታ ጠባቕ (ጠበቓታት ንምባል) ትብል ተዋስኦኡ? እታ ተዋስኦ መስሓቕ ኢያ ነይራ። እቲ ናይ ሕጊ ምሁር እየ በሃላይ ንዝደለኹዎ ጓል ብሕጊ ከም ተፍቅረኒ ክገብር እኽእል እየ ኢሉ ኩሉ ሕግታት ዝተዘርዘረላ ሕዛብ ከም ዝኖር ዓጢቐ፣ ቅዋም ዓዲ ኢዩ ዝበሎ ዓለባ ኣብ ርእሱ ጠምጢሙ፣ ኩናትን ጉራዴን እናንፈጥፈጠ ኣብቲ መድረኽ ክድብል እንከሎን፣ ወለደኛታት እንታይ መጻና ኢሎም ምስ ቈልዓ ሰበይቶም እግርና ኣውጽኦና ኢሎም ክሃግሙ እንከሎዉን እናተራኣየኒ ንበይነይ እስሕቕ።”

“ንመን እየ ዝቃላዕ? ንምንጪ ሓይልታት ስነ-ጥበብ ተዋስኦ ዝኣክል ኣምሊኹ። ምስጢረይ ነገረውን ዕርቃነይ ኣርእየ። ንሰብ ኢሊ ግን አይቃላዕን። ጥራሕካ ምስ ርኣዩካ ሰብ ቁሊሕ ኣይብለካን ኢዩ። ዓቕን ገልዲ ውዱቓት ኣጥባትካ፣ ዓቕበት፣ ቍልቁለትን ሜዳታትን ሽምጢኻ እንግድዓኻን ከብዲኻን፣ ስንጭሮታት መሓውራትካን ክሳድካን ምስ ዳህሰስ ሰብ ኣኺሉዎ ኢዩ፣ ካብኡ ዝሓልፍ ሓይሊ የብሉን። ከምዚ ጸሓፊይ ዝብሎ ንገዛእ ርእሰይ ክቃላዕ ከኣ ገና ኣይደለኹን። ነቲ ከይርኣኹዎ ዝርኣኹዎ ዝመስለኒ ደልሃመት ፍርሒ ውሽጠይ መዓልቱ ምስ በጽሖ ይትዓረቕ። ዘይ ኩሉ ሰብ ከምኡ ኢዩ። ብኣይደ ተጀሚሩ? ንናይ ሓቂ መንነቱ

ዝሽፍን እምበር መንነቱ ዘቃልዕዶ አልዩ? ኣነ ግዳ ንፍቕሪ ስነ-ጥበብ! እቶም ኣብ ተዋስኦ ትጃር ዝቐርቡ ጠበቓታት ውሽጦም ምስ ተቐልዑ እንታይዶ ተሪፉዎምዩ? ትጃር እኮ ነዞም ዘሎዉ ዝመስሎም ቀለምቀመሳት ብብሓደ ቀላሊዑ ቀልበም ኣጥፊኡሎም። ወረ መሸፈን ድንቁርንኣም እናቐረፈ ሓማቲሉዎም ኢዩ።” ክትብል እንከላ ንኣስመራ ትመልሳ መኪና ጥሩምባ ኣስሚዓ።

ኣሃሚት ምላሽ ከይሃበት ክተፋነዋ ስለ ዘይደለየት፡ “ግዲ የብልክን ሚሊና። መጀመሪያ እዞም ብሓሶት ፍልጠት ተሸፊኖም ዘሎዉ ይቀልዑ። ብብሓደ ጸልማት ውሽጦም ይገለጽ። ትጃርን ፈላስፋ ህንዲን ዘይትሓስቡ ልኡኻን ሓቂ መሲሎም ይስምዑኒ። ነዛ ሃገር ከጽርዩዋ ኢዮም። ዕድመ ነዚኣቶም፡ ብሁልን ዘይብሁልን ትብል ዝነበረት ምድረ-ሓውሲ-ፍልጠት ድንን ክትብል ጀሚራ። ሰበይ ሰስራሓ ጥራሕ ከም ትገብር ክገብሩዋ ኢዮም።” ኢላ ናይ ሚሊና ሳንጣ ናብ መኪና ሰቐለቶ።

ሚሊና እዚ ኩሉ ኣዋጊዓትኒ ኣይጸገበትን። “ገና ክንዘራረበሉ ኣሎና። እንተ ወሓደ ንዓይ ክጠቐመኒ ኢዩ። ንግኻውን እንታይ ከይብልካ? እዚን ወዲዚን ጠጠርኒኻ እንደኣልካ መጽሓፍካ ተህጥር።” ኢላትኒ ብዓወት ናብ ልምምድ ተዋስኣዊ መጽናዕታ እናተረበጸት። ኣነ ድማ ቁሩብ ንኸዕርፍ ኣብ መደቀሲ ኣትየ ኣብ ዓራተይ ተጎምብዩ።

* * *

እንታይ ሻብኡ ክመሲ ከም ዝደለየ ኣይተፈለጠንን። ሰዓት ሓሙሽተ ናይ ድሕሪ ቀትሪ ኰይኑ። ሻሂ ቃሕ ኢሉኒ። ብሞያ ሚሊና ተዳልዩ ዝበለዕኩዎ ምሳሕ ሃለዋቱ ኣጥፊኡ ደሃዩ ኣይነበረን። መረቕ ብርስንን ኩባያ ዝተበጽበጸ ጥሕኒን ኢዩ ነይሩ። ገለ ህይወት ዘሎዎ ነገር ንድራር ውጽእ ኢለ ክትክኣሉ ከም ዝግባእ ብቐሊሉ ተጋሂዱለይስ ኣብ ውጥን ዙረት ምሸተይ መዝጊቡዩ።

ኣብቲ መቐበል ኣጋይሽ ሚሊና ነቲ ኣድራሽ ብቐልጡፍ ስጉምቲ እናበጽሐት ክትኮሎ እንከላ ረኽቢያ። ልክዕ ከምዘን ኣንስቲ እንዳ ሓዘን ንምብጻሕ ከይደን ኮፍ በላ ክሳብ ዝብሃላ መዓንጥዐን ዕጽፍ ዝርግሕ ብምባል እናኾለላ ዘስምዕዎ መልቀስ ትገብር ነይራ። እቲ መልቀስ ናይ ሓድሽ መርድእ ዘይኰነስ ናይ ቅንይ ዝበለ ልዩብ ሓዘን ኢዩ ነይሩ። ብዙሕ ከይጸንሐት ኩርምይ ኢላ ክትቁዝም ጀሚራ። እዚ ኩሉ ክትገብር እቲ ዝተዓማጸጸ ደብተር ተዋስኦ

ካብ ኢዳ ኣይተፈለየን። ኩሉ ዳርጋ ኣጽኒዓቶ ግዲ ኩይናስ ነቲ ደብተር ሳሕቲ ጥራሕ ትውከሶ ነይራ። ድምጻይ ኣጥፊኦ ተዓዚቢያ። ብብቕዓት ክኣለታ ኣዝዩ ተገሪመ። እቲ ቀደም ኣብ ገጠር ዝዓብዩ ቈልዑ ብኸያት፡ ቁዘማ፡ መልቀስ ኣብ ገዛ ይኹን ኣብ ጉስና ወይ ኣብ ምእራይ ዕንጻይቲ ይምሃሩ ነይሮም። ጓሂን ሓዘንን ከመይ ብድምጹ፡ ብግጥሚ፡ ብኣካላዊ ቋንቋ፡ ብልብሲን ኣለባብሳን፡ ብቐኖ ርእሲ፡ ብቕብኢ ኣካላት፡ ብውብኦ መሓውር፡ ብመዳቕሶ፡ ኮታ ብዕሊ ባህሊ ከም ዝግለጽ የመልክቱ ነይሮም። ኣደማምጻኡ ክኢሎምስ ኣብቲ ድምጹ ዝስኹዑ ቃላትን ሓረጎትን ይፈልጡ። ንኸወርዶም ዝኸእል ጓሂ ይኹን ሓዘን ናይ ብሓቂ ስነ-ኣእሙራዊ ምቕርራባት ዝገበሩ በላሕቲ ነይሮም።

“ሕጂ ጓሂ ወይ ሓዘን ኣይውረድ ደኣ እምበር ንሚላ ኣባኽያ ኩነ ኣላቕባ ዝተቐረበ ሰብ የለን። ናይ ሕጂ ሰብ መግለጽ ስምዒቲ ቅጭ ዘምጽእ ምኒን ኢዩ።” ኢሉ ፈላስፋ ህንዲ ሓደ መዓልቲ ኣብ እንዳ ሓዘን። ሚለና ግን ከመይ ኣቢላ ከም ዝኸኣለቶ ኣስደሚሙኒ።

“ንኣገሎን ትምህርቲ ነይሩዎ።” ይብል ፈላስፋ ህንዲ ኣብ መጽሓፉ። “እቶም መንእሲያት ንመርዓ፡ ንክብረ-በዓላት፡ ንዝተፈላለዩ ፍጻሜታት፡ ንመመረቕታ ዓወታት፡ ንጸወታ፡ ንሸኽርከር፡ ንእሩሩ፡ ንሕጉስ ርክብ፡ ወዘተ. ዝመርሕ ብልሓት ይምሃሩ ነይሮም። ነንሕድሕዶም እውን ልምምድ እናገበሩ ይመሃሃሩ ነይሮም። ብሳዕስዒት ንምሕንባብ፡ ኣውሎ-ማስ ንምግጣም፡ ምዕሽ ንምጭፋር፡ ብዕጥቂ ንምድባል፡ ብተሓምበለ ንምዕንዳር፡ ብፍትፍቲ ንምዝላል፡ ወዘተ. ልምምድ ይገብሩ ነይሮም። ሕጂውን ኣብ ገጠራት ይገብሩ ኣሎዉ። ከምዚ ሕጂ ቅድሚ ናብ ቅለ-ዕ መድረኽ ተዋስኦ ምውራዶም ዝገብሩዎ ልምምድ ማለት ኢዩ። ነዞም ካብ መበቆልና ተቦንቑስና ኣብ ከተማታት ፋሕ ምስ በልና መሳፍሕ ሰራውር ሕልና ስኢንና ዘሎና ግን መግለጽ ሓገሥ ይኹን ጓሂ ስለ ዘየብልና ብሕልፊ መንእሲያትና ይጽገሙ ኣሎዉ። እቶም ብዕድመ ዝበልጹ ግን ናይ ቀደም ዝጸብሑዎ ሞያ እናጠቐሱ ኣይ-ኡይ መግዓሪ ኣይሰኣኑን። ናትና ሃፊፋ ኢልና ብናይ ካልእ ሃገራት ባህሊ ከይንጥቀም ድማ ንጓሂኦምን ሓገሶምን፡ ንብኽያቶምን ሰሓቕምን ናይ ኣሰይታ ወይ ናይ ኣውያት መግለጺ ዝኸውን ቋንቋ ኣይሃቡናን። መንነት ኣብ ናይ ግእ-ርእስና ሰሓቕን ኣውያትን ዝሰረጸ ህይወት ስለ ዝኹነ ብልቓሕ ክርከብ ኣይተኻእለን። ኩሉ ድማ ኣብ ቋንቋና ኢዩ ዝርከብ። መማህራን ዝብሃሉ፡ ነቲ ዝነበረና ናይ ባህሊናን ልማዲናን

ሉል ናይ ሕፍረት ሓጺን መሲሉዎም፡ ካብ መጻኢ ድልየትና አሕዲጎም ብዘይ መተካእታ ደርብዮሞ። ነዚአቶም ከሲስካ ድማ ኣብ ዝብጸሕ የለን። ካብ ነዳዖን ሃብቲ ምጽባይ ከንቱነት ኢዩ ትርፉ። ገሊአቶም ግዳዖት ከም ዝነግሩና ማይ ቦዲ ላይስ ኢን ዘኣሸንፎ ዝብል ደርፊ ባዕዲ ክንደግም ይጉስጉሱና ነይሮም ይብሉ። ነዩናይ ሓጐስ ወይ ነዩናይ ጓሂ ከም ዝጥብር ግን ኣይፈለጡን። ብነቓዕ እምነታት ገይሮም ድማ ንተደጋጋሚ ሊጣኛታትን ቀለልቲ መዝሙራትን ዘሰንዩ ናይ ፒያኖ ሶልፋጆታትን ሕብረ ድምጽታትን ኣተኣታትዮም ደኣ'ምበር ኣብቲ ናቶም ዝኹነ ማድሪጋል፡ ረኩይም፡ ሲንፎንዶ፡ ካንታታን ኮንቸርቶን ኣየእተዉን። ነቲ ዝነደየ ሰብ ድማ ካብቲ ሃብታም ማህሊታቱ፡ ቅዳሰኡ፡ ዜማታቱ፡ ማሰታቱ፡ ደርፉን ትልሂታቱን ፈልየሞ።”

* * *

ንሚለና ኣብ ጥቓኣ ቀሪብ ክእብዳ ጀሚረ። ደረታ ምስ ዝባን ኣሰላፋ ኣጣቢቓ ብምኽርማይ ኣብ ክልተ ተዓጺፋ፣ መንከሳ ኣብ ኮረሻ ጫፍ ኣብራኻ ኣተርኢሳ፣ ክልተ ኣእዳዋ ብምዝርጋሕ ነቲ ከም ጥልቂይ ወረቐት ዝተዓማጸጸ ደብተር ተዋስኦ ብስየ ኣጸብዕታ ጠምጢማ ኣረኪባትኒ። ንታሕቲ ቀኒኑ ዝነበረ ገጸ ካብ ጽፍሒ ኣብራኻ ንላዕሊ ኣቕኒዓ ምስ ጠመተትኒ ኣብ መንጎ ሓቂን ዘይሓቂን ዘሎ ሕቶ ከም ዘይተመለሰ ኣሚነ። እንታይ ኢዩ እቲ ጓሂኣ ኢለ ክግምት ኣይክኣልኩን። ገጸ ብኢድ ብዝተደረዘ ንብዓት ጠምብዩ ምስ ርኣኹ ተሰቂቐ። ንምርኩስ ኢለ ዝዘርጋሕኩላ ኢደይ ናብኣ ስሒባ ኣካላታ ካብቲ ተጨቢጣትሉ ዝነበረት ኩርናዕ ሓፍ ኣቢላ፡ ደው ምስ በለት ርእሳ ኣብ መንጎ ሜዳ መንኲብይን ጎቦ ክሳደይን ሸጉጣ ሰቕሰቐ ምስ በለት፣ ነድሪ ስምዒታ ዝጥብር ዝናብ ካብ ኣዲንታ፡ ኣፍንጭኣን ኣፋን ኣራጊፋ ነብሳ ኣቢዳ። ደሓር ተሓጸቢ ተመሊሳትኒ። ብኸንደይ ግዲ ጓሂ ንዝለበሰ ገጸ ብፍሽኽታ ክትጥብሮ ጽዒራ፣ ነቲ ዝተዓብዓበ ነድሪ ስምዒት ግን ክትሸፍኖ ኣይከኣለትን። ስንብራቱ ኣብ ዕዝዓዝ ዓይኒ፡ ኣብ ግታረ ኣፍንጫ፡ ኣብ ሕበጥ ከናፍር፡ ኣብ ሕፊስ ድምጺን ኣግሂዱ።

ካብ ገዛ ወጺእና ንድረረሉ ቦታ ኣለይ-መለይ ኢልና ምስ መረጽና ኣብ ሓደ ጽምው ቤት-መግቢ ረጊእና። ናይ ዓሳ ዝግኒ ምስ ውዑይ እንጀራ ብልቱግ ንጥሙይ ከብዲና ፍስሃ ኣውራዱሉ። ማይና ሰቲና ከኣ ገጽ ንገጽ ተጠማሚትና። ከይተዛረብና መዋእል ሓሊፉ። ድርሰት ተዋስኦ ትጃር ብምሉኡ ኣንቢብዮኳ እንተ በልኩ ክንዲ

ሚለና አብኡ አይጠላልኩን። ርግጽ ድማ ንዓይን ንሚለናን ሓደ አይኩነን። ተዋስኦታት ትጃር ንሚለና ህይወታ ንዓይ ዊንታይ ኢዮም።

* * *

ድርሰት ትጃር ብፈጠራዊ ሚላ'ኳ እንተ ቀረበ፣ መብዛሕትኡ ንተዋስኦ ዘውዕሎ ዛንታታት ግን አብ ሕጂ አብ ዘሎ ናብራዊ ፍጻሜታት ዝተመስረተ ኢዩ። ብዙሓት ከም ዘዘውትሩዎ ናይ ቀደም ወይ ናይ ጥንቲ ታሪኽ ዘይኩነስ አብ ዓይኑ ዝካየዱ ኩነታትን አብ ከባቢኡ ዝከናወኑ ግብርታትን ኢዮም ዝፍተዉዎ። ስለዝኹነ፣ ንህሉው ከባቢኡ ብረቂቕን በሊሕን ካራ ይስንጥቕ። ፈታው አይብል አባይ ውሕሉል ፈጠራዊ ጽገናታት ብምግባር ነቶም ንድርሰት ተዋስኦዊ ዛንታ ዝበሃነም ዳርጋ ከም ዘለዉ ምስ ልሉይ ባህርም ሰቲሩ ናብ ተዋስኦዊ ዛንታ ይቕይሮም። ዕርክነት ትጃር እንተ ዝተርፈኒ ዝብሉ ሰባት ሓደት አይኩኑን። ሰብ ኢንታ ካብ ትዕዘብቲ ትጃር ንምህዳም ዘይገበሩዎ ፈተነ የለን። ንቀለምቀመሳት ሃገር ቦብሓደ ከብዶም እናቐደደ ስዉር ዝነበረ መዓንጣ መንነቶም ተተቲዑ ንሓፋሽ አረኪቡ። ሓንቲ ስነ-ጽሑፍ ፈረንሳይ ከም ዘጽንዐት እትሕብር ናይ ኤርትራ ሞሌር ትብሎ ነይራ። ህቡባት ተጀሃርቲ ማዕረ ዓዲ ገዲፎም በሪሮም ይብሃል። ተልእኾታት ዓበይቲ ትካላት አህሲሶም ነቲ ብእምነት ዝተዋህቦም ስልጣንን ስራሕን ንመጠበር ከንቱነቶም ከውዕሉ ንዝፍትኑ ብተዋስኦታቱ ጉልባቦም ቀለው ፈኩስ ዕጥቆም አብ ግሉጽ መድረኻት ስለ ዘፍትሐ ብናይ “ቀሚሽ አደይ ዓንቂፉኒ” ዋልታ ክሽፈኑ ከም ዘይክእሉ ገይሩዎም።

ቀንዲ ክእለት ትጃር አብ ቅልጣፊ ትዕዘብቲ ዝተመስረተ ኢዩ። ካብ መስታ በርቂ ዝቐልጥፍ ሓንጎሉ መዓስ ርእዩ ወይ ሰሚዑ ወይ ሸቲቱ ወይ ጥዲሙ ወይ ሒዙ ብዘገርም ናይ ትንታነ ክእለት ነቲ ዘሎ ንቡርን ተደጋጋሚን ናብራ ሰብ ብዘይ ሓሰቦ መገዲ ካልእ መልክዕን ትርጉምን ከም ዘንጸባርቑ ይገብሮ። ነቲ ተሸፋፊኑ ዝነበረ ክርዳድ ሓቂ ጉልባቡ ምስ ቀልቦ አብ ክንዳኡ ካልእ ሓቂ ብልጭ ኢሉ ክትካእ እንከሎ እቲ ዘይተሓሰበን ዘይተገመተን ፍልልይ እነኹ ክብል ዝርአየ ሰብ እናሰሓቐ ኢዩ ዝምሃር። አብ መድረኽ ትጃር ዝርአየ ጠባያት መኸወል ዕርቃን የብሎምን። ኢንታኦምን ጉድለቶምን ንምሕባእ ዝለብሱዎ ባህርያት መሊሱ ጥርሖም ኢዩ ዘርእዮም። እቶም ብኣርኣያነት ስነ-ምግባር ወይ ፍልጠት ግብሮም

አብ ህዝቢ ክሰርጽ ኣሎዎም ዝበሎም ድማ ኣብ መድረኽ ከም ድሙቕ ብርሃን የንጸባርቑ። ንኣብነት፡ ብኣምህርዮም ትብል ተዋስኦ ገይሩ ኣዛሚት ከም ንግስቲ ዘመናዊ ኣመሃህራ ኰይና ከም ትምሊኽ ገይሩዋ። ኣብዚ ፍቕሪ ጸሓፊ ኢሉ ናይ ሚሊናን ናተይን ቀሪቡዎ ዘሎ ተዋስኦ ግን ገና ህዝቢ ክፈርዶ'ኳ እንተኹነ ቦቲ ዘንበብኩዎን ቦቲ ሚሊና ክትለማመድ እንከላ ዝርድኦ ዘሎኹን፡ ህይወትን ስነ-ጥበብን ይትሓጋዝ ደኣምበር ሓደ ከም ዘይኰና እግዎት።

ትጃር ብቻልን ብግብሪን ዝምስክር ፍልስፍናዊ እምነት ከም ዘሎዎ ብድፍረት ካብ ምግላጽ ኣይተቐጠበን። ብዙሕ ግዜ ደጋጊሙ ኣብ ዝተፈላለዩ ኣጋጣሚታትን መድረኻትን፡ ኣምርን ተግባርን ፍልስፍና ተዋስኦኡ ንህዝቢ ኣላልዩ። ብዓቢኡ ድማ ተዋስኦታቱ ውላድ ፍልስፍና ህይወቱ ከም ዝኹኑ ምስክር ጸውዑለይ ዘብሉ ኣይኰኑን። ካብ ምምርማር ዝነቐሉ ሓያሎ መጽናዕታዊ ጽሑፋትውን ኣብ መጽሔታት ምዝርጋሕ ጥራሕ ዘይኰነስ መጽሓፍ ኣብ ምሕታም'ውን ኣይሰነፈን። ቀንዲ ምልክት ትጃር ሰሓቕ ኢዩ። ትጃር ንባዕሉ ሰሓቓይ ኢዩ። ኩነታት ርእዩ ስሒቐ ከስሒቐ ምኽኣሉ ረቂቕ ክእለቱ የርኢ። ንሓደ ደንቆሮ ዘብከየ ንዕኡ ኪርኪር ከብሎ እንከሎ መጀመሪያ የኾሪ ይኸውን ደሓር ግን ሓቁ ምኳኑ ኣየጠራጥርን።

ሓሳባቱ ብዝኹነ መገዲ ይግለጽ፡ ናይ ትጃር ተዋስኣዊ እምነት ብሒደትን ንጹርን ኣበሃህላ ዝግለጽ ኢዩ።

1. ህዝብና መዓልታዊ ገጹን ሕልናኡን ክርእየሉ ዝኸእል መስትያት ኩሉ ግዜ እናተወልወለ ብመልክዕ ተዋስኦታት ክቐርበሉ ይግባእ።
2. መዓልታዊ መቻልሕ ድምጽ ሰሚዑ እቲ ካብኡ ዝተፈነወ መልእኽትታት፡ ብስራትን ኣውያትን ኣብ ካልኣት ዝገበሮ ጽልዋ ዝትንትነሉ ተኸእሎታት ብተዋስኦ ክቐርበሉ ይግባእ።
3. ዘይነበረ ተዋስኣዊ ጠባይ ካብ ምፍጣር ኣብቲ ሕብረተሰብ ካብ ዘሎዉ መሪጽካ መሰነይ ዛንታ ምግባር ንተዓዘብቲ መስትያት ህይወቶምን ግብሮምን ዳርጋ ምቕራብ ክቐጽር ይኸእል ኢዩ።
4. ኣብ ውሽጢ ሕብረተሰብ ዘሎዉ ረገጽቲ ሕልሚ ህዝቢ፡ ሰረቕቲ ራኢ ንጹሃን፡ ሓንኮልቲ ተልእኾ ትካላት፡ ኮታ ኩሎም ገበርቲ እከይ ምስቶም ገበርቲ ሰናይ እናዛኝኻ ብስነ-ጥበባዊ ሚላ

አብ ተዋስኦ ኣእቲኻ ንህዝቢ ምቕራብ ዓቢ ጥቕሚ ከም ዘሎዎ የረድእ።

5. ተዋስኦ መዘናግዒን መጽረዪ መንፈስን እምበር መብከዪን መቕዘሚን ክኸውን የብሉን። እንተኹነ ከም ውሕጅ እናስሓቕ ካብ ዓዲ ዘጥፍእ ዘይኩነስ ህይወት ኣሓዲሱ ብምዝንጋዕ ንዓዲ ዘእቱ ክኸውን ኣሎዎ።

ትጃር ንዓይን ንሚሊናን ናብ ተዋስኦዊ ዓለም ንምእታው ዝገበሮ ጸዕሪ ኣፍካ መሊእካ ተመሲሉሉ ዘብል ኣይኩነን። ኣብታ ጠባይ ንናይ ሚሊና ንስነት ዘንጸባርቕ ባህርታትኳ እንተ ሃለው፡ ገሊኡ ንውሽጢ ሚሊና ሰሪጹ ንምሉእ ጠባያ ከቐልፆ ኣይከኣለን። ንግዳማዊ ባህሪ ከም ዘሎዎ ቀዲሑዎ ክብል እኽእል እየ፣ ስነ-ኣኣሙራዊ ህልውናይ ብምሉኡ ኣብቲ ትጃር ዝፈጠሮ ጠባይ ኣሎ ንምባል ግን ኣይክእልን። ትጃር እውን ኣማን ብኣማን እከለ ወዲ እከለ ኢዩ ዝብሃል ጠባይ ኣጽኒዑ ኣብ መድረኽ ከቃልዕ ዝደሊ ደራሲ ኣይኩነን። ነቲ ካብ ዘሎ ሰብ ንተዋስኦ ከውዕሎ ዝኽእል ባህሪ ወሲዱ ብስነ-ጥበባዊ ክእለቱ ዝጎደለ መላሊኡ ዝበዝሐ ድማ ነኻኽዩ ተለላዩ ጠባይ ኣብ ምፍጣር ኢዩ ዘተኩር። ተዓወትኩ እንተ በለ ህይወትን ስነ-ጥበብን ሚዛናዊ ርክበን ከም ዘኸብራ እንተ ገበረ ኢዩ።

* * *

ድራር ምስ ወዳእና ንሚሊና ሻሂ ንዓይ ድማ ቡን መጺኡና። ገጽ ሚሊና ዳርጋ ናብ ንቡሩ ተመሊሱ። ካብ መድረኽ ተዋስኦ ወጸኢ ንዝጠመታ ሰብ ኣብ ገጸ ኩሉ ግዜ ስእሊ ርግኣት ኢዩ ዝርእ። ሚሊና ኩሉ ግዜ ስምዒታ ብስወር ረቂቕ ቀይዲ እናልዘበት ንሳ ካብ ዝወሰነቶ ዓቕን ንኽገልጽ ኣይተሕልፎን። ኣብ መድረኽ ግን ክሳዕ መወዳእታ ጥርዙ ንሳዕሊ ወይ ንታሕቲ መጢጣ ትዝርግሑን ትሽምርሮን። ገጸ እናሓለኹ፡ “ኣየናይ ክፋል ኢኺ ትለማመዲ ኔርኪ? ማለት ኣየናይ ታሪኽ ጓሂ ኣውራዱልኪ?” ኢለያ።

ክምስ እናበለት ካብ ውሽጢ-ውሽጣ ዝብገስ ምላሽ ትጽብ ዝነበረት መሲሉ ተሰሚዑኒ። “ኣብ ሳልሳይ ግብሪ፡ ካልኣይ ምርኢት ተዋስኦ ኣነን ንስኻን ክንገጥም እንከሎና ኢዩ ዝገልጽ። ገጽ ንገጽ እናተርኣኣና እዚ ኣብ ዘይብሃል ክርክር ንኣቱ። ኣብቲ ተዋስኦ፡ እቲ ጸሓፊ፡ እታ ተዋሳኢት ተፍቅሮን ዘይተፍቅሮን ምዃና ንምርግጋጽ ብዙሕ ሚላታት ድሕሪ ምፍታን ናብ ናይ መወዳእታ

ግጥሚ ይበጽሕ። አብዚ ምርኢት እታ ተዋሳኢት ተፍቅሮ ወይ ዘይተፍቅሮ ምዃና ንኸትምልሰሉ ይልምን። ካብታ ተዋሳኢት ግን ዝኹነ ኣብነት ክረክብ ኣይክእልን። እቲ ጸሓፊ ፍቕሪ ናይታ ተዋሳኢት የድልዮ ኣየድልዮውን ዝፈልጥ ኣይመስልን። ነቲ ፍቕሪ ንምንታይ ከም ዝደልዮ ከየረጋገጸ ፍቕሪ ሓቲቱ። አብ መንጎ ክርክር እቲ ጸሓፊ ይደናገር። ንምንታይ ከም ዝሓተተ ዝዘንግዐ ይመስል። ብኣካውናኡ ካብ መጽሓፉ ንላዕሊ ዝፈትዎ ነገር ከም ዘየለ ይመስክር። እንተኹነ ናይታ ተዋሳኢት ፍቕሪ ከም ዘድልዮ ድማ መሊሱ የረጋግጽ። ከይተፈለጠኒ ነቲ መስመር ዛንታ ተዋስኦ ገዲፈ ብዛዕባኻ ክግደስ ጀሚረ። ማለት ንስኻ ኣብ ዓይነይ ተራኢኻኒ። ብመንኮርኮር ስነ-ጥበብ ካብ ሓቂ ንምርሓቕ ዘኸእል ሓይሊ ጎዲሉኒ። ንመንኮርኮር ስነ-ጥበብ ንዝውንጭፉ ሓይልታት ዝኸውን ጨግራፍ ከም ዘይሓዘኩ ተረዲኡኒ። ኣብ ውሽጢ ገዛኻ ኩይነ እቲ ንዓኻ ዝኸውን ፍቕሪ ከዊለ ንኻልእ ዋኒነይ ክውግኖ እንከሎኹ፣ ንስኻ ድማ ከም ዘይተሰማዓካ ክትጸሮ እንከሎኻ፣ ኣነ ክብድለካ፣ ኩለን ናባኻ ዝቐረባ በብሓደ ክብድላኻ፣ ንስኻ ድማ ብፍሉይ ናይ ህይወት ፍልስፍናኻ ጌርካ ንኹልና ክትብድል፣ መን ንመን ከም ዝብድል ኣብ ዘይተፈለጠሉ፡ ኣባዲን ተኣባዲን ኣብ ዘይተለለየሉ፡ ሓቂ ካብ ሓሶት ኣብ ዘይተፈለለየሉ ዓለም ምንባር ከቢዱኒ ከም ዘሎ ንሂ ንምግላጽ ኢለ ዝጠርነቕኩዎ ስምዒት ብተዋስኦዊ ልጓም ከይኣለኹዎ ፈንጹጉ ካባይ ስለ ዝተፈነወ ኣይክእልኩን። ተኻኢለ! ክመልሶ ዘይክእልኩ ብኸይት ዕርቃነይ ቀለዑኒ። እቲ ናይ ስነ-ጥበብ ዓለመይ ብናይ እውነታዊ ናብራይ ተዓብሊሉ'ዶ ክብል ይኸእል ይመስለካ?" እናበለት ይኣክል ኣብ ዝበለቶ ዘረባ ዘቋረጸት መሲሉኒ።

ሓደ ክብላ'ሞ ሓደ ክትብላኒ ኣይደለኹን። ነዊሕ ኣጽቂጣ ዝጸንሐት መጽሓፊይ ብኸመይ ከም ዝተበራበረት ዘይፍለጥ ነብሰይ ክሳብ ዝሸቐረር ጨዲራ ጸዊዓትኒ። እቲ መሪር ጸውዒት ብድምጺ ሚሊና ዝተፈነወ መሲሉ ተሰሚዑኒ። ካብኡ ንደሓር ምስ ሚሊና ኮፍ ኢለ ኣዋግዕ ደኣ'ምበር ኣቓልቦይ ናብ ካልእ ወፊሩ ምእካብ ኣብዩኒ። ድሕሪ እዚ ኩሉ ዝተባህለን ዝተገብረን ሚሊና ናይ ተዋስኦ ልምምዳ ንጽባሒቱ ንምቕጻል ተሃንጢያ ከም ዝነበረት ምስ ነገረትኒ ካብ ሞት ህይወት ከም ዝፈሪ ብምግራም ኣስተውዒለ። ካብ ንሂ ሓጐስ ክውለድ ርእየ ድማ ቀሲነ። ብሓቂ ወዲ-ሰብ ካብ ሞት ህይወት ክፈጥር እንከሎ ኢዩ ዘገድስ ስነ-ጥበባዊ ስራሕ ከኣ ዝፍጠር። ሚሊና ንሚሊና ቀቲላ ስነ-ጥበብኛ ሚሊና

ንኸትፈጥር ዝጽበያ ዘሎ ጽርግያ ነዊሕ'ኳ እንተኹነ ምእንቲ ብዓወት ክትበጽሖ እጃም ሓገዘይ ንኸወፊ ንነበሰይ ተማባጺዐላ። ቅድሚ ሒደት ሰዓታት ነታ ክትመውት ዘሎዎ ሚለና ዘኪራ ዝበኸየቶን ዝነበዓቶን ተራእዩኒ። ነታ ክትነብር ተደልያ ዘላ ሚለና ንምንጋስ ዝኣክል ውሕልነት ከተጥሪ ብዘሎዎ ሓይሊ ብዙሕ ክትለማመድን ክተጽንዕን ኢያ። እዚ ከይኣኸላ ድማ ኣብ ጭቃ ጸበባታት ተለዋዊሳ ንኸትቦቁል ብጸገማት ኣንከራርያ ክሳብ ትቐበር ክትርገጽ ኢያ። ካብኡ ኢያ ክትዕንብብ፡ ክትፈሪ፡ ብህዝቢ ክትድነቅ፡ ብኸኢላታት ክትድለ፡ ብታሪኽ ድማ ክትምዝገብ፡ ብልበይ ጽቡቕ ተመንዮላ። ንሳ ክትውፊየለይ ኣብ ዘይትፈቕዶ ቆላሕታይ ከየውድቕ ቆሪጸ። ኣነ ክህባ ዝኸእል ኩሉ ዝኹነ ዋጋ ከይሓተትኩ ኣብ ትሕቲ እግራ ክነብር ክውስን እንከሎኹ ሚለና ዓባይ ተዋሳኢት ከም እትኸውን ስለ ዝኣመንኩ ኢዩ።

ካብቲ ዘምሰናሉ ንገዛይ ርሑቕ ኣይነበረን። ነቶም ከካብ ቦታኣም ብነድሪ ሕርቃንን ፍርሒን ተመናኒያም ዝነበሩ መትንታት ስምዒታትና ዝሓል ኣየር ኣስመራ ፈዊሱ ኣልዚቡዎም። ክልተና ነናብ ውሽጢ ቆፎና ግዲ ኣቲናስ መገዲ ምሽት ብዘይ ዘረባ ዛዚምናዮ። ወግዒና ኣብ ነብስና ጌርና ጉዕዞ መልሲ ገዛ ረማዕ ኢልና ፈለምናዮ። ብኸምኡ ከኣ ቀጺልና። ገዛ ምስ ኣተና ኣብቲ መቐበል ኣጋይሽ ኮፍ ኢልና ድኻምና ከነውጽእ ፈቲንና። ነንውሽጢ ሕልናና ክጥምቱ ዝጸንሑ ኣዲንትና ሓንሳብ ምስ ተጋጣጠሙ ድምጺ ብዘይብሉ ቋንቋ ተረዳዲኦም። ነናብ መደቀሲና ኣቲና መምስ ጽዕነት ሓሳባትና ኣብ ዓዓራትና ተገማሲስና።

* * *

ምድረ-ሰማይ ንወጋሕታ ክቀራረብ እንከሎ ካብ ከቢድ ድቃስ ናብ ፍኹስ ዝበለ ሩፍታ ምስ ተሳገርኩ፡ ብድላይ ሕንቁቕ ኣካላተይ ኣብ ውሽጢ ዓራት እንከሎኹ ገለ ምግምጣላትን ምምጥላዓትን ኣካይደ። ብፍርቂ ውኃይ እየ ነይረ። እቲ ፍርቂ ናብቲ ውሽጣዊ ውኃ ከም ድላዩ ኣትዩ ካብ ሕልማዊ ናብ እማናዊ ህልውና ይመላለስ ነይሩ። ህዝቢ ኤርትራ ከም ልማዱ ምስ ኣማልኸቱ ክመያየጥ እንከሎ ሓንሳብ በዚ ሓንሳብ በቲ ሓደ ውኃ እናበልኩ ማለት ኣብ መንጎ ሕልሚን ንቕሓትን ኰይነ ኣስተማቕሮ ነይረ። ኣዝዩ ምቁር ቅንኢ ተሰማዑኒ። ሓደ መዓልቲ ከምቶም ጉጽሃት ህዝቢ ቋንቋ ኣማልኸቲ እርድኣኒ ይኸውን እናበልኩ ነቲ ኣብ ባህታ ሩፍታ ንዝነበረ ኣካላተይ ኣሓጉሰዮ። ማዕጸን መስኮትን ዓጊቱዎ

ዝነበረ ብርሃን ጸሓይ ዓቕሉ ምስ ጸበበ ኣብ ማዕጸታትን መሳኽቲን ብዝርከቡ ከንፈሮም ዘይከደኑ ጋህታፍ ጨዳዳት ልሒኹ ነቲ መደቀሲይ ድብን ዝበለ ብርሃን ለኽዩዎ። ኣነ ግን ካብ ሕቕፊ ጥዑም ምቕት ዓራተይ ኣይተፈላለኹን።

ካብ መቐበል ኣጋይሽ ዝነቐለ ድምጺ ሰብ ክሰምዕ ጀሚረ። እንታይ ምዃኑ ብሓንሳብ ገጢመዮ። ሚሊና ብንግሆኡ እጃም ተዋስኦኣ ንምምላኽ ትገብሮ ዝነበረት ጽዑቕ ልምምድ ምዃኑ ተረዲኡኒ። ብርግጽ ሓይሊ ሚሊና ድምጻ ኢዩ። ካብ ውሽጢ በዓቲ መንነታ ዝብገስ ኩይኑ ይስምዓኒ። ሚሊና ግን ከም ድላዖ ኢያ ትኣልዮ። ከም ዘሎዎ ካብ ምንጩ ምስ ነድሪ ሓይልታቱ ተፈንዩ ክወጽእ'ሞ ልቢ ሰብ ከም ዘርዕድ ክትገብሮ ትኽእል። እንተ ዘየሎ ነቲ ቀንዲ ጉንዲ ናህሩ ብዝደለዩዮ ዓቕንን ብዝሒን እናሰላልዐት መገዲ ከም ዝሕዝን ዝደለዩዮ ተልእኾታት ከም ዝፍጽምን ትገብሮ። እቲ ታሕተዋይ መዝገብ ቃናኣ ንርእሱ ብእልፊ ዓጀብቲ ጽፍሒ መቐልሓት ዝሓፈሰ ኩይኑ፡ ላዕለዋይ ሓይሊ ቁመቱ ግን እናቐጠነ ከም ኩናት ተወርዊሩ ናብ ውሽጢ ሕልና ሰብ ይሸከል። ኣትዩ ድማ ክታሙ ብዘይርሳዕ ስምብራት የንብር። ማእከላይ ቃንኣ ምስ ሓይሉ ደኣ ይዕረግ እምበር ንቅላትን ኣረፍተ-ነገራትን ኣብ እዝኒ ሰብ ከም ደወል እናተሓንበቡ ኣትዮም ህይወት ከም ዘፍርዩ ይገብሮም። ታሕተዋይ ወገን ቃና ድምጺ ሚሊና ከም ዝደለዩዮ ከተትሕቶ ስለ እትኽእል ንዘረባኣ ፍልስፍናዊ መዓርግ ይውሰኽሉ።

ድምጻ ካብ መቐበል ኣጋይሽ ሓሊፉ ናብ መደቀስ ክፍለይ ኣትዩ። ነቲ ልሒኹ ዝኣተወ ወልወልታ ብርሃን ኣድሚቕዎ። ኣበዩናይ ምርኢት፡ ኣበዩናይ ግብሪ ከም ዘላ ኣይፈለጥኩን። እንተ ዝፈልጥ እቲ ዝሰማዕኩዎ ደጊመ መንበብኩዎ። “እቲ ዓቢ ጸሓፊና ግን ካብተን እትው ውጽእ ትብልየን ጠባያት ወጺእኪ ነታ ናይ ሓቂ ሚሊና ርኽብያ ኢዩ ዝብለኒ። ስነ-ጥበብ መጠበር ቃንዛኺ ጥራሕ ክኸውን የብሉን። ፈውሰይ ኢዩ ኢልኪ ክትቀርብዮ የብልክን ኢዩ ዝብለኒ። የፈራርሐኒ ከም ዘሎ ግን ኣይተረድኣን። ኣነ ድማ መዓልቲ ይነውሕ እምበር ዝገበርኩ ገይረስ ከረድኦ እየ። ኣብ መጽሓፉ ከም ተዋሳኢት እምበር ከም ሚሊና ኩይነ ኣይኣትወሉን። እንታይ ከምጽእ! ንስነ-ጥበባዊ ኩሉ ይፍቀደሉ ኢዩ እንተ ተባህለስ ከመይ ድዩ? ኣካላተይ ከም ዘይርከብ ገይረዮ ኣሎኹ እንተሕሹዎስ።”

አብ ዓራተይ ኩይነ ስሒቐ። ዓራተይ ብዘይ ሚሊና፡ ብዘይ አዛሚት፡ ብዘይ ክንደይ'ሞ ክብለን! ምንባር ለሚዳቶ። መጽሓፊይ ንመን አእትያ ንመን ከም ትገድፍ ገና አይፈለጥኩን። መጽሓፍ እንታይ ከም ትደሊ አይጠፍአንን። ርእየ ሰሚዐ ኢልካ ዝነገራካ ሓቅታት አይትኣክበለይ። ዘሎ አይጠፍአንን። ስነ-ጥበባዊ ሓቅታት ፍጠር። ነቲ ዘይርአዮም ዘሎ እንተ ርኢኻ ኢኻ ምሳይ ትዕረቕ። ብዙሕ ኢዩ ዘይርአዮም ዘሎ።

* * *

ለይቲ ንግሆ ማዕጸ ክኹሕኳሕ እንከሎ ሰሚዐ። ብድሕሪ ነዊሕ ግዜ ገዛይ ብንግሆኡ ክኹሕኳሕ እንከሎ አብ ዓራተይ ኩይነ ናይ ቀደም ናብራይ ዘኪረ። ሽዑ ኳሕ ክብልን ሽታ ቊርሲ ክቕልቀልን ሓደ ነይሩ። ከም አዛሚት መን ከይበለት ቀልጢፋ ማዕጸ ክንዲ ትኸፍት፡ ሚሊና ናብ መደቀሲአ አትያ ተሸጉጣ። ጨው እናጠፃመኒ ግድን ባዕለይ ምስ ከፊትኩ ሱሌማን ተወርዊሩ አትዩ።

“እንታይ ደኣ ዝሰምበድካ መሲልካ! አከፋፍታ ማዕጸ ንሚሊና ምሂርካያ ዲኻ? እዛ ውርይቲ ተዋሳኢትናኻ ብዛዕባ ቊርሲ ከመይ ኢያ?” እናበለ ነቲ ዘይስሩዕ መቐበል አጋይሽ አስተባሂለሉ።

“እዚ ኩሉ ፍልጠት ስነ-አእሙራዊ ኩናት አኪብካስ አብ ሃገርና አበይ ቊርሲ ይርከብ፤ አበይ አይርከብን ኢልካ ከተለሊ ዘይምኽኣልካ ገሪሙኒ። ናይ በዓል አዛሚት ቊርሲ ናይ ገዛእ ርእሱ ታሪኽ አሎዎ። አብ ታሪኽ ሃገርና አብቲ ግቡእ ምዕራፉ ተዓቊቡ ከም ዝነበር ድማ ዘጠራጥር አይኩነን። ሚሊና ንቊርሲ ምስ እንታይ ተዛምዶ ኢልካ መጽናዕቲ ምክያድ ከኣ ርእሱ ዝኸኣለ ተልእኾ ምኹነ። ንግሆ-ንግሆ ገዛ ሰብ እናኳሕኩሉ ቊርሲ ዝልምኑ ሓይልታት አብ ዘቤታዊ ስነ-ቁጠባ ዘውርዱዎ ዘሎዉ ጸቕጢ እናበልና መጽናዕቲ እንተ ጀሚርና ግን ምስዚ ዘሎ ኩነታት ደሚርካ መወዳእታ ዘሎዎ አይመስልን። ስለዚ፡ አቕዲምና፡ ብጊሓቱ ናባና ዘምጽኣካ ምኽንያት እንተ ንፈልጥ፡ እንተ ወሓደ ብዛዕባ አብ ሓጺር ግዜ ክንወስዶ ዝግብኣና ቕልጡፍ ስጉምቲ ምተዳሎና ኔርና።” ምስ በልኩዎ እቲ ብሩር ቃጭል ዝኹነ ሰሓቕ ነቲ ዘኸቲሙ ዝጸንሐ ገዛ ህይወት አልቢሱዎ። ሱሌማንን ባህታን ህረፍ ስራሕ ዋላ ዝዕብልሎም እንተኹነ ንሓገሱ ዝኣክል ግዜ አይስእኑን። ዋዛን ቁምነገርን እናሓዋወሱ ኢዮም ዝነብሩ።

አብ ሓደ ኮፍ መበሊ ዝጸንሐ እኩብ ወረቓቕቲን አጫርቕን ናብ

ካልእ ወጊኑ ረማዕ ምስ በለ፡ “እዚ ገዛ ንምንታይ ዲኹም ትጥቀሙሉ ዘሎኹም? ተመሃሮ ዝወግሉዎ ክፍሊ እኮዩ መሲሉ። እንተኹን ድማ ዘየገርም ኣይኩነን። በዓል ትጃር ንተዋሳኒቲ ዝኸውን ሰፍራ መለማመዲ ክንዲ ዝቐርቡ እንዳ ሰብ ከዕገርግሩ ይመርጹ። ንሰኻ እንታይ ገበርካዮም ዘጸግሙኻ? ሚሊና ናቱ ምጻናኻ ምሉእ ሃገር ኢዩ ዝፈልጦ። ዋላታ ኣዛሚትስ ምስኡ እንዳኣላ ሃመም ትብል ዝነበረት። ንሰኻ ተቐርበሎም ካልኣት ይጥቀሙ። ንሚሊና ደኣ ናብኡ ዘይእክባ?” ኢሉ እናንጸርጸረ።

ናብ ዘድሊ ዘረባ ኣቲና መውጽኢ ከይንስእን ብምፍራሕ፡ “ትጃር ህሉዋት ሰባት ኣጽኒዑ ኢዩ ናይ ተዋስኦታቱ ጠባያት ዝፈጥር። ባዕሉ ዝምህዞ ጠባይ ዳርጋ የለን ክብለካ እኽእል። ምስ ሚሊናን ኣዛሚትን ዘቀራረቦ መጽናዕቲ ኢዩ፡ ካልእ ከምዚ ንሰኻ ትብሎ ኣይኩነን። ትጃር ብመልክዕ ዝድለል ኣይኩነን። ፍሉይ ክእለት ኢዩ ዝዓጅቦ። ናይ ኣዛሚት ዓሚቑ ፍልጠት ስነ-ኣእሙሮ ህጻናትን ንዐኣም ዝኸውን ዛንታታት ምምሃዝን ንትጃር ተዋስኦ ንምፍጣር ኣስዲዑዎ። ዘየስድዕውን ኣይኩነን። ምኽንያቱ ናይ ኣዛሚት ዛንታን ክእለትን ከም ዘሎ ቀለብ ስነ-ጥበብ ስለዝኹነ፡ ደራሲ ተዋስኦ ሃሪፉ ንኸህርፍ ኢሉ፡ ኣብ መድረኽ እንተ ርኣዮ ብዙሕ ዘገርም ኣይመስለንን። ናይ ሚሊና ግሁድን ገና ዘይተጋህደ ክእለትን ጥራሕ ንትጃር ዝሰሓቦ ይመስል ይኸውን። ብኸእለትኩ እታ መድረኽ ሃገራ ገዲፋ እንዳ ሰብ ትሰርሕ ዘላ ምበለጸት። ትጃር ኣብ ሚሊና ካልእ ተዋስኣዊ ክእለት ኣርእዩና። ኣብ ውሽጢ ሚሊና ዘሎ ግርጭታት ኣዝዩ ዘገድስ ኢዩ - ብሕልፊ ንሓደ ፈጠራዊ ደራሲ። ኣብ ውሽጣ እተካይዶ ውግእ ቀይዳ ናብ ስነ-ጥበብ ኢያ ትዕቆብ።”

ሴሌማን ብንግሆኡ ጠባያት ተዋስኦ ንኸጽንዕ ካብ ገዛኡ ከም ዘይነቐለ ኣይተጠራጠርኩን። እቲ ቀንዲ መምጽኢኡ መዓስ ከም ዝነግረኒ ግን ነዊሑኒ። ንግሆ ገስጊሱ ዝመጸሉ ምኽንያት ብርግጽ ብዛዕባቲ ዘልዓሎ ጉዳይ ምጻኑ ደንጉዩ ተረዲሑኒ። ግላዊ ናብራይ ከም ዘይተፈተዎ ካብ ዝነግረኒ ነዊሕ ኩይኑ። ዝውጸዕ ዘሎኹ ከም ዝመስሎ በብግዜኡ ከይጠቐሰለይ ሰቕ ኣይበለን።

“ካብ ቀደም እንዲና ንፋለጥ። ሓቀይዶ? ኩሉ ግዜ ኣብ ጥቓኻ ኣንስቲ ይርኢያ ኢየን። ከም ኣመጸኣኣን ድማ ይሓልፋ። ነናብ ዋኒነን ኢየን ዝኸዳ ይመስለኒ። ደሓር ንሓደት እዋን ንበይንኻ ትርኣ። ካልኣት እግሪ እግረን ተኸቲለን ድማ ንዘየተሓድራ

ከማስያልካ ንዕዘብ። አነን ባህታን ብአኻ ንጉሂ ኢና። በዓል ትጃርሰኳ ይጥቀሙለን። ንስኻኸ? ፍጻመ መጽሐፍካ የገድሰና ኢዩ። መጽሐፍካ ናብ ሕትመት ዘይትቀራረበሉ ምኽንያት እዚ ክኸውን ይኸእል'ዩ? ማለት ናይ ሓንቲ ናፍቕት፡ ናይታ ሓንቲ ዋሕዲ ፍቕሪ፡ ናይ ሓንቲ ጥልመት፣ ሓንቲ ዝዋሕለለትሉ ገዛ እታ ሓንቲ ክትብስርወሉ፡ ሓንቲ ዘሞቐቶ እታ ሓንቲ ከተዝሕሎ፡ ከምኡ እናበለ ህይወትካ ብብርሃን ክድንሕን ብጸልማት ክብህርርን እንድሕሪ ኰይኑ እቲ ፈጠራዊ ሓቂ ከንጸባርቕ ንጽብዮ መጽሐፍካ ይልካም ትብል'ዩ?" ክብል እንከሎ ሱሌማን ከውጽኦ ደልዩ ዝነበረ ሓቂ ገና ኣብ ከብዱ ከም ዘትረፈ ይፍለጥ።

ዘቕረበ ሓሳባት ግጉይ ትንታነ መጽሓፊይ ከም ዝኹነ ከረድኦ ፈቲነ፡ ክዕወት ግን ኣይክኣልኩን። ብዓይኒ ጥቕሚ ወይ ጉድኣት ክግምገም ግዲ ዘይክእል ኰይኑስ ዝተጠቐምኩዎን ዝተጎዳእኩዎን ክዝርዝር ኣይክኣልኩን። ኣነ ጥቕሚ ዝብሎ ካልእ ሰብ ጥቕሚ ይብሎ'ዩ ንዝብል ሕቶ መን ከም ዝምልሶ ኣይፈለጥኩን።

ንሱሌማን እናጠመትኩ፡ “መርዚ ዓቢ ፍቕሪ ውሒጥካ፡ እሞ ከኣ ክኢልካዮ ብምስጢር ምንባር፡ ክንደይ ሕሱም ምጳኑ ንመን ትነግሮ? ምስቶም ፍቕሪን ጥቕሚን ከዛምዱ ላሕ ዝብሉ መን ክረዳዳእ ይኸእል? ነታ ተፍቕራ እንተ ወኒንካያ እንታይ ይተርፋ? ንዓይ ፍቕሪ ማለት እቲ ዘይተወነኸ ኢዩ። እቲ ዘይተረኸበ። እቲ ንኸዕንብብ ዝተገድፈ ናጽነት። መጽሓፊይ እውን ነቲ ዘይተጨበጠ ሓቂ ኢዩ ትናፍቕ። ነቲ ዘይተጸሕፈ። ነቲ ንኸዕንብብ ዝተገድፈ ናጽነት። ኣነውን ንመጽሓፊይ ኢሊ እቲ ማንም ዝዓተሮ ሓቂ ኣይኰንኩን ዝእልሽ ዘሎኹ። ናይ ሕጊ፡ ምህንድስና፡ ንግዲ፡ ምምሕዳር፡ ስነ-ቁጠባ፡ ወዘተ. ቀለምቀመሳት ዝፈልጡዎ ዝርዝር ሓበሬታ ፍልጠት ኣይኰንኩን ዝእክብ ዘሎኹ፣ መሳዕስዒኡ፡ መስሓቂኡ፡ መፍቀሪኡ፡ መድረፊኡ፡ መፍጠሪኡ፡ መምሃዚኡ ዝኸውን ልዝበት እየ ዝደሊ። ነቲ ኣብ ህይወት ዘይሰረጸ ብልጭልጭ ፍልጠት ኣይተመነኹን። ፍልጠት ከማይ ኰይና ምሳይ ከተኹድድ እየ ተመንዮይ። ምሳይ ብፍቕሪ ክትዓብድ ደልየይ። ኣልባሳታ ደርቢያ ንዓ ዳህስሰኒ'ሞ ካልኣት ዓይኖም ደጉሑዎም ዘይጠመቱዎ ኩሉ ምስጢረይ ክትርኢ ኢኻ ክትብላኒ እጽበ ኣሎኹ። ከምቶም ብሽታኣ ዓቢዶም ፍቕሪ ነብሶም ጥራሕ ዓጂቡዎም ንህዝቦም ዝውሃብ ጭብጦ ብርሃን ዝሰእኑ ኰይነ ክተርፍ ኣይደለኹን። ከምቶም ምስ ሓቂ ከይተላለዩ ዘሎዎም ፍልጠት፡ ክእለት፡ ጉልበት፡ ሞያ ኣብ ነብሶም ወይ ኣብ ስራሕ

ትካላት አውራጃም ነቲ ናቶም ኩነ ነቲ ተልእኾ ትካላት እናቕረሱ ብኸንቱነት አብ መዓላ ጸቢብን ውሱንን ናብራ ህይወቶም ዘውዕሉ ክኸውን ኣይደልን። ተልእኾ ትካል ካብ ምስራቕ ዘኸፍእ ገበን ዘሎ ኣይመስለንን። ተልእኾ ሓደ ሃገር ምስራቕ ማለት እኮ ኢዩ። ገሊኦቶም ግን ከምኡ ኢዮም ዝገብሩ ዘሎዉ። ሕልሚን ባህጊን ሃገር ዓሚጸም እናወነኑ ይነብሩ። ተረፍ ኣፎም ኢዮም ዘንጠብጥቡ። ኣነ ግን ሓቂ ንምርካብ አብ ምድሪ ክድቅስ፡ ሓሙኸሽቲ ክልከ፡ ዕረ ክመጹ እየ ተቐሪበ ዘሎኹ። ረኺበ ምስ ሓቕፍኩዋ ግን መጽሓፊይ ናይ ውሽጢን ግዳምን ስነ-ኣእሙራዊ ውግእን ፍቕሪን ብደረጃ ሃገራት ይኹን ብደረጃ ህይወት ውልቀ-ሰብ ክትገልጸልኩም ኢያ፡” እናበልኩ ከረድኦ ፈቲነ።

እተን ዝበለን ኣንስቲ ንስጉምቲ መጽሓፊይ ከም ዘደንጉያ ከረጋግጸሉ ይጽበ ከም ዝነበረ ምስ ተረዳእኩ፡ “እዘን ገዛይ እትው ውጽእ ዝብላ፡ እዘን ተበለጽቲ ዝመስላ፡ እዘን ዝተፈላለዩ ቍርስታት ዝቕርባ ናብቲ መጽሓፊይ ክትበጽሖ ትደሊ እምባ ፍጻሜ ስነ-ጥበብ መሰነይታ ኢየን። ናጽነተን ኢዩ ዝፍተወነ። ዘይምውናነይ ኢዩ ዘሐብነኒ። እቲ ናጻ ክፋለን ኢዩ ፍጠር ስራሕ ዘብለኒ፡” ምስ በልኩዎ እንተ ወሓደ ንግዜኡ ብምላሽይ ዝዓገበ መሲሉኒ። እንተኹነ ገና ካብ ኩባዱ ዘወጽኦ ሕቶታት ከም ዘሎ ብገጹ ገጢመዮ።

አብ መንጎ ዘረባና ካብ እንዳ እቶን ዝነቐለ ድምጹ ሰሚዐ። ኣቓልቦይ ናብ ወግዒ ኣተኩረ ደኣምበር ዝተፈላለዩ ኣቕሑት ክተናኸፉ እንከሎዉ ዝገብሩዎ ድምጽታት ናብ እዝነይ ቅርብ ርሕቕ ካብ ዝበል ኣይወሓደን። ነቲ ጎንጺ ኣቕሑት ድምጹ ሚለና ከሰንዮ እንከሎ ሱሌማን ከም ዝሰምዐ ዝምስክር ምልክት ኣየስተብሃልኩን። ሚለና ቍርሲ ይኹን ምሳሕ ቀረብኩ ክትብል እንከላ ነቲ ስራሕ ቦቲ ዘረባን ትሕዝቶን ተጽንዖ ዘላ ተዋስኣዊ ቍርሶ ተመሪሓ ኢያ ትዓዮ። ስምዒታውን ምስቲ ስራሕ እቶን ተዋሃህዶ። ብግዜ መጽናዕቲ ተዋስኣዊ እጃማ እቲ ዘድሊ ኣካላዊ ምንቅስቃሳት እውን ከም ድላያ ኢያ ትውስኸሉ።

ሚለና እቲ ኣሰናዲኦዮ ትብሎ ትሕዝቶ መግቢ ሒዛ ናባና ገጸ ከተብል ምስ ተዓዘብኩ ንሱሌማን ጠሚተዮ። ምሉእ ገጹ ስእሊ መልክዕ ምግራም ኩይኑ። ሚለና ናባና ምስ በጽሖት ክልተ ዓበይቲ ኩባያታትን ሓደ በራድን ዝጸረ ሰፍኢ ስሓን ኣብ ልዕሊ ቅድሜና ኣብ ዝተዘርግሖ ሓጺር ናይ ጋሻ መቐበል ጣውላ ኣንቢራቶ።

ምስቲ ዝባን ጣውላ ስለ ዘራጸመቶ ከኣ ዘበራብር ድምጺ ፈጠሩ። ኣብ ውሽጢ ረቂቕ ናይ ለይቲ ቀሚሻ ኰይና፡ ገጸ ንፃና ሂባ፡ ንድሕሪት እናሰጎመት ዳርጋ ናብቲ ደረት ክፍሊ መቐበል ኣጋይሽ በጺሓ። ኣብኡ ኰይና ንሒደት ህርመት ልቢ ዝኣክል ምስ ርኣየትና ካብቲ ርሕቀት ተሃንዲዳ ኣብ ፊትና ብሓደ ብርካ ተንበርኪኻ። ገጸ ኣቕኒዓ ብብርቱዕ ስምዒት ዓይኒ ዓይነይ እናጠመተት ብንግሆኡ ኣጽኒዓ ዝመለኸቶ ክፋል ተዋስኦ ፍቕሪ ጸሓፊ ብድንጽው መንፈስ ከም እንዕዘብ ገይራትና።

“ይኣኸለኒ ፍትወት ለይቲ። መገዲ ስነ-ጥበብ ነዊሕ ኢዩ። መገሻይ ርሑቕ ስለ ዝኹነ ሕጂ ክብገስ ኣሎኒ። መንፈሰይ ናብ መድረኽ ይዓርግ ኣሎ። ህይወተይ ኣብ መወዳእታ ዘይብሉ መድረኻት ሸንኮለል ንኹብል ተፈሪዱ ስለ ዝኹነ ኣብኡ ክነብርን ክሓልፍን ኢዩ። መዓርግ ገዛይ ኣብ መድረኻት ብዓብላልነት ዝዓልብ ብርሃን ኢዩ። ኣብዚ ኣይኰነን። ደሓን ኩን።” ኢላ ካባና ጣቕዒት ትጽብ ዝነበረት መሲላ። ነቲ ዘቕረበቶ ቊርሲ ቁሊሕ ክንብሎ ዓዲማ ከኣ ናብ ውሽጢ ተመለሳ።

ሱሌማን ብእምብዛ ምግራም ዝዛረበ ስኢኑ። ቀልቡ ክሳብ ዝምለስ ኢዱ ሓደ ካብቲ ዝቕረበ ኩባያ ኣልዒሉ ፊት ኢሉ። ነቲ ዘልዓሎ ኩባያ ኣንቢሩ ኣፉ ብመንዲል ጸሪጉ። ድምጹ ብሓንሳብ ተፈቲሑሉ።

“እንታይ ኢዩ’ዚ? ቊርሲ! ናይ ምንታይ ቊርሲ?”

“ዝተበጽበጸ ጥሕኒ’ዩ። ኣብ ሳዋ’ያ ተማሂራቶ። ኣብ ሳዋ ዓቢ ጥቕሚ ነይሩዎ ኢዩ ዝብሃል። ካብ ጥሕኒ ዝተረኸበ ጥቕሚ ዘርዘርካ ዝውዳእ ኣይኰነን። ብዙሕ ዓይነት ስምዒታት ይቕስቅስ ኢዩ ዝብሉ ወገናት ኣሎዉ። ብሕልፊ ንናይ ፍቕሪ ስምዒት ከም ዘልዕሎ ከኣ ይሕብሩ፤ ዝያዳ እኳ ደኣ እቲ ብሑጻ ዝቐሎ። ስለዝኹነ ገሊኣቶም ሃገራውያን ፈላጣት ዓሚቑ ምርምራት ድሕሪ ምክያድ ብምዕቡል ኣሰራርሓ ከቕርቡዎ ይጽዕሩ ከም ዘሎዉ ይንገር።” ኢለዮ ብሃወኽ። ዘረባይ ግን ፍረ ኣይፈጠረን።

“እዚ ዝሃ ንቡርን ቅቡልን ቊርሲ ኣየድልዮን ዝብል ሕጊ ድዩ ወጺኢሉ? ሰኣን ጥዑይ ቊርሲ ደኣ ከይትኸውን መጽሓፍካ ካብ ሕትመት ድሕርሕር ትብል ዘላ? እዘን ዝሃኽ እትው ውጽእ ዝብላ ዘይንቡር ቊርስታት ኢያን ዘዘውትራ። ደሓር ለሚድናዮ ደኣ እምበር ሕልበት ዝቕርስ ሰብ ኣብ ምሉእ ኤርትራ ተደልዩ ዝርከብዶ

ይመስለካ? ዘሎ አይመስለንን። ንሱ ከይአክል ድማ ብዝሒል ማይ ዝተበጽበጸ ጥሕኒስ ንቐርሲ! እዚ ቆሪስካ እንታይ ክትጽሕፍ ከም እትክእል ክርድኣኒ አይክእልን። ስምዒት ፍቕሪኻ ሰማይ እንተ በጺሑ ኣብ መሬት ኩንካ ክትሰርሕ ትክእል'ዶ? ቀደምውን ሓንቲስ ነይራትካ እንድያ ቐርሲ ዓደይ ኢዩ ኢላ ዝተቐለወ ዓተር ምስ ማይ ትቐርብ። ቐርሲ ኢላ ሓምሊ ትቐርብስ አይነበረትካን'ዶ? ብቐርሲ ኢየን ዝሰርዖኻ ዘሎዎ። ግደፊን ነዚኣተን። ንቡር ፈትን።” ምስ በለ ንሰንባደኡ ብመጠኑ ዘህደአ መሲሉ።

ዝህቦ ምላሽ አይነበረንን። ዝተጸዋወገ ገጽ ሱሌማን ከይዓገተኒ ነቲ ዝቐረበለይ ጽዋእ ጥሕኒ ብሓቦ ጨሊጠዮ። ቅድሚ ምስንባቱ ሱሌማን ንህይወተይ ዝመርሕ መምርሕታት ገዲፉለይ። ካልእ ገዲፊ ናብ መጽሓፊይ ጥራሕ ንክቐልብ መኽረኒ። ኣብ መጽሓፊይ ዘሎ ትጽቢት ደጋጊሙ ኣተሓሳሲቡ። ኩናት ስነ-አኣሙሮ ብኻልእ ዘይኩነስ ብሓቕታት ስነ-ጽሑፍ ስለ ዝግለጽ ንመጽሓፊይ ክቃለሳ መኽረኒ ከይዱ።

ሰብ እንታይ ከርኢ ምደለየ? ግዳማዊ መልክዑ፡ ክእለቱን ፍልጠቱን ምስ ኣላለየ ሓሞቱ ከርኢ'ዶ ምደለየ? ተሓቢኡ ዘሎ ፍርሒን ተላሒጉ ዘሎ ድንቁርንኡን ሰብ ክዕዘበሉ ዝምን ዶኽን ይህሉ?

ምስ መሓመድ እድሪስ ዘራኽበና ዝነበረ ነዊሕ ሰንሰለት ወግዒ ካብ ዝቋረጽ ከይተፈለጠና ሓያሎ ግዜ ሓሊፉ። ኣብታ እንዳ ቡን ተስፋ ከም ዝቐረጸን ናብ ስነ-ጥበብ ክምሕጸን ከም ዝደሊን ክገልጸለይ እንከሎ ኣብ ገጹ ተሳኢሉ ብሓሳባተይ ዝርኣኹዎ ቅብጾት ኣብ ዓይነይ ኣትዩ ስለ ዝተረፈ ኩሉ ግዜ እዝክሮ። ከም ራኢ ኰይኑ ኣብ ኅዱፍ ሓቂ ርዖ ክጎትት እንከሎ ብዓይነይ ርእዮ ኢለ ብዘይ ምጥርጣር ኢድ ወረጃታት ምጠቓዕኩ። ንኣንሳብ ኣብ መንጎ ራኢን ህልው ኩነታትን ዘሎ ፍልልይ ምርኣይ የጸግመኒ። ንኣንሳብ ብሕልሚ ዝርኣኹዎ ብግህዶ ዝኹነ ይመስለኒ። ኣየናይ ሓቂ ምኃኑ ንምፍላይ ድማ ቀለል ኰይኑ ኣይረኽቦን። ዝደናገረሉ ግዜ ብዙሕ ኢዩ።

ንመሓመድ እድሪስ እናተጸበኹ ሚለና ኣብ ሓሳባተይ ከም ጽላሎት ዘምብያ። ዘይክኣል ኰይኑ ደኣ እምበር መወዳእታ ብዘይብሎም ብዝተኣሳሰሩ ሰንሰለት ሕቶታት ንውሻጠ ኣእመሮይ ክሓክኽ ኣይምጸላኩን። እንታይነት ሚለና ክርድኣኒ ዘይክእል እዋን ዓብሊሉ ኣርኪቡኒ። ምሳይ ዘራኽባ እንታይ ኢዩ? መልክዓ ድዩ ጠባያ፡ ኣካላታ ድዩ መንፈሳ፡ ሓይላ ድዩ ድኻማ፡ ሕሉፋ ድዩ መጻኢኡ፡ ዕብየታ ድዩ ውድቀታ፡ እዚ ክብሎም ዘይክኣልኩ ሕቶታት ተኸቲኹም ክቐትሉኒ ደልዮም። ቅድሚ ሕጂ ዘይተመለሹ ሕቶታትዶ ድሕሪ ሕጂ ክምልሶም ኢለ'ኳ ኣይምካሕን፣ ሕቶታት ግን ኣየናሕሰዩለይን። ኣብኣ ዘሎኒ ስምዒት ምንጻር ኣብዩኒ ድማ ተጨኒቐ። ተገርመኒ ድያ ዘላ ተደንግጸኒ፡ ትፍተወኒ ድያ ትጽልኣኒ ኣይፈልጥን እናበልኩ መሊሰ ንርእሶይ ኣጨኒቐ። ንግዜያዊ

ባህግታት ከንቱነታይ ኢሊ'ዶ እዚ ኩሉ ብዛዕብኣ ምተገደስኩ እናበልኩ'ውን ንነብሰይ ሓቲተ ምላሽ ኣይረኽብኩንን። ኩሉ ምስ መጽሓፊይ ዝተራኸበ ጉዳም ሰንሰለት ርክባት ኰይኑ ተሰሚዑኒ። ንመጽሓፊይ ኢሊ ድየ እዚ ኩሉ ነብሰ-ፍትወት? እምበር'ዶ እዛ መጽሓፍ ይቕረ ክትብለለይ'ያ ኢሊ ንነብሰይ ዝገደደ ኣጨኒቐ።

* * *

ከም ቀደሙ ጽላሎት መሓመድ እድሪስ ናብቲ ኮፍ ዝበልኩሉ ጣውላ ዓሊቡ። ካብ ዕብዳን ሓሳባታይ ብር ኢሊ ምስ ርኣኹዎ ሰንባደን ሓጎስን ኰይነ። ጎታት ርዖ ዘይኩነስ ዝጠዓሞን ዝተሓጎሰን መሓመድ እድሪስ ርእየ ባህ ኢሉኒ። ኣኩዳድናኡ'ውን ይበል ዘብል ነይሩ። ኮፍ ከይበለ ናብቲ ቡን ዝቐድሕ ወዲ ገስጊሱ ብኢዱን ብኣፉን ድላዩ ክገልጽ እንከሎ ካብ ርሒቕ ጠሚተዮ። ቱርጂማን ብዘድልዮ ብርኡይ ምልክት ገይሩ ቡን ዘድልዮኒ እንተ ኰይኑ ምስ ሓተተኒ ብናተይ ምልክት ሓራይ ኢለዮ። እዚ ምስ ፈጸመ መንበር ስሕብ ኣቢሉ ብዓወት ኣብ ጥቓይ ኮፍ ኢሉ።

“ሎም መዓልቲ መጽሓፊይ ናብ ሕትመት በቂዓ። ሽዱሽተ ኣዋርሕ የድሊ ኢሎምኒ። ሕጂ ከዕርፍ እየ። ናትካ መጽሓፍ እየ ዝጽበ።” ሓጺር መልእኽቲ ምትሕልላፍ ዝላመድ ዘሎ ብምምሳል መጽሓፉ ኣበይ ከም ዝበጽሖት ኣበሲሩኒ።

“እንቋዕ ሓጎስካ! እሞ ብቡን ዲና ነብዕሎ?”

“ክሳብ ትጸግብ ስተ።”

“ሕጂ እንታይ ይስምዓካ?”

“እንድዒ! ፍርሒ ኢዩ ዝስምዓኒ ዘሎ 'መስለኒ። ኣይ ከምቲ ባህገይን። ብመጽሓፊይ ዓለም ዝቕይር ይመስለኒ ነይሩ። ሕጂ ግን እንድዒ። መጽሓፊይ ትገብር ነገር ዘሎ'ኳ ኣይመስለንን። ምስ ክንደይ ኢላ ክትቃለስ? ሓቂ ዛሕዛሕ ኢሉ ኣብ ፈቐድኡ ስለ ዝተዘርወ መጽሓፊይ ኣኻኽቢባ መልክዕ ከተውጽኡሉ ትኸእል ኣይመስለንን። ዓለም-ለኻዊ ሓይልታት ሓቂ ተመጃሪጉ መልክዕ ንኸስእን ዘይገብሩዎ የብሎምን። ኣብ ውሽጢ ይኹን ኣብ ግዳም ግዜያዊ ጥቕሚ ንምርካብ ገጽ ሓቂ ንምቕዛፍ ዘይንየ የለን። ከምቲ ቀደም ዝበልኩኻ፣ ሓቂ ናባኻትኩም ኢያ እንተ ተዓቕበት። ብስነ-ጥበብ ከተገርሙዎ ፈትኑ። መሕብኢኣን መግሃዲኣን ምሃዙ።” ኢሉ ዝን ክብል ምስ ተዓዘብኩ ናይ ዓለም ነገር ኣገረሙኒ።

ወዲ-ሰብ መዓስ ኢዩ ዝሕጎስ እናበልኩ ኣስተንቲኑ። ከምቲ ፈላስፋ ህንዲ ዝበሎ ዘሕጎስ ምስ ተረኽበ ዘይነበረ ጸገም ይጎንፈና ኣሎ። ዝነበረና ቅቡል ኣገላልጺ ሓጎስ ሰልጢንና ብዝብሉ መማህራንን ወለዲን ስለ ዝተመንዛዕና እቲ ዝግበር ይጠፍኣናሞ ኣብ ክንዲ ግጥሚ ስዲ ንባብ፡ ኣብ ክንዲ ምሕሸ መደረ፡ ኣብ ክንዲ መልቀስ ብኽያት ነዘውትር ኣሎና። መሓመድ እድሪስ እውን ከምዞም ገሊኣቶም ክእለት መልቀስ ኣብዩዎም ከም ናይ ሕንቁቕ ቈልዓ ገይሮም ዝበኽዩ ከይከውን ስለ ዝፈራሕኩ ንሓጎሱ መግለጺ ዝኸውን ብልሓት ስኢኑ ከይከውን ሓቲተዮ። ምኽንያቱ፡ ብዙሓት ሰባት መልክዕ ሓጎስን ንሂን ምልላይ ክስእኑ ሰብ ይዕዘቦም ኣሎ። ብርግጽ ድማ ሓጎስ ናይ ንኣሸቶ ሰባት መግለጺ ስምዒት ኣይኩነን። ዓብዮም ንዘይዓበዩ ሰባት ብኽያት ኢዩ ዝቐድሞም።

“ንሓጎስካ ወይ ንኣሂኻ መግለጺ ዝኸውን ክእለት ማስ ወይ መልቀስ እንተ ዝነበረካ መጽሓፍ ኣብ ሕትመት ኣብቂዕ ኢልካ ኣይምኾረኻን። መጽሓፍካ ምስ ኣንበብና ርእይቶና ክትዕዘብ ኢኻ። ኣንቢብ ዝበለ ብብወገኑ ሓደ ክልተ ክብለካ ኢዩ። መጽሓፍካ ካብቲ ንዓይ ብራኢ ዝተኸስተለይ ጎዱፍ ሓቂ ክንደይ ሓቂ ዓሚኻ ወይ ሓፊሳ ወይ ግሒጣ ከም ዘላ ሽዑ ክትፈልጥ ኢኻ።”

“ኣበይ ዓዲ ዘሎኻ መሲሉካ! ኣየናይ ኣንባቢ ኢዩ መጽሓፍ ወዲኡስ ናብ ውራይ ምእራም ዝኣቱ? ካብ ናይ ኢንተርኔት ገጽ ንላዕሊ ኣንቢቡ ምላሽ ዝህብ ቀለምቀመስ ንክትረክብ ብዙሕ ኣይትመነ። መጽሓፍ ብምሉኡ ኣንቢቦም ሓሳባቶም ክቐርቡ እንድሕሪ ኩይኖም፡ ካብቲ ንምንባብ ዝወድኡዎ ግዜ ኣዝዩ ዝነውሐን ዝጸንከረን ዓቕቦት ስለ ዝጽበዮም ኣይፍትኑዎን ኢዮም? እዚን ወዲ’ዚን ምስ ተዓዘብኩ ከኣ እየ ካብ ሰብ ምጽባይ ዝገድፎ ዘሎኹ። እዞም ንብሎም ዘሎና ሰባት ዕሰባት ዕለታዊ ናብራ ኢዮም። ስለ ዝኹኑ ብኹኑ-ተገብረ፡ ተባህለ ኢዮም ንጸሓፊ ዘልዕሉን ዘትሕቱን። እቲውን ንጸሓፍቲ እንተልዒሎም ማለተይ ኢዩ’ምበር መጽሓፍን ጸሓፋይን ዘልዕሉ ዓሌት ሰብ ኣይኩኑን። እቲ ውሩይ ተንታኒ ስነ-ጽሑፍን ፈላስፋን ኣብዚ ቅንያት ሓንቲ ምጭውቲ መጽሓፍ ኣሕቲሙ ከም ዘሎ ትፈልጥ ኢኻ። ደይመደይ ከይበለ መጽሓፉ ብግርህና ነቶም ከም ምሁራት ዝቑጸሩ ዝነበሩ ቀለምቀመስ ምኻኖም ንህዝቢ ስለ ዘበሰረት ሓጺ ዝቐርጠሙ መሲሎዎም። ስለዚ፡ ንዕኡም ኢሊ ዝጽሕፎ የብለይን። ሓቂ ከም ብመስትያት ተንጸባሪቕ እንተ ተራኣየኒ እናበልኩ ንነብሰይ ኢለ’የ

ዝጽሕፍ። ሓቂ እንተ ረኸብኩ እንታይ ይፍለጥ ኢላየ ዝጽሕፍ። ኣብ መጻኢ ዝዓብዩ መንእሰያት እንተ ኣንበቡዎ ብምባል። ንሂ ዝበልኩኻኻ ዘዕግበኒ ሓቂ ዘይምዕማኹይ ባዕለይ ስለ ዝተረዳእኩን ረስኒ ህርፋነይ ድማ ስለ ዘየዝሓልኩን ኢዩ።”

ክምልስ ክብል እንክሎኹ ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ናባና ገጸም ክስጉሙ እንክሎዉ ርእዮ፡ ኣፈይ ሒዘ ተሪፈ። ከባቢ መኣዲ ቡን ምስ በጽሑ ቀንዲ ኣቓልቦኦም ናብ መሓመድ እድሪስ ገይሮም ብዛዕባ መጽሓፉ ከዘራርቡዎ ጀሚሮም። ኩሉ ሰብ ምስማዕ ብውሽጢ ልበይ ተገሪመ። ኣነ ጥራሕ ዝሰማዕኩ መሲሉኒ ነይሩ፣ ቁሊሕ እንተ በልኩ ግን ኣዛሚትን ሚለናን ናባና ኣቢለን ሰለል ክብላ ተዓዘበ። እግራ-እግረን ተኸቲሉ ኣላይ ክስዕብ ምስ ርኣኹ ህዝበይ ንውራይ ሓደ ፍጻሜ ትሸባሸብ ከም ዝነበረት ኣሚኒ። ባህታን ሱሌማንን ከም ዝሕወሱ ከኣ ኣይተጠራጠርኩን። ዝሓሰቡዎ ጽምብል ኣብ እንዳ ቡን ከም ዘየምሕረሉ ምስ ኣስተውዓሉ ከምታ ናይ ኣዛሚት ምሽት ናብ ገዛይ ግዲዞም። ትሕዝቶ ገዛ ገና ከይኣተዉ ዝገምገሙዎ ይመስሉ። ብሕልፊ ሱሌማንን ኣዛሚትን ፍሉይ ኣቓልቦ ብምግባር ዝኣክል ስንቂ ኣፍን ጎሮሮን ኣብቲ ገርናው ገዛ ከም ዝኣቱ ገይሮም።

ቆሪሩዎ ዝጸንሐ ቦቕባቕ፡ ገዛይ ከም ኣመሉ ንኹልና ሃንጎፋይ ኢሉ ተቐቢሉና። ቀንዲ ትሕዝቶ ገዛይ እቲ መቐበል ኣጋይሽ ንብሎ ኢዩ። ኣነ ዝመልኦ ኣይኩንኩን። ክሳዕ ኣፉ መሊሑ ኣይፈልጥን። ንሕቕፊ ገዛይ ኩሉ ግዜ ምስ ንኣስኩዎ እየ። ኣብ ቤተይ ካብተን እትው ውጽእ ዝብላ፡ “ንገዛኻ ትንእሶ ኢኻ ንዓናሞ ትዓብዩና ኢኻ” ክብላኒ እንክሎዎ ትርጉሙ ይርድኣኒ ኣይነበረን። ካብ ሓደ ጫፍ ናብቲ ሓደ ጫፍ 30 ስጉምቲ ህጡር ሰብኣይ ክኸውን እንክሎ ወርዱ 20 ስጉምቲ ይመልእ። ቁመት ገዲፍካ ተዛረብ ከይብሃል እምበር 12 ስጉምቲ ዝኣክል ንሰማይ ኣንቃዕሪሩ ምስ ነበርቲ ሃዋህው ክዋሳእ ዝተቐረበ ኢዩ ዝመስል። ብዕንጸይቲ ዝተረበበ ናሕሲ እንተ ዘይመልሶሞ ኣበይ ኮን ምበጽሕ ኢልካ ዝግመት ኣይኩነን። ጸራብ ዕንጸይቲ ዝነበረ ጥልያን ከም ቤት ዕዮን መንበርን ኢሉ ብቐይሕ ጡብ ዝሃነጸ ዘይኩነስ ዝነደቐ ኢዩ። ኣብ ሓደ ጫፍ ንፍጹምነት ጽርበት ዝበቐዑ ስራሓት ዕንጸይቲ ዝቐመጡ ዝነበረ ኣርባዕተ እመት ዝብራኹሉ፡ ሸሞንተ እመት ዝወርዱ፡ ሸዱሸተ እመት ዝቐመቱ ናይ ተዋስኦ መድረኽ ዝመስል ልዑል ቦታ ኣሎ። እቲ ቀደም ምስቲ ጥልያን ዝሰርሕ ዝነበረ

ሐውቦይ ብሐቂ ንዊሕ ግዜ ጽዒሩ ዝፈጠሮም ፍሉያት አቕሑት የንብረሉ ነይሩ እብል። ኣነውን ጸራብ ዕንጸይቲ እንተ ዝኸውን ነይረ፡ ተማህሊለ ዝፈጸምኩዎ ኩርሲ፡ ንበይና ኣብቲ ማእከል ብራኽ መድረኽ ኣንቢረ፡ ምእንቲ ጽባቕ ከስተማቕር፡ ነቲ ኣዳራሽ ቤት-ዕዮ ኣጸልሚተ፣ ብርሃን ንመድረኽ ገዲፊ፡ ውጽኢት ፍረ ስራሐይ ክቋመት ምሓደርኩ። ንኣንሳብ ሰብ ኣብቲ ናይ ገዛይ መድረኽ እንድሕሪ ሓኹሩ ካልእ ፍጡር ይመስለኒ'ሞ ስራሐይ ኢለ እዕዘቦ። ኣብ መድረኽ ዝስቀል ሰብ ውጽኢት መን ኢዩ? ሰብ እንታይ ከርኢ ምደለየ? ግዳማዊ መልክዑ፡ ክእለቱን ፍልጠቱን ምስ ኣላለየ ሓሞቱ ከርኢ'ዶ ምደለየ? ተሓቢኡ ዘሎ ፍርሑን ተላሒጉ ዘሎ ድንቁርንኡን ሰብ ክዕዘበሉ ዝምነ ዶኾን ይህሉ? ካብታ ስራሓት ጸራባይ ዝኹነት ኩርሲ ብምንታይ ኢዩ ዝፍለ? ንሕቶታተይ ምላሽ የብለይን።

ዓሰርተ እመት ዝቐመቱ ናይ ቀደም ቦታ ዕዮ ናይ ሕጂ መቐበል ኣጋይሽ ምስ ሓለፍካ ቦቲ ሓደ ጫፉ ኣብ መንኻ ቤት-ጽርየት ዘሎዎ ሓደ ገፊሕን ሓደ ጽብብ ዝበለን መደቀሲ ክፍልታት ኣሎዎ። እንዳ እቶን ብግዳም ኣብ ጎኒ መንደቕ መቐበል ኣጋይሽ ዝተጣበቐ ሓጺር ስራሓት ዕንጸይቲ ገዛ ኢዩ። ምስኡ ዝተጣበቐ ሰለስተ ክፍልታትውን ኣሎዉ። ናብ መቐበል ኣጋይሽ ዘእቱን ዘውጽእን ዓቢን ንእሽቶን ማዕጾታት ከኣ ምስኡ።

* * *

እቲ ናይ ሕጡብ ገዛ ኣብ ዝተነደቐን ዝተኳነየን ገፊሕ መካብብያ ኣብ ማእከል 1400 ትርብዒታዊ እመት ደኽመ-ዎ ረማዕ ዝበለ ኣረጊት ኢዩ ዝመስል። ጉልባብ ርእሱ ብሃሳስ ጉድጉዶ ጡብ ሸፊኑ ሸኽም ናብራ ብትዕግስቲ ይጸውር ከም ዝነበረ ሓላፍ መገዲ'ኳ እንተ ኣስተውዓለ ኣብ ውሽጡ ክነብር ዝደሊ ግን ኣይተራእየን። እቲ ናብ ምዕናው ዘንቆልቁል ዝነበረ ገዛ ኩሉ ስለ ዝተሓረሞ ባዕሉ ነብሱ ጸሊኡ። ኣብ መረባኡ ዝበቐለ ሳዕሪን ጸህያይን ኢድ ሰብ ከይተንከፎ ክውለድን ክመውትን እንከሎ ጉድ ርኢና ኣይተባህለን። ኣርባዕተ ዓበይቲ ኣግራብ ኣውሒ ክጉድናን ክቐምታን እምበር ከፍርያ ስለ ዘይተርኢያ ሕቡኣን መናፍስቲ ኣእዳዎም ከም ዘይቀደወ ብኸሉ ሰብ ተጠርጢሮም።

ስራሒኡን ዋናኡን ዝነበረ ጸራብ ዕንጸይቲ፡ እንግሊዝ ኣብ ኣጋ ምውጻኡ፡ ማለት ኣብ መወዳታ 1948 ኣቢሉ፡ ንብረቱ

ንሓውቦይ ብሒደት ገንዘብ አረኪቡ ከም ብዙሓት ካልኣት ደቂ ዓዱ ንሃገሩ ተመሊሱ። ሓውቦይ በቲ ዝነበሮ ተመክሮ ነቲ ቤት-ዕዮ ዕንጸይቲ ከካይዶ ጽዒሩ። እንተኹን ምምሕዳር እንግሊዝ ቅድሚቱ ቁጠባዊ ጉዳይ ውራይ ፖለቲካዊ ሕምስምስ ስለ ዘቐደመ ሓውቦይ አይተጠቐመሉን። አንድነት ዲኻ እንታይ ዝብሉ ዝነበሩ ግብረ-ሽበራውያን ክልተ ግዜ ተኩሶም ኣብ ሳልሳይ ሓንቲ ኢዱ ዘሰንከለት ጥይት ኣብ መንኲቡ ገዲፎምሉ ሃዲሞም። ሓውቦይ ግን ምስቶም ፕሮ(ምስ) ጥልያን ዝብሉ ኢዩ ነይሩ። ንምርጫኡ ዝኣክል ምኽንያት ነይሩዎ። ምስ ጥልያን ምጽናሕ ምስ ምዕቡል መሳርሕታት ምስንም ማለት ኢዩ እናበለ ክሃረብ እንከሎ ይዝከረኒ። ንኹሉ ቤት-ዕዮታት ዝኣክል ክኣለት ምስ ኣጥረና ዓድና መን ከይከልኣና ዝብል እምነት ነይሩዎ። ረገጽቲ ስልጣን ባዕልና ጎቲትና ነምጽኣሉ ምኽንያት የብልናን ኢሉ ዝዝረበ ዝነበረ ደሓር ሓቂ ኩይኑ።

ሓውቦይ ካብ ፍርሑ አይወጸን። ነቲ ቤት-ዕዮ ንምክያድ ዝበቅዕ ሃብቲ ዘይምህላው ከይኣክልስ እቲ ሓደራ ሕቡራት መንግስታት ተቐቢሉ ከታቲ ዝተወከለ ምምሕዳር እንግሊዝ ድማ ሕድሩ ገዲፉ ንምልእቲ ዓዲ ብሓዊ ፖለቲካ አሳዊሩ ስለ ዝሓመሳ ስራሕ ጠጠው ኢሉ ተሪፉ። እቲ ቤት-ዕዮ ተዓጺዩ። እግሪ ሰብ ርሒቐዎ። እቲ ህንጻን መካብብያን መዘክር ሕልፈት ከም ዝኹን ብትርኢቱ ኣመሰኪሩ። መንበር ሰብ ድዩ መስርሕ ዕንጸይቲ ዝብል ሕቶ ምላሽ ምስ ሰኣነ ፍሉያት ዓይነት መናፍስቲ ከም ዘዘውትሩዎ ብህዝቢ ተአሚኑ። ሓውቦይ ከም ዝነግረኒ እቲ ጥልያን እውን ከም ሃገሩ ኣይነበረን። ፍልይ ዝበለ ሰብዩ ነይሩ። ብዘይካ ምስ ስራሕ ምስ ሰብ ርክብ ኣይነበሮን። ከም ካልኣት ደቂ ዓዱ ሓዳር ኣይነበሮን። ንበይኑ ብጽምዋ ተዋሒጡ ይነብር ነይሩ። ይተአመን ኣይተአመን ደኣ'ምበር ከም ዝውረ ዝነበረ እንተ ኩይኑስ ሳሕቲ ኣብ እዋናት ሰብ ዘይኩን ኣብ ጸምጸም ለይቲ እዋን መናፍስቲ ሕልሚ ዝመስላ ደቀንስትዮ ናብ ገዛ ጸራባይ ኣትየን ኣብ ወጋሕታ ገጸን ካብ ጽምው ገዛኡ ክወጸ ብማዕዶ ተጸናጺኖም ዝጠመቱ ሰባት ከም ዝነበሩ ነገሩኒ።

ዓቢ ሓወይ ብሕሱር ዋጋ ዝኢኡዎ ካብ ምባል ተረኪቡዎ ምባል ይሓይሽ። ሰብ ስለ ዝፈርሐ እቲ ድሕሪቲ ጥልያን ዝውንኖ ዝነበረ ሓውቦይ ባህ ከይበሎ ሸይጡሉ። ካብ ፍርሑ ከይወጸ ከኣ ሓወይ ነቲ ገዛ ብስመይ ለዊጡ ከድኹ ከይበለና ናብ ቃልሲ ናጽነት

ተጸንቢሩ። ድሕሪ ነዊሕ ዓመታት ሕጂስ ዓብዩ ስራሕ ሒዘ ብምባል ነቲ ገዛ ቁሩብ ኣተዓራርዮ ምስ ኣተኹ ሓውቦይ ሎሚ ጽባሕ ገለ ክሰምዕ እዩ እናበለ ተሻቂሉ። ሕሉፍ ሓሊፉ ከምቲ ነቲ ጥልያን ዝተጸናጸኑዎ እዋን ኣብ ብዘይብሉ ለይቲ ክሕልወኒ ላሕ ኢሉ። ሓደ ዓመት ቅድሚ ምማቱ ለበዋ ኣሎኒ ኢሉ ንገዛኡ ኣጸዊዑኒ።

“ብዘይካኻ ዝትክኣኒ ዮብለይን። ዓቢ ሓውኻ ንናጽነተይ ክቃለስ እዩ ኢሉ ካብ ዝብገስ ደሃይ ዮብልናን። ምእማን ኣቢና እምበር ብህይወት ከም ዘዩሎ ዝሕብሩ ኣመትስ ኣይሰኣንናን። ካብ ቤተ-ሰብ ኣነን ንሰኻን ኢና ተሪፍና ዘሎና። እዚ ገዛ ኣይተፈተወንን። ካብዚ ገዛ ውጻእ። ልክዕ ከምቲ ጥልያን ክትከውን ኢኻ። ክሳብ ሕጂ ኣበይ ከም ዘሎ ዝፈልጥ ሰብ የለን። ዓዱ ይእቶ ወይ ኣብ ባሕሪ ይጥለቕ ዝፈልጥ የለን። ነፍሱ ግን ኣብ ወርሒ ግንቦት ምስ ዝነፍስ ዘራጊቶ ኰይና ነቲ ዑና ገዛ እናኸለለት ከተእዊ ሰሚዕና ዝብሉ ሒደት ኣይኩኑን። ካብተን ብለይቲ ኣትየን ብጊሓት ዝወጸ ዝነበራ ፍረ ረኽቡ እንተ ዝኸውን ገዛኡ ኣደዳ ሕቡኣን መናፍስቲ ኣይምኹነን። ንዓኻውን ከም ዘይሓልፍ ተጸናጺነካ እዩ። እዛ ክትቀትለኒ ትሸባሸብ ዘላ ውግኣት ንዓኻ ክጸናጸን ዘጥረኹዎ መቐጸዕቲ ኢያ። ኣብ ገዛኻ፡ ኣዋልድ ሃንሰ-መስቀል፡ ኣሸንዳ! ዲኖይዶ ዲኖኻ! እናበላ ይኣትዎ ይወጸ ኣሎዎ። ፍረ ግን የለን። ከምቲ ዝተረግመ ኣውሒ ከይትኸውን ቀልጢፍካ ውጻእ።” ኢሉ ምስ ተላበወኒ ብዙሕ ዕድመ ኣይረኽበን።

ኣብ ንእሽቶ ዕድመይ ኣብቲ ገረምረም ዝብል ገዛ ኣትየ ክቐመጥ ምስ ጀመርኩ ገዛይ ከይምንዛዕ ተሻቂለ ነይረ። እንተኹነ ምህጋር ከሰክፈኒ ከም ዘይነበር ሱሌማንን ባህታን እናሰሓቐ ኣበሲሮምኒ።

“ምቐሎ መቐቐሎ ምበሉኻ ነይሮም፣ ዛንታ ሕሱማት መናፍስቲን ኣተውቲ ወጻእቲ ስርኤላት ቀትሪን ዛርትታት ለይቲን ምስ ሰምዑ ግን ንብረትካ ኣየገደሶምን።” ኢሉ ሱሌማን ሰቐ ኣይበለን። ናይ ወለዱ ቤት-ጽሕፈት ጥብቅና ተጠቂሙ ገዛይ ብሕጊ ከም ዝምዝገበለይ ኣብ ዝብጸሕ በጺሑ ምስ ፈጸመለይ ኢዩ ምስ ቤት-ጽሕፈት ጥብቅናኦም ብስራሕን ብዕርክነትን ክሳብ ሕጂ ዝተኣሳሰርኩ።

ህይወተይ ምስቲ ታሪኽ ገዛይ ኣዝዩ ከም ዘይዛመድ ክኣምን እንተ ደለኹውን ጸጸኒሑ ዘጣብቐ ነገርስ ኣይተሳእነን። እተን ኣብ ገዛይ እትው ውጽእ ዝብላ ደቀንስትዮ ነተን እዋን ኣብ ዘይብሉ ጸምጸም ለይቲ ሕልሚ ክመስላ ብጸልማት ሰሪጸን ለይቲ

ንግሆ ብብርሃን ጸሓይ ዓዋረን ይስወራ ነይረን ዝብሃላ ከይመስላ እፈርሕ። ብሕልፊ ምስ ኣከያይዳ መጽሓፊይ ብዙሕ ዝመሳሰል ነገር ረኺብ። ለይቲ ክእክቦ ዝሓደርኩ ሓቕታት ንግሆ ፋሕ ኢሉ ክስወርኒ እንከሎ ዝገብሮ ስለ ዘይብለይ መዓንግይ ሓሪረ እተርፍ። ለይቲ-ለይቲ በሪ ውሽጣዊ ውነይ ጋህ ይብል። ካብ ሓሳብይ ዝስወር ዝነበረ ኩሉ ጥራሖ ይወጽእ። እቲ ዛሕ ዝበለ ደቀቕቲ ሓቕታት ብወረጦ እናልዓልኩ የላግቦጥ ውሁድ ሓቂ ይፈጥር። ውግሕ ምስ በለ ግን እቶም ሓቕታት ፋሕ ይብሉ። በሪ ውሽጣዊ ውነይ ዕጽው ይብል። ውህደት ሓቕታት ይስወርኒ። ፋሕ ዝበሉ ሓቕታት ጥራሕ ይርኣዩኒ። ንሓንሳብ ድማ ለይቲ እብህርር። መሓመድ እድሪስ ኣብቲ ቀትሪ ጉሓፍ ሓቂ ርዖ እናጎተተ ክጭነቕ እንከሎ ብሓንጉለይ ዝሰኣልኩዎ ካብ ዓይነይ ምልጋስ ኣብዩኒ።

ድሕሪ ኡናት ዘሎ ግዜ ሰብ በብወገኑ ኢዩ ዝጥምቶ። ነቲ ሃንደፍደፍ ኢሉ ዝገጥሞም ኩነታት ናብ ውሽጡ ከይጠለቑ ብገርሃዊ ስምዒቶም ዝመዝኑዎ ኣሎዉ። ገለ ድማ ብመጽናዕቲ እናሰጠዩ ክርድኡዎ ይጽዕሩ። ኣነ ግን ኣብ መጽሓፊይ ዝኣትወለይ ናይ ናብራ ግጥምታት እየ ዝእክብ መስለኒ። እቶም ቅርብ ኢሎም ዝፈልጡኒ ጽቡቕ ከም ዘሎኹ ከየዘኻኸሩኒ ኣይከኣሎምን። እንታይ ርእዮም ከምኡ ከም ዝብሉ ካብ ዘረባኦም ዝሓዝኩዎ ኣሎ። “ተዓዊቱልካ ንሓንቲ መጽሓፍ ኢልካ ትነብር። እንታይ ኢኻ ከተእትወላ ነዛ መጽሓፍካ? ካብዚ ዝውሕዝ ዘሎ ፍጻሜታት እንታይ ኢያ ክትሕዝ?” ኢሉኒ ባህታ ሓደ መዓልቲ ፊን ኣቢሉዎ።

“ንሕቶታትካ እንተ ዝምልስ መጽሓፍ ምኣኸለኒ ነይሩ። ተዓዊቱልካ ግን ኣይትበለኒ።” ኢለዮ መረዳእታ ከይሃብኩ። ንሓንሳብ ናይ ውሽጠይ ሓቕታት ንደገ ምውጻእ ክብድ ይብለኒ። በየናይ ቃላት እሞየ ከሳግር! ነቲ ሕቡእ ውነይ ዝኸፍት መፍትሕ ኣብ ምቅላስ ዝሃልኮ ንመን ክነግሮ ይኸእል? ንግዳማዊ መለክዒ ግዜ ንዒቕ ንናይ ውሽጠይ ግዜ ንምኸባር ዝገብሮ ቃልሲ ህይወት መን ክርድኣለይ ይኸእል?

* * *

መጽሓፍ መሓመድ እድሪስ ናብ ደረጃ ሕትመት ብምብቃዓ ዝተሓገስና ኣብቲ ገፊሕ ገዛይ ዘዝመሰለና ድምጺ ግዳስ ኣስሚዕና። ከምቲ ፈላስፋ ህንዲ ዝበሎ እቲ ቀደም ዝነበረ ባህሊ መግለጺ ሓገስ ብልሓቱ ኣብ ቦታኡ ስለ ዘየለ ኩልና ዘዝመሰለና እናፈጠርና

ኢደይ ኢድካ ተባሃሂልና። ካብዛ ትድረስ ዘላ መጽሓፍካ ገለ ኣንብብልና ኢሎም ስለ ዘጨነቑለይ፡ ካብታ ራኢ ዝበልኩዎ ምዕራፍ፡ መሓመድ እድሪስ ኣብቲ ጎዱፍ ሓቂ ርዖ እናጎተተ ዝገልጽ ክፋል ኣንቢብሎም። ዳርጋ ኩሎም ኣብታ ምርኢትን ግብሪን ስለ ዝከበሩ ከም ጣኦት ከምልኹኒ ቁሩብ ተሪፉዎም። ኣነውን ዘይሓሰብኩዎ ብመጽሓፊይ ተስፋ ረኽብ።

ትጃር ንሚለና እናደፋፍኦ ናብ መድረኽ ከም ትሓኩር ገይሩዋ። ምስ ህዝባዊ መድረኽ ገና ብወግዒ ዘይተላለየት፡ ካብታ ፍቕሪ ጸሓፊይ ትብል ሓዳስ ድርሰት ተዋስኦኡ ንዝመረጸቶ ክፋል ኣተኩራ ከተስምዓና ምስ ኣዘዛ ዝን ኢላ። ንሕና ከም ዘየሎና ቆጶራ ናብ መዓሙቕ ውሽጣዊ ንስነታ ዝጠለቐት መሲላኒ። ካብቲ ሕቡእ ደልሃመት ምስጢራ እንታይ ጎቲታ ኮን ኣብ ቅድሜና ትሰጥሕ ትኸውን? ኣየናይ መስመር ካብ ኣየናይ ምርኢት ኮን ትመርጽ ኢላ እናተጠራጠርኩ ንሰብ ብዘይንገር ጭንቀት ከብደይ ብፍርሒ ተዘሪጎ። ካብ ጭንቀታይ ከይሓልፍ ግዲ'ሉንስ ናይ ሚለና መጨረስታ ለበዋ ዝሰምዓላ ምሸት ድማ ኰይና። ሚለና ካብቲ ውሽጣዊ መገሻኣ ተመሊሳ ንኹልና ብዓይኒ ስነ-ጥበባዊ ተዋሳኢነት ኮሊላትና። ኩሉ ነገራ ነቲ ክትጻወቶ ዝወሰነት እጃም ምስ ኣምስለቶ ነቲ ብልጓም ቀይዳቶ ዝጸንሐት ድምጺ ፈንያ ናባና ብምንጻድ ንቐልብና ኣናዊጸቶ። ብመጻወዲኣ ተዝእና ድማ ምሉእ ውኑና ኣወፊናላ።

“ደሓን ኩን ጸሓፊ! ደሓን ኩን! ካብ ጽላል ገፊሕ ቤትካ ንእሽቶ ጨራ ብርሃን ናጽነተይ መሪጸ። ካባይ ነታ ልዕሊ ኩሉ እምነት እተፍቅራ መጽሓፍካ ዝኸውን ኣትርፍ። ካባኻ ዝወስዶ ሓድሽ ነገር ግን የብለይን፣ ብዘይካ እቲ ኣነ ክቐበሎ ዘይፈቅድ ፍቕሪኻ ዝኣኸለኒ ሓዘ እየ። ንገፊሕ ዝኣኻ ትንእሶ ኢኻ፡ ንዓይን ንዓለምን ግን ትዓብየና ኢኻ። መገላበጢ ተዋስኣዊ ጠባያተይ ዝኹነኒ መድረኽይ ይሕሸኒ። እታ ሓደ መዓልቲ ካብ እግሪ ተዋስኦ ናጻ ወጺኦ ክትርእያ ትምነ ስነ-ጥበብኻ ብምሉእ ህይወታ ኢያ ተፍቅሪካ። ብሓቂ ካባኻ ዝዓቢ ፍቕሪ የብላን። እንተኹን፡ ንሳ ካብ ስነ-ጥበብ ፈጺማ ወጺኦ ናብ ደረጃ እምነት ተሳጊራ ንክትነበር ስለ ዘይተቐረበት፡ ግደፋ ካብ ጠባይ ናብ ጠባይ እናተገላበጠት ኣብኡ ትንበር። ደሓን ኩን ዓቢ ጸሓፊ! ደሓን ኩን! ካብ ናጽነትካ መግዛእቲ ስነ-ጥበብ መሪጸ።” ኢላ ሚለና ደው ምስ በለት ብዘይካይ ኩሎም ኣጣቂዖም።

ሚሊና ካብቲ ትጃር ዝደረሰ ተዋስኦ ዘጽንዓቶ ኢያ ኣስሚዓትና። ብወሕሉልን ፍሉይን ኣቀራርባኣ ልቢ ሰብ መሲጣ። ኣብ ቍርሶ እጃማ ኣብ ዝተሰርዓ ሒደት መስመራት፡ ኣብተን ህይወት ንኸተተንፍሰለን ዝጽበያ ዝነበራ ቃላት፡ ኣረጋት፡ ኣረፍተ-ነገራት፡ ኣብ ጎዳጉዲ መዓንጣኣን ተሸኽላ ኣትያ ድምጽን ንዓለም ከም ዘስምዓ ገይራተን። ኣነ ግን ብቐሪ ቅብጾት ተሸቐሪረ። ነቲ ዝመረጸቶ ቍርሶ ንዓይ እናተመልከተት ስለ ዝደገመቶ ኡናት መልእኽቱ ናባይ ተወርዊሩ ብጓሂ መሪዙኒ። ብሓቂ ዓይኒ-ዓይነይ እናርኣየት ዝበለቶ ኩሉ ንዓይ መሲሉኒ። ንመሓመድ እድሪስ የዘናግዕ ይኸውን ዝበልኩዎ ምሽትስ መሰናበቲ ሚሊና ክኸውን ምስ ተዓዘብኩ ናይ ዓለም ነገር ገሪመኒ። ስነ-ጥበብን ህይወትን ንዓይ ናብ ጸድፊ ጽምዋ ንምፍናው ተሓባቢረን ማለት እኮ ኢዩ። ኣብ ተንኮቦት ጓሂ ኩይነ ክሓዝንን ጽምዋይ ንምጽንናዕ ክበጸሕን ተራእዩኒ። መን ኮን ይበጽሐኒ ይኸውን ኢሊ ኣስተንቲነ። መን ድዮም በጸሕተይ? ዘይተን እትው ውጽእ ዝብላን እቶም ጠባያት መጽሓፊይን ኢዮም። ካልእ መን መሓዛ ኣልዩኒ? ምስ መንጉዶ ኣዋግዕ እየ? ዘይ ምስቶም ባዕለይ ዝፈጠርኩዎም ጠባያት እየ ዝዝቲ! ብዛዕባ መዓሙቕ ሕልናን ረቂቕ ሕልምታትን ዝዛረብ ሰብ ኣበይ ደኣ ይርከብ ኩይኑ! ካብ ሎሚ ምሽት ሚሊና ድማ ከም ካልኣት ንገዛይ ገዲፋ ክትወጽእ ምጂና ፈሊጠ። ሓያል ጓሂ ንመዓናጦይ ዝሕው ከዩብልን ስምዒት ጽምዋ ኣብ ኣካላተይ ከይዘርጋሕን ንህይወት ዘይኩነስ ንስነ-ጥበብ ተማሕጺነ። ተዋስኦ ኢዩ -- ህይወት ኣይኩነን! ጸሓፊ ተዋስኦ ኣብ ዝተወሰና መስመር ኣረፍተ-ነገራት ጠርኒቐ ዝዓሸጎ መልእኽቲ ኢያ ኣቃሊሓ እምበር ካብ ሓቕነት ህይወታ ተበጊሳ ዝደገመቶ ቃለ ስንብታ ኣይኩነን እናበልኩ ንዘይኩነለይ ንነብሰይ ከደዓዕስ ፈቲነ። ብሓቕነት ህይወትን ስነ-ጥበብን ዝተረጋገጸ ስንብት ምጂኑ ግን ቀስ ኢሊ ውሒጠዮ።

ቀጺሉ መሓመድ እድሪስ ካብ መጽሓፉ ዝዝክር ዘበለ መሪሖ ንኸንብበልና በቲ ናይታ ዕለት መራሒ ንምጂን ባዕሉ ዝሰየመ ትጃር ተነገሩዎ። ትጃር ኣብ ተዋስኦዊ ዓለም ዝለመዶ ኣመራርሓ ኣብ ምሉእ ህይወቱ ክጥቀመሉ እንከሎ ዘምጽኦሉ ዓወት ዘርዚሩ ኣይውድኦን። ተዓዊተሉ ኢዩ ዘብል። ካልእ ይትረፍ ብትእዛዙ ፍቕሪ ዕጽፍጽፍ ኢሉ ኣብ እግሩ ክወድቕ እንከሎ ገጢሙዎ። ብትእዛዙ ኣካላት ሰባት ከም ጭቃ ጠፍጢፉ እናኸበበ፡ እናፈሓስ፡ እናሸብለለ ንሱ ዝደልዮ ቅርጺ ከም ዝህሉዎም ገይሩ። ቀደም ኣላዩ ተዋስኦ ኩይኑ ክሰርሕ እንከሎ ሓንቲ ፈጺማ ዘይትፈቕዶ

ጓል ብትእዛዙ ጥራሕ ብምሉእ ዕሊ ፍትወት ትስዕሞ ከም ዝነበረት ኣዘንትዩለይ ነይሩ። እንተ ዝደሊ ንሚሊና እውን ብሓይሊ ትእዛዙ ኣንበርኪኹ፡ ብፍቓዱ ተመሊኻ፡ ብፍትወት ከም ትንብርከሽሉ ክገብር ዘኸኸል ትእዛዙ ገሚተ ብቕንኣት ዝኣክል ጸሊኣዮ። ብቐዋም ስነ-ጥበብን ብሕጊ ተዋስኦን ተኣማሚኖም ኣእላፋት ተዋሳኢቲ ተሰሪዖም በብተራ ንኸናፍር ሚሊና ከምዝምዙ፡ ኣጥባታ ክዓምኩ፡ ሽምጣ ክዓትሩ፡ ብምቕት ኣፍደጊኣ ኣትዮም ምስኣ ሓደ ህላወ ክኹኑ እንክሎዉ ተራእዮምኒ። ብናተይ ትእዛዝ ሚሊና ንዓይ ገዲፋ ናብ ካልእ መገሻ ካብ ምንቃል ንቐሩብ እዋንውን ትኹን ከደናጉያ ከም ዘይክእል ምስ ገመትኩ ብቕብጸት ተስፋ ድኽመተይ ተቐቢለ።

ካብ ዓቕሚ ህይወት ጉልበት ስነ-ጥበብ ይሕይል ማለት ድዩ እናበልኩ ንነፍሰይ ሓቲተያ። ንመጽሓፊይ ዝግዝእ ዘሎኹ ተቐሊዑ ምስ ተራኣየኒ ግን ኣነውን ከም ሚሊና ግዙእ ሓይሊ ስነ-ጥበብ ምጻኒይ ኣሚነ። ንሚሊና ድማ ዕረ እናጠዓመኒ ንግደ ሓቂ ኣሊ ይቕረ ኣለላ። ከም በዓል ኣሣሚት፡ ከም ሚሊና፡ ከምተን በብእዋነን ናብ ልበይ ኣትየን ዝወጸ፡ ንሓዋሩ ከኣ ሓደሽቲ ከምኣተን ናብ ገዛይ በብታራ ኣትየን ክወጸ እንክሎዋ ተራእየናኒ። ሓውቦይ ዝበሎ ኩሉ እናዘከርኩ ኣብቲ ገዛ እንዳ ጸራብ ዕንጸይቲ ጥልያን ከም ሃተፍተፍ ሕልሚ ለይቲ-ለይቲ ኣትየን ወጋሕታ ዝወጸ ዝነበራ ረቀቕቲ ፍጡራት ኣንስቲ ዘኪረ። ኣብቲ እዋን ለይቲ ንሓንሳብ ኣብ ትሕቲ ጸሓይ ወርሒ መልክዐን ከለሊ ጽዒሩ ነይሩ እቲ ተጻናጻናይ ሓውቦይ። ኤውሮጳውያን ይኹና ኤርትራውያን ግን ከለሊ ኣይከኣለን። ሕልሚ ለይቲ ዝመስላ ጽቡቓት ኣንስቲ ምጻኒን ጥራሕ ኢዩ ኣስተውዒሉ።

እተን ለገስቲ ስነ-ጥበብ ዝብሃላስ ዘይከምኡ ኢየን ዝፈድያኒ ዘሎዋ። ለይቲ እዋን መናፍስቲ፡ በሪ ክወል ውነይ ጋህ ኣቢለን፡ እልፊ ኣእላፋት ንፈጠራ ስነ-ጽሑፍ ዝኸውን ምህዞታት ከርእያኒ ይሓድራ። ንግሆ ነቐሐ ብመጻወድያ ቀለም ከምዝግብ ምስ ጀመርኩ ግን እቶም ኩሎም ክርኣዩኒ ዝሓደሩ ሓሳባት፡ ጭብጢ ኢደይ መንዚያም ናብቲ ሕቡእ ውነይ ከምለሱ እንክሎዉ፡ ሓንቲ ክብሎም ዘኸል ሓይሊ ከም ዘይብለይ ፈሊጠ እጉሂ። ንሓንሳብ ግን ገለ ካብ ማልሳይ ጉዕዞኦም ዝደንጎዩ ሒደት ምህዞታት ንመጽሓፊይ የትርፍ። ንሓንሳብ ህይወትዶ ስነ-ጥበብ ኣልካ ምፍልላይ የጸግመኒ። እዘን እትው ውጽእ ዝብላ ጽቡቓትስ መንነተን መዓስ ተጋሂዱለይ።

ወሳኒት ሓቂ ከይና ዘላ መጽሓፊይ ኢያ።

* * *

ናይ ትጃር ትእዛዝ ምስ ተቐበለ፡ መሓመድ እድሪስ ብዘይ ዘረባ ናብ መድረኽ ሓኹሩ። ብኣሳልጦ ትእዛዙ ዝኹርዐ ትጃር ድማ ኣእዳዉ እናወጣወጠ ቀልጢፉ ንክጅምር ደፋፊኡዎ። ትጃር ኣብ መድረኽ ጥራሕ ዘይከኑስ ኣብ ምድሪውን ክእዝዝ ምኽኣሉ ሓበን ከም ዝተሰምየ ብኣካውናኡ ገጢመዮ። ተልመዴን ተዋሳኢ ኣልዩ ዝመርሕ ዘሎ ግዲ መሲሉዎስ ብሕሱም ናይ መራሕ መድረኽ ድምጺ እናጓጠጠ ንመሓመድ እድሪስ፡ “እቲ ከተምሓላልፎ ዝደለኻ መልእኽቲ ናብ መስመራት ኣረፍተ-ነገር ከልሶ። ናብ ተደመጽቲ ዝኹኑ ቅርጡዋት ቃላትን ሓረጎችን ለዊጥካ ደወል መቐረቱ ፍለዮ። ካብ ኣፍ ተዋስኣይ እኮ ዝኹምስውን ዝሕየኹን ድምጽታት፡ ቃላት፡ ሓረጎችን፡ ኣረፍተ-ነገራትን ኢዮም ተፈንዮም ዝነፍሩ ወይ ዝወድቁ። ንዕኡም ከውጽእ እኮ ኢዩ እቲ ተዋሳኣይ ብኸዱኑ ተሰቲሩ ዝነበረ ስምዒቱ ንግዳም ቀለው ዝሰጥሕ፣ ኣካላቱ ብውሕሉል ብልሒ ምንቕናቕን ምውስዋስን ዘዛርብ፣ ድምጹ ንኣንሳብ ብምግናሕ፡ ንኣንሳብ ብምቕያድ፡ ንኣንሳብ ብምፍናው፡ ምስቲ እጃሙ ዝልልሾ ስምዒትን ትርጉምን መልእኽቲን ከም ዝዛመድ ዝገብር።” ኢሉ ምስ መርሐ ትጃር ፍረ ጸምኡ ንምምዛን ንመሓመድ እድሪስ ብደቂቕ ኣስተባሂሉሉ።

ኣብ ፈለማ መሓመድ እድሪስ ኣብ ቅድሚ መማህራኑ ዝሓፈረ ንእሽቶ ተመሃራይ መሲሉ። ኩሉ ዘይሓሰበ ዱቦላ ከይነዎ። ብምንታይ ጀሚሩ ብምንታይ ከም ዝውድእ እውን ኣይተሰቆሮን። ጽንሕ ምስ በለ ቀልቡ ምሳና ኣይነበረን። ምስ ካልእ ዓለም ዝዋሳእ ዘሎ መሲሉ ተራእዮኒ። ደሓር ቀባሕባሕ ኢሉ ምስ ተረፈ ትጃር ብብርቱዕ ናይ ምፍርራሕ ትእዛዝ ገይሩ ክውጥጦ ሃቂኑ። እንተኹን መሓመድ እድሪስ ኣይዓጀቦን። ንትእዛዝ ትጃር ዋጋ ከም ዘይሃበ ምስ ተዓዘብኩ ስልጣን ትጃር ካብ ተዋሳእቲ ከም ዘይሓልፍ ገሚተ። ሚለና ኣብ ትሕቲ እግሪ ትእዛዝ ትጃር ወይ ድማ ኣብ ትሕቲ ከምኡ ዝኣመሰሉ ናይ ስነ-ተዋስኦ ኣዘዝቲ ክትነብር ምዃና እናስተንተንኩ ምስ ናተይ ድኹም ተኸእሎ ኣወዳዲረዮ። ደፊረ እንተበልኩ ንሚለና ዓው ከይበልኩ ብውሽጢ ከብደይ ክልምና ጥራሕ እየ ዝኸእል። ገበርኩ እንተ በልኩውን ቀንዲ ትምኒተይ ብምስጢር ሓቢኣ ካብ ምክባርን ምፍቃርን ኣይምሓለፍኩን። ንመጽሓፊይ እንተኹነስ ካብ ምምስሳል ሓሊፈ ካልእ ዝፍቀደለይ

ሐለፋ እኮ የለን። ናይ መጽሓፊይ ማህተሙ ማህጸን ዘይቅበሎ ኣነ ኣዚዘ ዝውሰኽ ቃል ወይ ኣረፍተ-ነገር ከም ዘየለ ተቐቢሎ፤ እየ። መጽሓፊይ ምስ ስነ-ጥበባዊ ውህደት ፍርድታን ምስ ምምጻእን ምኻድን ሩባታት ጽጌናኣ ይሰማማዕ ንዝበለቶ ጥራሕ ኢያ ኣብ መንበሪ ውልዶ ምዕራፋታ ትጽንብር።

ሓያሎ ጸኒሒ መሓመድ እድሪስ ናብ ውኃኡ ተመሊሱ። ንዓና ጠሚቱ ፍሽኽታ ኣጽጊቡና። ኣብ ናይ መንበሪ ሰብ ገዛ ዝርከብ፡ ኣብ መድረኽ መሰል ብራኽ ምዕንቃቡ ከም ዘስሓቕ ብምግላጽ ንትጃር፡ “ካብቶም ተዋሳኒቲኻ ዘይምጃነይ ቀልጢፉ ተፈሊጡኒ። ብሓደ ወገን ንሳቶም ካባይ ዝሕሹዎ ኢዩ። ተራ መራሒ ስለ ዝፈልጡ ብትእዛዙ ክኸዱ ይኸእሉ። በዓል ኣነ ግን መራሒ የብልናን። ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ፡ ኤርትራን ናጽነትን፡ ድሕሪ ኩናት ዝተኸሰተ ኩነታት፡ ኤርትራን መጻኢኣን፡ እናበልኩ ንምጽሓፍ ዘበቅዓኒ ሓቅታት ኣብ ምእካብ እንከሎኹ እየ ሓደ ክፋል መጽሓፊይ ናብ ሕትመት በጺሒ ዘሎ። ድሕሪ ኩናት ዘሎ ኩነታት ንኹልና ስለ ዝዓጅበና ድማ ከም ቀንዲ ፍረ መጽሓፊይ ኩይኑ ክንበብ ኢዩ።” ምስ በለ ትጃር ኣቋሪጹዎ።

“ኣይተግፍሕ! ኣይትሃውልል! ወሰና ወሰን ገዲፍካ ማእከል ርገጽ። ወሰና ወሰን ዝበልናዮ ግዜ ሓሊፉ ኢዩ። ኩሉ ሓይሊኻ ብምሉእ ስምዒት ናብቲ ከተሳግሮ ዝደለኻ መልእኽቲ ኣውዕሎ። ድሕሪ ኩናት ንዘሎ ኩነታት ዝውክሉ ቃላት፡ ሓረጎትን ኣረፍተ-ነገራትን ኣለሊኻ ጨብጥ። ደሓር ንዐኡም ሓቕፉ ዝስከም ድምጺ ጌርካ ኣስምዓና። ትኹረትካ ኣይትበታትን። ምሉእ ኣቓልቦኻ ኣብ ሓደ ነጥቢ ጥመር።” ኢሉዎ ትጃር ገና እቲ ጸሓፊይ ታሪኽ ኣብ ኢዱ ዘሎ ተዋሳኢ እናመሰሎ።

ዘይኣመሉ ስቕ ኢሉ ዘምሰየ ፈላስፋ ህንዲ ኣብ መንጎ ኣላይን ሚሊናን ኩይኑ ዘጣፅዎ ዝነበረ ወግዲ ጠንጢኑ ናብ መድረኽ ቀሪቡ። እንታይ ክንድኡ ከም ዘስሓቕ ኪርኪር እናበለ ክሳብ ዝነበዕ ኩይኑ። “ኣነ ዕድለኛ እየ። እዚ ገዛ መባልዕተይ ኢዩ። ኣብ ጽምብል መጽሓፍ ኣዛሚት፡ ኣብዚ ገዛ፡ ብመልክዕ ሚሊናን ኣላይን ዝተገለጸለይ ሓቂ ኣብ ካልእ ኣይምረኽብኩዎን። ኣብ መጽሓፊይ ንኸሰፍር ብሂገ ድማ መዝጊቦዮ ኣሎኹ። ሕጂ ከኣ ዘይተሓሰበ ኣብ መንጎ ህይወትን መድረኽን ዘሎ ሓድነት ነጻሩለይ። ንኣብነት ሕጂ መሓመድ እድሪስ ኣብ መድረኽ ድዩ ዘሎ ወይ ኣብ ህይወት ኢልና እንተ ሓተትና እንታይ ምተመለሰ? ትጃርኻ ኣበይዩ ዘሎ?

ንሕናኸን? አየናይ መድረኽ ተዋስኦ አየናይ ሓቂ ህይወት ክንብል ኢና? ሓደ ኢዩ ክንብል ንኸእል'ዶ?" ኢሉ ንኹልና ጠሚቱና።

ትጃር ብዘይ ልቡ ንፈላስፋ ህንዲ ከም ሓድሽ ተዋስኦይ ቆጶሩ፡ “ናብ መድረኽ ደይብ! በርኽ! ኣይትቀበር! ቃላትካ ንድምጺኻ ኣረክብ! ነቲ ኣብ ውሽጢኻ ተጠምጢሙ ዘሎ ሓሳባት እቲ ድምጺ ባዕሉ እናመዘዘ ክጎቶ ኢዩ። ንመሓመድ እድሪስ ከም ሓያል መዋግዕቲኻ ጌርካ ቁጸሮ። ግድላት ኣቕርብሉ። ምላሽ ንኸህብ ፈትኖ። ጸውዒት ስነ-ጥበብ ስማዕ። ንተመልከትቲ ረስዓዮም። ንመሓመድ እድሪስ ቅረብ። ንኸዛረብ ፈትኖ።” ኢሉ በብሓጺሩ ዱባላ ትእዛዛት ምስ ኣውረደሉ ናብ መሓመድ እድሪስ ኣቕሊቡ።

“ባዕሉ ከይጥቀመልካ ንመድረኽ ተጠቐመሉ። ደው ኣይትበል! ኣብ ሓደ ቦታ ተሸኽልካ ኣይትትረፍ! ብምውስዋስካ ነቲ መድረኽ ምልኣዮ! ነዚ ባዶ ዓለምዚ ካብዚ ናብቲ ኢሎም ዝነቓኑቑ ሓሳባትን ኣካላትን ኢዮም ቦታኡ ዝመልኡዎ። ደው፡ ጸጥ ዝበሉ እቲ ሃውዝብል ቦታ ኢዩ ዝበልዎም። ትሕዝቶ መጽሓፍካ ኣብቲ መድረኽ ተነዚሑ ከም ዘሎ ጌርካ ንነብሲኻ ኣእምኖ። ትሓምበለ ትብል እናመሰልካ ካብቲ ዝተነዝሐ ዝዓሞኸካዮ ታሪኽ ንተመልከትቲ በትነሎም።” ኢሉ ኣብ ናይ መራሕ መድረኽ ዝመስል መንበር ኣራጢጡ ኮፍ ኢሉ። ኣላይን ሚለናን ድማ ትእዛዙ ንኸቕበሉ ከም ደቂ-መዛምርቲ ብፍርሒን ኣኸብሮትን ኣብ የማኑን ጸጋሙን ደው ኢሎም። ኣብ መንጎ ፈላስፋ ህንዲን መሓመድ እድሪስን ብሓደ ወገን፡ ኣብ ሚለናን ኣላይን ብኸልእ ወገን ምስ ትጃር ዘሎ ዝምድና ንምምዝዛን ዘኸእል ሓይሊ ስኢነ። ሱሌማንን ባህታን ከም ተመልከትቲ ብድሕሪ ትጃር ደው ክብሉ ምስ ርኣዮት ኣዛሚት ከኣ ኣብ ጎኖም ተሰለፋ።

ኣብ መንጎ ተመልከትቲን ተዋሳኢቲን ፍልልይ ተቐንጢጡ ምስ ጠፍኦ ሱሌማን ጽማቕ ተመክሮ ጥብቅነቱ ዘንጸባርቕ ዘረባ ኣውዲቐ።

“ናይ መን ሓቂ ደኣዩ ክነግስ? ናይ ህይወት'ዶ ናይ ስነ-ጥበብ? ናይቶም ኣብ በዓቲ ጸልማት እናነበሩ ድጋም ፍርሖም ከም እዋናዊ ሓበሬታ ዘዋፍሩ'ዶ ወይስ ናይቶም ብርሃን ተስፋ እና'ርኣዩ ኣጅኹም ዝብሉ? ናይቶም ውራይ ሃገር ጽልግልግ ዝብሎም ዘሎ ዲና ሓቂ ክንብል? ናይቶም ኣደዳ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ኩይኖም ነብሶም ዘናሸዉ ዘሎዉ? ናይቶም ዕድል ደቆም ዝሸጡ?” እናበለ ብእምብዛ

ብዝሒ ቆጶሮካ ክምለሽ ዘይክኣል ሕቶታት ዘርዘሩ። ንኹሉ ድማ ምስ ኩናት ወይ ውግእ ወይ ወራር ስነ-አእሙሮ አቋሪኑ ሓቂ ንምርካብ ቀሊል ከም ዘይኩነ ከረድአና ፈቲኑ።

ፈላስፋ ህንዲን መሓመድ እድሪስን ከም ተዋሳኒቲ ዓይኒ ንዓይኒ ገጢሞም። ተፋጢጦም ክብል'ውን ምኽኣልኩ። ህይወትን ተዋስኦን ሓደ ስለ ዝኹነኒ ቀልጢፊ ሓቂ ንኸርኢ ብሂገ። ድሕሪ ሒደት ግዜ ኩሉ ብዘይካይ ናብ መድረኽ ደይቡ። ሽዑ-ንሽዑ ኣብ ቅድሚ ዓይነይ ትጃር ኣብ ነጥቢ ማእከል ኩይኑ እቶም ካልኣት ድማ ከም ጥርዚ ዓንኬል ከቢቦሞ። ንትጃር ክኾሉዎ ምስ ርኣኹ ሰሓቕ መጸኡኒ። እቲ ክኾልል ዝሓሰበ ክኹለል እንከሎ ምርኣይ ፍሉይ ትካዘ ፍልስፍና ኣግሂዱለይ። ናይ ሓደ ውሩይ ኤርትራዊ ፈላስፋን ገጣሚን ኣገላልጸ ባህሪ ዓለም ተዘኪሩኒ። ዓለም ከየቋረጸት ሽኾርተት ትብል ዓንኬል ምጻና ብስእላዊ ቃላት የርኢ'ሞ፡ ኣብቲ ሕርጎ-ሕርጎ ዓንኬል ዝሰፈሩ ሰባት ሽንኮለል እናበሉ ካብ ዝነበሩዎ ቦታ ምቕያር ጥራሕ ዘይኩነስ መልክዖም ክልወጥን፡ ጽንሕ ኢሎም ከም ዘይነበሩ ክጠፍኡን፡ ደሓር ድማ ኣብ ቦታኦም ካልኣት ሽንኮለል ክብሉ እንከሎውን ይገልጽ። ኣብ ባህልና ንዓለም ዝገልጽ ደርፍታት መሊኦም ኣሎዉ። ዓለም ከንቶ፡ ዓለም ምናምን፡ ዓለም መዳለዊት፡ ዓለም ዳንደ፡ ወዘተ. ተባሂሉ ብደርፊ ዝመሓላለፍ ናይ ጥንቲ ፍልስፍና ክሳብ ሕጂ ህይወትና ይመርሕ ኣሎ።

ኣብታ ንእሽቶ መድረኽ ዝላይ ንዝሓኸሩ ከም ተዋሳኒቲ ገይረ እናርኣኹ ዝገብሩዎን ዝብሉዎን ብናፍቕት ተጽብየዮ። እታ ከይተፈለጦም ዝፈጠሩዎ ክቢ እናገፍሐትን እናተመጠጠትን ደረት መድረኽ በጺሓ። ቀስ ዝበለ ኩዳ ብንውሕ ዝበለ ስጉምቲ ረጊጸም ነቲ ኣብ ማእከል ደው ዝበለ ትጃር ክኾሉዎ እንከሎዉ ዝጸወቱ ዘሎዉ ቁልዑት መሲሎምኒ። ኣዛሚት ዓው ኢላ፡ “ኣይበልኩንዶ! ዓበይቲን ቁልዑን ጸወታኦም ሓደ ኢዩ። ሓዳር ሰብ ኮለል ኢዩ። ሳዕስዒት ኢልካ ኮለል ኢዩ። ኮለል በላ'ሞ! ሰለል በላ'ሞ ኣይትማነዎ'የ እኮ ፍልስፍና ኢዩ ንዘስተወዓሎስ!” ምስ በለት ኩሎም ደው ኢሎም። ትጃር ካብ ማእከል ዓንኬል ወጸኡ ምስቲ ፋሕ ዝበለ ሰብ ተጽንቢሩ።

“መሓመድ እድሪስ!” ኢሉ ሰለስተ ግዜ ምስ ጸወዐ ፈላስፋ ህንዲ መሓመድ እድሪስ ካብቲ ተሸኩዑዎ ዝነበረ ኩርናዕ ናብኡ ክሳብ ዝቐርብ ተጽብየዮ። ናብ ጥቓኡ ቅርብ ምስ በለ፡ “ኣብ መጽሓፍካ ዘሎ ሓቂ ክንደይ ይምዘን?” ኢሉዎ ፈላስፋ ህንዲ ከይሰሓቐ።

“ብሚዛን አይሸይጥንን? ክብደት ስለ ዘይብሉ አየዋጽኣንንን? ንታሪኻዊ ሓቂ ብምንታይ ከም ዝልክዎ ጠፊኡኒ ኣሎ። ብምንታይ ይለካዕ ትብል ፈላስፋ ህንዲ? እንታይ ይፍለጥ! ገሊኣቶም ብብዝሒ ገጽ መጽሓፊይ ይልክዑዎ ይኹኑ።” ኢሉ መሊሱሉ መሓመድ እድሪስ ሰሓቕ ዓጊቱ።

ፈላስፋ ህንዲ መሐጐሲኡ ዝረኸበ ተዋዛይ መሲሉ። ክምልስ ምስ ነቐለ ግን ቁሩብ ሰጋእ ኢሉ። “ኣብ ህንዲ ፍልስፍና ከም ኣብ ምዕራባውያን አይኩነን። ፍልስፍና ህንዲ ኩሉ ኢዩ ዝሓወድ። ኣብኡ ትርጉም ህይወት ንምርዳእ እምበር ንምፍላጥ አይኩንካን ትመሃር። ንምክሓ መዋቲ ወዲ-ሰብ ዝኸውን ቦታ የለን። ወዲ-ሰብ ቀደም ቦታኡ ኣለልዩ ለሽ ኢሉ ስለ ዝጸረየ ነቲ መወዳእታ ዘይብሉ ብቐጥታ ክውንነት ብዓቕሊ ኢዩ ዝጽበ። ኣብኡ ምስ ናብራኻ ንክትዕረቕ ኢኻ ሓቂ ትእልሽ።”

“ኣብ ኤርትራኽ ሓቂ ንምንታይ ኢና ንደልዮ?” ኢሉዎ መሓመድ እድሪስ።

“ኣብ ኤርትራ እውን ሓቂ ምስ ህይወት፡ ምስ ናብራ ከዛምደና ኢና ንደልዮ። እንታይ’ዎ ይኹን! እቲ ህዝቢ ጣኦታት ሓቂ በዚሓምስ ምልላዮም ከፊኡዎ። እዚ መድረኽ ንዓይ ገዲፍኩም ንሰኻትኩም ኮፍ እንተ ኢልኩም ምስዞም ሕጂ ዘሎዉ ጣኦታት ከላልዮኩም ምደለኹ።”

ትጃር ካብቲ ኮፍ ኢሉሉ ዝነበረ ግሩም ናይ ኣላይ ተዋስኦ መንበር ሓፍ ኢሉ። “ኩሉ ሰብ ናብ ኩርሲ! ኩሉ ሰብ ናብ ኩርሲ! ኣላይ! ኩሉ ብርሃን ናብ ፈላስፋ ህንዲ! ንኹርሲ ዝሓል ብርሃን!” እናበለ ምስ ኣነባበረ ገዛ ጸጥ ኢላ።

ኩሉ ሰብ ኮፍ ምስ በለ ኣላይ ናብቲ ብፈላስፋ ህንዲ ጥራሕ ተወኒኑ ዝነበረ መድረኽ ዝል ኢሉ ደይቡ። እቲ ሰብ ምግራም ሓሊፉዎ ከም ዝተጸበበ በቲ ኣብ ገጽ ነፍሲ-ወከፍ ዝንበብ ምልክታት ጽውግውግ ይፍለጥ። ተመልከትቲ ድምጺ አየስምዑን። ትጽቢት ከፊኡዎም። እቲ ዘረባ ሕርሙ ኣላይ እንታይ ክሃረብዩ ዝብል ትጽቢት ከቢዱዎም። ምኽንያቱ ኣላይ ናይ ዘረባ ሰብ ኣይኩነን። እንተ መጺኡዎ ዘየነሕሲ ሰብ ምጻኑ ግን ደሓር ኣፍሊጡ።

ፈላስፋ ህንዲ ንድሕሪት ናብ መንደቕ መድረኽ ተጸጊዑ ግንባር መድረኽ ንኣላይ ገዲፉሉ። ኣላይ ተሃራባይ ስለ ዘይኩነዩ ኩሉ ሰብ ገለ ከውጽእ ተጸቢዩዎ። እንተኹን ግን እታ ዝብላ ከይበለ

ሰጋእ-መጋእ አብጺሑ። ብርግጽ አላይ ብድምጺ ዝፍኖ ቃላት አብ ምቅላሕ ክእለት ኣይነበሮን። መልእኽቱ ፍረ ስራሑ ኢዩ። ስራሑ ድማ ተዋስኦዊ ዛንታታት ኣበይ ከም ዝተፈጸሙ፡ ዝነበረ መልክዕ ከባቢ እንታይ ከም ዝመስል፡ ዘመናት፡ ዓመታት፡ ሰዓታት ፍጻሜ ግብሪ መዓስ ከም ዝነበረ ብምግላጽ ፍጻሜ ግብሪ ዝሕብር ቅርጽታት፡ ትሕዝቶታት፡ ስምዒታትን ሃዋሁን ንምውህሃድ ዝበቅዕ ፈጠራዊን ማህዋዊን ዝኹነ መንበር ዛንታ ተዋስኦ ምቕራብ ኢዩ። እቶም ንምርኢት ዝቐርቡ ተዋስኦታት ኣላይ አብ ዝፈጠሮ ህያው መካነ-መድረኽ ኬይኖም ኢዮም ብህይወት ዝንቀሳቐሱ።

አላይ ክዛረብ ምስ ጀመረ እተን ዝነበራ አዲንቲ ሰብ ብምሉአን ናብኡ ተተኪለን። ኩናት ጠመተ አዲንቲ ሰብ ተወርዊሩ ናብ አዲንቲ አላይ ክኣቱ እንከሎ ምስ ርኣኹ ልቡ ዕውንውን ኢሉዎ ከይቁልዐጽ ፈሪሐ። እዚ አዲንቲ ሰብ ዝብሃል ብዘይ ትርጉም ከም ዘይተባህለ አብ መጽሓፍ ፈላስፋ ህንዲ ካብ ዘንብብ ንክእምኖ ላሕ እየ ዝብል ዘሎኹ። ግን ኣይኩነለይን። ከም ዝመስለኒ እቲ ረኻቢያይ ንእምነት ኣይበለንን። መዓስ ንእምነት ከም ዝበቅዕ ኣይፈልጥን። ብሓቂ እቶም ዝኣምኑ የቕንኡኒ ኢዮም። ምናልባት ሕማምዞም ፈለጥና በሃልቲ ሒዙኒ ከይከውን እጠራጠር። ምክንያቱ፡ እዚ እቶም አሚኖም ኣይኣምኑንዮም ኢዩ ዝብሃል። መደያይቦ እምነት ኣየለልዩን ኢዮም። ብኸታም ዘይጸደቐ ወረቐት፡ ብኸፍሊት ዘይተዛዘመ ስምምዕ፡ ብረብሓ ዘይተሓጽረ ሽርክነት፡ ብበለጽ ዘይተተሰፈወ ትጽቢት፡ ብጥቕሚ ዘይተሓሳሰረ ዕርክነት ኣይኣምኑን ኢዮም። እንካ ሓደ፡ ዕጽፍጻፍ ሃባ ኢያ እምነቶም።

አላይ ግን እንታይ ኢሊ እንታይ ክብሃል እየ ከይበለ አብ ልቡ ዝነበረ ሓቂ ክኸፍተሎም ወሲኑ። “አብ መንጎይን አብ መንጎ ሚሊናን ኣሎ ዝብሃል ዝምድና ክነጽር ኣሎዎ። ርክብና ቡቲ ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ዝብሉዎ ኣይኩነን። ብዝተፈላለየን ብዝተዛመደን መገዲ ክልተና ንሓደ መድረኽ ነገልግል ከም ዝኹንና ኩሉኹም ትምስክሩዎ ፍጻሜ ኢዩ። ኣነ መንበረ-ስነ-ጥበብ እየ ዝቐርብ። ንሳ ድማ አብቲ ኣነ ዝቐረብኩዎ መድረኽ ኩይና ኣምልኽ ስነ-ጥበብ ትፍጽም። ከምኡ ከኣዩ ዓለም። እቲ ስርዓት ኣምልኽ ንክፍጸም ዝመርሑ፡ እቲ ኣልባሳት ዝቐያይር፡ እቲ ዝንብርከኽን ዝሰግድን፣ እቲ ዝደርፍ ዝዝምር፣ እቲ ዝሰብኽ ዝምድር፡ እቲ ዝርእ አቦ-ጓይላ ኢዩ ዝፍለጥ። አማኒ ዝብሃል ተመልካቲ ተዋስኦታት ድማ ንመድረኽናን ንግብሪናን ኣድንቕ ኢዩ ዝብሃል ዘሎ። በዓል ኣነ

ግን ዓርኪ ሚሊና ተባሂልና ካብቲ መስርሕ ፈጠራ ተዋስኦ ንእለ። ኣብቲ ድሕሪ ጋህዲ ተዋስኦ፡ ኣብ ትሕቲ ጽላል ግብርታት፡ መን እንታይ ከም ዝገብር ዝፍለጠሉ ግዜ ግን እናረሓቐ እምበር እናቐረበ ከመጽእ ኣይርእናን።”

ፈላስፋ ህንዲ ካብ ድሕሪት መድረኽ ናብ ቅድሚት ሰጉሙ ንኣላይ ኣብ እንግድዓኡ ጠፍጢፉዎ።

“ሓቂኻ ኢኻ ኣላይ! በዲልናካ ኢና። ወግዲና ፍረ ለቢሱ ንምባል ሃጺጽና ኢና ጌጋ ዝፈጸምና። ፍልስፍናና ተተግቢሩ ንክንብል ኢና ብታህዋኽ ዝተጋገና። ከንቱነትና ንሓዳርካ ኃዲኡ። ምስ በዓልቲ-ቤትካ ኣጨኻኺንናካ። ካብ ሎሚ ግን ብትሕትናና ክንክሕሰካ ኢና። ንሕጂ ጥራሕ ይቕረ በለልና።”

ኣላይ ኣይ ሕፍረት ኣይ ድፍረት ከይኑ። ንትጃርን ንፈላስፋ ህንዲን ምንብርካኽ ዝከኣል ይመስሎ ኣይነበረን። ብተግሳጹ ብቐሊሉ ተመሊኽም ክሸማቐቐ ምስ ተዓዘበ ግን ሓኹርካ ከተርክበም ዘይከኣሉ ልዑላት ሰባት ምጃኖም ኣሚኑ ከም ዝምለኹ ጣኦት ገይሩ ሰጊዱሎም። ትሕትና ምልክት ዕብዩት ምጃኑ ብግብሪ ምስ ኣመስከረ እቶም ሓያላት እምበር እቶም ድኹማት ምስጢር ልዕልናን ትሕትናን ከም ዘይፈልጡ ተረዲኡዎ። ትዕቢት መልክዕ ግንዮትን ድንቁርናን፡ ትሕትና ድማ ነጸብራቕ ጽባቕን ሕያውነትን ምጃኑ ብሓንሳብ በሪሁሉ። ኣላይ ድማ ኣብ ድሕሪ ጋህዲ ተዋስኦታት ናቱ ግደ ጥራሕ ዘይኩንስ ራኢ ፈላስፋታት፡ ልግሲ ጸሓፍቲ፡ ክእለት መራሕቲ፡ ጣዕሚ ዜማታት፡ ውሕልነት ኣልበስቲን ኩሓልቲን፡ ከምኡ ድማ ሓገዝን ምኽሪን ናይ ብዙሓት ሰብ ሞያ እንተ ዘይነበር ናይ ተዋስኦ ዓለም ክጽልምት ከም ዝኽእል ትዝ ኢሉዎ።

“ተራ መሃዛይ፡ ቀያሳይ፡ ኣላማይ፡ ኩሓላይ፡ ወቃጣይ፡ ሃናጺይ፡ ሰኣላይ፡ ወዳባይ፡ ኣላያይ መድረኽ ዓቢ ምጃኑ ኣብ ልቢ ሰብ ክስቐር ኣሎዎ። ግን መድረኽ እንተ ዘየልዩ እንታይዮ ኣብ ልቢ ሰብ ክስቐር? ዝኩሓል ወይ ዝውቀጥ መድረኽ እንድሕሪ ዘየልዩ እንታይ ይግበር? ነዚ ውልዶ ክንፊ ገታቲሩ ክነፍር ዝሕንሕን ዘሎ ተዋስኦታት ዝእብድ መድረኽ ኣበይ ይርከብ? ሓድሽ ተዋስኦታት ትጃርን መሰልቱን ኣብ ናይ ቀደም መድረኽ ኢዮም ተኸርምዮም ዝርኣዩ ዘሎዉ። ሰኣን መድረኽ ተዋስኦታት ተጨቢጦም የልቅሱ ኣሎዉ። መሓውሮም ዘርጊሖም ናብ ህዝቢ ኣይበጽሑን። ዘየሎዉ መድረኻት ኩሓላና ሰኣላና ክብሉ’ዶ ይኸሉ ኢዮም?”

ኢሉ ፈላስፋ ህንዲ ነቲ ካብ መድረኽ ክወርድ ዝቀራረብ ዝነበረ ኣላይ ተሰናቢቱዎ። ንተመልከትቲ እናጠመተ ድማ፡ “ናይዞም ናይ ከተማታት ነበርቲ፡ ሃንጽቲን መዓድቲን ዝብሃሉ ሰባት እኮ ይገርመኒ ኢዩ! መድረኽ ኣብ ትሕቲ ሰረት ህንጻታት ወሪዱ ክስራሕ ዝኸለል ደብሪ ቀጸላታት ዘየርኢ ፈውሲ ድዩ ተገይሩዎም? መድረኽ ዘይብሉ ዓቢ ህንጻ ይኹን ከተማ ወይ ቁሸት የለን እናበሉ ዘይጭድሩ? ብዘይ መድረኽ ስልጣን የለን ዘይብሉ? እዚ ውሕድ ሓቂን ፍቕሪን ሒዙ ንወዲ-ሰብ ከጸናንዕ ዝነቅል ዘሎ ሓደስቲ ተዋስኢታትን ፊልምታትን ደኣ ኣበይ ኩይኑ ምስ ህዝቡ ክላለ? ስነ-ህንጻውያን ኣብ ቆላታት ክህንጹ ዝኸለሉ ቅሉዓት ሓጽር-ደምበ መድረኻት፡ ኣብ ከበሳ ክቐንዑ ዝኸለሉ ባይቶ-ለኽ መድረኻት ንምሕንጻጽ ዝኸለል ፈጠራን ማህዝን ዝመልኦ ስነ-ጥበባዊ ቡራኬ ንኸረኽቡ እምሃሎም። ምኽንያቱ ኣብ ሃገርና መድረኽ ዘይብላ ቁሸት ክትህሉ ኣይግባእን።” ምስ በለ ኣይቀጸለን።

መድረኽ ንበይኑ ምስ በሓተ፡ ፈላስፋ ህንዲ ሩፍታ ዝተሰምዖ መሲሉ። ነቲ ቁኖ ሽብሉል ለምጫጭ ጸጉሩ ብድቡስ ክሓክኽ እንከሎ ዝዕዘቦ ሰብ ዘሎ ኣይመስሎን። ዝተጎንጎነ ጭሕሙ ምስ ዘፈር ጸጉሪ-ርእሱ ከይተሓላለኽ ብዙሕ ግዜ ብምራን ኣጸብዕቱ ፍልይ የብሎ። ግን ሓንሳብ ከይጸንሑ ጸጉርን ጭሕምን ይጋጠሙ። ፈላስፋ ህንዲ ኣብ ከተማ እናርኣኹዎ እንከሎኹ ኣብ ጸምጸም ጭው ዝበለ በረኻ ዘሎኹ ይመስለኒ። መልኣኹ ናይ ዱር፡ ናይ በረኻ፡ ናይ ኣጸምእ ምድረ-በረኻ ኢዩ። ምስኡ ኣብ ኣስመራ እናዋጋዕኩ ኣብ በዓል ምራራታት ዘሎ ኩይኑ ይስምዓኒ። ወዲ በረኻ ኢዩ። ኣብ ሜዳን ስንጭሮን ከሎ ኣብ ልዕሊ ጎቦታት ተሰቐሉ ይርኣዩኒ። ድምጹ ካብ ጎቦታት ናብ ሜዳታት ዝወርድ ዘሎ መደራግሕ ኢዩ ዝጥዕም። ዘረባኡ ጥቕላል ሓቕታት ኢዩ። ብጥቕሉሉ ከኣ ናብ እዝኒ ሰብ ይወድቕ። ዝለበሰ እንተ ለበሰ ክዳውንቱ ዝባን ጭዓ-ጽግያ ኢዩ ዝመስል። ተፈትዩኒ ኢልካ ከይትትንክፎ ነተን ጥጥዕ ዝበላ ኣቐጽልቲ ዝሕልዋ ሕጽባት ሽካል ኣእሻኹ እኹል ፍርሒ ከም ዝህልወካ እየን ዝገብራኻ።

እቶም ናይ ብሓቂ ንዓለም ዝመነኑ ባሕታውያን፡ ንሓንሳብ ካብቲ ዝነበሩሉ ጫፍ ጎቦ ናብ ታሕቲ ወሪዶም፤ ኣብ ሜዳን ስንጭሮን ምስ ዘሎዉ ሰባት ክዛረቡ ይርኣዩ ኢዮም። ርክቦም ወግዲ ክብሃል ኣይክኣልን። ባሕታውያን መልእኽቲ ከብጽሑ ኢዮም ዝወርዱ። ጥቕሉል መልእኽቲ ሒዞም ወይ ከድሕን ወይ ክጎድእ ሰንድዮም

ይምለሱ። አብ ቅርፂ ዓድታት ጸኒሐም ንኣተውቲን ወጸኢቲን ኣፍደገ ዓድታት ንምልባም ይጭድሩ። መዓልቲ ዕዳጋታትን ዝኸሪ ኣድባራትን መልእኽቶም ንምትሕልላፍ ከም ዝሕግዞም ስለ ዝፈልጡ ልዕል ዝበለ ቦታ እናሓኸሩ ድምጾም የስምዑ። ኣብቲ ወቕቲ ዝተፈጸሙ ሓጢአት ብዝሓምን ዓይነቶምን ምስ ዘርዘሩ ብኣማልኽቲ ተመዲቡ ዝብሃል ዘይተርፍ ፍርዲን መቐጻዕቲን ኣርዲኦም ንላዕለዎይ ቦታኦም ይምለሱ።

“ፈላስፋ ህንዲ ዘመናዊ ባሕታዊ ኢዩ።” ኢሉ ትጃር ሓደ መዓልቲ ብዛዕባኡ እናዕለለ እንከሎ። ንትጃር ንፈልጥ ዘበልና ሓደ ግዜ ብዛዕባ ፈላስፋ ህንዲ ምጽሓፉ ከም ዘይተርፍ ተተንቢና ኢና። ፋል ሓቂ ኰይኑ ድማ እቲ ፈላስፋ ሃገር ዘርእስታ ተዋስኦ ደሪሱ። ብጥልቀት ምስጢራ ምናልባት እታ ዝወሸጠትን ኣብ ሕልና ሰብ እትሰርጽን ተዋስኦ ከይኰነት ኣይትተርፍን። ናይ ተዋስኦታት ተዋስኦ ዝብሉዎውን ነይሮም። እንተኹን ክንደየናይ ምስ መድረኽ ከይትሰማማዕ ዝብሉ ፈላጣት ኣለዉ። ምኽንያት ኢሎም ዘቐርቡዎ ኣብታ ተዋስኦ ዘሎ ብዝሒ ጠባያትን ቦታታትን ኢዩ። ኣየናይ መድረኽ ዓድና’ዩ ነዚ ኩሉ ዝስትር ዝብሉ ስክፋታት ከም ቀንዲ ዕንቅፋት ይጥቀሱ። ብሓደ ወገን ካብ ሓቂ ኣይርሓቑን። ፈላስፋ ህንዲ ደጋጊሙ ከም ዝብሎ፡ “ኣብ ሃገርና መድረኽ ዝረግጽ እምበር መድረኽ ዝፈጥር ገና ስለ ዘይተራእየ፡ ሰኣን መድረኽ፡ ስነ-ጥበብ ተኾርምዩ ይነብዕ ኣሎ።”

ፈላስፋ ህንዲ ወይ ካልኣት ሃገራውያን መሰላቱ ካብዞም ፋሉይ መልእኽቲ ካብ ኣማልኽቲ ሒዝና መጸእና ዝብሉ ዓበይቲ ናይ ሃገርና ነቢያት ወይ ዝልዓለ ሰማያዊ ደረጃ ዝውንኑ ዘይኰንሉ ምኽንያት የለን ዝብል ሓደ መስተንክር ኤርትራዊ መንእሰይ ተመራማሪ ከም ዘሎ ሰሚዑ። ናይ ካልኣት ውሩያት ካብ ምባል ናይ ሃገርካ ይሓይሽ እናበለ ክዛረብ ካብ ዝጅምር ቆላሕታ ሰብ ረኺቡ። ካብቶም ሰዓብቱ ቃላት ሓሳባቱ ጠሪዞም ናብ ዝሕተምን ዝዘርጋሕን መጽሓፍ ንምብቃዕ ላዕሊን ታሕቲን ከም ዝብሉን ካብ ዓበይቲ እኹል ሓገዝ ይኹን ድጋፍ ከም ዝውሕዶምን ቅልጡፍ ዝኹን ወረ ይናፈስ ኣሎ። ነቲ ኣብ ፈቐዶኡ ኢሉዎ ዝብሃል ተረካብ ዘረባታት ብስርዓት ኣኪቦም ክሳብ ብግቡእ ዘወሃህዱዎ ኣብ ሓንቲ ንእሽቶ ጥራዝ ብታህዋኽ ዝኣከቡዎ ቅንጥብጣብ ሓሳባት ኣንቢቦ። ኣብቲ ዘርኣዩኒ ሓጸርቲ መርኢያታት ዘንበብኩዎ ውጽኢት ሓሳባቱ ኣዚዩ ኣገራሙኒ። ኣቃሊሊውን ኣይርኣኹዎን።

ንኣብነት ዝኸውን ካብቲ ዘንበብኩዎ ንምጥቃስ፡ “ካልኣት ኣህዛብ ካብ ኣማልኽቲ ተላኢኹም፡ ካብ መኽዘናት ፍልጠት ተጋሂዶም፡ ካብ ሱባኤ ሕልና ተገሊጸም፡ ካብ ባህሊና ዓንቢቦም፡ እዚ ዝገበሩ፡ እቲ ዘሳላጡ ኢዮም። እዚ ኢዩ መልክዖም፡ እዚ ቃንኣም፡ ንዝብሉዎም ፍጡራት ሓቂ ሒሙልና መጺኦም እናበሉ ከም ግኑናት ውልቀሰብ፣ ከም ባዕሎም ዝኣመኑሎም ነቢያት ወይ ከኣ ከም ዝለዓሉ ፍጡራት ገይሮም ምስ ተቐበሉዎም ምህርቲ ስራሖም ናባና ኣትዩ ከም ዝሸመት ይገብሩ። ንፍልስፍናኦም ዶብ ጥንታዊ እምነትና የጥሕሱዎ። ነቶም መሃዝቲ ዝብሃሉ ድማ ከም ነምልኽም ይገብሩ። ይጥቀሙና ይጉድኡና ከይተፈልጠ ኣብ ኣፍና ዘእተዉዎም ቃላት ማእለያ የብሎምን። ብዘይ ኣፍልጦ ከም ጣኦት ምስ ኣምለኽናዮም ከም ሃሳስ ግዙእ ዝገፍዑና ሓሳባት ኣስሪጸምልና ይዕዘሩ። ዘይደርፍና ኣድሪፎም ዘይሳዕስዒትና ምስዕሳዕ ከይኣኽሎምስ ኣእሙሮናን ቀልቢናን ይስውሩ። ካባና ተበጊሶም ኣብ ካልእ ሃገራት ይምለኹ ኣሎዉ ዝብሃሉ ግን ገና ዝተፈልጠ የለን። የሎዉን ማለት ዘይኰነስ ሊቃውንቲና ኣሰር ተኸቲሎም ብምርምር ኣብ ዝበጸሕ ኣይበጽሑዎምን ማለታይ ኢዩ። ብኻልእ ወገን ድማ ከምቲ ኣብ ካልእ ቦታታት ዝተኸሰተ ተኣምራት ኣብ ሃገርና ዝመበቐሎም ካብ ውሽጢ ሃገርና ተበጊሶም ሓቂ ዘእሙንና ክመጹ ኢዮም ኢልና እንተ ተጸበና እንታይ ኣሎዎ? ናይ ካልኣት ሃገራት ዛንታታት ኣመጸጽኣን ኣነጣጥፋን መልእኽተኛታት ሓቂ እንተ ኣስተውዒልና ፍልልዩ ሒደት ኢዩ። ቁሩብ መልክዓዊ እምበር ውራያዊ ፍልልይ የብሉን። እቶም መልእኽተኛታት ሓቂ ናብቲ ከድሕኑዎ ዝወሰኑዎ ሕብረተሰብ ኣትዮም ንዝጸንሑዎም ሱር ዝተኸሉ እከይ ልማዳት ንምውሓው ክቀዳደሙን ኣብ ገሊኡ ዓድታት ድማ ሰብ ከም መስዋእቲ ሞባእ ዝቐለቡ ጨካናት ናይ እምነታት፡ ትምህርቲ፡ ምሕደራታት ኣባላት ወይ ትካላት ንዘጥረዩዎ ሓይሊን ስልጣንን ንምዕናው ከንቅዱን ይርኣዩ። ኣብ ዝኸዱዎ ድማ ንፈለማ ስራሖም ዘናሸዉ ሰባት ከም ዝገጥሙዎምን ደሓር ድሕሪ ክንደይ ጓሂ ከም ዝዕወቱን ኢና ነንብብ። ካበይ ተበጊሶም እንተ ተባህለ መብሃሕትኦም ነቢያት ካብ ጭው ዝበለ በረኻታት ምጳኑ ንርዳእ። ኣብ ኤርትራኽ ነዞም መልእኽቲ ሓቂ ንዘምጽኡ ዝኸውን ቦታ ድዩ ክሰኣን? ኣርዮም ኣራርዮም ዝበልዑዎ ጋባ ድዩ ዓካት ወይ ዓጋም ከይሰኣን ተፈሪሑ? እንተ ዘይኰነ ድማ ካብ ጎቦታት ዶ ተሃንዲዶም ክወርዱልና ኣይክእሉንዮም? ካብ ውሽጢ ውሻጦ ባሕሪና ዶ ደበኽ ክብሉልና ኣይክእሉንዮም? ካብ ማህዋዊ

ፍረ ስርሐት ስነ-ጥበባትናስ ዘይፍጠሩ እንታይ ከይከፍኣና! ካብ ስነ-ፍልጠትናን ፍልስፍናና እንተ ተወለዱስ እንታይ ከይብለና! ዋላ ካብ ሕልሚናስ ዘይውለዱ እንታይ ገዲሱና! ካብ ሕሱም ፍቕሪ ሓቂናስ ዘይብገሱ! ካብ ቃልስታት ታሪኽናስ በሎኽ ዘይብሉ እንታይ'ዶ ኣሎዎዩ? ካብቲ ምዑዝ ባህሊናስ ዘይቅልቀሉ! ግድን ካብዚ ግድን ካብቲ ንብሎ ኣሎና ድዩ? ዝቐንእ እንተልዩስ ነዞም ክደርሱ ዝህንጠዩ ዘሎዉ መንእሰያትና እንዶ'ዎ ኣምበይ ምተራእዩዎም! ኣየባ ደኣ ነዞም ንሓድሽ ተመክሮታቶም ናብ ስራሓት ስነ-ፍልጠትን ስነ-ጥበብን ክትርጉሙ ተቐሪቦም ንዘሎዉ ገጽ ንገጽ እንተ ዝገጥሙዎም? ንህጻናትን ቈልዑን እንተ ዝኸሰቱሎም ዘሕጎስ እምበር ዝነቅፍዶ ክርከብ ኢዩ! ዘይ ሓቂ ኢና ንደሊ ዘሎና! ጸረ ሓቂ ካብ ዓድና ኡነ ካብ ኩሉ ክጠፍኡ እንድኣልና ንምነ። ካብ ዝኹነ ኩርናዓት ሃገርና የምጽኡዎ፡ መልእኽተኛታት ሓቂ ንሃገርና ብርሃን ፍልጠት ክዕድሉዎ እንድኣልናን ንምህለል! ጽባቕ ሓቂ ዘዐብልል ስነ-ጥበብ ንምፍጣር ተማሕጺንካዮም ኣቓልቦ ዝህቡ መናፍስቲ ይኹኑ ሰባት ክበዝሑልና ኢና ንጽብ።” ኢሉ ዝጸሓፎ ምፍላጥ ጽቡቕ ይመስለኒ።

ኣብ ካልእ ገጻት ናይቲ ጥራዝ ድማ ብዙሓት ረቀቕቲን ተኣፈፍቲን ዝኹኑ ኣምራት ብውርዙያት ቃላት ንብርሃን እናዕረገ ይልዕል። እቶም ከም ዝተፋረኹ ደበናታት ኣብ ልዕሊ ተኸእሎ ወዲሱብ ዝዝንብዩ ትጽቢታት ኣብ ሕቕፎ ተማህለልቲ ስነ-ጥበባት ወሪዶም ብቐፍሪ ከም ዝላገቡ ዝገብር ሓይሊ ኣጸሓሕፋ ከም ዘሎዎ ኣንባቢ ብቐልጡፍ ይርዳእ። እቲ መጽሓፉ ከም መጽሓፍ ሃይማኖታዊ እምነት ክኸውን ዝተመነዩ ኣይመስለንን። ንፍኑው እምነት ከም ቅዲ ኣጸሓሕፋ ኢዩ ተጠቐሙሉ። እቲ ሚላ ድርሰት ንዝደለዩ ረቂቕ ሓሳባት ንኸፈትልን ንኸኣልምን ገፊሕ ሚዳ ተኸእሎ ዘርጊሑሉ። ኣብ ውሽጢ ሓሳባቲ ብረቂቕ ተጠምጢሞም ዝነበሩ ስምዒታትን ራእያትን ከም ፈትሊ ተተመዚዞም ብቐለሉ ናይ ቃላት ህልውና ለቢሶምሉ። እቲ ኣጸሓሕፋኡ ንመጽሓፊይ ተመንዮዩ ደኣ እምበር ክቐድሖስ ኣይፈቐድኩን። ንዕኡ ዝኣክል ዕብዳን እምነት ክውንን ከም ዘይክእል ኣይሰሓትኩዎን።

* * *

ኣብ ውሽጢ ውሻጦ ሕልናይ ደኣ ተኣሽጉ እምበር፡ ዋላ ንግዛእ ርእሰይ ብውኑ ክገልጸ ዘይደሊ፡ ግን ከኣ ብምስጢር ዘሳሕየኒ ዘይተጋህደ ባህጊ የሳቕየኒ ከይከውን እሰግእ። ትዕቢት ከይመስል

እናተሰከፍኩስ ምስ ሰብ ተዛሪበሉ ኣይፈልጥን። ናይዚ ሰብ ኣጸሓሕፋ ምስ ርኣኹ ዓጺቕ ዘይወሓጥ ቅንኢ ሓዲሩኒ። እቲ ጸሓፋይ ዳርጋ ነቲ ኣነ ዝምነዮ ርሕቀት ስነ-ጥበባዊ ትኽእሎ ከም ዝተቐራረበ ምስ ገመትኩ ሰንበደ። ከም ጸሓፊ ፈጠራዊ ዛንታ ኣብ ሃገረይን ዓለምን ዓቢ ናይ ኣርኣኢያ ለውጢ ከምጽእ ኢዩ ድላዩይ። ንኹሉ ኣብ ድቕድቕ ጸልማት ዝነበረ ብብርሃን ሓቂ ዓይኑ ክደጉሖ ምፈተኹ። ብጽሑፊይ ተባሪዖም ከም ሓሙኽሽቲ ተዘርዮም ክጠፍኡ ኣሎዎ ኢሊ ዘለላኹዎም ናይ ሰባት ኣታሓሳስባታት፡ እምነታት፡ ልማዳትን ተግባራትን ብናተይ ፈጠራዊ ማህዚ ተዳሂሎም ክብቆጹ እንከሎዉ ይርኣዩኒ። ዕድል እንተ ዝረክብ ብዘይ ቃልዓለም ከም ዘይነበሩ ንክገብርዎ ድሕር ኣይምበልኩን። ብሰዉር ዓቕመይ ከምቲ ኣንስታይን ነቲ ዝጸንሖ ናይ ቀደም ኮስሞሎጊ (ስርዓተ ተፈጥሮ ሰማያት ወ ምድር) ፈጸሙ ዝለወጠ ክገብር ይሕልን እየ። በዓል ኮፐርኒክስን ይስሃቕ ኒውቶንን ሕግታት ተፈጥሮ ዓለም ምስ ቀየሩ ከም ሳዕቤን ሓድሽ ሓሳባቶም ብዙሕ ካልእ ሕግታት ተቐይሩ። ሕግታት ስነ-ጥበብ እንተ ዝቐይርኩ ከመይ ምኹን እብል'ሞ ማዕረ ናይ ስነ-ጽሑፍ ሓድሽ ኮስሞሎጊ ከቕርብ ኣሎኒ ዝብለሉ እዋናትውን ኣሎ። ድሕሪ ሕትመት መጽሓፊይ ኩሉ ልማዳት፡ እምነታትን ሕግታትን ሕብረተሰብ ዓዲይ ክቕየር እንከሎ ይርኣዩኒ። ንጥፈታት ዓዲ ከም ብሓድሽ ክውጠን ድማ እምነ። እንተኹን ነዚ ብድህ ዝኸውን ድፍረት ገና ዘጥረኹ ኣይመስለንን። ገሊኣቶም ከምዚ ጸሓፋይ ከይቅድሙኒ ድማ ብዘይ ሕፍረት እፈርሕ። ከም ሕልናይ ግን ሓድሽ ኣምርን ቋንቋን ብስነ-ጽሑፊይ ክፈጥር ኣሎኒ እየ ዝብል። ንእምነተይ ዘህጥር ግን ተሰዊሩኒ። ምስ ህዝቢ ሃገረይ ቋንቋ ኣማልኹቲ መሊሽ ዝምህለለሉን ዝሰግደሉን ግዜ ይርሕቀኒ'ሞ ተስፋ ክቐርጽ ቁሩብ ይተርፈኒ። ብሕልፊ ንምላሻት ኣማልኹቲ ዘረድእ ተኽእሎ ኣየጥርን ይኸውን እናበልኩ ድማ እፈርሕ።

ንኡናት ዝኸውን ተኸእሎታት ዝኣክል ተዘሪኡስ ዓጻዳይ'ኳ ዝረክብ
ኣይመስለንን። ፍቕሪ ንምዝራእ ዝውዕል መሬት ከለስልስ ዝጽዕር ግን
ኣይገጠመንን።

ኣብዚ ድሕሪ ወራር ንብሎ እዋናት ብዙሕ ተዘሪቡ። ንተኸታታሊ
ታሪኽ ብምሉእ ዘዕግብ ትርጉም ዝህብ ምኽንያት ከቕርብ
ዝኸእል ሰብ እንተ ሃለወ እውን ብጽሑፍ ዝቕረበስ ውሉን ኢዩ።
ቅድሚ ኩሉ፡ ሰባት እንታይ ኰይኖም ከም ዝዋረሩ ጭቡጥ ምላሽ
ኣይተረኽበን። ገሊኣቶም ከም ዝብሉዎ እንተ ኰይኑ፡ እቶም
መራሕቲ ብዕድመን ተመክሮን ዘይበርስ ልማድ ስለ ዘጥረዩ ኢዩ።
ካልእ ናይ ፍቕሪን ምትሕግጋዝን ሜላታት ከም ዘሎ ነቶም ህዝቢ
ዝገለጸሎም ስነ-ጥበብ ወይ ፍልስፍና የለን ይብሃል። እዞን ሓደሽቲ
ዝመስላና ወራራት ንዓና ሓዲሰናና ደኣ'ምበር ተራኣን ሓልየን
ዝተኸታተላ ኢየን እናበሉ ኣሸሓት ንኣሸቱን ዓበይቲን ወራራት
ኣብ ምምዝጋብ ዝተዋፈሩ ኤርትራውያን ጸሓፍቲ ታሪኽ ኣሎዉ።
ገሊኦም ዓበይቲ ዓዲ ከኣ ካብዞም ብደቡብ፡ ብምዕራብ፡ ብምብራቕ፡
ብሰሜን ብዘይ ቅጥዒ ዛሕ ዝበሉ ተጽብኦታት ጎረባብቲ ብቓሎም
ጥራሕ ብዙሓት ደቀቕቲን ፍሩያትን ወራራት ብወረጦ ዝኸሮም
እናኣረዩ ይቐጽሩ። መዓስ ይፍጽሞ ዝብሃል ደኣ ኣይኰነን እምበር
ሓደ ኤርትራዊ ፈላስፋን ጸሓፊን ነዚ ኩሉ ናይ ተጽብኦነት ባህሊ
ናብ ፈጠራዊ ሓይሊ ምዕባለ ዝቕይር መጽሓፍ ይደርስ ኣሎኹ ካብ
ዝብል ኣይወሓደን። ነቲ ጽሑፍ ናብ ፊልምን ተዋስኦን ክንቅይር
ዝበሉ ድማ ብልሓታት ኣብ ምእካብ ከም ዘሎ ይውረ።

ድሕሪ ኡናት፡ ዓረቕቲ ኣትዮም ዶብ ክሕንጸጽ ኢዩ ምስ ተባህለ
ህዝቢ ተሰፋ ገይሩ። ደጊም ኡናት ዝብሃል ኣይከህሉን ኢዩ፡ ብሕጊ
ዝተሓንጸጸ ደረት ክኸበር ኢዩ፡ ሰላም ክንግስ ኢዩ፤ ኢሎም ቁሊሕ
ዝበሉ ግን ትምኒቶም ኣይተመሰለሎምን። እቶም ወራር ዝለመዱ

መውረሪያም ከጥፍኡ አይደለዩን። ውግእ ከም ፍልስፍና ህይወት ስለ ዝተቐበሉዎ ብዘይካኡ ሕልና ዝድውል አይመስሎምን። “ንዓና ይኹን ንጎረባብቲና ሓቂ ሓደ ቅርጺ ክሕዝ አሎዎ።” ይብል ፈላስፋ ህንዲ። “ንግዛእ-ርእሲና ሓቂ እንተ አለሊና ንጎረባብቲና ድማ እቲ ዝርአናዮ ሓቂ ንኸርእዩ ምሕጋዝ ጥራሕ የድልየና። ብኹናት ዝሳለጥ ሰላም የሎን። ንጎረባብቲና ዝጠፍአም ሓቂ አሊሾም ንኸረኽቡ እንድሕሪ ክንሕግዞም ተበጊስና እቲ ጠፊኡ ዘሎ ሓቂ አለሊና ከም ዝርእዩዎ ክንገብር አሎና። መርኣያ ሓቂ ዝኹኖም ብልሓት ንምሃብ ምእንቲ ክንበቅዕ እቲ አእሙራዊ መሳርሒ ንግዛእ-ርእሲና ክንረኽቦ አሎና። እቶም ክጠፍኡ ዘሎዎም ኣርባዕተ ጸረ ሓቂ ጣኦታት ንርእሲናን ንዐኣምን ንኸንብል ቀልጢፍና አለሊና ክነዕኑዎም ይግባእ።” ኢሉ። “እዛ ጸላም ኣህጉር ዝብሉዎ አፍሪቃ ጸገማ ሓቂ ዘይምልላይ ኢዩ። ቀለምቀመሳታ ገና ሓቂ አየለለዩን። እቶም ኣርባዕተ ጸረ ሓቂ ጣኦታት ገና ይገዝኡዎ አሎዉ።” ኢሉ ዝጽሓፎ ብዙሓት መስተውዓልቲ አፍሪቃውያን “እምበኣር ክወግሕ ኢዩ!” ኢሎም ኩሉ ዝጸሓፎ መጽሓፍቲ ኣብ ምትርጓም ይነጥፉ አሎዉ ይብሃል። ተርጒምቲን ደቂ-መዛሙርምን ድማ እናሓደረ ቊጽፎም ይበዝሕ አሎ።

ኣብቲ መጽሓፍ፡ “ንኹናት ዝኸውን ተኸእሎታት ዝኣክል ተዘራኩስ ዓጸዳይ”ኳ ዝረከብ አይመስለንን። ፍቕሪ ንምዝራእ ዝውዕል መሬት ከለስልስ ዝጽዕር ግን አይገጠመንን። ትልሚ ሓያላት ንኸሕልዉ ዝተወከሉ መራሕቲ ፖለቲካን ታሪኽን ኢዮም ውግእ ዝደልዩ። ናቶም ውግእ ከም ዘይኹነ አይተረድኦምን። ቀርኒ አፍሪቃ ንምቁጽጻር ዝተቐየሰ ትልሚ ንምኽባር አማኢት ብሄረ-ሰባትን ሕልሞምን ምጭፍላቕ ምእንቲ ክተርፍ ስነ-ጥበበኛታት ክልብሙ አሎዎም።”

ብርግጽ ኣብ አፍሪቃ ዘሎ ውግኣት ናይ መንዩ እናበለ ዘከራኸር ከም ዝኹነ ብዙሓት እናተረድኡዎ የስተንትኑ አሎዉ። መን ይኣልሞ መን ይኸደኖ ዝፈልጥ የለን። ሳዕቤናቲ ግን ግሁዳት ኢዮም። በዓል ሱሌማንን ባህታን ዝኣክል አጽኒዖም ይብሃል ደኣ እምበር ንኹሉ ዝድህስስ መጽናዕቲ ዝገበሩ አይመስለንን። እንተ ደለዩ እውን ዝድርቶም ዓቕሚ፡ ጉርሒን ሃብቲን መሊኡ አሎ። በዓል ፈላስፋ ህንዲ ከም ዝብሉዎ ግን፡ “አፍሪቃውያን ናይ ካልኣት ሓይልታት መዘናግዒ ምኳን ምስ ገደፉዎ ኩናት ጠፊኡ ሰላም ክነግስ ኢዩ።”

ህዝቢ ግን ሓቂ ንኸለሊ ላሕ ካብ ምባል ኣይዓረፈን። ትጃርን ፈላስፋ ህንዲን ድማ በይዛ ህዝቢ ንምጻን ዕድል ረኺቦም። ካብ ጽኑዕ ሕብረቶም ተዋስኦ ትጃር ተደሪሱ። መሰረት ታሪኽ መጽናዕቲ ፈላስፋ ህንዲ እኳ እንተኹን ስነ-ጥበብ ልዕሊ ፍልስፍና ምጻኑ ትጃር ብዘይ ጥርጥር ኣመስኪሩ። ብሓቂ ንፍልስፍና መሳርሒ ስነ-ጥበብ ምግባሩ ኣድኒቐዮ። መጽሓፊይከ ኢሊ ከወዳድር ኣይደለኹን። ምኽንያቱ ስግንጢርነት መጽሓፊይ ናብ ዘይኹን መገዲ ከይዓጽፈኒ ፈሪሐ።

እቲ ዝብሃል ዘሎ መጽናዕቲ ፈላስፋ ህንዲ ካብ ገዳማትን መሳጊዳትን ኤርትራ ረኺቡዎ ይብሃል። ኣርእስቲ መጽሓፍ ብግእዝ ትንግርተ ወሃተታ ፍራንዲጽ እምባቆን ዘሃገረ መዓዝናት ሳልስ (ኢንግላንድ ንምባል ኢዩ ኢሎም) ዝብል ጽሑፍ ምስ ኣንበበ ኢዩ። ነቲ ኣብ 1561-1626 ግዜ ዝነበረ እንግሊዛዊ ፈላስፋን ስነ-ጥበብኛን መን፡ ብኸመይ ተርጉሙዎ ዘይፍለጥ፡ ገለ ክፋሉ ብግእዝ ገሊኡ ድማ ብዓረብ ተተርጉሙ ተረኺቡ። እተን ኣድባራትን መሳጊዳን ሓደ ዓይነት ጽሑፍ መዝጊበን ምጽናሕን ዘገርም ኢዩ። ተርጓሚቱ ንል-ኣንስተይቲ ምጻና ዘረድእ መርትዖታት ከም ዘሎዎን ተነጊሩ። ፈላስፋ ህንዲ ግን ኣቐዲሙ ምስ ጽሑፋት ፍራንሲስ ቤከን ተላልዩ ስለ ዝነበረ ነቲ ቀደም ብጃንቋ እንግሊዝ ኣንቢቡዎ ዝነበረ ኣብ 2001 ትርጉሙ ምስ ተረኽበ ኣዝዩ ተገሪሙ። ቅድሚ 1941 ሰለስተ ኩርንዓት ምስ ዘሎዎ ዓዲ ርክብ ነይሩና ዝብሃል ታሪኽ ሓድሽ ተርእዮ ምጻኑ ዝተጠራጠረ የለን። እንተኹን ገለ ተኸታተልቲ ታሪኽ እዞም ሰብ ዓዲ ሰለስተ ኩርናዓት ዝብሃሉ ኣብ መፋርቕ 1860 ንመተማ ኣቢሎም ክሓልፉ መሬትና ረጊጸዎ ከም ዝነበሩ ኣረጋጊጸም። ካልኣት ድማ ኣቐዲሙ ዝነበረ ዝምድናታት ከም ዝነበረ ይገልጽ።

ሓደ ኤርትራዊ ጸሓፊ ታሪኽ ኣብ ሓደ ናይ ታሪኽ መጽሔት፡ “እንግሊዛውያን ብ1941 ኣብ ከረን ምስ ጥልያን ምስ ገጠሙ ሕሰም ጠያይቲ ኤርትራውያን ዓሳክር ኣይረስዑን። ካብ 1941 ክሳብ 1952 ንኤርትራ ኣብ ዘመሓደሩሉ እዋን እውን ኣንጻር መግዛእቶም ዝተላዕለ ሽፍትነት ናይ ተገዛእነት ባህሪ ዘይምንባሩ ቅር ከም ዝበሎም ይንገር። ብሕልፊ እቲ እዋን ንብረት ግዝኣቶም ንምውግጋን እናተጸገሙ እንከሎዉ ‘እንግሊዝ ወዲንዩ! እንግሊዝ ወዲንዩ! ኣብቲ በረኻ ዓደይ መን ኢሉካ ዳኒዮ’ ትብል ደርፊ ካብ

ግዜአ ቀዳማ ናይ ናጽነት ቃጭል ምቕጫላ አይቀደውቶምን። ክሳብ ሕጂ ናይ ኤርትራ ዝኸሮም ኣብ ትሕተ-ውነኦም ተቐቢሩ ኢዩ ዘሎ ዝብሉ ተመራመርቲ ኣሎው። ዝኸሮም ገንፊሉ ከይወጽእ ድማ ኣብ ኤርትራ ክዋግኡ ንዝሓለፉ ኣባላት ወተሃደራቶም ኢሎም ዝሰርሑዎ መቻብራት ግቡእ ክንክን ብምግባር ንሕሉፍ ታሪኽ የደዓዕሱ ኣሎው። ይብል።

ሓንቲ ኤርትራዊት ጸሓፊት ብዛዕባ እንግሊዛውያንን መቻብሮምን ኢላ ዝጸሓፈቶ ናብ ኤርትራ ጥራሕ ዝተወሰነ መሲሉኒ ነይሩ። ቀስ ኢላ ምስ ኣንብብኩዎ ግን ዘይሓሰብኩዎ ሓድሽ ፍልጠት ኣለልየ። “ዘርግሐ መቻብረይ ኣስፍሓለይ ማለት ድልየት መርገም ድዩ ምርቓ?” ኢላ ኢያ ትሓትት ኣብታ ከምኣ ምጭውቲ መጽሓፋ። “ኣብ ሃገርና”ኳ እዚ ኩሉ ዝተርአየሰ ኣብ ክንደይ መሬታት፡ ማያት፡ ኣየራት፡ ሓውታትን ኮን ህይወት ዘርጊሐም ይኹኑ? ምልክት ዕብየት ዶኽን ይኸውን? እቲ መስዋእቶም ነዩኖት ዓይነት ኣማልኹት ኮን ይኸውን? ሃገር ንክህሉዎም ዘይጥሓሱዎ ስነ-ምግባር ዶኽን ይህሉ? ሕጂውን ናትና ህልውና ንፍርሒ ድቀቶም መሊሱ ዘድቅቅ ኣይኹን ንበል።” ኢላ ብፍልስፍናዊ ግጥሚ ዝሓተተቶ ምስ ኣንብብኩ ኤርትራዊ ንጽህናኣ ኣድኒቐ።

ቅድሚኡ ዝነበረ ርክብ ግን፡ ነዚ ንናይ ጥንቲ ይኹን ንናይ ቀረባ ታሪኹ ቊሊሕ ኣብ ምባል ዘይነጥፍ ካብ ምጽባይ ንሓድሽ ወለዶ ምግዳፉ ይሓይሽ ዝብሉ ይበዝሑ። ካብ ሓቂውን ኣይረሓቑን። ኣብዚ ዘሎናዮ እዋናት ትማሊን ሎሚን ዘየላልዩ ሰባትውን ኣይሰኣኑን ይኹኑ። መሓመድ እድሪስ ብዝገበሮ ሓጺር መጽናዕቲ ዘመናዊ ትምህርቲ ኣሎዎም ካብ ዝብሃሉ መባእታዊ ታሪኽ ሃገር ዘይፈልጡ ብዙሓት ከም ዘሎዉ ይሕብር። ምስ ፍልጠት ታሪኽ ሃገር ኣሰንዩ ፍልጠት መሬታዊ ትሕዝቶ ኤርትራ ንምምዛን ኣብ ዝተገበረ ፈተነታት፡ ካብተን ዘሎዎ ሩባታት፡ ጎበታት፡ ማርሳታት፡ ሓውሲ-ደሴታትን ደሴታትን ሓሙሽተ ሚእታዊት ጥራሕ ከም ዝፈለጡ ይንገር። ካልእ ይትረፍ ሓደ ኣሎኹ ዝብል ሰብ ዙላ ደሴት ድያ ሓውሲ ደሴት ኢሎም ሓቲቶምስ ከይፈለጡ ተሪፉ ይብሃል። ኣብ ግዜ ናጽነት ካብ ዝተደርሳ ተዋሰኑታትን፡ መጽሓፍቲ፡ ቅብኣታት፡ ግጥምታትን ቅርጺታትን ሒደት ርጅሕ ንዝብል ሕቶ ዝተውሃበ ምላሽ ንሂ ዝእብድ ከም ዘይኩነ የረድእ።

* * *

ሓደ መዓልቲ ምስ ፈላስፋ ህንዲ ኣብ ገዛኡ ኩይነ እናዕለልኩ

ትጅር ብመገዱ ንፈላስፋ ህንዲ ከዋግዕ ኢሉ ተሓዊሱና። ከዕርፍ ምስ በለ ናይ ፍራንሲስ ቤከን መጽሓፍ ኣብቲ ኮፍ ክብለሉ ዝሓሰበ መንበር ገጹ ከፊቱ ርእዩዎ።

“እዚ ሰብኣይ ደኣ ኣብ ኤርትራ እንታይ ይገብር? ኣብ ዓዲ እንግሊዝ ዝገበሮ’ዶ ውሒዱዎ? ሸክስፒር ዝደረሶ ተዋስኦታትን ቅኔን ንሱ ኢዩ ጽሑፉዎ እናተባህለ ዝንገረሉ ሕሉፍ ፈላስፋ እኮዩ። ፈላስፋ ህንዲ ድማ ንሕና ዝደረስናዮ ግጥሚ ኣነ እየ ክብል ተቐሪቡ ድዩ ዘሎ? ንምጻኑ ሓደ ፈላስፋ ተዋስኦን ቅኔን ይጽሕፍ ኢልካ ትኣምን’ዶ?” ኢሉ ካባይ ምላሽ ተጸብዩ። ኣነ ግን ስቕ ኢለ።

“ኣጆኻ ትጅር! ኣጆኻ ኣይትፍራሕ!” እናበለ ፈላስፋ ህንዲ ካብ ውሻጠ ወጺኡ ንትጅር ሰላም ኢሉዎ።

“ተዋስኦ ንምጽሓፍ ውጥን የብለይን። ገሊኦም ሰብ ፍልስፍና ግን ፍልይ ዝበለ ተውህቦ ኣሎዎም። ፍራንሲስ ቤከን ናይ ጽሕፈት ተውህቦ ምሉእ ዘይጉዳል ከም ዝነበሮ ዝምስክር ዝሓደጎ ጽሑፍ ኣሎ። እንተኹነ ስነ-ጥበባዊ ስራሕ ሸክስፒር ንሱ ከም ዝገበሮ ዝምስክር ክሳብ ሕጂ ኣይተረኽበን። ስለዚ ኣይትፍራሕ! ኣነ ኣብ ስራሕካ ክኣቱ ኢልካ ኣይትሕሰብ። ከም ኒቸ ሓሳቢን ዘማሪን ኣይኩንኩን። መብዛሕትኡ መዝሙረይ ብሓሳባት ምስ ተጸቕጠ ኢዩ። ገሊኦም ግን ነቲ እናለሓኹ ዝዛሪ ናቋ መንፈስይ ሰሚዕና ይብሉኒ ኢዮም።”

ትጅር ክስሕቕ ድንዕ ኢሉ።

“እንታይ ደሊኻዮ ደኣ ኢኻ ኣብ መንበር ኡድጭ ኣቢልካዮ ዝጸናሕካኒ? ግደ ሓቂ ንምምስካር፡ ናትካ ጽሑፍ ብናይ ፍቕራዊ ህርመት ልቢ ዝተሰነየ ስደ-ግጥማዊ መዝሙር ዝጥዕመሉ ግዜ ኣሎ። ቁጥዕ ክትብል እንከሎኻ ግን መደራግሓት ጥቕሉል ጸርፊ ኢኻ ገለባቢጥካ ተጽድፍ። ፈላስፋታት እቲ ዝማእረርኩሞ ፍራዩ ዘገድሰኩም። ዋላ ብዘይ በሰለ ፍራ ጌርኩም ኣእሙሮ ሰብ ካብ ምፍጋእ ድሕር ኣይትብሉን ኢኹም። ንሕና ግን ጸሚቑና ዘስረጽናዮ ፍልስፍና፡ ወሊድና ዝሓቕፍናዮም ምህዞታትን ሓሊምና ዝፈጠርናዮም ቅርጽታትን ግደ ጽባቕ ንኸኹኑ ኢልና ከም ብሓድሽ ደጊምና ንኹሓሕሎም። ንዓና ወዲ-ሰብ ልዕሊ ኩሉ ስለ ዝኹነ ብጽባቕን ብሓቂን ዝተሃንጸ ዛንታ ኢና ነቕርብሉ። ጽቡቕን ሓቂን ድማ ሓደ ምጻኑ ኢና ንኣምን። ኣብዚ እዋናት ድሕሪ

ኩናት ግን ክብሪ ወዲ-ሰብ ዘናሸወ ስራሓት ብሽም ስነ-ጥበብ ይቐርቡ አሎው። ንዑቻት ንነብሶም ንዲቕም ንወዲ-ሰብ ክንዕቁ እንክሎው ስቕ ዝበልና ከይመስለኩም፡ አስኪእና ኢና ዘሎና። ህዝቢ'ውን ካሕሳ ደቁ ዝሓተሉ ግዜ ይቐርብ አሎ። ሓቂ ዝግሃደሉ ግዜ ርሑቕ አይኩነን። እተን ዓይነንን እዝነንን ሸፊነን ዘሎዋ ትካላት ፍልጠት ብነብሰ-ተሃድሶን ሱር-በተኽ ለውጢን ምስ ሓቂ ንምልላይ ከምህራ ክጅምራ ኢየን። ቤከን ከም ዝብሎ ስነ-ጥበብ ከም ስነ-ፍልጠት አይኩነን። ስነ-ፍልጠት ሓቂ ንኸውጽእ ምስ ተፈጥሮ ኢዩ ዝመሳሰል። ንፍልጠት ኢሉ ዝተዓሰበ ግዙእ ተፈጥሮ ክብሃል ይክኣል። ስነ-ጥበብ ግን ወዲ-ሰብ ካብ ተገዛእነት ቅንዕ አሉ ተፈጥሮ ሰብ ዝደለዎ ከም ትመስል ይገብር።”

“ሰማዕ እስከ ትጃር! እንታይ ኢዩ ኩሉ ሰብ ሓቂ፡ ሓቂ ዝብል ዘሎ? ሓቂ ጠፊኡዎ የናዲ'ሎ ድዩ ክብሃል? ብሓቂ ንሓቂ ናፊቕ ድዩ? እንታይ'ዩ ሓቂ ሓቂ ዝብል በዚሑ? ኢሊ እናስተንተንኩ እንክሎኹ ነዛ ብግእዝ ዝተተርጎመት ጽሕፍቲ ዝሓዙ ተመራማራይ ናብ ገዛይ መጸአም ሂቦምኒ። አንቢቢያ። ንእሽቶ ክፋል ጽሑፍ ቤከን ኢዩ ሒዛ። እታ ዝሓዘታ ክፋል ግን አዝያ አገዲሳትኒ። ሓቂ ንምፍላጥ ንመን ምዕናው ከም ዝግባእ ኢዩ ትገልጽ። ምእንቲ ሓቂ ክኸሰት ንመን ትቐትል፡ ንመን ተህድም፡ ንመን ተጥፍእ ኢዩ ትሕብር። ምኽንያቱ፡ ኣነ ጽሑፍ ቤከን ከም ዝፈልጠ ሓቂ ንምፍላጥ ወይ ንሱ ከም ዝብሎ ፍልጠት ንምርኣይ ዝሕግዝ ሜላ ኢዩ ዘቐርብ እምበር ሓቂ ወይ ፍልጠት ረኺብካ ንምጥቃምን ንሰብ ኢዩ ዝገድፎ። ኣብ ኤርትራ እንታይ ክነጥፍእ አሎና ዝብል ሕቶ አገዳሲ ይመስለኒ። ንስኻ እንታይ ይዕዮ እንታይ ይሕፈር ትብል?”

“ሓቂ ንምርካብ ዋላ ሓደ ምርኡይ ተዋስኣዊ ጠባይ ኣብ መድረኽ ንኣማልኽቲ ፍልጠት ምስዋእኩ። ማለት ነቲ ዝፈጥሮ ቀለምቀመሳዊ ጠባይ ብእምብዛ ናይ ድንቁርና ዕሽነት ሰብ ከም ዝስሕቐ ምገበርኩ ማለተይ እዩ። ምኽንያቱ መስሓቕ ሰብ ካብ ምጻን ዝኸፍእ ሞት ዘሎ አይመስለንን። እዞም ዘረባ ሕጊ ፈለጥና ዝብሉ ግን ዝስክሑ አይመስለንን። ብሶቕራጠስ ዝተሳሓቁዎ ኩነ ብኻልኣት ዓበይቲ ፈላስፋታት ዝተዋረድዎ ስለ ዘይዝክሩ ንዘይኩነሎም ቀጻሊ ጸረ ዓበይቲ መማህራን ኢዮም። ሕጂ ኣብዚ ናይ ኤርትራ ምስ ሕቡእ ቀርኖም ይርኣዩኒ ኢዮም።”

“ቤከን፡ ሓቂ ንኸነግስ፡ ክቕተሉ ዘሎዎም ኣርባዕተ ጣኦታት

አሎው ኢዩ ዝብል። ጣኦት ዘርኢ፡ ጣኦት በዓቲ፡ ጣኦት ዕዳጋ፡ ጣኦት ተዋስኦ ወይ ትያትሮ ኢሉ ሰምዮም። ነፍሲ-ወከፎም ኣብ ውሽጢ ይኹን ኣብ ጎረባብቲና፡ ከምኡ'ውን ኣብ ዓለም ወዲ-ሰብ ምስ ሓቂ ወይ ምስ ፍልጠት ገጽ ንገጽ ከይርኣኦ ዘይገብሩዎ እከይ ግብሪ የለን። ነዚኣቶም ኣብ መድረኽ ከተሐንክቦም እንተ ክኢልካ እም ከኣ ብዘይርሳዕ ተዋስኦ ኣሳዕሲዕካ ባህሮም ኣብ ዝኸሪ ተመልከትቲ ሃገርን ዓለምን ከተስርጽ ዓቕሚ እንተ ረኺብካ ሓቂን ደቂ-ሃገርካን ብፍላይ፡ ኩሎም ነበርቲ ዓለም ድማ ብሓፈሻ ኣራኺብካ ማለት ኢዩ። ብፍልስፍና ዘይተጸዕረን ዘይተገብረን ብልሓት የለን። ተስፋ ከይቆረጽኩ ቃልሰይ ክቕጽል ምጻኑይ እፈልጥ። ዓወተይ ግን ኣብ ቀረባ ዝርኣ ኣይመስለንን። ሰብ ስነ-ጥበብ ኢኹም ንህዝቢ ከተቐርቡዎ ትኽእሉ። ሓቂ ኤርትራ ኣብ ኢድኩም ኣላ። ስነ-ጥበብ መጻወቲ ድንክታት ክትከውን እንከላ እናርኣኹም ስቕ እንተ ኢልኩም ከዳዓት ኢኹም። ነዞም ሕልና መንእሲያት ዝወሩ ዘሎው ኣትማን ዕዳጋ ስነ-ጥበብ ኢደይ ኢድካ ኢልኩም ጨፍልቑዎም።” ኢሉ ነታ ኣብ ኢድ ትጃር ተሓቑፋ ዝነበረት ጥራዝ ጠቐዑዎ።

ትጃር ፍናን ተዋስኦዊ ሓይሊ ተሰሚዑዎ። ዳርጋ ጨዲሩ። “ፈላስፋ ህንዲ ሓወይ! ኣጅኻ! ባህሪ ኣርባዕተ ጣኦታት ቤከን ዘርዝር፡ ዝተረፈ ንዓይ ግደፈለይ። እቲ ኣርባዕተ ምርኢታት ይርኣየኒ ኣሎ፡ ኣርባዕተ ግብርታት፡ ውጥን ኣላይ መድረኽ፡ ድምጽታት ሚለና። ኣርእስቲ ተዋስኦ ተረኺቡ ኢዩ ኣይትጨነቐ። እቲ ፍላስፋ ሃገር እየ ዝብሎ። እቲ ዓቢ ጸሓፊና ኣብ ዘሎዎ ኣነን ንስኻን ቁዋም ተዋስኦ ጌርና ክንሰማማዕ ኢና። ቀንዲ ትሕዝትኡ፡ ፈራዲና ህዝቢና ኢልና፡ ምርኢት ብምርኢትን ግብሪ ብግብሪን ንተንትኖ።” ኢሉ ክርበጽ ምስ ርኣየ፡ ፈላስፋ ህንዲ ዕርፍ ኢልና ቡን ንምስታይ ካብ ገዛ ንኸንወጽእ መኺሩና። ሰለስተና ድማ ኣብ ትሕቲ ብሩህ ሰማያዊ ድሕሪ ቀትሪ ኣስመራ እናተሳለና ጥዑም ንፋስ ኣስተማቐርና።

ኣብቲ ልሙድ እንዳ ቡን መሓመድ እድሪስ፡ ኣሃሚት፡ ሱሌማንን ባህታን ጉጅም ክብሉ ጸኒሖምና። ሰፊሕ መኣዲ ቡን ምስ መረጽና መሓመድ እድሪስ ከም ልማዱ ምስቲ ኣፍላሒ ቡን ብዛዕባ ኣፈላልሓን ኣቀራርባን ክከራኸር እንከሎ ብማዕዶ ተዓዚብና ስሒቐና። ኣመል ምስ መግነዝ ዝብሉዎ ሓቂ ምጻኑ ባህታ ጠቐሱልና ከብቅዕ ዘረባ ንምጽራይ ንመሓመድ እድሪስ

ተኸቲሉ አብቲ ክርክር ክኣቱ ብርሐኹ ተግዚብና።

ትጃር ናብኣ ከም ዘቐልብ ገይራ፡ አዛሚት፡ “ትጃር! ቡንን መሓመድ እድሪስን ዘርእስታ ተዋስኦ ክትደርስ’ዶ ምኽኣልካ?” ክትብሎ ምስ ሰማዕኩ ግዜ ቁልብ ኣቢሉ፡ “ሓቂኹ እኮ ኢኹ! ግዳስ አዛሚትን ሕልበትን ኢሉ ዝጀመሮ ተዋስኦ ክህሉ ስለ ዝኸእል ዝሓዞ ክውድእ ደልዩ ከይከውን፡” ኢሊያ። ሱሌማን ድማ ዕዉት ኢጋጣሚ ከይሓልፎ ብምህጻጽ፡ “ተዋስኦ ንመግቢን ንመስተን ከገልግል እንተ ተፈሪዱስ ጥሕኒን ሚሊናን ዝብል ኣርእስቲውን ኣቓልቦ ህዝቢ ክረክብ ዘሎዎ ይመስለኒ፡” ኢሉ ንዓይ ብፍላይ ጠሚቲኒ። አዛሚት ድማ ከይተሰነፈት፡ “ስነ-አእሙራዊ ውግእ’ዶ ኡናት ዝብል ተዋስኦ እንተ ዝድረስኩ ኣብ ቍርሲ ዝርኣ ዘሎ ጸገማት ሃገርን ኣህጉርን ምተፈትሐ ክንብል ንኸእል ይመስለኒ።” ዘረባ አዛሚት ሰሚዕና ኩልና ስሒቕና።

* * *

ቅድሚ ክልተ ዓመት ኣብ ምጽዋዕ ቍርሲ ባህታን ሱሌማንን ከይሓልፈና እናተሃወኸና ዝኸድናዮ እንዳ ሻሂ ትዝ ኢሉኒ። እቲ ውህደት መኣዛታት ብሱል ባልዶንን፡ ቀይሕ ሽጉርቲ፡ ጉዕ-በርበር፡ ቅብኣት፡ ሻሂ፡ ቀመማት፡ ሃፋ ጨውን ምጩው ጸወታን፤ ኣብ ኣፈይ፡ ኣፍንጫይ፡ ዓይነይ፡ እዝነይ፡ ኢደይ፡ እግረይን ከብደይን ተሰሚዑኒ። ኩሉ ኣካላተይ ሕሉፍ ዘኪሩ ኣመስጊኑ። ቡን መሓመድ እድሪስ ነብሲይ መሊሱለይ። ኣድልዩኒ ከም ዝነበረ ኣይስተወዓልኩን። ካብ ሰበይ ቁሩብ ፍልይ ኢለ ኹርናዕ መኣዲ ቡን ሒዘ ነይረ። ምቁር ጸወታ ኣዕሩኽተይ ከም ላዕለዋይ ክዳን ደረበዮ ነይረ። ኣብቲ ጸወታ ኣይጠለቐኩን። እቲ ንሓንሳብ ፍርቃ-ፍርቂ ዝገብረኒ ዘይጭቡጥ ስምዒት ከም ልማዱ ኣተኪዞኒ። ጓሂ ዘመድ ወይ ሓዘን ኣይኩነን። ብርቱዕ ንዘይፈልጦ ሃገር ክጽብ እንከሎኹ ከምኡ ኢዩ ዝገብረኒ። ማይ ክወቅዕ ብመስኮት ኩይነ ክርኢውን ብዘይፈልጦ ምኽንያት እትክዝ እየ። ጓሂ ግን ኣይኩነን። ናብ ሩፍታ ቅሳነት’ህ ይቃረብ። እቶም ዝፈልጡ ኣብ ከምዚ ስምዒት ኩይኖም ኢዮም ምስ ኣማልኽቲ ዝሃረቡ ይብሉ። ኣነ ግን ምስ ነብሲይ ክዋሳእ ምመረጽኩ። ንኹሉ ዝዝክሮ ዘበለ ሰብ ወይ ቦታ ናፍቕት ይስምዓኒ። ንሚሊና ዘኪረያ። ኣብቲ ብሓሳባት ክገኾ ተቐራሪብ ዘሎኹ ጸምጸም ሃዋህው ከተሰንየኒ ተመንየ። ሕቕፊ ስምዒተይ ፈንጺጋ ካብ ትርሕቕ መዓልታት ሓሊፉ። ኣነ ግን እንተስ ብሓይለይ እንተስ ብድኽመተይ ንዝወረደኒ ተቐባላይ እየ።

ከምዚ'ለ እንከሎኹ ሚሊናን አላይን ኢድ-ንኢድ ተተሓሔዞም ናብ መአዲና ውትፍ ኢሎም።

ፈላስፋ ህንዲ ብዛዕባ ኣርባዕተ ጣኦታት ክገልጽ እንከሎ ትጃር ድማ ኣብ ዓቢ ወረቐት ምልክታትን ጽሑፋትን ክሕንጽጽ ፈቲኑ። እንተኹነ ንኹላቶም ቦታ ኣይተሰማምዖምን። ናብ ገዛይ ጉዕዞ ንኸገብሩ ከኣ ተሰማሚዖም። “ካብ ጉዕዞ ንግደት ዘይንብሎ፡” ኢሉዎም ባህታ። ቀጺሉ ከኣ፡ “ናብ ባዶ ገዛ ኢና ንኸይድ ዘሎና። መምሰይና ዝኸውን ንሓዝ። ገዛ ባዶ ኢዩ።”

“እንዳ ጸሓፊና ባዶ ኣይኩነን። ኣብ ምሉእ ዓዲ ኣብ ገዛ መድረኽ ዘሎዎ እንኮ ቤት ኢዩ። ካብ መድረኽ ዝዓቢ እንታይ ኣሎ?” ኢሉ ፈላስፋ ህንዲ ናብ ብጽቱ ክጽንበር ምስ ደለየ ባህታ ኣርክብ ኣቢሉ ብዘረባ ተቐቢሉዎ።

“ካብ መድረኽ ደኣ ህይወት ይዓቢ ግዲ! እንታይ ኢኹም ተርእዩና ዘሎኹም? ኩሉ ንግደት ናብ መድረኽ ጌርኩሞ። ህይወት ሰብ ኣብ ልዕሊ መድረኽ ኣንቢርኩሞ። እምበኣር ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ኣብ መድረኽ ጥራይ ክንጽበዮ ኢና። ብዛዕባ ህይወት'ባ ንሕሰብ! ስነ-ጥበብ ልዕሊ ህይወት ክኸውን ይኽእል ድዩ?” ኢሉ ዘይ ኣመሉ ኩራ ወሲኹ። ፈላስፋ ህንዲ የማነ-ጸጋም ቁሊሕሊሕ ኢሉ ንሕቶ ባህታ ዘዕግብ ምላሽ ዝኣረየ ኣይመሰለን።

“ሕጂ ንዓናይ'ሞ እንዳ ጸሓፊና፡ ደሓር ከኣ ናይ ሕቶኻ ምላሽ ኣብኡ እንተ ጸንሐና እንታይ ይፍለጥ? ኩሉኻ ኣብ መመድረኹ ኢዩ ዝምለሽ!” ኢሉ ክሳዕ ዝሰሕቐ ገይሩዎ። ንዓይ እቲ ሕቶ ባህታን ምላሽ ፈላስፋ ህንዲን ኣዝዩ ኣገዲሱኒ። ግዜ ረኽቦም ኣግፊሖም እንተ ዝመያየጡሉ ብዙሕ ፍረ ምሃሎዎ። ንዓይ ግን እኹል ስምዒት ሂሱንስ ንመጽሓፊይ ዝኸውን ሓሳባት'ውን ኣብ መዝገበይ ኣስፈረ።

ገዛይ ከም ኣመሉ ግርማ ሰብ ጠምዩ ጸኒሑና። ጽምኣት ድማጺ ሰብ ረውዩ ኣይፈልጥን ኢዩ። ንሸውሃቱ ዘዕግብ ሰብ ኣይረኽበን። ንመንበር ስራሓት ዕንጸይቲ ዝተሰርሐ መድረኽ ብእግሪ ሰብ ክርገጽ እንከሎ እንታይ ከም ዝስምዖ ብውሽጢ ልበይ ክግምት ፈቲኑ። ኣብ ክንዲ ከብሒ ማጫ፡ ኣብ ክንዲ መንበር ጨው፡ ኣብ ክንዲ ጣውላ መኣዛ፡ ኣብ ክንዲ ሰደቓ ላዛ፡ ኣብ ክንዲ ድኳ ሰሓቕ ዘሎዎም ሰባት ክሰፍሩዎ እንከሎዉ ጽምው መድረኽ ገዛይ እንታይ ከፊኡዎ ዘይሕጐስ እናበልኩ ነቲ ኣላይ ዘመዓራርዮ ዝነበረ

መድረሽ ጠሚተዮ።

“ሰብውን ሰብ ናፊቹ አሎ።” ኢሉ ጀሚሩ ትጃር። “መድረሽ ጥራይ አይኩነን ጸምዬዎ ዘሎ። ሰብ ሰብ ጸሚኡ አሎ እብል። አነ ሰብ፡ ሰብ ጠምዬዎ እየ ዝብል። ብዛዕባ ጽርየት ስነ-ጥበብ ወይ ቅንዕና ፍልስፍና ዝቐየመልካ ሰብ አሎ ድዩ? ስነ-ጥበብ ወይ ፍልስፍና ዓንዩ ሓንኪሱ ኢሉ ዝዓበደ ሰብዶ አብ መገዲ ጨርቁ ደርቢዩ ክዛወር ይርአዩ? አብ ማእከል ጐደናታት ከተማታት ንስነ-ጥበብ ሓዝኩ ኢሎምዶ ሰብ ዝጉንጹ መንእሰያት አሎዉ ኢዮም? አላትና ዝበሉዎ ፈንካው ጨርቁ መሕብእ ባዶ መንነቶም ደሪቦም ሸናዕ ረማዕ ዘብል ምኽንያት ዘሎ ዝመስሎም አዝማድ ስነ-ጥበብ አይኩኑን። ሰብ እንታይ ክረክብ ወይ ክርክብ ይጎድከም ዘሎ ዝፈልጥ አይመስለንን። ስነ-ጥበብ ንሰብ ንዒቻ ኢያ። ደለይቲ ጽርየታ ውሒዶም። ደለይቲ ርስሓታ በዚሓም። ዝተዳረጉዎ መሲሉዎም መዋዓውዒ ኳና ሕፍረቶም አብ መዘናግዒ ቦታታት ክእውጁ ይርአዩ አሎዉ። ንሕና ግን፡ ነዞም ሓቂ ከይንርኢ ጋሪዶምና ዘሎዉ አርባዕተ ጣኦታት ከናሕስዩሎም የብልናን። ፈላስፋ ህንዲ ምርሓና። ነዞም ጣኦታት በብሓደ ዘርዝርዎ። ንሕና ድማ አብ መድረሽ ክነህዮም ኢና።”

* * *

ቀዳማይ፡ ካልኣይ፡ ሳልሳይ፡ ራብዓይ፡ ምርኢታትን ግብርታትን ንምቕራብ ዝተገብረ ንጥፈታት ብሕልመይ ድየ ብውኑይ ርእየዮ እናበልኩ ክሳብ ሕጂ እግረም አሎኹ። መስርሕ ፈጠራ ስነ-ጥበብ እዚዩ ኢልካ ምዝራብ ዝክኣል አይኩነን። ባዕሉ ኢዩ ዝወረካ። እቶም ኢጋይሽ ከም ልማዶም አምስዮም ተሰናቢቶምኒ። ዘይበሉዎን ዘይገበሩዎን ቅያ የለን። ሓቂ ንምርካብ ጨዲርም፡ ዓንዲርም፡ ዘሚርም፡ ወዲሶም፡ አእውዮም፡ ረገሞም፡ ባሪኾም፡ ሰጊዶም፡ ተማህሊሎም፡ ቆዚሞም፡ ሳዕሲዶምን ሰኽሮምን። ደሓን ኩኑ ኢሊ እቲ ዓቢ ማዕጾ ከግጥም እንከሎኹ፡ ድሕሪ ፍርቂ ለይቲ ንሰዓት ክልተ ይቀራረብ ነይሩ ይኸውን። እዋን ሰብ ሓሊፉስ እዋን መናፍስቲ አርኪቡ።

አብቲ ገረውረው ዝብል ገዛ ንበይነይ ምስ ተረፍኩ፡ ጉራደኣምን ኩናቶምን ሓሒዞም፡ ዝተፈላለዩ ጽምዋታት መልክዎም ቀቀያይሮም፡ ነታ ሓንቲ ዝተረፈትኒ ጸጋ ድቃስ ክምንጥሉኒ ኢሎም ንምሉእ ገዛይ ብዘይ ንሕስያ ወሪሮም። ዒግ ዘበሉዎ ዕግን ግዲ አዕለውሊውንስ፡ ማዕጾ ሕቡእ ውኑይ፡ አፍደጊኡ ጋሕ አቢሉ ንፈራሕ ውኑይ ብውሕጅ

ሐድሽ ሐቂ ዓብሊሉ ውሒጡዎ። ኩለን አብ ገዛይ ድዩ አብ ልበይ እትው ውጽእ ዝብላ ዝነበራ ጽቡቓት ብጋህዲ ገዛይ አትየን ካብ ሓደ ክፍሊ ናብቲ ሓደ ሸቕርተት ክብላ እንከሎዎ ሰሚዐ። እተን ለይተ-ለይቲ ነቲ ጸራባይ ጥልያን ክበጽሐኦ እንከሎዎ ተጸናጺነ እርእየን ነይረ ኢሉ ሓውቦይ ዝነገረኒ ድማ ማዕጾ ንኸርሕወለን ገዛይ ኳሕኩሐን። ብቑንቋ ጥልያን ኣርሕወልና በጃኻ እናበላ ከምኡ ኢለን ከየቋረጸ ክደርፋ ሓዲረን። ገሊአተን ግን ማዕጾ ብዕጹው ከመይ ገይረን ሶሊኸን ከም ዝአተዎ ከይርኣኹ ነብሰይ ነጊሩኒ። ደርፊን ከም ድጋም ስለ ዝደጋገም ምህላላ ስርኤል ዝደጋግማ ዘሎዎ መሲሉኒ። ኩሉ ክፍልታት ገዛይ በተን ዝአተዎ ናይ ቀደም ፈለጥተይ ተታሒዙ። ዝልከየኦ ዝነበራ ጨናታት ንምሉእ ገዛ አብ ርእሲ ምዕብላኹ ድምጺ ሸቕርከርን ሰሓቕን ተወሲኹ ረሰኒ ገይሩለይ። ዝተፈላለየ ቅርጽን አብቲ መተሓላለፊ፡ አብ አዳራሽ፡ አብ መደቀሲ፡ አብ ቤት እቶን፡ አብ ካልእ ክፍልታት ብሰልፊ ክሓልፍ ተራእዩኒ። ሓይለይ ድየን ድኽመተይ መን ክሕብረኒ ከም ዝኸእል ጠፊኡኒ። አብ ውሽጢ ሕልና ሰብ አትዩ መገዲ ዝሕብር ስነ-ጥበብ ክህሉ ተመንየ። መጽሓፊይ'ውን አጽቂጣ።

አብ መድረኽ ገዛይ ኣላይን ሚለናን ተሓቓቑሮም ከዋግዑ እንከሎዉ ኣሃሚትን መሓመድ እድሪስን ሕሹኸሸኽ ይብሃሉ። ዓወት ንላ ካባይ ናብ መሓመድ እድሪስ ከም ትቀራረብ ዘኪረ። በዓል ፈላስፋ ህንዲ ፍቕሪ ኣላይን ሚለናን ከመይ ገይሩ ከም ዝተራኣዮም ገሪመኒ። ንኣላይን ንመሓመድ እድሪስን ቀኒአሎም። ስምዒተይ ግን ተቐጸጸረየ። ምኽንያቱ አብ ህይወት ብዙሕ እየ ተመንጢለ። ዘይተሓደግኩዎ የለን። ክንደይ ኢለ ክጸልእ!

ጽምዋ ኢና ወይ ጽምዋኻ ኢና እናበሉ በዓል ሱሌማን፡ ባህታ፡ ትጃር፡ ፈላስፋ ህንዲ አትዮም ናብ መድረኽ ክሕንከቡን ክወርዱን ሓንሳብኻ ኣይጸንሑን። ነቶም ኣርባዕተ ጣኦታት ንሕርዲ ከውድቐዎም አብ ካሻ ተሰኪሞም ዝመጹ መሲሉ ተሰሚዑኒ።

ትጃር ንመምርሒ መድረኽ ዝኹኖ ጉራዴ ሒዙ ንኣላይ እናፈራርሐ፡ “ቀዳማይ ምርኢት ቀዳማይ ግብሪ እኮየ! መድረኽኻ ቀርብ! ምስዛ ተዋሳኢት እንታይ ትገብር? ንተዋስኦ ኢላ ምስ ኩልና ትመሳሰል ኣላ። ፍቕሪ ቀደም ሓዪኻ ውሒጣቶ። ንፍቕሪ ዝኸውን ቦታ የብላን። ሕጂስ ዋላ ንስኻ መሊኸካያ። ከምኣ ገይሩ ንስነ-ጥበብ ዝግዛእ ገጢመኒ ኣይፈልጥን። እቲ ቀዳማይ ናይ ዓሌት ጣኦት ኢዩ ዝብሃል፡ ዋላ ዘርኢ ጣኦት በሎ። መድረኽ ቀራርብ!

ጣኦት ዓሌት ሰብ ብሓፈሻ፡ ዓሌት ኤርትራውያን ብፍላይ፡ ዓሌት ጎረባብቲና ንኣብነት ኢልካ ቀርቦ። ኣርእስቲ ተዋስኦ ግን እቲ ፈላስፋ ሃገር ምጁኑ ዘክር፡” ኢሉ ኣሰራጥዮዎ።

ኣላይ ተንቀጥቂጡ ዝገብሮ ጨኒቐዎ። ምልክት ናይ ዓሌት ጣኦት ዝኸውን እንታይ ከርኢ ከም ዝኸእል ጠፊኡዎ። ኣብቲ መድረኽ ኰይኑ ዓው ኢሉ እናሓሰበ፡ “ብግዝፉ ዝተጋነነ ናይ ሰብ ሓምሓም ርእሲ ኣብ ድሕሪት ወገን መድረኽ ከስእል እየ። ተመልከትቲ ከይፈተዉ ንዕኡ ከስተውዕሉ ኢዮም። እቲ ሓምሓም ርእሲ ውሽጡ ጥርሑ ምጁኑ ንምርዳእ ካብቲ ኣብ መንበስብስታኡ ዝነኹሉ ጉድጓድ ደረቕ ሳዕሪ ክወጽእ እንከሎ ክርከስ። እቲ ደረቕ ሳዕሪ እቲ ብዓሌት ወይ ብዘርኢ ወይ ብታሪኽ ወይ ብልማድ ዝተሓላለፍ ድንቁርና ምጁኑ ኢዩ። ማለት ኣብ መንጎ ኣእሙሮ ሰብን ተፈጥሮን ቅነዕ ርክብ ተፈጢሩ ፍልጠት ከይድንፍዕ ዝገብር። ዓይኑ ጸለምቲ ዒላታት ከምስለን እየ። ካብ ደረቕ ኣፉ ግን ሓንቲ ልምልምቲ ገዛፍ መልሓስ ከም ጭራ ጠበቕ ክትንቀሳቐስ ኢያ። ሰብ ከይሓሰብ ብመሪር ዘረባ ከየቋረጸት ትልብልብ ማለት ኢዩ። ከምዞም ንርእዮም ዘሎና፡ ማለት ብዘረባ ዝቐርጹን ዝቐትሉን። እዚ ጣኦትዚ ወዲ-ሰብ ንተፈጥሮ መርሚሩ ከይፈልግ ዝዕንቅፍ ኢዩ። ንተፈጥሮ ተገዚኡ ውሽጣ ክምርምር ንዝርኣዮ ሰብ ከኣ ካብተን ጸለምቲ ኣዒንቲ ዝነዝሐን መርዚ ሰዲዱ የጸልሎ። ተዋሳኒቲ ካብ ማእከል መድረኽ ተበጊሶም ናብ ግንባር መድረኽ እናተዛወሩ እተን ዝብሉዎን ይበሉ እተን ዝገብሩዎን ድማ ይግበሩ በሃላይ እየ።”

“ተዓዊትካ ኣላይ! ተዓዊትካ! በዛ ጉራዴ እዝኒኻ ክቐርጸካ ወሲኑ ነይረ። ብሓቂ መልክዕ ጣኦት ዓሌት ገሊጽካዮ። መልሓሱ እናወሳወሰ ወዲ-ሰብ ንተፈጥሮ ኣጽኒዑ ናብ ምንጪ ፍልጠት ከይበጽሕ ኢዩ ዝጽዕር። እቶም ተገዛእቲ ድማ ድንቁርና ነዚሓም ሓቂ ከይፍለጥ ይገብሩ። ብሓቂ ከምኣቶም በዚሓምና ኣሎዉ። ንዘይመርመሩዎ መግለጺ ዝህቡ በዚሓምና። ተፈጥሮ ግን ጽሩይን ክፋትን ኣእሙሮ ሒዙ ንዝተኣዘዛ ኢያ ምስጢራ ቀለዓ ተርኢ። ተመራመሩ! ኩዓቲ! ኣልቩ! ኣጽንዑ! ኢያ ትብል ተፈጥሮ። እዞም ኣመንቲ ጣኦት ዓሌት ግን ነቲ ናይ ተፈጥሮ ባህሪ ውሽጡ ከይፈለጡ ነቲ ብዑረቶም ዝወሰኑዎ ናይ ዓሻ ድፍረት ምኽንያት ይህቡዎ። ሕጂ ሚለና ተዋስኢ! ንዒ ናብ መድረኽ ተሓንከቢ።”

ሚለና ንጸሓይ ከተርክባ ዝተረፋ የለን። ብርሃን ለቢሳያ ንመድረኽ ኣቲያ። ዘረባኣ ኣብ መንጎ ደርፊን ወግዒን ኰይኑ

ሕልምልም አቢሉኒ። አብ መንጎ ሚሊና ገዛን ሚሊና መድረኽን ዝርአኹም ፍልልይ፡ አብ መንጎ አድጊ ዘቤትን አድጊ በረኻን ዘሎ ፍልልይ ይመስል። አላይ ንሚሊና አይሓቕፋን። ብሞያዊ ተወፋይነት ንዓኣ ዝኸውን መድረኽ አብ ምጽብባቕ ተጸሚዩ ነይሩ። አላይ አብ ጥቓ ሚሊና ምስ ርክኹ ክኢሊኦምበር ቅንኢ ሳቕዩኒ። ነቲ ባዶ ሓማሓም ርእሲ ሰብ ክስኣሎ ኢዩ ዝበሎ ቦታ ብቕናት እመት ይለኻኽዮም ንድሕሪት ምልስ ኢሉ ይጥምቶ።

ሚሊና ብደወል ድምጻ ምውሳኔ ጀሚራ። ብግብራን ዘረባኣን ንጣኦት-ዓሌት ክትገልጽ ክትፍትን ኢያ ኢሎም ዘማኸሩኒ መሲሉኒ። እምብዛ ረቂቕ ልብሳ ዳርጋ ጥራሓ ዘላ ኣምሲሉዋ። “አብ ጫፍ ጎቦታት ኬንኩም ንታሕቲ ዘሎ ባሕሪ እንድሕሪ ተጃሚትኩም፡ ውርድ ኢልኩም ብሓጐስ ጦምቦላሕ ዘይትብሉ? ስለምንታይ ዘይትጠልቅዩ! ዘይትሰምጡ! ዘይትሕወሱዎ? ባሕሪ እናጸዋዓኩም ትም ትብሉ! ኣየናይ ጸድፊ ኣፍሪሕኩም? ናብ ሓቂ ሸው ዘይትብሉ? እቲ አብ ውሻጦ ማህጸን ባሕሪ ዘሎ ፍልጠት ሓቂ ድዩ ወይስ እቲ እምነትኩም ኣፍሪሕኩም? ዋላ ርኣና፡ ፈለጥና፡ ቀለም ቀመስና፡ ተመሃርና እንተ በልኩም ገና ፍርሒ ባሕሪ ኣይወጸልኩምን። ኣምለኽቲ ጣኦት-ዓሌት መገዲ ባሕሪ ኣየመልከቱን፤ ጸለእቲ ባሕሪ ኢዮም፡ ከይፈለጡዎ ፈሪሐሞ። ንሳቶም ንተኸእሎ ምርምራዊ እለሻኹም ኣልሚሶም ይኹኑ።” ድሕሪ ምባል ንኣድላዪ ሓበሬታ ናብ ትጃር ቁሊሕ ኢላ።

ትጃር ስጉምቲ ቅድሚ ምውሳዕ ፈላስፋ ህንዲ ናብ መድረኽ ዘለሉ ደይቡ። ንሚሊና ዳርጋ ደፊኡዋ። ማእከል ምስ ሓዘ፡ “እቲ ጣኦት ዓሌት እንተ ዘይተቓጸሉ ደኣ እንታይ ዓይነት ተዋስኦ ክብሃል ኢዩ? አብ ቅድሚ ሰብ አብ መድረኽ ክባራዕ ኣሎዎ። ዋላ ካብ ተመልከትቲ ክሕግዙ ኣሎዎም። ሓቢሮም ከቃጽሉ ኣሎዎም። ነዚን ወዲ'ዚን እኮ ኢዩ ብዘይ ቃልዓለም ተመልካቲ ዝሳተፈሉ ሓድሽ መድረኻት አብ ሃገርና ይተሃነጽ ዝብሃል ዘሎ። መድረኽ እኮ መስዋእቲ ብባርዕ ሓዊ ዝውፈየሉ ቅዱስ ቦታ ኢዩ። ጣኦት ዓሌት ብዙሕ ኢዩ በዲሉና። ካብ ክንደይ ከኣ ኣትሪፉና። ንተፈጥሮ ከም ዘይንምርምር ገይሩና። ክሳዕ ሕጂ ንዘሎና ማዕድናት'ዶ ኣውጺእና ክንጥቀመሉ ክኢልና ኢና? ሓጺን እኳ ዘይነምኽኽ! ወይኒ'ኳ ዘይንበልዕ! ጸባ'ኳ ዘይንጸግብ! መዓር'ኳ ዘይንብርብር! ምስ ከባቢና'ኳ ዘይንዕረቕ!” ኢሉ ንኣላይ ኣተኩሩ ጠሚቱዎ።

አላይ ብፍርሒን ሕፍረትን ዝብሎን ዝገብሮን ጠፊኡዎ። “እው፡

እዚ ጣኦት ኢልኩሞ ዘሎኹም ነገር ክቃጽል ኢዩ። እቲ ሓምሓም ርእሲ ሰብ ብወረቐት ኢዩ ክስራሕ። ኣብ ውሽጡ ድማ ዝደረቐ ሳዕሪ ስለ ዘሎ ነቲ ዝፍጠር ባርዕ ክሕግዞ ይኸእል ኢዩ እብል ኣነ - እንተ ዘይተጋግዩ። ብሓዊ፡ ብነበልባል፡ ብባርዕ፡ ብሃልሃልታ፡ ብንህሪ መስዋእቲ ዝዓርገሉ መድረኽ ግን ገና ክስራሕ ኣሎዎ። ሓቂዩ መድረኽስ የብልናን። ብሕልፊ ንተመልከትቲ ዘሳትፍ የብልናን። ገና ኣእሙሮና ብፍርሒ ተዓኹሊሉ ኣሎ። ብናይ ቀደም ገመድ ትምህርቲ ተጠምጢሙ ኣሎ። ብሓድሽ ብርሃን ትምህርቲ እንተ ዘይተበራቢሩ ሓድሽ መድረኽ ኣይምሃዝን ኢዩ።”

ሱሌማን ብምንታይ ዘሊሉ ከም ዝደየበ ኣብ ግንባር መድረኽ ኩይነ፡ “ባህታ ንዓም ደይብ! ኣብዚ ሓኹርና እንተ ሰምዑና እንታይ ይፍለጥ? ሕጂውን ሕቶ ስነ-አሙራዊ ፍቕሪን ኩናትን ተዘንጊዑ ኣሎ። እቲ ጣኦት ዓሌትኮ ንዓና ጥራይ ኣይኮነን ዝጸወተልና ዘሎ። ጎረባብቲናኮ ግዙኣት ጣኦት ዓሌት ኢዮም። ዓለምስ እንታይ’ዶ ተራፉዋዩ? ኣብዚ ተዋስኦ ግን ዝጸወቱዎ ተራ ኣይነጸረን። ኣብዚ ተዋስኦ ክህሉዉ ኣሎዎም! ዋላ እቶም ብስልጣን ድዩ ብስልጣን ንዓለም ንውክል ኢና ዝብሉውን ወኪሎም ናብዚ ተዋስኦ ተሳቲፎም ብስነ-ጥበብ ድሕነት ክረኽቡ ይግበኣም።” ምስ በለ ባህታ ብብርቱዕ ሕርቃን ዝኣክል ዘረባ ኣብዮዎ።

ትጅር ነታ ኣብ ድሕሪት መድረኽ ተሓቢኦ ዝነበረት ሚለና ጸዊዑ፡ “ሚለና! ምርኢት ሓደ፡ ግብሪ ሓደ ወዲእና ናብ ምርኢት ክልተ ግብሪ ሓደ ክንሳገር ኢና። ቀጺልና ንርእዮ ጣኦታት በዓቲ ኢዩ ዝብሃል። ኣብ ውሽጢ ነፍሲ-ወከፍ ኣእሙሮ ተዓኹሊሉ ነቲ መስኮት ፍልጠት ንጽር ብርሃን ከዩእቲ ብብላይ ኣጫርቕ ብምግራድ ወዲ-ሰብ ምስ ሓቂ ወይ ምስ ፍልጠት ተፈጥሮ ከይላለ ዝገብር ደመኛ ጸላኢ ኢዩ። ሰፊሩ ኩሉ ግዜ ኣብ ውሽጢና ኢዩ። ኣብኡ ሰሪጹ ዘይኮነን ዘይተገብረን እናቐረበ ንኣእሙሮ ሰብ የመንምን። ፍራንሲስ ቤክን ነቲ ኣብ ውሽጢና ዘሎ ጸልማት ኢዩ በዓቲ ዝበሎ። ጣኦታት በዓቲ ኢሉ ሰይሙዎም። እንተ ክኢልና ካብ ውሽጢና ከመይ ከም ነጥፍኦ ኣብ መድረኽ ክንመያየጠሉ ኢና። ካብቲ ግብሪ ሓደ ፍልይቲ ሚለና ኢኹ ክትኩኒ። ሕጂ ምስ ውሽጢኹ ኢኹ ክትዛረቢ። ዳርጋ ነታ ኣብ ውሽጢኹ ተሓቢኦ ዘላ ሚለና ኢኹ ቀስቂስኪ ከተተስእያ። ኣብ ቀዳማይ ግብሪ ምስ ተመልከትቲ ኢኹ ተዋሲእኪ፡ ሕጂ ግን ምስ ነብሲኹ ኢኹ ክትራኽቢ።”

“ኢታ ናይ ጥንቲ ሚለና ደኣ ኣበይ ክብላ? ኣብ ልዕሊኣ ክንደይ

ሚለናታት ድሃ ጸቂጠ አተርኢሰላ ዘሎኹ? ንሳስ ግደፋ ደኣ ቀደም ተቐቢራ ኢያ። ንዓኣ ፍሓርያ ስለ ዝበለኒ እኮ እየ ነቲ ዘፍቅር ጸሓፊ ገዲፊዮ ዘሎኹ። ንሳ እንተ ትህሉ ኣላይ ሰቕ ኢሉ ክሓቕፈኒ ኣይምኽኣለን። እወ ኣላይ ፈታው ነብሰ! ከንፈረይ ኩሉ ኣይምሰዓምን። እሞ ከኣ ንጸሓፊ ዝበቐቅኩሉ ከንፈር!” እናበለት ኣብ ማእከል መድረኽ ተንበርኪኻ፡ “ግደፈኒ ትጃር! እናፈለጥካ ኣይትበድለኒ! ንጣኦታት በዓቲ ደኣ ካባይ ንላዕሊ መን ክዋስኦ ኢልካዮ? ኣብ ውሽጠይ ዘሎ በዓቲ ክሕግዘኒ ኢዩ።” ኢላ ንትጃር ሓቕፋቶ።

ትጃር መራሕ ተዋስኦ ምጻኑ ረሲዑዎ። ሚለና ክትእዝዝ ጀሚራ። ኣላይ ቀልጢፉ መድረኽ ንኸተዓራራ እናገንሐት ኣዚዛቶ። ነቶም ደጀን መድረኽ ጎቦታት መምስ በዓቶም ስኢሉ ከም ዝመልኦም ነገራቶ። ንሱውን ትእዝዝ ፈጸሙ። ንትጃር ምስ ተመልከትቲ ኮፍ ንኸብል ኣዚዛ ምሉእ መድረኽ ንበይና ብሒታቶ።

“ኣብ ጎቦታት ዘሎ በዓትታት ኣይተቋመቱ። ካብኡ ዝዓቢ ጸልማት ድንቁርና ኣብ ወውሽጥና ኣሎ። ካብ ሓንካስ ትምህርቲ፡ ካብ ግጉይ አተዓባብያ፡ ካብ ዘይቅነዕ አረዳድኡ፡ ካብ ድኹም ስነ-ጥበብ፡ ወዘተ. ኢዩ ኣብ ሓሳብናን ኣርኣእያናን ተላሕጉኑ ተሪፉ። ሓቂ ንምርኣይ ዝኽልኣኩም፡ ምስ ተፈጥሮ ዘየቃድወኩም፡ ብርእሲኹም ከም ትተኣማመኑ ዘይገብረኩም ንሱ ኢዩ። እምበርኻ ኣጽኒዕኩም፡ መርሚርኩም ምምሃዝኩም ኔርኩም። ስነ-ጥበብኩም ንሰብ ሓሊፎም ምስ ፈጠርቲ መዛረቡኹም።” ኢላ ባዕላ ብዝወሰነቶ ዓወት ክብሪ ተሰሚዑዋ።

ባህታ ናብ መድረኽ ዘለሉ ደይቡ። ንሚለና ደፊኡ ማእከል ሒዙ። “ሕጂ’ውን እቲ ጌጋ ደጊምኩሞ። ጣኦታት በዓቲ ኣባና ጥራሕ ዘይኩነ ኣብ ጎረባብቲና ይኹን ኣብ ምሉእ ዓለም ዘሎዉ ውልቀ-ሰባት ኣብ ውሽጦም ኩይኑ ሓቂ ንኸይርእዩ ይዕንቅፎም ኣሎ። ነቶም ጣኦታት ብምንታይ ኣውጺእና ንቐትሎም ዝብል ሕቶ ክምለስ ኣሎዎ። ምኽንያቱ ነቲ ኣብ ውሽጢ ተሰቐፋ ዘሎ ጸልማት ንክነጥፍእ ኢልና ሰብን ሃገርን ከይንውድእ ስለ ዝፈራሕኩ ጥንቃቕ ንግበር ክብል ደልየ እየ። ኣብዚ ናይ ሕጂ ምርኢት ባርዕ ወይ ሃልሃልታ ካብ ዝብሃል ኣላይ ናብ ካልእ ምህዞታት እንተ ዝቋመት እብል። ንኣብነት፡ ገሊኦም ናይ ፖለቲካ መካየድቲ ኤርትራ ኣብ ህቡብ ዝኹነ ቀራና መገዲ ዓለም ትርከብ መሬት ምጻና እምበር ህይወትን ሕልሚን ዘሎዎም ሰባት ዝነብሩላ ሃገር

ገደርም ዝግምቱ ኣይመስሉን። ጣኦታት ዓይኒ ኣእሙሮኦም ስለ ዘዕወዱዎም ፈውሲ ራኢ ኢና ክንምህዝ ዘሎና። ብስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ጥራይ ዝብዳህ ኣይኩነን። ጣዕሚ ፍቕሪ ዝዝክሩሉ ብልሓት ክፍተን ኣሎዎ።”

ኣዛሚት ኣብቲ ናይ ገዛይ መድረሽ ግርማ ዕድመን መጎስን ለቢሳ ተራእያትኒ። ባህታ ምስ ወረደላ ምስ መሓመድ እድሪስ ኩይና ማእከላይ ቦታ መድረሽ ሒዛ። ከም ቅንኢ ዝመስል ስምዒት ቅንጥው ኣቢሉኒ። ንዘይምልሶ፡ ብጽምዋ ንዝተበልዐ ነብሰይ፡ ኣብ ፍቕሪ ቅንዕና ክህሉ ይኸእል እንተ ኩይኑ ሓቲተዮ። ኣጽኒዓቶ ዝጸንሐት ጽሑፍ ትደግም ዘላ እናመሰለት ኣዛሚት፡ “ናይ ካልኣት ጣኦታት ኣመጸጽኣን ኣጠፋፍኣን ብዙሕ ኣይፈልጥን። ጣኦታት በዓቲ ግና ብደረጃ መጽናዕቲ እየ ዝፈልጠም። ኣብ ውሽጢና ሰፊሮም ዘይርኡይ እናርኣዩ ንተፈጥሮ ኣፍቂርና፡ ልባ መርሚርና ከይንፈልግ፡ ዝገብሩ ክፉኣት ዓይነት ጣኦታት ኢዮም። ውሽጢ ውሽጢና እናበልዑ የመንምኑና። ዘይጽላእ የጽልኡና፡ ዘይፍራሕ የፍርሑና፡ ዘይጥርጠር የጠርጥሩና፡ ዘይከብድ ድማ የኸብዱልና። ንሶም እንተ ዘይጨባብጡና ኣየ ክንደይ ምፈጠርና! ክንደይ ምመሃዝና ይመስለኩም። ሰኣን ምህዞን ፈጠራን ኣይምደኸናን። ሰብና፡ መሬትና፡ ባሕሪናን ሰማያትናን ቀደውቲና ምኹኑ። እዚ ኩሉ ሕማም ካብ ባዶ ክሳብ ሽዱስተ ዓመት ዘሎ ግዜ ተጠቂሞም ንቀለምቀመሳትና ብምስራይ ጣኦታት በዓቲ ኣጥቂዖምና። ንርእዮ ከም ዘሎና ምስ ዓበና ንገብሮ ትምህርቲ ይኹን ተመክሮ ዝመልሶም ኣይመስልን። ከምዚ ንገሊኡ ሕማማት ቁልዑ ክታብት ዝግበረሉ፡ ንጣኦታት በዓቲ እውን ብውዕዩ እንከሎ መድሃኒት ክርከበሉ ኣሎዎ። ቀደምውን ቆርበት ብርሑሱ ቁልዓ ብንኡሱ ተባሂሉ ነይሩ። ብግዜ ህጻንነቶም ዝተጎድኡ ኩይኖም ደኣ እምበር ትምህርቲ ዝቐመሱ’ሞ ኣይምወሓዱን! ግንኻ ካብ ብርሃን ምህዞ ጸልማት ጉዕዞ ይብሉ ከይሓፈሩ።” ኢላ መሓመድ እድሪስ ንኸዛረብ ተጸቢያቶ።

“ሓቅታት ዘመናዊ ታሪኽ ኤርትራ ክኣሪ ነቐለ። ካብቲ ዝኣከብኩዎ ንእሽቶ መንጢሎም ናብ ቤት-ማሕተምኳ እንተ ኣእተዉዎ ገና ዘይተጨበጠ ኣብ ኢደይ ተሪፉ ኣሎ። ዕድመ ንፈላስፋ ህንዲን ትጃርን፡ ሓቂ ንምእራይ ምስ ዘጸገመኒ ጣኦታት ምልላየይ ዓቢ ዕድል ኢዩ። እቶም ጣኦታት ንኸልኦት እምበር ንዓይ ዘርክቡለይ ኣይመስለንን። ኩልና ከምኡ ኢና ንኸውን፡ ማለት መመልከቲቶ

አጸብዕቲና ናብ ካልኣት ኢና ነቕንዕ። ኣብ ውሽጢና ንዘሎ ኣይነርክበሉን። ሕጂ ግን ተረዲኡኒ። ኩሉ ከም ብሓድሽ ክኸልሶ እየ። እቶም ሓቂ እናረገጹ ዘትዕቡኒ'ውን ግዳያት ዝተፈላለዩ ጣኦታት ምዃኖም ተረዲኡኒ። ኣሣሚት ከም ዝበለቶ ብህጻነይ ንሳቶም ድማ ብዘበን ህጻንነቶም መፍረዪ ጣኦታት በዓቲ፡ ዓሌት፡ ወዘተ. ኪንና እንተ ነበርናስ እንታይ ይፍለጥ? ኩልና ነነብስናዶ ነድሕን ኢልኩምና ኢኹም? ዘይ ኩልና ተሰሪና ዘሎና!” ኢሉ እናሰሓቐ ካብ መድረኽ ዘለሉ ወሪዱ።

መድረኽ ምድያብ፡ ምሕንካብ፡ ምሕኳር፡ ወይስ ምስቃል ይሓይሽ ኢሉ ትጃር ዝሓተተኒ ዘኪረ። ገሊኦም ከም ዑፍ ይነፍሩ፡ ገሊኦም ድማ ብምርኩስ ተደጊፎም ይድይቡ'ሞ ኣብ ኣወራርዳ ድማ ኣየርእየና ማዕረ ጻሕ ኢሎም ይኸብላሉ። እንታይ ደሊና ናብ መድረኽ ከም ንሓኩር ይገርመኒ። “ንኣንሳእስ ከንቱነትና ኢዩ ናብ መድረኽ ዘሓንክበና። ኣብ ብዙሕ ዓይነት ስራሕ ከም ንዕዘቦ ገሊኦም ናብቲ በሪኽ መድረኽ ስራሕ ኩነ ፍልጠት ወይ ስልጣን ወይ ሞያ ወዘተ. ብምሕኳር ዘይክእሉዎ እጃም ንምቕባልን ዘይመለኹዎ ቍርሶ ንምቕራብን ዘይሓፍሩ ይርኣዩ ኢዮም። ስነ-ጥበብን ፍልስፍናን ግን ከምቲ ካልእ ዓይነት ስራሕ ኣይኩነን፤ ቀልጢፉ ኢዩ ዝኸሸሕ። ጸሓይ ሓቂ ከም በዓል ሚሊና ምስ ኣንገሰት ነቲ መድረኽ ከጸልሞ ዝኸእል ሓይሊ የሎን። ብዓይኒ ህዝቢ ዝተለለየ ጽባቕ መን ክምንጥሎ ይኸእል? ኣብቲ ካልእ ዓይነት ጸዕርታት ግን ተባዕ መራሒ ይኹን በሊሕ በዓል ሞያ እናርኣኻ ኣይርኣኻን ኢሎም ዓይኒ ከዕውሩ ዝተቐረቡ ናይ ውሽጢን ግዳምን ሓይልታት ብዙሕ ንምድንጋር ዕድል ይረኽቡ። ሕሉፍ ሓሊፎም ንዘይፈልጡዎ ኩነታት ባህሊ፡ ቁጠባ፡ ምሕደራን ፖለቲካን ከም ድላዮም ከም ጽቡቕ ወይ ከም ሕማቕ ቀያይሮም ዘይመልክዑ ክህቡዎ ክጽዕሩ እንከሎዉ ይርኣዩ። እዚኣቶም ከም ጽንጽያ የቕሕሩ እምበር ኣይቀትሉን።” ክብል ሰሚዐየ ፈላስፋ ህንዲ።

ኣብ መድረኽ ሰብ ኣይተራእየን። ኩሉ ኣብ ታሕቲ ኩይኑ ንዝመጽእ ምርኢትን ግብሪን ይጽበ። ጽምዋኻ ኢና ዝበለኒ ተዋስኦ ከም ዝደርስ ገይሮምኒ። እዚ ነጥብታት ጽሑፍ ጽባሕ ድሕሪ ጽባሕ ክጽረብ ኢዩ። ተራን ዕቅንን ምርኢታትን ግብርታትን ከም ብሓድሽ ክሰርዖ እኸእል እየ። ህይወት ዘሎዎ ተዋስኦ ምእንቲ ክኸውን ባህሪ ተዋስኦ ከልብሶ እየ። ዘረባን ሓተታን ብወረጦ

ለቺመ ከድርብዮ አሎኒ።

“ሳልሳይ ምርኢትን ሳልሳይ ግብሪን ዝዝተየሉ ግዜ አኽሉ።” ኢሉ ትጃር ካብቲ ኩርሲ ተመልከትቲ እናተንሰኦ። ንዓይ ጥምት አቢሉ “ጸሓፊና! ዓቢ ጸሓፊና” ዶ ክንብለካ? ክጽሕፍ ኢዩ ኢልና እኮ ኢና ብእምነት ጸሓፊና ንብለካ። ነዛ መጽሓፍካ ኩልና ኢና ንጸበያ። ሕጂስ ቀሪባ ትኸውን እምበር። መሓመድ እድሪስ ከም ዝብሎ ስነ-ጥበበኛታት ኢዮም ሓቂ ከውጽኡ ዝኸእሉ። ቤከን እንተኹነውን ክእለት ስነ-ጥበቡ ካብ ብቐዓት ፍልስፍናኡ ኣይንእስን ነይሩ። ማዕረ ሸክስፒር ዝጸሓፎ ንሱ ኢዩ ገይሩዎ ተባሂሉ ተጠርጢሩ ነይሩ። ቀጺሎም ዝቐርቡ ጣኦታት ዕዳጋ ኢሉ ቤከን ዝሰየሞም ኢዮም። ከም ናይ ሃገርና ስነ-ጥበበኛ ንናይ ዓድና መድረኽ ዝኸውን እስኪ ፍጠር። ንመድረኽና እንታይ ኣርኢ ምበልካዮ? ክሳዕ ሕጂ ናይ መን ኣዘራርባ ተፈትዩካ?”

ዘረባ ቀልጢፉ ኣይመጸንን። ጣኦታት ዕዳጋ ግን ኩሉ ግዜ ዝገጥሙና ስለ ዝኹኑ ግልጽ ውዲለ ግልጽ ምሓደርኩዎም። ሳልሳይ ምርኢትን ግብሪን ንምህብታም ኢሉ ንትጃር፡ “ባዕለይ ዝደረስኩዎ ተዋስኦ ዋላ ይኹን ደኣምበር ዘረባ ኣሃሚት ኣሓጉሱኒ። ፍልጣታ ኣብ ውሽጣ ዝሰረጸ ኢዩ። ሓዚላቶ ትኸይድ ሓበሬታታት የብላን። ኩሉ መንነታ ኢዩ። ዘይኩነ መንነት ንምንዳኸ ኢላ ተልዕሎ እምነ-ተምሳል የለን። ብዙሓት ግን ዘየድልዮም ደንጎላ ቃላት ኣኻኺቦም፡ መደራግሕ ድንቁርና፡ ኣብ መንበስበስታ ንጽሃን የውርዱ። ዝሕዙዎ ሞያ ከይኣኸሎም ካልእ ዝፈልጡ ንኸምስሉ ዘይገብሩዎ ዕንቅፋት የሎን። ብዘይፈልጡዎም ቃላት ኣኣሙሮ ሰባት ከናውጹ እንከሎዉ እዕዘብኹም ንኣንሳብስ እስሕኽ። እንታይ ደኣ ክገብር? እቶም ብዘይፈልጡዎ ቃላት ሃኒኖም ዝዕነዱ ድማ በዚሓም። እቶም ውሽጡ ዘይፈልጡዎ ቆፎ ቃላት ኮራሕራሕ እናበሉ ኣብ ዝተፈላለዩ መድረኻት፡ መራኽቢ-ብዙሃን፡ ፊልምታት፡ ኣብ ሸቐጣት ዘጽምሙና ዘሎዉ ካብዞም ኣስማት ትካላቶም ብዘይፈልጡዎ ናይ ባዕዲ ስም ዝጽውዑ ዝፈሊ የብሎምን። እቶም ዘውጽኡዎም ቃላት ዝፈልጡ ግን ልሉያት ኢዮም። ኣብ ገጠራት፡ ኣብ ባይቶ ስድራ-ቤታት ምስ ህሉው ማሕበራሰባዊ ሓቆም ኣሎዉ።” ኢሉዮ።

ትጃር ናይ ቀደም ርእሰ-ተሓማንነቱ ተመሊሱሉ። ባሩድ-ባሩድ እናጨነወ፡ “ካብዘን ለይቲ እዋን መናፍስቲ ገዛ ወሪርክን ዘሎኽን ሸውዓተ ናብ መድረኽ ደይባ።” ኢሉ ኣዚዙ።

እታ በዓልቲ ነዋሕቲ መሓውር ልክዕ ከም ቀደማ እናሰሓቕት ኣብ መድረኽ ተራእያ። እታ ኹራ ዝመልክዓ፡ እታ ወጋሕ ትበል ለይቲ፡ እታ መልክዐይ ዘውደይ፡ እታ ምጨውቲ ፍሽኽታ፡ እታ መልክዐይ ብቕዓተይ፡ እታ ዓይነይ መስትያተይ ንመድረኽ መሊኣንኦ። ትጃር ከም ዘይተሓገሰ ግን ነብሰይ ነጊሩኒ።

ከም ፍርሐይ ትጃር እናጨደረ፡ “ኣላይ! እንታይዮ ጉድካ? ነዚ መድረኽብ ቁሊሕ በሎ። እንተ ኩይኑልናስ ጣኦታት ዕዳጋ እኮ ኢና ክከርኢ። ዋላ ሓደ ዓብላሊ ስእሊ ወይ ቅርጺ ከም ኣድማስ መድረኽ እንዶ ገትር።” ኢሉ ትእዛዙ ኣስሚዑዎ።

ኣላይ ክፈርሕ እንከሎ ኣደንጊጹኒ። ሚለና ወሰደለይ ኢለ ተቐይመሉ ዝነበርኩ ካብ ልበይ ሃሲሱስ ናብ ድንጋጾ ተቐይሩ። ሚለናውን ናብዘን ሰልፊ ጽቡቓት ተጽንቢራስ ሕብራ ንናይ ካልኣት ሕብርታት ክመሳሰል ክብል ናይ ዝእርእሱ ቃና ኣረኪቡ ብሕብረት ክደርፍ ጀሚሩ። ውህደት ሕብሪን ድምጺን ንመንነት ውልቀ-ሰብ ውሒጡ። ጸር ስምዒት ሚለናን ኣዛሚትን ኣብ መድረኽ ኣራጊፊዮ። ኣላይ ዕዳጋ ስእሊ። ብዓባይ ሃልሃልታ ጸሓይ ዝተወልዐ ዕዳጋ ገቲሩ ኣብ መንደቕ ዓለባ ጀዲድ ኣንጸባሪቐዎ። ኣብቲ ስእሊ ሸየጥቲ ኣብ ቀቕድሚኦም ካብ ዝተዘርግሑ ሰደቓታት ቃላት ይሸጡ። ይሸጡ። ናይ ውሩያት ፈላስፋታት፡ ስነ-ፍልጠታውያን፡ ጸሓፍቲ፡ መራሕቲ፡ ወዘተ. ቃላትን ሓሳባትን ኣምራትን ንመሸጣ ቀሪቡ። ናይ ብዙሕ ዓድታት ቃላትን ኣስማት ውሩያት ሰባትን ብዝተፈላለዩ ፊደላትን ነገራትን ተተሰኒዖም ንዕድጊ ቀሪቦም። ሰባት ክመናጠሉ እንከሎዉ እቶም ሸየጥቲ ኪርኪር እናበሉ ይስሕቁ። ገጽ ዝእቲ፡ ነቲ ጥውጥዎይ ገጽ ሸየጥቲ፡ ብምርኣይ ናይ ስንባደን ናይ ምጥርጣርን መልክዕ የንጸባርቕ። ገሊኦም ሸየጥቲ ንዓደግቲ ዘፈራርሕ ናይ ቅትለት መሳርሒታት ሒዞም ቃላቶም ከሸጡ ክርኣዩ እንከሎዉ ካልኣት ነጋዶ ድማ ንዝዓደጉ ሞቕሽሽ ክህቡ ይርኣዩ። ካብተን ጽቡቓት ሓንቲ መስተውዓሊት እናሰሓቕት፡ “ገሊኦምስ ንንዘበይ ምለሰለይ ዝብሉ ዘሎዉ ይመስሉ። ህዝበይኮ ዘይትፈልጦ ገንዚኦ ምብካይ ለሚዳ! መዓርግ ትምህርቲ፡ ሽመት ስልጣን፡ ሃብቲ ናብራ ዝዓደገት ዝመሰላ ምስ ሽመተት ክትጠራጠርን ክትፈርሕን እንከላ ተስሕቐና ኣላ።” ኢላ። ኣላይ ግን መስሓቕ ስለ ዘይፈልጥ ስቕ ኢሉ።

ፈላስፋ ህንዲ ኣብ ቤት እቶን ግዲ ጸኒሑስ ዝተጠበሰ ዕፉን ሒዞ ናብ ጥቓ መድረኽ በጹሑ። “ትጃር ብጽባቕ መድረኽ ኣይትታለል።

አላይ ብሐቂ ጽቡቕ አምጺኡዎ አሎ። አነ ዝገርመኒ ንሚለና ዘይምፍታዉ ኢዩ። ሚለና ጽብቕቲ እንድያ፡ እንታይ ይጎድላ? እምበር'ዶ ምሉእ ስብእና አሎዎ?" ክብል እንከሎ ቦቲ ጉሉሕ ድምጻ ሚለና፡ “እንታይ አእተወካ ብዛዕባ ዘይትፈልጦ ትዛረብ? ዘምጽአካ ዘይትገብር።” ኢላ ገኒሓቶ።

ፈላስፋ ህንዲ ግን አይዓጀቦን። ደረጃ ፍቕርም ኩነ ጽልኦም ኣብ ዘይፈልጠሉ ሃዋህዉ ስለ ዝነብር፡ “ይቕረ በሉለይ። ክርደኣኒ አይክኣለን። ክልተኹም ጽቡቓት ስለ ዝኹንኩም ዘራኽበኩም ዘሎኹ መሲሉኒ።” ምስ በለ አላይን ሚለናን ብሕሱም ጣዕሳ ተሸቐሪሮም ኣብ ፊቱ ብምንብርካኽ ንእግሩ ሰጊዶም ስዒሞሞ።

“እንታይ ክትብል ኢኻ ደሊኻ ኔርካ ፈላስፋ ሃገር?” ኢሉ ትጃር ከዘኻኸሮ ፈቲኑ።

“እወ! እወ! ሕጂ ተዘኪሩኒ” ኢሉ ጀሚሩ ፈላስፋ ህንዲ። “ጣኦታት ዕዳጋ ኣብ ቃላት ጥራሕ ኣይኩኑን ዝዓልቡ። ንኣብነት ኣብ ኣከዳድና እንተ ርኢና መልክዑ እምበር ትርጉሙ ዘይንፈልጦ ንሉብስ ኢና። እቶም ጣኦታት ዕዳጋ ዘይደርፍና ከድርፉና፡ ዘይጉዳይና ከቕቕሉና ላሕ ኢዮም ዝብሉ። በዞም ኣብ ዕዳጋ ተዘርጊሖም ዝሸየጡ ቃላት ሓቂ ክንረክብ ኢልና ክንሓስብ የብልናን። ምክንያቱ፡ ንሕና ምስ ተፈጥሮ ዓይኒ ዓይና እናጠመትና ብምሽራኽ ውሽጣ መርሚርና ከይንፈልጣ እቶም ትርጉሞም ተመጽዩ ዝተደርበዩ ቃላት ኣብ ኣእሙሮና ሰሪጾም ኣይ ንላዕሊ ኣይ ንታሕቲ የብሉና።”

ሱሌማን ዘሊሉ ናብ መድረኽ ኣትዩ። ሕጂውን ቁጥዑኡ ክሓብእ ኣይከኣለን። “እንታይ ኢኹም ናብ ውሽጢ ሃገር ጥራሕ ትውሱኑዎ? ዓለም ምሉእ ረሲዕና ክንነብር ንክእል ኣይመስለንን። እስኪ እዘን ጽቡቓትና ተኸዲነንኦ ዘሎዎ ኣልባሳት ንተዓዘብ። ካብ ግዳማዊ ቀጸላኡ ጀሚርካ ክሳዕ ምስቲ ህያው ቆርበት ዝራኽብ ውሻጣዊ ቀጸላኡ ኣብ ሃገር ተማሂዙ ዝተሰርሐ ኣይመስለንን። እቲ ንህያው ቆርበተን መኣዛ ዝህብ ቅብኣታት እውን ኣብዚ ኣይተፈጥረን። ስለዚ፡ ፊቲና ጸሊእና ንጣኦታት ዕዳጋ ኣብ ሃገርና ጥራሕ ክንሓጽሮም የብልናን። ምስ ስነ-ኣሙራዊ ኩናት ዘይተሓሓዘሉ ምክንያት ኣይርኣየንን። ትርጉም ዘይብሎም ቃላትን ሓረጎትን እንድዮም ከም ውርጪ ዝዘንቡና ዘሎዉ። ብውሕጅ ቃላት እንድዮም ክጽርግፉና ዝምነዩ። ኩሉ ምስ ስነ-ኣእሙራዊ ግርጭታት ነተሓሕዞ በሃላይ እዩ።” ኢሉ ናይ ልቡ ከም ዘውጽኦ ንምግላጽ ናባይ ገጹ መጺኡ።

ድኻም አብ ገጽ ተሳኢሉ'ኳ እንተ ነበረ ብዘረባኡ ከም ዝተደፃፅሰ ገጢመዮ። “ርኢኻ! ጉዳያት ኩናት ስነ-አእሙሮ ብስነ-ጥበብ ከም ዝሳለጥ ተረዲኡና። ግንከ ነዚ ዓቢ ብድሆ ክገጥም ዝኸእል ስነ-ጥበባዊ ክእለት ዘሎ ኣይመስለንን። ስነ-ጥበብና ንምምዕባል ዓበይቲ ፈላስፋታትን ክኢላታትን ከድልዩና ኢዮም። ብንእሽቶ ተልመዴን ክንደየናይ ታተ ከይብል።” ኢሉኒ ናብ ኮፍ መበሊኡ ከይዱ።

እተን ጽቡቓት ነቲ መድረኽ ዝፈተውኦ መሲለናኒ። ኣብ ማእከል ክበን ካብ ዝተነበረ ዓቢ ሳንዱቕ ከከፊተን ሓድሽ ክዳውንቲ እናመሸታ ይፍትና'ሞ ቀቀሊጢፊን ይድርብዮኦ። እቲ ክዳውንቲ እውን ተመሺቲ ዝውዳእ ኣይመስልን። ደሓር ከኣ ነቲ ዘዝቐየርኦ ክዳውንቲ ነንሕድሕዱ እናቐጸራ ነዊሕ ገመድ ይሰርሓ። ጽንሕ ኢለን ደርፊ ኣውጺኦን ገሊኦን ይስዕስዓ ገሊኦን ድማ ዝልዝል ይጸወታ። ንኣዛሚትን ንሚለናን ጸዊዐን፡ “ኣዋልደየ ኪዳ ዕበዳ፡ ኣብ ላዕላይ ሰማይ'ዶ ኣሎ ሜዳ። ንዕነ ምሳና እተዋ ንይላ፡ ንዕነ ምሳና ተጸወታ። ንኹልና'ኮ ሓደ ጸሓፊ ኢዩ ፈጢሩና። ንስኻትክንስ ዘይፍጥረቲ ኢኻን። ንኹልና ኣብ መጽሓፉ ኢዩ ዘእትወና። ዋላ ነታ ዝፈትዋ ሃገር ኣብ መጽሓፉ ኢዩ ዘንብራ። ኣብ መጽሓፉ ንምሉእ ህዝቢ ኤርትራ ዝኸውን ቦታ ኣሎዎ። መጽሓፉ ብሕልሚ ህዝቢ ተጠርኒቑ ኣላ። ግን ኣብታ ባህጉ ኢሉ ዝሰመዖ ዘይትፃግብ ህርፍቲ መጽሓፉ ገና ገፊሕ ቦታ ኣሎ። እዚ ኩሉ ዝሃበና ፍቕሪ ኣብ መጽሓፉ ሰፊሩ ኣሎ። ሎሚ ሞላ ክንመልስ ኢና መጸእና። ጽምዋኡ ኪንና ኢና ተኸሲትና። ርኣዮም'ሞ ገጹ ከደንግጸ! በኸዩ ዘይፈልጥ ሎሚ በኸዩ። እቲ ንብዓቲ መፈጸምታ መጽሓፉ እንተኹነ እንታይ ይፍለጥ?” ኢለን ዘሚረን ድየን ወይስ ኣኣውየን ወይውን ጨሪሐን መልእኽቲ ኣምሓላሊፊን።

ከም ዝተጸበኹዎ ባህታ ካብ ዝነበሮ ኩርናዕ ናብ መድረኽ ተሓንኪቡ። ኣብ ዓዲ ፈረንሳይ ኣብ መንጎ ምድያብ፡ ምስቃል፡ ምሕኳር፡ ምሕንካብ ዘሎ ምምስሳልን ምፍልላይን ኣጽንዕ ኣሎኹ ትብል ናይ ስነ-ቋንቋ ተመራማሪት ኤርትራዊት ኣላ ይብሉኒ። ክሳብ ሕጂ ኣብ ብዙሕ ናይ ዓለም መድረኻት ክፋል መጽናዕታ ኣቕሪባ ኣላ። ምስ በዓል ምድያብ ወይ ምሕኳር ይኸይድ ኢዩ ትብሎ ሓደ “ምዕባል ወይ ምምዕባል” ዝብል ግሲ ክትውስኽ ከም እትደሊ ኣብ ሓደ ጽሑፉ ገሊጸ ነይራ። ናብ መድረኽ ዓቢሉ ወይ ማዕቢሉ ዝብል ግሲ ግን ክሳብ ሕጂ ብብዙሓት ተቐባልነት ኣይረኽበን። ዓሻ ዝተኸሎ ለባም ነይነቕሎ እናበለት ክሳብ እዚ እዋን ተጽንዕ ከም ዘላ

ዝፈልጡዎ ሓቢሮምኒ። እዚ ጸዕሪ ናይ ቋንቋ ተመራማሪት ምስዞም ራብዓይ ጉጅለ ጣኦታት የቀራርበና ይኸውንዩ።

ባህታ ኣብ ምርኢት ኣርባዕተ፡ ግብሪ ኣርባዕተ ምፍጣር ዓቢ ተራ ክጻወት ወሲኑ ከም ዝቐረበ ዝርኣየ ይምስክር። እዚ ምርኢትን ግብሪን ብዛዕባ ጣኦታት ተዋስኦ ወይ ትያትሮ ምጻኑ ትጃር ንኹልና ሓቢሩ ነይሩ። ቤከን ከም ዝብሎ፡ ናብዞም ጣኦታት ተዋስኦ ዘምልኹ ሰባት ምስ ሓድሽ ዝተኸሰተ ፍልጠት ክዛመዱ ኣይክእሉን ኢዮም።

ባህታ ኣብ መድረኽ ከወይኑ፡ “ይቐረ በሉለይ ቀዲመኩም። ብዘበን ሻማ-ሻማ ነብሰኻ ኣይተሕሰማ እንድዩ ዝብሃል። ኣነ ድማ ባዕለይ እንድሕሪ ዘይጀሚረ እቲ ዝብሃል ንኻልእ ውራይኩም ከም ተወዕሉዎ ተሞኪረሉ ኣሎኹ። ኩሉ ኣብ ጉዳያት ውሽጢ ሃገር ኢኹም ትሓጽሩዎ ዘሎኹም። ጉዳይ ሃገርና ክነህብትም ብኸንደይ ቃልሲ ኢና ካብ ጸቢብ ናብ ገፊሕ ኣሰጋጊርና ንቃለስ ዘሎና። እዞም ጣኦታት እዚኣቶም ንዓይ ግሉጻት ኢዮም። ኣብ መድረኽ ስነ-ኣእሙራዊ ግርጭታት ወሳኒ ተራ ኢዮም ዝጻወቱ። ሓደ ማሰኛ ዝበሉዎ እንተ ደገምኩ ምኣኸለ፤

መሪሕነት እንተ በልካ ናቱ እምበረ፡

ፍልጠት እንተ በልካ ናቱ እምበረ፡

ኣይ ፈላስፋ እንድዩ ሊቅ ዘበለ፡

ኣይ በሊሕ እንድዩ ጭው ዝበለ፡

ኣይ ረቂቕ እንድዩ ስውር ዝበለ፡

ብዘይካኡ ዓለም ናበይ ከብለ፡

ድሕሪኡ ህይወት እንታይ ከብለ፡

ካልእ ዝለበሰ ካባና ይፈለ፡

ሓድሽ ዝርኣየ ካባና ይፈለ፡

ሓድሽ ዝሓለመ ካባና ይፈለ፡

ሓድሽ ዝተመነየ ካባና ይፈለ፤

ሓድሽ ዝሓሰበሞ ብሞት ይፈላለ።

ሓደ ናይ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ብልሓት ሰብ ንስኻ ዝበልካዮ እምበር ሓድሽ ኣተሓሳስባ ከይህሉዎ ምግባር ኢዩ። ሰብ ናትካ ግዙእ ከወይኑ ናትካ ፍልስፍና፡ እምነት፡ ቅዲ፡ ወዘተ. ከም ዝኸተል

ምግባር ኢዩ። እዞም ዓይነት ጣኦታት እዚኣቶም ህዝቢ ከባቢኡ ባዕሉ መርሚሩ ከይፈልጥ ወይ ንዕኡ ዝኸውን ምሂዱ ከይፈጥር ኣይሊ ከይተረፈ ይጥቀሙዮም። ኣብ ውሽጢ ዓዲኻ እውን ንገሊኦም ክፋል ህዝቢኻ ናይ ዓዶም ዘበለ ከም ዘይፍተዎም ዘግብር ሚላታት ኣሎዎም ይብሃል። ንኣብነት፡ ናይ ዓዲና መራኽቢ-ብዙሃን ግልጽ ኢልናዮ ኣይንፈልጥን ዝብሉ ኣብ ገሊኡ ይገጥሙና ይኹኑ። ንኣንሳእ እውን ኣስማት ደሴታትን ሓውሲ ድሴታትን ክዝርዝሩ ዘይክሉ ሰባት ኣብ ናይ ሞያን ናይ ሓላፍነትን ቦታ ይርከቡ ኢዮም። እዞም ጣኦታት ተዋስኦ ብሓቂ ሓደጋ ከውድቁ ይኸእሉ ኢዮም።” ኢሉ ብዙሕኻ እንተ ዘይዓገበ ቁሩብ ቅልል ኢሉዎ ናብ ሰፍራኡ ተመሊሱ።

ዘይትሓሰበ ባህታ ኣብ ኩርሲ ኩይኑ ጨዲሩ። ዝኣክል ኣቓልቦ ሰብ ስሒቦ ምስ በለ ካብ መንበሩ ሓፍ ኢሉ ብምትንሳእ ንዮማንን ጸጋምን ቁሊሕሊሕ ኣብዚሑ። ኣቓልቦ ሰብ ሓዝኩ ምስ በለ ግን ካብ ጎርፋዕፋዕ ዝብል ጥቕላል ወረቓቕቲ እናንበበ፡ “ምስዞም ጣኦታት ተዋስኦ ክጥቀስ ዘሎዎ ዓቢ ነገር ኣሎ። መንእሰያት ከም መርኢያ ናይ ሕጂን መጻኢን ዕላማ ዘደንቑዎ ኣያ ወይ ሳንዳ ስኢኖም ዝጭነቑ ዘሎዉ ይመስለኒ። መን ኢዩ ምልክት መርኢያ ሕልሞም ክብሃል ዝክኣል? እቶም ኣርኣያታት ንኸኹኑ ትጽቢት ዝተገብረሎም ክፍሊ ሕብረተሰብ መብዛሕትኦም ብውራይ ዕለታዊ ናብራ ምስ ተዋሕጡስ ነቶም ክኹኑ ዝኸእሉ ከዊሎምም ከይኩኑ እፈርሕ። እቶም መንእሰያት ምስ ተሸገሩ ዘይ ኣያታቶምን ዘይ ሳንዳታቶምን ከምልኹ ይጅምሩ። ስነ-ጥበበኛታት ቀልጢፎም ፈጢሮም ብርሃን ጽባቕ እንተ ዘይሂቦም ግድን ንዘይፈልጡዎም ከምልኹ ኢዮም። መን ኢሊ ደኣ ኣይዝክሮን እምበር፡ ‘ስራሕ ስነ-ጥበብ እኮ ንመንእሰያት ኣብነትን ሓበንን ዝኹኑ ኣያታትን ሳንዳታትን፡ ኣደታትን ኣቦታትን፡ ኣዝማድን ደቂ-ዓዲን ምፍጣር ኢዩ’ ዝበለ ኤርትራዊ ጸሓፋይ ከም ዘሎስ እፈልጥ እየ። ሕሉፍ ሓሊፉዎ ‘ስነ-ጥበበኛታት ንህዝቢ ትእምርቲ ኣምልኹ ዝኹኑ ዓንድታት ኣምራት ክምህዙ ኣሎዎም’ ኢሉ ጽሒፉ ኢዩ። እቶም ስነ-ጥበበኛታት ግን ባዕሎም ክፈጥሩዎም ወይ ካብቲ ሕብረተሰብ ፈልፊሎም ድዮም ከለልዩዎም ወይ መምዮም ኢዮም ክገልጹዎም? ነቶም መራሕቲ ስነ-ፍልጣትን ፍልስፍናን ስነ-ጥበብንኻ ኣብቲ ዱር ኣሎና በሃልቲ ምስሉያት ሃሰውሰው ኢሎም ይረኽቡዎም? ዶ ይኹኑ? በየናይ ተዘክሮ መልእኽቲ ተስፋኦም፡ ጸውዒት ፍቕሮም፡ ክታብት ልቦናኦም፡ ኪዳን እምነቶም፡ ናቋ ላዛኦም ኢዮምክ ከለልዩዎም?”

ትጃር ርእሱ እናነቅነቸው፡ “ሓደ ተዛሪብካ ናብቲ ሓደ ደኣ ከይኑምበር ዓቢ ቁምነገር ኢኻ ኣልዒልካ ባህታ። እቲ ተመልካቲ ተዋስኦ ይኹን ፊልም ኣሰር መን ክረግጽ፡ ንመን ክመስል፡ ንመን ክኸተል ከም ዝብል ስለ ዝፈለጥኩ እኮ እየ ተዋስኦታተይ መስትያት ሕብረተሰብ ኢዩ ዝብል። እንተኹን ግን ኣነ ኣብ ከባቢ ንዝጸንሓኒ ቁሩብ ኣርኒበየ ዘቐርብ። እቶም ምልክት ዕብየት፡ ተስፋ፡ ሓጐስ፡ ጽባቕ፡ ሓቂ፡ ማህዚ ወዘተ. ክኹኑ ዝኸለፉ እንተ ዘይጎኒፎምኒ ደኣ ካብይ ክወልዶም? ነየኖት ጸሓፍቲ፡ ስነ-ጥበበኛታት፡ መማህራን ወዘተ. ክትስዕቡ ትደልዩ ኢሊ ካብ ምሕታትኳ ዓዲ ኣይወዓልኩን። ንእከለ ንበዓል እከለ ኢና ነምልኽ ኢሎም ዝቐረቡኒ ግን ኣይዝክርን።”

“ከምቲ ንባዕሉ ኣምላኽ ካብ ከምኡ ኣማልኽቲ ሓዊ ሰሪቐ ንወዲ-ሰብ ዝሃበ ፕሮመቱስ እንድሕሪ ኪንካዩ ሰብ ዝፈትወካ ኢዮም ዝብሉ ሊቃውንቲ። ምኽንያቱ፡ ሓዊ ምልክት ሓይሊ ለውጢ ኢዩ። ወዲ-ሰብ ቅድሚ ሓዊን ድሕሪ ሓዊን ሓደ ኣይከውንን። እቲ ሕብረተሰብ ሓይሊ ጥበብ፡ ሓይሊ ፍቕሪ፡ ሓይሊ ትብዓት፡ ሓይሊ ጽባቕን ሓይሊ ሓቂን ንዝሃበ ኢዩ ዝፈቱ። ንኸምኣቶም ዓይነት ሰባት ኢዩ ዝስዕብ። ንዓና እንዶ ምሰሉ ኢልካ ዝኸውን ኣይከውንን። ከም ምልክት ዕብየት ወይ ጽባቕ ወይ ሓቂ እንዶ ጠምቱና ኢልካ ኣይከውንን ኢዩ። ባዕሎም ኢዮም እከለ ምልክትናየ! እገሊት ምልክትና ኢያ! ክብሉ ዘሎዎም።” ኢሉ ፈላስፋ ህንዲ ንኣላይ ብምግራም እናተዓዘበ።

ኣላይ ብዘይ ትእዛዝ ትጃር መድረኽ ክፈጥር ተራእዩ። ንመጀመርያ ግዜ ዘሎዎ ማህዛዊ ክእለት ብዘይ ፍርሒ ከም ዝተጠቐመ ኩልና ኣስተውዒልና። መንበሪ ስነ-ጥበብ እየ ዝቐይስ ዝበሎስ ብሓቂ ኣመስኪሩዎ። ሕጂ ተዋሳኒቲ ምስ መራሒኹም ተላሃዩ። ሳዕስዑ ተቐጻጸዩ። እቲ ትብሉዎ ድማ በሉ ዝብል ዘሎ መሲሉ። ሓደ ናይ ኣዝዩ ግናይ ፍጡር ሓወልቲ ንማእከል ስእሊ ከም ዝቆጸጸር ገይሩ ኣቐሩዎ። ኣብ ሕበጥ እግሩ ተምበርኪኹም ሞባእ ንዘውድቐ ምእመናን መንጫዕጫዕታ ሽንቱ ከፍስሰሎም ይርኣ። ንሳቶም ግን ብፍርሓዊ ዓቕሊ ተለዊሶም ከምልኹ እንከሎዉ ተመልካታይ ከም ዘስተውዕል ገይሩ። በቲ ቀቢጸ ተስፋ ዝወረሮ ገጸም ንጣኦቶም ክልምኑ እንከሎዉ ሓዘን የውርደልካ። እቶም ተማሕጸንቲ ዝትዓንዘዙ ይመስሉ። ኣብ ናብራ ዓለም ሓደ ፍልስፍና ጥራሕ ከም ዘሎ ዝኣመኑ ወይ ከም ዝኣምኑ ከይኖም ዝተጨውዩ ይመስሉ። ሓድሽ ዓለም፡ ሓድሽ መዝሙር፡ ሓድሽ ህይወት ዝምነ ወይልኡ

ዝብል ጽሑፍ አብቲ መንበሪ ሓወልቲ ተወቂሩ ይርአ። ነዞም ኣብ ሃገርም እንክሎዉ ኣማዕድዮም ንዝጥምቱዎም ናይ ባዕዲ ጣኦታት ከምልኹኹ ንርእዮም ዘሎና ኣዘኻኸሩኒ። ሓያል ጥራሕ ኢዩ ዝደርፍ፡ ሓያል ይስዕስዕ፡ ሓያል ጥራሕ ይኣምን፡ ሓያል ይፈላሰፍ፡ ሓያል ከኣ ይምህዝ እናበለ ክልምኑ እንክሎዉ ተመልካቲ ብንሂ ጣዕ ከም ዝብል ኣይተጠራጠርኩን።

ተዋስኦ ዘስርሕ እኹል ትሕዝቶ ከም ዝተኣከበ ተረዲኡኒ። ኣብ ምጽብባቕ ድማ ሰብ ኣይሰኣንን ኢሊ ተኣማሚኒ። ነተን ከም ጽምዋይ ኰይነን ኣትየን መድረኽ ዘማዕርጋ ዘሎዋ ጽቡቓት ከም እጃመን ተቐቢለን ዝዋስኣሉ ተራ ንምልላይ ነብሰይ ኣጨኒቐ። ከም ተዋሳኒቲ ድዮ ከቕርበን ወይ ከም ዓጀብቲ እናበልኩ ከመዛዝን ፈቲነ። ጽምዋይ እንድየን ናቋ ፍትወተይ፡ ድኽመተይ እንደኣለን ሕፍረተይ፡ ሕሉፊይ እኮየን ዕሽነት ቈልዕነተይ፡ ሕጂውን እኮ ቁስሊ ስእነተይ ኢየን፡ ምልኣት ድላያተይ ኣይኰናን፤ ወይ ብቕዓት ፍቕረይ ኣይበሃላን። ናፍቕት እንደኣለን ቃንዛ ቀደመይ፡ ሕጂዶ ከይምለስ ጣዕሚ መቐረተን! ኣነ ግና ንቕድሚት ምስ እትወስደኒ በሃሊት መጽሓፍ ተጃሪነ ብዛዕባ ጣኦታት እሓስብ። ኣርባዕተኣም ጣኦታት ዝልሃይሉ ታሪኽ መድረኽ ድማ ቀሪበ። ዝተረፈ ትጃር ይምርሓዮ፡ ፈላስፋ ህንዲ የጻርዮ፡ ኣላይ ይህነጽ፡ ሚሊና ትግለጽ፡ መሓመድ እድሪስ ይተርኮ፡ ኣሃሚት ተዕብዮ፡ ሱሌማንን ባህታን ድማ ንዓለም የቃልሑዎ።

ፈላስፋ ህንዲ ንበይኑ ናብ መድረኽ ክድይብ እንክሎ ነፍሰይ ከም ገለ ገይሩኒ። ናይዞም ኣፍቀርቲ ሰባት ድኻም ፍልይ ዝበለ ኢዩ። ዝገበሩዎ ዘይኰነስ ገና ዘይገበሩዎ ኢዩ ድኻሞም። ሓደ ነገር ምስ ፈጸሙ ኣሽሓት ክፍጸሙ ዝግበኦም ነገራት ይርኣዩዎም። ድኻም ፈላስፋ ህንዲ ሕልፊ ሓልዮት ምጳኑ ኩልና ገጢምናዮ። ብዕቲብ ስጉምቲ እናሃብተመ ዝጉዓዝ ዘሎ ተዋስኦ ናብ ጥርዙ ንምቕራብ፡ ፈላስፋ ህንዲ ኣብ ማእከል ዕዳጋ ተኸርምዮ ኣብ ከፈር ኣትማን ክንሲ እንክሎ ተራእዮኒ። ብዘረባኡ እናተኣዘዙ እቶም ኣትማን በብተራ ቁመቶም ካብቲ ከፈር የልዕሉ። ንሱ ድማ ነቲ ዝተላዕለ ተመን ሽም የውጽኣሉ’ሞ ዛንታኡ ንሓለፍቲ መገዲ ይነግረሉ። እዚ ተመን ዓሌት ወዲ-ሰብ፡ እዚ ተመን በዓቲ፡ እዚ ተመን ዕዳጋ፡ እዚ ተመን ተዋስኦ እናበለ የላልዮም። ዓው ኢሉ፡ “ተመን ከም ምልክት እምበር ክፉእ እንስሳ ከይመስለኩም። ምልክት ህይወት ኢዩ። ሕጂ ግን ከም መምሃሪ ጣኦታት ይጥቀመሉ ኣሎኹ።”

ፈላስፋ ህንዲ ቁሩብ አዕሪፉ፡ “እዚ ተዋስኦ ምእንቲ ከዛዘም ጣኦታት ካብቲ ተሰቓሎም ዘሎዉ ሰገነት ክዕሎዉ ኣሎዎም። ዝወደዩዎ ዘውዲ፡ ዝተሓንገጡዎ ሽመት፡ ዝጨበጡዎ ዓወት፡ ዝወነኑዎ ስልጣን፡ ዝገሓጡዎ ሃብቲ፡ ዝወደቡዎ ትካል፡ ዘሰለፉዎም ሰዓብቲ ተመንጢሎም ክዓንዉ ኣሎዎም። ድሕሪ ሕጂ ኣብ መንጎናን ኣብ መንጎ ተፈጥሮን ሰሊኹ ዝፈላልየና ሓይሊ ኣይክህሉን ኢዩ። ንሕና ብወገንና ቀደም ተባህለ ኢሎምና ኢልና ካብ ምእማን ብሕግታት ተፈጥሮ ተገዚእና ንፍልጠት ብምርምር እንድሕሪ ፍሒርና ክንረኽባ ጽዒርና፡ ህዋሳትና ተፈትዩዎም ወይ ተጸሊኡዎም ኢልና ብዝመስለናን ብዝስምዓናን እንተ ዘይተመሪሕና፡ ከምዞም ንኣሽቱ ቁልዑት ድርባይ ታኒካ ኢሎም ተፈንጃሪ ቀጥቂጦም ዝህሰዩ፡ ንሕና ድማ ኣብ ፈቐዶኡ ዝተበተኑ ትርጉም ዘይብሎም ቃላት ኣሪና ኣራሪና ብዘይ ኣፍልጦ ካብ ምጥቃም እንድሕሪ ተጃጢብና፡ ከምኡ ድማ፡ ግዜ ዝሓለፎም ፈላጣት ይኹኑ ተመካሕቲ ስልጣን ካብ ምፍራሕ ናጻ ወጺእና፡ እሞ ድማ ዓይንና ከፊትና ንቕኑዕ ዝመርሕ ፍልስፍና ክንክተል እንተ ክኢልና፤ ኩሉም ጣኦታት ጠፊኦም እብል ኣነስ። በዓል ትጃር ዝብሉዎ ድማ ንስማዕ፡” ኢሉ ወሪዱ።

ትጃር ፍሽኽ እናበለ መድረኽ ሓዘ።

“እቲ ፍልልይ ኣብዚ ኢዩ። ስነ-ጥበብ ብሓፈሻ፡ ተዋስኦ ድማ ብፍላይ፡ ንፍልስፍና ፈታፊቱ ኣብ ካልእ መሶብ ኢዩ ዘቕርቦ። ተዋስኦ ንፍልስፍና ብቕዲ ወግዓዊ ወይ ዘረባዊ ርክባት ናብ ድምጺ፡ ምንቅስቓሳት፡ ሕብሪ፡ ቦታን ግዜን ኢዩ ዝቕይሮ። ነዚኦም ኣወሃሂዱን ሰሪዑን ድማ ንዓይኒን እዝኒን ሰብ ብዝማርኽ ጥበብ የቕርብ። ተዋስኦ ብቕዲ ወግዒ ኢዩ ዝቕርብ። ዛንታ ፊልም ግን ወይ ከም ወግዒ (ስክሪፕት) ወይ ከኣ ካብ መበቐሊ ዛንታ ናብ ወግዒ ይቕየር። ትሕዝቶን ቅርጺን ወግዒ ብዙሕ ኢዩ ዝሓቁፍ። እንተ ወሓደ ዘረባን ኣዘራርባን፡ ርክብን ርሕቀትን፡ ብሂልን ኣበሃህላን፡ ብርሃንን ጸልማትን፡ ቋንቋዊ ወይ ምልክታዊ ምንቅስቓስ መሓውራትን ኣካልን፡ ዘረባ ገጽ፡ ኣሰማምዓን ኣመላልሳን፡ ደረጃን ዓቕንን ናይ ሕፍሶት፡ ቅጥነት፡ ልዕለት ትሕተት ድምጺ፤ ኣተሓሕዛን ኣጨባብጣን ነገር የጠቓልል።”

ሚለና ከም ተመሃሪት ሓታቲት ኩይና። “እቲ ቃላት ኢሎም ንተዋሳኢቲ ከኹልሱዎም ኢሎም ዝደረሱዎ ወግዒ ድዩ ዘረባ ጎሮሮ ሰብ ይዓብስ ኣሎ። ተዋሳኢቲ ዝውሓጥ ኣረፍተ-ነገራት

አየቅርቡልናን ዘሎዉ ኢዮም ዝብሉ። አሃኳ ዕድለኛ እየ። ኣብ ሲነማታት ክዋስኡ ፈቲኖም ዘሎዉ መሓዙትና ከም ዝነግሩና እንተ ኰይኑ ‘ዝጠምበወ ቋንጣ ዘረባ ሓይኹ’ ንብሃል ኣሎና እናበሉ የንጸርጽሩ ኣሎዉ። እቲ ውሩይ ኤርትራዊ ክኢላ ለበዋ ሓቂ ስነ-ጥበብ ናይ ቃላት ምንቅስቃስ ዓገቲ። ሕብሮም ኣህሲሱ። ግዜኦም ደምሲሱ። ቦታኦም ኣጥፊኡ ናብ ለፍለፍቲ ዕንጸይቲ ቀይሩዎም እንድዩ ዝበለ። ወግዒ ኢሉ ዝቐርብ ዘሎ ዝርዝር ባዶ ቃላት ኣፍ ምስ ተኸፈተ ንኣየር ዝብተን ድምጺ ጥራሕ ኢዩ ሓዙ ዝጸንሕ ዘሎ። ካልእ ዝሓቐፎ መንፈስ ዛንታ የብሉን። ከምቲ ባዕልኻ ተምህረና ዝነበርካ እንተ ኰይኑዎ ወግዒ ስምዒታት እውን ክሕዝ ይኸእል እንዶ’ይኰነን! በዓል ትዕቢት፡ ትፍናነ፡ ምጽት፡ ባጫ፡ ሽምጦጣ፡ ወዘተ. ደኣ ካበይ ክመጽ? እቲ ገላጽ ሓቂ ስነ-ጥበብ፡ እዞም ክእለት ዘይብሎም ተዋሳኒቲ፡ ቃላት ክቐርሙ እምበር ብትውሰእና ገይሮም ዘመሓላልፉዎ ተወሳኺ ሓበሬታታት የለን ኢሉ። ንስኻኽ እንታይ ትብለና?”

ትጃር ከም ዝተሓጐሰን ዝሰግኣን መሲሉ።

“ደረቕ ቃላት ቆርጥሙ፡ እስርሳር ኣረፍተ-ነገራት ፍሒስኩም በትኑ፡ ከም ታኒካ ኅዱፍ ከረውረው ኢሎም ዝተጨፋለቐ ሓረጋት ኣቃልሑ ዝብሉ ደረሰቲ ተዋስኦታት ከም ዘሎዉ ህዝቢ ፈሊጡ ኣሎ። እቶም ተዋሳኒቲ ድማ ዘይከውን ኰይንዎምምበር ናብ መድረኽ ገጸም ኣይምቐረቡን። ሕጂ ዘሎ ወግዒ ፊልም ወይ ተዋስኦ ንጸሓፍቱን ኣማሓደርቱን ዘገምት ኢዩ። ተዋሳኒቲ ከይተንቀሳቐሱ ከም ዕንጸይቲ ድርቕ ኢሎም ከም ዝተርፉ ዝገብር ወግዒ ፊልም ይኹን ተዋስኦ ይበዝሕ ኣሎ። ነቲ ዝቐርብ ወግዕታት ከኣ ህይወት ክፈጥሩሉ ዝኸእሉ ተዋሳኒቲ ወይ መራሕቲ የሎዉን። ኣውያት ህዝቢ ዓሪጉ። መን ጸግዒ ኰይኑ የላግጽ? መን ይምህር? እቶም ኣብቲ ሞያ ብግርህነት ጦምባሕ ዝበሉ ገርህኛታት ካብ ተናዋጺ ማዕበል ስነ-ጥበብ የድሕኖም ዲና ክንብል ወይስ ረድኤት ከውርደልና ክንጽሊ? ነዚ ባዶ ሜዳ ይጸውቱሉ፡ ንስነ-ጥበብ ሃገር ይዓምጹ፡ ንሕልሚ ህዝቢ ይርገጹ፡ ንባህጊ መንእሰይ ይዓንቅፉ፡ ንምዕባለ ድማ ደው የብሉ ዝተባህለ ይመስል። ኣነ ዕድል እንተ ዝረክብ ግን ነበልበላዊት ሴፍ ፍልጠት፡ ብበርቂ ብርሃና፡ ንግኣት ጸልማት ክትመታትሮ እንከላ ዘርኢ ድርሰት መቐረብኩ። ሰኣላይ ወይ ቀራጺይ እንተ ዘኸውንዎ ካልእ ገዲፈ ህይወተይ ንነበልበላዊት ሴፍ ፍልጠት፡ ብበርቂ ብርሃና፡ ንግኣት ጸልማት ክትመታትሮ

እንከላ ዘርኢ ስእሊ ወይ ቅርጺ ንምፍጣር መወፈኹዎ።”

ፈላስፋ ህንዲ አዝዩ ዝደኸመ መሲሉ። “ትጃር ሓወይ! ቀልጥፍ! እቲ ኣነ ዝበልኩዎ ቁንጥር ኣቢልካ ናብ ወግዒ ተዋስኦ ቀይሮ’ሞ ከመይ ከም ዝመስል ርኢና ክንድቅስ።”

“ሓቂኻ ፈላስፋ ሃገረይ! ቀሊል ኢዩ። ኣብ ቀዳማይ ምርኢት፡ ማለት ጣኦታት ዓሌት ወይ ዘርኢ ኣብ መድረኽ ንምንጽብራቕ፡ ሓደ ሰብ ኣብ መድረኽ ነቕርብ’ሞ ብንቡር ቋንቋ ተዛረብ ወይ ኣውግዕ ንብሎ። ንኣብነት ኣዛሚት እንድሕሪ ከይና፡ ከምቲ ኣብ ኣምህሮም ዝተገብረ፡ ነቲ ናይ ቀደም ኣምህራ ደርቢያ ሓድሽ ቅዲ ክተእቲ እንከላ ‘ግደፉኒ! ክንደይ ግዜ ጊላ ናይ ቀደም ከይነ ክግዛእ? ግደፉኒ ክመራመር! ግደፉኒ ምስ ተፈጥሮ ክመክር!’ ወዘተ. እንተ ኢላ ካብ ጣኦት ዓሌት ተገላጊላ ማለት ኢዩ። ጣኦት በዓቲ ናይ ኩልና ሕማም ስለ ዝኹነ ቀሊል ኢዩ። ንኣብነት ኣላይ ክዛረብ ምጃኑ ምስ ገሚትና፡ ማለት ኣላይ እንተ ተዛረቡ ማለት ኢዩ፡ ‘ኣብ ውሽጠይ ዘሎ ጸልማት ኣብ ግዳም ዘሎ ብርሃን ንኸይርኡ ይጎተኒ ኣሎ። ድሕሪ ሕጂ ፈትየዮ፡ ጸሊኦዮ ወይ ተሰሚዑኒ ኢሊ ኣይውስንን እየ’ ብምባል ጥራሕ ንጣኦት በዓቲ ገለጹ ወዲኡ ክንብል ንክእል። ጣኦት ዕዳጋውን ንምግላጹ ዘጸግም ኣይመስለንን። ነዘን ጽቡቓት ኣብ መድረኽ ከም ዝኹላ ጌርካ ቋንቋኡ ብዘይ ርድኣን ክደርፋ፡ ትርጉሙ ብዘይ ፈልጠኦ ሳዕስዒት ክንቀሳቐሳ፡ መዓርጉ ዘይፈልጥኦ ኣልባሳት ክቐያይራ፡ መንነቱም ዘይፈልጥኦም ኣስማት ውሩያት ሰባት ክረቐሓ እንከሎዎ፡ ምስ ሕጉስ ትልሂት ብርሃን መድረኽ እንድሕሪ ኣሰኒናዮ ጣኦት ዕዳጋ ተጨፍሊቐ ማለት ኢዩ። ንጣኦት ተዋስኦ ንምንጽብራቕ ኣብ መድረኽ ሓያሎ ዝተፈላለዩ ሰባት ዓዶምን ባህሎምን ንዘይተፈልጠ፡ ሒዞም ዘሎዉ ነገራት ዘይተለለዩ፡ ዝብሉዎን ዝገብሩዎ ዘይቀደዉ እንከሎ ገሊኦም ደቂ ዓዲ ክሰግዱሎም እንከሎዉ ምርኣይ ጥራሕ ዝኣክል ይመስለኒ። ካብዚ ንላዕሊ ይገለጽ ዝብል ሓሳብ እንተልዩ ድማ ማህዊ ሓሳባት ኣይምተሳእነን። ማለት እቶም ቅርጽም ዘይነጸረ ሓወልታታት ባዕዳዊ ክብርታትን ሓይልታትን ብኣፎም ብጭቕ ኢሉ ዝፍኖ ተምላስ፡ ዒሕ ኢሎም ክኸዕወዎ ዘይቅዱው ጨናታት፡ ከም ርሃጽ ዘንጠብጥቡዎ ናይ ከርሲ ጉሓፋት፡ ክፉት ኣፎም ዘቃልሑ ድምጽታት፡ መልሓሶም ዝዘሩዎ ናይ ዕብዳን ቃላትን ሓረጎትን፡ ኣእዳዎም እናወሳወሱ ዘመልክቱዎ ኣጸድፋት፡ ኣካላቶም እናዓጸጸፉ ዝገብሩዎ ነውርታት፡ ወዘተ. ጽቡቕ መሲሉዎም ከምልኹዎ፡ ክእክቡዎ፡ ክዕቅቡዎ፡

ክስምዑዎ፡ ክምገቡዎ፡ ክቐብሉዎ፡ ክለብሱዎ፡ ከጽንዑዎ፡ ክደግሙዎ፡ ክደርፉዎ፡ ክግዝኡዎ፡ ክአምኑዎን ምርኣይ ይክኣል ኢዩ። ጉጅለ በዓል ኣላይ ድማ ነቲ መድረኽ ኣሎ ብዝተባህለ ዘመናዊ ናይ ርክብ መሳለጥያታት፡ ጽሑፋት፡ ኣሳእል፡ ደርፍታት፡ ጭርሖታት፡ ሓረጎች፡ ቅርጺ ሰባት፡ ቀመማት፡ መኣዛታትን ሳዕስዒታትን ወዘተ. ገይሮም መድረኽ ከሙቑ ይኸእሉ።” ኢሉ ትጃር ጣቕዒት ዝጽበ ዘሎ ተዋሳኣይ መሲሉ።

መሓመድ እድሪስ ናይ ልቡ ኣጣቂዑ። ከም ቀደሙ ምሳይ ወግዒ ኣድልዩዎስ ንዓይ ፈልዩ እናጠመተ፡ “ስማዕ’ሞ ጸሓፊና! ኣብ መንጎ ስነ-ፍልጠትን ስነ-ጥበብን ባእሲ ድዩ ዘሎ ፍቕሪ? ጸሓፍቲ ታሪኽ ካብ ፈጠራዊ ደረሰቲ ብምንታይ ይፍለዩ? ፍልስፍናን ተዋስኦን ክደጋገፍ ርኢና ኣሎና። ምስ ተመራመርቲ ታሪኽ ግን ሕብረት ኣይርኣናን።”

“ክንደይ ግዜ እኮ ተኻቲዕናሉ ኢና። ቤከን ከም ዝብሎ ጉዳይ ስነ-ፍልጠት ንክሰልጥ ብሕጊ ተፈጥሮ ምግዛእ የድሊ። ተገዚእካ ኢኻ ንተፈጥሮ ተሰንፋ ወይ ናትካ ትገብራን ናታውን ትኸውንን። ጉዳይ ስነ-ጥበብ ግን ኣእሙሮ ካብ ግዝኣት ተፈጥሮ ናጻ ወጺኡ ናብ ዓለሙ ከምልጥን ኣብኡ ኩይኑ ንተፈጥሮ ኣሰኒፋ ከም ድላይ ልቡ ክሰርሓ ክኸእል እንከሎን ኢዩ። ጉዳይ ስነ-ጥበብ ካብ ግዝኣት ተፈጥሮ ናጻ የውጽእ። ብናተይ ኣረኣእያ፡ ንዓለም ካብ በሰራ፡ ዕግርግራን ጸልማታን ኣናጊፍካ፡ መልክዓ ኣርኒብካ ምቕራብ ይመስለኒ።” ኢለዮ።

* * *

ድቃስ መጸኡኒ። ድኻምውን ክስምዓኒ ጀሚሩስ ተሓጉሶ። ጽምዋታተይ ደሃዮም ኣጥፊኦም ናብ ረቂቕ ኣየር ተቐይሮም። ሕብሮምን ቅርጽምን ካብ ዝኸረይ እናተበለለን እናሃፊፊን ተሰዊሩ። ገዛይ ጭው ኢሉ ባሕትዮ። ኣብቲ ዝገፍሐኒ ዝሃን ዓራትን ረማዕ በል መጸኡኒ። ውሽጣዊ ውኃይ ቀይዲ በቲኹ ምስ ተፈነወ መንፈሰይ ኣዕሪጉ ናብ ዘርሓወለይ በሪ ጽባቕን ሓቂን ኣትዮ፡ ካብ ዝርኣኹዎ ሓውሲ ሕልሚን ሓውሲ ውኃን ዝኹን ዓለም ንሸውሃት መጽሓፊይ ዘዕግብ ሃብቲ ስነ-ጥበብ ሓፊስ ኢለ ቀሲን። ኣካላተይ ሩፍታ ረኽቡ።

ደቂስ። ዝተገልበጥኩኻ ኣይመስለንን።

ጨራታት ጸሓይ ሰናጢቕም ነቲ መደቀሲ ክፍለይ ብርሃን

ክዕድሉዎ ምስ በሉ ተበራቢረ። ህዝቢ ኣስመራ ምስ ኣማልኹቶም ከዋግዑ እንከሎዉ ከይሰማዕኩ ተንሲኡ። ነብሲይ ንኸደዓዕስ ብመዓልቲስ ወግዖም ይቕጽሉ እንድዮም ኢሉ ሓቦ ገይረ። እዝኒ ምጽላው ጥራሕ ኢዩ ዘድሊ። ወይ ከኣ ኣተኩርካ ምጥማት። ግዜ ዝጠቐሱ ጸውዒት ኣላህ ወይ ደወል ኣሎዉ። “ኣምላኽ ይመስገን፡ ይኸበር፡” ክብሃላ እንከሎዉ ድማ ምስማዕ ኣበይ ከይተርፈኒ። ሕጂስ ኣማልኹቲ ክምልሱሎም እንከሎዉ ገለ’ኳ ይርድኣኒ ኢሉ ተስፋ ገይረ። ነዚ ዘመድ ኣማልኹቲ ዝኹነ ህዝቢ ሰላም ተመንዮሉ። ንዓና፡ ንጎረባብቲና፡ ንዓለም ካብዞም ኣርባዕተ ጣኦታት ይሰውረና ኢሉ ነቲ ብለይቲ ክሰርሖ ዝሓደርኩ ተዋስኦ ዘኪረ። ገና ካብ ዝኸረይ ከይሃፈፈ እንከሎ ክጸሓፍ ከም ዘሎዎ ኣሚነስ ድሮ’ኳ ምስ ኮምፕዩተር ክዋላእ ጀሚረ።

መጽሐፈይ ንስሓ ውድቀተይ ኢያ።

ልዕሊ ክልተ ሲሶ ዝኸውን ጽምአት መጽሐፈይ ስለ ዝረወየ፡ ምስቲ ዝተረፈ ትሕቲ ሓደ ሲሶ ዝግመት፡ ጸዋግ ዓቕበት ክጠማመትን ክፋጠጥን ጀሚረ። ፍርሒ'ኳ ካብ ዝገድፈኒ ሓያለ ኰይኑ። እቲ ዝነበረ ፍርሒ ናብ ሓውሲ ስክፋት ተቐይሩለይ። መጽሐፈይ ኣብ ፍርሒ ብዝጠለቐ ብርዒ ጌርካ ገጸይ ክትውቅጥ ወይ ክትኩሕል ከይትፍትን ኢያ ትብለኒ። ነቲ ኣብ ኣካላተይ ዘሎ በሰላ ይኸን ብሮት ወይ ውቃጦ ከተነድረለይ ወይ ከተዝሕለለይ ኣይትፈትን። መጽሐፈይ ወግሐ ጸብሐ ምልክት ሓቕታተይ ስለ ዝኹኑ ብሓሶት ኣይትደምስለይ ትብለኒ። ብሩህ ራኢያይ፡ ብርስሓት ፍርሒኻ፡ ከይተጸልምተለይ ተጠንቀቕ በሃሊት ኢያ። ከምዞም ብስም ስነ-ጥበብ ንሓቂ ከጥፍኡ ላሕ ክብሉ ንርእዮም ዘሎና ኣይትኸን ማለታ ኢያ ትኸውን።

ኣብዚ ናይ ድሕሪ ኩናት እዋናት ናይ ህድማ ኣንፈት ዘሎዎን ስራሓት ፊልምታት ኣብ ዋዒ ድሩትነት ፈጠርተን ተሰኹቲተን ግዲ ጸኒሐንስ መዕለቢ ስኢነን፡ ብዘይ ግርማን ፍቕሪን ክሃፋ ይርኢያ ኣሎዋ። ኣብ ቅብኣ'ውን ትርጉሞም ዘይነጸረ ምልክታት ናብ ዓይኒ ሰብ ክውርወሩ ዘይተራእዩ ኣይኩኑን። ካልኣት ስነ-ጥበባዊ ስርሒታት እውን ንጽምኢ ፍልስፍናን ማህዚን ዘርዊ ሃብቲ ረኺቦም ዘብል ፍረ ኣበርኪቶም ንምባል ኣየድፍርን። ኣብ ውሽጢ ይኸን ኣብ ደገ ዘሎዉ ኤርትራውያን ጥቕልል ዝበለ ግርማ ክብደት ዘሎዎ ምህርቲ ስነ-ጥበብ ኣየወፈዩን ክበሃል ይክኣል። ሓይሊ ሰብ ቅንጥብጣብ ሓበሬታታት ኣብ ምዝርጋሕን ኣብ ምእካብን ሃሊኹ። “ካብ ፍንጭልጫል መልክዕ ዓለም ሓደ ዝተወሃሃደ ቅርጺ ሓቂን ጽባቕን ዝፈጥሩ ስነ-ጥበበኛታትን ስነ-ፍልጣታውያን ሞያውያን እምባሕ ክብሉና ንጽብ ኣሎና፡” ኢሉኒ ሓደ ፈላጢያይ።

ብዘይ ጽጋብ ስነ-ጥበብ ካብ ሓቂ ንምህዳም ዘሳልዮ ፊልምታት ምስ ርኣዮ፡ ፈላስፋ ህንዲ ከምዚ ክብል ሰሚዐዮ፡ “ፊልምን ተዋስኦን ብምቕት ዓበይቲ መራሕቲ ባህሊ፡ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ክሕቆፉ ኣሎዎም። ብቓልሲ ምልኮት ንእስነት ተመኒዮም ርሑቕ ክኸዱ ኣይክእሉን። እተን ፊልምታት ናይ መን ታሪኽ የዘንትዋ ኣሎዋ ክብሃል ይክኣል? ባህሪን ቆላሕታ ህዝቢን ክጎስዮ፡ ሕልምታት መንእሲያት ከናቹዋ፡ ተልእኾ ታሪኽ ክኸድዓ፡ ናፍቕት ፍቕሪ ክነጽጋ፡ ዕላማ ዕብዮትን ምዕባሊን ክስሕታ እንከሎዋ ስቕ ኣይንብልን። ዘሎና መንፈሳዊ ንብረት ንምጥፋእ ዝተላእኩ ሓይሊ ጸልማት ከይህሉዉ በዓል ሱሌማንን ባህታን ከስተውዕሉ ኣሎዎም። እቶም ብዕሽነት ጌርና ዝብሉ ዘሎዉ ኣብ መንጎናን ኣብ መንጎ ጽባቕን ጠበልበል እናበሉ ክፈላልዩና እናርኣና ዕሽሽ ምባል ግቡእ ድዩ ኢሎም ዝሓቱ ኣሎዉ። ድላዮም ይግበሩ ግደፎም! ጸሓይ ሓቂ ምስ በረቕ ተበታቲኖም ክጠፍኡ እንደኣሎም ዝብሉ’ውን ኣይወሓዱን።”

ኩነታት ድሕሪ ኡናት ቀደም ንዘንበብኩዎ ኣዘኪሩኒ። ሓንቲ ኣብ ኤውሮጳ እትርከብ ሃገር ካብቶም ቪኪንግ ዝብሃሉ ዘዋርጽ ኣዕናዊ ወራራት በዚሓዋ። እናኸትውረር ንኣምላኽ መሓረና ካብ ምባል ሓንቲ ንእሽቶ ቤተ-መቐደስ ኣብቲ ኣመንታ ንምህላላ ዝጥቀሙሉ መጽሓፍ ጸሎት፡ ካብ ቪኪንግ ኣድሕነና ዝብል፡ ንቡር ኣረፍተ-ነገር ብሕትመት ኣተኣታትያ። ድሕሪ ነዊሕ ናይ ታሪኽ ግዜ እቶም ወረርሽኤ ዝነበሩ ተበታቲኖም እናተቐራረሱ እጃም ክፍሊ ሓያሎ ሃገራት ብምጃን ነበረዮ ነበረ ኰይኖም። እታ ትውረር ዝነበረት ሃገር ድማ ብዓቕማ ይኹን ብሓይላ ብቪኪንግ ክትውረር ኣብ ዘይትኸእለሉ ደረጃ በጺሓ። እታ ኣብ መጽሓፍ ምህላላ ዝሰፈረት ኣረፍተ-ነገር ግን ከምኡ ኢላ ንሊጣኛ ምህላላ እናተዘመረት ንነዊሕ ቀጺላ ይብሃል። እቲ ምህላላ ብውዳሴ ክትክኡዎ ምተገብአ። ግን ንነዊሕ ግዜ ቀጺሉ ኢሎም።

ብዛዕባዚ ምስ ባህታ ምስ ተዛረብኩ፡ “ልክዕ ከምዚ ናትና ኩነት እኮዮ። ስነ-ኣእሙራዊ ይኹን ግዙፍ ኡናት ከዩጥቕዓና ክንብል ስነ-ጥበብን ስነ-ፍልጠትን ነማዕብል እንተ ኢልና፣ እዞም ንግዜኡ ካብ ፍቕሪ፡ ውግእ ዝሓይሽ መሲሉዎም፡ ዘዕገርግሩና ዘሎዉ ጎረቤታዊ፡ ከባቢያዊን ዓለምለኻዊን ሓይልታት ኣብ ቅነዕ መገዲ ምስ ተመልሱ ነቲ ሓድሽ ኣረኣኢያ ዘንጸባርቑ ሓድሽ ምዕራፍ ታሪኽ ክንጽሕፍ ኣሎና። ነቲ ሕሉፍ ግን ንትምህርቲ ህይወት መዝጊብና ከነንብር ዝግባእ ይመስለኒ።” እንታይ ከም ዝዘከረ ንዘረባኡ ሰሓቕ

አቋሪጽዎ። ደሐር ኩሉ ናብ ዋዛ ብምቕያር፡ “ዋላ’ኳ ንቡር ቊርሲ እንተ ዘይረኽብኩም፡ ዋላ’ኳ እተን እትው ውጽእ ዝብላ ጽቡቓን መናፍስቲ እንተ ዘይሰለጣ፡ በዓል ንስኻ፡ ሓደ ፈጠራዊ መጽሓፍ ስለ ዝጸሓፍኩም ንታሪኽ ዝበቓዕኩም ከይመስለኩም እሞ፡ ካልኣይ ሳልሳይ፡ ዓስራይ መጽሓፍቲ ኣከታቲልኩም ከይደረስኩም ስቕ ከይትብሉ እተጠንቅቅ ዛንታ ኢኻ ነጊርካኒ።” ኢሉኒ ከም ቀደሙ እናላገጸ።

ንበይነይ ዓቢ ዓራት ምሓዝ ሓድሽ ኣይኩነን። ንሓንሳብ ኣብ ከውታ ለይቲ እበራበር። ከይተሰከፍኩ ካብ ዓረተይ ዘለለ እተን ካብ ሕቡኣት ፈነውቲ ስነ-ጥበብ ወይ ድማ ካብቲ ክዕጽን ክኸፈትን ዘየፍቅደኒ መኽዘን ሕቡእ ውነይ ዝተመጽወታለይ ጸጋ ፈጠራ ከይሃፈፋ ዕምጽጽ ኣቢለ ናብ መጽሓፊይ ወቲፊየን እሓድር። ምስ ረፈደ ከም ብሓድሽ ከኮሊዐ ብግቡእ የስፍረን። ኣብ ዓራተይ ኩይነ ከም ቀደመይ ህዝቢ ኤርትራ ምስ ኣማልኽቶም ከዋግዑ እንከሎዉ እሰምዕ። ናይቶም ኣማልኽቲ ምላሽ ወቓሕ ደኣ ይብላኒ እምበር ለሚደ ክለምዶ ኣይክኣልኩን። ኣነውን ኣይተሓለልኩን። ኣጋውላ ወግዖም ብምስማዕ ምላሻም ምግማት ክኢለ። መብዛሕትኡ ጸሎት ህዝቢ ከም ቀደሙ፡ “ሓልወና፡ ካብ ግጉይ ኣተሓሳስባ ሰብ፡ ካብ ኣብ ውሽጢና ዘሎ በዓቲ ጸልማት፡ ካብ ጽልሙት ራኢ ሃገራት፡ ካብ ዘይተገልጸ ፍልጠት፡ ካብ ዘይተጋህደ ፍቕሪ፡ ካብ ሕሰም ዓለም፡ ጎረቤትን ቤተ-ሰብን፣ ሰላም ሃበና፣ ካብ ናይ ውሽጢ ውሳይ ኣድሕነና፣ ዝወፈሩ ብደሓን ምለሰልናን።” ከምኡ ዝኣመሰለን ኢዬ። እተን ደወላትን ናይ ድምጺ ጭርሖታትን ይዕረጋ ኣይዕረጋ ንሃዋህው መሊኣን ከጽግባ እዕዘብሞ ምላሽ ኣማልኽቲ ንልመና ምእመናን ከስምር ምሉእ ተስፋ እገብር።

ኤርትራውያንን ኣማልኽቶምን ዝማነዉ ኣይመስለንን። ንነዊሕ ዘመናት ዝለመዱዎ ወግዒ ደጊሞም ደጋጊሞም ኣይጸገቡዎን። ኣብቲ ሕብሪ ድምጽታትን መቓልሕ ደወላትን እምነት ክዓርግን ኪዳን ክጠብቅን ተመስኪሩ። ምናልባት ኣማልኽቲ ፍልይ ዝበለ ማህዛዊን ፈጠራዊን ኣቀራርባ ይጽብዩ ከይኩኑ እጠራጠር። ምስቲ ጸሎት ኢድ ወስኹ! ምስቲ እምነት ፍረ ጸዕሪ ኣርእዩ! ምስቲ ልማኖ ልግሲ ስነ-ፍልጠት ሓውሱ! ምስቲ ምሕጽንታ ጽባቕ ስነ-ጥበብ ኣህብትሙ! ምስቲ ንብዓት ሓቂ ኣንግሱ! ምስቲ ስግዳን ስራሕ ኣብዝሉ ይብሉ ከይኩኑ እሻቐል።

ፈላስፋ ሃገርና ኢሉ ትጃር ዝደርሳ ዘሎ ተዋስኦ እንተ ትፍጸም ግን

አማልክቲ ብኣቀራርባ ጸሎት ህዝቢ ብዕጽፊ ምተሓጐሱ እብል። ስነ-ጥበብ ናብ ቋንቋ አማልክቲ ምስ ተቐየረ'ዩ እምነት ዝኸውን ዝብሉ ሊቃውንቲ ኣይሰኣኑን እብል። አማልክቲ ድማ ካብ ጥንቲ ጀሚሮም ክሳብ ሕጂ ኣቀራርባ መስዋእቲ እምነት ከም ዝዓጅቦም ብታሪኽ ተመስኪሩ። ምክንያቱ፡ ንሳቶም ጥራሕ ብዝፈልጡዎ ዝቐበሉዎን ዘይቐበሉዎን መስዋእቲ ኣሎ ይብሃል። ናይ ጥንቲ ግሪኻውያን አማልክቲ ንመንበሪኦም ዝኹነ ንጎቦ ኣሊምፑስ ገዲፎም፡ ጥዑማት ተፈተውቲ ሰባት ኣሎው ናብ ዝበሉዎ ንኣንሳብ ንሰሜን ንኣንሳብ ንደቡብ እናተጓዕዙ ምስ ደቂ-ሰብ ኣዕሪፎም፡ ናብ መነባብሪኦም ይምለሱ ነይሮም። ከም ኣዘራርባ ፈላስፋ ህንዲ፡ “ብቐዓት ጽባቕ ስነ-ህንጻ ሰማይ ክጠቅስ እንከሎ፡ ፍታዎም ስለ ዝኹነ ማዕረ መነባብሪኦም ገዲፎም፡ ኣብኡ ዝቐንዩሉ ግዜያት ኣሎ። ብውሕሉል ክእለት ወዲ-ሰብ ናይ ሓቂ ሙዚቃ ንመንፈስ ህይወት ኣዳሚቹ ናብ ኣእዛኖም ክበጽሕ እንድሕሪ ክኢሉ ሓጐሶም ዘግህድሉ ከም ዝናብን ቅናት ምልኣተ-ሕብሪን ዝኣመሳሉ ምልክታት ይፍንወ። ግጥምታትን ፈጠራዊ ዛንታታትን ንሕልሚ ወዲ-ሰብ ኣሊሞም ከም ሞባእ ኣብ እግሮም እንተ ወዲቆምሎም ማዕረ ንዝሞቱ ምስ ዘይሞቱ የራኽቡ። ፊልምታት ንመንፈስ ሰብ ስለል ኣቢለን ናብ ጥርዚ ፍጹምነት እንተ ኣብጺሐን ሓደ ካብቲ ፍታው አማልክቲ ኢዩ። ተዋስኦታት ወግዒ ፈጠርቲን ፍጡራትን እንተ መሲሎም አማልክቲ ፍቕሪ የንግሱ። ነገራት ተጸሪቦም፡ ተፋሒቆምን ተጠፍጢፎምን ታሪኽ ሰብ ብኣፎም ክነግሩ እንተ ክኢሎም አማልክቲ ንደቂ-ሰብ ክምሓዘዉዎም ቁሩብ ይተርፎም። ኣእሙሮ ሰብ ንተፈጥሮ ብፍቕሪ መርሚሩ ክፈልግን ክጥቀመላን እንተ ርእየም፡ ወሪዶም ምስ ወዲ-ሰብ ክሰርሑ ድሕር ኣይብሉን። ብሓፈሻ ወዲ-ሰብ ንኣእሙሮ ሰብ ካብ ግዝኣት ተፈጥሮ ብሓይሊ ስነ-ጥበብ ዝተማሓየሸት ህይወት እንድሕሪ ፈጢሩ ናባና ቀሪብካ ኢሎም ይሕጐሱ።” ዝብሉ ከም ዘሎዉ ዘርዚሩ።

ኣብ ግዜ ወግዒ ህዝቢን አማልክቲን፡ ነገር ኣርባዕተ ጣኦታት እንተ ዝዝተ ጽቡቕ ምኹነ። ኣብ ውሽጢ ይኹን ኣብ ጎረባብቲ ሃገራት ወይ ኣብ ዓለም ብምሉኡ ቦዞም ኣርባዕተ ጣኦታት ዘይተለኸፈ የለን። ንሳቶም ምስ ጠፍኡ ኢዩ ሰላም ዝወርድ። ኩናትን ድሕሪ ኩናትን ብትእዛዞም ኢዩ ዝካየድ። ናይ በዓል ባህታን ሱሌማንን መጽናዕቲውን ነቶም ነናሻዕ ኩናት ዝውርውሩልና ኩናት ካብ ምውርዋር፡ ነቶም ካብ ጥንቲ ጀሚሮም ክሳብ ሕጂ ዘጥቅዑናን

ዘጥቅዑዎምን ጣኦታት ብምትሕብባር ነናትና እንተ ነጥፍእ ምሓሽ ዝብል'ዩ።

ምስ ሱሌማንን ባህታን ዘሎኒ ዕርክነት ኣብ ሰረት ናይ ቀደም ድልዱል ዕርክነት ዝተሃንጸ ኢዩ። ብሓቂ ነቲ ሕሱም ናይ መግዛእቲ ዘበን ሳላ ሓይሊ ምቅርራብና ከም ዝሓልፍ ጌርናዮ። ኣብ ልዕሊኡ መተዓብይቲን መማህርቲን ኢና። ኣነ ከም ጎፍ ዝበለኒ ስቕ ኢሊ ቋንቋ እየ ተማሂረ። ንሳቶም ግን ሕጊ ኣጽኒዖም፡ ናይ ሕጊ ሰብ ሞያ ኩይናም። ግን ከምዞም ገሊኦም ናይ ሕጊ ቀለምቀመሳት ኣይኩኑን። ከምዞም ትጃር ንዝፈጠሮ ተዋስኣዊ ጠባይ ዝናር ሕጊ ተዓጢቕና ኢሎም ንሰብ ዘፈራርሑ ኣይኩኑን። ሓያል ወኒ ፍትሒ ገና ኣይወጸሎምን። መለሃዪ ዝኸውን መድረኽን ከበሮን ኢዮም ዝደልዩሉ። ብግዜ መግዛእቲ ንሓቂ ክብሉ ግደ ማእሰርቲ ዝኹኑሉ ቆጶርካ ኣይውዳእን። ኣብ ግዜ ሓርነት ህዝቢ ሕጊ እናጣቕዐን እናደረፈን ንይላ ኣሚቕኡ ክልህን ከላሂን ንምትብባዕ ምሩጻት ኣቦ-ንይላታት ብምጂን ሰሪሖም። ፍትሒ ካብቲ “ቤት-ፍርዲ” ዝብሃል ወጸኢ ኣብ ኩሉ ንኸዝመር ዘይገብሩዎ የብሎምን። ሕጊ ክፍራሕ ዘይኩነስ ክፍቶ ኣሎዎ ኢዮም ዝብሉ።

ኣብዚ ድሕሪ ኩናት ዘሎ እዋናት ግን ናብ ካልእ ተግባር ኣስፈሎም። ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ኣብ ሃገርና ከስዕቦ ዝኸእል ጽልዋ ንምጽናዕ ምስ ሓንቲ ሃገራዊት ናይ መጽናዕቲ ትካል ምስ ተወዓላሉ ይሕግዘናዮ ኢሎም ንዓይ ሰራሕ ደሪምለይ። ንፍልስፍናኦም ደረት ትምኒቶም ንምብጻሕ ተራ ስነ-ጥበብ ኣገዳሲ ኢዩ ስለ ዝተባህለ ናተይ ሓገዝ ደልዮም። ንዓይ ኣይከፍኣንን። ንናብራይ ዘርጉድ ሒደት ገንዘብ ምርካብ ኣይጸላእኩን። ብሓቂ የድልየኒ ነይሩ። ውጽኢት መጽናዕቲ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ዝንዓቕ ከም ዘይነበረ ብዙሕ ግዜ ኣልዒሎምለይ። ሓደ ንግሆ ክልተኦም ናብ ገዛይ መጺኦም። ኩሉ ዝለመዱዎ ኣይጸንሖምን። ኣብ መቐበል ኣጋይሽ ኩይነ ክጽሕፍ ምስ ሓደርኩ ከም ዝወግሐኒ ተዓዚቦም።

“ድሕሪ ሕጂስ ክንበጽሓካ ክንመጽእ እንከሎና ቍርሲ ኣብ ዘንቢል ኣንጠልጠልና ክንመጽእ እምበር፡” ኢሉኒ ሱሌማን እናሰሓቐ።

“ንናይዚ ኩሉ ንምክፋል እንተ ክኢልኩምስ ሓራይ።”

“ቍርሲ ገዛኻኮ ንቡር ኣይኩነን። እንታይ ዓይነት ሒዝና ክንመጽእ? ሓንሳብ ሕልበት ይኸውን፡ ሓንሳብ ጥሕኒ፡ ሓንሳብ

ሽሮ፡ ሓንሳብ ሳዕሪ፡ ሓንሳብ እንታይ'ም! ንገዛእ-ርእሱ መጽናዕቲ ከየድለዮ ዝተርፍ ኣይመስለንን። ነተን ናይ ፈጠራዊ ሓይሊኻ ዘተንስኣልካ መናፍስቲ ንክትእብድ ኢልካ ተውድቑ ሞባእ ድዩ ክብሃል? ህይወትካ እኮ ንዕኡን ኣብ ምልማን ኣሕሊፍካዮ። እዞን ኣብ ገዛኻ እትው ውጽእ ዝብላስ ንዕኡን እናመሰላኻ እንደኣልካ ኣብ እግረን ትወድቀን ዘሎኻ። ዝቐረባልካ ቆጽሊ ሳዕሪ እናቐረስካ ግዜ ኣሕሊፍካዮ።” ምስ በለኒ ባህታ፡ “ቑርሲ ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ኩናት ዘሎዎ ጽልዋ ነጽንዕ ደኣ ከይትብለኒ እምበር ካልእስ ደኣን።” ኢሊ ተዋራዝየሉ።

ክልተኦም ናብ ዘምጽኦም ውራይ ንምእታው ከም ዝተቐረቡ ብሕሉፍ ተመክሮ ገጢመዮም። ዝብሉኒ ንክብሉኒ ከኣ ርግእ ኢሊ እኹል ግዜ ሂበዮም። ካብ ልማድ ቀደምም ቁሩብ ድንጉይ ዝበሉ መሲሉኒ። ቀደም የዘውትሩዎ ዘይነበሩ ሓድሽ ቅዲ ክኸተሉ ግዲ መኽሮምስ ንፈለማ ግዜ ዘረባ መን ከም ዝጅምር ክተሓላው እንከሎዉ ብምግራም ተዓዚበ።

ዕጫ ፈለማ ምዝራብ ናብኡ ግዲ ወዲቓስ ባህታ፡ “ስማዕ'ም! መምጽኢና ኣዝዩ ዘተሓሳስብ ኢዩ። ተራ ስነ-ጥበብ ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ርክባት ሃገራት ዓቢ ምጻኑ ዝውሰኽን ዝንከን ክብደት የብሉን። ኣብ ውሽጢ ሃገር እንተኹነውን እቲ ኩነት ካብኡ ኣይሓልፍን። ኣብዚ ቁሩብ ግዜ ፈላስፋ ህንዲ ኣብ ዝሃቦ ኣስተምህሮ ንስራሕና ዝትንክፍ ምጻኑ ገማረትና። ወረ ምትንካፍ ጥራሕ ዘይኩነስ ነዚ ኩሉ ዝተገብረ መጽናዕቲ ንድሕሪት መሊሱ ከም ብሓድሽ ክጅመር ከም ዘሎዎ ዝግድድ ከይኩነ ኣይተርፍን ኢና ንብል ዘሎና።” ኢሉ ንምቕጻል ሲጋእ ኢሉ።

ሱሌማን ቅጽል ኣቢሉ፡ “ኣብቲ ኣስተምህሮ ኔርካ እንዲኻ ሓቀይ? እወ ኔርካ። ብማዕዶ እየ ርእየካ። እንታይ ማለቱ ኢዩ? ስነ-ጥበብ የለን ድዩ ክብል ደልዩ? እቲ ዘሎ ስነ-ጥበብ ኣብ ጸቢብን ሓጺርን ቀጽሪ ስለ ዝተደረተ፡ ክንዮ እቲ ብጽኑዕ ተመቐሑሉ ዘሎ ሓጺር ሓጽር ዘሎ ኣድማስ ተኸእሎታት ንዓይኑውን ኣይርኣዮን፤ ኣብ ሓሳባቱ ኣይተቐልቀለን፤ ወዘተ. ክብል እንከሎ ነዩናይ ክፍሊ ስነ-ጥበብ ማለቱ ኮን ይኸውን? በዚ ሕጂ ዘሎ ጌርኩም ምስ ውሽጢ ይኹን ምስ ደገ ክትዘራረቡ ኣይትኸእሉን ክብል እንከሎ እንታይ ማለቱ ኢዩ? ናትና ስነ-ጥበብ ኣብ ስነ-ኣእሙራዊ ጽልዋታት ዘሎዎ ግደ ኣዝዩ ውሱንዮ ማለትከ እንታይ ኢዩ? ሕጂ ሓድሽ ዘምጽኦ ጉዑሽ ሓሳባት ድዩ ወይስ ናይ ቀደም እሉኽ ነይሩዎ?” ኢሉኒ።

ምላሽ ቅድሚ ምሃበይ ግን ባህታ ዝተረፍኦ ከስዕብ ከም ዝተሃንጠየ ኣስተውዒለ። “ስማዕ ጸሓፊና! እዚ ፈላስፋ ትብሉዎ ዘሎኹም ሰብኣይ ዓርኪኻ እንድዩ ሓቀይ? ጉዳም ጎዳጉዲ እምነቱን ውቃብኡን ንስኻ ኢኻ ትፈልጦ። እንታይዩ ክብል ደልዩ? ወይ ድማ ነዞም ካብ ደገ ልብሲ ስነ-ጥበብ ተኸዲኖም ንዝኣትዉ ንምምርማር ዝኸውን ተኸእሎ የለን ክብል ድዩ ደልዩ? ስነ-ጥበብ የለን ድዩ ዝብል ዘሎ? ከም ዝብሎ እንድሕሪ ኰይኑኮ ንኹሉ መጽናዕቲና ክልክመልና ኢዩ። ከምቲ ኣርእስቲ ኣስተምህሮ፡ ፊልምታት ሃገርና እዚሉም እዚ ይጎድሎ ኢሉ ዘረባኡ ዘይድምድም? እንታይ ስነ-ጥበብ ሃገርና ዝብል ነይሩዎ?”

ክምልስ ኣይደለኹን። ዝመለስኩዎ ኣይወሓደን ዝብል ስምዒት ከም ውቃብ ስራሩ፡ ብነድሪ ዝተኣከበ ሕርቃን፡ ናብ ጸምጸም ዓለመይ ንኸጠልቐ ከጋልበኒ ደልዩ። ስነ-ጥበብ መጻውዒ ዕሰባት ጣኦት ድንቁርና ክኸውን ምርኣይ በዚሑኒ። ካብ ደገ ንዝመጽእ ኩሉ ኣፋ ሃህ ኣቢሉ ዝውሕጥ ምርኣይ ሰልክዩኒ። ኣብ ዝሃ ሃሰውሰው ኢሊ ብፈላስፋ ህንዲ ንኣስተምህሮ ዝቐረበት ሓንቲ ህጥርቲ ጥራዝ ረኽብ፡ ምእንቲ ክርእዩዎ፡ ልዕሊ መንኲብይ እናወጣወጥኩ፡ “ኣብቲ ኣስተምህሮ ከምዚኣ ቅዳሕ ተዋሂባትኩም ነይራ ትኸውን? ቁሩብ ደኣ ወሲኹሉን ኣማዕራርዩዎን እምበር ዳርጋ ኩሉ ኣብ ሌርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን ትብል መጽሓፉ ኣልዒሉዎ ነይሩ። ፈላስፋ ህንዲ ካብ ናይ ቀደም ዝፍለ ሓድሽ ርእይቶ ኣይገለጸን። ብዙሕ ኣብነታት ካብ ስራሓት ፊልም ምጥቃሙ ኢዩ እቲ ፍልልይ። እምበር ብዛዕባ ስነ-ጥበብ ብሓፈሻ ኢዩ ተዛሪቡ። ብርግጽ ቅድም ዘይነበረ ብዛዕባ ጣኦታት ቤከን ወሲኹሉ ኣሎ።” ኢሊ ኣብታ ጥራዝ ኣብ ዝደለኹዎ ገጽ ኢደይ ኣዕሊብ ኣንቢበሎም።

“መልእኽታት ሕጂ ዝፈርዩ ዘሎዉ ፊልምታት፡ ምናልባት እንተ ሃልዮም፡ ኣብ ናይ ሰራሓቶም ዕሸላዊ ቁሪን ጸበባን ስነ-ጥበብ ስለ ዝተቐርቀሩ ብሃልሃልታ ሓቂ ኣይተብዑን። ከም ብምንሙን መሓውር ዝተወርወሩ ጎደምቲ ኩናት ስነ-ጥበብ ርሑቕ ከይበረሩ ኣብ እልፊ መገዲ ኣብ ርእሲ ንጹሃን ይነጥቡ እምበር ናብ ውሽጢ ይኹን ወጻኢ ሃገር ሰንጢቕም ሓቂን ጽባቕን ሸኽሎም ክተኸሉ ኢልካ ምሕሳብ ዋጋ የብሉን። እቶም ጉጅለ ሰራሕቲ ፊልምታት ንመልእኽቶም ዘብልሕ መትከል ፍልስፍና ህይወት ዝጎደሎም ይመስሉ። ተመልካታይ ነዩናይ ጣኦት ድንቁርና ክወግኡ ከም

ዝፈተኑ መፍለጢ ዝኸውን ንጹር ምልክት ዝርኢ ኣይመስለንን። እቶም ኣርባዕተ ጣኦታት ቤከን ዝገዛእቶም ደኣ ከመይ ኣቢሎም ኣንጻር ጣኦታት ከገጥሙ ይኸእሉ እየ ዝብል ኣነ። ደረሰቲዝን ፊልምታት ኣብ ጸልማት ሓቂ ስነ-ጥበብ ኩይኖም ከም ዝጸሓፉዎ ኣየጠራጥርን። ምሉእ ግርማ ስነ-ጥበብ ንኸርእዩ ዕድል ከም ዘይረኸቡ ድማ ኩሉ ከገጥሞ ይኸእል። እቶም ዘምሃሩዎም ምስ ጽላሎት ስነ-ጥበብ ኣላልዮሞም ተሰዊሮም። ክንዮ እቲ ሞቓሑ ዝወሰኖም ክርዳድ ሓጽር፡ ክንዮ ኣድማስ ራኢ፡ ክንዮ ከዋኸብቲ ዘሎ ሓቕታት ዘተምብሃሎም ወይ ዘመልከተሎም የሎን። ትምቢት ምጽኣት ሓቂ ስነ-ጥበብ ዝጨደረሎም ነቢ ኣይነበረን። እዞም ስሉባት ጽባቕ ኣብ በረኻ ቀቢጸ ተስፋ ይግዕሩ ኣሎዉ። ንዘሎ ኩነታት ድሕሪ ኩናት እናእወዩ ክሃድሙ ተዓዚብና። ንርኽሱ ጉሓፍ ስነ-ጥበብ ኣዕቁበና እናበሉ ይምሕጸኑ ኣሎዉ። ነቲ ጎዲሉ ዘሎ ሃብቲ ፍልጠት፡ ነቲ ሃንፍ ፍልስፍና፡ ነቲ ውሒዱ ዘሎ መዳሃታት ፍልጠት ኣብ ዓራርቦ ድዩ ኣብ ጊሓት ህይወቶም ካበይ ሓፊሶም ይምልኡዎ ኢልና ደኣ ንሕሰብ እምበር ውሕልነት ኣሰራርሓ ፊልምስ ብሕጂ ምመለኹዎ ነይሮም። ከምታ ሰበይቲ ዝበለቶ መልክዕ ይሃበኒ ደኣ እምበር ውሕልነትስ ካብ ጎረቤት ይልቅሖ ኩይኑ ነገራቱ። ምሉእ ፍልስፍና ጽባቕ ፍልጠት ጥራሕ ይሃሉ በሃላይ እየ።” ኢላ ኣንቢበሎም።

ክልተኣም ኣጣቂዖምለይ። ከም ወትሩ ካብ ፍሹኽ ገጸም ሰሓቕ ኣይተፈለዮምን። ጸወታ ዘይብሉ ቁምነገር ኣይመባልዕቶምን ኢዩ። “ምስኪን ጸሓፊና! ሕጂስ ኣደንጊጽካና! ቊርሲ ምሳና ኢኻ” ኢሉኒ ሰሌማን።

“እቶም ቊርሲ ዘብልዑ ዝነበሩ ቊርሲ ክልምኑ ኢዮም ዝብል ትንቢታዊ ጽሑፍ ይህሉ ይኸውን እብል።” ኢሉ ባህታ ኣስሒቐና።

* * *

ኣብዚ ቅኑሚና ናብ ገዛይ ስልኪ ደዊላ ኣብ መገዲ ምርሳዕ ንዝነበረ ህልውናኣ ኣዘኻኸራትኒ። ምሽትዮ ነይሩ። በቲ ንጹር ድምጺ ብዛዕባ ጥዕናይ ድሕሪ ምሕታት፡ “ነዊሕ ኩይኑ። እንድዒ ብዘይ ምኽንያቱ ምርኻብ ተሪፉ። ሓደ መዓልቲ እንተ ንራኽብ ጽቡቕ ነይሩ። ናይ ቀደምኳ ቁሩብ ምዘከርና።” ኢላ ቃላት ምስ ኣስሓወት እንታይ ከም ዝብላ ጠፊኡኒ። ለካ ንሰብ ተስፋዩ ዘረባ ዝፈጥረሉ! ናብቲ ዓለም ሰብ ኣትዮ ሓቂ ህይወተይ ከረድእ

ዝብል ተስፋ'ዩ ቃላት ዘምርጸኒ፡ ኣረፍተ-ነገራት ዘህንጸኒ፡ ሓረጋት ዘወልወለኒ ዝነበረ። ናብ ዓለማ ዘእቱ ማዕጾ ከም ዘየሕልፈኒ፡ ኣትዩ ዝገብሮ ነገር ከም ዘይብለይን፡ ዓለምና ብሓደ ቋንቋ ከም ዘይራኽብን ድንጉይ ደኣ ኢለ'ምበር ብዘይ ሕርኽርኽ ዝፈለጥኩ ስለ ዝመስለኒ ቃላት ኣይተማእዘዙንን።

“ዓለምኪ ከመይ ኣሎ?” ኢሊያ።

“ናይ በይነይ ዓለም'ዶ ኣሎኒ'ዩ?”

“እንተ ወሓደ ካብ ናተይ ይፍለ ኢዩ። ምስ ተራሓሓቕና ተረዲኡኒ። ብዓሻ ግርህነተይ ከምዚ ኣብ ዓለምኪ ክኣቱ ዝኽእል መሰሉኒ ነብሰይ ኣተዓሻሽዩ ነይረ። ንዓይ ዘእቱ ባብ ከም ዘይብሉ ሕጂ ኣረጋገጸ። ኣብ ኣፍደገ ዓለምኪ ተዓኒደ ድላዖትኪ ጥራሕ ንኸማልእ ኢኺ ትደልይኒ ኔርኪ። ንዘይመለሽኩም ሕቶታት ኣብ ኣፍደገ ኰይነ ምላሻም ከቐብለኪ ትጽበዩ ኔርኪ። ሰብኣዊ ስምዒተይ ግን ዕንቅፋት ባህጊ ዕቤትኪ ከይከውን ፈሪሕኪ ፈንፊንኩዎ።”

“እሞ ክንራኽብ የብልናን ዲኻ ትብለኒ ዘሎኻ?”

“እኸውን! ትርጉመን ዘይቀያየራ ክልተ ዓለማት እንተ ተራኽባ ረብሓ የብሉን። ብዙሓት ደቂ ዓለምኪ ኣሎውኺ። ዓለም ብኣኻትኩም ኢያ ዘቕቢባ። ምስኣቶም ተራኽቢ። ምስኣቶም ኢዩ ህይወትኪ። ካብ ንስነትኪ ዘህድም ሞያ ጨቢጥኪ ስለ ዘሎኺ ክትሃድሚ ክትነብሪ ኢኺ። ሓቂ ስነ-ጥበብን ህይወትን ክዋሰብ ዝኽእል ኣይመስለክን።”

“ክትጭክን እውን ትኽእል ኢኻ እምበኣር! ዓበይቲ ጸሓፍቲ እምበኣር ክጭክኩ ይኽእሉ ኢዮም! እሞ ከኣ ንኡናት ፍቕሪ ብዋልታ መጽሓፍ ዝከላኸሉ ጸሓፍቲ! ንሰኻ ካባይ ብምንታይ ከም ትሓይሽ ኣይፈልጥን። ማዕጾ ስነ-ጥበባዊ ዓለምኻኽ ተኸፋታይ'ዶ? ልዕሊ ጸታዊ ንስነተይዶ ገሚትካኒ ኢኻ? ዘይ ጸወታይ ኢዩ ዝዓጅበካ! ብኸያተይ ትፈልጦ ዲኻ?”

“ጌጋኺኮ ኣባይ ዕብየት ምርኣይኪ ኢዩ። ሃንቀውታ ፍቕረይ ኣይተራእየክን። ኣብ ውሽጠይ ተዓኹሊሉ ዘሎ ድልየት ንእስነት ኣየስተበሃልክሉን። ነቲ ከም መርገም ተሓንጊሩኒ ዘሎ ህጻን ቁሊሕ ኣይበልክዮን። ድምጺ ንዘየስምዕ ኣውያተይን ንብዓት ንዘየርኢ ብኸያተይን ኣየቕለብክሉን። መጽሓፊይ ምልክት ዕብየተይ ኣይኰነትን። መጽሓፊይ ንሰሓ ውድቀተይ ኢያ። ዘይቁነዮ

ሐጢአተይ ኢያ። መጽሐፊይ እማነ ሕፍረተይ ኢያ። ምናልባት ጣዕሳ ናብራይ ኢያ። ሰብ ከም ናተይ ህይወት ከየሕልፍ ኢያ እንተ መኸረት። ፍቕሪ ደልየ ኣብ ሓመድ ኣብ ጭቃ ምስ ተለለኹ ቁራስ ኣይተተኹበለይን። ብኣንጻሩ ኣብ ክንዲ ጽልኢ ፍቕሪ ፈጠረ። እቲ ዝወረደኒ ወጽዓ ድማ ቁሩብ ናይ ዓለም ሓቂ ኣርእየኒ። ግን ገና ዓይነይ ንሓቂ ብምሉኡ ኣይተኸፍተን። ምስ ሓቂ ኣይተሓቓቐፍናን። መጽሐፊይ ከተጸልሊኒ ደልያ። ድላያ ንኸገብረላ ትእዛዛታ ጋሊበ ክፍጽም ኣሎኒ። ጸቢብ ገዲፍካ ገፊሕ ርኣ፡ ሓላፊ ናብራ ሰጊርካ ንዘለኣለማዊ ፈትሹ፡ ናይ ሕጂ ሓይሊ ዕንቅፋት ሓሊፍካ ንናይ መጻኢ ተኸእሎ ተስፋ ኣርክብ ኢያ ትብለኒ። ኣነ ድማ ክእዛዛ እየ። ምክንያቱ መን ኣሎኒ ብዘይካ መጽሐፊይ? ፍሽኽ ትብለኒ እዋናት እውን መሊኡ ኣሎ። ትሓቕፈኒ እኮ ኢያ -- ተምቐኒ። ሕሹኽ ትብለኒ እኮ ኢያ -- ተስፋታት ከይተረፈ ትህበኒ። ንስኺ ግን ካብ ዓለመይ ርሓቂ። ሓቂኸን ጽባቕኸን ናይ ጉድለተይ ምልክት እንደኣለ! ናይቲ ገና ዘይበጸሕኩም ምልክት ፍጹም ተኸእሎታት እንደኣለ! ድሕሪ ሕጂ ዘእትወኪ የብልክን። ሓሊፉ ዘመን ግርህና። ህጻን ክልምን እንከሎ ዓቢ ዘባጩ ዝነበረ መሲሉኪ ከይመጽወትኪ ሓሊፍኪዮ። ድምጺ ናብ እዝንኺ ከይኣቱ ዝተኸልከለ ፍንፋን ጋሻ ነይሩ። ኣብ ዘይዓለሙ ኣትዮውን ትርጉም ፍቕሪ ክገልጽ ኣይምኽኣለን።”

* * *

ኩነታት ድሕሪ ኩናት ቀጸሉ። ምህርቲ ግጥምታት ገንፊሉ። መንእሰያት ምስ ቃላት ዓዶም ክላለዩ ዝተቐራረቡ ይመስሉ። እቶም ኣረፍተ-ነገራትን ሓረጎትን ግን ምስ ማዕበላት ባሕሪ፡ መቐረት መሬት፡ ሕብሪ ህዝቢ፡ ትምኒት ሃገር፡ ጽውጽዋይ ዓለምን ምስጢራት ፍቕሪን ንኸዋስኡ ትርጉም ኣብ ምንጻርን ምኩሕሓልን ይርከቡ። እቶም ቃላት ኣብ ውሽጢ ንህሪ ፍቕሪ መንእሰይ ስነ-ጥበበኛታት ኮይኖም ዝተብዑ ዘሎዉ ይመስሉ። ፈላስፋ ህንዲ ነቲ ጎዲሉሎ ዝብሎ ሃንፍ ፍልስፍና ንምምላእ ዘረባን ጽሑፍን ኣጽዒቐ ኣብ ፈቐድኡ ተማሃሩ እናበለ ክጭድር ኢዩ ዝሰማዕ። ቦቲ ናይ ብኸያትን ቁዘማን ተስፋ-ቀበጽ መንፈስ ኣይትገዝኡ። ብስነ-ጥበብኩምን ስነ-ፍልጠትኩምን ብርሃን ተስፋ ፍጡሩ እናበለ ኣብ ፈቐዶኡ ሓጎስ ክዘርእ ውዲሉ ይሓድር። ዝሕግዙዎ ግን ኣብ መገዲ ከም ዘሎዉ ጥራሕ ኢዩ ዝነገር። ሰልፊ መጽሓፍቲ ኣይሰጎመን። ሓይልታት ስነ-ጥበብ ኣይተወደቡን። እቲ ሓቂ ጽባቕ

አብ አፎም ከም ዘሎ ብዙሓት ነገሮም። እታ ገላጺት ቃል ግን ምውጻእ ከም ዝኣበየቶም ኣይሓብኡን። እታ ቃል ቦቲ ረቂቕ መጋረዲ ነጻላ ተኸዊላ ተተሃራርፎም እሞ ወጻእኩ እናበለት ትድንጉዮም ከም ዘላ ይሕብሩ።

መንእሰያት ቃላት ይእልሹ ኣሎዉ። ነቲ ዓቢ ሕልሞም ዝሃንጽ ቃላት ይውሕዶም ይኸውን። ነቲ ብማህዛዊ ፈጠራ ስነ-ጥበብን ስነ-ፍልጠትን ክገልጹዎ ዝምነዩ ናይ ሓቂ ጽባቕ ዝኣክል ቃላት ኣበይን ካበይን ኣርኪቦም ክእክቡ? ገለ ሓደስቲ ምጩዎት ቃላት ከም ዝኣከቡ ግን ድምጺተን ማእከላት ስነ-ጥበባት ይምስክር። ይገጥሙ ኣሎዉ መንእሰያት። ግን ገና ቃላት የድልዩዎም ኣሎዉ። ነቲ ብሃገራዊ ኣገልግሎት ዝበጽሑዎ ቦታታት ዝገጥሙ፡ ናይቶም ብፍቕሪ ዘዕለሉዎም መሓዞት ሰሓቕ ዘዘክር፡ ነቲ ዝረኸቡዎ ምስጢር ህይወት ብሓጐስ ዝገልጽ ቃላት ካበየናይ ዝኸሮም ይኩዓት? ካበየናይ መገዶም ይተሓፈስ? ካብ ውሽጢ ዒላ ትምህታቶም ብምንታይ ይገለል! መን ቃላት ይሃቦም? ምስቲ ኣብ ቅድሚኦም ተዘርጊሑ ዝጽውዖም ዘሎ ባሕሪ ንምምይያጥ ዘኸእል ቃላት ይደልዩ ከም ዘሎዉ ካብ ርሑቕ ትኩረት ኣዒንቶም ክግመት ይክኣል። ግን ዝኣክል ቃላት ዶኽን ይህሉዎም? ነቲ ዝጽበዮም ዘሎ ብሩህ ተስፋ መግለጺ ዝኸውን ቃላት ኣኪቦም ይኹኑ? ነቲ ዝሃንጹዎ ዘሎዉ መሰረት ሃገር ዘዘምር ቃላት ኣኪቦም ይኹኑ? እቶም ዓበይቲ ዝብሃሉ እንታይ ረኺቡዎም መጽሓፍቲ ተርጉሞምልና ዘይጸንሑ? ኣበይ ኣሎ እቲ ዝመዝገቡዎ ታሪኽ? ምንጪ ቃላት እኮ ምኹነና ኢዮም ዝብሉ። ክጽሕፉ፡ ክትርጉሙ ዝኸእሉ ውሒደሞም። ዝግደሱ፡ ዘፍቅሩ እውን ውሕድ ይብሉዎም። ንመጻኢ ብተስፋ ዝጽበዩ ውሕድ ይብሉዎም። ናይ ሎሚ ንግበር ዝብሉ ይበዝሑዎም። መንእሰያት፡ እዞም ዓበይቲ፡ እንታይ ኰይኖም ኢሎም ተገሪሞም። ድንቁርና ዝቐጥቀጦ ፍርያምነት ቃላት ክፈጥር ዝኸእል ዝመስሎም መንእሰያት፡ እንታይ ኰይኖም ነቲ ዓቢ መጻኢ ብተስፋ ዘይጽበዩ እናበሉ የስተንትኑ።

ዝገደደ ግን ናይ ባህጉታ መጽሓፊይ ኢዩ። ቃላት ዘፈልፍል ዛንታታት ፍጠር ትብለኒ ወግሑ-ጸብሑ። “ኣብ ገጸተይ ትርጉም ኣልቦ ቃላት ኣይትደጋግም። ተሰኪምካዮም ዝኸበዱኻ ቃላት ዘይኩኑስ ናብ ውሽጢ ህይወትካ ሰሪጸም ምስ ተወሃሃዱ ኢዮም ትርጉም ዝህቡ። ይብሃል ኢልካ እክለ ፈላስፋ እክለ ዓቢ ጸሓፊ ኢልካ ንመንእሰያት ኣይተሰንብድ። ዝርዝር ኣስማት ዓበይቲ

አብ ቆፎ ባዶነትካ ኮራሕራሕ እናብልካ አይተፈራርሐዮም ነዘም
አብ ጉደና ምዕባይ ዘሎዉ። አስማት ዓበይቲን ወራዙትን ጠቐስካ
አይትፈክረሎም።”

አብ ልዕሊ ስነ-ጥበብን ፍልስፍናን ዝዘንቢ ዝነበረ ጸሊም ደበና
ገሊህ ብርሃን ጽባቕ ሓቂ ከግህድ እየ ዝብል መልእኽተኛ ሓቂ
ናብ ሃገሩ አትዩ ዝብሉ ሰሚዐ። ገሊኦም ግን ካብቲ ተኸዊልሉ
ዝነበረ በዓቲ ሃገር ኢዩ ወጺኡ ይብሉ። ጸገም የለን። እንቋዕ መጽ።
ብደሓን ከኣ የምጽአዮ!

ጽሉል ኢዩ ዝመስል። ካብ ህይወት ንሓጺር እዋን ዝተለቐሓቶ
ዕምሪ ንመሬት ከተረክብ ትሳለ አብ ልዕሊ ዘላ አረጊት ፈረስ
ተኹይጡ መልእኽቱ ይጭድር ነይሩ። ንዕኡ ርእዩ ዘይሰሕቕ
የለን። ቅጥዒ ዘይብሉ ዓቢ መጽሓፍ ከም ዋልታ ሓዙ ሓደ
ሻምቡቆ ዝመስል ነዊሕ ብርዒ ድማ ከም ኡናት ናብ ሓደ ሰዉር
ዕላማ አቕኒዑ። ንዕኡ ጥራሕ ምስ ዝርአዮ አባይ፡ ክቃለስ እንከሎ
ምርኣይ ንዝርአዮሉ አስደሚሙ። ካብ ቃልሲ ቁሩብ አዕርፍ ምስ
አበለ መጽሓፉ አብ ዝኸፈቶ ገጽ ይከፈት ንጸላእቲ አፈራራሕኩ
ኢሉ ካብቲ ዝተገንጸለ ገጽ ተደጋጋሚ ቃላት ይፍኑ። ጸላእቲ
ክሃድሙ ይርአዩዎ ግዲ ነይሮምስ ሓጎሱ ንምግላጽ አብ ዝባን
ፈረሱ ሸሸ እናበለ ኪርኪር ይብል።

“እቲ ምንቃፍ ክትብሉዎ ጸኒሕኩም ምህያስ ክትብሉዎ ጀሚርኩም
ዘሎኹም ምልብባም ኢዩ ዝብሃል። ምህርቲ ፈጠራዊ ስነ-ጥበብ
ብኣለባሚ ክኢላ ኢዩ ዝፍተን። እቲ ክኢላ ልበዋ ኢዩ ዝገብር፣
ክልብም ዝደለየ ድማ ነቲ ልበዋ ይምርምር፣ እቲ ንጥፈት ብሓፈሻ
ምልብባም ይብሃል። እቲ በዓል ሞያ ንሰብ ብዛዕባ ስርሒት ስነ-ጥበብ
የለብም ኣሎ ኢዩ ዝብሃል፣ ነቐፉ፡ ሃይሱ ፍረ ሃልኩ ኣይርእን፣
ካብ ብርሃኑ ጸልማቱ ይዓዝዝ፣ እዚ ኣዘራርባ ካበይ ከም ዝመጽ
አይፈልጥን፣ ሃይሱ፡ ነቐፉ ኢልካ ንስነ-ጥበብ ክትርዳእ ምፍታን
ከንቱነት ኢዩ ትርፉ። ሓደ ሰብ ሚላ ልበዋ ክምሃር፡ ክዕለም ወይ
ክስልጥን ይኸእል፣ ለበውቲ ማለት ንፍርዖት ስነ-ጥበብ ተዓዚቦም
ንሰብ ዘለብሙ ኢዮም። አብ ስራሕ ልበዋ ዝተዋፈሩ ለባዊት ወይ
ለባዊ ይብሃሉ ኢዮም። ኣለባብማ ይኸእል’ዩ፡ ኣለባብማ ትኸእል’ያ፡
ኣለባብማ ይኸእላ’የን ወይ ይኸእሉ’ዮም ክብሃል ይክእል፣ ልባዎ
ሂቡ ወይ ሂባውን ከምኡ። አብ ሓደ መጽሔት ወይ ጋዜጣ
ወይ መጽሓፍ ልባዎ ጽሒፋ ዘይብሃለሉ ምክንያት ኣይርአየንን።
ልበዋ ቅብኣ፡ ልበዋ ስነ-ጽሑፍ፡ ልበዋ ተዋስኦ፡ ልበዋ ፊልም፡

ልበዋ ቅርጹ ወይ ስነ-ህንጻ ወይ ግጥሚ ወይ ሙዚቃ ክብሃል ዘይክኣለሉ ምክንያታትውን ኣይረኣየንን። ኣብ መንጎ ኣፍቀርቲ ስነ-ጥበብን ኣፍሪይቲ ስነ-ጥበብን ለበውቲ ኣሎዉ ማለት ምልብባም ንክህሉ ዝጽዕሩ ወይ ምልባም ዝስራሖም ወይ ልበዋ ዝሞያኦም ወይ ልባም ብቻል ወይ ብጽሑፍ ከቕርቡ ዝክእሉ ወይ ልበዋ ኣቕሪቦም ዝብሃሉ ክህልዉ ይክእሉ። እዚ ጥረ ዘርኢ ቃል ካብ ልቢ ኢዩ መንጪዩ። ስነ-ጥበብ ምስ ስምዒትን ሓሳብን እኳ እንተ ተቐራረበስ ዝያዳ ምስ ናይ ስምዒት ፍልጠት ኢዩ ዝዛመድ። ልቢ'ዩ ዝቕርቦ ማለት ኢዩ። ልቢ ኣሎምዶ? ብልባ ድያ ተፍቅሮ? ምስ ልቡ ኣይኩነን፡ ብዘይ ልበይ፡ ኣብ ውሽጢ ልበይ ኣትያትኒ፡ ልቢ የብሎምን፡ ልቢ የብላን፡ ለባም ኢዩ፡ ንለባም ኣምተሉ፡ ወዘተ. ይብሃል ኢዩ። ስነ-ጥበብ ካብ ልቢ'ዩ ዝውለድ ግን ኣይብልን። ስነ-ጥበብ ይፍጠር እምበር ኣይውለድን። ጽባቕኡ ኣብ ምፍጣሩ ኢዩ። ካብ ስምዒት ጥራሕ ኣይፍጠርን። ሓሳብ እውን ፈጣሪ ስነ-ጥበብ ኢዩ። ኣእሙሮን ልቢን፡ ሓሳብን ስምዒትን፡ ሕልሚን ራኢን፡ ውሃን ትሕቲ-ውሃን፡ እምነት፡ ፍልስፍናን ስነ-ፍልጠትን ናብ ባህሊ ተጠቐሊሎም፡ ንሕሉፍ፡ ንሕጂን ንመጻኢን ብርሃን ክህቡ እንክሎዉ ስነ-ጥበብ ይፈጥሩ። እቶም ክኢላታት ድማ ሞያ ልባወ የማዕብሉ'ሞ ይልብዉ ምእንቲ ሰብ ብፍረታት ስነ-ጥበባት ንምህብታም ክልብም ብልበዋ ስነ-ጥበብ ወይ ዝተጻሕፈ ልባዊ ብምንባብ ወይ ልበዋ ብምክታል። እናበለ ሰብ ክሳብ ዝድንጽዎ ይደጋግም እቲ መልእክተኛ ሓቂ።

ሳላዚ ፍልይ ዝበለ ዝመስል በዓል ኣረጊት ፈረስ፡ በዓል ዋልታ መጽሓፍ፡ በዓል ኩናት ብርዒን ስነ-ጥበባዊ ስራሓት፡ ትምህርቲ፡ ዝርጋሐ፡ ልበዋ ዝተዋፈረ ዘበለ ምስ ኩሎም ኣፍቀርቲን ሰዓብቲን ሓድሽ ፍቕሪ መስሪቱ። ኣብ መንጎ ኣፍሪይቲን ተጠቀምቲን ስነ-ጥበባዊ ምህርቲ ምርድዳእ ተጀሚሩ። ኩሉ ዓጊቡ። ሳላ ክእለት ልበዋ ደረጃ ብቕዓት ፍረ ስነ-ጥበብ ናብ ፍጹምነት ክቀራረብ ከም ዝክእል ተኣሚኑሉ። ንስነ-ጥበባዊታት ሓድሽ ዓለም ተራእዮም። መንፈሶም ቅሳነት ረኺቡ ሩፍ ኢሎም ክፈጥሩ ከም ዝክእሉ ተኣማሚኖም። ናብራ መግዛእቲ ሕሉፍ ስቓይ ናብ ምብቃዕ ከም ዘበለ ነብሶም ነጊሩዎም። ስነ-ጥበብ ንወዲ-ሰብ ክብሪን መጎስን ዝውዕለሉ እዋናት ከም ዝቐረበ ተሰሚዑዎም። ደገል ረሳሕ ባህሊ ብሓዊ ንምቅጻል ዝዓለመ ዓመት ዓመት ዝዝከር ሓደ ዓቢ በዓል ንምጽንባል ተሰማሚዖም።

“ካብ ጥንቲ ጀሚርና ንግዜ ጸበባን ጸልማትን ብምልክት ሽግ

ኢና ነህድሞ። ሕማም ብሓዊ ንፈውሱ፡ ሓዊ ዘየጽርዮ ነገር የለን። ሓዊ ካብ ኣማልኽቲ ተሰሪቑ ንወዲ-ሰብ ዝተዋህበ ሓይሊ'ዩ ዝብሉ ካብ ሓቂ ዝረሓቑ ኣይመስለንን። እዚ በዓል ኣረጊት ፈረስ፡ ዋልታ መጽሓፍን ኩናት ብርዲን ሃተፍተፍ ዝብል እናመሰለ ካብ ዝደግሞም ቃላት ምስ ሓዊ ዝተዛመዱ ኢዮም። ኣብዚ ሕጂ ንጽንብሎ በዓል እውን ነዞም ቃላት ኢና ክንደጋግም። ኩልና ብቐልና ከነጽንዎም ኣሎና። ስነ-ጥበበኛታት ድማ በብሞያኦም ከንጸባርቑልና ይግበኦም። ብግጥሚ እንተ ዘመሩዎ ኣይንጸልእን፤ ብስእሊ፡ ቅርጻን ስነ-ህንጻን እንተ ኣንጸባረቑዎ ንሕጎስ፤ ብሙዚቃ እንተ ዘርገሑዎ ባህ ይብለና፤ ብስነ-ጽሑፍ እንተ ፈጠሩዎ ንፍሳህ፤ ብፊልምን ተዋስኦን እንተ ኣወሃሃዱዎ ድማ ደስ ይብለና። ብሳዕስዒት እንተ በሉና'ውን ምስኦም ንስዕስዕ። እዚ ፍሉይ ዝኹነ መድሓን ስነ-ጥበብ መልእኽተኛ ካብ መጽሓፉ ግንጽል ኣቢሉ 'ሓዊ፡ ባርዕ፡ ጓህሪ፡ ቁልዒ፡ ሃልሃልታ፡ ረመጽ፡ ድጉል በርቂ፡ መስታ፡ ጠራዕራዕ፡ ሓሙኽሸቲ፡ ምቅጻል' ቃል ብቐል እናስምዐ ክደጋግም ንሰምዖ ኣሎና። ኣቃጽሉ ይብለና ኣሎ። ዓመት ዓመት ክንደጋግም ተማሕጺኑና። እቲ ቀደም ስራሓት ስነ-ጥበብ መሲልኩም ንህዝቢ ዓሚጽኩምሉ ዝነበርኩም ስራሓት ይቕረ በሉልና ኢልኩም ኣብ ቅድሚ ህዝቢ ኣቃጽሉዎ ይብለና ኣሎ።" ኢሉ ገሊጹ እቲ ዘይስልክዮ ፈላስፋ ህንዲ፡ ብዛዕባ'ቲ በዓል ኣመልኪቱ።

ኣብ መጽሓፊይ እቲ ሓሳብ ከም ዝተተግበረ ገይረ ኣስፊረዮ። ባህጉ'ውን ብዘይ ጸገም ተቐቢላቶ። ኣብ ሓደ ገጽ ባህጉ'ታ መጽሓፊይ እዚ ዝስዕብ ይንበብ። “ብምሉእ ስምምዕ ኩሉ ሕብረት ስነ-ጥበብ ነቲ ዓመት-ዓመት ዝዝከር በዓል መዓልቲ ‘ጽባቕ ሓቂ’ ዝብል ስም ተገይሩሉ። ኣብ ከባቢ ጉሓፋት ክከናወን ድማ ብምሉኦም ኣባላት ተሰማሚዖም። ከም ኩሉ ባህሪ በዓላት ዝዝረብ ምስ ተወድኦ ከም ቀንዲ ፍጻመ ናይቲ በዓል ናይ ዘይብቐዕ ስነ-ጥበባዊ ፈተነታት ሓዊ ናይ ምቅጻል ስርዓት ይግበር። እቶም ዘይብቐዑ ፊልምታት ኩኑ ጽሑፋት ወይ ኣሳእል ዝሰርሑ ውልቀ-ሰባት ንህዝቢ ይቕረ በሉልና እናበሉ ንስራሓቶም ናብቲ ነበልባል እሳት ይድርብዮ። ህዝቢ ድማ ሓጎሱ ብጣቕሚትን ዕልልታን ይገልጽ። እቶም ኣብ ስነ-ጥበባዊ ምፍራይ ምህርቲ፡ ዝርጋሐን ትምህርቲን ዝነጥፉ ድማ ዝተምሓየሽ ፍረ ንኸቐርቡ መብጽዓ ይገብሩ።”

* * *

ትጃር ተዋስኦታት ክደርስን ክኣሊን ግዜ ይሓልፈሉ።

ተዋስኦታቱ መስትያት ህዝቡ ከም ዝኹኑ ብኹርዓት ይደጋግም። “ኣብ መወዳእታ ፈጠራዊ ድኻመይ፡ ነፍሲ-ወከፍ ኤርትራዊ ኣብ መድረኻተይ ገጹ ከም ዘለሊ ክገብር እዩ።” ክብል ሰሚዑ ትጃር ኣብ ሓደ ኣኼባ። ቀጺሉ፡ “ኣብ መድረኻተይ ተባቦ ትብዓቱ፡ ፈራሕ ፍርሓቱ ከለሊ ኢዩ። ቃልሲ ሓቂን ሓሶትን ብግህዶ ኣብ መድረኽ ኣመልኪተ ኣብ ልቢ ሰብ ከመዝግቦ እዩ።” ክብል ሰሚዑ።

ትጃርን ዘረባኡን ተረሓሒቆም ኣይፈልጡን። ከምቲ ዝብሎ ይፍጽሞ ኢዩ። ኣዲንቱ ሰንጠረዥም ዘይኣትዉዎ ክወል ምስጢር ሰብ ዘሎ ኣይመስልን። ብትብዓት ጽሑፉ ንልዑላት ጸጋታት ሓበን፡ ሓብ፡ ሓቂ ካብ መዓሙቕ ጠባያት ጐቲቱ ከውጽእ እንከሎ ይግረም እዩ። እቶም ዝተሓብኡ ምልክት ከንቱንት ሰባት ድማ ካብ ጫፍ ብርዑ ሃዲሞም ከምልጡ ኣይርኣኹን። ትጃር ግን ጨካን ኣይኮነን። ንሰብኣውነቶም ክሕምትል ኣይርኣኹን። ክውድስ እውን ኣይተዓዘብኩን። ቦቲ ፍሉይ ቅዲ ተዋስኦታቱ ንኹሉ ውራይ ናብራ ብልዙብ ፍሽኽታ ኣስተንቲንና ከም ንሓልፎ ኢዩ ዝሕግዘና። ንኸፉእ ምንሕሳይ ንጽቡቕ ምጐሳይ ግን ክፈቅድ ኣይርኣኹን።

* * *

ምስ ኣዛሚትን መሓመድ እድሪስን ርሒቐ ኣይረሓቐኩን። እንዳ ቡን ተራኽበና ነይራ። መሓመድ እድሪስ ምስቲ ቡን ዘፍልሕ ከይተመያየጠ ወይ ከይተኻትዐ ቡን ክሰቲ ርእየዮ ኣይፈልጥን። እቲ ዝእልሾ ዘሎ ታሪኻዊ ሓቂውን ኣብ መገዲ ደው ኢሉ ይገጥሞ ይኸውን እዩ ዝብል። ከምቲ ንቡን ንሓቂውን ምሒር ምስ ተኻትዐዮ ክቃረቦ ዝደሊ። ካብ ቡን ዝረኽቦ ፍልጠት ከም ዘሎ ናብ ምጥርጣር እዩ ዝደፋፋእ። ሓደ ግዜ ቡን ምራራን ካብ የመን ዝመጸ ሞካን ሓዋዊሱ ኣብ ገዛኡ ከም ዝሰቲ ነጊሩኒ። ቅኑዕ ታሪኽ ንምርካብ እውን ብዙሕ ዓይነት ምርምር ክገብር ተዓዘብዮ። ግዙእ ስነ-ጥበብ ስለ ዝኹንኩ ግዲ ኰይነስ ጣዕሚ ዘሎዎ ታሪኽ እንተ ዘቐርበልና እናበልኩ እምነ።

ሐደ ተዋሳካይ እጃመይ መሊሽ ኢሉኒ ዝሕገሰ ሰብ ኣይኩንኩን። መን ከም ዘተኣታተዎ ዘይፍለጥ፡ ኣብዚ ዓዲ፡ እጃም መሊሽ ኢልካ ተዋስኣይ ምምሳል ንቡር ኩይኑ ኣሎ።

ቃቐጣ መጽሓፊይ ጉዕዞ ኣይወዳእናን ኢያ ትብለኒ። በሊዓ ክትጸግብ ኣይርእኹን። ዝተጸሞቐን ዝተፈትፈተን ንዓኣ ክኸውን ትምን። ብሓደ ወገን መዳለዊት ኢያ። ዳርጋ ድላዮም ይግበሩ ትብሎም ተዋሳኢቲ ፈጠራዊ ዛንታ ኣሎዉ። ናይ ሓደ ባህሪ ገጽ ኢዩ ኢላ ትቐበሎ የብላን። ገጽ እኹል ኣይኩነን ካብኡ ሓሊፍካ ንውሽጢ ኩዓት ኢያ ትብል። መብዛሕትኡ ጠባይ ተዋሳኢቲ ዛንታ እውን ኣይትቐበሎን። ጠባይኮ ናይ ዝተወሰኑ ባህርታት ምድግጋም ኢዩ፤ ዘይ ልማድ ግብሪዮ! መንነት ሰብ ከረድእ ኣይክእልን ኢያ ትብል። ካብ ገጽን ጠባይን ሓሊፍካ ንውሽጢ እንዶ ጥለቕ! እንታይ ኢዩ ውሽጢ ዘፍርሓካ? ገጽ-ባህሪ ኢልካ ዘረባ እንታይ ኣምጸኦ? ባህሪን ጠባይን ግዳማዊ ኢዩ። ገጽ ኢልካ ዘረባ ኣይትቐበሎን። ገጽ ከም ባህሪ ግዳማዊ ልብሲ ኢዩ። ውሽጢ ኣቲኻ ኢኻ ሰብ ትረክብ ኢያ ትብለኒ። ሰብ ድለ! ሰብ ድለ! ዘይ ሰብ ባህሪ ወይ ጠባይ ኢልካ ኣብ ገጽተይ ከተስፍር ኣይትፈትን በሃሊት ኢያ - ባህጉ መጽሓፊይ።

መጽሓፊይ ንገሊኣቶም ከመይ ከም ዝኹነት ኣስተባሂልኩም ትኹኑ። ንበዓል ትጃር፡ ፈላስፋ ህንዲ፡ ሚሊና፡ ማለት ነዞም ኣብ ዕለታዊ ናብራይ ሓሓሊፈ ዝመዝገብኩዎም ሰባት፤ ገጢሞምኒ ድዮም ገጢመዮም ብዘየገድስ ከም ድላይኩም ኣብ ገጽተይ ዓንድሩ ኢያ ትብሎም። ባዕሉ ጳቕጥ እናኹነ እምበር ዋላ ንኣላይ ኣጅኻያ ትብሎ። ናብራ ባህጊ ዝሓለፉ መጽሓፊይ ንሰብ እምበር ንባህሪ ወይ ንጠባይ ኣይጥዕምን። ሕጋ ሰብ ክነገስ ኢዩ። ኣነ ድማ ዓይኒ ሰብ ንኸርኢ ዘይክወን ኩይነ። ከም ካልኣት ባህሪ ወይ ጠባይ ኢሊ ዘደዓዕሶ ኣይረኸብኩን። ኩሉ ሰብ ኩይኑኒ። ኩሉ ደላይ

ናጽነት። ኩሉ አይትተንክፈኒ፣ ኩሉ እንታይ አእተወካ፣ ኩሉ መን ኢኻ ንሰኻ ኩይኑኒ። ብስክፋት ዳርጋ መንሚን ነይረ። ማህዚ ግን ቀለብ ከም ቀለብ አገልጊሉኒ። መጽሓፊይ ድላይካ መሃዝ ኢዩ ጭርሐኡ። ኣብ መወዳእታ ግን ሰብ ርኽብ ኢዩ ትእዛዛ። ንስነ-ጥበብ የፍቅር እዩ ካብ በልካሞ ጽባቕ ፈጢርካ ናብ ገጽተይ ሞባእ ንምውዳቕ ኣብ ኤርትራ ብሕልፊ ኣብዘም ጸሓይ ዘምልኹ ሰባት እንዶ ኣተኩር! እዘም ምስ ብርሃን ዝዋስኡ እንዶ ተጃመቶም! ነዘም ፊተውቲ ባሕሪ እንዶ አቀራርቦም! ጸሓይ ጉንዖ አሎኒ ኢዩ ትብላ ንኤርትራ! ካብ ቀደም አፍቃሪትና ኢያ።

አነ ድማ ሰብ ረኽብ። በዓል ሚሊና፡ ሱሌማን፡ አዛሚት፡ ባህታ፡ ትጃር፡ ፈላስፋ፡ ህንዲ፡ መሓመድ እድሪስ፡ አላይ እንተ ዘይፈጥር ምስ መን መዋጋዕኩ? “ዕድል ዘሎካ ሰብ ኢኻ!” ኢላትኒ ሓንቲ ካብተን ጽባቕ ፍጥረት ዓለም፡ “አዕሩኽቲኻ፡ መሓዙትካ፡ መሳቱኻ፡ አፍቀርቲኻ ባዕልኻ ፈጢርካ ካብ ብርሃን ዘይርአዮም ደቂ ጸልማት ምርሓቕ ናይ መን ኩይኑ? ምስ ብጽትካ ወግዒ መዓስ ይጽገብ? ንርእሲኻ ዝበልካዮ መአዲ ንዓናኳ አኽሊ፡” ኢላትኒ።

ቅጥዒ ዘይተዓደለ ገዛይ ሓዳሩ ገርነውነው ተቐይሩ። ንበይነይ ንኢሰዮ። ንታሪኽ ሕልፈቱ መንበሪ ዝኸውን ሳንዱቕ ስለ ዝሰኣንኩ ከይተፈለጠኒ መርአዬ ከብሒ ምሂዘ። እታ ንስሩሕ አቕሓ ዕንጸይቲ ከተንብር ዝተሰርሐት ብርኽ ዝበለት ቦታ፡ ቀንዲ ሃብቲ ገዛ መሲላ ስለ ዝተራእየት ምልእቲ ገዛ በዛ ንእሽቶ መድረኽ ጥራይ ተፈለግ። ፈለማኳ ጥቕማ ብመጽሓፍ መሓመድ እድሪስ ተጋሂዱ። ክትብል ግን ማዕረ ትጃር ካብተን ዝዕንድረለን ዓበይቲ መድረኻት ንዓኣ ዝመርጹ ግዜ መጹኡ። ትጃር ንምግናንን ንሰሓቕን ክልተ ካብተን ኣዘውቲሩ ዝጥቀመለን ቅዲ ኣዛናትዋ ደኣ ኩይነን እምበር፡ ኣብ ካልእ ገፊሕ መድረኻት ዘይርአዮ ኣብዛ ጭልቓ መድረኽ ገዛይ ከም ዝግለጹ ይምስክር። ብሕልፊ ምስ ተዋሳእቱን ኣላይ መድረኽን እንተ ዘይተሰማሚዑ ምላሽ ኣብ ናይ ገዛይ መድረኽ ዝጽብዮ ይመስሎ።

ትጃር ምስ ተዋሳእቲ ይበኣስ ኢዩ። ንሓንሳእ ቀሊል ባእሲ ኢልካ ዝሕለፍውን ኣይኩነን። ብግዜ ምልምማድ ብዙሕ ሻብ ኣብ ጽሑፍ ዝሰፈረ መግለጺ ናብ ግብሪ ክትርጉም እንከሎ ገፊሕ ፍልልይ የስዕብ። ኣላይ መድረኽ ኣየለለኹሞን ክብል እንከሎ ተዋስኣይ ድማ እንሄልካ እንዶ ክብል ይስማዕ። ትጃር ብዓይኒ ኣላይ መድረኽ ጥራሕ እንተ ዝርኣ ጽቡቕ ነይሩ። ብዓይኒ ደራሲ

ክርስቲያን አሎም ዝብሉሉ ግዜ ድማ ውሑድ ኣይኩነን። ቀደም ድርሰቱ ንኣላይ መድረኽ ሂቡ ውጽኢት ይጽበ ነይሩ። ኣብዚ ሕጂ ግን ባዕሉ መራሕ መድረኽ ዝኹነሉ ግዜ መጸኢ። ንኣደ ወይ ክልተ ተዋሳኒቲ ፍልይ ኣቢሉ ናብ መድረኽ ገዛይ ብምምጻእ ወጥርታት ክትዕ ክፈትሕ እንክሎ ተግዚቦዮ።

ትጅር ንሚሊና ሒዞ ድዩ ኣብ ቱሽቱሹ ሸኩዑ ወይ ድማ ኮብኪቡ ምናልባት'ውን ጎቲቱ ብዘይ ቆጸራ ንገዛይ መጸኢ። ረፋድ ኢዩ ነይሩ። ኣብቲ መቐበል ኣጋይሽ ኩይነ ገለ ንመጽሓፊይ ክጸምቆ ዝሓደርኩ ንከምፕዩተሪይ ኣመንጊገ ከውሕጣ እናተቓለስኩ ማዕጾ ተጂሕኩሐ። ልማናይ ተሰሚዑ፡ በተን ገጸን ክመልሳለይ ደልየን ዘሎዎ ለገስቲ ስነ-ጥበባዊ ንቕሓት፡ ለይቲ ክትኮበለይ ዝሓደረ ዱቃ ሃብቲ፡ ሃፊ ከይስወረኒ ስለ ዝተደሃልኩ፡ ጸሓይ ብራቕ ጀሚረ ኣብ ህጽጽ ተብተብ ምጽሓፍ እየ ኣርፊደ። ከም ኣመላ ትቕበሎ ምስ ተቐበለት መጽሓፊይ ኣፋ ዓጽያ። ኣብ ምምንጋግ ምስ በጸሕኩ ከኣ ድኻሙ ብዘይካይ ዝፈልጠ የሎን። ከምዚ ኢለ እናተሳለኹ ኣብ መንጎ ምቁራጽ ነተን ብኸንደይ ጸዕሪ ዝተኣከባ ምንጋፍ ማለት ምጂኑ ፈሊጠ ነይረ፤ እንተኹነ ማዕጾ እናተጂኩሐ እዝነይ ኣጽሚመ ክቕጽል ኣይክኣልኩን።

ኣብ መንጎኦም ዝነበረ ዘይምቅዳው ገዛ ምስ ኣቶዉ ተጋሂዱለይ። ሚሊና ናይ ምውሓጥ ተኸእሎኣ ተጠቂማ ስምዒታ ኣብ ገጸ ኣይተለኸየቶን። ካባይ ሓቢኣ ንክትክውሎ ግን ኣይከኣለትን። ዝተዓማጸጸ ስምዒታ ገሊኡ ኣብ ድምጻ ተቐርቂሩ ገሊኡ ኣብ ኣዲንታ ተዓቕቡ ከስክእ ኣስተውዒለ። ገጽ ትጅር ግን ካብ ቀደሙ ግሉጽ ዕዳጋ ኢዩ። ናቱ ኣይሓብእ ናይ ሰብ ኣይክውል - መስትያት ኢዩ። ተዋስኦ መስትያትዩ በሃላይ ስለ ዝኹነ መድረኽ ድማ ከም መስትያት ኩይነ ከገልግል ከም ዘሎዎ ይኣምን። ሕቡእ ቃል ኩነ ግብሪ ከም ዘይፈቱ ንተዋሳኒቱ ብዙሕ ግዜ ነገሩዎም።

ርግእ ኢሎም ምስ ተዘራረቡ፡ ሚሊና ናብ መድረኽ ሓኹራ ነታ ዘባኣሰቶም ቊርሶ እጃም ንክትደግማ ተሰማሚዖም። ቀደም ሚሊና ኣብ ገዛይ ክትነብር እንከላ ዘኪረ። መስክር እንተ ዝብሃል ነዘን ንእሽቶ ክፋል እጃማት ክሳብ ዘንጸራሩዎ ትደጋግመን ከም ዝነበረት ንትጅር ኢዱ ጠቂዐ ምነገርኩላ። ብቋንቋ ኣባላት ስነ-ተዋስኦ ንገሊኣን ቊርሶ ዝብሉወን ንእሽቶ ክፋል ወይ ቊርሲ እጃም ተዋስኣይ ብምሒር ምድግጋም ኣነውን ብቓለይ ኣጽንዐን ነይረ። ትጅር ግን ኣይግበን።

“ሐደ ተዋሳካይ እጃመይ መሊኸ ኢሉኒ ዝሕጎስ ሰብ ኣይኩንኩን። መን ከም ዘተኣታተዎ ዘይፍለጥ፡ ኣብዚ ዓዲ፡ እጃም መሊኸ ኢልካ ተዋስኣይ ምምሳል ንቡር ኩይኑ ኣሎ። ባእታ እጃም ቊርሶ ስለ ዝኹነ ተዋሳካይ ቊርሶ ክመልኽ ይግደድ። እጃም ብቊርሶታትዩ ዝህነጽ። ንነፍሲ-ወከፍ ቊርሶ ተባሂሉ ዝተመደበ ስምዒት ከም ዘሎ ኣብ ሕልና ተዋስኣይ ክሰርጽ ኣሎዎ። ነታ ቊርሶ ብፍላይ ዝተመረጹ ቃላትን ምንቅስቃሳትን ከም ዘሎዉ እውን ምስትውዓል ጥራሕ ዘይኩነ ምእማን የድሊ። ብርሃን እንተ በልና ድምጺ ወይ ኣለባብሳን ኣመላኽዓን ምስ እጃም ዘይኩነስ ምስ ነፍሲ-ወከፍ ቊርሶ ክዛመድ ከም ዘሎዎ እኣምን። ኩሉ ድምር ቊርሶታት ኢዩ። ንቊርሶታት ኢና ከከም ዝምድናኦን ክንሰርዕ ላሕ ንብል። ምስ ሚሊና ብሓንቲ ቊርሶ ኢና ተፈላሊና። ኣብዛ ደፋር ቊርሶ ምስ በጽሐት ግቡእ ድምጺ ካብ ምሃብ ተቐጢባ። መትከል ዘየመልክትን ውሳኔ ዘየጨብጥን ድምጺ ተጠቐማ። ንጸሓፋይ ተፍቅርዮ ዲኺ ንእትብል ሕቶ ንምምላስ ድምጺ ጠፊኡ። ማለት ካብ ስምዒታ ልሒኹ ኢዩ ዝወጽእ ዘሎምበር ንሰማዕቲ ብግርህና ኣይተፈነወን። ነቲ ድምጺ ጉርሒ ሓሊኹዎ።”

ትጃር እናተዛረበ፡ ፈላስፋ ህንዲ ከይርኣናዮ፡ ኣትዩ ክስምዕ ስለ ዝጸንሐ ትጃር ዘይተጸበዮ ምላሽ ኣውራዱሉ።

“ትጃር! ንዝኹነ ነገር ምላሽ ዘሎዎ ድዩ ዝምስለካ? የፍቅር ኣየፍቅርን እኮ ኣይኩነን እዚ ዓለም። ስምዒታ ዘይትፈልጦ እንተ ኩነትኩ? ድምጺ ከመይ ኢሉ ይእዘዛ? ልሒኹ እምበር ተፈንዩ ክጽውዕ እንተ ዘይክኣለኸ? ግድን ድዩ ኩሉ ነገር ክምለስ? ዘይምምላስ ምምላስ’ዶ ኣይኩነን! ዘይምውሳንስ ንዘይ ምውሳን’ዶ ኣይኩነን!” ኢሉ ዓው እናበለ ስሒቐ።

“መን ከም ዝስሕቕ ከርእየካ እየ። ንስኻ ትዛረቦ ዘሎኽ ካልእ ኣምር ኢዩ። ኣብቲ ዝተውሃበ ድርሰት ‘ንጽሓፊ የፍቅር’ ዝብል ኣሎ። ካልእ ተዋስኦ ክትደርስ እንተደልያ ግን ኣይፈልጥን።”

“እሞ ነቲ ጸሓፊ ከም ተፍቅሮ ክትገብር ትኸእል ዲኻ? ኣይወሰንኩን እንተ በለትኩ?”

“ነዩናይ ጸሓፊ ኢኻ ትብል ዘሎኻ? ነዚ ብድርሰተይ ተፈጢሩ ምስኣ ዝዋሳእ ዘሎ ማለትካ ድዩ?”

ሚሊና ኣብታ መድረኽ ዘኸቲማ ከይትተርፍ ግዲ ሰጊኣስ ዘይልማዳ ሓሳባታ ብድፍረት ገሊጸ። ዓይና ናባይ ገይራ፡ “ክልተ

ጸሐፍቲ ድዮም ሓደ ኣይተረድአንን። ኣብዚ ገዛ ዘሎ ጸሓፊ ምስቲ ኣብ ተዋስኦ ዘሎ እናተሓላለኸ ምፍታሕ ኣብዩኒ። ትጃር ሓደ መሲሉም እምበር ኣዝዮም ዝተፈላለዩ ኢዮም። ኣነን እታ ኣብ ድርሰት ተዋስኦ ዘላን እውን ሓደ ኣይኮናን። ከም እትርእዩዎ ትጃር ተዋስኦ መስትያትዮ ኢሉ ብናቱ መረዳእታ ናተይን ናይ ጸሓፊን ታሪኽ ዝመሰሎ ደራሲ ኣብ ዘይጸገምና ኣቲና ኣሎና። ነዚ ኣብዚ ገዛ ዘሎ ጸሓፊ ምስ ነብሶይ ምስ ተዓረቕኩ ጥራይ እየ ዘፍቅር።”

ፈላስፋ ህንዲን ትጃርን ንሚሊና ሕቶታት ኣብዚሒምላ። ሕቶታቶም ባህ ኣይበላን። ንዓይ ተፍቅረንን ዘይተፍቅረንን ምኒና ምስ ሓተቱዋ ግን ቦቲ እምብዛ ምዕቡል ክእለት ተዋስኣዊ ብልሓታ ውሒጣቶ እምበር ደሓር ንኣዛሚት ከም ዝነገረታ ብሕርቃን ምተቓጸለት ነይራ።

“ናይ ህይወት ኣይትሕተቱኒ፡ ካብ ህይወት ባሕትየ ካብ ዝፋኖ ነዊሕ ኮይኑ። ኣብ በዓቲ ስነ-ጥበብ ካብ ዝዕቆብ ኣይወሓደን። ተዋሳኢት እየ ብተዋስኦ ከኣ እነብር። ኣብ መድረኽ እየ ዘፍቅርን ዝጸልእን። ንጸሓፊና ከምቲ ንሱ ንመጽሓፉ ኣይኹን እምበር ኣፍቅሮ እየ። ንፍቕሪ ኢሊ ግን ሓንቲ ስጉምቲ ንድሕሪት ክጥምት ኣይክእልን። ንሱ’ውን ሓይለይን ድኽመተይን ይፈልጥ ኢዩ። እታ ኣብ ድርሰት ትጃር ዘላ ተዋሳኢት ነቲ ኣብ ድርሰት ዘሎ ጸሓፊ ከተፍቅሮ እንተ ተደልዩ ጸገም የለን። ካብ ተዋስኦ ናብ ህይወት፡ ካብ ህይወት ናብ ተዋስኦ ካብ ዘለልና ግን ስምዒተይ ይዘናበል’ሞ ድምጺይ ምእዛዝ ይኣብዩኒ።” ኢላ ካብ መድረኽ ወሪዳ። ናባይ ቅርብ ኢላ፡ “እሞ ኩሉ ከመይ ኣሎ?” ምስ በለትኒ ሓንቲ ናይ ቀደም ደርፊ ዘኪረ ብንኡስ ናቋ ዓጂብ፡ “ስለምኻድ ኪድ’ሞ፡ ኣይትዛረቢ መለየ፡ ኣይትዛረቢ!” ኢሊ ተፋንዩያ።

እዛ ባህጉ መጽሓፊይ እንታይ ኢሊ ጀመርኩዋ ዝበልኩሉ እዋን ዝሓለፈ መሲሉኒ ነይሩ። ኣብዚ ሕጂ’ውን ንሓንሳብ ከምኡ ዝስምዓኒ ግዜ ኣሎ። ብኻልእ ወገን ግን እንቋዕ ነቲ ዝነገሩኒ መዝገብኩም እብል። መጽሓፊይ ግን ከይተፈለጠና እምበር ምምዝታብ ስራሕና ኣይኮነን እናበለት ክትግስጸኒ እንከላ ብጽንዓት መትከላ እግረም። ስቕ ኢልካ ፍጠር! ካልእካ ንኻልእ ሃቦ! ኣነ ፈጠራ ጥራሕ እየ ዝጽበ ትብለኒ። ሓቃ ድማ፡ ብጽሩይ ጽማቕ ሓቅታት ምርዋይ እንታይ ከፊኡዋ! እንታይ ከይብላ ልግዕ ሕልምታት! ነዚ ኩሉ ኩነታት ድሕሪ ኩናት ኣብ ሓንቲ ኩላሶ ጠቕሊሉ ንዒ ብልዕለይ ዝብል

እንተ ረኽባ እንታይ ከፊሉዋ! ይዋኢኡ ከማይ ግዙእ ስነ-ጥበብ! ትምህት ምሉእ ሃገር ብላንቲ ዕምኮ ጨቢጡ ንኣለሽቲ ጽባቕ ሓቂ ንኸረክብ ክሳብ ዝዕሹ ዝልብም! ክሳብ ዝበራበር ዝሓልም! ብቐትሩ ባሕሪ ምስ ኅቦታት ክምድር ዝሰምዕ! ካብ ዕንባባታት መዝሙር መንእሰያት ክእክብ ዘይሓፍር! ህዝቢ ምስ ኣማልኽቲ ክዋዘዩ ሰሚዑ ጸብጸብ ከቕርብ ካብ በላ ደኣ እንታይ ከፊሉዋ! - መጽሓፍ ዘይትሻድን! ኩሉ ንፍቕሪ ኢዩ፡ ኩሉ ንሰላም ኢዩ፡ ኩሉ ንሰሓቕ ኢዩ ዝብል ረኽባ ደኣ እንታይ ከፊሉዋ ባህጉ ዘይትሃጥር! ዘይትዛዘም! ሙዚቃ መጻኢ ኣቐዲሙ እናሰምዐ ናይ ሓዋሩ ብርሃን ዝርኣዩ ኣገልጋሊ እንተ ረኽባ ደኣ እንታይ ዘየሕጉስ ኣሎዋ?

* * *

መድረኽ ገዛይ ኣብ ዘይኣተወቶ መኣዝን ናብራ የብላን። ኣብ ካልኡ ዘኹደደ ኣብኣዩ ዘውዕል። ኣብ ዝጸንሐ ጸኒሑ ፈላስፋ ህንዲ ኅተት እናበለ ናብ ገዛይ ይመጽእ። ትጃር ገዛይዩ ከይብለኒ እሰግእ። በዓል ሱሌማንን ባህታን ወልፊ መድረኽ ጥራሕ ዘይኩነ ብግዜኡ ማዕረ ወልፊ ቍርሲ ዘሕደሩሉ ገዛይ ኢዩ። ኣሣሚትን መሓመድ እድሪስን ከረን፡ ከረን እናበሎም እምበር ኣስመራ እንተ ኣትዮምስ ናብ ገዛይ ከየበሉ ኣይከዱን። ሚለናን ኣላይን ካልኣት ከምኣቶምን ጭፍራታት ትጃር ስለ ዝኹኑ ኣሰሩ ተኸቲሎም ይስዕቡ። ኣጸምው ኣቢላ ሚለና ብደይ-መደይ ናባይ እትመጸሉ እዋናትውን ኣሎ። ኣብ ገዛይዎ እንታይ ዘይግበር? ዘተ ድርሰት ተዋስኦታት፡ ጥንሲ ፈጠራዊ ዛንታታት፡ ጽምቋ ታሪኻዊ ጽሑፋት፡ ክትዕ ፊልምታት ብግሩህ ዘረባ ሕውነት ክሕቆፍን ክሰራሰርን ውዲሉ ዝሓድረሉ ግዜ ኣሎ። ዳርጋ ብምሉኡም ደቂ ስነ-ጥበብ፤ ቀባእቲ፡ ቀረጽቲ፡ ሃንጽቲ፡ ገጠምቲን ኣዝማድን ዝእከቡሉ እዋናትውን ኣይወሓደን።

ነቲ ግዜ ዝሓለፎ ኣረጊት ገዛይ፡ ላዛ ታሪኹ ከይጠፍኦ ብዘመናዊ ቅርጺ ንዋዕላን ዕላልን ስነ-ጥበባት ከጽልል ኣሎዎ ዝብሉ በዚሓም። ትጃርን ደቂ-መዛምርቱን ሓይሊ ቅየሳ ናብ ዕብላለ መድረኽ ንኸዘንብል ማዕረ ሓድሽ ተዋስኦ ደሪሶም ንኸርእዩ ድሉዋት ምጃኖም ይገልጹ። ፈላስፋ ህንዲ ድማ፡ “ቀለምቀመሳት ስለ ዘየጫንዉዎ ኣብ ሃገርና ጽላል ስኢኑ ዘሎ ፈላስፋ ኢዩ። እዛ ገዛ ጽላል ዳዕሮ ፈላስፋታት ንበላ። ስነ-ጥበብ ፍልስፍና ኢዩ ስኢኑ ዘሎ። ብዘይ ፍልስፍና ፊልም፡ ተዋስኦ፡ ቅብኣ፡ ህንጻ፡ ወዘተ. እንታይ መቐረት ክህሉዎ ከም ዝኸእል ኣይፈልጥን። ነዚ ኢሊ እየኮ ኤርትራዊ ፍልስፍና ኣብ ጉዕዞ ስነ-ጥበብን እምነትን እትብል

መጽሐፍ ዘበርከትኩ።” እናበለ ክላፊ ዝደኸሞ ይሰብኽ።

እቶም ካብ ማእከል ዓዲን ካብ ኣርባዕተ ኩርናዕ ዓለምን ብመንፈስ ዝተዋሃዱ ኤርትራውያን ግን ዝኸፈል ከፊሎም ንኹሉ ከም ዝጥዕም ገይሮም ገዛይ ንውራይ ስነ-ጥበብ ከም ዝውዕል ይሃንጹዎ ኣሎዉ። መነባብሮይ ኣብኡ ከም ዝጥርነፍ ስለ ዘረጋገጽለይ ድማ ቀሲኒ። ንፍልስፍና ምቹእ ቦታ ከም ዝሃቡዎ ምስ ሰምዐ ፈላስፋ ህንዲ፡ “እንቋዕ ብህይወተይ ዓወት ፍልስፍና መስከርኩ።” ኢሉ ብእምብዛ ሓጉስ ንብዓት ብንብዓት ኩይኑ ምእባድ ከም ዝኣበዩ ትጃር ኣዘንትዩለይ።

ንኣረጊት ገዛይ ብሓድሽ ፈጠራዊ ማህዚ ፍሉይ ስነ-ህንጻዊ ህይወት ምሃብ ናይ ብሓቂ ኣፈሲሁኒ። ኤርትራውያን ኣብ ዝሃሎዉ ሃልዮም፡ ብጥሙር መንፈስ፡ ንሓደ ናይ ግዜ መግዛእቲ ኣረጊት ገዛ፡ ብናይ ገዛእ-ርእሶም ፈጠራዊ መሃዝነት፡ ናብ ወቕታዊ ኣዳራሽ ስነ-ጥበብን ፍልስፍናን ክቕይሩ ምርኣዩይ ዓቢ ትርጉም ሂቡኒ። ሱሌማን ነዚ ርእዩ፡ “እዚ ውጽኢት ስነ-ኣእሙራዊ መንቋሕቋሕታ ኢዩ። ጸዕሪና ብኸንቱ ኣይሃለኸን። ብልሓት ኩናት ስነ-ኣእምሮ ብብልሓት ፍቕሪ ከም ዝመለኸና ኣይትጠራር።” ምስ በለኒ ነቲ ዝሓለፈ ግዜ ኣዘኪሩኒ። ብሕልፊ ለይቲ ንግሆ እናጃሕኩሉ ቍርሲ ሕልበት ክብሉ እንከሎዉ ዘኪረ ናይ ልበይ ስሓቕ። ቀንዲ ዘሓገሰኒ ግን ሰብ ብዛዕባ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን ምግዳሱ ኢዩ። ዓይኒ ሰብ ካብ ግዙፍ ነገር ናብ ረቂቕ ምስጢራት ከተኩር ምጅማሩ ተስፋ ሂቡኒ። ካብ ርእና፡ ሰማዕናን፡ መሲሉናን ኢልና ጌጋታት ምፍጻም ክንድሕን ንኸእል ንኸውን ኢለ ተሓጉሰ። ምስቶም ኣብቲ ትሕቲ ግዙፍ ውሕጅ ጉዕዞ ታሪኽ ዘሎዉ ረቂቕቲ ሰራውር ሩባታት ሓቂን ስነ-ፍልጠትን ክንላለ እንከሎና ተራኣዩኒ። ብፍልስፍናናን ስነ-ጥበብናን ምስጢር ህይወት ንመራመረሉ ዘመን ምቕራቡ ድማ ሓድሽ ሓይሊ ሂቡኒ። እናሰሓቕኩ ድማ ሓደ ገና ኣብ ከርተት ስደት ዝርከብ ዓርከይ ዝበለኒ ዘኪረ። “ኣብ ሃገርና ንስነ-ጥበብ ጥራሕ ዘደንፍዕ ካብ ምሉእ ዓለም ዝዓበዩ ዩኒቨርስቲ ምስ ተሃንጸ እየ ንዓይይ ዝምለስ።” ብህይወቱ እንከሎ ሕልሙ ብናቱን ብኸምኡን ብናይ ኩልና ሕብረትን ክግሃደሉ ብልበይ ተመንየሉ።

እዚ ንጸውዒት ፍልስፍና ብብሩህ ሕልና እየይ! ኣሎና! ምባል ነዚ ሕጂ ዝርኣየኒ ዘሎ ጥምጥም ምስ ዓሳ ነባሪ ይሕግዝ ኢለ ገሚተ። ናይ ኤርትራ ሞቢ ዲክ ኣብ ቀይሕ ባሕሪ ምስ ማዕበላት ክዘልል ይርኣየኒ። ንሕና ድማ ነታ ሒዛቶ ዘላ ማዕቀብ ዝኣበረት

ገመድ በብሊድና ሒዝና ብገፋሕ ጃልባና ንሓንሳብ ንጎቶ፡ ንሓንሳብ ድማ ንጉተተሉ። ከም ዘይንገድፎ ዝፈለጠ ይመስለኒ። ብተስፋ ዝቐጭል ሰሓቕና ኢዩ አለልዩና ዝኸውን እብል። ክሳብ ከም ዓሳ ጠቢርና ናብ ገማግምና ነብጽሖ ዳርጋ መኒዑና ከምልጥ ዝተቐረረበሉ እዋናትውን ነይሩ። ትሕዝቶና ግን አየፍኮስናን። ገሌና ብኸቱር ፍሕፋሕ ብሓርፋፊ ገመድ ዝደመና ንህሉ። ጭብጢ ዘላሕልሖ ግን የብልናን። ንሱ ክስሕብ፡ ማዕበላት ክጸፍዑናን ገመዳት ክሕርፉናን ውዒሎም እንተ ሓደሩ ብሰንኮም ባሕሪና ተዛዊርናዮ፣ ደሴታትና በጺሕናየን፣ ምስ አቡሳላማታትና ተጸዊትና ደኣምበር አይላሕላሕናን። ንሞቢ ዲክ ብገመድ ጥራሕ ዘይኩነ ብሰንሰለት ፍቕሪ ፍልስፍናን ስነ-ጥበብን አቢድና ዓዲ ከነእቱዎ ብጋህዲ ተራእዩኒ።

እዛ ቃቐጣ መጽሓፊይ፡ “በቐዕ እየ! መዛዘሚ ሓረጋት አክብ! ናተይ አብቂዑ ኢዩ።” ትብለኒ ወቕቲ ዶኽን ይርኢ ይኸውን እናበልኩ ምስ ተጨነቕኩ ሓደ ሳዕ መጽሓፊይ ብድቁስይ ከም ብሕልሚ አምሲላ ዝተላበወትኒ ብውነይ ዘኪረ። ከም ለበዋኣ ሓቂ መመላእታ እንድሕሪ ጎዲሉኒ ምስ ሓቂ ዝጸምኦም ምሕዝነት የጥብቕ። ወግዖም ናብ ቅድም ዝርኣኹዎ ኩርንዓት ናብራ መሪሖ ናብ ሓድሽ ገማግም ፈጠራ የብጽሓኒ። አብ እለሻ ቅነዕ ፍቕሪ ዘሎዉ ምስ አቕረብኩ ድማ ዘረባኦም አይከፍኣንን። ትምኒቶም ናብ ጽባቕ ስነ-ጥበብ አቕረቡኒ።

መጽሓፊይ ግን ትዓግብ አይመስለንን። ሒደት ገጻት ዝተረፋኒ መሲሉኒ ነይሩ። ባህጉዛ መጽሓፊይ ግን ብምሉኡ ሰሓቕ ኤርትራውያን አኪብካ ሂብካያ ጸጊበ ትብል አይትመስልን። ሕልሚ ህዝቢ እንሄልኪ፡ ባህግታት ወለዲ ርኣዩ፡ ህርመት ልቢ መንእሰያት ስምዒ፡ ምሳና ሳዕስዒ፡ አጸምው አቢልኪ ህዝቢ ምስ አማልኽቲ ክዋሳእ እንከሎ እዝኒኺ ጽለዊ፡ ምሳና ንወጋሕታ ጸሓይ ተጸበዩ፡ ፍሽኽታ ጸሓይ ክንምሃር እንከሎና እናርኣኺ ሰሓቕ ኢለ ስጉምቲ ጉዕዞ ናብራይ ናብ ገጻታ ከም ክቡር ሞባእ አንቢረ ተዛዚመ ክትብለኒ ይልምን። ትቀበልካ በሉኒ። ትቀበልካ በላኒ።

ተወሳኝ መብርሀታት

¹ ፖሊስ፡ ኣብ ትንታዊት ግሪኽ ነብሳ ዝኸኣለት ከተማዊት ሃገር (police, city state) ንኣብነት ኣቴና፡ ስፓርታ፡ ኮሪንትያ፡ ነብስን ዝኸኣላ ሃገራዊ ከተማታት ወይ ፖሊሳት ኢየን ነይረን።

² ለሚን ለሚነይ ትብሃል ደርፊ ብኢሳያስ ጸጋይ ተደሪሳ ብተኸለ ክፍለማርያምን (ወዲ ትኹል) መዓሾ ሓለፋን (ጓል ሓለፋ) ዝተደርፈት።

³ ዣንዳርክ (1412-1431) ፈርንሳዊት ጅግናን ጻድቕን ንገሊኦም ሓይልታት ፈረንሳ ምምራሕ ኣብ ልዕሊ ወረርሽኒ እንግሊዝን ተሓባበርቶምን ዓወት ኣረኪባ ነይራ። ደሓር ግን ብኸድዓት ተሳቕያ ተሰዊኣ።

⁴ እቲ ዲዮጀነስ ዝብሃል ስቶዪካዊ ፈላስፋ ኣብ ኮሪንት ጸሓይ እናተጸልወ እንከሎ ኢዩ እስክንድር ከቢር ክበጽሖ ዝመጽኦ። “እንታይ ክገብረልካ” ኢሉዎ። ንሱ ድማ “ኣይተንጸላልወኒ!” ምስ በሎ ስክንድር ከቢር፡ “ስክንድር እንተ ዘይነበርሲ ዲዮጀን ከይነ ምተፈጠርኩ፡” ኢሉ ይብሃል።

⁵ ብሄርማን መልቪል ዝተደርሰት ናይ ፈጠራ ዛንታ

⁶ ተመሳሳሊ ደርፍታት ብጃንቋ እንግሊዝ/ጥልያን ወይ ብትርጉም ኣብ ናይ ቀደም ኣብያተ-ትምህርቲ ተመሃሮ ይዝምሩ ነይሮም። ኣብ መንጎ ደርፊን ባህሊን ገፊሕ ሃንፍ ነይሩዎ።

ብዛዕባ ደራሲ

ደራሲ በየነ ሃይለ ብ1941 ኣብ ኣስመራ ተወለዱ። ትምህርቱ፡ ምምሕዳርን ፖለቲካዊ ስነ-ፍልጠትን እኳ እንተኹነ፡ ክቱር ዝንባለ ስነ-ጥበብ ካብ ብንእሽቶኡ ስለ ዝሰረጸ፡ ኣብ ስነ-ጥበብን ፈጠራዊ ዓለምን ኢዩ ዝነበር። ምስ ሞያኡ ዝኸይድ ናይ ስልጠናን ምሕደራን ስራሓት ኣብ ዝተፈላለዩ ሃገራትን ቦታታትን ሰራሑ። ሕጂ'ውን ብሞያኡ ይነጥፍ ኣሎ።

ደራሲ ገና ብንእሽቶኡ እንከሎ ዝጸሓፉ ዓቢዱ ዶ ትብልዎ? እትብል መጽሓፉ፡ ኣብ 2003 ዳግማይ ድሕሪ ምሕታማ፡ ድሕሪ ከባቢ ኣርብዓ ዓመት ትንፋስ መሊሳ ኣብ ልቢ ኣንበብቲ ሰፊራ። እታ ብ2003 ዝተሓትመት ድኳን ትበርህ እውን ንደረጃ ስነ-ጽሑፍ ኤርትራ ዓቢ ስጉምቲ ከም ዘዝለለት ተመራመርቲ እቲ ዓውዲ ይምስክሩ።

በየነ ሃይለ ትምህርቲ ሙዚቃን ቅብኣን ዝወሰደ ኰይኑ፡ ኣብ ትርፌ ግዜኡ ዝሰኣሎ ሓያሎ ቅብኣታት ኣፍርዮ ኣሎ።

ምስ መንእሰይ ምውጋዕ ዝፍተዎ ደራሲ፡ ኣብ ቀረባ ግዜ ንሕትመት ክትበቅዕ ትጽቢት ዝግበረላን ንደረጃ ድራማ ሃገርና ከተበርኽ እትክእልን ወግዒ ልቢ እትብል ድራማውን ወዲኡ ይርከብ። ንመንእሰያትን ስነ-ጥበብን ዝምልከት ጽሑፋት'ውን በብግዜኡ ኣብ መጽሔት ሕድሪን ካልእን የበርክት ኢዩ።